

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все примечания, комментарии и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

C
789.
6.10

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

ЖИВОТ
СВЕТОГА СИМЕУНА
И
СВЕТОГА САВЕ

НАПИСАО ДОМЕНТИЈАН

НА СВИЈЕТ ИЗДАО
Б. ДАНИЧИЋ

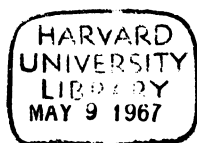
У БИОГРАДУ
У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ

1865

C 789.6.10

✓

67*2(SOL)

СВИЈЕТЛОМЕ

ГОСПОДАРУ И КНЕЗУ СРПСКОМ

МИХАИЛУ М. ОБРЕНОВИЋУ III

СВИЈЕТЛИ ГОСПОДАРУ!

Љубав ТВОЈА к напретку књижевности српске ево опет из развалина притиснутијех тамом толико стотина несрећнијех година износи на видјело споменик негдашњег живота српскога, драгоценост којом ће се веома умножити благо што је Србину остало од његовијех старих.

Јер ако и јест с моје стране требало труда овој књизи, ипак би био залудан нити бих га се смио прихватити, да се нијесам уздао у ТВОЈУ податљивост према свему чему треба помоћ ТВОЈА да би могло бити на добро народу српском.

**На тој помоћи захваљујући ТВОЈОЈ СВЈЕ-
ТЛОСТИ покорно ТЕ молим да захвалност
моју милостиво примиш.**

ТВОЈОЈ СВЈЕТЛОСТИ

**захвални
Ђ. Даничић**

У Биограду на Цвијети 1865

Зна се у ученом свијету да има двојако дјело ученика св. Саве Доментијана; то се зна од године 1831 из чланака које је покојни П. Ј. Шафарик писао о књижевним старинама српским у Wiener Jahrbücher der Literatur bd. 53. Једно наштампан године 1860 у Београду („Живот светог Саве“), а сада ево и другог. Покојни је Шафарик мислио да је једно право Доментијаново а друго да је од правога Доментијанова дјела начинио калуђер хиландарац Теодосије, за којег вели на поменутом мјесту да је био родом из Славоније близу Лепавине и умро око године 1796 врло стар у Хиландару. Једно је веома хвалио а друго кудио (на поменутом мјесту и послје у Geschichte der serbischen Literatur I. abtheilung. Prag 1865. с. 230—233). За једно вели: „vorliegendes werk ist ein rühmliches denkmal seines (Dometijans) erleuchteten geistes, sowie seiner ausgebreiteten gelehrsamkeit, und als ein serbisches, durch gehalt und darstellung gleich ausgezeichnetes originalprodukt eine der hauptzierden der gesammten ältern slawischen literatur. das aufschliessen einer so anmuthigen pflanze in der finstern zelle eines slawischen einsiedlers um die mitte des XIII jahrh., ist nur dadurch erklärbar, dasz der geist des klassischen alterthums, gehüllt in die formen christlicher ideale, von den Griechen und den mit ihnen geistig verschmolzenen Slawen

in Thracien und Macedonien seit Cyrillus und Methodius bis auf Dometijan noch nicht ganz gewichen war . . . Dometijans werk . . . umfasst das leben und die thaten der zwei unsterblichen restauratoren des serbischen staates, des vaters, der dessen politische, und des sohnes, der dessen kirchliche und geistige existenz neu begründete, mit einer ansführlichkeit, religiösem kräftig-war-men vollgefühl und sprachanmuth, die es eben so interessant für den serbischen historiker, als wichtig für den slawischen philologen machen.“ А за дpyro: „Theodosius versichert zwar, nur den Dometijan aus- und umgeschrieben zu haben (skazano prepodobnym Dometijanom, spisano že Theodosijem mnichom), allein derselbe hat das werk Dometijans, gewiss nicht ohne religiös-kirchliche nebenabsichten, ganz überarbeitet, so zwar, dasz nicht ein stein auf dem andern von dem alten gebäude geblieben ist. alles reinhistorische ist wegge-lassen; die von Dometijan mit biblischer unbefangenheit und kürze erzählten wunder werden hier zu widerlichen zerrbildern, mit denen ganze bogen angefüllt sind. bei der zweiten abtheilung, dem leben des h. Symeon, machte er sich die arbeit leichter, er liess bloss aus, was ihm nicht gefiel . . . Hätte er doch wenigstens den Dometijan nicht travestirt!“

Шафарик је из онога које онако хвали штампao два комада у *Serbische Lesekörner*. Pest 1833. на страни 122—125. Та се два комада налазе и у рукопису који у овој књизи излази на свијет. У њојзи дакле имамо дјело које је и покојни Шафарик држао за право Дo-ментијаново, као што је и у самом дјелу записано. Само ваља имати на уму да се штампа из позивијега

пријеписа, од којег није старији ни онај што га је имао Шафарик, ако није још млађи.

За друго дјело, које је Шафарик онако покудио, нема сумње да је прерађено од овога првога. Али кад је постало? ко га је написао? и заслужује ли онаку покуду? Сам га Доментијан није прерадио: то мислим највише по овим ријечима које говори о себи писац другог дјела (штампаног у Биограду 1860): не отъ слышанна тѣмъ сѣдъ пренеъ, нѣ отъ устъмныхъ его оуѣснѣ, нѣ съ нимъ съпостѣннѣ и страннѣствѣа съпоуѣннѣ и хожденѣа съроуднѣ, нѣ мѣо прѣбогатѣо скрокиште или прѣустѣе ѡтѣе нѣ по нимъ ѡного стадоу писанѣемъ ѡстакнѣе (с. 2); то није могао написати Доментијан, који је сам био ученик светог Саве. Али ни XVIII вијека није постало друго дјело, као што је мислио покојни Шафарик. Он је сам у *Geschichte der serbischen Literatur* изоставио што је у *Wiener Jahrbücher* био рекао да је године 1796 умрѣо хиландарац Теодосије, о ком се мисли да је писац другог дјела, али ни друго ништа није додао о времену његову, него је још задржао да је био родом из Славоније. Имамо свједочанства да је то друго дјело било XVII вијека; у Бечу у царској дворској библиотеци има под бројем 62 рукопис у ком је то дјело, а он није млађи од XVII вијека, ако и није у њему забиљежено кад је писан; у истој библиотеци има под бројем 25 још један рукопис у ком је то дјело, и у њему је забиљежено да је преписан године 1663 и ко га је преписао: сѣе житѣ исписа се кѣ Скѣтѣи Горѣ Дѣѣна на скитѣ скѣтопѣвѣльскѣ на кѣлѣи глѣголѣмѣи Сотирѣ покѣлѣтѣемъ скѣштѣнонѣока кѣрѣ Нектарѣа Їерѣмонаха, рѣкою же многѣрѣшѣнаго и хоуѣаго кѣ мноѣхъ Еѣѣнѣа расѣдера,

текици тогда лѣтъ быти .ѿдров., ѿъ спаснаго же въплъщенїа
 господа нашего Іису Христа .ѿхѣг., кроуѣ слъньцѣ .д. а
 лѣтъ .ф., ѿмелѣ .кѣ., мѣсеца марта .ла. (л. 243). Да је
 тај калуѣер Јевтимије само преписао то дјело види се
 осим самијех тијех ријечи и из натписа у ком се каже
 да је дјело Доментијаново прерадио Теодосије: „житїе
 и подвизи еже въ поустыни съ сконѣ ѿтцемъ и особею хо-
 жденїа и ѿтѣ уести уюдесѣ съповѣданїе нже въ скетинѣхъ
 ѿтца нашего Слѣкы прѣлага архїепископа и оучителя сръ-
 скаго, сказано прѣподобнымъ Дометїаномъ инокомъ и пре-
 звитеромъ монастыра Хїландарѣ нарицаемаго, списано же
 ѿсвдосїемъ мнихомъ тогожде монастыра.“ Наилазимо дакле
 још XVII вијека и на прерађено дјело Доментијаново
 и на онога ко га је прерадио, а то је истина хиландарац
 Теодосије, али не онај којега је мислио покојни Шафа-
 рик. Али ту немамо свједочанства да је то дјело по-
 стало XVII вијека и да је писац његов Теодосије жи-
 вио тога вијека; него што је по том свједочанству то
 дјело преписивано тога вијека, то допушта мислити
 да је постало још прије и да је тај Теодосије живио
 још прије. Од оба је поменуто рукописа много старији
 онај што сам га штампао године 1860; по писму и пра-
 вопису његову може се држати да је писан XV вијека,
 а по језику мислим да ваља тврдо држати да је дјело
 још старије па је у том рукопису само пријепис. По
 свему томе мислим да се слободно може узети да је
 прерађено дјело Доментијаново постало XIV вијека и
 то у првој половини, и да писац његов Теодосије, ако
 се и не именује у поменутом најстаријем рукопису,
 може бити ласно један од онијех светогораца тога
 имена који се помињу у споменицима нашим XIV вијека

(види у мојем рјечнику). — Што се најпослије тиче врпједности прерађенога дјела Доментијанова, не могу никакo рећи да заслужује да се куди онако како га је покудио покојни Шафарик, и мислим да је Шафарик онако судио о њему највише за то што је мислио да је постало XVIII вијека. Премда у прерађеном дјелу има мање историјских ствари него у правом, ипак онаких рђавијех разлика ја не налазим између једнога и другога, какве је налазио Шафарик; у оном које сам штампао године 1860 ја не налазим мање ни ума ни осјећања ни саме љепоте него у овом које сада штампам; на неким је мјестима једно дјело боље а на неким друго; у овом што сада излази има н. п. више о крунисању краља Стефана Првовјенчаногa него у оном; у оном има више о распри између краља Радослава и Владислава него у овом; у овом нема н. п. прекраснога плача краља Владислава на гробу светогa Саве у Трнову, — плача, који красотом не уступа најљепшим мјестима којима је могло заслужити право дјело Доментијаново онаку похвалу у Шафарика. Сврх свега тога не могу још да не напоменем да хиландарцу Теодосију за посао његов припада то већа похвала што је доцније живио

Ово сада штампам из рукописа који је у Бечу у царској дворској библиотеци под бројем 57. Бавећи се оном лани у Бечу преписах сам првијех 79 листа, који овдје заузимају првијех 75 страна. За остатак сам дужан захвалити поштованијем пријатељима својим Ф. Миклошићу и В. Богишићу, који настајаваху да ми се вјерно препише. Рукопис је писан на хартији по свој прилици XVI вијека. У правопису његову има много ствари које припадају времену кад је писан и између

сѣна м. сана с. 218 в. 30; стапѣ м. стапѣ с. 220 в. 15; нанпауѣ
 м. нанпауѣ с. 229 в. 19; вѣшмоу м. вѣшмоу с. 230 в. 5;
 кѣтрѣгѣ м. кѣтрѣгѣ с. 299 в. 5; уѣюште м. уѣюште с. 300 в.
 16; вѣкилонѣ м. вѣкилонѣ с. 311 в. 8; вѣсаксиа м. вѣсак-
 сиа с. 320 в. 5; вѣѣмѣ м. вѣѣмѣ с. 343 в. 5; од такога
 писања мислим да је дошло те у рукопису стоји вѣслиѣ
 м. вѣсак с. 40 в. 26; нмѣ м. нма с. 166 в. 12; радостѣнѣ м.
 радостѣна с. 175 в. 1; мироу м. мироа с. 185 в. 28; про-
 цѣкташѣ м. процѣкташѣ с. 192 в. 18; вѣстѣтѣ м. вѣстѣтѣ
 с. 236 в. 1; отуда опет има а мјесто ѣ и на таким мје-
 стима гдје ни по народном говору не може бити а, али
 само у ова два примјера не вѣрокѣлѣшихѣ м. не вѣровѣлѣ-
 шихѣ с. 3 в. 17; правихѣ м. прѣвѣнихѣ с. 148 в. 28; — често
 у сриједи ријечи нема у рукопису слова ѣ, а ја сам га
 ставио гдје год треба; гдјегдје стоји ѣ међу два сугла-
 сна гдје му није мјесто друкчије осим по народном го-
 вору мјесто а; у таким сам ријечима стављао ѣ иза гла-
 сова иза којих треба да стоји; тако сам наштампао
 свѣтитѣ м. свѣтитѣ с. 245 в. 15; оуѣрѣскимѣ м. оуѣрѣскимѣ
 с. 257 в. 17; пожрѣшоу м. пожрѣшоу с. 286 в. 3. — На једном
 мјесту има у рукопису ге (ђе) по народном говору мје-
 сто же, које сам повратио: потроуѣдениѣ с. 330 в. 21 м.
 потроуѣгеніѣ. — У рукопису врло често стоји ѣ мјесто ѣ,
 и ѣ мјесто ѣ; ја сам иштампао гдје које треба; тако сам
 иштампао свѣрѣте м. свѣрѣте с. 1 в. 22; цолѣше м. цолѣше
 с. 11 в. 1; вѣселѣашѣ м. вѣселѣашѣ с. 110 в. 17; тепѣли м.
 тепѣли с. 7 в. 11; свѣтию м. свѣтию с. 19 в. 11. У рије-
 чима гнѣхѣ, гнѣздо у рукопису често стоји ѣ мјесто ѣ,
 а ја сам ставио ѣ. Налази се у рукопису ѣ и мјесто ѣ,
 али само три пута, и ја сам ставио ѣ мјесто ѣ, тако сам
 наштампао стѣна м. стѣна с. 6 в. 4; свѣтѣни м. свѣтѣни

с. 31 в. 12; поустыини м. поустыити с. 34 в. 10; један пут стоји ѣ мјесто а у ријечи вскимъ коју сам наштампао ксакимъ с. 167 в. 6. — Често иза гласова у и ж стоји у рукопису ю мјесто оу н. п. уюдо, жюпанъ, ја сам на таким мјестима штампао оу. — Често стоји у рукопису є мјесто и; ја сам повратио љ гдје се год могло према времену Доментијанову. Овдје напомињем да у ријечи отъитъ с. 206 в. 14 у самом рукопису стоји љ. — Слова љ и љ често стоје једно мјесто другога, а ја сам стављао гдје које треба. — У имперфекту мјесто -аахъ, и у одређенијех придјева мјесто -ааго, -ни, -михъ, итд. често стоји само -ахъ, -аго, -и, -михъ; ја сам свуда стављао оно старије као што и у рукопису често стоји. — У рукопису се налазе по два једнака слова гдје не треба, ја сам ту штампао по једно н. п. народы м. налроды с. 34 в. 21; пави м. пави с. 245 в. 26, 31; кѣстакляюшта м. кѣстакляюштал с. 31 в. 22. — Гдје су у странијем ријечима по два сугласна једно до другога стављао сам по једно н. п. ѡи, не хотећи оставити варваризма а не смијући међу два сугласна уметнути ѣ; у таким именима често и у рукопису стоји само по једно сугласно; име је Слава готово свагда тако написано. — Мјесто ї и ѳ стављао сам свуда и и ѳ. — У рукопису нашем има и ѣ, али је писано час ѣ час ѣ без икакога правила и често тако да се не може распознати једно од другога; већ ми је с тога ваљало свуда ставити ѣ, и да нијесам ицао на уму времена Доментијанова. — Мјесто џ, џ, ѡ стављао сам оу, ѡт, ѡт; мјесто странаго џ стављао сам и и џ, гдје које треба; мјесто гг стављао сам љг; мјесто љ, љ, ѡ, штампао сам љс, љс, т. — Има у рукопису погрешака у писању којих ни сам писац није хтио наиди-

сати; ја сам их поправио, и споменућу знатније; поправио сам скетитъ м. скети с. 40 в. 5; благокољенимъ м. благокољенимъ с. 80 в. 30; ниткѣши м. нитѣши с. 99 в. 5; сѣниши м. сѣнишъ с. 102 в. 26; вѣсакѣго м. вѣсакѣ с. 108 в. 24; приношаше м. приносаше с. 111 в. 2; осезаѣ м. осезаю с. 124 в. 11; творѣ м. твѣроу с. 125 в. 26; прѣкомѣу м. прѣкосѣу с. 125 в. 31; стрѣгоуштинѣмъ м. стрѣгоуштинѣмъ с. 126 в. 3; самоѣ м. самоѣ с. 127 в. 15; нинѣлиже м. нинѣже с. 129 в. 15; Скинѣмъ м. Всинѣмъ с. 135 в. 16; данѣо м. данѣоу с. 136 в. 19; изѣоуѣльшѣ м. изѣоуѣшѣ с. 137 в. 29; плоуаши м. плоуѣши с. 139 в. 5; ти м. те с. 140 в. 3; прихѣлиаѣмъ м. прихѣлиѣн с. 141 в. 7; радоуѣте м. радоуѣ с. 140 в. 15; вѣниѣ м. вѣни с. 169 в. 14; скоѣю м. скоѣмоу с. 170 в. 14; срѣдѣ м. срѣдѣѣ с. 174 в. 3; тѣло м. тѣлошъ с. 186 в. 17; ѣго м. ѣ с. 187 в. 18; шкѣста м. шкѣсте с. 191 в. 3; поуѣтъ м. соуѣтъ с. 193 в. 6; шѣльшѣ м. шѣльшѣ с. 193 в. 18; благоуѣстѣиѣ м. благоуѣстѣиѣ с. 205 в. 4; обѣаю м. обѣаѣ с. 207 в. 18; нѣмоушѣтоуѣмоу м. нѣмоушѣ с. 213 в. 1; соуѣжитѣльниѣкѣ м. соуѣжитѣльниѣкѣ с. 214 в. 10; послоушѣаѣшѣмоу м. послоушѣаѣшѣго с. 216 в. 8; послоушѣаѣшѣтоу м. послоушѣаѣшѣта с. 219 в. 1; брѣзошъ м. брѣзо с. 258 в. 9; прѣдаѣтъ м. прѣдаѣкѣ с. 267 в. 3; шѣнокашѣ м. шѣлокашѣ с. 279 в. 28; тѣ м. тѣ с. 307 в. 19; шѣдѣнѣстѣкоуѣ м. шѣдѣнѣстѣкоуѣѣтъ с. 312 в. 5; вѣ м. вѣ с. 298 в. 12; шѣратѣ м. шѣратѣ с. 340 в. 28; тѣшѣшѣтоу м. тѣшѣшѣтоу с. 328 в. 23; така је погрѣшка јѣдан лутѣада, мѣсто које сам нашѣтампѣо уѣдѣ с. 195 в. 10; заѣтаѣ погрѣшѣѣ дѣжимъ и сѣгрѣзѣнѣкѣ сѣ, вѣрѣѣѣ, на самъ шѣтампѣо сѣгрѣзѣнѣкѣ сѣ с. 63 в. 24; вѣрѣѣѣ с. 193 в. 10; тако самъ на стр. 85 в. 14 ставѣо шѣтѣаѣго мѣсто шѣтѣоѣго; така погрѣшка мѣслимъ да је на стр. 319 в. 5 оуѣшѣта сѣ, које је трѣбѣло нашѣтампѣати оуѣшѣташѣ; погрѣшка моѣѣ

бити погмелѣти с. 284 в. 6, али сам волио оставити тако. На стр. 194 в. 16 може бити да би требало обѣшѣноу м. обѣшѣноу. — На неколико мјеста уметних потребну ријеч коју је писац изоставио, а то је на страни 4 у врсти 11 и пред кѣ; с. 58 в. 6 се иза оукезоста; с. 176 в. 26 о пред мѣ; с. 273 в. 6 кѣ пред кѣстѣх; с. 313 в. 20 и пред жнѣ; и на стр. 195 вр. 4 додао сам и присно, које мислим да је писац изоставио само за то што није имао више мјеста на истој страни. — Гдјегдје је писац написао два пута једну ријеч гријешком а ја сам наштампао само један пут, тако с. 44 в. 2 великоѣ, с. 165 в. 26 кѣсели се, с. 209 в. 22 о силѣ, с. 209 в. 24 врага; така ће погрјешка бити с. 28 в. 9 два пута потрѣбнихъ. — Мјесто оугодѣника с. 190 в. 17 стоји у рукопису без сумње гријешком оуѣеника годѣника; тако стоји и амо м. тмо с. 180 в. 24; мјесто ткорѣ с. 137 в. 13 у рукопису стоји скраћено рѣкѣ, које је без сумње погрјешка; што сам на с. 238 в. 2 и 3 штампао: „и еѣ недоѣѣштѣка поста-клиѣштѣ оуѣѣ“ мјесто тога у рукопису стоји: „и недоѣѣштѣка по еѣ постаѣѣѣштѣ оуѣѣ“; иза ријечи прѣдѣлѣжати с. 344 в. 13 има у рукопису „ма“, које сам изоставио. На стр. 95 в. 15 нијесам могао докучити шта је хтио писац написати написавши стра, па сам оставио тако. — Добро је знати да мјесто безѣ стѣѣѣ с. 105 в. 9, безѣ соѣѣѣѣѣѣѣѣѣ с. 108 в. 30 с. 145 в. 5, изѣ срѣдѣѣѣ с. 146 в. 16 у рукопису стоји се стѣѣѣѣѣѣѣѣѣ, се соѣѣѣѣѣѣѣѣѣ, и срѣдѣѣѣ, које нијесам држао за потребно наштампати тако из рукописа који је само познији пријепис. — На два мјеста има у рукопису ѡѣ које сам замијенио старијим ѡѣѣ с. 121 в. 9, с. 180 в. 26; тако сам на четири мјеста ставио ѣѣѣ мјесто га с. 89 в. 22, с. 183 в. 22, 23, с. 189 в. 25. и

један пут *моу* мјесто *моу* с. 165 в. 12; тако сам ставио *люкиши* с. 59 в. 28, *кидни* с. 188 в. 25 мјесто *люкишъ*, *кидишъ*; гдје овако што нијесам промијенио, чинило ми се потребно оставити без промјене према мјесту гдје је; један пут у рукопису стоји *самъ*, мјесто чега сам ставио *късмъ* с. 128 в. 18; а с. 279 в. 25 ставио сам *можеши*, мјесто чега у рукопису стоји само *можъ*.— Више од овога што споменух нијесам мијењао ништа; али мислим да није далеко вријеме кад ће се и код нас признавати да треба више поправљати рукописе особито оне који су познији пријеписи.

Гдјегдје је писац оставио по нешто празна мјеста; ја сам то забиљежио пунктовима; тако на стр. 15, 16, 47, 51.

Натпис раздјелима заграђивао сам онда кад је завршетак једнога раздјела везан једном реченицом за почетак другога.

Поткрало ми се у штампању неколико погрјешака: на страни 17 у врсти 1 треба *тъштаникъмъ* м. *тъштаникъмъ*; с. 23 в. 20 *създаникъ* м. *създаникъ*; с. 67 в. 8 *съратеникъ* м. *сратеникъ*; с. 75 в. 18 *дѣтели* м. *дѣтели*; с. 76 в. 25 *послѣдѣни* м. *послѣдѣни*; с. 79 в. 28 *добродѣтели* м. *добродѣтели*; с. 87 в. 31 не треба,; с. 90 в. 16 *добродѣтель* м. *добродѣтель*; с. 90 в. 27 *истинѣ* м. *истинѣ*; с. 93 в. 9 не треба,; с. 114 в. 25 *иза* тога не треба,; с. 115 в. 30 *празвољше* м. *празвољшъ*; с. 116 в. 3 *когъ* м. *когъ*; с. 130 в. 15 м., треба.; с. 144 в. 21 *кънидѣмъ* м. *кънидѣмъ*; с. 151 в. 22 *отъкрыми* м. *отъкрыми*; с. 175 в. 3 *добродѣтели* м. *добродѣтели*; с. 206 в. 5 *отъкрыгъ* м. *отъкрыгъ*; с. 211 в. 22 *глаголетъ* м. *глаголетъ*; с. 212 в. 22 *свободи* м. *свободы*; с. 222 в. 28 *монастирь* м. *монастирь*; с. 227 в. 27

любеи м. любеи; с. 229 в. 15 дарѣтии м. дарѣти; с. 230 в. 19 наиниикоу м. наиниикоу; с. 237 в. 21 пред грѣхъ треба къ; с. 246 в. 16 великаго м. великаго; с. 248 в. 13 и с. 257 в. 23 прѣбывааста м. прѣбываста; с. 259 в. 16 мѣсто . треба , ; с. 266 в. 18 слоужааста м. слоужаста; с. 268 в. 22 въскрѣсѣни м. въскрѣсѣна; с. 274 в. 28 бесилѣтѣни м. бесилѣтѣни; с. 279 в. 9 въстѣхъ м. встѣхъ; с. 291 в. 29 възискано м. възискано; с. 292 в. 5 которми м. которми; с. 293 в. 13 нинокѣже м. нинокѣже; с. 309 в. 17 испѣтѣни м. испѣтѣни; с. 315 в. 17 ивангелскою м. ивангелскою. У неким екземплярима није разговѣјетно наштампан број на стр. 156 в. 19, треба да је н.

У рукопису из којѣга ово штампан има на пошљедњој страни у дну овај запис: „къ лѣто . 7321. ѿтѣхъ сѣю книги азъ грѣшнѣ едѣекоу знуѣхъ“ т. ј. Наддланъ дѣланиъ (в. Гласник XI. 171—180).

Овдје сам рад додати из рукописа царске дворске библиотеке у Бечу бр. 62 онај један лист којѣга нема у рукопису из којѣга сам штампан живот светог Саве 1860, те на стр. 50 стоји прекинуто. Ево чега тамо нема: -ва прѣбывааниемъ нхъ прѣбываше монастыроу. богомоудрѣи же Савѣ въшѣди къ Карекъ, и въса помышлении нхъ съ отѣцемъ сѣвѣхѣхъ протоу; протѣ же глаголютъ: дѣло по немже о боуѣ и камъ соушѣтѣнии нхъ мѣштѣнии, добро камъ помышлении; оубо кон хомѣши монастырь къ Скѣти Горѣ надѣши се, сего въздѣвигѣте вѣшѣмоу отѣхъстоу, аште ли Хиландаръ нхъ царѣмъ камъ данъ прѣхѣти, или гдѣ нѣдѣ възлюхѣте. Пришѣди же къ прѣподобѣноу си отѣцоу, протокоу люкоу и прошенни нхъ испѣтѣнии нхъ нѣхѣдѣхъ нхъмоу. старѣхъ же скѣти топлотоу денжѣмъ хотѣше сѣгледѣти мѣсто, ндѣ же богоу помагаюшѣмоу монастырь хотѣше сѣстави. нѣ

иже ренохомъ, старостию и постомъ изнемогъ, иже ни на
 коню еъ мощно сѣдѣти имоу, богоноснымъ же Савѣ по
 срѣдѣ днѣю коню иже на одрѣ сего въздвигеть, и обѣснмъ
 сѣгледаетъ, нигдѣже възлюбен тѣлю Хиландарь, и акиже въ
 Катопедѣ възвѣрашталютъ се. иже оумени же съ братицею ося-
 тикѣше бываемою, съкѣштательше се, въ себѣ глаголаху: отъ
 много ать отъ сихъ коина намъ благо знаемъ приемышнихъ,
 и до нынѣ съ богомъ крѣпители ихъ имоште, нынѣ ли про-
 гнѣвани отъ насъ изидутъ? оубо аште хощемъ имати ихъ
 къ намъ приизники, монастырь Хиландарь, ижеже они оу цѣра
 испросише намъ подаше, намы мы отъ насъ тѣмъ того поданы,
 и тако о сихъ съ нами любокъ сѣдрѣжеть. Призываетъ скеталго
 Савоу, и тако съ вѣсєю любовию подакѣше нмъ Хиландарь,
 ижеже еъ и възлюбилъ скетин старѣцъ, закѣтъ положилъше,
 иже Катопедъ и Хиландарь любовию едина быти монастырь.
 възписоують же къ самодрѣжцоу Стефану повѣдающе
 имоу, иже хощетъ монастырь състави къ ирѣвѣстнѣ тебѣ,
 глаголюште, и по тебѣ синоу синоу теонхъ. благоуствѣны
 же и христовѣныи онъ зѣло о семъ възрадока се, много
 множество злата послаа къ нимъ и мѣскы на нослуженнѣ
 нмъ, иже възвѣстише имоу, моле ихъ послати и възимати
 късе иже нмъ на потребоу, благодареннѣ же къ нимъ въздае
 о късѣхъ благынхъ иже о доуши иже възискаюшта. снѣ же
 богоносѣца молимоу прилежноу къ основакѣшмоу ни на
 уесомѣже землю богоу сътворѣшмоу, и ирѣвѣстоу иже ма-
 теръ къ помостѣ делоу призываюшта, молимоу же възъмъ
 богомоу-

У Биограду мѣсеца априла 1865.

**Мѣсеца ферькара .гг. житіе и жизнь прѣпо-
добнааго и светааго въ светыхъ отъца на-
шего Симеона быкшааго Неманіе прѣвааго,
обновителя сръбьскааго отъѣства, новааго
миротоуѣца и великааго уоудотворѣца.**

Благослови отъѣе.

Помышляю дѣло снѣ великое и прѣславное, и дн-
блю се , и недоуѣю се , отъ коуду наѣноу прѣвѣ
глаголати. не обытнн нс прѣва въсѣмъ намъ истоѣнникъ
божѣстѣнныѣ благодѣти прѣсветыѣ и животворештнѣ
тронїе , ꙗже моеште се и отъ нїеѣ разоѣма просе-
ште , по нїеѣ отъ нїеѣ всакъ даръ съврѣшенъ съ выше
сходитъ , тѣѣде даръ светааго доѣха да и намъ отѣврѣ-
зетъ оѣста разоѣмѣнамъ , и нсплннѣ ны благодѣтѣнамъ,
и дастъ гласъ благоѣствоѣющтнмъ слою своѣю мно-
гою , и слово дастъ намъ на отѣврѣзѣннѣ оѣстомъ на-
шнмъ , и разоѣмъ добръ , оѣтѣрѣѣденъ благодѣтнѣю высо-
кооѣгальнааго камене , Христа нстннѣнааго бога нашего,
да възмоѣоу и азъ неклѣѣнныи рабъ светыѣ тронїе гла-
голати , ꙗко дованъ тѣнна , сѣмотрѣннѣ светааго доѣха.

Слышн небо , и въноѣшанъ землѣ , и ѣннн аѣгѣлѣстнн
оѣднѣнте се , и роди ѣловѣѣстнн въ коѣпѣ съберѣте се ,
и възвелѣнѣнте бога съ мною , и възнесѣмъ нме ѣѣго въ
коѣпѣ. нѣ аште и аѣгѣлн небесѣннн и роди ѣловѣѣсѣнн

сѣберемъ се въ коупѣ , нѣ и тоу и иѣше по достоиннѣю не възможемъ прославити его за бесчѣстную мѣлость, юже сътвори не прѣва съ родомъ уловѣуьскимъ отъ прѣваго Адама и до Номъ же и Авраама, Исаака же и Иакова прѣжде закона, и съ закономъ же великаго и богомоудраго Моисеа, прѣваго законоположника, прослави на горѣ синайскѣй , законъ прѣдавъ ему и избраннымъ людемъ своимъ, прѣвому Израилю, и законъ положивъ имъ, и пророки прѣстави .вѣ. древнихъ пророкъ оснѣи уеди, и нѣи .д. великѣи, и снѣи уеди, и проихъ .о. слоужити светому законоположенію; и по законъ самосъвершенѣи благодѣти прѣидъ Христосъ истинный богъ нашъ плѣтию роди се отъ прѣистыи и прѣснодѣвы богородице , и по всемоу уловѣкомъ оуподоби се развѣ грѣха , и пожн на земли съ нами, уловѣуьскѣи дѣи яко уловѣкъ и божественѣи съкрышѣи яко богъ, прѣвыи законъ исполнѣи и прѣсършеную благодѣти мѣи, и светое евангеліе положи, и прѣстави вѣховѣи .вѣ. апостола и великѣи .д. евангелисты, и мѣи нѣи .о. слоужити новон благодѣти евангеліескоу , якоже пишеть Иоанъ великий евангелистъ: яко законъ Моисеомъ данъ бысть, благодѣти же и истина Иисусъ Христомъ бысть. въ тон же благодѣти мнози любештен бога мѣише се, безчѣстна моуѣеникъ и несъвѣды светителъ и множество прѣподобныхъ и богоносныхъ отцѣ , въ нихъ же и снѣи светын и прѣподобныхъ и богоносныхъ отцѣ нашъ мѣи се въ послѣднѣи роды нашѣ, тоюже божественую благодѣтию просвѣтъвъ се, и богомъ избранъ бысть, якоже пишеть светопѣвъцъ Давидъ: и сѣбероутъ ему прѣподобныи его завѣштавающеи завѣтъ его о жрътвахъ его. прѣжде

БО И ВТОРАГО ПРИШЕСТВІЯ СВОЕГО И В СЕМЬ ВѢЦА ИЗМѢ-
 РЯЮТЬ ПРЕПОДОБНЫІЕ СВОИ, НМѢЖЕ И СНИ СКЕТЫН ОТЬЦЬ
 ПОДОБЕ СЕ И МЛАДѢ ВЪЗЛЮБИ СЛОУЖИТИ БОГОВИ ПРЕПОДО-
 БНІЕМЪ И ПРАВДОЮ ПРЕДЪ НИМЪ ВЪСЕ ДНИ ЖИВОТА СВО-
 ЕГО. И УТО ОУБО ВЪЗМОЖЕТЕ ДОСТОИННО УОУДИТИ СЕ НЕДО-
 МЫСЛНОМУ РАЗУМУМУ И НЕИЗРЕЧЕНОИ БЛАГОСТИ И БЕС-
 УИСЛЕННОМУ ПРОМЫСЛУУ УЛОВѢКОЛЮБИВААГО БОГА НАШЕГО
 И СЪБОРОУ БЛАГОДѢТНОМУУ ЕГО? ЯКОЖЕ ПРЕЖДЕ ВЪ НЮ-
 ДЕНХЪ ПРОЗРѢ ЯКО ОТЬ НИХЪ РОДИТИ СЕ ПРЕСВѢТЪН ГОСПО-
 ЖДИ БОГОРОДИЦИ И ТОМОУ ПАКЫ ОТЬ НИЕЮ САМОМОУ ПЛѢТНЮ
 РОДИТИ СЕ, И АПОСТОЛЬСКОЕ ДОБРОУСТЬІЕ ВѢДѢАШЕ И ДО-
 ЗРѢАШЕ УИНОВѢ ВЪСѢХЪ НЮДЕНСКИХЪ ЖЕ, БЕСУИСЛІЕМЪ
 ИСПОВѢДАХОУ НМЕ ЮМОУ И ВѢРОВААХОУ ВЪ НИЕГО, И ТѢМЪ
 ВЪСѢМЪ АПОСТОЛѢ ПАВЛѢ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВОВАЮУЩЕ, ЮГДА ВЪЗНДЕ
 ВЪ НИЕРОСАЛІМЪ, РѢШЕ ЖЕ ЮМОУ АПОСТОЛИ ГААГОЛЮШТЕ:
 ВИДИШИ ЛИ, БРАТЕ, КОЛИКЫ ТИ СОУТЬ НЕСЪВѢДЫ НЮДЕН ВѢ-
 РОВАВШИХЪ? ПОШТЕДѢ И НЕВѢРОВАВШИНИХЪ, НЕ ТЫ МН-
 ЛОУЮ, НЪ ТѢХЪ ДѢЛМА, НМѢЖЕ СЕ БѢШЕ ОТЬ НИХЪ РОДИТИ,
 ЯКОЖЕ И СЕМОУ ПРЕПОДОБНОМУУ ОТЬЦОУ НАШЕМОУ, ОТЬ
 ВЕЛІКЫНИХЪ ВЕЛІКОМОУ, И ОТЬ СЛАВЫНИХЪ СЛАВНОМОУ, И
 ОТЬ БЛАГААГО КОРЕНЕ КРАСЬНЫИ ЦВѢТЪ ИЗЫШѢДЪ ИС УРѢСЛЪ
 ГОСПОДСТВОУЮЩИНИХЪ СРѢБЬСКОЮ ЗЕМЛЕЮ, ВЪ ВЪСЕН БРА-
 ТНИ СВОЕИ РОЖДЕННІЕМЪ МЫНЬШОМОУ, НЪ БОЖНІЕЮ БЛАГО-
 ДѢТНЮ ВЫШЫШЕМОУ, ЯКОЖЕ И БОГООТЬЦЬ ДАВИДЪ ПИШЕШЬ
 О СЕБѢ: МЫНИ БѢХЪ КЪ БРАТНИ МОЕИ, И ЮМѢН КЪ ДОМОУ
 ОТЬЦА МОЕГО, И БРАТНИ МОИ ДОБРА И ВЕЛИКА, НЪ НЕ БЛА-
 ГОВОЛИ ВЪ НИХЪ ГОСПОДЬ; ТАКО ЖЕ И СЕГО ПРЕПОДОБНААГО
 ОТЬЦА НАШЕГО ПРОЗРѢ ГОСПОДЬ ХОТЕШТОЮЮ БЫТИ ВЪ НИЕМЪ
 БЛАГОДѢТЬ СВОЮ И БЛАГОУСТЬІВЫ ХОТЕШТЕ РОДИТИ СЕ ОТЬ
 НИЕГО, И ЯКО ПОКОМОУ ИСРАИЛЮ СЪМЕНИ ЕГО ЯВІТИ СЕ ОТЬ
 НИЕГО, И ПРЕБОЛЬШЕЮ БЛАГОДѢТНЮ НА КОНЕЦЪ ПРОСВѢТИТИ

се нмь; глаголетъ бо въ пѣснехъ Давидъ: блаженн, еже
избра господь и приѣтъ ю, и память нхъ въ родъ и родъ,
и сильно на земли боудеть сѣмь нхъ, и родъ правныхъ
благословенъ се, и сѣмь нхъ въ вѣки исправитъ се. Се-
моу же избраннику божію възрастшоу въ домоу ро-
дителя своему въ вѣсакомъ благоуверіи и чистотѣ, роди-
тели же его братію его старѣшиюу вышшеюу чѣстноюу
чѣстаста, нъ сего мнѣшааго срдѣчною любовію большіе
любавихоу по истинѣ аки уловка не вѣдоуша божіе
таны хотеште събыти се на немъ, яко царствовать
емуу земльнныи и въ небесньныхъ вѣдварити се емуу
съ ангелы. dospѣвшиоу же емуу до реда юностиа, и
къ законномуу бракуу съестати и, и дана бысть емуу
чѣсть отъчѣства его вѣстоуна страна, и живѣше на
вѣстоцѣ яко и прѣсѣтлаа дѣвнница прѣдъ свѣтомъ ндоу-
шн, ождае просвѣщеніа великааго своемуу отъчѣ-
ствоу, и живѣше на вѣстоцѣ възрае къ вышнемуу, къ
вѣстокуу вѣстокомъ, въшѣдшомоу на небо небесною
на вѣстоку, уае слыща, великааго любителя своего
Христа, просвѣтити его хотешта свѣтомъ незаходе-
шнимъ, зарею триснѣннааго божѣства, къ немуу же изъ
юности вѣсь прнверже се, давидьскы вѣпннѣ: прнльпе
доуша моя по тебѣ, и приѣтъ мѣ деснница твоа, и ты
исч оустраиен достоиннѣ мое мнѣ и господь; и въ-
зкахъ къ тебѣ, господи, и рѣхъ: ты исч оупоканнѣ мое
и чѣсть моя на земли живоушннхъ, и чѣсть моя исч
ты, господи; и рѣхъ: да съхраню законъ твои; и помо-
лихъ се лицуу твоюмуу вѣсѣмъ срдѣцемъ моимъ: помн-
лоуи мѣ по словеси твоюмуу; и помыслихъ поутн твоѣ,
и обратихъ нозѣ мои въ свѣдѣннѣ твои, оуготовихъ се
и не съметохъ се съхранити заповѣди твоѣ. И семоу же

БОЖНЮ ПРИУСТЬННКОУ НА ВЪСТОЦѢ ЖИВОУШТОУ, И ВЪСТО-
 УЬНЫИ ЦАРЬ ЦАРОГРАДСКЫИ УЕСТЬ КЕМОУ ДАСТЬ ОТЪ ВЪСТО-
 УЬНЫИХЪ ЗЕМЛЕИ ОТЪ СВОЕГО ЦАРЬСТВА, ГЛАГОЛЕ: СЕ ТЕБѢ
 БОУДИ И УЕДОМЪ ТВОИМЪ ВЪ РОДЫ НХѢ. СЕ ЖЕ ВЪСЕ БЫСТЬ
 УОУДЬНЫИМЪ И ВЕЛИКИИМЪ БОЖНИИМЪ ПРОМЫСЛОМЪ, ПО НИЕЖЕ
 БОГЪ НЕ НАСАДИ РАИ НА ЗАПАДѢ НИ НА СѢВЕРѢ НИ НА ЮЗѢ,
 НЪ НА ВЪСТОЦѢ, НДѢЖЕ УЛОЖЕКА СВОЕГО ПРЪВОЗДАНААГО
 ВЪСЕЛИ; ТОГО РАДИ И СЕМОУ УЛОЖЕКОУ БОЖНЮ УЕСТЬ ОТЪ
 ВЪСТОКА ПОДАНА БЫСТЬ, И ВЪСТОУЬНЫИ ЦАРЬ ПРООБРАЖЕННІЕ
 КЕМОУ СЪТВОРИ ДАКЪ КЕМОУ УЕСТЬ НА ВЪСТОУЬНЫИ СТРАНЫ,
 ЯКО БЫТИ КЕМОУ РАНСКОМОУ ВЪСЕЛИТЕЛЮ И ЖИТЕЛЮ ВЫШЬ-
 НИАГО ИЕРУСАЛИМА, И НА ВЪСТОЦѢ ПАКИ ИНОГО РАДИ УЕСТЬ
 ЕГО ПОЛОЖИ БОГЪ, ЯКО И УЕДОМЪ ЕГО НА ВЪСТОЦѢ ВЪСПРИ-
 ЯТИ ПРЪСВЕРШЕНОУЮ БЛАГОДѢТЬ, КЕЖЕ САМА ИСТИНА ПРИ-
 НІЕДЪ НА ЗЕМЛЮ СОБОЮ ВЪОБРАЗИ, ЯКО БЫТИ НИМЪ СЪКРЪ-
 ШЕНЫИМЪ СЛОУЖИТЕЛЕМЪ НОВОИ БЛАГОДѢТИ ЕГО, ЯКОЖЕ
 ПАВЕЛЪ ВЕЛИКЫИ АПОСТОЛЪ И ОУЧИТЕЛЬ ВЪСЕЛЕННЫИ ОУЧИТЬ
 НИ ГЛАГОЛЕ: ОТЪЛОЖЬШЕ ВѢТХЫИ КВАСЪ И ВЪСПРИИМЬТЕ НО-
 ВОЕ ВЪМЪЩЕНІЕ ТРИСНТІААГО ПОЛЪСПОУДНИ, ВѢТХОЕ ЗА-
 КОНОПОЛОЖЕНІЕ, НОВО ЖЕ ХРИСТОВО КЕКАНГЕЛІЕ; ВѢТСИИ
 ЖИДОКЕ, НОВИИ ЖЕ КЪЗЫЦИ, РАСТОУЕНАИ УЕДА БОЖИИ,
 НЖЕ ПРИШЬСТЕНІЕМЪ ХРИСТОВОМЪ И УСТЬНЫИМЪ ЕГО ПРО-
 ПЕТІЕМЪ СЪБРА ВЪ ЕДИННОУ СВЕТОУЮ СЪБОРННОУЮ И АПО-
 СТОЛЬСКОУЮ ЕГО ЦРЬКОВЬ, О ИЕНЖЕ ВЕЛИКЫИ ПРОРОКЪ СА-
 МОУНАЛЪ ГЛАГОЛЕТЬ: ЯКО НЕПЛОДЫ РОДИ СЕДМЪ КЪЗЫУЬНАИ,
 И ИНОГОУГДНАИ ЖИДОВЬСКАИ ИЗНЕМОЖЕ; КЪЗЫУЬНИ БО ЦРЬ-
 КЪЕН СЫНОВЕ РОДИШЕ СЕ ВЪРОЮ И ВОДОЮ И ДОУХОМЪ, КЕНЖЕ
 ИЗВОЛИ СЛОУЖИТИ И СИИ ПРЪПОДОБНЫИ ОУЦѢ НАШѢ ПРЪ-
 ПОДОБІЕМЪ И ПРАВЪДОЮ ВЪСЕ ДНИ ЖИКОТА СВОЕГО, И НА
 ВЪСТОЦѢ УЕСТЬ ЕГО ГОСПОДЕМЪ ДАНА КЕМОУ БЫСТЬ. ПО НИЕЖЕ
 КЕГДА БОГЪ СЪТВОРИ ВЕЛИКОЕ СВѢТЛО СЛЪНЦЕ, И ПОСТАВИ

юго на вѣстоуѣ, ꙗко да просвѣтитъ днь, и запада до-
 шьдъ, и подъ землю зашьдъ, и обышьдъ съверьноую
 страну, и пакы на вѣстокъ пришьдъ свѣтлостню свою
 разринеть тьмьныи мракъ стѣни землянаго и въздоуха
 подънебесьнаго, и освѣтитъ горы и хльмы и доли, по
 томъ и вѣсоу вѣселиѣноую; того ради господи и сего прѣ-
 подобьнаго отьца нашего прѣвѣе постави на вѣстоуѣ,
 и сего слыниа свѣтлѣиша ꙗви юго, ꙗко да не тькмо
 свѣтитъ горы и брѣда и доли и вѣсоу землю, нь пауѣ и
 вѣсе свое отьуѣство, сътвореное по образу божню, и
 недоуѣоуиште нехѣдѣниѣмъ истоваго жикота божьствъ-
 ною юмоу благодѣтню просвѣтитъ ю, и ражденеть тьмоу
 мрауѣноую братни своею и свѣты ихъ безаконьныи раз-
 орить и грѣдыѣ мысли срьдѣи ихъ растоунтъ/по нѣже
 старѣиша братни юго зьлыи свѣты съвѣштавьше рекъ-
 ностню зьлою нскаахоу озьлобѣти прѣподобьнаго, по
 словеси бо отьца Давида съматраѣтъ грѣшныи праведъ-
 наго и нишетъ оумрътѣити н, нь господи не оставитъ и
 въ роукоу юго. сн же свѣты възвръгъ на господа пѣуаль
 свою и къ нѣмоу въпниашѣ: божѣ къ помощь мою и
 вѣиши, и господи на помощь мою потыити се, и да
 постыдѣтъ се и посрамѣтъ се къ коупѣ ништоуиште доуше
 моею, и порази вѣсе враждоуиштею на ме безаконьныи
 къ соуѣ, и зоубы грѣшникомъ съкроуши, и съпаци ме,
 раба твоего, божѣ мон, оупокаяштааго на те; и божѣ,
 законопрѣстоупьници вѣсташѣ на ме, и съборъ крѣпъ-
 кынхъ възискаше доуше моею; нь ты, господи, штедръ и
 прѣмилостивъ, призри на ме и помилуѣи ме, и даждь
 дръжавоу отьрокоу твоемоу, и съпаци сына рабы твоею,
 и оузреть ненавидѣштен ме, и постыдѣтъ се, ꙗко ты,
 господи, поможе ми, и оутѣиша ме ꙗси. и на вѣстоуѣ

юмоу жнкоуштоу въ уѣстн своен , науѣтъ здати мона-
 стирь къ нмѣ прѣскетыѣ богородице ; и нзволѣннѣмъ
 божнѣмъ и поспѣшеннѣмъ светааго доуха и помошнѣю
 прѣскетыѣ богородице , и бѣдрнмъ подвнгомъ прѣподо-
 бѣнааго и прѣскѣтлнмъ разоумомъ юго о господѣ божѣ
 науѣло въспрнѣмъ и съвръшенъ бытъ монастырь прѣске-
 тыѣ богородице , и всакымн божѣствомн потреамн
 и скештеннмн съсоуды довольна сътвори въ на похва-
 лоу прѣскетыѣ богородице , на покон и на съпасеннѣ
 урнѣцѣмъ прѣдасть н. и юште на вѣстоу прѣбываѣ
 бѣдрн подвѣжннкъ и теплн раунтель любѣве христовы,
 выноу тѣште се кко оугоднтн господевн богу и ске-
 тынмъ юго , и пакы къ тонждѣ уѣстн своен науѣ здати
 дроугн монастырь въ нмѣ светааго въ скетынхъ велнкааго
 архнерека Николы ; и снлою божнѣю и светааго доуха и
 скорою помошнѣю и скорааго помоштыннка и теплою
 любокнѣю прѣподобѣнааго цркъвн създана бытъ , и прѣдъ
 цркъвнѣю стальпоу на высотоу небесноу спѣюштоу . и
 старѣнша братнѣ юго уоувѣше и оубоажше се безоумнн
 страха , ндѣже не бѣ страха , нъ господѣ въ родѣ праведъ-
 ннхъ праведннкоу своѣмоу помагаѣтъ юже на съпаса-
 ннѣ мироу и томоу самомоу на освѣщеннѣ . събравѣше
 же се братнѣ юго прнндоше тамо , кко да озлобеть
 светааго ревнѣостнѣю зѣлою и гнѣвомъ яромъ одрѣжнн
 соуште , съкѣтъ съкѣштавѣше , кко да разореть дѣло
 прѣподобѣнааго глаголюште юмоу : по уѣто твориши сн-
 кокамъ , нхѣже не подобаѣтъ творнтн ? то нн съкѣшта съ
 намн , твориши вышѣша насъ . светын же съ кротостнѣю
 ослабѣленомъ днцѣмъ отѣвѣшта къ нмъ : братнѣ моѣ
 любнма , вѣдѣ , юдннног отыца и юдннноѣ матере сынове
 юсмы ; да не боудн вы въ гнѣвъ дѣло моѣ снѣ , юже о го-

СПОДН НАУЪНЪ Н СЪТВОРИХЪ НА УЕСТИ МОЕИ; А ЕЖЕ КОМОУ
КАСЬ СРЪДЫЕ ЛЮБИТЬ ДѢЛАТИ , ДѢЛАТЕ НА УЕСТЕХЪ ВА-
ПНХЪ; А ЕЖЕ АЗЪ СЪТВОРИХЪ , НИИ ЗЪЛО НИИ ДОБРО , ВЪ
УЕСТЬ МОЮ БОУДН. ЗИЖДЕН БО НИРОСАНИИ ГОСПОДЬ ДА
РАЗЪСЪКА ИСРАИЛЕКА СЪБЕРЕТЬ ВЪ ЕДИННО. И ДОСАЖДАШЕ
ЕМОУ ЗЪЛОБОЮ СВОЮЮ, НЬ ГОСПОДЬ БѢ СЪ ПРАВЕДНЫИМЪ,
И НЕ ДАСТЬ НИИ ОЗЪЛОБИТИ ЕГО , СЛОВО ЖЕ ПРОРОУЕКО
ИСПЛНИШЕ , ЕЖЕ РЕЧЕ: ОУЗРѢВЪ ГРѢШНЫИ ПРАВЕДНАГО
ПОСКРѢЖЕ НА НЬ ЗОУБЫ СВОИИ , ГОСПОДЬ ЖЕ ПОСМѢЕТЬ СЕ
ЕМОУ, ЗА НИЕ ПРОЗРИТИ КОГДА ПРИИДЕТЬ ДНЬ ЕГО. И ТАКО
ГНѢВОМЪ ДЫШОУШЕ НА ПРАВЕДНАГО БЕЗДѢЛНИИ СОУШТЕ
ВЪЗВРАТИШЕ СЕ ВЪ СВОИИ. СВЕТАИ ЖЕ ПРѢПОДОБНЫИ РОУЦѢ
СВОИ ВЪЗДВИГЪ КЪ ВЫШНЬЕМОУ ВЪПНИШАШЕ: ПОМОШТЬ МОЯ
ОТЪ ГОСПОДА СЪТВОРШААГО НЕБО И ЗЕМЛЮ; И ГОСПОДИИ ИЗ-
БАВИ ДОУШОУ МОЮ ОТЪ ОУСТЬ НЕПРАВЕДНЪ И ЕЗЫКА НЕ-
ПРАВЕДНА И ЛЪСТИВА; И ВИЖДЬ ГОСПОДИИ НАСЛАНІЕ БОЮЮ-
ЩИИХЪ НА РАБА ТВОЕГО; И НЕ КРОСТИЮ ТВОЮ ОБЛЮИ
МЕНЕ, НИ ГНѢВОМЪ ТВОИМЪ ПОКАЖИ МЕНЕ; И ВИЖДЬ ВРАГЫ
МОЕ , ЯКО ОУМНОЖИШЕ СЕ И НЕЧАВНДѢИИМЪ НЕПРАВЕД-
НЫИМЪ ВЪЗНЕЧАВНДѢШЕ МЕ; И ВИЖДЬ ГОСПОДИИ, ЯКО СЕ ВРАЗИ
ТВОИ ВЪЗШОУМѢШЕ , И НЕЧАВНДЕШТЕИ ТЕБЕ ВЪЗДВИГОШЕ
ГЛАВЫ СВОЕ , И НА РАБА ТВОЕГО ЛОУКАВНОКАШЕ ВОЛЕЮ,
И СЪВѢШТАШЕ НА СВЕТАИ ТВОЕ РЕЧѢШЕ: ПРИИДѢТЕ, ДА ПО-
ТРЕБИМЪ Е ОТЪ ЗЕМЛЕ , И НЕ ПОМЕНЕТЬ СЕ НИИ НХЪ КЪ
ТОМОУ; НЬ ТЫ , ГОСПОДИИ, ЗАСТОУПНИКЪ МОИ ИСИ, И СЛАВА
МОЯ, ВЪЗНОСЕ ГЛАВОУ МОЮ , И ВЪ БЛАГОСЛОВЕНИИ ТВОЕМЪ
ВЪЗНЕСЕТЬ СЕ ЯКО ИНОРОГА РОГЪ МОИ, И СТАРОСТЬ МОЯ ВЪ
ЕЛЕН МАСТИТЬ СЕ. И ТАКО ДОБРѢ О ГОСПОДИИ ПОДВИЗАЕ СЕ
ПОМОШТИЮ БОЖНІЮ И СВЕТААГО ЗАСТОУПЛЕННІЕМЪ СЪБЕРШИИ
ХРАМЪ СВЕТААГО, И ОУСТАВИ ВЪ НИИ ПРАВИЛО УРЪНЬУЕКОЕ
НА СЛОУЖБЮ ГОСПОДЕВИ И НА ПОХВАЛОУ СВЕТОМОУ АРХИ-

керю Николѣ и самомоу томоу отьцоу нашему. и тако
 прѣбываюштоу юмоу въ благодаренни божии, и въ мо-
 литвахъ светыхъ спѣюштоу добръ светомоу, и братие
 своѣе зѣлобоу ни въ убоже полагаюштоу, нѣ печаль
 свою въсоу на господа възложышоу, якоже пишеть Да-
 видъ: възврьзи на господа печаль свою, и тѣ те прѣ-
 питають, и не дасть въ вѣкы съметенни праведьникоу; и
 кѣште юмоу на встоцѣ жикоуштоу, братиѣ же его раз-
 горѣвъше се безоумниемъ своимъ горьшини съвѣтъ съвѣ-
 шаше на нь, якоже глаголють великыи пророкъ Исая:
 горе доуши нхъ, яко съвѣтъ зълъ съвѣшаше, глаголю-
 ште: съвежнмъ праведьника, яко не оугоднѣ намъ
 кѣсть; и погубимъ отъ земли память его, яко не съе-
 динствоуютъ съ нами. и съвѣшавъше съ старѣшними
 братомъ нхъ, съ владычествоуюштинми тогда срьбскою
 землею, нѣкакъ великъ съвѣтъ нарекъше, яко невоз-
 можно юмоу оуклонити се отъ нихъ, и въ дальныѣ
 любьѣ мѣсто, якоже пишеть светоу писаннѣ: убо до-
 бро или убо красно кѣже жити брати въ коупѣ, и въ
 любьѣ мѣсто кѣмъше и н съвезаше и, и окоу желѣзны
 вложнше на роуцѣ и на нозѣ юмоу, и съ нимъ избра-
 ныѣ слоугы его, якоже глаголють пророкъ Давидъ въ
 писанни своемъ: съвезати царе нхъ поуты и славыныѣ
 нхъ роуцѣшныи окоу желѣзныи, и якоже глаголють
 великыи пророкъ Исая: отъ беззаконныхъ людн монахъ
 праведьникъ кедень бысть на смръть. нѣ доухъ скетн
 глаголен въ Исая рече: дамы зѣлыѣ на погребеннѣ юго
 и богатые за смръть юго, яко беззаконни не сътвори,
 ни обрѣте се лѣсть къ кѣзыцѣ юго; и хошеть господь
 роукою своею отьети болѣзнь отъ доуше юго и шкити
 юмоу свѣтъ свои и оправдати праведьника добръ слоу-

жештааго юмоу, н ть, реуе, наслѣднть многыи н крѣп-
 кыныхъ раздѣланть корысть. они же беззаконна братнѣ
 юго бога не оубоувше се ни скетыныхъ юго не оусты-
 дѣвшии се въврьгоше правѣднааго въ пештероу каменъ-
 ноу, ꙗкоже древаи прѣкраснааго Носифа братнѣ въврь-
 гоше въ ровъ завистноу зълоу завидеште юмоу добрынымъ
 дѣломъ, н измалытомъ продаше н; н отъ Сихема Но-
 сифъ измалыты съведень бысть въ Югнпть, а снн прѣ-
 подобныи отиць нашъ отъ вѣстоуыныи страны съве-
 день бысть въ лютоую тьмынниоу въ западноую пе-
 штероу; Носифъ въ Югнпть правды радн въ тьмынниоу
 въврьжень бысть господниномъ сконмъ Иетѣфриемъ, а
 снн скетын за скетыи н божьствыныи добродѣтели юго
 попоуштеннємъ божнємъ братнѣю своєю въврьжень
 бысть въ каменъноую тьмынниоу; мнѣште до конѣца по-
 гоуенти благоуѣстнааго, нъ господь царствоуѣи въ кѣ-
 кы н на вѣкы, н же въ Носифъ проданъ бысть въ Югнпть,
 н не дастъ юмоу поработити се страстемъ югнптьскы-
 нымъ, тѣжде сынъ възде вѣсь, н зде въ свѣтъмъ отици на-
 шемъ въведенъ бысть въ каменъноую пештероу, ꙗкоже
 съвѣдѣтельствоуѣеть великын апостоль Павль глаголю, о
 томъжде господи нашемъ Иисоу Христѣ н въ тьмынни
 съ оузынныи съвезаноу юмоу соуштоу н озълобленоу;
 н тѣхъ вѣсѣхъ скетыныхъ инсани не поменуше немно-
 стивни ни помышляюще великааго пѣчаловьника н про-
 мыслиника вѣсѣхъ съпасенню н благааго владыкы Хри-
 ста, ꙗко съкроушии врата мѣдныхъ н вѣрѣе желѣзныи
 съломи, долѣ низоу въ прѣисподьныхъ окованые н съве-
 заные раздрѣшии н изведе вѣсеснлынымъ божьствомъ
 сконмъ, ꙗкоже поюеть въ пѣснѣхъ великын богоотыць
 Давидъ: многыи скрѣби праведнымъ, н отъ вѣсѣхъ изъ-

бавить ю господь. Носифоу съдештоу въ тьмыници и мо-
 лѣше старѣишннѣмъ медарьска: помени ме, ꙗгда ти благо
 боудеть оу царя Фараона, по неже ннѣсѣже зѣла не
 сътвори хъ, бесправднѣмъ въсажденъ быхъ въ тьмыни-
 цюу; а снн прѣподобныхъ отицъ нашъ съвезанъ по роу-
 кама и ногама съдѣше въ пештерѣ каменномъ, не отъ
 уловѣка помѣстн прошаше, нь съдештомоу на хероу-
 вимѣ и бездныи провидештомоу и на съмѣреннѣмъ при-
 зираюштомоу глаголю: къ господоу ꙗгда въ скръбехъ
 възвахъ, и оуслыша ме; и оужа грѣшникъ обезаше ме,
 нь закона твоего не забыхъ; и господи посли роукоу
 твою съ выше, нзбави ме и нзыми ме нзы роуки сыновъ
 тоуждннхъ, нхъже оуста глаголаше соудѣтоу, и десъница
 нхъ десъница несправедьна; и нзбавннхъ Давида раба
 своего отъ оруженнхъ люта, раздръши оузы мое грѣховъ-
 ныи, можешн бо ѡмилка хоштеши; и нзведи не тьмынице
 доушоу мою и исповѣдати се имени твоемоу; и къ прѣ-
 чнстѣн и прѣблагословеннхъ владычнцъ нашихъ богоро-
 днцъ и прнснодѣтн Марнн и къ великомоу архнерею
 и уоудотворицоу Николѣ глаголю: молю ва оба въ коупѣ,
 и обѣштаю се даже до животъ, дѣво мати бога рожде-
 шна, и светын Николаю, оба оу прѣстола стоюща,
 роуцѣ въздѣвъша за мою скръбъ оумолнта многостѣлаго
 бога; и къ светомоу Николѣ: нногда слышавъ .г. воины
 къ молитвѣ съ плачѣмъ молиште се, и мене оуслыши къ
 скорѣ влаженнхъ Николаю и богородицѣ, оуслышннта ме
 слѣзъно зовоушта; и къ светомоу великомоу страсто-
 трпнцоу христовоу Георгнню: светын и великын оуго-
 днннхъ христовъ Георгннхъ, многосръдоуи о мнѣ стра-
 стнхъмъ и вѣднхъмъ, потышти се о мнѣ къ владыцѣ, къ
 владыцѣ своему Христоу, обѣштывшомоу се тебѣ про-

шенимъ твоѣмъ дати, и твоими молитвами изъими ме отъ
моуки снѣ и оузи одръжештихъ ме, и да послоужоу
твоѣмоу скетомоу прѣдъстательствоу въсе дѣни живота
моѣго, пауче же и до послѣднѣшаго издѣхновеннѣ моѣго,
кымъ образомъ оугодно боудеть твоѣмоу скетомоу
оугождению милостию и милосрѣднѣмъ прославленнаго
те въ въсемъ мирѣ Христа зде и въ бесконъуьныѣ вѣкы
аминь. и ꙗкоже пишеть великыи Лоука ѡ евангелѣхъ въ
дѣиинѣхъ апостоальскыихъ: нмогда възложи Нродъ царь
роуцѣ оузлобѣти людѣи нѣкыѣ отъ цркъкѣ, оуѣи же Нѣ-
кова брата нолнока мѣуемъ, и вѣдѣ ꙗко оугодно
бысть нюдеомъ, и приложи ѡтѣи Петра; тогда же бѣахоу
дѣни опрѣснѣуьнни, и ѡемъ же ѡго въсади въ тѣмъницоу
въдавъ уетыремъ уетвороднѣеьномъ конномъ стрѣшнѣ,
хоте и по пасцѣ извести къ людѣмъ; Петра же стрѣжаа-
хоу уетыре по уетыри дѣни; прѣподобнааго же отѣца
нашего скетааго въ скетынѣхъ къ каменнѣи нѣштерѣ бес-
числѣннѣ стрѣжаахоу и мнози множаншинѣхъ. Лоука же
ѡ евангелѣхъ глаголетъ: Петроу же соуштоу въ тѣмъници,
молитва же бѣаше кыноу отъ цркъкѣ къ богоу о Петрѣ;
егда же Нродъ хотѣаше извести на мѣсть, тои ношнѣи
въ Петрѣ сѣпе междоу двѣма коннома съвезанѣ двѣма
оужема желѣзънома, стражнѣ же прѣдъ дѣверьми стрѣ-
жаахоу тѣмънице, и се аьнгель господнѣи прииде, и свѣтъ
въснѣ въ тѣмъници, тѣкноуькъ же въ ребра Петра възбоудѣи
и глагола: въстанѣи въ скорѣ; и съпадоше ѡмоу оужа же-
лѣзъна съ роукоу и ногоу ѡго, и реуе аьнгель къ ѡмоу:
прѣпошнѣи се, и въстоупѣи въ плесмыции свѣи. и сѣтвори
такѣи. и глагола ѡмоу: облачѣи се въ рнзоу свою, и по-
мнѣи нѣи. и шѣдѣ по нѣмъ нѣдѣаше, и не вѣдѣаше ꙗко
нѣстинѣи ѡестѣи быкаюштаѣи аьнгеломъ, мѣнѣаше се въ снѣ

впѣваніе. и уоудесьныи богъ великыи уоудеса своии
 прославляе се въ свѣтъ светыиъ сконхъ, сыны нераз-
 дрѣшныи наложн на срьдце Фараона, и не обрѣте
 се въ вѣхвѣхъ его нже бы раздрѣшнѣ сынъ его; и
 слоугомъ медарьскыиъ поменуѣть бысть Носифъ, и
 царемъ египтьскыиъ нзведеиъ бысть ис тьмънице, и
 светыиъ доухомъ сыиимъ раздрѣшнѣ, и томъ уасъ по-
 ставляеиъ бысть царьствовати въсею землею египть-
 скою. Петра же въ Неросалииъ молитвы ради отъ цркъве
 бываюштеи повелѣниимъ божиемъ ангель господень нз-
 веде и ис тьмънице, и господь богъ, дѣйствовавши ис-
 прѣка съ отцѣи нашими днѣиамъ и неизреуенаиъ уоу-
 деса, и сыиъ съ прѣподобныиъ отцѣмъ нашими въ
 послѣднихъ лѣта въ родѣ нашемъ сътвори великаиъ уоу-
 деса, молитвами прѣскетыиъ богородице и светааго арьхи-
 ереиъ Николы и светааго великааго въ страстотрѣпцнхъ
 моуѣенна Георгіиъ самъ господь крѣпкою роукою и
 мышцею високою нзведе и ис каменныиъ пештеры, и
 господемъ раздрѣшенъ бывъ отъ оузы тѣхъ, и скетѣиъ
 роуцѣ свои въздѣвъ на высоту небесъноую, благодарн
 вышнѣаго благодѣтеаа своего глаголю: възрннокенъ
 быхъ, и прѣклонихъ се пасти, и господь подыметъ ме, и
 милость твоа господи поможе ми, и по оумноженню бо-
 лѣзнии монхъ въ срьдцѣи моимъ оутѣшеннѣ твоа въз-
 веселише доушоу мою. онамо въ Египть Носифъ нз-
 шѣдъ ис тьмънице царьствова до живота своего; и сѣде
 Петръ въ Неросалииъ за господа своего носивъ оуже
 желѣзною область приетъ небесъноую и земельноую
 кезати и раздрѣшати внии уловѣуьскыиъ съгрѣшенни;
 и овѣде светыи въ светыиъхъ отцѣи нашѣ не тькмо сво-
 бодоу тьмъниуьноую полоуун, нъ и на великыи прѣ-

столь отъѣства своего господемъ възведемъ бысть,
 якоже прѣжде рече доухъ светын Давидомъ о Носифѣ,
 да наоучитъ кнезе его яко и самъ себе и старьце его
 оумоудритъ. онамо вьинде Исраиль въ Югипть; и сѣде
 слою божнєю и молитвами прѣхнстыемъ его матере и
 прѣвеликынымъ смирениемъ прѣподобнаго отца на-
 шего въ благоволенни своемъ въздвиге рогъ отца на-
 шего, и пакы прѣятъ вѣстоки свое, на нихже ис прѣка
 богъ прослави его, и вѣсе запады и сѣверъ и югъ и
 вѣсоу землю своего отъѣства по глаголоу господню:
 камень, егоже неврѣдъ сътворише зиждоуштен, сн
 бысть въ главоу оугла, отъ господа сн бысть дивно
 въ оуню вѣсѣхъ живоуштныхъ по земли; и по глаголоу
 светому реченому Давидомъ: положоу на морн роу-
 коу его, и на рѣкахъ десницыоу его, и тѣ възокетъ мѣ:
 отецъ мой ты ясн, и азъ прѣвѣнца положоу и высока
 надъ вѣсьми царн землянымн. и по истинѣ бо и по
 писанню светому сн светын отецъ нашъ прѣвѣнецъ
 бысть въ послѣднемъ родѣ нашемъ: Адамъ бо въ прѣ-
 вѣнхъ родѣхъ прѣвѣнць бысть; и по немъ Ною праведнымъ
 вторымъ обновитель мира вѣсего, заповѣдь божню съ-
 блюде и господевн оугоднѣ, въ родѣ своемъ прѣвѣнць
 бысть; и по немъ великын Авраамъ, дроуѣ божни на-
 реченн; по томъ Исаакъ и Иаковъ, нже богомъ Исраиль
 прозванъ бысть, и великын Нокъ праведнымъ, кемоуже
 самъ господъ свѣдѣтельствова яко нѣсть тѣуна кемоу
 на земли; тн вѣсн прѣвѣнцн быше въ роды свое, по
 немже прѣжде вѣрваше къ господоу богу вѣсѣхъ; по
 снхъ же вѣсѣхъ нокын Адамъ Христось истиннымъ богъ
 нашъ платью приблнжи се къ намъ, и платью постра-
 дакъ крѣстною пригвожденнѣ и смръть приемъ и ада

поправъ и оужьники свобождъ и прѣвѣнцы нъ мрътвы-
ныхъ бысть и отьць вѣуьнѣи жизни , ꙗкоже глаголетъ
доухъ светын Павломъ апостоломъ о прѣвѣнцнхъ кышъ-
нмаго Неросалнна и прѣвѣнцнхъ тконыхъ Нероса-
лнне; снн же прѣподобныхъ отьць нашъ по истинѣ прѣ-
вѣе вѣрова къ господоу богоу вѣсѣхъ , и добрыи поутъ
показа уedomъ своимъ и вѣсемоу отьуствоу своемуу ,
и по истинѣ бысть прѣвѣнцы кышънмаго Неросалнна
подобны тѣмъ скетнымъ прѣво реуеннымъ , и скетын
прѣподобныхъ отьць нашъ къ господоу радоуе се ндетъ
уедъ своихъ веды съ собою лнкъ скетныхъ многыхъ
дрѣхнереи и светителъ прѣподобныхъ и праведныхъ ,
и съ господемъ вѣдкорнтъ се съ вѣсѣи уеды своимъ
въ бесконъуьныя вѣкы аминь.

На прѣдлѣжештею възвратимъ се къ свѣтъннкомъ
безаконнымъ , нже неправдоу помыслише въ срьдци
своимъ , и сами себѣ ровъ нзрыше , безоумнымъ свѣтъ-
томъ своимъ выпадоше се въ ямоу , юже сътворише , и
обрати се болѣзнь ихъ на врьхъ , ꙗкоже пишеть Давидъ
доухомъ светнымъ : и низложи ю , въ нгѣда разгрьдѣше ,
и тако быше въ започѣтннѣ въ незапоу и съконъуаше
се за безаконнѣ своѣ; и видѣхъ неустнмаго прѣвѣзно-
сешта се и высешта се ꙗко кедры ливаньскы , и ми-
мондохъ , и се не бѣ , възискахъ , и не обрѣте се мѣсто
его , и законопрѣстоупннцн потребеть се въ коупѣ , и
останѣи же неустнмныхъ потребеть се , съпасеннѣ же
праведнымъ отъ господа , но нже самъ господъ по-
знаетъ соушетею его , и вѣсть благовѣрныя нзбавити
отъ сырѣти; того ради низложи сильныя съ прѣстолю , и
възнесе съмѣренныя , и альоушетею нсплннн благъ , и бо-
гатештею се отьпоусти тѣште , по пророуствоу великаа-

го и уѣстьнааго пророка Захаріе, якоже глагола испль-
 нивъ се доухомъ светымъ: благословенъ господь богъ
 иسرائеѣвъ, яко посѣти и сътвори избавленіе людемъ
 своимъ, и въздвиге рогъ съмѣренна нашего въ домоу
 и якоже поють великоизбраныи боговѣдцы
 Монси: тогда потышташе се владыкы едомьскыи и
 кнези моавѣтскихыи, и приѣтъ ѣ трепеть отъ болѣзны
 тоѣ, и страхомъ расташе се къси живоуштен въ Ха-
 наанѣ; они тамо въ Ханаанѣ, а си такожде зде въ срьбь-
 скии землѣи съвѣтъ злыи съвѣштавшѣ на правѣдникаго
 отьца нашего; и по глаголоу великааго и уѣстьнааго про-
 рока Авакѣма: съсѣкъ ѣси въ оужасѣ главы силь-
 ныхъ, и сътресоуть се въ немъ, и разкрьзоуть оуды
 своѣ, яко ѣдетъ оубоги отан, и погыбе память нхъ
 съ шумомъ; а творен правдоу съ господемъ въ вѣкы
 прѣбывають, по нѣже съвѣты неустыивныхъ господь раз-
 арають, а память правѣдныхъ съ похвалою, за нѣ
 любитъ господь единого правѣдника пауе всего мира
 грѣшныи; и господь посъла съ выше помощь свою, и
 побѣра съ рабомъ своимъ, и растоун враги отьца нашего
 по тоуждинѣи странами, якоже прѣжде братию нхъ
 жиды, нже безаконныи съвѣтъ съвѣшташе на господа,
 на господа нашего Нисоу Христа, якоже глаголють Лоука
 евангелнсть: злыи, реуе, зль погоуентъ, и виноградъ
 прѣдасть ннѣмъ дѣлателемъ, нже въздадетъ ѣмоу плоды
 въ времена свои. Си же светыи прѣподобныи отьць
 нашъ разоумѣвъ великою помощю божію и скетааго
 въ светыхъ великааго и скорааго въ бѣдахъ помощьника
 скетааго Георгіа, и ни мала не закъснѣвъ съ великымъ
 поснѣхомъ пауе здати монастырь светааго и славынааго
 великомоуѣеника христова оугодьника Георгіа, и съ

тыштаннемъ и съ любовию не по мнозѣ врѣмени нъ
въ скорѣ съвршнвъ монастырь светааго и всаковыми по-
трѣбами скетыми довольною оукрашенъ и въсьми съ-
соуды свештенными, и оустави въ немъ пражило урьнъ-
уьскою, яко слоужити нмъ господевн прѣподобиемъ и
правдою на похвалоу светомоу и на освештеніе юмоу
и на спасеніе урьнцемъ. Расточенни же они злымы-
слынни единауе чєсть нхъ събраніи сътворише въ царь-
ствѣ гръуьскыи земли надѣюште се помощи полоу-
чити царствомъ гръуьскыимъ и на заколеніи светааго
тыштеште се и памети юго скетыи разорити; нъ живши
въ немъ всеблагыи господь възбрани нмъ, и гнѣвомъ
своимъ съмете ю, и не дастъ нмъ озлобити прѣподобь-
нааго своего. они же надѣюште се на силоу свою и съ-
браше множество языкъ, гръкы, фроугы, тоуръкы, и
многую силоу ннѣхъ языкъ, и тако съ силою многою
тыштеште се киндоше въ землю светааго до мѣста ре-
комааго Паньтина. слышавъ же скетыи, и прѣподобьнѣи
роуцѣ свои въздѣ къ вышнємоу обыуьноюу молитвоу
въсприємъ изъ глѣбныи срьдъуьныи къ владыцѣ своемуу
давндьскыи выпинаше: на те оутвѣрдихъ се отъ оутробы,
и не урѣва матерє моею ты юси мой покровитель; юси
языции обидоше ме, и именемъ господьнимъ противлахъ
се нмъ; обышѣдѣше обидоше ме яко пучыи сѣть, и раз-
горѣше се яко огнь въ трѣнни, и именемъ господьнимъ
противлахъ се нмъ, и не оубою се отъ тмы людн на-
падаюштинхъ ме окрѣсть, по неже помощь моя отъ
господа сътворьшааго небо и землю; и нынѣ покрыи ме
роукою твоєю и да приндетъ на ме милость твою, го-
споди, и на застоупленіе мое призри и избави отъ
ороужнѣ доушоу мою; и соуди господи обидештнимъ

мѣ и възбрани борештннмъ се съ мною, и врагы монхъ ради исправн прѣдъ тобою поутъ мон. И тако приємъ силоу о Христѣ и крѣпость божьствнныя благодѣти да-ныя ємоу отъ бога, и знаменнємъ крѣстнынымъ вѣороужнъ се и гредоуштнхъ на нь множества кязыкъ и бесчислнхъ вѣсадннхъ не утъше, нь нензмѣрною мн-лостью божню прѣмѣръше въ боголюбнвѣн доуши своен, и давидьскы прѣдънды выннхаше: прѣдъзрѣхъ господа прѣдъ мною выноу, ꙗко о десьноую мене єсть, да се не оужасноу. и тако приєлнжышоу се ємоу къ градоу ре-комомоу Звечаноу, въ нємъже бѣ цркъвн великаго моу-ченнхъ Георгнхъ, и избра нѣколко отъ свештєннхъ, и послаа є рекъ да сѣтворєтъ мольбою къ скетомоу, ꙗко да прнспѣтъ на помощь ємоу, и поборєтъ съ нмъ на врагы єго. послааннн же свештєннн онн по покє-лѣнню господннн своєго и сѣтворише вѣсєноштьнѣю стоѣннє и оутрѣннюю слоужьбою, и по томъ скетоую и божьствєноую лнтоурыгню; по молнтвѣ же мало прѣ-клоньшнмъ се нмъ отъ троудъ, и єдиномоу отъ свє-штєннхъ ꙗви се скорынъ къ помостѣхъ и крѣпкынъ въ бранєхъ великынъ моуєннхъ хрнстовъ Георгнє, прннде ꙗзде въ вонньстѣмъ образѣ; и бывъ въ оужастъ скєштє-ннхъ въпроси єго глаголю: кѣто ты єси господн? онъ же рєчє: азъ єсмь рабъ хрнстовъ Георгнє, и господємъ богомъ послаанъ єсмь на помощь господнноу твоємоу ороужнємъ крѣстнынымъ побѣднѣ врагы єго и соуєтъ-ныя сѣвѣты нхъ раздроушнѣ. свештєннхъ же скоро шѣдъ повѣда господнноу своємоу вѣса вндѣнѣ нмъ о скоромъ помостьннцѣ свѣтомъ Георгнн. скєтнн же отыѣ нашъ благодѣтнѣю даною ємоу отъ бога разоу-мѣвъ мнлѣсть божню и помощь скєтлго, и самъ оплѣ-

УНЬ СЕ ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ И БОГОРАЗУМНЫМЪ СВѢ-
ТОМЪ СВОИМЪ ИСПАЛЪН ВОЕ СВОЕ ПО ВОЛИ БОЖИЕЙ; И ПО-
МОШНЮ БОЖИЮ И СИЛОЮ СВЕТАГО ДОУХА ОПАЛЪН СЕ
АНГЕЛЬ ГОСПОДЕНЬ СЪ БОЖИИМЪ СЕ ГОСПОДА, И ИЗБАВИ
Е ОТЪ ОКРѢСТЬ НАПАДАЮЩИХЪ НА НЕ; И ПРИЕМЪ БОГОМЪ
ДАРОВАНОЕ ЕМОУ КОПИЕ, И ЯКОЖЕ ДРЕВЛЕ ГИДСОНЪ НА
МАДНАМА, ТАКОЖЕ И СНИ СВЕТИН ОПАЛЪН СЕ СЪ ИЗБРА-
НЫМИ СВОИМИ, И СЪ ДРЪЗНОВЕННЕМЪ БОЖИЕМЪ И ВСѢМЪ
КОЕМЪ ПОВЕЛѢВАШЕ: ЯКОЖЕ МЕ ВДИТЕ, ТАКОЖЕ И ВЫ
ТВОРИТЕ. И ТАКО СЫНДОШЕ СЕ НА БРАНЬ ТОУ СИЛНОЮЮ И
КРѢПКОЮЮ. И БЫВШОУ СЪНЕТНЮ МЕЖДУ ОБОИМИ, И СИ-
ЛОЮ БОЖИЮ И МОЛТВАМИ ПРѢСКЕТЫЕ БОГОРОДНИЦЕ И ПОМО-
ШНЮ СВЕТАГО И ВЕЛИКАГО МОУЧЕННИКА ГЕОРГІЯ ПОВѢДИ
ВРАГЫ СВОЕ И ННОПЛЕМЕННЫЕ ЯЗЫКЫ, ЕДИНИ ОРОУЖИ-
ЕМЪ ПАДОШЕ, А ДРУГІЕ ВЕДѢШЕ СЪ НОУЖДЕЮ, И ТАКО
ПОГЫБЕ ПАМЕТЬ НХЪ ОТЪ ЗЕМЛЕ, ТОУЖДОУ ХОТЕШЕ НА-
СЛѢДИТИ И СВОЕ ПОГРѢШНИШЕ, ПО ГЛАГОЛОУ БО ОТЬЦА ДА-
ВИДА, ЯКОЖЕ РЕЧЕ: СИ ВЪ ОРОУЖИИ И НА КОННХЪ И НА
КОЛЕСНИЦАХЪ, МЫ ЖЕ ИМЕ ГОСПОДА БОГА НАШЕГО ПРИЗВА-
ХОМЪ, И ТИ СЪПЕТИ БЫШЕ И ПАДОШЕ, МЫ ЖЕ ВЪСТАХОМЪ И
ПРОСТИ БЫХОМЪ; И ПАКЫ: НЕ ВЪ СИЛѢ КОНЬСТАН ВЪСХОШТЕТЬ,
НИ ВЪ ЛЫСТѢХЪ МОУЖЬСКИХЪ БЛАГОКОЛИТЬ, НЪ ПАЧЕ ТЬМАМИ
И ТЫСОУШТАМИ БЛАГОВОЛИТЬ ГОСПОДЬ НА БОЖИТЕМЪ СЕ
ЕГО И НА ОУПОВАЮШТЕМЪ НА МИЛОСТЬ ЕГО; И ПАКЫ: СЪТВОРИ
НИМЪ ЯКО МАДНАМОУ И СИСАРЬ, И БЫШЕ ЯКО ГИОНЪ ЗЕМЛЬ-
НЫИ, ОНИ ОУБЕ ВЪ ЮЕНДОРѢ, А СИ НА ПАНИТНИ. ЕГДА ЖЕ
БОГЪ БЛАГОВОЛИ И СЪПОСРѢБСТВОВАТИ СЪ РАБОМЪ СВОИМЪ,
ТОГДА И АНГЕЛЪ ЕГО СВЕТИН ОПАЛЪНИШЕ СЕ СЪ КОНЪ ЛЮБЕ-
ШТАГО БОГА, И АНГЕЛЬСКІЕ КРѢПОСТИ ИСПАЛНИВШЕ СЕ И
БЫШЕ КРѢПЫИ ВЪ БРАНИ СЪ ПОМОШНЮ БОЖИЮ И СВЕ-
ТИНЪ АНГЕЛЬ ЕГО, ПО НИЖЕ И АНГЕЛЪ ЛЮБЕШТАГО

ихъ владыкоу; и не тъкмо ангели и уловѣци помощи
 сътворише любештомуу бога, нь и сама та рѣка реко-
 маѣ Ситьница самого того зылобѣ наувельника и ѣзы-
 комъ тѣмъ воєводиу отъ законопрѣстоупныхъ братни
 его брань тоу сътворьшааго, и яко самѣмъ господемъ
 богомъ наоучена рѣка, и яко роукама крпама своимъ
 въсприѣмыши, и въ глыбниноу срьдця своего вѣмѣ-
 стивши, и оудави врага божия и избраныѣ его, прѣзь
 се мость сътвори, и повелѣниємъ божнємъ истопи ѣ,
 помощи творе любештомуу бога и творештомуу волю
 его, и яко по соуху сътвори само и окамо ристати
 по нихъ, до нѣдеже богъ силою своею и любештными
 его порази все врагы его, и вештьшоу уѣсть ихъ рѣка
 потоппи пауѣ падьшнихъ ороужнємъ, и оставьшии нже
 отъ нихъ силою божнєю невидимою и светыми ангелы
 его и молитвою прѣподобнааго отьца нашего побѣ-
 ждени быкше и сами между собою побѣдоу сътворише
 състоудомъ и бездѣльни соуште възвращаахоу се нѣждо
 къ своимъ си. прѣподобныхъ же отьць нашъ прослави бога
 съдѣштааго на хероуенихъ и на сѣмѣреныхъ призираю-
 штааго, и богохвальную пѣснь съ Давидомъ вспявъ:
 погыбе бѣгство отъ мене, и не бѣ кто възискаѣ доуше
 моеѣ; помощиникъ бо мой господъ възврати зѣла вра-
 гомъ моимъ, истинною своею побѣи ѣ; и уѣто въздаѣмъ
 господевъ за все, аже въздасть ми? и слава богоу о
 всѣхъ; и боуди нме господнѣе благословено отъ нынѣ
 и до вѣка. и тако славе бога възврати се на прѣстоли
 скон. И благодѣтию же господа нашего Иисоу Христа и
 молитвами прѣчунстыѣ его матере прѣнемъ все свое
 отьѣство и слоужни господевъ въ чистотѣ срьдця и
 доухомъ сѣмѣреномъ и срьдцемъ сѣкроушеномъ. и роди

сыны и дѣштерн , и въспита ю въ всакомъ благовѣрн
и чистотѣ , и въเสมอу страху божню и прѣвеликомѹ
смыренню давнѣдскы прѣмоудрости наоучи ю , глаголю
имъ : заучело прѣмоудрости юсть страхъ господень ; да
аште хоштете наслѣдники быти царьствоу небесно
моу , послѣдоучте ми оученню , и прѣжде всего възлюбите
господа бога вашего отъ всею доуше ваше и отъ всего
помышленна вашего . оуже блаженства волюгосподь на
васъ прославила юсть ; оуже разоумни цвѣти светыми
ангелы събирають се на плетение вамъ вѣнцы небес
ныхъ ; оуже царство небесноу господемъ ноудитъ се
любештнимъ юго . нельжнь бо юсть рекыи : яко любеш
тнимъ бога вѣса поспѣкають се въ благо . и Петръ светын
и великын и чьстнынъ врьхъ светнымъ апостоломъ зась
вѣдѣтельствоуютъ въсьмъ любештнимъ бога глаголю : по
вините се подъ крѣпкоу роукоу божню , да възнесетъ вы
въ врьме трѣбованна вашего , и вѣсакоу печальвашоу въз
врьгыше на нь , по неже ть печеть се вамн , прѣвѣе вѣроу
твердоу и непостоупноу нмоуште къ нѣмоу , и подадите ,
рече , въ вѣрѣ вашен добродѣшникъ , а въ добродѣшникъ раз
оумъ , а въ разоумѣ трѣзвеннѣ , а въ трѣзвеннѣ трѣпѣниѣ ,
а въ трѣпѣннѣ благовѣрниѣ , а въ благовѣрнѣ братолюбнѣ ,
а въ братолюбнѣ любовь . того ради , уеда , потыштите
се да добрыми дѣлы своимъ нзвѣштено званнѣ ваше
и нзбраны сътворитъ вы . се бо твореште не имате съ
грѣшнѣи николиже . тако бо обнѣлно подастъ се вамъ
въходъ въ вѣчноу царьство господь нашего Иисоу Христа .
самъ бо вѣсть господь благовѣрные нзбавити отъ на
пасти . тѣмъже , възлюблена моя уеда , снхъ члюште
потыштите се нескверныи и непороуныи обрѣсти се
прѣдъ нимъ , и вѣсегда растѣте въ благодѣти и въ раз

оумъ господа нашего Иисоу Христа, рекышааго нелъж-
нымъ оусты своимъ: не бои се малою стадо, яко бла-
гонзволити отъцъ вашъ дати вамъ царство небесное;
продайте имѣннѣ ваша, и дадите милостыню, и съ-
творите себѣ вѣлагалншта неветѣшашюшта и сѣкровншта
неоскоудѣема на небесехъ, идеже татѣ не приближа-
ють се, ни тма тлѣтъ; идеже бо сѣкровнште ваше, тоу
и срѣдѣце ваше боудеть; и да боудоутъ урѣсла ваша
прѣпомсана и свѣтлѣннѣци вашн гореште и сами вы по-
добнн уловкомъ уаюштиннмъ господа своего. Богъ бо
овнѣлн ѣсть въ благодѣти своемъ, и ождаетъ кождо
насъ истиннааго нзволѣннѣ, и якоже мене видѣте, по-
сладоуйте мнѣ, и не далеуе боудете царства небесъ-
нааго зде и въ бесконъуныи вѣкы, аминѣ. Помошнѣю
же божиною окрѣпашемъ и крѣстомъ устыннмъ огра-
ждаемъ землю своего отъуства погыбшюую събра, и
кнезе свое оумоудри прѣмоудростнѣю вышнѣаго благо-
дѣтелѣ, и старѣе свое наоучи подобны юмоу быти,
благодареннѣ и хвалоу възъсылае благодѣтелю свое-
моу Христоу, и злославныхъ еретикъ память потрѣби
по отъуствѣ своемъ, и всако благовернѣ насади, яко
всѣмъ славнѣти светоую тронцоу нераздѣльноу, отъца
и сына и светааго доуха, и нынѣ и прѣсно и въ вѣкы
вѣкомъ, аминѣ.

По сихъ же всѣхъ въ Коньстантннѣ Градѣ нѣкын
вѣста царь люте и крѣвопролитель, и раздроуши миръ
съ прѣподобннмъ отъцемъ нашимъ, високоу въздвнѣ
мысль свою, яко прѣieti юмоу вѣсоу землю и отъу-
ство светааго, югоже не вѣмѣсти безоумннѣ ни постиже
таковааго исправаеннѣ, нь хоте озлобнѣти незлобен-
вааго и светааго пауче нанесе на се нзгыбѣль свою и

хоулоу на царство свое и опоустынные земли свои. прѣподобный же отице нашъ приеъмъ оугрѣскааго кра-
 аа, и иде тамо вьноутрь грѣуьскааго царства, и з-
 амлю поплѣнныѣ и многыѣ грады съкроуши и сътвори въ
 опоустынные до коньца. и по томъ кралю оугрѣскомоу
 възвратишоу се въ свое владычество, растаннѣ же
 сътвори прѣподобный отице нашъ съ кралемъ оугрѣ-
 скынымъ, и възврати се пакы съ силою своею и мно-
 жанше грады съкроуши отъ основаннѣ ихъ, и не въз-
 двигоше се до сего днѣ, и землю ихъ и богатство ихъ
 и славоу ихъ приложи въ богатство и въ славоу отъ-
 чества своего и въ славоу вельможъ и людн своихъ.
 и приложи въ земли отчества своего земли многыѣ
 отъ области царства грѣуьскааго, и силою божиею и
 поспѣшеннѣмъ светааго доуха побѣди врагы свои,
 якоже прѣжде великыи Монсин грѣдааго Амаланка низ-
 ложи ороужнѣмъ крѣстныимъ, Дноклиту же и Даль-
 мацію, отчество и рождѣннѣ свои; истоковою дѣднѣю
 свою, наслованоу бывшоу отъ рода грѣуьскааго, и
 грады създаннѣ имъ разроуши, и измѣни славоу ихъ въ
 образъ опоустыннѣ, и име ихъ не именова се къ томоу
 тамо въ области тѣхъ, а людн свои еже въ нихъ неврѣдны
 съхрани, яко съ страхомъ слоужити владычеству юго.

Милостию же божиею и молитвами прѣсветыѣ бо-
 городниче снѣ вѣсѣмъ съвершеномъ бывшымъ, нѣ снѣ
 прѣподобный отице нашъ о земльныхъ пекы се небесъ-
 наа прѣдъзрѣаше, и оупованнѣмъ прѣдълежештнхъ
 благъ оукрѣпакаше се и несповѣдныи страхъ божнѣ
 имѣ въ боголюбивѣн доуши свои, выноу пауе и боли
 на прѣдълежештѣхъ спѣе, и помышлѣа како оугодити
 господевн, за нѣ всѣа събранѣа сего свѣта союста

соуіетамъ , и вѣса крѣменьна и вѣса многогрѣдоушта;
и слышавъ апостола Павла глаголюшта: да есте нмоу-
ште жены яко не нмоуште , и съхраняюште се въ уни-
стотѣ , и въ заповѣдехъ господьнинихъ добрѣ прѣспѣваю-
ште; того ради и азъ грѣшнын испороуѣнницю моею
тврѣдаго застоупленника и хранительницю прѣнстоу и
нескврьннюу мать твою моею покаенника подаю ти,
и именн ради твоего свѣтлаго отлоуѣаю се съуетаннхъ
свѣрьстннхъ моею , и прѣдлагаю тебе , владыко мон,
Нисоу Христе, кожда и хранителя старости моеи и на-
ставника спасѣнаго поутн моего, по нмоуже нды
и славе име твою светю и не потыкну се , нь плачу
съ помошнню твоею съзждоу храмъ въ немъ прѣнстыи
и прѣнспороуныи матерю твою и мою же благодѣтель-
нице , и тоу въздамъ тебѣ обѣты мои, еже нзрѣкоста
оустнѣ мон. И сътвори молитву къ господоу богоу
всѣдржителю и къ прѣнстѣн его матери, науѣтъ здати
храмъ въ немъ прѣсвѣтыи богородице въ Нероу на рѣцѣ
рекомѣи Стоуденици. Снѣ же вѣса творештоу прѣно-
добьномоу, выноу непрѣстанныи молебѣ възсылааше
къ господоу богоу и спасоу нашему Нисоу Христоу и
къ прѣнстѣн его матери, вѣсею доушею и вѣсѣмъ срдѣ-
цемъ въ веселии и радости подвизааше се о храмъ
прѣсвѣтыи богородице, прилежно пекы се о немъ, яко
да бы въ скорѣ съвѣршеноу юмоу быти, оумъ же вѣсь
въперивъ къ вышнемуу, и яко нѣкомоу небопарно-
моу орлоу, дръжимоу на земли обѣтоу оузами же-
лѣзѣнами, яко бы моштно истръгыше се и въ испрѣ
възлетѣвъше и донти оногю бесъмрътнаго истохника,
и видѣти приѣстнѣ божьствѣнаго града вышняго
Неросалма, юмоу же по истомоу желанню юго достон-

нынъ гражданинъ господемъ сътворень бысть. помостню же божнѣю и поспѣшеннѣмъ скетааго доуха и молитвами прѣскетыи богородице богомъ съвършенъ бысть монастырь светыи богородице, то же нареуе светынъ великоу лавроу на събраннѣ многыи урьнѣемъ, богу на прославленнѣ, и на похвалоу прѣхнѣтъ богородици, на оскештеннѣ прѣподобьномуу, и на спасеннѣ живоуштинѣ къ нѣмъ.

Прѣподобьнынъ же отць нашъ по подобнѣ прѣвааго Исраила имѣше сыны и дѣштерн; Иаковъ же имѣаше старостьнааго сына прѣкраснааго Носифа, и прѣбольше и люблѣаше отъ всѣехъ братнѣ; а сынъ прѣподобьнынъ отць нашъ такожде имѣаше младѣншинъ сынъ къ всѣмъ дѣти юго, именемъ Растька, послѣднъ бывшааго Савоу; и прѣбольше всѣхъ люблѣаше и; Иаковъ оскрѣтъ продаишемъ прѣкраснааго Носифа, и много плауъ и стѣваннѣ велико имѣаше, нъ послѣднъ прѣбольшоу радость и веселнѣ о нѣмъ приобрѣте: тако же и сынъ прѣподобьнынъ отць нашъ великии оскрѣтъ и опеуали се о ошестви къ Светоуу Гороу любимааго сына своего, по истинѣ яко уловѣкъ не вѣды юште великааго божнѣаго промысла и уоудеса, кже хотѣаше богъ послѣднъ съдѣати къ нѣмъ и въ томъ самомъ. отць же по истинѣ уедолюбѣи нзъ лнха любокъ имѣаше къ меньшемуу сыноу своему; цѣломоудрьнынъ же юноша велико съмѣреннѣ и послушаннѣ имѣаше къ отцоу своему, помышлѣи притѣхоу великааго и прѣмоудрааго Соломона глаголюшта: азъ послушальникъ сынъ быхъ отцоу своему и любнмъ сы прѣдъ лнцемъ матере моеи; и пакы: весели се юноше въ юности своен. Богомоудринъ же дивнѣскы нсхождааше къ шнротъ веселинъ, виде къ себѣ

ЗАПОВѢДИ БОЖІИЕ ИСПЛНЯЕМЫ И О ВСѢМЪ СЪМОТРЕ ПРѢ-
 ПОДОБНААГО ОТЬЦА СВОЕГО И ПОДОБЛЯШЕ СЕ ДОБРЫМЪ
 ДѢЛОМЪ ЕГО, ЯКОЖЕ НЕЛЬЗНА ПРѢМОУДРОСТЬ БОЖІИ СЪ-
 ВѢДѢТЕЛЬСТВОВА ВЪ СВЕТОМЪ ІВАНЪГЕЛІИ СКОЕМЪ: ІЕЖЕ
 ВИДѢТИ СЫНЪ ОТЬЦА ТВОРЕШИТА, ТОЖДЕ И СЫНЪ ТВОРИТИ.
 ПРѢБЫВАШЕ ЖЕ НЕОТЪСТОУПНО ИЗРЕДЫНЫМЪ РАЗОУМОМЪ
 СКОИМЪ ВЕСЕЛЕ ОТЬЦА СВОЕГО И МАТЕРЬ, И МОЛЪШЕ СЕ ГО-
 СПОДЕВИ ГЛАГОЛѢ: ГОСПОДИ ИИСОУ ХРИСТЕ СЪПАСИТЕЛЮ МОИ,
 ОТЬЧЕ ИСТИННААГО СВѢТА, САМОСЪВЕРШЕНА ПРѢМОУДРО-
 СТИ ОТЬЦА, ВЪСОУ ТВАРЬ СВОЮ ХОТЕ СЪПАСТИ И ВЪ РАЗОУМЪ
 ИСТИННЫИ ПРИВЕСТИ; ТЫ БО ІЕСИ ГОСПОДИ ПОМОЩЬ БЕС-
 ПОМОШТНЫМЪ И НАДЕЖДА НЕ НАДѢЮШТНЫМЪ СЕ, СТАРЫ-
 МЪ КОЖДА И ЮНЫМЪ ОУТѢРЖДЕНІЕ; ПРИКЕДИ МОЮ ЮНО-
 СТЬНОЮ СЛАБОСТЬ ВЪ КОЛЮ ИСТИННААГО ТВОЕГО РАЗОУ-
 МЪНИИ, И СЪПОДОБИ МЕ ПРѢДТЕКЪША И ВАРТИ ПОУТЬ СНИ
 СВѢТЫЕ ГОРЫ, НИМЪЖЕ И РОДНТЕЛЬ МОИ СВѢТЫИ ТЫШТИТИ
 СЕ ШЫСТВОВАТИ; ТЫ БО ВСЕ ПРОШЕНІЕ МОЕ ВЪСИ, ГО-
 СПОДИ ИИСОУ ХРИСТЕ, ЯКО ПРѢДЪ ТОБОЮ ВСЕ ПОХОТѢНІЕ
 МОЕ ІЕСТЬ, ЯКО МИРА СЕГО И ІАЖЕ ВЪ НИЕМЪ НЕ ВЪЗЛЮБИ
 ДОУША МОЮ, НЪ МИЛОСРЪДОВАВЪ О МНѢ НЕДОСТОИМЪ И
 СЪПОДОБИ МЕ ИСПЛНИТИ СЛОВО СВѢТААГО ІВАНЪГЕЛІИ ТВО-
 ЕГО, НЖЕ ИЗРЕКОШЕ НЕЛЬЗНА ОУСТА ТВОИ ГОСПОДИ: НЖЕ
 ОСТАВИТИ ОТЬЦА ИЛИ МАТЕРЬ ИЛИ ЖЕНОУ ИЛИ ДѢТИ ИЛИ ХРА-
 МИНЫ ИМЕНИ МОЕГО РАДИ, СЪТОКРАТНЦЕЮ МЪЗДОУ ПРИН-
 МЕТЬ ВЪ ГРЕДОУШТЕМЪ ВѢЦѢ, И ЖИЗНЬ ВЪУВНОЮ НАСЛѢ-
 ДИТИ, ІЕЖЕ СЪ ГОСПОДЕМЪ ЦАРЬСТВОВАТИ ВЪ БЕСКОНЪУБНЫХЪ
 ВѢКЪ. ТОГО РАДИ ВЪ РОУЦѢ ТВОИ ПРѢДАЮ ДОУХЪ МОИ, И
 НЕЗАКЪСЪННО ПОСЛѢДОЮ ТИ, ТВОРЬЩЕ МОИ. И ПРИМОЛНѢ
 ХРИСТА НА ПОМОЩЬ СЕБѢ, И ЗНАМЕНІЕМЪ ЕГО СВѢТЫМЪ,
 КРЪСТНЫМЪ ОРОУЖІЕМЪ, ОУКРѢПНѢ СЕ, ИЗИДЕ ИЗЪ МИРА
 СЕГО НИКОМУЖДЕ ВЪДОУШТОУ РАЗВѢ ВОДИТЕЛЮ ЕГО ХРИ-

СТОУ СЪПАСИТЕЛЮ ВЪСѢХЪ, Н НЗБРАННЫМЪ СЛОУГАМЪ І҃ГО, НЖЕ СЪ ННМЪ ВЪЗЛЮБИШЕ ПОСЛѢДОВАТИ ХриСТОУ. ВЪЗВѢСТИ ЖЕ СЕ РОДИТЕЛНМА І҃ГО НѢКЫМЪ ОТЪ СЛОУГЪ І҃ГО: ІАКО СЫНЬ ВАЮ ЛЮБНЫМЪ ВАМИ МИРЪ ОСТАВИ, Н ПОСЛѢДОВА ХриСТОУ. Н ВЪ ГЛАСѢ ТОМЪ ОУЖАСЬ НѢКАКЪ ПРИЕМЬША Н ГЛАГОЛАСТА КЪ СЕБѢ: БОУДЕТЬ ЛИ СЕ ИСТИНА НАН НИ? ОТНДЕТЬ ЛИ ОТЪ НАЮ ЛЮБИМОЕ УЕДО НАЮ? ПРЕЗРИТЬ ЛИ ВЕЛИКОЮ ЛЮБОВЬ НАЮ Н ПЕЧАЛЬ ЛЮБНЫМЪ НАМА? Н КОН ПРѢВЪЕ ГЛАСЬ ВЪЗЪСЛАЕВЪ КЪ ВЪШНІЕМОУ БЛАГОДѢТЕЛЮ НАЮ О НЕДОМЫСЛИМЪН СЕН ЖАЛОСТИ КЪ НЕЗАПОРУ БЫВШИ НАМА? КАКЪ ЛИ ПЛАУЪ НАУЪНЕВЪ О РАЗЛОУЧЕННИ ЛЮБИМААГО УЕДА НАЮ? КОН ЛИ ПОУТЬ ТАКО ВЪЗЛЮБИ НЕЗАКЪСЪННО ШЫСТОВАТИ БЕЗЪ СЪВѢТА НАЮ? Н СЪ ПОСПѢШЕННЕМЪ ВЕЛИКЫМЪ РАЗЪСЛАСТА ВЪ ВСЕ СТРАНЕ КНЕЗЫ СКОЕ Н ВЕЛЬМОЖЕ НА ВЪЗНСКАННІЕ ЛЮБИМААГО УЕДА СВОЕГО. Н ОБЫШДЪШЕ СТРАНЫ ЗЕМЛЕ ГРЪУБСКЫЕ Н ОБРѢТОШЕ Н ВЪСЕЛЪША СЕ КЪ СВЕТОУЮ ГОРОУ, КЪ ДОМЪ СВЕТААГО ПАНЬТЕЛЕНМОНА, ВЪ РОУСЬСКИИ МОНАСТЫРЬ, Н КЪ ВЪСѢМЪ СВЕТЫМЪ ПРИМѢШША, Н КРѢСТЬ ГОСПОДНЬ НА РАМО ВЪЗЪМЪША Н КЪ СВЕТЫН АНГЕЛЬСКИИ ОБРАЗЪ ОБЕЛЪКЪША СЕ. ПОСЛААННИ ЖЕ ОНИ КЪСА ТА ВНДѢКЪШЕ ВЪЗВРАТИШЕ СЕ ВЪСПЕТЬ, Н ПОВѢДАШЕ КЪСА БЫВША О ЦѢЛОМОУДРЬНОМЪ ЮНОШИ. РОДИТЕЛЕ ЖЕ І҃ГО СЛЫШАВЪША СЛОВЕСА ПОСЛААННЫХЪ, Н ЖАЛОСТН ПЛАУЪ ПРИЕМЬША СЪ ВЪСѢМИ НЗБРАННЫМИ СВОИМИ, Н КЪ СѢТОВАНЫМЪ РИЗЫ ОБЯКОСТА СЕ САМА Н ВСЕ СЛОУГЫ І҃Ю, Н ПО ВСЕМЪ ЗЕМЛИ ДРЪЖАВЫ І҃ГО ВЕЛИКО СѢТОВАННІЕ Н ОУЖАСЬ БЫСТЬ, ПРѢЖДЕ НЕВИДѢНОЕ ВНДѢВЪШЕ Н НЕСЛЫШАНОЕ СЛЫШАВЪШЕ, Н СЕТЫЕ ЦРЬКВИ МОЛБЫ ОУМНОЖИШЕ, Н СТРАХА БОЖНА Н ОУМИЛЕННА ВСИ ИСПЛНИШЕ СЕ, Н ПРОУИ УЛОВѢЦИ СВЕТЫМЪ ДОУХОМЪ НАОУЧЕНИ ПѢСНИ СЪМЫСЛНВЪШЕ Н СѢТОУЮШЕ ПОМАХОУ О ОШЫВНИ БОГОМОУДРААГО ЮНОШЕ. ПРѢПОДОБЪ-

ныи же отцы нашъ свѣти роуцѣ скон въздѣвъ къ вы-
сотѣ небесныи, и благодарн Хрнста благодѣтели ско-
его о всѣхъ слышанныхъ о любимѣхъ уедѣ его; и по-
томъ себѣ кинмае глаголаше: о доуше, въспринми
покланнне, и тыи, всеблагыи и милосердын владыка
твой зоветь те, давндьскыиъ гласомъ глаголю: нзъ
оустъ младѣнцѣ съсоуштныхъ съвршнлъ юси хвалоу;
тѣмъже не лѣни се, нъ въспрени, и зри юныиъ потре-
бныхъ потребныхъ себѣ нштоуштныхъ и караюшти-
ныхъ те въ царьство небесное; не зри красныхъ мира
сего въ скорѣ мнмогредоуштныхъ; послушан апостола
глаголюшта: вса видна мира сего раздроушетъ се,
а творен волю божию прѣбывають въ вѣкы; въспринми
въ оумѣ своемъ господемъ обѣштана ти, време ти при-
ближило се юсть, женихъ при дверехъ, а ты неготова;
блуди, юда како останешн вънѣюдоу тлькоушти. слы-
ши бо, и юште благодѣтель твой Хрнстось нельжыиыми
оусты сконми выпнеть глаголю: приндѣте къ мнѣ въси
троуждаюштен се и обрѣменѣнни, и азъ вы покою; да
встанн оубо, встанн, и подвнзан се къ нгоу благо-
моу христовоу и брѣменн льгкомоу, яко да отъверзеть
ти Хрнстось двери царьствнѣ небеснаго. И многыє
слѣзы пролишь и молитвоу оумножишь, и дакъ славоу
богоу творештомоу днвнамъ и нечреуенамъ, и оукрѣ-
пшь се оупоканнѣмъ въуыныхъ благъ, и сню славоу
земельноую ни въ чтоже въмѣнишь, и царьство земль-
ное прѣзрѣвъ, и призвавъ съврѣстницоу свою и сыны
ское и дштерн и все властн царьства скоего великыє
и малыє, десѣтннны и петндесѣтннны и сътннны и
тысоуштннны, и всакыиъ веселнѣмъ обѣреселнвъсѣхъ,
и дарыи обѣдаровавъ, и все работныиъ свободнѣи и

оубогынымъ и маломоштынымъ и слѣпынымъ и хромымъ
и прокаженнымъ всѣмъ всако доволъ подавъ. къ снмъ
же всѣмъ скетааго въ скетынхъ и уоуднааго въ уоу-
десеахъ скетааго и прѣподобнааго отьца нашего Си-
меона кьто възможеть исповѣдати многыя его ношѣ-
ныя молнтвы и днєвныя штедроты, ꙗже творѣше къ
ништынмъ и къ всѣмъ светымъ, къ сирнымъ и въдов-
цамъ, и къ всѣмъ трѣбоуштынмъ милости? слышала
бо въ глаголь господень пророкомъ Данилаомъ глаголю-
штынмъ къ Навоуходносороу царю: съвѣтъ мой, о царю,
да боудеть ти оугодень, грѣхы твоѣ милостынями оцѣ-
сти и неправды твоѣ штедротами ништынхъ. слыша-
ноу же прѣподобнынъ дѣломъ исплнн, прошеннѣ ко-
моуждо подаю, нагыя одѣваю, алѣуныя насыщаю и
жедныя напашю, болештею прнсыщаю, трѣбоуштын-
нымъ всѣмъ всако оутѣшеннѣ подаваю, дльжныя
искоупоужю, работныя свободяю, ꙗкоже штедроты и
милостыни въ свѣтѣн поустыни сѣи всѣми светымми и
до нынѣ помннѣемы соутъ живоуштынми въ свѣтѣмъ
мѣстѣ семъ, не тькьмо же прѣдъ уловѣкы нѣ и прѣдъ
богомъ и скетынми аныгелы его. ꙗже ради богомъ лю-
бимыя милостыни прѣмногю дръзновеннѣ имѣю къ не-
моу ꙗко прнсынынъ рабъ христоу, нельжнь бо єсть и
помагають ми словесы рекы: милостынѣ хвалнма єсть
на соудѣ, и милостынѣ моужоу ꙗко и пєуать съ нимъ;
вѣрнь же самого господа глаголь: блаженн милостн-
внн, ꙗко ти помнлканн боудоутъ; нно же ꙗсынѣ съвѣ-
дѣтельство прнведемъ о прѣподобнымъ отьци нашемъ
въ свѣтѣмъ писанинъ реуєно отъ апостола Павла: ꙗко
обратившъ грѣшнннка отъ заблужденнѣ поутн его съ-
пасеть доушоу свою отъ сьмыртн и покрыветь мнѡжъ-

стко грѣховъ. да аште єдино҃го уловѣка обратнѣшомоу
 толнко възмъзднѣ отъ прѣблагааго бо҃га, то колнко спа-
 сеннѣ обрѣте снн свѣтын отыцѣ нашъ, н колнко брѣмень
 грѣховныныхъ расыпа не єдино҃го уловѣка обратнѣ отъ
 поутн грѣховнааго, то нн десетнноу, нн съто, нъ н
 тысоуште тысоуштамн н тьмы тьмамн, режѣше вѣсоу
 земаю своѣго отьуства? ємоуже послоухъ сама истн-
 на, єже показоуєтъ н оуѣвѣрѣтъ ны сыпась Христось
 глаголю: нже испокъсть мѣ прѣдъ уловѣкы, исповѣмъ
 н азъ прѣдъ отыцемъ монмъ, нже єсть на небесехъ. да
 колнкоу славоу н усть н похвалоу нмать прѣподобьнымн
 отыцѣ нашъ не тькымо вѣровавъ въ нь, нь н исповѣдавъ
 ꙗко Нисоусъ Христось єсть сынъ бо҃жнн? н вѣсе своѣ
 отьуство наоуун, н вѣсеуѣстьноую вѣроу христовоу оу-
 ставн, ꙗсно н велегласьно славити н покланѣти се трѣ-
 светн н животворештн тронцн, отцоу н сыноу н ске-
 томоу доухоу, єретнѣскоу н многобожноу лѣсть нско-
 реннѣ по вѣсемъ своємъ отьуствѣ, ꙗко вѣсьмъ быти
 христнѣномъ єдиномоу живомоу бо҃гоу слоужеште, ма-
 лынымъ же н велкынымъ, рабомъ же н свободьнымъ,
 юнынымъ же н старынымъ, богатынымъ же н оубогынымъ, н
 ннктоже обрѣте се протнке се благоуѣстнѣомоу є҃го
 повелѣннѣю, да аште кѣто н не любовнѣю обрѣтааше се,
 нь пакы страхомъ повелѣвшааго вѣнѣ не остааше. н
 тако вѣсн бо҃жнѣю благодѣтнѣю н молнтвамн прѣподобь-
 нааго отыца нашего вѣсн събраше се въ свѣтоую съборъ-
 ноую апостольскоую црѣкѣвъ, по нѣже бѣ благоѣрнѣе
 є҃го съ властнѣю съпрежено; того радн пауе вѣса земаѣ
 отьуства є҃го въ єдино врѣме навѣуе славити Христа
 съ отыцемъ н съ свѣтынымъ доухомъ. тогда прѣлѣстьнымн
 мравъ ндоульскыѣ лѣстн многобожнѣ отъ насъ нсуеже,

и молнтками прѣподобнаго отца нашего по всемъ
отъѣству его заре благовѣрнѣ живше се, и капишта
раздроушивше се, и цркъкѣ христовы поставивше се, и
идолѣ сѣкроушивше се, и иконы светыхъ живше се, бѣси
пробѣгоше, и всеуѣстныи крѣсть христовъ висоу зе-
млю освети, и пастоуши словесныхъ овцѣ стада хри-
стова, епископи и свещенници, попове и дѣтконѣ, по-
пеуенниемъ прѣподобнаго живше се бескрѣвноу ю жрѣ-
тву възносѣште Христу богу, и весь клиросъ свеще-
ныхъ оукраш се, и въ величѣпотоу одѣваше се светые
цркъкѣ христовы по пророуствоу богоотца Давида :
домоу твоємоу подобаетъ светынѣ господи въ дълготу
дѣний. и апостольска троуба велегласно въстроуен, и
евангелинскихъ громъ все отъѣство огласи молнтками
прѣподобнаго, и на всякомъ мѣстѣ тѣмнѣни богу
приносимъ въздоухъ освети, и монастырниѣ сташе по все-
моу отъѣствоу прѣподобнаго, моужнѣ и жены, малѣи
и велици, оубоуди и богатѣи, вси людѣи отъѣства
светаго исплнѣнше светые цркъкѣ христовы, пѣснь
новоу господѣи поюште, славесте и глаголюште :
єдинъ светъ, єдинъ господъ Иисусъ Христосъ въ славу
богу отца, аминь; Христосъ побѣди, Христосъ одоля,
Христосъ въцари се, Христосъ прослави се; келѣи єси
господи, и уоудна дѣла твоѣ; боже нашъ, слава тебѣ.
Мы же, о прѣподобне, уѣда твоѣ обновленѣи доу-
хомъ светынѣ, и порожденѣи светынѣи ти молнтками.
кою похвалоу възможемъ тебѣ принести, о богоносѣ?
или кѣмъ пѣснь въспоемъ достонны къ похвалѣнню
твоємоу, всеуѣстныи отъѣ нашъ светынъ? о прѣбогате
благодѣтнѣи христовою, и прѣславныи въ владыкахъ
земельныхъ, и прѣмоужьствынѣи Неманѣ, светонмено-

ваныи богозваныи Симеоне, како богомоудрии добротѣ
 твоиѣ поучаюдыи се? прѣпоудныи бо еси въ учудесехъ,
 крѣпкыи же въ бранехъ, въ силѣ же непобѣдимъ, богоу
 прѣславныи, врагомъ же страшныи и въсѣмъ днѣмъ. ка-
 коко ти благодареннѣе въздамы раби твои, яко твоими
 молитвами бога познахомъ и лѣсти идольскыи избави-
 номъ се, яко твоимъ боголюбиемъ по всѣмъ земли тво-
 его отъѣства Христа славити навывахомъ? или убо
 ти принесемъ, христолюбѣе, друже правды и смы-
 слоу мѣсто, многотыи гнѣздо, христовоу благоверню
 раунтелю? повѣждь намъ, уedomъ своимъ, прѣподобь-
 ныи отъѣ нашъ, изъ юности прѣвѣе како вѣрова и како
 разгорѣ се въ любовь христовоу, или како выниде въ те
 разоумъ вышеземельныхъ моудрыи, еже възлюбити
 невидимаго и о небесныхъ и разоумныхъ подви-
 гнотѣ се? како възлюбѣ Христа, како прѣда се немому,
 како приближи се къ немому, како осеца неосецаемаго,
 како приближи се къ непркосновеному, ероже хе-
 роувиими и серафими съ страхомъ трепещотѣ, къ то-
 муу ты въ послѣднихъ лѣтахъ оусрьдно приближи се? по-
 вѣждь намъ, рабомъ твоимъ, устыныи отъѣ нашъ, по-
 вѣждь намъ, оучителю нашъ добрымъ, повѣждь намъ;
 неоскоудна бо естъ благодѣть прѣбогатаго отца не-
 беснаго, прѣизобилувати ны можетъ въсѣмъ. аште
 бо и прѣстави се отъ насъ плътию, ны доухомъ свѣтымъ
 въсѣгда съ нами еси, да аште не мѣѣ, ны благодѣтню
 дарованою ти отъ Христа любителя твоего, свѣтымъ
 доухомъ, оумьсныи оумы наше и просвѣти свѣтыи срьдцы
 нашихъ, ихже прѣжде оумастиа еси доухомъ свѣты-
 нымъ, яко познати намъ Христа истиннаго бога на-
 шего; устыныи отъѣ нашъ, мы уеда твою, молимы

твою прѣподобію и великою ти свѣтлостію, и ѿште не остави насъ сконхъ си рабѣ. мы бо безъ свѣтыи ти по-
мошти не можемъ ни оумѣиѣи, и ѿште бо яко мла-
дѣнчичи ѿсмы. нѣ повѣждь намъ, о прѣбогате отъѣе и
славаю небесною, кою пѣснн или мольбы прѣвѣи при-
несъ помолн се Христу съпасоу доушѣ нашихъ, и не
лѣнн се о своемъ дарѣ, еже ти естъ даровала любн-
тель твои Христосъ, негоже възлюбилъ еси нзъ юности
твою, слоужити ему прѣподобіемъ и правдою? по-
вѣждь намъ, пастыроу добрымъ и нацѣлннѣи съпасеннѣи
нашему, конемъ словомъ прѣвѣи призва Христа на по-
мошти себѣ, или кою покаиѣннѣи принесе ему, кою ли
оумнѣиѣннѣи, кою ли въздыханнѣи, кою ли слезы принесе,
и оуслышанъ бысть господемъ нашимъ Иисоу Христомъ?
повѣждь намъ, отъѣе свѣтын, по заповѣди вѣховнаго
и великаго оуцѣтеля апостола Павла, не дѣлѣннѣи бо
соути, реуе, уеда родителемъ нмѣннѣи штедѣти, нѣ ро-
дителнѣи уедомъ; да ты, отъѣе нашъ свѣтын, доухомъ
свѣтынѣи и ѿвѣнѣиѣннѣи родилъ ны еси. да повѣждь
намъ достоинноу благодѣть, юже обрѣте отъ Христа, да-
ромъ раздѣлѣннѣи, да и мы уеда твою прѣбольшѣи дѣ-
ловеннѣи въсприѣмѣиѣи и възвелннѣи господа съ тобою
и възнесемъ нмѣ его въ коупѣ. повѣждь намъ, отъѣе
свѣтын, како на ревнѣиѣи ангельскоу въсь прѣложн се?
нѣ нѣлѣжнѣи бо естъ и нераскаиѣи въ дарѣхъ сконхъ
ис прѣва царѣствоуѣи и къ вѣкы и на вѣкы и ѿште съ
съ нами. древа бо възъмъ отъ доуха свѣтаго соуштаго
къ великомъ боговѣдѣи Монсен, и прѣнзлнхъ обогати
о. пророкъ, яко быти нмѣ подобнѣиѣи великому бо-
говѣдѣи Монсею, тѣже можетъ благодѣтнѣи своєю
нзобѣловати вса уеда твою, любѣиѣиѣи благолѣпнѣи

СВЕТЫННІЕ ТВОЕ. ОТЬУЕ НАШЬ СВЕТЫН, ПОВѢСТЫННІЕ ИСТИННѢ, САМОУ ИСТИНОУ ВЬСОУ ПОКАЗАДЬ ІЕСИ НАМЬ, ПОВѢЖДЬ НАМЬ И СНІЕ ИШТЕМОЕ ОТЬ ТЕБЕ НАМИ, УЕДЫ ТВОИМИ. ОТЬ КОУДОУ ВЬ ТЕ ПРИПАХНОУ КОНИ СВѢТАГО ДОУХА, И ОТЬ КОУДОУ ИСПИ ПАМЕТИ БОУДОУШТЕІЕ ЖИЗНИ СЛАДЬКОУЮ УАШОУ, И ОТЬ КОУДОУ ВЬКОУСИ И ВИДѢ ІАКО БЛАГЬ ГОСПОДЬ? НЕ ВИДѢЛЪ ІЕСИ ХРІСТА, НЕ ХОДИЛЪ ІЕСИ ПО НІСМЬ; ПОВѢЖДЬ НАМЬ УЕДОМЬ СКОИМЬ, ОУЧИТЕЛЮ НАШЬ ДОБРЫН, ТЫ БО НАМЬ ВЬТОРЫН ПРѢДТЕУА БОУДЕШИ, ВЬВОДЕ НИ КЬ ЦАРЬСТВО НЕБЕСЬНОЕ, ПОВѢЖДЬ НАМЬ, КАКО ОУЧЕНИКЪ ХРИСТОВЪ ОБРѢТЕ СЕ? ВЬ НАЗАРЕТѢ НЕ БЫЛЪ ІЕСИ, НДѢЖЕ БЛАГОВѢСТИ ВЕЛИКЫН АРХАНГЕЛЪ ГАВРИИЛЪ ВЪПЛАШТЕННІЕ ХРИСТОВО ВЬ ПРѢУИСТОУЮ И ПРѢНЕПОРУЧНОУЮ ДѢВОУ БОГОРОДИЦОУ; ТЫ ВЬ ВІТЛЕЕМѢ РОЖДЕННІА ІЕГО НѢСИ ВИДѢЛЪ; ТЫ ВЬ НОРДАНѢ НѢСИ ІЕГО ВИДѢЛЪ КРѢСТЕШТА СЕ, И НЕБЕСЬ РАЗВОДЕШТИННѢ СЕ НѢСИ ВИДѢЛЪ, И ГЛАСА ОТЬУА, СЪВѢДѢТЕЛЬСТВОУЮШТА О ВЪЗЛЮБЛЕННѢМЬ СЫНѢ, И ТОГО НѢСИ СЛЫШАЛЪ, И ДОУХА СВѢТАГО ЗРАКОМЬ ГОЛОУБНОМЬ СЪХОДЕШТА НАДЪ ЛЮБИТЕЛЕМЪ ТВОЕГО ХРІСТА НѢСИ ВИДѢЛЪ; ТЫ ПО ЗЕМЛИ ОБѢТОВАНОИ НѢСИ ХОДИЛЪ; ПО ПОУСТЫННАМЬ НѢСИ ХОДИЛЪ СЬ НИМЬ; .Е.Ю ХЛѢБЪ МНОГЫЕ НАРОДЫ НАСЫЩАШАГО НѢСИ ВИДѢЛЪ, И МРЬТВЫЕ ВЪСТАВЛЯЮШТА, ГЛОУХЫЕ СЛЫШЕШТЕ И НѢМЫЕ ГЛАГОЛЮШТЕ, СЛѢПЫЕ ВИДЕШТЕ, И БѢСЫ ИЗГОНЕШТА, И ПРОКАЖЕННЫЕ ОУЧИШАЮШТА, И ЛАЗАРА ВЬ ВІТАНИИ ИЗЪ МРЬТВЫННѢ ВЪСКРѢШАЮШТА, И НА КРѢСТЬ ВОЛЕЮ ГРЕДОУШТА, И НА КРѢСТЬ ВОЛЬНОУЮ СЪМРЬТЬ ПРИЕМАЮШТА, ЗЕМЛЮ ТРЕСОУШТОУ СЕ, И КАМЕННІЕ РАСПАДАЮШТЕ СЕ, И ГРОБЫ ОТЬВѢРЖАЮШТЕ СЕ, И МНОГЫННѢ СВЕТЫННѢ ТѢЛЕСА ОТЬ ГРОБѢ ВЪСТАЮШТА, И НА КРѢСТЬ ПРИГВОЖДЕННІЕ И КЬ ГРОБѢ ПОЛОЖЕННІЕ, И КЬ АДѢ СЫШЕСТВИЕ СТРАШНО ДИВКОЛОУ И АНГЕЛОМЬ ІЕГО, ПРАВЕДНЫМЬ ЖЕ СВОБОДА И РАДОСТЬ И ВЕ-

селіє, и оть мрътвѣныхъ въскръсеніє, и пакы по земан
похожденіє съ объма на десете апостолама и съ нѣмъ
проуинимъ, и оть горы Ѳеонеѣскыѣ и на небеса въско-
деша съ славою и на небесехъ о десьноую отьца съ-
деша и прѣвѣстѣи доухъ послаавыша съ небесъ светымъ
своимъ оученикомъ и апостоломъ; того ты въсего нѣси
видѣлъ; нъ повѣждь намъ отьѣе нашъ, како оученикъ
Ѳеое обрѣте се? нинъ бо мнози видѣвъше и не вѣровахше
Ѳеое. нъ по истинѣ събысть се на тебѣ блаженство го-
спода нашего Иисоу Христа, реуеноу къ Томъ апосто-
лоу: блаженъ не видѣвъше и вѣровахше. тѣмъ же съ
дрѣзновеніємъ зовемъ ти, о блаженъ отьѣе нашъ,
самоу съпасоу рекъшоу ти: блаженъ Ѳеи, ꙗко вѣрова
Ѳеое, и не съблазни се о немъ по словеси Ѳеое неаѣжъ-
номъ рекъшому: блаженъ Ѳеи, ꙗже не съблазнить се о
мнѣ. и нинъ бо вѣдоуште законъ и пророкы и распеше
и; а ты ни закона ни пророкъ поунтавъ, за всѣ миръ
распетому съпасоу късѣхъ вѣрова. нъ повѣждь намъ,
отьѣе нашъ светынъ, како ти се срьдце разкрьже, како
въниде въ те страхъ божинъ, и како доухъ светынъ своєю
благодѣтнью и огласи къса уоувства твоѣ доушекънаѣ и
тѣлесьнаѣ? и како приближи се къ неизреуенѣи любви
Ѳеое и къ бесунслѣномуу млосрьднью Ѳеое? ты оть све-
тыныхъ апостолъ Ѳеое не виде ни єдиноу пришьдѣша въ
землю отьѣства своѣго и уоудеся великыныхъ господемъ
твоимъ творимыныхъ и славныныхъ оученикъ Ѳеое, того
въсего не виде, како вѣрова Ѳеое? днѣвно уоудо по
истинѣ; по нѣже нинъ царіє и властеліє видеште въса
бываюштаѣ, паѣе на страсть и на моукоу прѣдаше Ѳеое;
ты же, о блаженъ отьѣе нашъ, безъ всѣхъ снхъ при-
теѣе къ Христу тѣкмо оть благаго ти помысла и бо-

гомысльнааго ти острооумна разоума, яко господь богъ
 єдинъ єсть творецъ вѣднмымъ и невѣднмымъ, небесъ-
 нымъ и земльнымъ, и яко послаа въ весь миръ съпа-
 сеніе, възлюбленнаго сына своего, томоу ты вѣровавъ
 и прѣбольшен благодѣти съподобн се отъ него. Ноанъ
 бо, живы въ поустыни норѣданствѣ, вся лѣта живота
 своего ни хлѣба ѣды, ни вина пиє, и все житіе свое
 въ постѣ съврьши; такожде и оуѣнниѣ его съ нимъ
 поштыше се, съпасноюю благодѣтъ въсприємьше, якоже
 самъ господь съвѣдѣтельствова о нихъ: сынове брѣуѣнни
 не постѣтъ се, до нѣдеже съ нимъ єсть женихъ. тако-
 же и ты, отъѣ нашъ, прѣжде реуѣнныхъ тѣхъ въсѣхъ
 не вѣдѣвъ, нѣ по истинѣ христовѣ оуѣнникъ нареуе се.
 господь бо тѣонъ Христосъ вся отъѣа съмотрѣннѣ испл-
 ннкъ и сынъ отъѣи именова се; и ты христовѣ покелѣ-
 ннѣ вся исплннѣвъ, въ правдоу и по истинѣ оуѣнникъ
 его нареуе се. не тѣкмо бо єдинѣмъ слокомъ Христа
 възлюбн, нѣ и дѣломъ съконѣуд, все имѣніе свое про-
 давъ послѣдова Христоу, ономоу юноши въ євангеліи
 самѣмъ господемъ реуѣноє: нди и продаждь имѣніе
 твоє и раздан ништинѣмъ, и възъмь крѣсть и нди въ
 слѣдъ мене, и имѣти имашн имѣніе на небесехъ. онъ
 же, реуе, отнде скрьбе, бѣ бо богатъ. а ты, прѣпо-
 добныи отъѣи нашъ, не тѣкмо єдино имѣніе оставн,
 послоушає словесе господня, нѣ и скрьсть свою и уѣда
 свою и родъ и дроугы и богатство и славоу сего свѣта,
 уѣто ли много наунтаю? нѣ и царство земьное оставн,
 нише царства небеснааго, и по истинѣ възъмь крѣсть
 христовѣ и послѣдова Христоу, якоже Петръ и Ноанъ,
 Андрей и Филиппъ, и оба .ві. и нии проуни весьи апо-
 столн. тѣхъ ты по истинѣ редѣ исплннилъ єси, и оного

оскрѣвѣшааго за нмѣннѣ ты посрамилъ єси , и сь радостію раздавъ нмѣннѣ своє , и не до того ста , нѣ и въ Свєтоую Горю встєє , и послѣдоує Хрїстоу и отъ тоуду вышє разоума вьспрїєтъ небєсньныхъ благъ . и ты по истинѣ оучєникъ хрїстовъ нареє сє по нєльжнomoу глаголоу єго : боудуть бо , реє , послѣднн прѣвн и прѣвн послѣднн . по нєжє прѣвєлнкомoу сьмѣрєннїю Хрїста бога твоєго оуподобн сє , того ради призрѣ на сьмѣрєннє твоє и вышє вьсѣхъ зємьныхъ вьзнєсє нмє твоє не тькьмo здє на зємлї прѣдъ уловкы нѣ и на небєсєхъ прѣдъ самѣмъ господємъ богомъ и прѣдъ свєтѣмн аньгєлѣ єго . того ради прѣсвьршєноую благадѣть и нєконьчємѣмъ блага на небєсєхъ вьспрїєтъ о Хрїстѣ Нисоусѣ господн нашємъ , ємоужє послoужн отъ юности своєє прѣподобнємъ и правѣдоу , и вьсѣ остаєнѣ того прїобрѣтє , и томоу єднномoу прїлѣпн сє , доуховною благадѣтїю свѣтло просвѣштаємъ , драгын отьє нашъ , богогласє Симєонє , прѣдобрын раунтєлю хрїстовъ и краснєлю црковьнынъ , небєсньнынъ уловєє и зємьнынъ аньгєлє ; о прѣисплънєнє благадѣтн доуховьныє , хрїстово вьсєлєннє , поконштє свєтааго доуха , обнѣлн красньмѣмъ прѣсвєтѣмъ и жнвотворєштнємъ тронцє , молнтвьннѣмъ бѣдрынъ , отьчєства любьєє , ходатаю небєсньныхъ благъ нє прѣва благаовѣствованьныхъ доухомъ свєтѣмъ отъ отьца сь небєсє послѣаннѣмъ , по писаннїю свєтомъ и по нєльжнон благадѣтн , ꙗможє и самн аньгєлн прїннїкноутн жєлають . вьсѣхъ тѣхъ благъ господємъ богомъ ты сьподоблєнъ єси , и по свѣдѣтєльствоу свєтааго доуха жнвоуштааго въ Давнѣ , єжє реє свєтѣмнн оусты єго : жнвы въ помoштн вышньааго въ кровѣхъ бога небєсньнааго вѣдєорнтъ сє ; да по вьсѣмъ томъ ты

по истинѣ оуученикъ юго нареуе се. по нѣже съ любовнѣю оусрьдѣно господевн твоѣмоу распетомоу Христоу въ-
ровахъ и съ любовнѣю поклонн се юмоу и въсе вольныи
страсти юго напнса на скрижалехъ боголюбиваго срьдъ-
ца твоѣго. нѣ повѣждь намъ, прѣподобьнын отъуе нашъ,
конмь благоволеннѣмь сконмь прѣвѣе благоволи го-
сподь о светѣи доуши твоѣи? коюю ли силою прѣпомса
те? коюю ли благодѣтнѣю и славою толнкою облауе те
и силою своєю въороужн те? кою ли ангелы прѣдъ-
стави на помощь твою, да толнкыи брани сѣтвори, и
толнкыи царѣ побѣди, и толнка уоудеса показа, шкоже
древлѣ великын боговидыи Монси? и како страшнѣи
бысть крагомь сконмь и въсѣмь дивнѣи? мьннмь божнѣю
благодѣтнѣю и молнтвами же твоимь, о прѣподобнѣе
отъуе нашъ, и твоимь светымь наоуучениемь по всен
земли твоѣго отъуства уѣда твоѣмъ, шже светымь доу-
хомь породилъ еси, вси вѣрнн Христоу богоу кѣнше
се, и въ исповѣданнѣ светое съ любовнѣю вси обла-
коше се, Христоу въроушете истиньномуу богоу на-
шесмоу, и дѣждь благодѣти оброси въсоу паствнноу твою,
и уѣда твоѣмъ шко звѣзды небесьныи золотозарьинами лоу-
чамь свѣтеть се. по нѣже евангелъскын истоуьникъ
наводни въсе и покры въсоу землю твоѣго отъуства
по пророцѣствоу великааго пророка Исанѣ: боудѣтъ
бо, реуе, безводная въ блата, и въ земли жедьнѣи
истоуьникъ воды боудеть, и коупѣль свѣтааго крыше-
ннхъ сыны своѣ прѣпоуштають къ вѣуьнѣи жнзни, сынове
же твои приуѣстнннцн бывають богоу по благоуство-
ваннѣю евангелиста Ноана: елнкон бо, реуе, нхъ при-
ише юго, дастъ имъ область уѣдомь божнѣмь быти въ-
роуштиннмь въ нме юго, нже ни отъ крѣви ни отъ похоты

МОУЖЬСКЫЕ , НЬ ОТЬ БОГА РОДИШЕ СЕ СВЕТЫНЫМ ДОУХОМЪ
 ВЪ СКАТЫН КОУНѢАН. БЕЗВѢСТНАМЪ ЖЕ И ТАНАМЪ ПРѢМОУ-
 ДРОСТИ БОЖИЕ , ОУТАЕНЫЕ АНГЕЛЪ И УЛОВѢКЪ , И МОЛН-
 ТВАМИ ЖЕ ПРѢПОДОБНАГО МВѢ ВЪСА БЫШЕ ВЪ ОТЫУСТЕВѢ
 СВЕТАГО ПО ПРОРОУСТВОУ : НЕ МОУУНТЬ КЪЖДО ИСКРѢ-
 ННАГО СВОЕГО ГЛАГОЛѢ : ПОЗНАН БОГА , ЯКО ОУВѢДЕТЬ МЕ
 ОТЬ МАЛЫНХЪ И ДО ВЕЛЫКЫНХЪ , ЯКОЖЕ И САМЪ СЪПАСЪ Хри-
 стось КЪ ОТЫЦОУ ГЛАГОЛА ВЪ ЕВАНГЕЛІИ : ИСПОВѢДАЮ ТИ
 СЕ , ОТЫЕ ГОСПОДИ НЕБОУ И ЗЕМЛІИ , ЯКО ОУТАНА ЕСН ОТЬ
 ПРѢМОУДРЫНХЪ И РАЗОУМЫНЫНХЪ И ОТКРЫЛЪ ЕСН МАДЪНЬ-
 ЦЕМЪ ; ЕН ОТЫЕ , ЯКО ТАКО БЫСТЬ БЛАГОВОЛЕНІЕ ПРѢДЪ
 ТОБОЮ . О СЕМЪ ПРИВЕДЕМЪ ИСТИННОЕ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВО ,
 ЕЖЕ ГЛАГОЛА ДОУХЪ СКАТЫН ВЕЛЫКЫМЪ ПРОРОКОМЪ Иса-
 ниемъ : ОСТРОВИ ОБНАВЛЮЮТЪ СЕ КЪ МНѢ И ЕЗЫЦИ КОЛЕТЪ
 РАБОТАТИ ПОДЪ ИГОМЪ ХРИСТОКОМЪ , И ПО ТОМЪ РЕЧЕ : И
 РАБОТАЮЩИМЪ МНѢ НАРЕЧЕТЪ СЕ ИМЕ НОВО , ЕЖЕ БЛАГО-
 СЛОВИТЬ СЕ ПО ВСЕМЪ ЗЕМЛІИ ; ИМЕ ЖЕ НАШЕ ХРИСТИАНЬ-
 СКОЕ ОБЪЕ ВЪСОУ ЗЕМЛЮ ПО СЛОВЕСИ БОГООУЦА ДАВІДА ,
 ЯКОЖЕ ГЛАГОЛА ДОУХОМЪ СВЕТЫНЫМЪ : ГОСПОДНИ ЕСТЬ ЗЕ-
 МЛЯ И КОНЬЦИ ЕЕ . МОЛНТВАМИ ЖЕ ПРѢПОДОБНАГО ОУЦА
 НАШЕГО И ОУСЫНЕНІЕМЪ БЛЖЕЮ СВЕТАГО КРЫШЕНІИ И
 ПО ЗАПОВѢДИ ВЕЛЫКАГО АПОСТОЛА ПАВЛА , ЕЖЕ ГЛАГОЛА :
 ИЗМЫВШЫ ТѢЛЕСЫ И ПРОСВѢЩЕННЫМИ ДОУШАМИ И БЛА-
 ГОЮ СЪВѢСТІЮ СРЪДЪУЮЮ И ОТКРѢВЕНОМЪ ЛИЦЕМЪ СЛАВОУ
 ГОСПОДНЮ ВИДЕШТЕ И ПРѢОБРАЗУЕМЪ СЕ ОТЬ СЛАВЫ ВЪ
 СЛАВОУ ЯЖЕ ОТЬ ГОСПОДНАГО ДОУХА , И САМОУЮ ИСТИННОУ
 ОУВѢДѢВШЕ ХРИСТОВА ПРИШЕСТВІИ ОУЖЕ НЕ УАЕМЪ НИ
 ОТЬ ВЪСТОКА НИ ОТЬ ЗАПАДА НИ ОТЬ СѢВЕРА НИ ОТЬ ЮГА ,
 ЯКОЖЕ ПРѢЖДЕ ЕГДА РОДИ СЕ ВЪ ВІТЛЕИМѢ , НЬ ОТЬ СВЕ-
 ТЫЕ ГОРЫ ЕЛЕОНЬСКЫЕ НА НЕБЕСА ВЪЗНЕСЬШОМОУ СЕ ВЪ
 СЛАВѢ И СЪДЕШОМОУ О ДЕСЬНОУЮ ОУЦА , И НАДѢВШІИ

нмоуште по нельжьномоу яго обѣштанню и по съкѣ-
дательствоу светааго доуха пакы вѣторою хотешта при-
нѣти отъ небесъ на землю съ слакою, и на вѣсакомъ мѣ-
стѣ съ вѣсакымъ дръзновеннємъ зовемъ къ нѣмоу:
отъѣ нашъ, н же ѣси на небесехъ, да светитъ се нмѣ
твоѣ, да приндѣтъ царьство твоѣ, и проуѣѣ. по нѣже
аште и тѣлесныма оумна древлѣ не видѣвшѣ яго, на
сыгы доушесыныма и срьдѣуыныма оумна прозрѣвшѣ
и по словеси светааго нѣвѣца и мы съ вѣсѣмъ вѣровавъ-
шынн Хрестоу и съ нимъ лнкъ съставляшѣ вѣпнѣмъ:
вѣспонте господевн пѣснѣ новоу, шко днѣвнашъ сѣтвори
господь, и вѣсканкнѣте богоу вѣса землѣ, и понте же
нмѣни яго, и дадѣте славоу хвалѣ яго. и по сѣмъ доуха
светааго испльнѣнн и оумныма оумна провѣдѣште
прѣдлѣжештоую намъ благодѣть, жнзнѣ вѣуыноюу и не-
сѣконѣуаемамъ блага въ бесконѣуыныѣ вѣкы, и шко прѣдъ
прѣстоломъ славы господнѣ прѣдѣстоѣште и съ дръ-
зновеннємъ вышѣ силы поѣмлюште поѣмъ: аныгѣли и
уловѣцн, сѣпасѣ, твоѣ поють трнднѣвѣвноѣ вѣскрѣсеннѣ,
нмѣже свѣтло оздрншѣ се вѣсѣѣ вѣселѣныѣ конѣцн. и
по пророуѣствоу богомыслыннхъ пророкъ о ѣзыцѣхъ
реуѣномъ: прѣдъ вѣсѣмъ ѣззыкы открью мышѣцоу мою
светоую, и оузрѣтъ вѣсн конѣцн землѣ сѣпасеннѣ бога
нашего; и пакы: жнвоу азъ, глаголюѣтъ господь, шко
мнѣ поклоннѣ се вѣсако колѣно, и вѣсакъ ѣзыкъ испо-
вѣстѣ се Хрестоу. Исанѣ: вѣсакѣ дѣбрь испльннѣ се, и
вѣсѣ горы и хълмн сѣмѣрѣтъ се, и боудоутъ крнѣамъ въ
праѣамъ, и острнн въ поутн гладькы, и шѣвнѣ се слава
господнѣ, и вѣсакѣ плѣть оузрнѣтъ сѣпасеннѣ божнѣ. и
Данннѣ: вѣсн ѣзыцн и люднѣ и плѣмена томоу по-
работають. и Давндъ: да исповѣдѣтъ се тебѣ люднѣ

всн , н възвеселеть се языци съ людми єго , н всн
языци всплешнтє роукамн , н вскланкнѣтє богоу гла-
сомь радости , ꙗко господь вышнни н страшнь царь
великн по всен земли богъ , понте ємоу разоумьно;
н выцари се богъ надъ языкы; н вса земля да поклонитъ
ти се н да поють тебѣ , да поють же нменн твоємоу
вышнємоу; хвалнтє господа , всн языци , н похвалнтє
єго всн люднє; н отъ востокъ н западъ хвално нме
господьнє; н высокъ надъ всьми языкы господь , надъ
небесы слава єго , н по нменн твоємь , боже , тако н
хвала твоѧ на коньци земли; н да познаємь на земли
поуть твоѧ , н въ всьхъ языцѣхъ сыпасеннє твоє; н ца-
рнє земельстнн , всн люднє , кнезѧ н все соуднє зе-
мльскыє , юноше н дѣвы н старьци съ юнотами да хва-
леть нме господьнє , ꙗко възнесе се нме того єдино҃го.
Исавѧ: послоушантє мене люднє мон , глаголють го-
сподь , н царнє къ мнѣ вьноушнтє , ꙗко законъ отнметъ
се н отидеть , н соудъ мон свѣтъ странамъ , н прнблн-
жають се скоро правьда моѧ , н нзндеть ꙗко сыпасеннє
моє , мене острови ждоуть , н на мышьцоу мою страны
оуповають здѣ н въ бесконьчныє вѣкы , аминь .

Снмъ же снѣ всьмъ господемь богомъ н молн-
твами прѣхнстыє єго матере н добрымь нарокомъ н
бѣдрымь подвнгомъ прѣподобнаа҃го отьца нашего
вьсьмъ снѣ свѣршєномъ вывышнмь , н по снхъ вьсьхъ
божнємъ благоволеннємъ н прѣхнстыє богороднцѣ , н
скетынмъ прозрѣннємъ прѣподобнаа҃го нзбра благо-
вѣрнаа҃го сына своєго Стефана , н сьтвори єго само-
дръжавьна господина вьсемоу владыуьствоу своємоу , н
вьставъ съ прѣстола своєго н прѣдасть н ємоу съ вьса-
кымъ благословеннємъ сконмъ , благословн єго глаго-

ЛІЕ: УЕДО МОЕ ЛЮБИМОЕ, ПРѢСТОЛѢ СНИ МОЕГО ВЛАДЫУЬ-
СТВА ВЛАДЫКОЮ ЦАРЕМЬ НЕБЕСНЫМЪ ДАРОВАНЬ МИ ІЕСТЬ,
И НИКОЮЮЖЕ СЛАОУ МОЕЮ ВЪЗЕЛЪ ІЕГО ІЕСМЬ, НЬ ПАУЕ НА
СЪМЪРЕННІЕ МОЕ ПРИЗРѢ ГОСПОДЬ БОГЬ МОН, И НИЗЛОЖИ
СИЛНЫЕ СЬ ПРѢСТОЛА СЕГО, И МЕНЕ ВЪЗНЕСЕ НА НЬ СЪМЪ-
РЕНААГО; И ТОГО СЛАОУ ВЛАДЫУЬСТВОВАХЬ НА ПРѢСТОЛѢ
СЕМЬ ДО СЕЛѢ. А ИЗЪ ЮНОСТИ МОЕЮ ЖЕЛѢХЬ ПОСЛѢДОВАТИ
ГОСПОДЕВИ МОЕМОУ; НЬ ІАКО ИЗВОЛИ СЕ ГОСПОДЕВИ МОЕМОУ,
ТАКО И СЪТВОРИ ГОСПОДЬ БОГЬ МОН СЬ МНОЮ. НЬ ПРИСПѢ
ОУЖЕ ВРѢМЕ ГОСПОДЬНІЕ ІЕЖЕ КЪ МОЕМОУ СЪПАСЕННІЮ. А
ТЫ, СЫМОУ МОН ЛЮБИМЫН, БОУДИ БЛАГОСЛОВЕНЬ БОГОУ ВЪ-
ШНІЕМОУ, ЦАРЬСТВОУЮШТОМОУ ВЪ БЕСКОНЪУЬНЫЕ ВѢКЫ;
И ПРѢСТОЛѢ СНИ МОН БОУДИ ТИ ГОСПОДЕМЬ БОГОМЬ МОНМЬ
И МНОЮ ОТЫІЕМЬ ТВОИМЬ БЛАГОСЛОВЕНЬ ТЕБѢ И УЕДОМЬ
ТВОИМЬ И ПО УЕДѢХЬ ТВОИХЬ И ВЪСЕМОУ СЪМЕНИ ТВОЕМОУ
ДО ВѢКА. И ГОСПОДЬ БОГЬ МОН ДА ПОМОЖЕТЬ ТИ НА НИЕМЬ,
ХОДЕ И ЛЕЖЕ И ВЪСТАЕ СЬ ТОБОЮ, СЛАДЕ И КЕСЕЛЕ ДОУШОУ
И СРѢДЦЕ ТВОЕ ОУТѢШЕННІЕМЬ СВЕТААГО ДОУХА. И ГОСПОДЬ
БОГЬ МОН ДА СЪХРАНИТЬ ТЕ, И ТЬ ДА ТИ ІЕСТЬ НА ВЪСАКОМЬ
МѢСТѢ ПОКРОВИТЕЛЬ ТВОИ. И ГОСПОДЬ БОГЬ МОН ДА СЪХРА-
НИТЬ ТЕ ОТЪ ВЪСАКОГО ЗЛА. И ГОСПОДЬ БОГЬ МОН ДА СЪХРА-
НИТЬ ВЪХОЖДЕННІЕ ТВОЕ И ИСХОЖДЕННІЕ ІЕЖЕ КЪ СОУПРО-
ТИВНЫМЬ ВРАГОМЬ ТВОИМЬ. И ГОСПОДЬ БОГЬ МОН ДА НА-
ОУУИТЬ РОУЦѢ ТВОИ НА ОПЛЪУЕННІЕ И ПРѢСТЫ ТВОЕ НА БРАНЬ
КЪ СОУПРОТИВѢШТИМЬ СЕ ТЕБѢ ВРАГОМЬ ТВОИМЬ. И ГОСПОДЬ
БОГЬ МОН СВЕТЫМИ АНГЕЛЫ СВОИМИ ДА СЪХРАНИТЬ ТЕ НА
ВЪСѢХЬ ПОУТЕХЬ ТВОИХЬ; И СВЕТЫН АНГЕЛЬ МОН, ИЖЕ МЕ
ІЕСТЬ ХРАНИТЬ ОТЪ ЮНОСТИ МОЕЮ И ДО СЕЛѢ, ТЬ ДА БОУ-
ДЕТЬ СЬ ТОБОЮ, И БОГАТОЮ МНОСТІЮ ГОСПОДА БОГА МО-
ЕГО ДА ІЕСТЬ ВОЖДЬ ПЛЪКОМЬ ТВОИМЬ ІАКОЖЕ И МОНМЬ; ТЬ
ДА ОПЛЪУИТЬ СЕ СЬ ТОБОЮ НА ВЪСѢХЬ БРАНѢХЬ ТВОИХЬ, И

роуцѣ твоѣ на плещѣхъ врагъ твоихъ, и копїѣ твоѣ въ срьдци врагомъ твоимъ, и всѣ стрѣлы твоѣ въ оуниѣ врагъ твоихъ, и всѣ ороужїѣ твоѣ въ ребрѣхъ врагъ твоихъ, и да поклонѣтъ ти се сынове оцы твоѣ, по нїеже благословенъ бысть богоу вышнїемоу. и господь богъ мой и сила моя да наоучитъ ногу твою на свѣршенїе здѣ на престола сѣмъ и въ бесконъчныѣ вѣкы, аминь. И по томъ рече архїерею своему, рекомому Калникѣу: отъ сѣлѣ юже прїстоупи, и съконъчанъ господемъ повелѣноу тебѣ и мною желаюмоу. Светитель же воспѣ божьствуюю пѣснь, и прїстоупи съ ножци господнїѣ повелѣнїѣ исплнѣнїѣ. светынъ же доухъ живы въ Давидѣ рече юмоу: прїстоупи и ты съ псалтиремъ и гоусамъ своимъ, и пѣснѣ пѣснемъ воспонъ съ всѣми силами небесънынъ, покажнѣноу пѣснѣ пою: помноуи мѣ боже по величїю милости твоѣ, и по многымъ штедротамъ твоимъ оцѣсти безаконїѣ моя, и проуче; и тогда възложетъ на олтѣрь твою тельцѣ. ангельска же коннѣства съслоугоущѣ богоотцы Давидѣ отъ пѣваахоу: блаженъ, нмѣже отпоуштена соутъ безаконїѣ и нмѣже прикрыше се грѣси нхъ. и нынѣ же прѣбогатынъ оцѣ небесънынъ и прѣштедрынъ владыка и прѣблагынъ господь доуховно веселїе творитъ горѣ въ обитѣлѣхъ небесънынъ всѣми силами небесънынъ; и нынѣ всѣ лица ангельсцынъ и архангельстїнъ въ сѣлѣхъ прѣнебесънынъ съ радостїю свѣтао трѣжествѣють и всѣ прѣподобнїи и праведнїи неизреуеннымъ веселїемъ веселѣтъ, ꙗко и ꙗко сильнѣе златозарноу свѣтѣтъ се, праведнынъ доуси и светынъ народи доуховнымъ веселїемъ нграють видѣште прѣподобнаго оцы на-

шего бесплътныхъ житию приуещаша сѣ; и нынѣ великоє свѣтило и оучитель всѣє вселенныє апостолъ Павль съ радостію зовѣтъ глаголю: званію небесномуу приуестыныи и неизреченымъ тѣнамъ видѣю, стоупаи оубо достойно на воспріятіє небесныхъ благъ, еже ти єсть оуготоваль любитель твои Христосъ по неплътномуу глаголю юго, еже глагола въ свѣтѣмъ євангеліи своемъ, ꙗко радость бываєтъ на небесехъ прѣдъ ангелы божии о єдиномъ грѣшныцѣ кающыннѣ сѣ. да аште тако глагола господь неплътнымъ оусты своимъ, ꙗко о єдиномъ грѣшныцѣ радость имають всѣ силы небесныє, и всѣ доуси праведныхъ неизреченою радостію просвѣщаютъ сѣ, да колымъ паує тѣхъ, нже и любєть всею доушею и всѣмъ срьдцемъ, и нже именн юго ради свѣтааго остави толнкою высоту и въ прѣвеликоє смирєніє принде, поутъ живота вѣчнааго показоує всѣмъ уedomъ сконмъ? свѣтитель же господнє повелѣніє съкончуавъ, и обѣує и въ великымъ ангельскимъ образъ, и скетымъ доухомъ и тѣмъ архієреомъ прѣподобнымъ отьць нашъ прозванъ бысть Симеонъ монахъ. скетын же богомъ наоучєнь єште нс прѣва и нынѣ паує прѣбольшенъ благодѣти христовы съподобивъ сѣ, съ богоотьцемъ Давидомъ сыгласоує воспѣтъ: господь просвѣщеніє мое и съпаситель мон, оть кого сѣ оубою? и господь богъ мон и сила моя да наоучитъ нозъ мон на съврѣшеніє, и благодѣтню юго на высокаѣ наведе мє, ꙗко да прославлю и съ скетымъ ангелы юго. боголюбєва же Ана такожде подобєштн сѣ господиноу своемуу и скетымъ боголюбивымъ дѣвамъ, прѣжде оставльшымъ зємлянаѣ и небєснаѣ наслѣдовавльшымъ, съврѣстныка своего не

оста, нѣ отъ тогождѣ свѣтителя тыгыждѣ приѣтъ свѣтынъ ѿ ангельскыи образъ, и нареуена бытъ прѣподобна мати наша Анастасиѣ.

Свѣтынъ же и прѣподобныи отыць нашъ Симеонъ по истиннѣ крѣсть христовъ въсприѣмъ, и дѣѣ наоуѣавааше уѣда своѣмъ прѣзирати плѣтскаѣ, скоро бо исцѣлѣють, нѣ пауѣ оуподобляти се дѣлаоу божьственомоу и бесѣмрѣтномоу, и глаголюѣ нмъ: приндѣте уѣда и послоушанте мене, и страхоу господниоу наоуѣоу вы. и самъ прѣдъ нмнѣ въ великоѣ сѣмѣреннѣ прѣложн се, по истиннѣ ис прѣва по срдѣцоу волю божнѣ и ѣште нзъ юности своѣѣ готовъ къ нѣмоу оумомъ и срдѣцемъ и житнѣмъ непороуѣныи и чнстыи срдѣцемъ и доушею праведною и благодѣтною христовою и любовнѣю теплою, и доуха свѣтаго исплнѣнѣ въ великѣ плодъ оумнлѣннѣ нмѣ въ ложесныѣхъ доушевыиѣхъ, по истиннѣ не лѣжею приѣси се въ оуѣеники христовы; иже реуѣ въ свѣтомъ обѣштаннѣ прѣдъ свѣтынѣмъ олтѣаремъ, такожде и съврѣши, не закѣсьнѣ ни о ѣесомѣже зрѣ въспѣтъ, нѣ пауѣ радоуѣ се потеуѣ въ слѣдъ заповѣди господа бога своѣго, ниште житнѣ свѣтынѣхъ и послѣдоуѣ нмъ съ любовнѣю и равнѣноуѣстьнѣ съ нмнѣ бытъ. и отъ мѣста того, на нѣмѣже позванъ бытъ къ господоу богоу въсѣхъ, приндѣ въ домъ свѣтыѣ богороднѣце благодѣтельннѣце стоуѣденнѣхъскыѣ лавры, и нѣколко врѣме прѣбытъ въ нерѣкотворѣнѣмъ нѣмоу монастири оудвѣраѣ се съ чѣстныи уѣннѣи по правнѣхъ и по заповѣди свѣтынѣхъ и богоносныиѣхъ отыць, и никакоже лѣне се, нѣ пауѣ добрыи подвигы мнозѣхъ прѣспѣваѣ. срдѣлоубно же напнсавъ и посла въ Светоуѣю Гороу къ любовнѣмоу сицеѣдоу новоѣмоу прѣдѣтеуи богооумнѣмоу кнѣ Савѣ

а поустыньномуу наставникоу, пауче же и жителю, въ
 пльн ангелюу, подражателю беспльтныхъ силъ, пауче
 же и рекънителю и съретъникоу светыхъ, и небесно-
 моу гражданиноу, постомъ и бдѣннємъ и молитвами
 светлыми небесныя дары приеъмшемоу, миръ прѣжде
 оставившомоу родителю скоемоу и всѣмъ уedomъ
 отъуства своего люкештнимъ бога и желающтнимъ жи-
 вота въънааго, сице же въспнса юмоу: слыши уedo мое
 любнмое о Христѣ. писаниа твоа исплнн господь богъ
 наю, и молитвъ ти светыхъ не прѣзръ еже о моемъ
 съпасенни, и югоже просихъ, и югоже желлахъ, и югоже
 искаахъ въсею доушею моею и въсею крѣпостию моею,
 мносордова о мнѣ творыць мон ни за коеже правды
 моею, нъ за мноость свою бесчнслноую, юже има
 обьште къ всѣмъ грѣшнникомъ, обраштающтнимъ се къ
 нємоу, и мене не отъверже, нъ равною благодѣтнсю съ
 всѣми скетыми оукраси ме светымъ ангельскимъ
 образомъ, и ивангелинскы послѣдоуіе юмоу владыцѣ
 Христоу любнтелю наю, и крсть юго скетын на рамо
 възъмъ, и по заповѣди юго нельжннн нынѣ съ радо-
 стнсю послѣдоую юмоу и тебѣ, любнмое уedo, тыштоу
 се постнгноути те тамо въ Светѣи Горѣ. да радостнсю
 радоуи се, и веселнємъ доуховьнымъ весели се о мнѣ,
 за ніе зде многыя оставихъ, и съ богомъ и съ тобою
 єдинымъ нзволнхъ въдворити се въ светѣи поустыни
 тон, юже ты нзъ юности твоею прѣжде мене възлюбнлъ
 єси; и моли о мнѣ любнтеля наю Христа, да аште и
 въ єдинны на десете уась въшьдѣ съ тобою, любнмое
 уedo мое, явлю се дѣлатель вннограда христова, и въсе-
 благын господь не лишнтъ наю мѣзды своею, нъ пауче
 богатою мноостнсю своею оуштедрнтъ насъ зде и въ

БЕСКОМЪУНЫЯ ВЪКЫ, АМИНЬ. ПРИЕМЪ ЖЕ ПИСАНІЕ ПРЪ-
 ПОДОБНААГО БОГОНОСНЫЯ КИРЬ САВА И ПРОСЛАВИ БОГА
 ОТЬЦА СВОЕГО, И МНОЖЕ ОУМНОЖИ МОЛІТВЫ СВОЕ КЪ ГО-
 СПОДОУ БОГОУ ВСЕДРЪЖИТЕЛЮ И КЪ ПРЪУНСТЪЯН ІЕГО МА-
 ТЕРИ ВЛАДЫУНИЦИ НАШЕИ БОГОРОДНИЦИ ГЛАГОЛЕ: БЛАГОДАРОУ
 ТЕ, ГОСПОДИ БОЖЕ МОИ ИИСОУ ХРИСТЕ, И ПРЪУНСТАМ МОИ
 ГОСПОЖДЕ БОГОРОДНИЦЕ, ЯКО ОУСЛЫШАСТА МОЛІТВОУ МОЮ
 И МОЛІЕНІЯ МОЕГО НЕ ПРЪЗРѢСТА, И МОЛІТВАМИ ПРЪУН-
 СТЫЯ ТВОЯ МАТЕРЕ, ЗАСТОУПНИЦЕ РОДА НАШЕГО, И НЪСН
 ОСТАВЛЯ ВЪЗНАСІАЮЩИЯХЪ ТЕБЕ, ГОСПОДИ, И ОУПОВАЮ-
 ШИЯХЪ НА ТЕ, И ТРОУЖДАЮЩИЯХЪ СЕ МЕНЕ ТВОЕГО РАДИ.
 И ВЪСПІСА КЪ ПРЪПОДОБНОМУ ОУТЦОУ СВОЕМОУ НОВОПРО-
 СВѢЩЕНОМУ СИМЕОНОУ ГЛАГОЛЕ: ПИСАНІЕ ТИ СВѢТЫЯ
 ПРИЕХЪ, И ОБРѢТОХЪ ВЪ НИМЪ РАДОСТЬ НЕИЗРЕЧЕНОУЮ И
 ВЕСЕЛІЕ НЕИЗГЛАГОЛАНОЕ, ЯКО ГОСПОДЬ ХОТЕИ ВЪСЪМЪ
 СЫПАТИ СЕ И КЪ РАЗОУМЪ ИСТИННЫЯ ПРИИТИ И ТВОЮ СВѢ-
 ТИЮ ИЗБРАВЪ ОУСОУЕТИ МИРА ПРЪЛЪСТНААГО И ПРИОБЪ-
 ШТИА ТЕ ВЪСЪМЪ СВѢТЫМЪ ПРЪПОДОБНЫМЪ И ПРАВЕДЬ-
 ННЫМЪ, И АНГЕЛООБРАЗНО ЖИТИЕ ПРЪДЪЛОЖИА ТИ ІЕСТЬ.
 ДА ПОТЫТИ ГОСПОДИ МОИ, И СКОРО ПРИИДИ, И
 ГРЕДИ ПРЪПОДОБНЕ, ЛЮБИТЕЛЬ БО ТВОИ ХРИТОСЪ МНОЮ
 ЛЮБИМЫМЪ УЕДОМЪ ТВОИМЪ ВЪСАКОУ ОБИТЕЛѢ НЕБЕСЬНОУЮ
 И ЗЕМЛЯНОУЮ ОУГOTOВАА ТИ ІЕСТЬ, НЕ ПОСТЫДЕТЬ БО СЕ
 ВЪСН ОУПОВАЮЩИИ НА НЬ. ГРЕДИ БОГОЛЮБЬЕ СВѢТЫИ, И
 ВЪИДИ ВЪ РАДОСТЬ ГОСПОДА СВОЕГО, ЛЮБИЩИМЪ БО ІЕГО
 ВЪСА ПОСПѢВАЮТЪ СЕ ВЪ БЛАГО. ПРИИДИ О БОГОНОСНЕ, ДА
 СЪТВОРИВЪ ВОЛЮ БОЖІЮ И НЕЛЬЖЬНОУЮ ЗАПОВѢДЬ ІЕГО
 СВЪРШИВЪ, ЯКОЖЕ РЕЧЕ ГОСПОДЬ, ДА ИШТЕВЪ ПРЪЖДЕ
 ЦАРЬСТВА НЕБЕСНААГО, И ПО ТОМУ ВЪСА ПРИЛОЖЕТЪ СЕ
 НАМА; И ДА СЪ СОБОЮ ДОВЕДЕВЪ ЛЮБИТЕЛЮ НАЮ ХРИСТОУ
 ЛНЪ УРЪНОРИЗЪЦЪ И СЪБОРЪ СВѢТИТЕЛЬ И СЪНЪМЪ МНОГИЯХЪ,

всѣхъ правокѣрныхъ, нже оуподобаше се нама и послѣдоуютъ на въ снѣмъ царствѣхъ земельномъ, да соугоубоу благодѣтъ приемѣхъ за се сама и за тѣхъ, нмѣже образъ боудѣхъ на светынню и на съпасеннѣ божнѣ, яко да добра пастыра явивѣхъ се Христоу о стадѣ своѣмъ, яко да овцѣ словесныѣ и съ нмѣи агньци доуховныи потекоутъ въ царство небесное по словеси богоотца: юноше и дѣвы, старьци съ юнотами да хвалеть нмѣ господнѣ; и да кннотградъ христовъ, прѣданны нама господемъ наю, унстынмъ оплотомъ ограднѣхъ, благовѣрнѣмъ унстынмъ и вѣрою непороуною, яко да ни єдинъ отъ звѣрни злыихъ плода єго въкоуситъ, нъ въ сѣто троудѣ расплоднѣша и въ прѣсвѣтлыи днь омъ велкыи принесѣхъ єго Христоу, заклавшомоу се за ны. гредн и принди, господи мон и отъє, да уѣда своѣмъ страхомъ божню наоучиши, и добрыи поутъ съпасеннѣ покажешн нмъ, и велкые съмѣреннѣ прѣдложнши намъ, хотѣшн нмъ жити по благоустьнѣ твоѣмоу, яко да и мы, уѣда тѣмъ, възвеланѣмъ господа съ тобою, и молитвами ти светынми и насъ господь да съподобитъ послѣдовати стопамъ ти светынмъ; ты большн троудн се на зданнѣ апостольсцѣ полагає основаннѣ вѣры христовы, того радн и большоу мѣздоу приемши отъ Христа, даромъ раздастѣмъ протнвоу троудомъ комоуждо. гредн и принди, пастыроу добрыи богомъ дарованаго ти стада, принди и заколи се за ны, подобе се владыцѣ своѣмоу, пастыремъ нахельникоу Христоу, да добрыи образъ боудѣши стадоу твоѣмоу, и миро благоуханнѣ источиши съ вѣрою прнѣкаюшнмъ къ рацѣ моштен твоихъ. гредн и принди, свѣтлыи божни, горѣ благодѣтнѣ божнѣю, и свѣте се доухомъ светынмъ; владыка бо твои Христосъ

ждить тебе, яко да принесешн юмоу плодъ земли благо-
 вые, непороуныи доуше твои, юже оунишн жесто-
 кымъ въздржаннемъ и смирениемъ великимъ, и
 любителю своему Христу принесешн даръ непоро-
 унь. греди и прииди, заре разумнаго востока; про-
 рокъ прореченна съкопѣаше се, и вса божьствана
 дѣланиа събыше се на насъ, и вси пророци ставше до
 Иова; и нынѣ же царство небесное поудитъ се всамъ
 любешнымъ бога; концы оубо законовъ и пророкомъ
 любитель твои Христосъ приидѣ на кончину лѣтомъ,
 и всако отъѣско смотрение съвршишь, и за неизре-
 ченое милосрднѣ прѣклонъ се и смирнѣе се въ нашъ
 образъ, и богатою милостию призрѣвъ на твои сми-
 рение, поудитъ те, яко да приидѣ въ Светоуи Городъ
 всхытиши царство небесное; поудимо бо естъ, го-
 споди мои любими, и поудешти се въ нѣе всхытають
 ю. греди и прииди, господи мои светыи и отъѣе, на се
 бо истовое съкроуиште, съкроуеное отъ родъ прѣвѣныхъ,
 въ послѣднѣ лѣта отъкрыеть те съкроуиште благое свя-
 тодатель твои Христосъ, яко да наполни паствиноу
 свою благоуи, и себе обогатиши дарми небесными
 и възвеселиши ѣда твои благодатию дарованою ти
 отъ бога, и оуматиши миромъ благоуи твоимъ.
 греди и прииди, любителю ѣда твоего, о немъ же ти
 извѣштено бысть доухомъ светымъ въ завети твои;
 прииди, подобе се оному уловѣколюбному пастыроу,
 нже остави не тѣмъ деветъ десетъ и деветъ въ селѣхъ
 прѣнебесныхъ, нъ и тѣсоуште тѣсоуштами и тѣми
 тѣмами и бесчисла вонѣства остави, сниде небеса
 прѣклонни, и поиска овѣете заблудѣшаго, и обрѣте
 и истрѣже изъ гратана смирѣноснаго стараго звѣра

днѣвола , и възьмь на рамо свое и принесе къ отцоу
 своемуу , и пакы остави ю въ стадыныя овцые свое; и
 ты, господи мои, прииди поуди мѣ доухомъ светымъ по
 божьсткьномуу поуту и по малои стѣзницѣ моеи, и по-
 троуди се и поншти нштеднѣ многолюбивааго сръдѣца
 твоего. и греди и прииди, и помози ми, и спасе мѣ се,
 и полоуи мѣ обѣщанаѣ блага господемъ наю и възьмь
 любештнмъ бога и хотештнмъ животь възьмьши наслѣ-
 довати. греди и прииди, съврьстннѣ праведннмъ не
 прѣва богу оудобннмъ Аврааму и Исааку и Иа-
 кову. прииди, подобе се богу благословенному Иа-
 кову , съшѣдшому въ Югиптъ прѣкраснааго ради
 уѣда своего Носифа, съ богу прѣкръмнѣшааго въсь
 Исраиля къ Югипту, омывшому многыни слъзами све-
 тыѣ съдннѣ юго и оутолкѣшому многынхъ дѣни жа-
 лостноу рыданнѣ многолѣтныѣ старости светааго
 Исраиля, не мѣнештнмъ къ томуу о немъ радости имѣти
 по лишени юго, нь въсегда горештнмъ доухомъ све-
 тымъ , богомосьна соупроуга , прѣкрасннѣ Носифъ съ
 богонзбраннмъ отцемъ си Иаковомъ, оба жалостноу
 растрѣзаста се юште не въздоуштоу коньунаѣ божнѣ
 съмотрениѣ любимааго уѣда богу посланааго прѣдъ
 нимъ на възраштеннѣ въсемуу Исраилю. нь живши въ
 Носифѣ и съкѣднѣ юго въ Югиптъ прѣдъ лицемъ отца
 своего Исраиля, тѣжде и мене посла прѣдъ лицемъ ти
 светымъ, яко да прославнѣ богъ въ тебѣ своѣмъ уоудеса,
 и въторыи и новыи Исраиль нареуеши се , и уѣда твоѣмъ
 обновнши доухомъ светымъ, и паствннѣ твоѣмъ богу
 възрастши нареуеши се избранныѣ божнѣ, и богу про-
 славити се въ нхѣ твоего ради прѣвеликааго съмѣреннѣ
 Христа ради оставльшому высокамъ, и съмѣреннѣ въз-

любвишомоу, и въ Светоу Гору пришдышоу, и добрымъ поуту боголюбива всѣмъ показавшоу. греди и прииди, многлюбивша жалости доуши мои, подобе се боговидному Никову, не тебе бо вторымъ Исраилю прорастетъ, да и ты недомыслимоу радости примешь о уездѣ своемъ, якоже Никовъ о Носифѣ, да и азъ такожде наслаждоу се твоимъ светымъ любве за многая оудальшоу ми се твоего прѣвеликаго възлюбивша уеодобиваго отца. греди и прииди, господи мои и отъе светын, да назоу се твоихъ светынхъ сяди и любивша охочулю ю, и облюбываю твои светын образъ, иже господемъ богомъ написанъ бысть на небесехъ и еште прѣжде рождениа твоего. прииди, да до неслуже исвъ въ многогредоушнымъ жити семъ, да сътворишь единомыслиноу молитвоу къ прѣнесту прѣдстательници живота наю, и горѣ на небесехъ самоу готовоу помощи обрѣшетъ, и отверзетъ намъ двери милости свое, и съ господемъ наю въдворишь се въ бескончныя вѣки, аминь.

Примь же словеса сии прѣподобныхъ отецъ нашихъ и прослави бога творещаго такова и велика и неизречена, и скоро потытавъ се и опальувъ се доухомъ светымъ по глаголю-господню, и вселюбно въсприимъ крсть свои на рамо, и съ радостию послѣдова Христоу быстро теуенне творе къ желаемому по заповѣди господни, якоже прѣжде реуе отцоу отцемъ и отцоу нашему Аврааму: изиди отъ земли твое и отъ рода твоего, и иди въ землю, въ юже ти покажоу, Аврааму въ Хананею, а семоу прѣподобному отцоу нашему въ Светоу Гору. сии же светын вторымъ Авраамъ прѣсильникъ бысть отъ своего отъустка, съ любовию въ

слоухъ приѣмъ ѿевангелъскою слоко господниѣ, рече-
 ною неальжынным оусты его: нже оставитъ отъца нн
 матеръ нн женоу нн дѣти нн села нн храмны нмenni
 моего ради, сътократницею за то приметъ възданнѣ въ
 жизни въѣхъ. прѣподобныи же отъць нашъ не тькьмо
 та рече нах остави, нъ н выше рода въсего рода земель-
 нааго жалае царьства небесънааго царьство земельное
 остави н миръ сии н кже въ миръ семь, земельнахъ земан
 остави н вышнихъ нште послѣдова Христоу. н мно-
 зи кельможе нже въ царьствни его видѣште прѣвсликоу
 съмѣреннѣ господина своего н възлюбнше бога, н вса
 оставаше послѣдованѣ Христоу съ господинномъ ско-
 ннѣ. господемъ же окръмляемъ н светынмъ доухомъ
 наставаемъ принде къ Светоую Гороу, н въселн се въ
 лавроу светыи богородице ватопедьскыи, обрѣте тоу
 любнмоу свое агниѣ Христомъ набѣзѣженоу. н съзрѣвъ-
 ша се оба богоноснахъ соупроуга съврьстниа съто-
 носныхъ ангель, н ставыша въ коупѣ, н прѣподобнѣ
 роуцѣ оба въздѣвша къ вышнемуу, н благодарноую
 молнтвоу сътворишта къ любнтелю юю Христоу, волю
 боѣштиннмъ се его творештоумоу, н прославишта съде-
 штааго на хероукии н на съмѣренныи призрадошта; н
 велиаа веселиа н радости доуховныи испльништа се,
 н тоу соуштини великоу славоу божию видѣвше н про-
 славише бога, творештааго такоуа. днвно бо бѣ небоу
 н земан, богоу похвальнѣ н уловкомъ уоудно: оба
 христокою любовною стрѣлою оустрѣаена, за безмѣр-
 ноу любовъ владуьноу толнкоу высьть оставыша,
 н приидоста на страноу уоуждоу, въсего земельнааго
 оуоужднвша се, н вса оставыша по заповѣди госпо-
 днни, н оусрьдно послѣдовавыша юмоу по съвѣтоу све-

ТААГО ДОУХА, ИЖЕ ГЛАГОЛА ОУСТЫ ДАВИДОВЫ: ОУДААНХЬ
 СЕ БЪГАЮ, И ВЪДВОРИХЬ СЕ ВЪ ПОУСТЫНИ, И УАМЪХЬ БОГА
 СЫПАСАЮЩААГО МЯ; УАЮМОЮ ЖЕ ГОСПОДЕМЪ НЕ ДАДЕУСЬ
 БЫСТЬ ЛЮБЕШТИННЫМЪ ЕГО, ПО ГЛАГОЛОУ БОГООУЩА, ОБАУСЬ
 БЛАНЪ БОЮШТИННЫМЪ СЕ ЕГО СЫПАСЕННІЕ ЕГО. СКАТАМЪ ЖЕ СЪ-
 ВРЬСТЬ, БОГОМЪ СЪСТАВЛЕНА, СЫНЬ СЪ ОУЩЕМЪ, СКАТЫННЫМЪ
 ДОУХОМЪ ВОДНАМЪ, ВЪДКОРИСТА СЕ ПО ИСТИННЪ КЪ СКАТЫН
 ПОУСТЫНИ СЕН, И ДВОРЫ БОЖІЕ СЪТВОРИСТА, МОНАСТІРЬ
 ВЕЛНЬКЪ, И ОКРЬСТЬ ЕГО ННЫ МНОГІЕ ЦРЬКВЕН, И СТАЛПЫ
 ВЕЛНЬКЫ НА СЫПАСЕННІЕ МНОГІННЫМЪ ЛЮБЕШТИННЫМЪ БОГА; И ОБА
 САМА КЪ ВЕЛНЬКО СЪМЪРЕННІЕ ПРИНДОСТА, И ПОКОНИШТЕ БЫ-
 СТА СКАТОМОУ ДОУХОУ, ИЖЕ ГЛАГОЛЕТЬ ДОУХЪ СКАТЫН
 ВЪ ПРОРОЦЪ ДАВИДЪ: СЪМЪРИХЬ СЕ, И СЫПАСЕ МЯ, И ОБРАТИ
 СЕ ДОУША МОЯ КЪ ПОКОН ТВОИ. СЛЫШАНО ЖЕ БЫСТЬ ПО
 ВСЕМЪ ЗЕМАН ЦАРЬСТВА ГРЪЧЬСКААГО СЪБРАННІЕ СКАТЫЮ, ЦА-
 РНІЕ ЖЕ И ВЕЛНЬМОЖЕ, МАЛНІИ ЖЕ И ВЕЛНЦІИ, СЛЫШАВШІЕ
 И ПРОСЛАВИШЕ БОГА О ВЕЛНЬКОМЪ СЪМЪРЕННІИ СКАТЫЮ, И
 МНОЗИИ НА БЛАГОУЩІИ ПРИНДОШЕ ПОДОБЕШТЕ СЕ НИМА. И
 ВСИ СКАТЫИ И ЦРЬПОДОБІИИ, МАЛНІИ ЖЕ И ВЕЛНЦІИ,
 УРНЬЦІИ СКАТЫЕ ГОРЫ ОУТЪ МАЛЫННХЬ И ВЕЛНЬКЫННХЬ МОНА-
 СТІРЕН, ОУТЪ ГОРЬ И ПОУСТЫННХЬ И ПЕШТЕРЬ И ПРОПАСТІИ ЗЕ-
 МАЛЫНННХЬ СЪ БОГОНОСЫННЫМЪ ОУЩЕМЪ ННХЬ ПРОТОМЪ ПРИН-
 ДОШЕ НА ВНДЪННІЕ И НА БЛАГОСЛОВЕННІЕ СЪ СКАТЫННЫМЪ, И
 СЪБОРЬ ВЕЛНЬКЪ СКАТЫННХЬ СЪБРА СЕ СЪ СКАТЫННАМЪ, И ЛЮБЕЗНО
 БЕСЪДОКАВШІЕ О ПОЛЪЗІИ ДОУШЕКЪНННХЬ И О СЫПАСЕННІИ ННХЬ,
 И ТРЪЖЬСТВО СЪТВОРИШЕ, И ДОУШЕКЪНО И ТЪЛЕСЬНО ОУТЪ-
 ШНВШІЕ СЕ, ОУЩЪ ЖЕ НАШЪ СКАТЫН СИМЕОНЪ БЛАГОСЛО-
 ВЕНЬ БЫСТЬ БОГОМЪ И ВСЪМЫН СКАТЫНННН, И ВСЪМЪ ВЪСАКЪ
 ДОКОЛЬ ПОДАВЪ НЕ МАЛО ЗЛАТОМЪ И СРЕБРОМЪ, И ВСЪМЪ
 СКАТЫННЫМЪ УРНЬЦЕМЪ СРЪДЦА ПРЕДЛОЖИ ИЖО МОЛНІТ-
 СТВОВАТИ ХРИСТА О СЫПАСЕННІИ ЕГО, И ПО ВСЪМЪ ЦРЬКВКАМЪ

по Светыи Горѣ постави скон помень, еже и до дньсь
 есть. въ домъ же скетыи богородице ватопедьскыи ла-
 вры, братьство свое. приложиста .в. кьбла соуха злата
 и сребра и мно много нмѣнне бесуисльнѣ и нмѣже испль-
 ниста домъ скетыи богородице, и не тькымо же нмѣнне
 нь и доушии скон прѣдставииста прѣскетъи богородици,
 ока боголюбыца вьсе нмѣнне свое посылласта прѣдъ со-
 бою, еже и обрѣтоста горѣ къ царьствѣи небесьномъ.
 скетыи же Симеонъ повелѣ да сътвореть кемоу келню
 приложноу къ скетомоу олттароу скетыи богородице
 великыи цркъве, и прозорь въ скетыи олттарь, шко да
 зрѣти кемоу вьсегда скетыиныхъ молитвыиныхъ слоужешти-
 ныхъ въ скетыи цркъви. онъ же скетыи скон канонъ съверъ-
 шалаше, и безмалъвствоуе днь и ношѣ, и неослабьно
 прѣбывалаше въ молитвахъ, прилежно нште искомаго
 Христа, иегоже и обрѣте богомъ настакаемъ и све-
 тыиномъ сыномъ своимъ, богоноснымъ кырѣ Сакою. све-
 тыи же юноша давидьскыи нсхождалаше въ широтѣ, внде
 заповѣди божие исправляемыи въ себѣ, и къ господоу
 благодареннии вьсылае поспѣшьствоуишюмоу о вьсѣхъ
 дѣлѣхъ иего за добрыи кемоу подвигы доушевыи и
 тѣлесныи, тѣломъ неоусыпно въ вьсѣхъ дѣлѣхъ мона-
 стирьскыиныхъ, оумомъ же и доушею въ обентѣлехъ небесъ-
 ныиныхъ вьдварае се, и тѣхъ наследнии желаетъ, въ вьса-
 комъ же дѣлѣ шко самого Христа прѣдъ собою зре, по
 словеси богоотца Давида: прѣдъзрѣхъ господа прѣдъ
 мною кыпоу, шко о десьноую мене есть, да се не по-
 денжоу. того ради и въ веселии срьдѣца вьпнидалаше: уѣто
 вьздамъ господекн за вьсѣхъ, шже вьздасть ми, вьса
 прошеннии мои испльниае ми зде, и тамо боудоуштамъ
 блага обѣштавъ ми, и бесконъуьнои же житиѣ вѣроую

иже и то въздасть ми въ днь скон келкын и прѣскѣтѣмъ, не тѣкмо мнѣ ѣдиномоу нѣ и вѣсѣмъ любештнмъ и и творештнмъ волю иего.

Светын же Симеонъ поуиноуѣвъ отъ троуда поутѣнааго, и по врѣмени възделѣвъ обити вѣсоу Скетюю Гороу, и поклонити се вѣсѣмъ скетымъ црѣкѣвамъ, и съвѣштавъша оба богоносѣца богооумнымъ съвѣтъ и сътвориста метаніе къ боголюбьномоу отцоу нгоуменову Теостирхтоу, и повѣдаста иемоу помыслъ скон, яко желаніе хотѣ испльнити светын старѣцъ Симеонъ, и поклонити се вѣсѣмъ скетымъ црѣкѣвамъ. и благословена бывша нгоуменомъ, и нздоста о господи радоуишта се на поклонѣннѣ скетынхъ мѣсть и на посѣштѣннѣ скетынхъ моужнѣ живоуштинхъ въ нихъ. и прѣвое приидѣша въ срѣдоу Светыя Горы, въ мѣсто рекомое Каріе, и съ любовію и съ прѣвеликымъ съмѣреніемъ поклониста се прѣскетѣн богородици, иже естъ мати вѣсѣмъ црѣкѣвамъ скетогорѣскимъ; и топлымъ салзѣмъ обѣмѣста скетою црѣковъ оба скѣтѣльника божіа, великааго съмѣренна божіа образъ вѣсѣмъ показѣишта. и тоу разнѣолнѣныѣ уѣсти принесоста прѣскетѣн богородици, ово скетыѣ сѣсоуды сребрны и златы, и кадѣльницѣ такожде сребрны и златы, ово покровы скетынхъ сѣсоудъ, ово кепитрахны, ово трапезафоры, иже и днѣсь видѣмо естъ въ скетѣн тон црѣкѣн на память светую; и соуха злата царскоу апѣларію даста; и кѣписана быста въ поменъ съ прѣвымъ хтиторомъ келкымъ царемъ Миханломъ; особѣ же протоу уѣсть принесоста, особѣ слоужителѣмъ црѣковнымъ, особѣ же вѣсен обѣштнѣ црѣковнон, науѣныша отъ прѣкынхъ и до послѣдннхъ вѣсе равѣноуѣстнѣ оукрасѣста по бо-

жию повелѣнню, по истинѣ оба по срьдцоу волю божію
 и того снаюу въсоу волю божію сътвориша. И отъ тоу-
 доу ндоша въ лавроу светыіе богородице нверьскыіе, и
 тон же прѣхнстѣн богородици тѣмъже образомъ поклонь-
 ша се и въсацѣмъ тацѣмъже светымъи уѣстымъ оукра-
 снста скетоуіу црьковь, и тоу такожде много злата
 подавшиа, и написана быша въ помень съ прѣхымъи
 хтиторы, и братію въсоу такожде златомъ подароваша
 тѣмъже образомъ, такожде поучышиа отъ прѣхымъи и
 до послѣдънимъи, и тоу брата сътворена быша и хти-
 тора вѣтора. И отъ тоудоу ндоша въ вѣноуѣрніюу поу-
 стынію, въ велнкоуіу лавроу скетааго Атанасіа атоу-
 скааго, въ домъ прѣсветыіе богородице, нже сама нко-
 номъ нарекла се іестъ светыіе тоу црькѣкѣ монастира
 того, и отъ прѣха и дньсь въсакыіе мнлостн оуготовля-
 юшти не тѣкмо тѣлесныіе потрѣбы нѣ и доуше вѣр-
 нынъи въсакого веселнѣ испльняюшти. въ тонъже прѣ-
 хнстѣн благодарноуіу молнтвоу сътвориша и светымъи
 и топымъи слѣзамъи омоуиша землю скетоуіу, по нѣн-
 же сама прѣхнстаѣ светымъи стопами своимъи шѣство-
 бала и скетымъи нзколеннїемъ иеіе и снѣ нзбраннѣа бо-
 жнѣа съподобн вндѣти домъ свон, скетымъи доухомъ
 воднма и благодѣтню божнїюу наставляема, отыцъ съ
 сыномъ, нзбрана конна хрнстова, скетымъи доухомъ опль-
 чена, и вѣрою непорочнюу вѣороужена, въсакыіе ра-
 достн испльниста се доуховныіе, и іествствомъ доу-
 шевѣннмъи просвѣнѣтъиша се, и прѣвеликымъи уѣстымъ
 оукрашста скетоуіу црьковь прѣсветыіе богородице; и
 гробоу скетааго поклоньша се, и въсакыіе уѣстн іемоу
 принесоста, и много злата даша въ монастирь тѣ, и
 написана быша тоу въ помень съ прѣхымъи хтиторы,

ІЕЖЕ Н ДНЬСЬ СЬ БЛАГОВѢРНЫМИ ЦАРИ РАКНОУСТЬЮ
 ПОМЕНОВАТА СЕ. ВЪСОУ ЖЕ БРАТНЮ ТОЮ ЛАВРЫ ОБЪДАРО-
 ВАСТА, ОВЫ ЗЛАТОМЪ, ОВЫ ЖЕ ОДЕЖДАМИ, ВЪСЕ ОУБЛАЖИСТА
 СКОМЪ ПРѢПОДОБИЕМЪ Н ДОКОЛЬСТВОМЪ БОЖИЕМЪ. ТРИ-
 ДНѢКНЮЖЕ ЖЕ ТРЪЖЬСТВО СЪТКОРИНІЕ СКЕТНИ СЬ СКЕТЫНМА
 СЬ МНОГОЮ ЛЮБОВІЮ Н ВЕСЕЛІЕМЪ ДОУХОВНЫМЪ, Н ВСИ
 СХИСТІЕ ОТЪ КЪНОУТРІННИХЪ ПОУСТЫНЬ МНОЗИИ СКЕТНИ
 МОУЖІЕ ПРИИДОШЕ, ДА ВИДЕТЬ ПРѢПОДОБНАГО ИЗЪ ДАВНА
 НИТАКШААГО ІЕ ДЛГОЮ БОЖІЕЮ РОУКОЮ Н ЛЮБИМЫМЪ
 СЫНОМЪ СКОМЪ, БОГОНОСНЫМЪ КИРЬ СЛОВОЮ; Н СЬ НИМИ
 МНОГО БЕСѢДОВАВША О ПОЛЪЗИ ДОУШЕВНОИ Н О СЪПАСЕ-
 НИИ СВОЕМЪ, Н КЕЛМИ О ГОСПОДИ ОУТѢШИВША СЕ ДОУ-
 ХОВНО Н ТѢЛЕСНО, Н МИРЬ БОЖИИ Н БЛАГОСЛОВЕНІЕ КЪ-
 ЗЪМЪША ОТЪ НИХЪ Н ЦѢЛОВАВША ЦРЬКОКЪ СКЕТОУ, Н ВЪЗ-
 ВРАТИСТА СЕ КЪ МОНАСТІРЬ СКОИ КАТОПЕДЬ, ПРОХОЖДАЮЩИТА
 СЕЛА СВЕТАХЪ Н ДОМЫ ПРѢСКЕТІЕ БОГОРОДНИЦЕ, НЕБЕСНАХЪ
 УЛОВѢКА Н ЗЕМЛЯНАХЪ АНГЕЛА, КРАХЪ ТИХААГО СЪМѢРЕННА
 ДОШЪДША, ДО ТОГО ИСТОКААГО ДОШЪДША, ВЪСА ПРѢ-
 ЗРѢВША ТЛѢЮШТАХЪ СЕГО СВѢТА МИМОХОДЕШТААГО, Н О
 ТОМЪ ІЕДИНОМЪ ІЕЖЕ О СЪПАСЕНІИ ДОУШЕ СВОІЕ ПЕШТИ СЕ
 НИМА, ПО ГЛАГОЛОУ ГОСПОДНЮ НИ О УЕМЪЖЕ ЗЕМЛЬНОМЪ
 ПЕКОУШТА СЕ, ІЕГОЖЕ СТРАНЫ МИРА СЕГО НИТОУТЬ, НЪ ТЪ-
 УНЮ НИТОУЩИТА ІЕДИННОГО ЦАРЬСТВА НЕБЕСНААГО Н ПРАВЪ-
 ДЫ ІЕГО, ІЕЖЕ Н ОБРѢТОСТА; ОБА ИЗЪ ЮНОСТИ НАУЧЪНША
 ГОСПОДЕКИ РАБОТАТИ ДАЖЕ Н ДО КОНЪУНЫ ПО ИСТИННОМУ
 ГЛАГОЛОУ ГОСПОДНЮ: ПРѢТРЪПѢКЪН ЖЕ ДО КОНЪЦА ТЪ СЪПА-
 СЕНЬ БОУДЕТЬ; ОБА ІАКО СИЛЬНО ОРОУЖІЕ КРЪСТЬ ХРИСТОВЪ
 ВЪСПРИЕМЪША Н НА ОПЛЪУЕНІЕ КРАГОМЪ СИЛОЮ НЕПОБѢ-
 ДИМОЮ ИДОСТА, Н СКОМЪ ТРЪПѢНІЕМЪ ВЕЛИКИМЪ ТѢХЪ
 СЪТИ МНОГИЕ СЪЛОМНИСТА, РАЗГОРѢВША СЕ ХРИСТОВОЮ
 ЛЮБОВІЮ ЗЛАОУСТНИХЪ ОГНЬ ОРОШЕНІЕМЪ ПОДЪНГА СВЕ-

ТЫМНИ СЛЪЗАМИ ОУГАСИСТА, РАЖДЕЖЕННИЕМЪ ЛЮТЫННХЪ МОУДРО ПРѢТРЬПѢСТА ОУСПѢШНОМЪ СРѢДЦЕМЪ, И ПОПАЛНИСТА ЛѢСТЬ ВРАЖНЮ, НА БОЖЕСТВЕННУЮ ОУТѢХОУ УАЮШТА ПРѢИТИ, И МНОГОСВѢТЛА СВѢТНАЛЬНИКА ЦРЬКВѢИ ХРИСТОВѢ КВЕНСТА СЕ, БОГОМЪ ПОСЛАНА И ПРѢИСТОЮ ЕГО МАТЕРНЮ, ЗА ТО ИСТАВНЬНЫМЪ ВЪНЦЕМЪ ОУВЕЗОСТА СЕ, И СЛАКОУ ПОЛОУУНСТА СЪ ВЪШЬИНИМИ СЛАМИ РАВНОУБЪСТНО.

И ВЪ ТОМЪ ПОДЕНЗѢ ПРѢБЫКАЮЩИМЪ ИМА, ПРИИДЕ КЪ БОГООУМНОМОУ КИРЬ СЛѢВЪ НѢКЪТО БОГОБОЖНИКЪ МОУЖЬ, И НАЗНАМЕНА КЕМОУ БОГОМЫСЛЬНЫИ СВѢТЬ, И РЕУЕ КЕМОУ: ВЪДЫ И ВЪЖДЬ, И РАЗОУМЪИ ДОБРѢ АПОСТОЛА ПАВЛА ГЛАГОЛЮШТА: ИЕЛНКО ДОУХОМЪ БОЖИЕМЪ ВОДЕТЬ СЕ, СЫНОВЕ БОЖИИ СОУТЬ. ДА И ТЫ И РОДИТЕЛЬ ТВОИ РАЗОУМЪИТА ДОБРѢ, И ПОЗНАИТА УЕСО ИИТЕТА ВЪ СВЕТЪИ ГОРѢ СЕН. ПО ИСТИННѢ ИЗВОЛНИСТА ГОСПОДЕИ ПОСАВДОКАТИ И ДВѢ ДОУШИИ СЪПАСТИ. НЪ ГОСПОДЬ ВАЮ КЪ РОУЦѢ СКОИИ СЪДРЪЖИТЬ ВЪСЕ КОНЫЦЕ ЗЕМЛЕ, И НЕ ХОИТЕТЬ НИ ЕДИНОМОУ ГРѢШНИКОУ ПОГИБЕНОУТИ, НЪ ВЪСѢМЪ СЪПАСТИ СЕ И КЪ РАЗОУМЪ ИСТИННЬНЫИ ПРИИТИ. ТЕБЕ И РОДИТЕЛѢ ТВОЕГО БОГЪ ИЗБРА, ИМО ДА БОУДЕТА НАУЧЕЛНИКА СЪПАСЕНИЮ ОТЪУБЪСТВОУ ВАЮ. ПРОРОКОУ БО РЕУЕ БОГЪ: НЕ ТЬКЪМО ТЫ ЕДИНЪ, ПРОРОКУЕ, ОУВЪЖДЬ МЕ, НЪ НА СНОНЪ ГОРОУ ВЪЗИДИ, И ИМО ТРОУБОУ ВЪЗНЕСИ ГЛАСЬ СВОИ БЛАГОВѢСТВОУЕ НА ИЕРУСАЛИМА, ИМО ДА ВЪСИ ОУВѢДЕТЬ МЕ. ТАКО ЖЕ И ТЫ ВЪСТАИИ КЪ СКОРѢ, И НЕ ЛЪНИ СЕ О СЪПАСЕНИИ МНОГИНХЪ. ЗДЕ ИЕЖЕ ИСТА СЪТВОРИЛА, ДО СЫТИ ИЕСТЬ НА СЪПАСЕНИИ КАМА. НЪ ПО ВАЮ ХОТЕИЩИМЪ ЖИТИ СЪТВОРИТА МОНАСТИРЬ ВЪ СВЕТЪИ ГОРѢ, ИМО ДА БОУДЕТЬ ИСТОВОЕ ПРИБѢЖИИТЕ ОТЪУБЪСТВА ВАЮ, ДА И ПО ВАСЪ СОУИТИИ КЪ ЗЕМЛИ ОТЪУБЪСТВА ВАЮ, ИЕЛИЦИ ОБРѢШТОУТЬ СЕ ЛЮБЕШТЕИ ГОСПОДА БОГА И ПРѢИСТОУЮ ЕГО МАТЕРЬ, И ЖЕЛАЮШТЕ ИСТОВАЛОГО ЖИВОТА И ЖИЗНИ

вѣѣныи, хѣе прѣншѣше и прѣтрѣпѣше до коньца и
 избрани людие господени богоу обрѣнитоуѣ се. И съ
 радостию же прѣиѣмь сѣвѣть богоуѣмьнымъ кѣрь Сава, и
 кѣко отъ сѣна вѣставѣ повѣда прѣподобьномуу отьцоу
 своемуу; прѣподобьнымъ же слышавѣ слово то, благо-
 дарн бога о вѣсѣхъ реуѣнныхъ ѣмоу сыномъ своимъ; и
 сѣвѣштавѣша сѣвѣть божии оба свѣтлѣнника божии, и
 вѣмноу горѣшта доуѣхомъ скетымъ на прѣбольшеѣ бого-
 любие, и сѣтворѣста молитвоу кѣ прѣхнѣстѣи прѣдѣста-
 тельници жнѣота ѣю, кѣко да сѣтворѣтъ колю раѣома
 своимъ. и тако вѣставѣ нѣде кѣ нгоуѣменуу богогласнымъ
 кѣрь Сава, и сѣтвори метанѣие, молн нгоуѣмена рекъ:
 отьѣе скетын, молю скетыню ти и прошоу, кѣко да ми
 даси на благословѣнѣие ѣдино мѣстѣе запѣустѣвѣше,
 да си сѣтворѣу ѣелницоу кѣ нмѣ моеу, да ѣелници прихо-
 дѣтъ отъ землѣе отьѣства ми, да си нмѣють свон си
 домъ, и да не сѣтоужають манастироу, то ни твоѣи скѣ-
 тыни ни брѣтнѣмъ жнѣоуштиннымъ вѣ свѣтѣмъ домоу сѣмъ.
 нгоуѣменуу же неоугодно быстъ слово ѣго, и не сѣтвори
 колю ѣго. и повѣда прѣподобьномуу отьцоу си, кѣко не
 полоуѣи прошенѣи. и отъ толѣ не поуѣнѣста оба молѣшта
 се прѣхнѣстѣи богородици, кѣко да подастъ нмѣа проше-
 нѣие ѣю; и сѣвѣштавѣша же дроуѣгын сѣвѣтъ, и бого-
 носнааго же кѣрь Сакоу посѣла кѣ протоу и кѣ вѣсѣмоу
 сѣбороу карѣнскомоу, и сѣвѣштѣавѣ сѣ протомъ и сѣ
 дроуѣгы любѣнѣтнѣмъ ѣго о прошенѣи томъ, и обѣштѣашѣ
 ѣмоу дати манастирь, рекъше: избѣри си манастирь
 вѣ вѣсен Скѣтѣи Горѣ, кон си любѣиши. и ѣенѣтирѣти по-
 сѣлѣни сѣ нимъ отъ прѣта на прѣданѣие манастиря. прѣ-
 подобьнымъ же отьѣцъ нашъ Симѣонъ вѣлымъ ослабѣлъ вѣ
 старостѣи, кѣко не мошѣи ѣмоу ни на кони ѣздѣти, и

междоу двѣма конема сътворивъ юмоу одръ, и обиде въсоу Светоюю Гороу, и видѣ все монастыре, и не възлюбн ни єдино҃го развѣ Хиландара, и възвративъ се къ монастырь скон Катопедъ, съвѣтъ оутанкѣ отъ всѣхъ развѣ сына своего кирь Славы. видѣвъ же нгоумень и все братство бывшее о прѣподобныхъ и оубоюше се, яко да не отидеть отъ нихъ хранитель нхъ; и съвѣтъ съвѣштавъше и даше нма Хиландарь, что юсть нзволнл прѣподобныхъ скетнымъ си прозрѣннємъ. и съвѣтъ съвѣштавъ нгоумень и все братство съ обѣма скетнымъ, и тако написаше съвѣдѣннє: Катопедъ и Хиландарь да юста єдинъ монастырь и прѣподобныхъ кирь Сака єдинъ отиѣ обѣма. и томоу бывшоу оба прѣподобныхъ благодарнста бога и прѣчистою юго матеръ, прошеннн юю испльннкъшоу; и оба богоносыца сътворнста молнтвоу къ вышнѣмоу основавшомоу ни на тесомъже землю, развѣ повелѣннємъ си вса творештоумоу; и съвершннкъша скетою молнтвоу, и благословн прѣподобныхъ сына своего кирь Сакоу; и приємъ молнтвоу прѣподобнаго, и възъмъ людн, и нде на въздѣнженнє домоу прѣскетныє богородице хиландарьскыє. и пришьдъ къ монастырь обрѣте и кельми запоустѣвъшь отъ безбожныхъ коурьсаръ, въ послѣднѣє паденнє прѣклоннкъша се. богоносныхъ же кирь Сава прѣклоннкъ колѣнъ скон доушевынъ и тѣлесныхъ, и сътвори молнтвоу къ любителю своему Христу, моле се юмоу нзгльбнны доушевыныє и глаголе: основавнн землю на тврьдн своєн, и рекъ не прѣклонити се єн въ вѣкы вѣкоу, и всемнлосрьдннымъ окомя твоимъ скетнымъ и здѣ призри на раба своего, и посльи ми помошь свою отъ светаго жланнста твоего, и охъни мѣ доу-

ХОМЪ ТКОНЫМЪ СКЕТЫНЫМЪ , И ПОМОШТЫННЫМЪ МИ^ѢБОУДН, ВЛАДЫКО ХРИСТЕ ВЪСЯХЪ ГОСПОДИ, ДА СЪТВОРОУ ДОМЪ ПРЪУНСТЫИ ТИ МАТЕРЕ СКЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ ВЪ ПРИБЪЖИШТЕ ВЪСЯМЪ ЛЮДЕШТИНЫМЪ ТЕ УЕДОМЪ ОТЪУЬСТВА МОЕГО, ЯКО ДА ВЪСН ПРИБЪЖАЮШТИИ ЗДЕ ВЪМЪСТЕТЬ СЕ ВЪ ПРОСТРАНОЕ ЦАРЬСТВО ТВОЕ. И БОГОУ ПОМАГАЮШТОУ КЕМОУ НАУЕТЬ ЗДАТИ МОНАСТЫРЬ ДОМЪ ПРЪСКЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ БЛАГОДАТЕЛЬНИЦЕ ХИЛАНДАРЬСКИЕ, И ПРЪВЪКЕ ЦРЬКВЕН ПОПОВАЛЕННІЕ СЪТВОРИ, ЗА НЕ ЦРЬКВЕН ОТЪ ПРЪВЫНХЪ ДЪННИ БЪАШЕ И ДНЬСЬ, НЪ ОУКРАШЕНА БЫТЬ ПРЪПОДОБНЫИМА И РАСПРОСТРАНІЕНА, ЯЕЛНКО ТРЪБОВАШЕ НА ПОУЬСТЬ ОТЪУЬСТВОУ ЕГО.

Посъла же пръподобныи отць нашъ Симеонъ къ любовномуу сыноу своемуу, ягоже остави владыуѣствовати въ отъуѣствѣ своємъ, посълати кемоу тръбова-
 ннне доволно на въздвиженіе и на обновленіе храма пръскетые богородице, и писаннне снѣ посъла кемоу: О ЛЮБНМОЕ УЕДО И ПРИСЪНЫИ РАБЕ ХРИСТОВЪ, ВЪДЫ БОУДН СІЕ, ЯЕЖЕ АШТЕ И ГОСПОДЬ БОГЪ И ПРЪУНСТАИ МАТИ ЕГО ИЗКОЛЕННІЕМЪ КЕЮ И СЪ БЛАГОСЛОВЕННІЕМЪ МОНЫМЪ ПОСТАВИЛА ТЕ КЕСТА ВЛАДЫУѣСТВОВАТИ ВЪ ОТЪУѣСТВѢ ТВОЕМЪ, ДА ОУКЪСН, УЕДО МОЕ ЛЮБНМОЕ, ОБРЪТОХЪ ПОУСТО МЪСТО ВЪ СРЪДЪ СКЕТЫЕ ГОРЫ, КЪВЕДЕННІЕ ПРЪСКЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ, РЕКОМЫИ ХИЛАНДАРЬ. ДА НЕ ОБЛЪНИ СЕ НИКАКОЖЕ, НЪ ПОТЪШТИ СЕ ВЪСЕЮ КРЪПОСТИЮ СВОЕЮ, ЯКО ДА ВЪЗДВИГНЕШИ ЕГО, ДА СЪЗНЖДЕТЬ СЕ ВЪ СВЕТАИ ПОУСТЫИИ СЕН ХРАМЪ ПРЪСКЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ КЪ ПАМЕТЬ МОЮ И ПАКЫ ПОМНЪ ТЕБѢ И УЕДОМЪ ТВОНЫМЪ И КЪНОУѢТОМЪ И ВЪ РОДЫВАНІЕ И РОДЫ ДО ВЪКА, И ТЫ БОУДЕНИИ ХТНТОРЬ И СЕМОУ, ЯКОЖЕ ПРЪЖДЕ ПИСАННІЕМЪ ПРЪДАХЪ ТИ ТАМО ВЪ ВЛАДЫУѣСТВѢ ТВОЕМЪ ДОМЪ ПРЪСКЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ БЛАГОДАТЕЛЬНИЦЕ СТОУДЕННУЬСКИЕ, НИ СЪ КЫНЫМЪЖЕ ОБЫШЪНО, ТЪКЪМО

ТЕБѦ И СЪМЕНИ ТВОЕМОУ ПО ТЕБѦ. ВЪСПОМИНАЮ ТИ, УЕДО,
 СЛОВО, ІЕЖЕ РЕУЕ ДОУХЪ СКАТЫН ОУСТЫ ДАВНДОВЫ: ПОВНИИ
 СЕ ГОСПОДЕКИ И ОУМОЛИ И, И ДАСТЬ ТИ ПРОШЕННІЕ СРЪДЦА
 ТВОЕГО, И ОТЪКРЫИ КЪ ГОСПОДОУ ПОУТЬ ТВОИ, И СЪТВОРИТЬ
 И, И НУЖЕДЕТЬ ІАКО СКАТЬ ПРАВЪДОУ ТВОЮ. ТЪМЪЖЕ НЕ ЗА-
 КЪСНИИ НИ О УЕСОМЪЖЕ, НИ ОУСЫПАИ, НЪ ПОДВИЗАН СЕ ДА
 ИСПЛНИИШИ СНА МОИ СЛОКЕСА, И СЪ БЛАГОСЛОКЕННІЕМЪ МО-
 НІМЪ СКОЮ ДОБРОДѢТЕЛЬ СЪКРЫИИШИ. — СЫНЪ ЖЕ ІЕГО ПРИ-
 ІЕМЪ ПОСЛАНИЕ ГОСПОДИНА СВОЕГО И ОТЬЦА СВЕТААГО СИ-
 МЕОНА ВЪСЪМЪ СРЪДЦЕМЪ СКОИМЪ И СЪ РАДОСТІЮ ВЕЛНКОЮ,
 И ВЪСТАКЪ СЪ ПРЪСТОЛА СВОЕГО, И ПАДЪ НИЦЪ НА ЗЕМЛЮ,
 И СЪ СЛЪЗАМИ ТОПЛАНЫМИ ГЛАГОЛАШЕ: БЛАГОДАРОУ ТЕ, ВЛА-
 ДЫКО, ГОСПОДИ КОЖЕ МОИ ИИСОУ ХРИСТЕ, ІАКО ПОДАЛЪ ІЕСИ
 МНѢ НЕДОСТОИНОМУ РАБОУ СВОЕМОУ ИНОГДА КРЫМТЕЛЮ
 МОЕГО ПЕКОУШТА СЕ О КЪСПИТАНИИ ПРЪСТЪНААГО МИ ТѢЛА,
 НЫНѢ ЖЕ АШТЕ И ОУСТРАНЫША СЕ ОТЬ МЕНЕ, НЪ ПРИСНО
 И НЕПРЪСТАИНО ПЕУАЛОУЮШТА СЕ ІЕЖЕ ПАУЕ ВЫШЕ ВЪСЕГО
 О СЪПАСЕНИИ ДОУШЕ МОЕИ И НАСТАВАЮШТА МЕ НА ПОУТЬ
 СКОИ, ІАКО ПОСЛѢДОВАТИ МИ ДОБРЫМЪ ДѢЛОМЪ ІЕГО. ПО
 ИСТИНѢ БО, ГОСПОДИ МОИ ИИСОУ ХРИСТЕ, ПРАВЫИ И ИСТИ-
 НЫИ ОУЧЕНИИ ТВОИ ІЕСТЬ, И НЕ ГНОУШАЮТЬ СЕ ПРИВЛЕ-
 ШТИ КЪ УЛОВЪКОЛЮБИЮ ТВОЕМОУ ЗАБЛОУЖДЫИИХЪ И ОТЬ-
 ПАДЫИИХЪ ТВОЕГО ВЕЛНКААГО МИАОСРЪДІА, ІАКОЖЕ И МЕНЕ
 НЕДОСТОИНААГО, АШТЕ И ТѢЛОМЪ ДАЛЕУЕ МИ СОУШТОУ ОТЬ
 НЕГО, НЪ ДОУХОВЪНЫИМЪ И ВЫШЕ РАЗОУМА БЛАГЫИМЪ СВЕ-
 ТЫИМЪ ДОУХОМЪ СЪОБЪШТЪНИКА И ХТИТОРА ТВОРИТЬ МЕ СКА-
 ТЫИХЪ ДОМОВЪ БОЖИИХЪ, ІЕЖЕ САМЪ ПРИТЕЖА СВЕТЫИМЪ
 ПОДВИГОМЪ ІЕГО, И СЪГЫ ЖЕ И ВЪ СТАРОСТИ ГЛЪБОЦЪ И ІЕШТЕ
 НЕ ПРЪСТАЕ ЗИЖДЕ НА НЕКО ПОУТЬ СКОИ. ТЪМЪЖЕ УЪТО
 ВЪЗДАМЪ ГОСПОДЕКИ, ИЛИ УЪТО ПРИНЕСОУ ТИ ОТЬ МОЕГО НЕ-
 ДОСТОИИИСТВА ЗА ВСА БААГА, ІАЖЕ СЪТВОРИЛЪ ІЕСИ И ТВО-

ршии о мнѣ грѣшнѣхъ? кто бо исповѣсть или кто изглаголюеть величїе твоѣе и уловѣколюбнѣи ти бездѣлю? или пакы кто сътрѣпнѣи непостыжнѣи гнѣвъ твои соупити на насъ грѣшныихъ? нѣ всегда благо иси ты, господи, и благо творшии яко милосрдїе; тѣмъ же и мы днѣшѣ се благоу твою вѣнчаемъ ти: слава силѣ твою, слава благоу твою, слава уловѣколюбнѣи ти, господи боже нашъ, вѣки аминь. — Игоуменовъ же Методїю посланому прѣподобнымъ довольныи и прѣзობильныи дары посла на основанїи домоу прѣскетыи богородице, пауче же и на съвершенїи юмоу, не ѣдиною тѣню нѣ и на вса лѣта посылае иже на потребу господиноу юго скетому, до нѣдеже съвершнѣи се домъ прѣскетыи богородице, не тѣню же дары, нѣ и отъ земли своѣе оулоуиѣи дасть иже довольно исплнѣнїи хотѣннѣи господиноу скетому и урнѣемъ соупити въ мѣстѣ томъ светѣхъ. послаи же отпнса юмоу сице глаголю: господиноу юмоу и родителю ми прѣподобному отцоу Симеоноу рабъ скетинѣи ти и сынъ твои любимыи. заповѣди светинѣи ти сътворихъ, и желанїи срдѣца твоего исплннхъ, и вса повѣлиа ми тобою, господи мои, тамо ндоути господемъ приводима къ скетинѣи твою. кымъ бо образомъ или конемъ оумомъ съгрѣзѣи се азъ охаживаи исплннѣи быхъ светлаго ти повѣлннѣи? како ли забодоу добраи и благаи въспитаннѣи светинѣи ти? Христосъ бо господь мои доухъ свои вѣдоху въ ме; а ты, господи мои, съ пѣвалнѣи въспита ме и наказа и наоуи многию господа бога твоего Исоу Христа; нзредннмъ наказаннѣи и светинмъ благословеннѣи оустъ твоихъ и молитвою тѣи светомъ ограждаемъ не оубою се

отъ тѣмъ людемъ нападаюштинахъ на мѧ окръсть и ино-
 племеньникъ соупротивнааго шетанна. Петръ бо госпо-
 деви своему иногда рече: ты господи не оумысли
 богоу моею къ вѣкы. и коньуюноу слышавъ рече: го-
 споди не тѣкмо поужь, нѣ и главоу и роуцѣ. такожде
 господи и азъ недостоннын рабъ твои непрѣстанно въ-
 нию скетынн ти: не тѣую снѧ приносимаа сего нѣ и
 тѣло мое снѧ земельное прѣдѣставляю, аште на по-
 трѣбоу скетынн ти. нѣ тѣую повелеван, господи мон,
 и не ослаблю испльнѣе повелѣннѧ светыннѧ ти и до
 послѣднѧго нздѣхновеннѧ моего. не азъ бо снѧ при-
 обрѣтохъ, нѣ ты, господи мон, и всѧ твоѧ; благодѣтню
 и снѧю светааго доуха и съспѣшеннѣмъ владыкы
 твоего Христа ты погыбѣшею приобрѣте, и растоуенны
 събра, и оубогию обогати, и падѣшею се въздвнже, и
 неславыю прослави, и въсеуѣстною снѧю Христа
 твоего и благодѣтню даною ти отъ бога прѣльстнын
 мракъ безбожннынхъ крѣтнкъ отгнѧ, и крѣсн нхъ по-
 трѣбн, и капишта нхъ раздроуши, и ндоу нхъ съкроуши,
 и зълославыноую памѣть нхъ събѣхъ потрѣбн, и славоу
 нхъ безъ отѣѣка оугаси, и зарѣ благовернѧ промѧ въ
 въсемъ отѣуѣствѣ твоѣмъ, и црѣкѣн христовы поставѧ,
 и иконы скетынхъ обѣмѧ, и светыннѣмъ доухомъ въсе онокн
 и въсе ны наоуи единогласно славити и въспѣвати
 ирѣуѣстною и вельѣннѣю нмѧ отѣца и сына и све-
 тааго доуха. по истинѣ бо ѧси пастырѣ добрыи; и по
 истинѣ оунодобнѣкъ се пастырѣмъ науѣльннкоу Христоу,
 любителю своему, положьшомоу доушоу свою за въсь
 миръ, и ты доушоу свою положи за людѧ отѣуѣства
 твоего, и прогна отъ ннхъ мыслнныѧ вѣкы безбожнныѧ
 нападаюштеѧ на стадо твоѧ и вѣкѧоуштеѧ къ погы-

вѣльноу пропасть; ты вѣсе то оуправи, вѣсеустьнымъ господи мои и отъе. азъ же убо оуспѣю противоу твоимъ скетымъ исправленнємъ? нѣ моли господа о мнѣ, яко не прѣстоупити ми твоихъ скетыхъ повелѣний ни оумалити ми скетоположенааго тобою благоверна христока, нѣ пае испълнити и законъвати, якоже прѣмоудрыи Соломонъ испълни и законъа недоконъана отъца своего Давида. самъ бо истина Христосъ събѣдатель есть прѣмногымъ подвигомъ твоимъ, и светаа цркви прѣскетые богородице, юже оукраши прѣвеличнымъ ти богооумнємъ и прѣмоудростию нзваи и вѣлѣпнємъ облаче, и благо възвыси на высоту небесноу, южеже прѣунынымъ и неоусыпнаи молитвами всѣблагыи господь царствиа небеснааго и славы его неизреченыи и боудущтихъ благъ и бесконъунааго житиа да не лишитъ ны скетыми ти молитвами зде и въ бесконъуныи вѣки аминь. — Посланоу же пришѣшоу богоносныю соупроутоу светааго Симеона и кирь Савы съ вѣсѣмъ посланнємъ юмоу любимымъ сыномъ своимъ, и давъ юмоу писанне и възвѣсти юмоу о вѣсѣхъ бывшихъ тамо, и како исправи вѣса повелѣния любимыхъ сынъ его. и благодарста бога и прѣуистоу юго матеръ о вѣсѣхъ слышамыхъ о любимѣмъ нмъ.

Прѣподобныи же отъць нашъ Симеонъ пакы възврати нгоүмена своего Методиа къ любимому сыноу своему съ скетымъ его благословеннємъ въдавъ юмоу устьнымъ и житотворешти крестъ господень, на немъ же вольнои распетие приетъ владыка нашъ Христосъ грѣхъ ради нашихъ, югоже самъ прѣподобныи носе на выи своемъ иногда побеждааше врагы свои противныи соупостаты. въ посланни же своемъ сице написа юмоу:

УЛОЖЕТЕ БОЖИИ И СЛОУГО ГОСПОДЬИ И ВЪРЬНЫИ РАБЕ ХРИСТОВЪ И СЫНОУ МОИ ЛЮБИМЫИ. СЪ ПРЪВЫНЫМЪ БЛАГОСЛОВЕННЕМЪ МОИМЪ СВЕТЫНЫМЪ, ИМЪЖЕ БЛАГОСЛОВЕНХЪ ТЕ ЦАРЬСТВОВАТИ НА ПРЪСТОЛЪ МОЕМЪ, СЪ ТЪМЪ БЛАГОСЛОВЕННЕМЪ И СИИ ВСЕУЪСТЫНЫИ КРЪСТЬ ХРИСТОВЪ БОУДИ ТИ ЗАСТОУПНИКЪ И ХРАНИТЕЛЬ И СПАСИТЕЛЬ ДОУШИ И ТЪЛОУ ТВОЕМОУ, И ОУТЪРЪЖДЕНИЕ ОТЪУЪСТКОУ ТВОЕМОУ, И ПОСОБЬНИКЪ ВЪ БРАНЕХЪ, И ПОБЪДИТЕЛЬ СОУПОСТАТОМЪ ТВОИМЪ, И НЕПОБЪДИМОЕ ОРОУЖИЕ НА НЕВИДНЫИЕ И ВИДНЫИЕ ВРАГЫ ТВОЕ, ТЕБѢ И УЕДОМЪ ТВОИМЪ И ВСЕМОУ СЪМЕНИ ТВОЕМОУ ВЪ РОДЫ ВАШЕ, И ДА ТИ БУДЕТЪ ИСПЪЛНИТЕЛЬ БОЛЕЗНЕИ ТВОИМЪ ТЪЛЕСНЫИМЪ И ИЖКАМЪ ДОУШЕВНЫИМЪ, И ЗЕМАН ТВОИМЪ ТЪРЪДОЕ ПРИБЪЖИШТЕ, СЪНА И ПОКРОВЪ НЕРАЗДРОУШНЫИ, И КНЕЗЕМЪ ТВОИМЪ ОСТРОЕ КОПИЕ, И ВОЕМЪ ТВОИМЪ ШТИТЬ ВЪРЫ И ДРЪЗАИ ПОБѢДА СОУПОСТАТОМЪ ТВОИМЪ, И МИРЪ И ТИШИНА ЖИВОТУ ТВОЕМОУ, И НЕПОРОУЧНА ДА ДОВЕДЕТЬ ТЕ И ПРЪДЪСТАВИТЬ ТЕ ХРИСТОВОУ ПРЪСТОЛУ, ЖИВОТКОРЕШИТЕЮ СИЛОЮ СВОЕЮ РАЗГАНЯЕ ПРЪДЪ ТОБОЮ ВЪЗДОУШНАИ МИТАРЬСКА И ВСЕГДА ДА ПОСОБЬСТВУЮЕШЬ ТИ НА ВРАГЫ ТВОЕ, ИКОЖЕ БОГОУТЪЦОУ ДАВИДОУ НА ГОЛИАТА И ВЪРЬНОМУ ЦАРЮ КОСТАНТИНОУ ВЪ ВСЕХЪ БРАНЕХЪ ЕГО, И НА ВСАКОМЪ МѢСТѢ, ПРОГОНЕ ОТЪ ТЕБЕ БЪСОВЬСКЫЕ ПЛЪКЫ, И БОУДИ ОГРАЖДАЕМЪ СЕГО СИЛОЮ ВЪ ВЪКЫ, АМИНЬ. — И ДОСТИГЪШОУ ПОСЛАНОМУ ДО КРАЯ ЗЕМЛЕ ВЛАДУШЕСТВА СЫНА ЕГО, И ВЪЗВЕСТИ ПОСЛАНЫИ ГОСПОДИНОУ СВОЕМОУ: ИКО ИДОУ СЪ БЛАГОСЛОВЕННЕМЪ ОТЦА ТВОЕГО ПРЪПОДОБНАГО; НЕИСКОУДНО БО ПРОДЛЖИ БЛАГОСЛОВЕННИЕ И ОУМНОЖИ МОЛИТКОУ О СПАСЕННИ ТВОЕМЪ, И СЪ БЛАГОСЛОВЕННЕМЪ СВОИМЪ НЫНѢ КРЪСТОМЪ УЪСТЫНЫИМЪ ОГРАЖДАЕШЬ ТЕ. СИИ ЖЕ ХРИСТОЛЮБЕЦЪ СЛЫШАЕ ПОВѢСТЬ СВЕТОЮ, И СЪ ВЕЛИКОЮ РАДОСТНЮ ХРЪАШЕ НЕГЛИ БЫ СКО-

рѣю оузрааь и насытила се неистышнмааго съкроуи-
шта. и се въ нежаапоу нзиде шкоже прѣсвѣтлою слыныце
отъ вѣстока нежаходештннмъ свѣтомъ просвѣштаю за-
падныи концы, и шлю доуе свою въ вѣселюноую и
оскештаю въсь мнрь зарами распетааго на нѣмъ. дръ-
комъ бо нсподохомъ раяскыи пиште, дръвомъ же пакы
породыномоу житню съподобляени быхомъ. христолюбцы
же вѣстави нзиде скоро въ срѣтенне животворештемоу
кръстоу господню съ вѣсеосвештеннымъ арьхнереомъ
и съ свештеннымъ нѣрен и съ дншконы и богоноснымъ
урьныци съ светыи кадила и съ свѣштами съ вѣсьмъ
клѣросомъ владыуства своего и съ мношествомъ на-
рода боляръ его, шкоже Давидъ древаю скаеу прѣдъ
сѣньнымъ кикотомъ шсно и келегашно въпниаше: при-
ндѣте христолюбени люднѣ, живодаровитомоу дръвоу
кръстьномоу поклонишъ се, приндѣте православнии съ-
бори, насладишъ се некрадомааго богатства и благо-
словеннмъ свѣтааго господина моего; се бо юсть про-
роуьская проповѣдь, апостольская хвала и моуени-
комъ побѣдною възвѣщанне, мнхомъ оукрашенне, и
вѣсьмъ вѣрнымъ оутѣрженне. о трѣблаженое дръво,
на нѣмъже пропетъ се Христосъ царь и господь; о вѣсе-
хъстною дръво кръстною, царемъ дръжаво и противъ-
нымъ силамъ побѣждение; о прѣхъстне и прѣбогате
многую благодѣтню, тобою бо нскоупляени быхомъ отъ
клетвы законныи, на тебе бо Христосъ богъ нашъ роуко-
писанне пригвозди грѣхъ нашихъ, и тобою съмръть оу-
мрътви се и адъ раздроуши се, и нстѣвни въсь мнрь
нзбави се. о тебе бо Павелъ апостоль хвале се глаго-
лаше: не боуди ми хвалити се тѣкмо о тебе, крѣсте
господа моего. П тако съ богоушѣстнымъ похвалами

шко и чынным цвѣтъци кнѣуакамъ съ псалмыи и богохвалъ-
 ныими пѣсньми и пѣньми мнозѣми въсеуѣстьнымъ крѣсть
 нестише въ цркви въ свою въ оуготованое кемоу мѣсто.
 и къси днѣкшахоу се зрѣште толнка божина съмотрениа
 бываюшта на христолюбци семь о благословенни прѣ-
 великомъ светааго и прѣподобнааго кемоу отьца. и
 съконѣуавъ слоужьбоу пришьствена светааго и уѣсть-
 нааго и животворештааго крѣста, и доуховно сътвори
 праждѣньство въ тѣ дѣнь, и тѣлесно оутѣши и въсь съ-
 боръ людии своихъ, и милостыниѣ многыѣ сътвори тоу,
 велици обрѣтоше се въ тѣ дѣнь. прѣбывъ же тоу посъла-
 ныи прѣподобныи, и поуѣсти приѣмъ достовны въз-
 мѣзѣниа противоу троудомъ своимъ, и недоконѣуанаѣ
 исправкѣ повелѣниа прѣподобнааго о съвершении мо-
 настира прѣскетыѣ богородице, и съ великыи испра-
 вленниемъ съпрѣстольника и многолюбивнааго сына
 прѣподобнааго възврати се пакы къ прѣподобномуу
 радостноу радоуѣ се и благодаре бога и прѣуистоюю его
 мать и молитвоу богоноснааго отьца светааго Си-
 меона. и обрѣте пакы оба свѣтлыи кнѣ выноу горешта
 и свѣтешта се доухомъ светымъ, и на прѣдлѣжештеѣ
 спѣюшта еже о съпасении доушевьномъ и сыгражденни
 домоу прѣскетыѣ богородице. и помоштию божнею и
 поспѣшенниемъ светааго доуха и молитвами прѣскетыѣ
 богородице и подвигомъ богомыслии свѣтлыи кнѣоу,
 прѣподобнааго Симеона и богоноснааго кнѣ Савы,
 създаноу же быкъшоу монастыроу и о коло его градоу,
 и по срѣдѣ его пирѣгъ великѣ сътворишта шко подобѣнь
 домоу царьскомоу, и полаты прѣвысоки томоужде по-
 добѣны. и едино приобрѣтоста и на выше въждедѣ-
 ста, и пакы оу прота и оу въсѣхъ светогорыцъ испросишта

Милею, и то бысть Хиландарь. И съкрышеноу вывышоу монастыроу, и прѣиде скетин Симеонъ отъ Ватопеда, и въсели се въ Хиландарь по писанию богоотца Давида: яко избра господь Сиона, и изволи юго въ жилиште себѣ; и се покон мои въ вѣкы вѣкоу; и зде въселию се, яко изволихъ; и се колы добро и колы красно еже жити скетинма въ коупѣ, стоюште въ храмъ господни и въ дворѣ домоу бога нашего, и въ ноштехъ въздеждите роуки ваше въ скетахъ и благословите господа, да благословитъ вы господь отъ Сиона, сътворивши небо и землю. Въ домоу же прѣскетые богородице хиландарьскыя тоу науста прѣбывати оба свѣтлыи божия, въсоу снлоу свою твореша въ молитвахъ дневныхъ и ноштныхъ съ великою любовию и съ прѣмногими слезами выноу коньчанаго дне дозреша, до коньца грѣха възненавдѣвши, и истинною Христа възлюбивши и теплою любовию авеловою и вѣрою авраамьскою и унстою любовию, вже прѣжде въсели се въ срьдце Авелоу и вже патриархы съдѣхъ, и Моисей съхрани, и въ пророцѣхъ пожне, и пророка Давида жилиште скетаго доуха сътвори, Иона оукрѣпи, и тою ради любьке сынъ божии небеса прѣклонивъ и сынне къ намъ и вса блага подасть любештнимъ юго, съмръть поправа бысть, и адъ плѣнень бысть, и любьке ради єдино стадо бысть ангель и чловекъ, и ради отьверсть бысть и царство небесное оуготовано бысть истинною любештнимъ бога; снхъ рыбае оумоудрила єсть и моуѣенны оукрѣпила єсть; и любы поустыни жилишта показала єсть; снхъ горы и врьтпы пѣнии исплыла єсть, и снхъ наоуи въсѣхъ любештнихъ бога тѣсьнымъ и прискръбнымъ поутемъ шѣствовати. сн же поутъ тѣсьнымъ и

скръбьнымъ снѣ светаѣ до вѣнца възлюбленста, подобешта се тѣмъ светымъ, и вса оставленста единого любешта и нераднста ни о несомѣже земельномъ, тѣмъ же единого господа любешта, и оусрьдно послѣдоуща юмоу днь и ношть, немлыньнымъ оусты непрѣстающтоу пѣснь ангельскоюю господаемъ поюшта, всьма хабывша земельнаѣ, и тѣмъныхъ прѣсть оставльша, и къ небеснымъ оумъ своимъ добръ въперивша, тѣломъ на земли стоюща, оумомъ же и доущемоу къ небеснымъ обитѣлехъ въдваряюшта се, въ всакомъ же дѣлѣ яко самого Христа прѣдъ собою зрѣшта, и добръ правешта житиѣ своею, подобно древнимъ светымъ на землиномъ праведнѣ урьмъуекаго, добръ сьмотрѣшта възданнѣ троудомъ нхъ, и прѣподвизаюшта се на оунышею, якоже и постигнути прѣвѣныхъ. того ради и равнотѣмъна мѣзда нма отъ господа, и прѣсѣтла вѣнца нма оуготована быста на небесехъ, и родъ земельны оублажнше ѿ, и ангели небесныи оудвнше се нма, и самого господа не отълоуѣнста се зде и въ бескончѣныи вѣки.

И снма же тако спѣющина къ небеснымъ, и на прѣбольшоу вѣсти оумомъ въшѣдшиима, кончѣноу оутвѣрженнѣ хотѣшта сьтворити монастыроу, прѣподобнымъ же отць нашъ Симеонъ пославнѣ написавъ къ любовномуу си сватоу кнрѣ Алексѣ цароградскомоу царю о оутвѣрженнѣ црковнѣмъ и о вьсемъ, еже трѣбовааше светымъ юго, и съ тѣмъ послаа богооумнаго сына своего кнрѣ Саваоу; и подвигъ се богоносць нде въ Цариградъ къ сватоу си царю кнрѣ Алексѣ. и съ любовию великою приѣтъ бысть царемъ, и повѣда юмоу о прѣбываннѣ прѣподобнаго и вса бывша о монастыри,

яко испросиша мѣсто запоустѣвъше отъ безбожьныхъ
 коурьсаринъ, и въсѣмъ съборомъ светыхъ отъцъ дано
 бысть имъ, и сътвориши все запоустѣвъшее обновлено
 и разореное създано, и съвершила есѣхъ монастырь све-
 тые богородице на слоужьбоу богу и прѣхнстѣи его
 матери и на приношеніе молитвъ скетыхъ о дръжавѣ
 великаго ти царства и въ приѣзжнште отъѣствоу
 наю. и въ иште просиѣхъ оу боголюбиваго ти царства,
 яко да на приложн великое ти царство быше тѣхъ тамо.
 Царь же рече юмоу : съ радостію , еже трѣбоуѣтъ
 скетымъ ваю , да сътворю и мон мѣрѣтнхъ съ вама.
 П приложн имъ царь скон мѣрѣтнхъ Знгъ царскымъ мо-
 настирь съ въсѣмъ стаси своимъ и съ метохнми, и на-
 писа юмоу хрисокоуль съ въсѣмъ оутвержденіемъ царь-
 скымъ, еже естъ недвижимо и до нынѣшняго днѣ.
 и царь цароградскымъ кнрь Алекса Хиландарь царскымъ
 монастырь нарече, и приложн его къ царскимъ мана-
 стиремъ Светые Горы. и съ всакымъ поустымъ ве-
 ликымъ царь отпоустн богоноснаго, и много злата
 оудавъ на трѣбованіе сватоу си прѣподобномуу Си-
 меону. и силою любителю своего Христа и помоштію
 прѣсветые богородице светынъ възврати се възъмъ по-
 велѣніе царево. и пришьдъ въ Светоую Гороу обрѣте
 прѣподобнаго отъца си въ домоу прѣсветые богоро-
 дице хиландарьскые о въсѣмъ добръ о боужъ прѣбыва-
 юшта. и сътвориша скетоую молиткоу и цѣлованіе ске-
 тою , и повѣда отъцоу си въса бывша на поутн и по-
 дарованіе царево и поустъ и полюбованіе велико и
 приданн юмоу монастырь Знгъ. и то все слышавъ прѣ-
 подобнымъ и благодарн бога и прѣхнстоую его мать,
 и своемуу богоносномуу соупроугоу наипае обра-

дока се. и оутѣшнвыша се о вѣсемь оба богоносьца, и поуиноувѣ оть троудѣ кнрь Сава монахъ, и свѣтъ при-
емь оть прѣподобнаго, и вѣзьмь повелѣннѣ царево,
и нде въ Карнѣ къ протоу и къ вѣсемоу събороу светы-
ныхъ отьць, и подакъ нмь царево повелѣннѣ и вѣзе оть
нихъ монастырь Зигъ, и приложн ѣго къ прѣскетѣн бо-
городничи хиландарьскон. По вѣремни пакы испроси оть
вѣсего събора скетогорьць манастирь скетыхъ нспо-
вѣдѣннѣ, подобѣнъ прѣвѣннѣ манастиремь царьскыхъ,
и вѣсакыхъ потрѣбамъ оукрашста и оба боголюбьца и
скетолубьца, и приложиста оть своѣе землѣ метохнѣ
толнко доволно ѣко и двѣма сътома урьнцемь до-
волно вѣсего доволѣ. Влadyуѣствоуѣштоу же тогда на
прѣстоля светааго Симеона благовѣрномоу сыноу ѣго
великомоу жоупаноу кнрь Стефаноу, и томоу прѣдѣста
монастирь тѣ светые богородице благодѣтельниче хи-
ландарьскыѣ и уѣдомь ѣго по нѣмь въ роды ихъ.

Снѣ же оба свѣрьстѣнника божьствѣнныѣ благодѣти,
отьць съ сыномь, скетыхъ доухомь опльуѣна и божнѣю
благодѣтнѣю вѣнчуѣма, добрыи образъ прѣдъобразоу-
юшта боголюбѣнѣ и скетынѣю уѣдомь своимь, оба исто-
ваѣ апостола самѣмь господемь богомь въздвижена на
просвѣштеннѣ и на наоуѣеннѣ божьствѣннѣю западѣнныѣ
страны; оба истоуѣнника божьствѣнныѣ благодѣти, на-
понкыша сыны своѣ богоразоумѣнааго своѣго оуѣеннѣ;
оба острѣн стрѣлѣ христовѣ, светыхъ боголюбѣнѣмь нзо-
штрѣнѣ и благодѣтнѣю светааго доуха опльуѣна, вѣсѣхъ
вѣрьныхъ срьдѣца благоуѣстнѣмь пронѣзьши; оба зарн
вѣстоуѣнныѣ богомысльно просвѣштаюшта западѣннѣю
скоѣ отьуѣство; оба дѣннѣннѣ прѣсвѣтлааго слѣнѣца
топлотоу светааго доуха назнаменаюшти уѣдомь ско-

ЕГО ОТЪУСТКА: ОБА МОЛИТВЕННИКА ТОПЛА МИРОУ ВСЕМОУ,
 И НЕЗАХОДНИИ СКАТНАЪ МЫСЛЕНАГО ВЪСТОКА, ЗАПАД-
 НОЕ СВОЕ ОТЪУСТВО БОГОМЫСЛНО ПРОСВѢЩАЮШТА; ОБА
 СЛАВНА БОГОГЛАСНА ЕВАНГЕЛИНСКИХЪ ОУЧЕНИИ НЕОУСЫ-
 ПАЮШТИМА ОУИМА ДОУШЕКИНЫМА И СРЪДЪНЫМА И НЕ-
 МАЛЪНЫМИ ПЕСНЫМИ БОЖЕСТВНЫМИ ВЪЗВОУДИВША ОУ-
 СЪПЫШЕЕ ВЪ ГРѢСѢХЪ НЕРАЗОУМНІЕМЪ БОЖЕСТВЕННЕ БЛАГО-
 ДѢТИ; ОБА РЪЦЪ ТОПЛА БАНЪ БОЖЕСТВЕННЫХЪ, ОМЫВША
 ОБЕТАВША СРЪДЦА НЕВѢДНІЕМЪ ИСТОКАГО ЖИВОТА
 ХРИСТА ИСТИННАГО БОГА НАШЕГО; ОБА СЪКРОВИШТИ МИРОУ
 БОГАТЫИ, ОБОГАТИВША МИРЪ СВЕТОМЪ КРЪЩЕНІЕМЪ
 И БОЖЕСТВНЫМЪ ОУЧЕНІЕМЪ; ОБА ГРАЖДАННА ВЪШ-
 НАГО ИЕРОСАЛМА, И СКАТНАЪ БОГОЗРАУИИ, БОГОМЫСЛ-
 ННЫМА ОУИМА ПРОЗРѢВША БОУДОУШТА БЛАГА И НЕКОМЪ-
 УАЕМО ЖИТИЕ; ОБА ПАЧЕ ЗЛАТА ИСКОУШЕНА УНСТѢИША ВЛА-
 ДЫЦЪ СВОЕМОУ КВНСТА СЕ УНСТАГО РАДИ ЖИТИА ВАЮ
 САМОГО ХРИСТА ВЪСЕЛША СЕ ВЪ ПРѢКРАСНѢИ ДОУШИ СВОИ
 ПО ИСТОКОМОУ ОБЫТАНІЮ ЕГО; РЕЧЕ БО: ЯКО ВЪСЕЛЮ СЕ
 ВЪ НІЕ, И БОУДОУ НМЪ ВЪ БОГЪ И ТИ БОУДОУТЬ МИ ВЪ ЛЮД-
 И; ОБА ПСЪНІЕ СНЪГА ОУБѢИСТА СЕ ПРѢКЕЛНЫМЪ СЪМЪ-
 РЕНІЕМЪ И УНСТЫМЪ ИСТИННЫМЪ ПОКАНИЕМЪ ПРѢДЪ-
 ОБРАЗОУЮШТА УЕДОМЪ СВОИМЪ ИСТОВЫИ ОБРАЗЪ КЫНОУ
 ИСКАТИ ИСТОКА ЖИТИА НЕБЕСНАГО; ОБА ЗЕМЛНА АНГЕ-
 ЛЛА И НЕБЕСНА УЛОЖКА, НЕБОПАРНА ОРЛА, СВОИМЪ
 ПРѢПОДОБІЕМЪ И ПРѢКЕЛНЫМЪ ВЪЗДРЪЖАНІЕМЪ ВЪЗЛЕ-
 ТѢВША НА ВЫСОТОУ НЕБЕСНОУЮ; ОБА СВѢТЛОДОУШН-
 НА И РАВНООБРАЗНА СВѢТЛАНИКА, РЪКАМИ СЛЪЗЪНАМИ
 ВЪСКРИВША СВЕТОЕ МОЛИТВЫ И ВЪЗЛЕТѢСТА КЪ ЛЮБИ-
 ТЕЛЮ СВОЕМОУ ХРИСТОУ, ЕГОЖЕ ВЪЗВЕЛИЧУСТА НА ЗЕМЛИ
 И НА НЕБЕСЕХЪ, ПРѢБОЛШОУ БЛАГОДѢТЬ ОТЪ НЕГО ПРИЕ-
 СТА, БЛАГОСТЬ СЪКРЪВЕНОУЮ БОЖИТИМЪ СЕ ЕГО; ОБА ВЪСЕ-

ДОУШНО ИЗЫШЬДША НА ВЪЗНСКАНИЕ БЛАГОДѢТЕЛЕМЪ СВОЕГО ХРИСТА, РАЗВѢ ТОГО ВЪСАКОГО БЛАГА ОУСТРАНЬША СЕ, И ПО ИСТИНѢ ОБНОВЕНЬША ВЪ СЕБѢ ЗРАКЪ ИСТОБАДГО БОГА СВОЕГО; ОБА БЛАЖЕНА РАБА, НЕДРЪМАНЪНЪН ОУН НМОУШТА, ПО ВЪСЕ УАСЫ БОГА СВОЕГО ЖДОУШТА, СЪ ЛЮБОВНЮ ВЕЛИКОЮ И СЪ ВѢРОЮ УНСТОЮ ВЪЖЕГЪША СВѢТЛАННИКА СВОМЪ, НЕ КОШТАНА ТЬКЪМО ЕДНА, НЪ И САМА ПРОСВѢЩАЮШТА СЕ РАЗОУМОМЪ СЛОВЕСЕ БОЖИМЪ, И ДОУШН СВОЕМЪ ОУНСТИВЪША ДОБРЫМИ ДѢЛЕСЫ ЖИЗНИ СМЪ, ПРѢЗРѢВЪША ЖИТНІЕ СЕ ВІДНОМОЕ, ВЪЗНРАЮШТА ОУМЪНЫМЪ ОУНМЪ НА ОНЪ СВѢТЪ ВЪУВЪНЪНЪН И НЕКОНЪУАЕМЪН, ОУКРАСЕНЬША ОБЫУАМЪ СВОМЪ ПОЖЕЛЪННІЕМЪ БОЖИМЪ ІЕКАНЪГЕЛІМЪ, И ИСПРАВЕНЬША СВОМЪ ПРАВА ОУЧЕННІЕМЪ АПОСТОЛЬСКИМЪ, ВЪНЕМЪША ВЪ СЕБѢ СТРАХЪ ГРѢДАОГО СОУДА БОЖИМЪ, СЫМРЪТЬ ЖЕ СВОЮ ПРѢДЪ ОУНМЪ СВОИМЪ НМОУШТА ВЪСЕГДА СЪ ПРОЗРѢННІЕМЪ ВЪСЕГО ЗЕМЛЪНААОГО СЪ ДОВОЛОМЪ ПРИУЕШЬТЪША СЕ ВЪ ЖИЗНИ СЕИ, ВЪСОУ ЖЕ ПЕУАЛЪ СВОЮ НА БОГА ВЪЗЛОЖЬША СЪ НЪЗВѢСТЪНЫМЪ ОУПОВАННІЕМЪ; КЫНОУШКО ДВѢ СВѢТЛАЪ БОГОЗРАУНО СМЪЮШТА ВЛАДЫЦЪ СВОЕМОУ, ВЪ БОГОЛЮБЪННЮ СРѢДЦОУ СВОЮ СЛОВО ЖИТНІЕ ПРѢДРЪЖЕШТА И ПРАВЕШТА ІЕ ПО ИСТИНѢ БОЖИИ; ИСТИННА СЛОУЖИТЕЛЪ ХРИСТОВА ІЕДНОМЫСЛНА И БОГОНОСНА СОУПРОУГА СВѢТОНОСЪНННХЪ АНЪГЕЛЪ И ІЕДНОДОУШНА СЪПОДВЪЖЪННИКА, КЪ ЗЕМЛЪНЪН ПЛЪТН СЛОУ НМОУШТА НЕБЕСЪНННХЪ СМЪ И ДОБРОТАМЪ НХЪ НЕДОМЫСЛНАМЪ И БОГОЛЪПНІЕМЪ НЕСЪКАЗАНОМЪ ИЗРЕДНО ОУКРАШАЕМА; ДОСТОИНА ЖИТЕЛЪ ІЕКАНЪГЕЛІМЪ ХРИСТОВА, МЫСЛЪННІЕ ВРАГЪ СИЛОЮ КРѢСТНОЮ НИЗЛАГАЮШТА И ХРИСТОВОЮ БЛАГОДѢТНЮ ВЪНЪУАКАЕМА, И БЛАГОДАРЕННІЕ И СЛАВОУ ВЪСЫЛАЮШТА ОТЬЦОУ НЕБЕСЪНОМОУ, И ВЪСЕГДА ГОТОКЕШТА СЕ КЪ ПОЗНАННЮ ОТЬЦА НЕБЕСЪНААОГО, ВЪ НЕМАЛЪУВЪНННХЪ ПЪСНЕСЪХЪ ДОУХОВЪНННХЪ ПОДОБЕШТА СЕ БЕСПЛЪТНОМОУ

КЕСТЬСТВОУ ХЕРОУКИМЬСКОМОУ ВЪ ИСТИНЬНЪМЪ НСПОКЪДАНИИ
 ХРИСТОЕЪ, ВЪ КАПЛАХЪ СЛЪЗЪНЫИХЪ И ВЪ СЪКРОУШЕНИИ СРЪДЪ-
 УИИЪМЪ, ВЪ УИСТОТЪ, ВЪ ЦЪЛОМОУДРИИ ДОУШЕВЪИИЪМЪ И ТЪ-
 ЛЕСЬИИЪМЪ, ВЪ МИРЪ И ВЪ СВЕТИИИ И ВЪ ВЕЛИКОМЪ ВЪЗДРЪ-
 ЖАНИИ И ВЪ ПРЪВЕЛИКОМЪ СЪМЪРЕНИИ И СТРАСЪ БОЖИИ,
 ВЪСЕГДА ПРИГВОЗДИВША ПЛЪТЬ СВОЮ, И ВЪСА СОУШТА ВЪ
 МИРЪ СЕМЬ ОУМЕТЫ СЪТВОРИША, И ЛОУУШЕИЕ СЕБЪ ИЗБРАЕЪ-
 ША; ПО ИСТИНЪ ОУБЪЖАШЕ ШИРОКАГО ПОУТИ ПОКОННААГО,
 ВЪВОДЕШТААГО ВЪ ПОГЫБЪЛЪ ДОУШЕКЪНОУЮ, ОУЗЪКИИ ПОУТЬ
 ПО ИСТИНЪ ВЪЗЛЮБЕЛША И ПО НИЕМЪ НЕОУКЛОНЬНО ШЪСТВОУ-
 ЮШТА, И НСПАИИЮШТА СВЕТИИИИ МОЛНТЕАМИ ВЪСЕ УАСЪ
 ДНЬЕВЪИИЪ И НОШЪИИИЪ, И ТЪМЪ ТЪСКЪИИИИЪ ВЪИИДОСТА
 ВЪ ЖИКОТЪ ВЪУИИИ, ИСТИНЬНА НОУЖДЪИИКА ХРИСТОКА, ВЪС-
 ХИТНСТА ЦАРЬСТВО НЕБЕСЬНОЕ, ТОМОУ ПОДОБНАА СЛОУ-
 ЖЕНИИА ПРИНОСИТЕ. И ТАКО СПЪЮШТИИИА ИИА, ОБЪШТЕЕ
 ЖЕ И УАЕМОЕ ПО ВЪСЕГДА БОИИЦЪ ПРИЕМЪ ДОСПЪ ЕДИИНО-
 МОУ ДЛЪЖЬНОЕ ГОСПОДЕВЪИ СВОЕМОУ ВЪЗДАТИ, ВЪ ПРЕСЛО
 ПРИШЪДЪШОУМОУ ДОБРИИХЪ ДЪТЕЛИИ ИГО ПРЪПОДОБИМОУ
 ОТЬЦОУ БОГОНОСЬНОМОУ СИМЕОНОУ, ГОТОВЕШТОУ СЕ ДЛЪ-
 ЖЬНОМОУ ПОСЛОУЖИТИ И ПРЪИТИ НА БЛАЖЕНОУЮ И БЕСКО-
 НЪУИНОУЮ ЖИЗНЬ, И ВЪСПРИЕТИ ОБЪШТАНОЕ ГОСПОДЕМЪ
 СКОИИМЪ НЕБЕСЬНЫИМЪ МЪЗДОДАТЕАЕМЪ. ЮГДА ЖЕ НАУЕТИ
 БОЛЪТИ ПРЪПОДОБИИИ ОТЬЦЪ НАШЪ, И РАЗОУМЪ ДОУХОМЪ
 СВЕТИИИИИ НЪШЪШЪСТВИЕ ОТЬ МИРА СЕГО, ПРИЗВАЕЪ ЖЕ ПРЪ-
 ПОДОБИИИИ ЛЮБИМААГО СЫНА СВОЕГО, БОГОГЛАСЬНААГО КИРЪ
 САВОУ, И СЪ СЛЪЗАМИ ТОПАИИИИ ГЛАГОЛА ЕМОУ: О ЛЮБИ-
 МОЕ УЕДО МОЕ, ПРИСПЪ ВРЪМЕ РАЗЛОУЧЕИИИА НАЮ, И ПРИИДЕ
 ДНЬ ОТЬШЪСТВИИ МОЕГО. СЕ ПРЪДЪСТОИТЪ ЛЮБИТЕАЪ НАЮ
 ХРИСТОСЪ, И ЗОВЕТЪ МЕ; ДА ПРИИЕСИ МИ, УЕДО, МАТЕРЬ
 ГОСПОДА МОЕГО ПИИСОУ ХРИСТА, ДА ИКОЖЕ ОБЪШТАХЪ СЕ
 ИИ, ДА ПРЪДАМЪ ВЪ РОУЦЪ ИЕ ДОУХЪ МОИ, ИКО ДА НЕ МОУ-

днѣ моѣ мнѡсрѣднѣ своѣ поноуднѣшии и спѡсаеть мѣ
 раба своѣго. и призови ми, уѣдо, прѡта и вѣсоу бра-
 тнѡ, ꙗко да видѣтъ нсходѣ монѡ отъ сего свѣта, и да
 благословнѣмъ дроугѣ дроуга. юже бо приближають се
 коннѣства небесѣннаго цара, и гласѣ нхѣ и пѣснѣ нхѣ
 слышнѣта оуши монѣ; да поспѣшьствоуи, любимнѣе. И при-
 несенѣ бывшии прѣхнстѣи матери божнѣи, и вѣсѣмъ съ-
 бранѡмъ покоѣ ради трѣблѣннаго, тогда же прѣспѣ
 вѣрѣме къ славословнѣю божѣствннѣмъ и оутрѣнннѣмъ пѣ-
 снѣмъ. богохвалѣнѡмоу же кнрѣ Савѣ вѣсоу ношѣ не-
 оуспѣшно бѣдѣннѣ приѣмѣшоу, ꙗже о оуспѣннѣи прѣпо-
 добѣннаго пѣуалѣно и скрѣбѣно нмѣ попеуѣннѣе, ꙗднѣ
 о ꙗднѡмъ скрѣбе, ннѡмоу ннѡмоу же не помагѣюшѡу,
 ꙗже осезати прѣподобѣннаго, пауѣ же по заповѣди
 господѣни вѣсего отѣврѣгѣша се рода и нмѣннѣи и слоугѣ,
 пауѣ же и своѣе доуше, и тоу ꙗднѡу хотѣшѣта прѣ-
 свѣтѡу ꙗвѣти къ обѣтѣлѣхъ небесѣннѣхъ. остави же
 ꙗднѡго брата слоужѣшѣта прѣподобѣнѡмоу, и нде въ
 црѣковь свѣтоую къ събору братнѣ на славословнѣе оу-
 трѣннаго богословнѣи. малѣ же уасѣ приѣмѣ и позванѣ
 быстѣ прѣподобѣннѣмъ, и прншѣдѣ обрѣте ꙗго готовѣ-
 шѣта се къ позваннѣю отѣца небесѣннаго. и снѣмъ и съ
 одра, на нѣмъ же лежалѣше прѣподобѣннѣи, и по образѡу
 нс прѣва прѣвелѣннаго съмѣреннѣи ꙗго положѣ ꙗго на
 рогознѣннѣи на конѣуѣнѡмъ съмѣреннѣи и въ послѣднѣи
 нншѣтѣ тѣлеснѣи, по писанѡмоу: съмѣрнѣхъ се и спѡсе
 мѣ; и обратѣ се доуше моѣ къ покоѣ трѡн. и снѣсе и
 къ прѣпрѣтоу црѣковѣноую. свѣшѣннѣхъ же и богоно-
 снннѣхъ и прѣподобѣннѣхъ съборѣ вѣснѣ обѣстоѣшѣте мо-
 шѣи прѣподобѣннаго, ови къздыхаюшѣте, ови же жало-
 стѣно рыдаюшѣте, дроужнѣи же оужасѣно днѣшѣте се и

оумомъ прѣтворяште прѣкелно прѣкелнаго смѣре-
 ннѣ , югоже всѣ скетнѣ и свѣщеннѣ прѣподобнѣ
 и праведнѣ малѣи и величнѣ , жителѣ свѣтѣ снѣ поу-
 стынѣ Скетыѣ Горѣ , рекыше вътораго раѣ , възъ все-
 днѣи жнвота прѣподобнаго оца нашего нмѣше по-
 боужъ вътораго благодѣтеля , и по млостнѣи юго мно-
 гонъ , юже нмѣаше къ всѣмъ свѣтнѣмъ ; того ради ови
 пеуааѣи соуште , ови жалостнѣю задрѣжающе се о отъ-
 хожденнѣи отъ нхъ богоснаго и прѣподобнаго
 оца нхъ , за многѣи лѣта потрѣбы нхъ доушевыѣи и
 тѣлесныѣи исплннѣвшѣи нмъ ; овоудоу же богоснаѣи
 монахъ кнрь Сава съ тлопынѣи слѣзамѣи вѣпнѣаше : о
 прѣподобнѣи , о о богоснѣи , о богоснѣи , о богоснѣи
 величнѣи , о богоснѣи , о о прѣкраснѣи Хрестоу лю-
 бнтелю твоѣмоу , о величнѣи хрестолюбѣи , о богоснаѣи
 наѣи цѣвннѣи величнѣи съпособствоуштаѣи свѣтнѣмъ
 апостоломъ , и тѣхъ обѣщеннѣи светомоу доухоу прѣ-
 краснаѣи прѣгоуслннѣица явѣвшѣи се , и всѣхъ свѣтнхъ
 срьдѣца обѣвеселнѣвшѣи , и оумастнѣвшѣи ѣа благодѣтнѣю
 даною ти отъ Христа любнтелю твоѣго ; о сладкнѣи , о
 прѣлюбѣзнѣи уѣдолюбѣи , внждоу те величнѣи готовѣшта
 се къ отъхожденнѣи , и внждоу бесчнслнѣи слѣи небѣ-
 снѣи окрѣсть тебѣ обѣстоѣште , и внждоу богоснѣи
 твоѣи съ нмнѣи , и селѣннѣи отъ насъ творѣштоу ти къ вы-
 шнѣмоу любнтелю твоѣмоу Хрестоу , и внждоу те
 въторѣи земнаѣи землѣи оставѣюшта ; и внждоу те ѣко
 възлюбѣшаго въсь миръ Христа съгы наѣи выше слѣи
 възлюбѣнаѣи иси , и съ радостнѣю и съ дръзновѣннѣи вы-
 ходнѣи къ нѣмоу . нѣ о прѣподобнѣи отѣи нашѣи , мл-
 лосрьднѣи млостнѣи ис прѣва възлюбѣшаго те и нз-
 бавѣшаго те въ родѣхъ твоихъ и наѣлннѣи спасѣннѣи

нашегоу показавша те, и вѣторого прѣдтеуоу о при-
 веденни нашемъ къ спасоу нашему, да прѣдтеуеннѣ
 творимъ прѣдъ нами; да потыштъ се оумолити Христа
 бога о спасенни нашемъ, и помени стадо свое, о бо-
 гоноснѣ, еже притежа великими троуды своими, съмъ
 помени всѣхъ, и достоинноу мноѡсть испроси ны оу го-
 спода бога всѣхъ, яко да твоими молитвами царствоу
 небесномуу съподобимъ се зде и въ бесконѣчныя вѣки,
 аминь. И всѣ съборъ свещенныхъ и прѣподобныхъ
 и богоносныхъ урьницъ, уедъ прѣподобнаѡ, єдино-
 гласно воскликновеннѣ сътворише рекоше: помени ны,
 прѣподобныхъ отъче нашъ, въ блаженнѣ поконъ твои. И
 по томъ малоу оутѣшню бывшоу, скетыи же пакы отъ
 сына възвѣноукъ се рече: уѣто сѡмоушени есте? и уѣто
 пеуални есте? и по уѣто такоу помышленнѣ възхо-
 деть въ срьдѣца ваша? науѣнѣте надъгробнаѡ пѣнии,
 и дадите славоу богоу о всѣхъ. И благослови любн-
 маго сына своего кнрь Сабоу и всѣ съборъ светныхъ
 урьницъ, боголюбивыхъ уедъ своихъ, и благословеннѣмъ
 єго светнымъ въ незапоу бысть шоумъ съ небесе нѣ-
 какъ недомыслимъ намъ въ плѣти соуштемъ, и всемоу
 събороу светныхъ отъцъ по срьдѣ пеуали обрѣте се ра-
 достъ неизреуенаѡ, и благоволеннѣмъ прѣседаго
 отъца небеснаго приспѣ доухъ светны съ силами не-
 бесными хвалесте и поюште пѣснь богохвалноую:
 хвалите господа съ небесъ, хвалите єго и въ вышнихъ,
 хвалите и вси ангели єго, хвалите и все слы єго.
 Светыи же и прѣподобныхъ отъцъ нашъ отнѣхвалше нмъ,
 подобе се бесплѣтномоу єстествоу хероукиѡскомоу,
 поноуждає братню свою, съборъ светны, славити съ
 нмъ отъца и сына и светаго доуха, и немлѣчноу

пѣснь приѣмъ отъ зауела псалма даже и до коньини,
и рекъ съ вѣсканцаннѣмъ: вѣсако дыханнѣ да хвалитъ
господа, и прѣподобнѣи и светѣи роуцѣ свои въздѣвъ
къ вышнѣмоу благодѣтелю своему, и съ ангелы на
земли небесноу пѣснь пою богу вѣсѣхъ, и тако прѣ-
стави се отъ насъ, и доухъ свои светѣи прѣдасть въ
роуцѣ многожелаемоу господеву своему и прѣи-
стѣи его матери, юже възлюбѣи; и съ миромъ отиде отъ
насъ радуѣе се о боу сънасъ своимъ, юмоу же послон-
жѣи; и просвѣтъ се лице его такоже древлѣ боговидѣи
Монсею великому, нѣкакъ образъ нѣмъ на себѣ неиз-
реуенъ. и вѣсь съборъ светѣихъ урнорнзѣ видѣше
оудивнѣе се о семъ, и прославнѣе бога, творѣи тако
такока днѣиамъ и неизреуенамъ. любитель же его Хри-
стосъ прѣсвѣтлоу доушоу его приѣмъ вѣведе ю въ по-
конъ небесныхъ, въ свѣтлахъ мѣста, въ ранскѣи обѣтѣи,
въ жилишта правѣднѣихъ, въ бесконъуламъ блага, отъ
зауела мироу оуготована и самѣмъ господемъ поште-
дѣна любѣиимъ его, и вѣса обѣштана юмоу дарока
и жизни вѣчноу въ вѣкы неконъуаемоу. жалость же
приѣише къ анкѣ светѣихъ урнорнзѣ о разлонуеннѣ
прѣподобнаго, и многослѣзные истоуици проли-
вахоу любѣиамъ уеда его о лишеннѣ добраго своего
пастыра и оуиителя богомыслиаго. окоудоу же уоу-
доносныхъ и боготѣпныхъ кнѣ Сава разлонуо радо-
стѣна и скръбѣна слѣзѣнамъ истоуици тоуаише непрѣ-
стано: радостѣна же, яко тако прѣсвѣршѣна вѣсакимъ
добротѣи видѣ родитѣлѣ своему, и тола молѣи-
ника и велика уоудотворѣа зрѣише ндоушта прѣдъ со-
бою въ вѣса оуготована блага, и недостаткы его
испалнѣи хотѣшта горѣ оу прѣбогатаго отѣа несе-

снлааго; скръбна же о лишенни добрааго съподенжъ-
ника и оучителя богооумнааго. И тако веселе се доу-
хомъ скетнымъ, благодарныи пѣсни въсылааше о покон
прѣподобнааго, и тако богѡхвальнымъ пѣсньми поло-
жены быше скетыи мошти его въ цркъви прѣскетыи
богородице хиландарьскыи лавры, слакеште отьца и
сына и светааго доуха и нынѣ и прѣсно и въ вѣкы вѣ-
комъ, аминь.

Скетыи же заповѣда любимомоу уедоу скоемоу,
богосыномоу кнрь Славъ, скетыи мошти его прѣнести
въ землю отьуства скоего, яко и по смърти хотѣ не-
ослабьно съблюдати паствиноу свою истиннымъ пастырь
и нелъжымъ пороучьникъ за стадо христово, и уedomъ
своимъ нзвѣстно хотѣ показати Христомъ дарованоую
емоу благодѣти и възвеселити уеда своимъ прѣвеликымъ
уоудотвореныи, и оумастити ѣ миромъ благооуханнѣ,
иже и бысть.

Скетыи же и прѣподобнымъ отьцъ нашъ Симеонъ до-
стигъ истинныи благодѣти, и въсприемъ възданныи троудъ
своихъ по прѣвеликомоу его съмѣренню, съподобен се
вѣннѣ въ радость господа скоего, и въ вѣкы бесконъ-
нымъ веселити се радостию оною неизреченою, и бла-
жень и трѣблженъ бысть съподобенъ се неизреченыи
славы тою полоучити, отъ ноудоуже отиде печаль и
въздыханнѣ, ндеже по писаномоу и ангели желаю
приникноути, и самъи господемъ оублаженъ бысть, и
вѣннѣ не въ роукотвореныи онъ урытогъ, и възлеже на
кеуери небесъи съ вѣсьми нзвольники божи; положи
бо надеждоу свою въ отьверзаштомоу роукоу и насы-
штаюштоу въсако животно благоволеннѣ, и тою на-
деждею не погрѣши. Видите отьца уедолюбѣца, и по

разлоуѣенію еже отъ сего свѣта, и по вѣнѣстѣи не-
 беснѣмъ, выноу же не отлоуѣае се любуемаго уѣда
 своего, благодѣтнѣю христовою въоружень, и силою
 прѣсвѣтааго доуха окогатѣвъ небеснѣными дарыи, и
 оумнѣныи и мыслѣныи крылаи добродѣтельныи
 незакъснѣно творе небеснѣноу шѣствіе на прѣбольшоу
 добродѣтель прѣвестн хоте богоноснааго соупроуѣа
 своего, шѣлѣе се юмоу въ вѣдѣннѣхъ слышнѣхъ нѣка-
 цѣи прѣславнѣныи и неизреуѣеннѣи красотѣи и до-
 бротѣи оукрашенъ, и прѣсвѣтлѣнѣмъ вѣнѣцемъ снѣе
 пауе снѣпнѣ слышнѣнааго, веселе и оутѣшае и оуткрѣ-
 ждае и силою прѣсвѣтааго доуха и богомъ дарованѣю
 юмоу благодѣтнѣю глаголе юмоу: уѣдо мое срьдолюбѣ-
 нѣо о господѣ, радоуи се о мнѣ родитѣли своемъ, и не
 скрѣи о разлоуѣеннѣи моемъ; се разоумѣи добрѣ и из-
 вѣсто ти боуди еже о мнѣ отъ сего моего вѣдѣннѣ.
 снѣю славоу, юже вѣднѣи на мнѣ, прѣсвѣтлоу и неизре-
 уѣноу, тою же ме славою прослави слава моя, господѣ
 Иисоусъ Христосъ, истиннѣныи богъ богомъ и господѣ го-
 сподѣмъ. егда бо разлоуѣи се доуша моя отъ прѣстѣнааго
 тѣла сего житнѣ, тогда господѣ дарова ми богатоую
 мноость и благодѣть свою, и о господѣи божѣ полоуѣи
 кѣуѣнаѣ блага и истиннѣноу царѣство небеснѣноу, еже
 ми прѣжде назнаменовѣе показовалѣе писаннѣемъ сво-
 нѣмъ ешѣе соуштоу ми въ землѣномъ царѣствѣи моемъ.
 благословѣнъ оубо отъ бога ты еси, яко ходатаи ми
 бысть въуѣннѣмъ благомъ и радости неизреуѣеннѣи и вес-
 конѣуѣномоу житнѣю. и за то прѣбольшоую благодѣть
 оуготокала ти есть даромъ раздѣлѣтель любуѣтель твои
 Христосъ, по нѣеже за ме троуди се неоуспѣннѣмъ
 подвижаннѣемъ, и за мое прикѣдѣннѣе въ Светѣоу Горѣю.

за то радостноу радоуи се, съсоуде избрании доухоу
 прѣскетомоу, самомоу Христоу назнаменавшоу те
 иште прѣжде рождениа твоюго, и помазакышоу те апо-
 столскою благодѣтню, нхъже оуучениа и ликостожниа
 и обштемъ благодѣти съобщитъниа живнии се, и зарамъ
 салнъуьныи подобе се и обѣтеуеши коньце вселен-
 ныи и неслѣдованыи поутн владыкы скоюго Христа,
 еже походи прѣскетыиа ногама сконма, все обѣте-
 уеши, и всеи скетыиа стопамъ юго устыно съ лю-
 бовию поклонниши се, и все страсти юго напнишеш на
 скрижалехъ боголюбивааго сръдця твоего, и томоу са-
 момоу прѣстолю боудеть скетамъ доуша твоа, и господь
 царьствоуиен въ вѣкы на всехъ мѣстехъ боудеть съ то-
 бою, и богомълюбою благодѣть воспринмеш на выс-
 тоцѣ, и власть небесноюю на земли везати и раздрѣ-
 шати внии улюбъуьскыихъ сьгрѣшении, и земли и грады
 обѣтеуеши, яко Игнатие богоносць, ксьно и свѣтло
 проповѣдае унстоу оуучение христово, и на земли и на
 небеси възвелунуть се нме твое, и свое отъуьство вса-
 комоу благозаконіенню и благоуьстию наоучиши, и мно-
 гыи образы добродѣтелии покажеш, и мнози
 молитками ти светыи познають бога истиннааго, и
 твоимъ благословениемъ прикредоуть се въ истокое по-
 камниа, и на зданни апостольсцѣ законоположенниа
 христова всеа испльниа и отъ востока приидеш къ мнѣ,
 и къ коупѣ съподобыша се обштемоу блаженствуу еди-
 носоуштыи и нераздѣльныи и животворештиа тро-
 нице, насладишъ се въуьныихъ благъ въ бесконъуьныи
 вѣкы аминь. Сии же богозванни скетыи воспреноуь
 отъ сына богоразоумнааго видѣниа, и прослави бога
 отыцъ своихъ, ис прѣка творештааго днѣиа и иснзре-

УЕНАМЪ ОТЬ ПРѢВЛАДГО ДНѢ И ДО НЫНѢШНѢМЛАГО; КЪ ПРѢПОДОБНОМОУ ЖЕ И БОГОНОСНОМОУ СИМЕОНОУ ОТЬЦОУ СВОЕМОУ СЪ ТОПЛИНЫМЪ СЛѢЗАМИ И СЪ ВЕЛИКИМЪ ОУМНІЕМЪ ВЪПНІМЛШЕ ГЛАГОЛАЕ: ТВОЮ ЖЕ ЛЮБОВЬ, СКАТЫН, ВСЕГДА НЕПРѢМѢННОУ БЛАЖОУ, И ТЕБѢ ВЕЛИЧАЮ, И ПОКЛАНЯЮ СЕ ТВОЕМОУ ПРѢВЕЛИКОМУ ВЪЗЛЮБЛЕНІЮ, ЯКО ТАКОЕ БЕСКОНЪУБНОУ ЛЮБОВЬ ИМѢЕШИ КЪ МНѢ ЛЮБИМОМУ УЕДОУ СВОЕМОУ, ЯКО ЖИВЪ И ПО СМЪРТИ НЕ ОТЪЛОУЧАЕШИ СЕ ИШТЕДНІА СРЪДЦА ТВОЕГО, ВЪСПИТАНІЕ СВОЕ ПОСЪШТАЕ СКАТЫНЫМЪ ПОСЪШТЕНІЕМЪ, И МНОГОПЕЧАЛЬНОЮ ДОУШОУ МОЮ И СКРѢБНОЕ СРЪДЦЕ МОЕ СКОНЫМЪ ПРѢПОДОБІЕМЪ СЛАДѢ И ВЕСЕЛѢ, И ЖИЗНЬ ВЪУБНОУ И БЕСКОНЪУБНОУ РАДОСТЬ ПОКЪДАЕШИ МН. ПО ИСТИНѢ БО ПРАВЕДНЫИ КЪ ВЪКЪ ЖИВОУТЬ, И ОТЬ ГОСПОДА МЪЗДА ИМЪ, И СИЛА И РАЗОУМЪ ОТЬ ВЪШНІЕНІЕ ПРѢМОУДРОСТИ, И БОЖНІЕЮ БЛАГОДѢТІЮ И СИЛОЮ СКАТАГО ДОУХА ВЪСА ПОСПѢВАЮТЪ СЕ ИМЪ КЪ БЛАГО. И БЛАЖОУ ТЕ, СКАТЫН, ЯКО СОУІЕТЫ МИРА СЕГО ОУБѢЖА, И СИЛА СВѢТОУ СЪПОДОБНА ТѢ ІЕСТЬ ЛЮБИТЕЛЬ ТВОИ ХРИСТОСЪ, ИСТИНОУ БО ВЪЗЛЮБИ ВЪКОДЕШТОУ ТѢ КЪ ЖИВОТЪ. И СЛАВА УЛОЖКОЛЮБИМОМУ БОГОУ, ВЪЗВЕДЪШОМУ ТѢ ОТЬ РОКА СТРАСТНИ И ОТЬ БРЪННА ТИМНА, А ПОСТАВНЪШОУМОУ НА ПРОСТРАНѢ НОЗЪ ТВОИ, И ИСПРАВНЪШОУ СТОПЫ ТВОЕ ПРАВО КЪ ЦАРЬСТВЕНІЕ СВОЕ, И СЪПОДОБНЪШОУ ТѢ РЕДОУ СКАТЫНЪ И ЛИКОСТОЯННІУ ВЪШНІННЪ СНА, И ВЪЛОЖШОУ КЪ ОУСТА ТВОИ ПѢСНЬ НОВОУ, СЪСЛОУЖЬБЪНОУ И СЪГЛАСНОУ СЪ ВСѢМИ ПРѢПОДОБНЫМИ ИГО. И СЛАВА ІВѢЛШОМУ ТИ СЕ БОГОУ БОГОМЪ КЪ СНОНЪ, ІЕМОУЖЕ ВЪЗЛЮБИ ИЗЪ ЮНОСТИ СВОЕ СЛОУЖИТИ, СЪ БЕЗНАУЧЕЛНЫМЪ ОТЬЦЕМЪ И СЪ СВѢТЫМЪ ДОУХОМЪ, ПАЧЕ ЖЕ И САМЪ ТѢ ИЗБРА ІЕШТЕ ИС УРѢВА МАТЕРНИ, ИС КОНИ ВЪДЫ КЪ ТЕБѢ ИЗКОЛЕНІЕ БЛАГО, И ПОЛОЖИ ТѢ ЯКО ПРѢДЪ ЛНЦЕМЪ СКОНЫМЪ ВСЕГДА СЛОУЖИТИ

юмоу правокѣрнѣмъ и горѣмыслинѣмъ вышннихъ нскати
 славы небесныи и жити прѣподобныхъ и праведъ-
 ныхъ, еже и обрѣте, югоже и насъ да не лишитъ го-
 сподь светыми ти молитвами. Сии же светыи богораз-
 оумная зара расмотрѣвъ къ себѣ, и разоумѣ доухомъ
 светнымъ родителю своему нскомоу обрѣтыша, и на
 прѣбольшоу добродѣтели подвиже се, въспринѣ выше
 силы подвигы, поштенныи, бѣдѣнныи, яко забыти юмоу
 прѣвые подвигы и ни въ уѣтоже положити, помышляе
 яко большии юсть юднии днь въ дворѣхъ господнихъ
 пауе тысоуште лѣтъ свѣта сего видимааго, и отъ селѣ,
 рекъ, положихъ пауеѣтъ боити се и трепетати имени
 твоего светааго. и прострѣтнѣ сътвори бѣдѣнню выше
 силы и молитвамъ късхожденнѣ къ вышнѣмоу богови-
 дѣнню пауе приложи се, и прие се дѣлесѣ доуховныхъ
 и богооугодныхъ по реуенню пророуьскомоу: прѣдъ-
 зрѣхъ господа прѣдъ мною выноу, яко о десьноую мене
 юсть, да се не подвижоу; и къ нѣмоу къпнѣ днь и ношть
 покашннѣмъ теплымъ зовы: о невидимѣ, о неописанѣ,
 о неосезаемыи, о неодръжныи, о непостижимѣ, о не-
 изреуенѣ, о прѣблагыи, о многомлосрьдѣ, о незло-
 бнѣ, о многомлостнѣе уловѣколюбѣе господи, колю
 много множество благости твоеи, господи, юже съкры
 боюштинѣмъ се тебе, и бездѣна твоихъ штедротъ про-
 стрѣта къ грѣшннкомъ и въсѣмъ любештинѣмъ вельлѣ-
 пномъ нмѣ твое, и обѣштавыи се послоушати истинною
 призываюштинѣхъ те; послоушавыи древки уоудесьнааго
 и огненосьнааго и устьнааго пророка твоего Илїе,
 рекъцѣвавшааго по тебѣ господи скоемъ, и прошение
 юмоу нсплннѣ, огнь съ небесъ юмоу посълавъ, съгы же
 и съ мною рабомъ твоимъ сътвори по млости твоеи,

и даждь ми съ дръзновеннємъ давидьскы вѣпни безмѣрныи мнлости уловѣколюбни ти: господь просвѣщеннє и спаситель мой, оть кого се оучю? и господь заштититель животоу моему, оть кого се оустрашоу? и господи оутѣши срдьце мое молитвами оугодника твоего Симеона, и доушоу мою исплнн радости доуховныи, и здє посыли прѣскетыи доухъ свон, и обнови кости нсхъшеи тебе ради, и да разоумѣють вси слоу твою бесунсласноу и мнлость твою бесконуьсноу; и въздаждь мздоу свою прѣподобномоу скоему прѣдъ обѣма мирома събора ангельскааго и уловѣускааго, да азъ рабъ твои прѣбольшеи прииму дръзновение, и вси люднє твои прославетъ вельзельннмие твоє, отьца и светааго доуха, и нынѣ и присно.

Снцє же юмоу спѣюштоу къ светынхъ молитвахъ, и приспѣ же днь оусьпеннн прѣподобнааго отьца нашего светааго Симеона. боголѣпнын же кирь Сава, вѣды родителю своею не прѣва прославляюшта се къ свѣтѣ светынхъ, и достигша истокыи благодѣти, и обильно възданнє приѣмьша оть прѣбогатааго отьца небеснааго, и пакы хотеша обильноую благодѣть подати уedomъ сконмъ, и оумастити ю миромъ благоууханнмъ, и призвавъ прота и все скетогорьцє на память оусьпеннн прѣподобнааго; и пришьдшоу протоу и съ вьсьми скетогорьци, и бывшоу накеуернєю праздника, богооумнын же кирь Сава светоую црковь окраси вьсауьскыи поустыи, такожде и гробъ прѣподобнааго отьца Симеона, прозре богодароканюю юмоу благодѣтнє, яко Христоу прославити хотештоу своею слоужителю, истиннѣшааго тѣло постомъ и светынми молитвами, нсхъшннмъ костемъ прѣбольшею благодѣтнєю

проскѣтити се, и окъновити се яко орлан юности его, и излѣтити нмѣ миро благооуханьное, и оумастити скетоую црковь концами уоудесньными, и уеда скою напальнити веселиа неизреуенааго, и събыти се пророусткоу богогласнааго кнрь Саки, еже прореуе доухомъ скетнымъ: ты бо, реуе, пришѣдъ въ Скетоую Гороу, великъ миротоуецъ господемъ квини се, подобенъ скетоуоу Димитрию. съгы же томоу събытнѣ швѣ късьмъ кндимо бывають. нс прѣва бо снн скетин оплъуенъ доухомъ скетнымъ и благодѣтнѣю божнѣю, испльнъ доуха скетааго, и прозорьливыи даръ нмы отъ бога, и не тькмо бо въ родителн скоемъ прозрѣше благодѣтъ соушитоую, нъ и въ всакомъ уловѣцѣ прозре соуштею въ нмѣ и проричааше хотештею быти; нзвѣстно же хотѣ богоносъмын, яко да оувѣдетъ всн бес порока божню благодѣтъ. и богословнѣю кеуерънѣмоу съверъшеноу бывшоу, и въведъ прота въ црковь, и възъмъ кляюе скетныя цркъве, прѣдавъ ю протоу, рекъ: да прославити богъ вашнн скетнымн молитвами прѣподобнааго отьца Симеона, а зде къ вамъ никъто да въндетъ отъ братнѣ моюю, то ни азъ самъ, до нѣдеже възванъ боудоу вашнмъ прѣподобнѣмъ. И възъмъ протъ кляюе дастъ ю нпирьгоу скоемоу. богоносъмын же приѣмъ братнѣю свою, и на вышнмъ вышѣдъ на пирьгоу въ црковь скетааго Нодана, въсоу ношть слави бога съ въсьмн братнѣмн скоымн, неоусыпно память творе прѣподобномоу отьцоу Симеоноу, съ слъзамн топлымн кплнѣ къ богоу отьцъ сконхъ, посылаюштоумоу истоуьникы въ дѣбрехъ сконхъ, яко да и зде посълетъ прѣбогатоую благодѣтъ свою молитвами прѣподобнааго. и приспѣкъшоу врѣмѣнн агрипинн, нѣе протъ въ цркъвъ съ въсьмн братнѣмн, и на-

УЕШЕ ПЪТИ АГРИППИЮ ПО УННОУ И ОУТРЬНЮ. ЛЮБИТЕЛЬ ЖЕ
 ПРЕПОДОБНААГО ХРИСТОСЪ, ВЪНЬУАКЫН ЕГО МНОГОСТНЮ И
 ШТЕДРОТАМЪ, И ПРОСЛАВЕНЪНЪН ЕГО ГОРЪ НА НЕБЕСЕХЪ СЪ
 АНГЕЛЫ И АРХАНГЕЛЫ И СЪ ВЪСЪМН СИЛАМЪ НЕБЕСЬНЫМЪН,
 И ВЪСЪ БОГЪ ГОРЪ НА НЕБЕСЕХЪ СЪ АНГЕЛЫ И ВЪСЪ НА ЗЕМЛИ
 СЪ УЛОВЪКЪ, ЗА ПРЕВЕЛИКОЕ СЪМЪРЕННІЕ ПРЕПОДОБНААГО
 И ЗА ТОПЛОЮЮ ЛЮБОВЬ ЕГО БОГЪ СЪНДЕ ПАКЪ НА ЗЕМЛЮ,
 ПРОСЛАВНЪН ЕГО ХОТЕ СЪ РОДЪ УЛОВЪКЪСКИМЪН, И ПОСЛАА
 ПРЕБОГАТОЮ БЛАГОДѢТЬ СВОЮ, И ПРИСПЕ ДОУХЪ СВЕТЫН
 ПО ПИСАННЮ ПРОРОУЪСКОМУ: ДЪХНЕТЪ ДОУХЪ ЕГО, И ПО-
 ТЕКОУТЬ ВОДЫ. И ПОТЕКОШЕ ИСТОУЪННЪН ВЛАЗЪ НЕПРНУЕ-
 СТЫН, НЪ НЗЪ СОУХЪНХЪ КОСТНЪН И НС ТВРЪДААГО КАМЕНЕ
 МРАМОРЪНА ПОТЕКОШЕ БЛАГОДѢТНЫЕ ВОДЫ НАПАМЪЮШТЕ
 ВЪРЪННХЪ СРЪДЦА ВЕЛИКААГО БЛАГОВЪРНА, И НЕДОУЖЪ-
 ННЫМЪ ЗДРАВНІЕ ПОДАВАЮШТЕ МИРО БЛАГОУХАННОЕ ПРЕ-
 БОЛЬШНМЪН ВОМЪМЪ БЛАГОУХАНІЕ НСПЛЪНН ГРОБЪ, И ЦРЪ-
 КОКЪ ВЪСОУ ОБАГРН БОГОМЪ ДАРОКАНОЮ КЕМОУ БЛАГОДѢТНЮ.
 ПРЕЖДЕ ТОГО УОУДА ТВОРНМААГО СТОЮШТНМЪ ПРЕПОДО-
 БНЫМЪН ОТЫЦЕМЪ НА СЛАВОСЛОВНН БОЖНН, ДАРЪ ПРЕСВЕ-
 ТААГО ДОУХА ПРОЛНН СЕ ВЪ СРЪДЦА ВЪСЪХЪ ТОУ СТОЮШТННХЪ,
 ДОУХОУ СВЕТОМУ ПРИШЪДЪШОУ, И ДОУШЕ ВЪСЪХЪ НСПЛЪ-
 ННШЕ СЕ БОЖЪСТВЕННЪН БЛАГОДѢТН, И ОУДНВАНН БЫВЪШЕ
 ВЪСН НЕВНДНМОЮ БЛАГОДѢТНЮ, И СТОЮШТНН БЛНЗЪ СКЕТААГО
 ГРОБА И ВНДЪВЪШЕ ИСТОУЪННЪН ТЕКОУШЪ СВЕТААГО МИРА
 ОТЪ ГРОБА СВЕТААГО, И ОУЖАСЪНН БЫВЪШЕ, И БЫВЪШЕИЕ ПО-
 ВЪДАШЕ ПРЕПОДОБНОМУ ОТЫЦОУ ПРОТОУ ДОМЕНЪТНЮ.
 ПРОТЪ ЖЕ ВНДЪВЪ И СОУШТНН СЪ НМЪ ИСТОУЪННЪН ТЕКОУ-
 ШТЕ ПРЕВЕЛИКНХЪ БОЖННХЪ УОУДЕСЪ, И БОГОУ ПРОСЛАВЛЪ-
 ЮШТОУ СВЕТААГО СВОЕГО, И ВЪСН НЗОУМАНН СВЕТЫМЪН
 ДОУХОМЪ ЕДННОГЛАСНО ВЪСКЛИКНОУШЕ: КИРНІЕ ІЕЛЕНСОМ.
 И НСПЛЪННІЕ ВЪСАУЪСКАА БЛАГОСТН, НЕ ТЪНМО ГРОБЪ НСПЛЪ-

ми и црковь, и землю и варь и каменіе, и ндеже
 въ светѣхъ написанъ на стѣнѣхъ. любитель же єго Хри-
 стось то все обогати богатою си мною, и безмѣр-
 ною благодію нокель и соухомоу камыкоу истощити
 миро благоуханію отъ ногоу светааго образа прѣпо-
 добнааго написанааго на стѣнѣхъ, ꙗко да и большею сла-
 вою прославить оугодника своего по писаномоу: светни
 иже соуть на земли, оудни господь всоу колю свою
 въ нихъ. и оудникии кыше вси светогорьци, и божіею
 благодію просвѣштысе се, и молитвами прѣподобь-
 нааго оумастивше се миромъ благоуханіемъ, и отъ
 стѣпа великааго призванъ бысть богоноснымъ кнрь Сава,
 рекъше: прииди, да видни истощники великыи божіи
 благодѣти, истощеныи нами молитвами прѣподобнааго
 отьца и новааго уоудотворьца и мироточьца светааго
 Сімеона, кѣуєра быкъшааго пльнью съ нами, и въ тѣ-
 лесныхъхъ послоуживша нами паує добрь выше всѣхъ
 любештиныхъ бога и светое мѣсто сие, и дньсь пакы
 доуховно веселѣшѣ ны божьственною благодію. При-
 шѣдь же богорасныи монахъ кнрь Сава, и видѣвъ бла-
 годѣть прѣсветааго доуха, и прослави Христа благодѣ-
 телю своего о всѣхъ благыныхъ єго, и любезнымъ и
 сладкимъ оусты своимъ облобыза светую ракоу прѣ-
 подобнааго, и теплымъ слъзамъ облякъ, ꙗко самого
 образомъ зре оумна доушевнымъ своимъ богоносъ-
 нааго оуштелю и господа, уедолюбивааго отьца и бо-
 госьпреженааго соупроуга, въсегда колю творешѣ
 любимомоу уедоу своему и въсьмъ уedomъ своего доу-
 ховнааго порожденіемъ, и оумастивше миромъ благо-
 оуханіемъ, и любезно въникаше: убо въздамъ господевн
 за все, ꙗже възда ми и родителю моемоу, просла-

внѣшномуу ѿго прѣдъ обѣма мнрома, прѣдъ ангелы же и уловѣкы? по истинѣ нельзя оуста божина обѣштаниа своа скоро подае любештинымъ ѿго, и прошенниа всѣмъ подаае вѣроу просештиимъ не тѣкмо въ ономъ вѣцѣ, нѣ и въ снѣмѣ, и мене раба своѿго не прѣзрѣ молющима. слава богу творештомуу такоу въ послѣднихъ лѣтахъ въ родѣ нашемъ. Ісуси же обрѣтоше се болшии и неустныи доухи нмоуште, прикосновениемъ гроба свѣтааго и помазаннемъ мнра свѣтааго всаи цѣли быше, шцѣмъ же недоугомъ одржнимъ кто бѣхше, къси здравие полоуишише прославиши бога и свѣтааго оугодниа ѿго прѣподобнааго отца нашего свѣтааго Симеона. всаи же отци прѣподобнии и праведнии Скетыи Горы прѣскетыи богородице скетогорскыи вѣдѣхше славоу божню и уоудеса свѣтааго, еже сътвори богъ съ нимъ, прославиши бога, и напсаше ѿго въ редѣ скетыхъ великихъ и прѣподобныхъ отцѣ, пауче и уоудотворица, и поклоннише се юмоу яко и всѣмъ скетымъ, богомъ прославленому на небеси и на земли. и скетоу и божественоу антоурыиоу съвршихше, сътворише празднѣство скетомуу Симеонуу новомуу мнротуицоу, и приложише ѿго къ скетомуу Симеонуу богоприимцоу, яко праздновати има въ единый дѣнь обѣште празднѣство. и благословиши боносьнааго отца нашего кнрь Сакоу, напсати юмоу каноны и стихере и уоудотворениа ѿго. онъ скетын напсавъ и пакы благослови насъ оученики своѣ тѣмъ же благословениемъ. и по времени не разлоуи се отъ боносьнааго соупроуга своѿго, мнрь скон скетын намъ оставивъ, и самъ богомъ възведенъ бысть на вышнихъ. въ тѣ же дѣнь отицъ нашъ богазпѣныхъ кнрь Сава сътвори трѣзѣство велико

въ домоу прѣсвѣтныя богородице, прота и вѣсе светогорьце великою любовию оууѣднѣ, и великими дарыми поуѣте вѣсе отъ мала до велика, и обильно многостынию сѣтвори къ оубогымъ выше прѣкааго окыуаѣ, яко не оставити юмоу оу себе ннуѣсоже къ тѣ уасѣ развѣ многости божіе и скетааго молитвы; и тѣмъ паѣе прѣбогаты бысть. протѣ же и вѣси скетогорьци сѣтворише трѣжѣство триднѣвно въ домоу прѣсвѣтныя богородице, и прославише бога и скетааго оугодника юго, скетааго Симеона отьца нашего; и благословишѣ се богоноснымъ крь Сакомъ, и възвратише се кждо къ дому своѣ, славишѣ отьца и сына и скетааго доуха, и нынѣ и прѣсно и къ вѣкы. избранникъ же божии богогласныи крь Сака оста въ домоу прѣсвѣтныя богородице съ богоноснымъ отьцемъ си, съ свѣтымъ Симеономъ, вышшоу добродѣтель възприѣмъша, благословена и прославлена быста отъ бога скетааго и отъ вѣсѣхъ силъ небесныхъ и отъ уловѣхъ земныхъ. по истинѣ бо доухъ господень ндеже хошетѣ дышетѣ, якоже и на снѣ боголюбѣца по достоинству дѣхноу вѣсею силою и благодѣтню своєю, и вѣса възможна има сѣтвори на небеси и на земли, и велика свѣтлыица на небеси и на земли и богомъ сѣтворена быста юште въ плѣти ракъна аныгеломъ и прѣподобнымъ равнѣоуисѣиѣмъ, и моуѣеникомъ състрадалѣца, єдиномыслѣшта и на єдино възнѣраюшта, єдинъ поутѣ животоу обрѣтъша, и обѣштею своєю добрѣ изволяша, и по истинѣ сѣмрътню животь коупниста, тѣньна вѣса оставляша, а не тѣньна възприѣста, и апостоломъ сѣверьстника ѡвниста се, и прѣподобнымъ равнѣностатѣлѣмъ, оба въ плѣти єдинодоушѣна, оба пакы и по сѣмръти доуховно сѣвѣоу-

ПАМЯМА, И ВЪИНОУ НЕРАЗЛОУЧЬНО ЛНКЪСТВОУЮЩА. СНИ ЖЕ БОГОНОСНЫИ КИРЬ САВА ІЕДИНЬ ОТЬ РОДА СВОЕГО КЪ СЕ ТРОУДЫ И ТЕГОСТИ ПОДЪЕ О СТАРОСТИ ПРЪПОДОБНААГО, ІЕДИНЬ О ІЕДИННОМЪ ТРОУЖДАЕ СЕ БЕСПРЪСТАНИ, ІЕДИНЬ ІЕДИННОМУ ПРЪДЪСТОЕ ДНЬ И НОШТЬ, ІЕДИНЬ ІЕДИННОГО ПРЪЖДЕ ПРАВЕ КЪ НЕБЕСНЫИМЪ, ІЕДИНЬ ІЕДИННОМУ ПАКЫ УСТЬ И СЛАВОУ ВЪСЫЛАЕ НА ЗЕМЛИ, ІЕДИНЬ ПАКЫ СЪ ІЕДИНЪМЪ ВЫШЕ СНАМЪ ПРОСЛАВИ СЕ НА НЕБЕСИ И НА ЗЕМЛИ, И ІЕДИНЬ ВЫШЕ РОДА ВЪСЕГО ЖИВЕ НА ЗЕМЛИ, НИ ІЕДИНЬ ДНЬ НЕ СЪТВОРИ КОЛИЕ СВОЕЮ, НЪ ВЪСОУ СЪТВОРИ КОЛИО БОЖИЮ И РОДИТЕЛЯ СВОЕГО, ПОДОБЕ СЕ ВЛАДЫЦЪ СВОЕМОУ ХРИСТОУ, НЕ СЪТВОРИШОУМОУ КОЛИЕ СВОЕЮ НА ЗЕМЛИ, НЪ КОЛИО ПОСЛАВНААГО И ОТЬЦА. ТОГО РАДИ ПРЪБОЛЬШОУ СЛАВОУ И УСТЬ ПРИЕТИ КЪ СЕ НА ЗЕМЛИ МОЛНТВАМИ ПРЪПОДОБНААГО.

БОГОНОСНЫИ ЖЕ КИРЬ САВА ВНДѢВЪ СЛАВОУ ГОСПОДЕМЪ ПРОМЪВЛЕНОУ КЕМОУ И НЕ ОУТАЕМОУ БЛАГОДѢТИ, КЮЖЕ СЛАВОЮ КЪ СЕДРЪЖИТЕЛЮ ГОСПОДЬ ПРОСЛАВИ РАБА СВОЕГО, ДОБРЪ ПОСЛОУЖИША КЕМОУ И ДОБРЫИ ОБРАЗЪ ПОКАЗАВША НА СПАСЕННІЕ МНОГЫМЪ, ВЪСПНІА ЖЕ МНОГОЛЮБОВНОМОУ БРАТОУ СВОЕМОУ, ВЛАДЫУСТВОУЮЩЕМОУ НА ПРЪСТОЛѢ ОТЬЦА СВОЕГО СКЕТААГО СИМЕОНА, СНИЕ ГЛАГОЛАЕ: СЛЫШИ, О КЪСЕЛЮВЪЗНЕ ДОУШИ МОЕИ, НЕБЕСНЫИ ДАРЬ И СЛАВОУ НЕИЗРЕЧЕНОУ, КЮЖЕ СЛАВОЮ ГОСПОДЬ СЛАВНЫМЪ ПРОСЛАВИ ОТЬЦА НАШЕГО ЗДЕ КЪ СВЕТЪИ ГОРЪ. НЕО БЛАГЫИ ГОСПОДЬ ВЪЗНЕСЕ НМЕ ЕГО ВЫШЕ ВЪСѢХЪ УЛОВѢКЪ ЗЕМЛНЫИХЪ, И МИЛОСРЪДНІЕМЪ МНОЛОСТИ ПРЪВЕЛНКААГО УЛОВѢКОЛЮБИИ СЯ ПРОСЛАВИ ЕГО ГОРЪ НА НЕБЕСЕХЪ СЪ АНГЕЛЫ И ЗДЕ НА ЗЕМЛИ СЪ УЛОВѢКЪ, И ВЪНЪУАКЪ ЕГО МНОЛОСТИЮ И ШТЕДРОТАМИ СВОИМИ НЕИЗРЕЧЕНИИМИ, И СВОИМЪ БЛАГОСЛОВЕНІЕМЪ ВЪЗДВІЖЕ РОГЪ СПАСЕННІА НАШЕГО КЪ ОТЬУСТЬКЪ НАШЕМЪ. ПРОТЬ И ВСЯИ СКЕТОГОРЬЦИ ГОСПОДЕМЪ БОГОМЪ И

прѣхунстою ѿго матерню събранн бѣхоу на память оу-
 сьпеннѣ прѣподобнааго отьца нашего, и уоудеснымъ
 богъ великымъ уоудесы скончи и молнтвами прѣпо-
 добнааго отьца нашего оудни въсе светыѣ свои, и
 обѣсели въса уѣда свои и въсе скетогорьце, и благо-
 дѣтню дарованю юмоу отъ доуха любителю ѿго, прѣ-
 богатые своиѣ мнлости уоудеснымъ истощникъ обѣмъ,
 и миро благоуханноу нзани скетамъ рака ѿго, и въсоу
 Светоу Гору уоудесы оудни. мы же скетнымъ доухомъ
 сърани здѣ, благодѣтныи съвѣтъ сътворише съ госпо-
 демъ богомъ отьцъ нашихъ и съ прѣхунстою ѿго мате-
 рню и съ тѣмъ скетнымъ и прѣподобнымъ отьцемъ на-
 шимъ скетнымъ Симеономъ и съ въсѣмъ скетнымъ снѣ
 светыѣ поустыни, съ протомъ и съ въсѣмъ скетогорьцъ,
 богомъ събранимъ съборомъ на память оусьпеннѣ прѣ-
 подобнааго отьца нашего, твоюмоу боголюблю вели-
 комоу, еже имашъ къ господоу богоу въседрьжителю
 и къ прѣхунстѣ ѿго матери и къ прѣподобномуу отьцоу
 нашему и родителю твоюмоу и къ намъ въсѣмъ скето-
 горьцемъ; молебникомъ твоимъ, въдаемо ти прѣболь-
 шоу уѣсть божнѣ благодѣти, еже отъ светыхъ троу-
 докъ прѣподобнааго и отъ поденгъ молтвѣныхъ и отъ
 въздыханн топлыхъ и отъ потоку ѿго скетныхъ, еже
 троудн се къ господоу богоу въсѣхъ, и отъ слъзѣныхъ
 истощникъ скетааго, въдаемо ти стѣклѣнницюу прѣбла-
 гоуханнааго мира, еже отъ соухныхъ костни прѣпо-
 добнааго прѣблагыи господь даровалъ естъ намъ на
 благословеннѣ и на просвѣщеннѣ, и пакы отъ насъ на
 благословеннѣ боудн тебе и уѣдомъ твоимъ и въсѣмъ
 болтромъ владѣуѣства твоего, на благословеннѣ и на
 просвѣщеннѣ и на огражденнѣ отъ соупротивныхъ

ВЪСЕМОУ ОТЬУБСТВОУ ТВОЕМОУ , И НА ОТЬГНАНИЕ ВЪСЪМЬ
СОУПОСТАТОМЪ ТКОИМЪ , И НА ОУМНОЖЕНИЕ БЛАГОДѢИ
ВЪСЪМЬ ЛЮБЕШТИМЪ БОГА , И НА БЛАГОСЛОВЕНІЕ И НА СПА-
СЕНІЕ ВЪСЪМЬ ПОМАЗАЮШТИМЪ СЕ НИМЪ . И САМЪ ГОСПОДЬ
БОГЪ ПОМОШТИЮ СВОЕЮ МОЛІТКАМИ ПРѢПОДОБНАГО БОУ-
ДИ СЪ ТОБОЮ КЪ ВЪКЫ , АМИНЬ .

Послѣднню же богоноснаго достигшиюу къ земли
отъѹстка ѿго , и въселябъзныи братъ ѿго съпрѣстоль-
никъ светаго Симеона , съ великою уѣстнѹ приѣмъ по-
слѣднне богоноснаго кнрь Савы и всего събора све-
тыхъ отъ Скетыи Горы , и въставъ съ прѣстола вели-
каго владыѹства своего , и съ любовію поклонъ се
на землю , и проуѣтъ писаннне светыхъ , и о слышани
всѣхъ дивныхъ оуднѣи се , по съвѣдѣтельствоу вели-
каго оуѹтелеа Павла апостола : ѿже ни око видѣ ни
оухо слыша , ни оумъ обѣе , ни на срѣдѣце уловѣкоу не
възнде , ѿже оуготова богъ любештимъ ѿго . и о томъ
всѣмъ прослави бога , и отъ радости великыи слъзами
топлыми обелиа боголюбивою лице свое , и въсь доушею
оумнанѣ съ , и прослави бога отыѣ своихъ о всѣхъ
дивныхъ и мензрѣуемыхъ , и прѣславно бывшнми
и скетыми благооуханьными мироу оумаствѣ съ
самъ и въса уѣда своа и въсь съборъ боляръ своего вла-
дыѹства , и славоу въздавъ вышннемоу о всемъ , тво-
рештомоу такоа и царѣствоуѹштомоу въ бесконѹ-
ныи вѣкы аминь . и по томъ раждегъ се доухоу ске-
тымъ , и оумзвѣ съ светою любовію прѣподобнаго
родителя своего , и въспнса богоносномуу отѣцоу кнрь
Савѣ : о богооумне , о христолюбѣе , о раѹнтелю го-
споднѣ , и оуѣеннѹе христовѣ , о прѣподобныи господи
мон и отѣе . недостоннѣство мое въспомнинаѣтъ свѣ-

тыни твои. отъ нелиже владыка нашъ любителъ твои
 Христосъ изъбра прѣподобіе твои послѣдовати ємоу,
 и миръ снѣ остави въ родителѣ своемъ и насъ братни
 сою, и всѣ неправды и нечистоты и законопрестоу-
 пленія въ мирѣ семъ съ нами всѣа остави, и ты тѣлѣна
 остави, и нетѣлѣна възлюбилъ, и по истинѣ послѣ-
 дова Христоу, тогда аште и нечеловѣку растрѣзавъ се, и
 жалостно задръзавъ се о тебѣ за соузъ братолюбни
 и єдинородства съ тобою; нѣ обаує имѣхъ господина
 ѡ свѣтаго, и отъ свѣтыє єго любєкє сладкыи и
 пользыи єго словеса и добрыи наказаніи єго
 оутѣшавъ се. нѣ и ты пакы тоужде христовою ревно-
 стію разгорѣвъ се, томоужде владыцѣ Христоу послѣ-
 дова, всѣ остави и насъ, и єдиного Христа възлюб
 и тебе, о прѣподобіе, выше всѣхъ насъ. зде же оу
 насъ всѣа блага остави намъ, и по волѣ господѣ на-
 шего Иисоу Христа всѣа расписавъ, и намъ раздѣли всѣ
 оутѣство свое, и кождо насъ остави въ своемъ чинѣ.
 и мене же съ єдинородныи братѣ мои всакою
 правдою оуправилъ, и всакии благозаконіи оутвѣ-
 рдилъ, яко да прѣбывати на мѣ въ всакомъ благо-
 вѣрїи и чистотѣ и въ любєви и въ мирѣ и въ тишинѣ,
 яко оутѣствоу свѣтаго не вѣжденоу быти ни отъ коу-
 доужє. нѣ всѣа та за моє грѣхы остави. нѣ якоже не
 прѣва всаки грѣхъ и неправда царьствуютъ въ мирѣ
 семъ, отъ прѣвозданаго отца нашего Адама, како
 Камень постоупи на брата своего праведнаго Авела
 и оуби єго, и отъ того часа потекъ смрътныи потечє
 въ прѣкомъ томъ мирѣ, и зловъ смрътню осудил є когъ,
 и потопъ наведе съ великыи гнѣвомъ своимъ, и из-
 мори прѣвыи миръ ои; богохвальнаго же Нои єдиного

правдѣ поштедѣ съ трѣми сынами своимъ. и къ тѣхъ
 праведныицѣхъ пакы неправда обрѣте се. праведнымъ
 же Ною, вторымъ обновителю мироу всемоу, прѣшдѣ
 дымъ своимъ, и многостію божіею прооучѣдѣвъ коньцѣ
 своимъ, и скетымъ доухомъ расписа късе коньце всею
 вселеніею, и раздѣли тремъ сыномъ своимъ, яко имѣти
 комуждо свою уѣсть, и о томъ прѣбывати комуждо нхъ
 по повелѣнію божію и по заповѣди отъун, а къ уоужден
 уѣсти не прикоснути се никомуждо, яко да не боудѣтъ
 въ нхъ ни рети злыи ни зависти, и никыиже нхъ на кого
 да не коюють. и по оучыеніи же праведнааго Нои сыны
 оного проклетанаго Хама Ханаанъ, раскертѣвъ неправъ-
 дою отъуею и своимъ безоуміемъ, и законопрестоупъ-
 никъ обрѣте се, бесправдіемъ прѣстоупи заповѣдь бо-
 жію и отъца своего; и приеъмъ съ собою .з. стра и прѣ-
 стоупи на прѣдѣлы снмовы съ .з.-мнію кѣзыкъ, имена же
 нмъ сии соутъ: Амореи, Хетей, Ферезей, Іевей, Іекоу-
 сен, Гергесей, Ханааней; съ симъ насели брата своего
 праведнааго Сима, югоже благослови отъць юго изредѣ-
 нымъ благословеніемъ и по себѣ прѣдасть юмоу влады-
 чествовати надъ всѣмъ сѣменемъ своимъ, по неже бо-
 голюбивъи бѣаше отъ всѣхъ; и наибольшую землю отъ-
 ютъ юмоу законопрестоупнымъ Ханаанъ, юже самъ го-
 сподь похвали нелѣзнымъ оусты своимъ глаголю къ
 Аврааму отъцоу нашему: дамъ ти землю доброу зѣло,
 землю иставяющую мѣдъ и медъ; и пакы дамъ ти землю,
 яже есть достоиніе ваше, рекыи дѣда вашего Сима.
 праведнымъ соудни господь богъ праведника своего бла-
 гословеніи не отдасть иномоу беззаконующаго по
 писанію светому: благословеніе господни на главы
 праведнааго, и блаженъ моужь оуповае на нь. дѣ-

ГОТРИПЪЛЕННЫ ЖЕ ГОСПОДЬ ПРАВЕДНЫМЫ СОУДОМЪ СВОИМЪ
 МЫСТЕ ПРАВЕДНИКА СКОЕГО, СЪ ВЕЛИКИМЫ ГНѢВОМЪ ПОСЛАА
 ВЕЛИКААГО БОГОВѢДЦА МОИСЕЯ ПОТРЕБИТИ ПАМЕТЬ НХЪ
 БЕЗЪ ОТЪЛѢКА, И ПРЕДАТИ ЗЕМЛЮ СЪМЕНИ СИМВОКУ ПО БЛА-
 ГОСЛОВЕННИЮ ОТЬУОУ ВЪЗЯЮБАЕМОМУ ОТЬРОКОУ СВОЕМОУ
 ИСРАИЛЮ, И ИЖЕ ПОЮТЬ ДАВИДЪ: И ОСТАВЦИ НЕУЪСТИ-
 КЫНХЪ ПОТРЕБЕТЬ СЕ, СПАСЕННІЕ ЖЕ ПРАВЕДНЫМЫ ОТЬ
 ГОСПОДА. И ИЖЕ НХЪ ОСТА ЗА ВЕЛИКИМЫ БОГОВѢДЦЕМЪ
 МОИСЕОМЪ, ТО ПАКЫ ОБРАЗНЫМЪ ИНОУСЪ МАВИНЪ СЪ СОУ-
 ДНИМЪ ИСРАИЛЕВЪ ДО КОНЬЦА ИСКОРЪНИШЕ ВЪСЕ БЕЗАКО-
 МОУЮШТЕ ПО ОБРАЗУ ПРАВЕДНИКААГО НОА. ТАКОЖЕ СЪ-
 ТВОРИ И СНИ ГОСПОДИНЪ ОТЬЦЪ НАШЪ СВЕТИНЪ НАМА СИМОА
 СКОИНА, ЕДИНРОДНЫМЪ БРАТОМА, И БРАТЬ МОИ ПРЕЗРѢВЪ
 ЗАВѢТЬ БОЖИИ, И ОСТАВНЪ ЗАПОВѢДЬ ОТЬЦА СКОЕГО, И ЗА-
 КОНОПРЕСТОУПНИКЪ ОБРѢТЕ СЕ, ВРАЖДОУЕ НА МЯ О БЛА-
 ГОСЛОВЕННИ ОТЬУН, И ПО СИЛѢ СВОЕИ ХОТЕ ВЪЗЕТИ МОЕ
 БЛАГОСЛОВЕННІЕ, ИЖЕ САМЪ ГОСПОДЬ БОГАТНО ИЗАНІА НА
 МОЕ НЕДОСТОИИСТВО МОЛИТВАМИ ПРЕПОДОБНААГО ОТЬЦА
 МОЕГО, И ЗАВѢСТЬ НА МЯ ВЪЗЪМЪ, И САМЪ ИЗЪШЪДЪ И ИЗ-
 ВЕДЕ ИНОПЛЕМЕННИКЪ НА ОТЬУСТВО СВОЕ, И СЪ ПОБѢДАМИ
 ВЕЛИКИМЫ ПРИШЪДЪ И МЕНЕ ОЗЕМАЕСТВОВА, И ПРЕМЪ ВЪСОУ
 ЗЕМЛЮ ОТЬУСТВА МОЕГО, И ПРЕСТОЛЪ, ИЖЕ МИ БЛАГОСЛОВИ
 ОТЬЦЪ МОИ. НЪ НЕ ПРЕМЪ БЛАГОСЛОВЕННИ МОЕГО, НМЪЖЕ МЕ
 БЛАГОСЛОВИ ГОСПОДИНЪ МОИ СВЕТИНЪ; И СКОИМЪ СКЕРЪПЪ-
 СТВОМЪ И ГРЪДНИКЮ НА ОПОУСТЫННІЕ СЪТВОРИ ВЪСЕ ОТЬУ-
 СТКО СКАТААГО НЕ ПОСЛОУШАВЪ ЗАПОВѢДИ БОЖИИ, ИЖЕ РЕЧЕ
 САМЪ ГОСПОДЬ ВЪ ПРЪВОМЪ ЗАКОНОПОЛОЖЕННИ И ПАКЫ ВЪ
 НОВОНЪ БЛАГОДѢТИ, ВЪ СКАТОМЪ ИВАНЪГЕЛИИ: УЪТИ ОТЬЦА И
 МАТЕРЬ, И ПРОУАЖ. НЪ АШТЕ И ЗЪЛО ОУМНОЖЫШИМЪ СЕ СЪ
 НИМЪ ПАКЪОМЪ ИНОПЛЕМЕННЫМЪ, НЪ СИЛЪ БОЖИИ И ПОМО-
 ШТИ ЕГО НИКОУЖЕ НЪСТЬ СЪ НИМЪ ПО ЗАВѢТОУ И ПО БЛА-

гословеннѣмъ и по молитвѣмъ свѣтааго ; ꙗкоже и прѣжде
праведнааго оного Номъ благословенна не да богъ по
силѣ възетн оному законпрѣстоупникоу, тако же и
сего прѣподобнааго отьца нашего благословенна не
да богъ отьети братоу моему беззаконюшному, ꙗ
коже рече пророкъ Валаамъ : обрати се, Иаковѣ, и
ими се нхъ, и не даждь нномуу славы своеѣ ни пользы
ннихъ твоихъ языкоу уоуждемоу ; и ꙗкоже пишеть про
рокъ Давидъ : опальунтъ се ангель господень окрѣсть
бокушнихъ се его, и богъ отьца помощникъ ми бысть ;
и самъ господь сътвори мноость съ рабомъ своимъ, и
своею помощтию и съ свѣтыими ангелы своимъ пово
юва съ нами, и безмѣрною силою своею побѣди врагы
наше, молитвами прѣподобнааго отьца нашего, и по
реуеннѣмъ пророуьскоу : ти съпети быше и падоше, мы
же востахомъ и прости быхомъ ; не на силоу бо нашоу
ни на ороужіе наше оуповахомъ, ꙗ на силоу господа
нашего Нисоу Христа и на правое благословеннѣмъ и на
молитвоу господина ми свѣтааго прѣподобнааго отьца
Симеона ; и того молитвами и надежде наше не погрѣ
шихомъ, по писаномуу : блаженъ всѣхъ надеюштен се на
нь. и богъ всемоуштною силою своею побѣди врагы
наше молитвами прѣподобнааго ; и мене раба своего
всеблагыи господь пакы възврати въ отьчѣство свое,
по писаномуу : растоуеннѣмъ събереть господь въ єдино.
и съгы же, о любимнѣмъ мон, добръ знанъ ; но неже обо
юдоу скръбьми одръжнѣмъ єсмь ; да множе и множоу
слъзныи молебны мое твоему прѣподобію, о все
любезнымъ доуши моеи, о великимъ боголюбѣе, о прѣ
подобнымъ господи мон и отьчѣмъ крѣмъ Сава, послушан
моіеннѣмъ моего, и не прѣзри гласа вѣсѣлаюштааго ти

нзъ глыбны доушевыны, и скоутан мошти скетааго и
 прѣподобнааго отьца нашего, и сътвори мнѡость съ
 нами, и потыштавъ се и самъ прииди къ намъ, о бого-
 носыне, и принеси благоуханьныя мошти скетааго го-
 сподина и отьца нашего, яко да проскѣтитъ отьуство
 свое приносеніемъ светыхъ моштинъ его и приишестві-
 емъ твоимъ, о богомосыне. прѣподобно бо и светымъ
 каю отьшѣдшима отъ насъ, оскверни се земаи наша
 безаконныи нашими, и оубыма бысть кровьми, и въпа-
 дохомъ къ плаънъ иноплемениникъ, и вразнъ наши по-
 дражаше ны, и окръсть насъ соуштинъ пороугаше ны се
 за безаконныя наше. иноплемениникомъ бо приишѣд-
 шимъ отьуство скетааго по истинѣ сътворилъ въ опоу-
 стыни, и събраши прѣподобнааго отъ всѣхъ странъ
 въ расхыщеніи положилъ, ови ороужіемъ падомъ,
 ови въ плаънъ заведени быше, ови въсего имѣнниа обѣ-
 нахъше се и ништеть тѣлесныи прѣдаше. и божіею
 же помощію по крѣпости тѣмъ потребаемъ бывъ-
 шимъ, и миноувѣшнымъ нмъ, по ннихъ прииде другомъ
 иноплемениникъ, рекомъи гладъ, горьшии тѣхъ мно-
 шѣдшиныхъ, и сътвори въторыи свои плаънъ вештыи
 прѣвааго, въсѣма не мнѡоуе рода нашего, безъ стрѣль
 стрѣлкѣ, и безъ копийи боды, и безъ мѣда съкы, и безъ
 палици оубыма, и просто решти безъ ногоу гонѣ, и
 безъ роукъ кѣмѣ, и безъ ножа закалае, и безъ въсего
 ороужия ходѣ и толкѡ троупиѣ полагае мрътва, по
 древнемуу писанію скетомуу, якоже реуе, югда роука
 господня прѣвѣныѣ нзи въ югнѣтъ, отьмыштае за
 прѣвѣныѣа своего Исраила, и въ всенъ земли югнѣтъ-
 стѣи, реуе, не обрѣташе се дворъ безъ плауа, къ нѣмъ-
 же не бѣ мрътвыѣа; тако и за грѣхы наше въсаѣземъ

НАША ПЛЫНА БѢШЕ МРѢТЬЦЬ , И ДВОРН ПЛЫНН И КОУШТЕ
 ПЛЫНН , И ПОУТНІЕ ПЛЫНН И РАСПОУТНІЕ ПЛЫНА , И ЗА ГРѢХИ
 НАШЕ НИ ПОГРІБАТЕСЯ МОЖАДОУ ПОГРІБАТИ НХЪ , РАЗВѢ
 ЖИТНЫЕ РОУНЫ ЕДВА ВЫМЫШТАДОУ НХЪ . ДА ЛЮБЕЕ РАДИ,
 ЮЖЕ НИЖЕШИ КЪ ЛЮБИТЕЛЮ ТВОЕМОУ ХРИСТОУ И КЪ ПРѢУН-
 СТИН ЕГО МАТЕРИ И КЪ ПРѢБОГАТОМОУ БЛАГОДѢТНЮ ОТЬЦОУ
 НАШЕМОУ СИМЕОНУ , ОУСЛЫШАН СЕ МЕНЕ , О БОГОНОСЬНЕ ,
 О О ПРОСВѢЩЕНЕ ДОУШЕЮ , О ОУБЛАЖЕНЕ БОГОМЪ , И АНГЕ-
 ЛЕЛЫ ПОХВАЛЕННЫ , И БОГОМЪ ПРОСЛАВЛЕННЫ , ПРИИДИ КЪ
 НАМЪ , ДА НЕКЪАН БЫ МНОГОСРЪДОВАЛЪ ВЛАДЫКА НАШЪ ХРИ-
 СТОСЪ И МАТИ ЕГО ПРѢУНСТАМЪ ЗАСТОУПНИЦА РОДА ХРИСТИ-
 АНЬСКААГО , И МОЛИТВАМИ ТОГО СВЕТААГО ОТЬЦА НАШЕГО И
 ТЕБЕ , О ПРѢПОДОБЬНЕ , СЪБРАЛЪ БЫ МЫ ОТЬ ІЕЗЫКЪ И ОТЬ
 РОУКЪ МНОПЛЕМЕННИКЪ , И СВОЕЮ БЛАГОДѢТНЮ ПОСѢТИЛЪ
 НЕМОШТНЫЕ НЕДОУГЫ НАШЕ , И ИЗБАВИЛЪ МЫ ОТЬ СОУПО-
 СТАТИ НАШИХЪ ПРОТНВѢШТНИХЪ СЕ НАМЪ , ЗАШТИШТАЕ МЫ
 ОТЬ ПРОТНВНААГО СИЛЫ И ОТЬ ВЪСАКОЕ ДѢЛАНІИ ДИВНОЛЕ .

СНИ ЖЕ ПРѢПОДОБЬНЫИ ПО ИСТИНѢ ОСКРѢБЪ О ПАГОУБѢ
 ОТЬУБСТВА СВОЕГО И ПАЧЕ О ПЕУДАИ МНОГОЛЮБОВНААГО
 БРАТА СВОЕГО . И НЕ ПРѢЗРѢ МОЛЕННІИ ЕГО , И ПОТЪШТАВЪ
 СЕ ВЪСЕЛЮБЪЗНО , И СКОУТАВЪ МОШТИ СВЕТААГО , И ПОЕМЪ
 СЪ СОБОЮ ХРИСТОЛЮБИВЫЕ МОУЖЕ И ПРѢПОДОБЬНЫЕ СЪ ПРѢ-
 ПОДОБЬНЫИМЪ ИЗРЕДЪНЫ СВЕТЫЕ УРЪНЦЕ СВЕТЫЕ Горы
 НА ПОХВАЛОУ И НА БЛАГОДАРЕННІЕ СВЕТААГО , И ВЪСПРНІЕ
 ПОУТЬ , И НАУЕШЕ ШЪСТВОКАТИ СЪ СКЕТЫНМЪ КЪ СКОЕ ОТЬ-
 УБСТВО . НАПИСАВЪ ЖЕ ПОСЛААННІЕ ПРѢДЪПОСЛА КЪ ЛЮБОВЬ-
 НОМОУ БРАТОУ СВОЕМОУ , СИЦЕ РЕКЪ ЕМОУ : ЛЮБОВНОЕ
 ПОСЛААННІЕ ТВОЕ ПРИЕХЪ СЪ ЛЮБОВНЮ , И СЛЪЗЪНЫЕ МОЛБЫ
 ТВОЕ НЕ ПРѢЗРѢХЪ , И СВЕТЫЕ МОШТИ ГОСПОДИНА ТВОЕГО
 СВЕТААГО СРЪДОЛЮБНО ЖЕЛАЕМЫЕ ТОБОЮ НЕСОУ , И САМЪ
 ШЪСТВОУЮ СЪ НИМИ СЪ СВЕТЫМИ И УБЪШНЫМИ УРЪНЦЫН

Светыи Горы, въ иенже нзколи жити господиѣ ти светын, и съ любовию добръ послоужнѣ господекн скоѣмоу Христоу и прѣхнстѣи ѣго матери, и добрымъ редѣ себѣ обрати гору къ прѣнебеснѣи обнѣли, и обогати нѣ божѣственнымъ дарымъ отъ прѣбогатааго отьца небеснааго, и господемъ прѣданомъ ѣмоу стадо и по смирѣти хоте съблюдати, за благыи ти вѣры и за теплоую ти любовь, юже нмашн къ ѣмоу, се идѣть къ тебѣ съ побѣдамъ силъ небесныхъ силою божиею и ороужиемъ крѣстнымъ побѣднн хоте въсе противныи силы и соупостаты твоѣ, бороуштеи се съ тобою, въсесильною побѣдою, отъ бога даною ѣмоу благодѣтию. тѣмъже, о любнмъ, готови се къ сръзтению ѣго.

Снн же богоносныхъ кнрь Сава, въсегда провнде доухомъ светнымъ прѣбольшоую божѣственноую благодѣть, хотештоу въснѣти отъ моштинъ прѣподобнааго ѣмоу родителю, пауе того ради нзбра нзредьныи моуже отъ Светыи Горы, и поведе ѣ съ собою, ꙗко да боудутъ тамо пакы самовндынъ вѣштѣшнымъ уоудесемъ прѣподобнааго, да въ коупѣ сышѣдѣше се ѣзыци вѣсточнымъ и западнымъ, и ѣдннъ лнкъ сѣтворѣше, ѣдиногласно прославетъ бога, творѣштааго дивна и неизреуема, и разлнчнымъ уоудесы прославляющнхъ светыи скоѣ, и съ Давидомъ ѣдиногласно рекоутъ въсн: слава си ѣсть въсѣмъ прѣподобнымъ ѣго. Она же небеснаѣ гражданна вѣштѣство тѣлѣно на земли отъвръгыша, ѣште въ плѣти равна аьгеломъ богомъ сѣтворена быста, ѣдиномыслѣно послоужыша ѣвангелню христоу, вѣрста ѣдинообразна светодоушна, въ двою тѣлесн ѣдиномыслѣною волю нмоушта, ѣже исплннннн волю отьцоу и сыноу и светомоу доухоу, и прѣдати

юмоу уеда своѣго отъѣства разануѣнными цвѣтъци
 процвѣтъше благовѣрнѣмъ и чинствомъ боголюбивъ , и
 оуготовати юмоу люди съвършени и въоружени исто-
 бынѣмъ показникѣмъ и непороуѣннымъ житнѣмъ ; оба и
 по смирѣти вымоу нерадоуѣма, шѣсткиѣ творѣшта отъ
 вѣстока въ западоу , яко двѣ млыннѣ бланстаюшти на
 вѣстоцѣ , и западномоу своѣмоу отъѣствоу божѣствѣ-
 ноу и неомыслимоу сладость носѣшта , и яко двѣ
 днѣннѣннѣ разоумѣааго салнца Христа истинѣааго
 бога нашего , и яко двѣ свѣтаѣннѣ звѣзды снѣлюшти свѣ-
 томъ божѣствѣннѣмъ , просвѣтити хотѣшта своѣ отъѣ-
 ство разануѣнными уоудесы , оуѣ мироу благоуѣханны
 оумастити ѣ хотѣ , оуѣ прѣсвѣтлыми уоудесы уоудо-
 твореннѣмъ скетнѣтельска ; оба отъ прѣбогатааго отца
 небесѣааго обогатѣвъша , на вѣстоцѣ въ Скѣтѣннѣ Горѣ
 просвѣтѣвъша се прѣуоудною благодѣтнѣю любителѣмъ
 своѣго Христа , и гредоушта пакы на западѣ , и тамо
 прѣбольшоу благодѣть хотѣшта показати уѣдомъ сво-
 ѣго отъѣства ; оба пѣтици рѣисцѣннѣ въ Скѣтѣннѣ Горѣ шѣ-
 бештоуштиннѣмъ гласомъ и немалѣуѣннѣмъ пѣснѣмъ прѣ-
 текъша поутѣ житнѣмъ сего , и о бозѣ прѣлѣзъша стѣноу
 прѣлѣстѣааго житнѣмъ и сръдограднѣмъ вражнѣмъ раздроу-
 шивъша истинѣна пособнѣтелѣмъ христока ; оба поустѣнѣна
 граждѣннѣмъ въсе горы и вѣрътпы оброснѣвъша топлѣннѣмъ
 салзамъ своимъ , и пакы хотѣшта обросити своѣ отъѣ-
 ство конѣмъ благоуѣстнѣмъ и конѣмъ уоудесѣннѣмъ ; оба
 яко рѣцѣ двѣ ивангѣльскыннѣ оуѣченнѣ отъ вѣстоуѣ-
 нааго раѣмъ нсходѣшти , своѣ отъѣство напонтѣ хотѣшта
 разануѣнными уоудесы и оуѣченнѣмъ прѣславыннѣмъ ; оба
 оръгана доуховѣна и богогласнѣннѣ цвѣтъннѣннѣ , скѣтыннѣмъ
 доухомъ назнаменанѣ , и прѣгоудѣннѣннѣ прѣкраснѣннѣмъ вла-

дыцѣ своемуу Христуу шельша се немалыунааго ради богословихъ и унстааго ради житиѣ юю, и прѣвеканааго ради смирениѣ юю, друѣгъ друѣга прѣспѣвающе подвигы прѣславныими и милостынями бесчестныими, истинныѣ пастыра и по смирѣти некоюша се неослабѣи о стадѣ своемъ, оу помощию небесною а снѣ божественнымъ и сладкимъ оуучениемъ и поспѣхомъ доуховнымъ, пооуштаѣ все въ царство небесное, собою всакия образы показоуѣ же на спасеннѣ наше; раздѣлена тѣлесема и съвѣкоуплена доухомъ иѣнте въ житиѣ обою, моудромоу коупьцоу оуподобѣша се и обрѣтъша многоцѣнныѣ енсерѣ, и все нмѣниѣ свое продавъша, и тѣмъ оуукрашивъша се Христомъ енсеромъ небеснымъ, и сподобѣста се слакѣ небеснѣи, и свое отъуство просекътити, и обиліемъ божественнымъ обогатити, и славою небесною въ вѣкы оуукрасити; оба земли доброплоднѣи, съме небесное съ вѣрою въсприѣмъша, и божественнымъ оумилѣниемъ въ се вѣмъшѣша, и рошениемъ слъзливымъ напоивъша, и въ сѣтроудѣ расплодити хотѣша свое отъуство; скетнымъ съвѣтникомъ, и съвѣтникомъ апостоломъ, патриархомъ състольникомъ, и моуученикомъ състрадальца, съ ангелы съликъствоуюшта, и архангелы любима, и когомъ прославлена, шѣствие творещѣ отъ вѣстока къ западоу, подобѣша се скетнымъ апостоломъ гражданомъ небеснымъ, и съ ними хотѣша исповѣдати славою вожню уѣдомъ своего отъуства.

Достигъшоу же благоустьеномоу иеромонахоу кнрѣ савѣ съ устъныими монѣтми светааго до краѣ земли своего отъуства, и оусрьдно оусрьте светааго вселюбъзныѣ сынѣ юго съпрѣстольникѣ отъуства юго съ

ВЪСЕСОСВѢЩЕННЫМЪ АРХИЕРЕОМЪ И СЪ СВЕЩЕННЫМИ ИЕ-
 РЕН И СЪ ДИАКОНЫ И СЪ КАДНАМЪ БЛАГОУХАННЫМИ , СЪ
 УБѢСТНЫМИ ИГОУМЕНА И БОГОНОСНЫМИ УРЪНЦИ И СЪ
 ВСЕСУБѢСТНЫМЪ КЛІРОСОМЪ ВЛАДУУЩА ІЕГО; И СЪТВОРИШЕ
 ОБЪИШТНОУЮ МОЛБѢОУ НА МѢСТѢ ТОМЪ, СЪ ИСАЕМЪ ДОУ-
 ХОВНО СВЕТЫЕ ПѢСНИ ПОЮШЕ О ПОКОН СВЕТААГО, И ВСЕ-
 ЛЮБЪЗНЫМЪ СМЫСЪ СВЕТААГО СЪ ТОПЛИМЪ СЛЪЗАМИ ОБЛОЖА
 МОШТИ СВЕТААГО СЪ ВЪСЪМЪ УЕДЫ ОТЪУЩА СВЕТААГО
 ЛЮБЪЗНО ПРИКАСАЮШЕ СЕ И РАДОСТНО ЗАДРЪЗАЮШЕ СЕ,
 СЛАДЬКНЫМЪ ОУСТЫ ОБЛОЖАЮШЕ И ГОРЬКНЫМЪ СЛЪЗАМИ
 ОУМАШТААХОУ МОШТИ СВЕТААГО ДОБРААГО ПАСТЫРА СВОЕГО
 И ОУУЧЕАМЪ, НЕНАДѢЖНОЕ ВІДѢВШЕ И ПЕЧАЛЬНОЕ НА
 ВЕЛИКОУ РАДОСТЬ ПРЪЛОЖШЕ СЕ, И НЕДОМЫСЛИМЪ РАДО-
 СТИ И ПРЪВЕЛНААГО ВЕСЕЛІА ИСПАВШЕ СЕ ВЪСА УЕДА
 ПРНШЕСТВІЕМЪ СВЕТААГО. И БОГОСЪБОРНОЕ ТРЪЖЕСТВО СЪ-
 ТВОРИШЕ ТОГО ДНѢ, ОБОУДОУ ВЕСЕЛЕНШЕ СЕ, ДОУХОВНО
 И ТѢЛЕСНО, И БОГОХВАЛНО ПРОВОЖДЕНІЕ СЪТВОРИШЕ СВЕ-
 ТОМОУ БОГОЛЮБНА УЕДА ІЕГО СЪ ВЕЛИКОЮ СЛАБОЮ И УБѢСТНО,
 ПО ПОДОБІЮ ПРЪВААГО ИСРАИЛЪ ПРЪКРАСНЫМЪ НОСИФОМЪ
 ПРОВОЖДЕНААГО ОТЪ ІЕГИПТА ВЪ ХАНАНЕЮ. И СЕ ВЪТОРЫ
 ИСРАИЛЪ ПРЪНЕСЕНЪ БЫШЕ, НЪ НЕ ОТЪ ІЕГИПТА, НЪ ОТЪ
 СВЕТЫХЪ ГОРЪ ВЪ СВОЕ ОТЪУЩЕ. И ТАКО СЪ ВЕЛИКОЮ УБ-
 ЄСТНО ПРОВОДИШЕ И СЫНОВЕ ІЕГО СЪ ДОУХОВНЫМИ ПѢСНЫМИ
 И СЪ КАДНАМЪ БЛАГОУХАННЫМИ БОГОХВАЛНЫЕ ПѢСНИ
 ПОЮШЕ О ПОКОН СВЕТААГО, ПРОВОДИШЕ И ВЪ ДОМЪ ПРЪСКЕ-
 ТЫЕ БОГОРОДИЦЕ СТОУДЕННУСКЫЕ ЛАВРЫ КЪ ОУГОТОВАНО-
 МОУ ІЕГО ГРОБОУ, ІЕГОЖЕ САМЪ СЕБѢ ОУГОТОВА; И ТОУ ПОЛО-
 ЖИШЕ И ВЪ ГРОБѢ УБѢСТНО СЛАВЕНШЕ ОТЦА И СЫНА И СВЕ-
 ТААГО ДОУХА И НЫНѢ И ПРНШЕ И ВЪ БЪЗЫ.

БОГОНОСНЫМЪ ЖЕ ИЕРОМОНАХЪ КИРЬ САВА ВЪНОУ НЕ-
 ПРЪСТАВНЫЕ МОЛІТВЫ ПРНЛЕЖНО ВЪПНКАШЕ КЪ ПОДАТЕЛЮ

многости, и зде пакы посълаати обильноюю мность, благодати испълненюу, страдавшомоу за Христа и настаивлюмоу тѣло постомъ и скетымъи молитвами, устъ-
 номоу оугодникоу христовоу богоносномуу Симеоноу, и обѣселеити уеда скою доуховною радостію и богомъ дарованюю юмоу благодѣтню оумастити ю миромъ благооуханнѣмъ; и вьсегда о томъ прилежно подензую-
 штоу се юмоу неосъснѣно, и обоюдоу просешитоу мно-
 сти, отъ бога и отъ светааго, яко оуштедрити нма до-
 стостиннѣ скою, и повѣдоу подати на вьсакыя врагы и соупостаты молитвами прѣподобьнааго, миноувьшоу же
 врѣмени малоу до днѣ прѣставляеннѣ светааго, и съ
 любовнѣю събраше се вьса уеда светааго на твореннѣ
 праздника прѣставляеннѣ светааго, и сътворише обѣ-
 ноштьное стожннѣ, и заоутрѣннѣмъ словеснѣмъ вьса
 съвршѣна быше ю юмноу. богоноснымъ же нееромонахъ
 кнрь Сава не прѣва кыше вьсѣхъ троуднѣхъ се о старости
 прѣподобьнааго и о съпасеннѣ юго, съ богомъ наста-
 вляемъ и доухомъ скетымъ наоучаемъ нзъ юности юго
 ходатаи бывъ юмоу къ царьствоу небесьномуу, и сконнѣ
 приишѣствнѣмъ въ Светоую Гору недомыслнѣмъ и оужа-
 снѣмъ образъ давъ юмоу о съпасеннѣ, юудѣсьною бо-
 жнѣ сьмотреннѣ и немьннѣ радостъ юмоу въ послѣдъ-
 ннѣ днѣ, нъ отъ неухадннѣ радостъ и отъ немощи слоу
 подаю, на большѣе сьмотреннѣ свое приведе нма ро-
 дителя юго, яко быти юмоу съвршеноу отьцоу отьу-
 ства скоюго, и богомъ и молитвами светааго кнрь Савы
 жвити се юмоу большемоу отьцъ сконхъ. того ради и
 прѣвѣшьшѣе дръзновеннѣ нмѣе къ прѣбогатомоу бо-
 жнѣю благодѣтню, богомъ нзбраномоу богоносномуу
 Симеоноу, и лишѣ вьсѣхъ не да съна сконна оумѣмъ, ии

БРЪКЪМА СКОИМА ДРЪМАНИЕ , ДО НЪДЕЖЕ ВИДНТЬ БОГОМ-
ВЛЮЕНОУЮ БЛАГОДѢТЬ БОГОМЪ ПОСЛАЕНОУЮ НА РОДИТЕЛѦ ЕГО.
И ВЪ МОЛИТВАХЪ СКЕТЫНХЪ ПРИЛЕЖНО ПОДВІЗАЕ СЕ , И
ВЪПНІЕ ВЪПЛАЕЪ СРЪДЪУНЫМЫМЪ И СЛЪЗЫНЫМЪ РЫДАННІЕМЪ
ЕДИННОМУ СЪВѢДОУШТОМУ СРЪДЪУНАМЪ ГОСПОДЕВИ СВО-
ЕМОУ РЕКЪ: СЫНЕ И СЛОВО БОЖІЕ, ИЖЕ ВЪ ПРЪНЕБЕСЬНЫХЪ
ОБНТЪЛЕХЪ, ВЪ НЕСТАВНЬНЫХЪ ЖДРѢХЪ ПРЪБОГАТАГО ОТЬЦА
ВЪДВАРАЕ СЕ , ЖДРЬ ОТЬУЪ НЕ ОТЬСТОУПАЪ, И ВЪ ОУТРОБѢ
ПРЪУНСТЫЕ ДѢВЫ БЕЗЪ СЪМЕНЕ РОЖДЪ СЕ, И ПЛЪТНЮ НАШЕЮ
ОБЛОЖЪ СЕ, ВЪ ПРЪВЫШНННХЪ МЪДРЕ НА ХЕРОУКНИМСКИНХЪ
КОЛЕСЬНИЦАХЪ, И СКЕТЫН СЪ ОТЬЦЕМЪ ХВАЛНМЪ ОТЬ СЕРА-
ФІМЪ, ПРЪВЪУНЫН ЦАРЮ ХЕРОУКНИМСКИН, И ТВОРЬУЕ АНГЕ-
ЛЕЛЬСКИН, И БОЖЕ ПРОРОУЬСКИН И АПОСТОЛЬСКИН, И ПРА-
ВЕДЬНЫМЪ ХРАНИТЕЛЮ, И ГРЕШЬНИКОМЪ БЕСУНСАЛНА МНО-
СТИ , И ВЪСЪМЪ ПРНТЪКАЮШТННМЪ КЪ ТЕБѢ СЫНАСИТЕЛЮ,
МНОСТИ ИСТОУННУЕ , И ВЪСАКОМУ БЛАГОУ ДАВЬУЕ , И
ПОСЛОУШАТЕЛЮ ИСТИННОУ ПРИЗЫВАЮШТННХЪ ТЕ, И ВЪСЪМЪ
ПРОШЕНІЕ ПОДАЕ РАЗАНУНЫМЫН ДАРЬМЪ БОГАТЫЕ МНО-
СТИ , ИС ПРЪКА ДѢНСТВОКАКЫН СЪ ОТЬЦН НАШЫН, И ТЪМН
СТРАШНАМЪ УОУДЕСА ПОКАЗАВЫН НЕИЗЪУЪТЕНОЮ СИ МНО-
СТІЮ И НЕИЗМЪРЬНОЮ СИЛОЮ СВОЕЮ ; ГОСПОДН , ИИСОУ
ХРИСТЕ, ИСТОУКНЫН ВОДОУ ИС ТВРЪДА КАМЕНЕ ВЪ ПОУСТЫНН
ЖЕЖДОУШТННМЪ ЛЮДЕМЪ ТВОИМЪ, ТЪМЪЖДЕ СТРАШНЫМЪ
ИМЕНЕМЪ ТВОИМЪ И БЕСУНСАЛНОЮ СИ МНОСТІЮ ПОВЕЛИ
ПРНТИ ПРЪСВЕТОМУ ДОУХОУ ТВОЕМОУ, И ОБЫНОВИТИ СОУ-
ХЫЕ КОСТИ СТРАДАВЪНОМОУ ТЕБЕ РАДН , И НАМЪ ЛЮБЕ-
ШТННМЪ ПРЪСВЕТОЕ ИМЕ ТВОЕ ИСТОУНТИ МИРО БЛАГОУ-
ХАНЬНОЕ. СИН БО, ВЛАДЫКО, ПОСТРАДА ТЕБЕ РАДН, И ПРЪ-
СВЕТОМУ РЕУЕНІЮ ТВОЕМОУ ПОСЛАДОВА, И ОБРАЗЪ ПРЪ-
ВЕЛНКААГО СЪМЪРЕННѦ ТВОЕГО ПОКАЗА НАМЪ, ХОТЕШТННМЪ
ЖИТИ ПО ПОВЕЛѢНІЮ ЕВАНГЕЛІѦ ТВОЕГО; ДА ПРОМЫСЛОМЪ

твоимъ неизреченымъ повелѣи да живѣтъ се сила светлыя
 и животворещіи тронѣ , въ вѣки живыхъ господи и
 нынѣ ты іеси, господи Иисоу Христе , въздвигни силу
 твою , и приложи сръдця людѣи твоихъ на твою оуго-
 жденію; уоудесьныи боже, живи уоудесьноюю свою бла-
 годѣть, и боже прѣблагыи, прославляеи се въ свѣтъ све-
 тынхъ, послан прѣбогатоюю свою мнлостъ отъ прѣстола
 славы царствени твоего, и прослави сего не прѣка то-
 бою назнаменованаго , и да въроу имоутъ вси людѣи
 твои, и да помдоутъ въ слѣдъ светынхъ твоихъ заповѣ-
 динъ. И сице же молештоу се кемоу, и воу прѣмнлостн-
 выи не прѣзирѣи моленни молебныи сконхъ, выпню-
 штинхъ днь и ношть, и сего не прѣзрѣ, нь оуслыша и
 обильныи интѣдротами, и томъ дньи слоужештоу кемоу
 светую антоуѣгню, нстоуи рака светааго миро прѣбаа-
 гоууханною , уоудесьна исцѣленни творещи въсьмъ
 болештинмъ страстьми разлнчныи, и просто рѣшти
 въсьмъ изгонешти , и въсьмъ здравни подаюшти , и не
 тьнуіо іединною , нь отъ того днье по въсье дньи и уасы
 и до селѣ нскыпѣкае прѣуоудьное миро уедомъ сво-
 его отьѣства. и въса уеда светааго вндѣвъше просла-
 вленне его, прославише бога въ тронѣи, творѣнтааго
 дньна и неизречена уоудеса съ прѣподобныи
 сконми; и мнози оумилнвъше се доушами своимъ, и
 върочаше къ господоу и уоудесемъ прѣподобнааго, и
 нослѣдоваше светомоу , ревнююще житию его , и
 многу лнкъ приобрѣте прославлениемъ своимъ, еже и
 приведе къ господевн своему; и сыгы же събысть се
 слово богоотца Давида, якоже глагола: съжыше слѣ-
 замъ радостноу пожыють; ходѣште же хождѣахоу, реуе,
 метаюште съмена свои, гредоуштен же приндоутъ ра-

достию въземаюште роукѣти своѣ. Богоносьць же уоу-
деснымъ нѣромонахъ кирь Сава, виде на родителн ско-
немъ благодѣтнѣомъ събытнѣ словесъ сконхъ, еже нспрыка
назнаменоваше писаннѣмъ сконмъ, пророчѣствоуѣ о
нѣмъ, и славоу въсмыаѣ благодѣтелю своемуу, и
кеселе се радостноу доуховноу, и нсплннѣвъ се доуха
светаго, богомъ дарованнѣ юмоу благодѣти, и отъ-
връзь богоглаголива оуста скомъ къ благосъродноу сво-
ємоу и въсемоу събороу свѣштенныхъ и къ нгоуменомъ
богоноснымъ и къ устънымъ урьнѣемъ и къ благо-
вѣрнымъ болдромъ отъуства светаго, поовѣнтаѣ ю
на прѣдлѣжѣштамъ благамъ, и поовѣтавааше ю прнтьоуоу
прилагаѣ о прѣподобнѣмъ Симеонѣ отьцн скоемъ реку:
братнѣ и отьцн и дѣти, слышнѣте добръ, и разоумѣнѣте
благодѣть, явлѣноую намъ господемъ нашимъ Иисоу
Христомъ и смѣ господиномъ нашимъ, къ господоу
прнстоупнѣвшнмъ и възлюбнѣвшнмъ юго, по юванъ-
гельсконъ заповѣдн самѣмъ господемъ реуенон: нже лю-
бнть бога въсѣмъ срьдѣцемъ сконмъ и въсѣю доушею
скоєю и въсѣмъ смысломъ сконмъ и въсѣмн уоувѣсткы
сконмн, зрѣти заповѣдн юго. да по истннѣ снн прѣпо-
добннмъ отьцѣ нашѣ тако възлюбнъ бога и оусрьдно
послѣдова юмоу, яко нн юдинон отъ свѣтынхъ запо-
вѣдн юго не дастъ пасти на землн, нъ въсе въспрнѣмъ
въ скѣтын оумъ скон и въ нѣдра скомъ доушевѣнамъ, и
на срьдѣчнѣмъ оальтарн скоемъ напнсавъ, и нельжно
потече въ слѣдъ свѣтынхъ заповѣднн юго, въсе творѣ
и въса нсплннѣю, и тако теуеннѣ творѣ неослабѣно до
коньунны юго, яко и коньунномоу слокоу господню
усть хотѣ въздати, якоже реуѣ нельжннмн оусты
сконмн: прѣтрѣпѣвн же до коньца тѣ съпасѣнъ боудѣтъ,

якоже и мнози отъ васъ самокидци есте и отъ ис-
 прѣва науцѣтѣкоу его теуении, и тѣмъжде оуесы своимъ
 видите и конѣцъ его, прѣбольшииши оуѣдесы оукрашенъ.
 и за толнко любовьно юмоу теуению толнкоу дароу
 съподобн его бл҃гын царь небесънын, еже сърѣтѣннкоу
 быти светымъ его, и съ нимъ анкѣствовати неразлаоу-
 чьно въ бескомъльныи въкъ, и выше того въсего пауе
 и оуѣдеса нмъ показати намъ видѣштинмъ въ животѣ
 его толнкыи брани инзложьшоу, и пакы по сьмрѣти
 болѣштинмъ здравнѣ подати разлануьнынмъ недоугомъ,
 и не до того стати, нъ и бѣсы изгонити. да и ваша
 любы света расоужденнѣ добро положыши на съвѣтѣхъ
 вашнхъ срьдъуьнынхъ истинноу христовоу да рѣуесть, яко
 отѣцъ нашъ снн светын ни дрѣвѣнннхъ пророкъ мьмышнн
 естъ, ни послѣдънннхъ апостолѣ хоуждѣшнн бысть, нъ
 въсьмъ равьноуьстѣмъ благодѣтню светаго доуха. да
 и вы, братнѣ и любнма уѣда сего светаго отѣца нашего
 и оуцѣтѣмъ, добрымъ образъ показавшааго намъ съпа-
 сеннма нашего ради, да послѣдоунте своемуу пастыроу
 добрымъ подвигомъ и вѣроу чнстою и доушамъ прѣ-
 оунистованымъ и тѣлесы нескеръньнымъ и оумы не-
 пороуьнымъ и съвѣстѣмъ просвѣштенамъ, мысль чнстоу
 въсегда носените въ доушахъ вашнхъ въ всакомоу бо-
 голюбню въсегда готови, и отъ всакого грѣха оуништа-
 юште се, а въ всакомъ дѣлѣ бл҃гѣмъ нзбытъуьствоуште,
 и здравоую вѣроу дръжѣште, и бога въсауьскимъ дръ-
 житѣмъ небеси и земли непрѣстаньно молѣште и сла-
 кѣште и благодарѣште и прѣвъзносѣште его хѣллами
 и пѣсьмъ доуховьнымъ, сьмѣраюште се самъ оумы
 своимъ, припадаюште къ юмоу безъ соумьнѣннма и бес-
 прѣстанн кланюште се юмоу въсегда, и отъ всакого

зѣла въздръжеште се, быстро и спѣшно и ѹнсто вьсегда
 житиѣ своеѣ правеште, и на съвѣршеннѣ скетынхъ за-
 повѣднхъ его тытеште се, помънеште слово реуеноѣ
 господемъ нашимъ: право глаголю вамъ, вьсакъ вѣроуѣи
 въ ме не оумреть въ вѣкы, и на соудѣ не приндѣть, нѣ
 прѣндѣть отъ сьмръти въ животь. реуе бо: вьскръшоу вы
 въ жизнь вѣуюноу, и тѣлеса ваша пакы ожнколю, и
 доуше ванѣ пакы вьиндоутъ въ ськровишта срьдцѣ ва-
 шнхъ, и боудете пакы яко и бывше нс прѣва, пауе и
 добръшии того зѣло; нѣсть бо, реуе тѣ, сьмръть, еже
 оумрѣти тѣломъ безъ грѣха и божнемъ повелѣннемъ
 пакы ожнвити въ вѣмѣ соудьное и въ днь омъ велнкын
 и просвѣщенын вьторааго пришествиѣ христова, нѣ
 сьмръть кѣсть, реуе господь, аиѣ не послоушаѣте
 словесе моего, и не имете вѣры пославьшомоу ме;
 амниѣ глаголю вамъ, въ грѣсѣхъ вашнхъ оумрете, и ни-
 коудоуже не прѣлѣзете сьмрътныѣ прѣграды, нѣ въ
 вѣкы оумрете живи тѣлеса, и живы доуше своеѣ въ секъ
 нмоуште, и моуцѣ вѣуюнѣи прѣданн боудете; и зде самн
 оуморивше се грѣхы не оумрѣте въ вѣкы, нѣ грѣхы
 вашнми въ вѣкы безъ коньца моуымн боудете. югда
 же ли, реуе, вьстаноутъ вѣрнн раби мои, сьтворѣшен
 благаѣ дѣла, и вѣровавшии мнѣ, и послоушавше сло-
 весь моихъ, прѣиндоутъ, реуе, отъ сьмръти въ животь и
 въ жизнь вѣуюноу, и славою моею прославлю ю въ
 бесконьныѣ вѣкы, и въ славу моюи радоуюште се
 веселеть се съ вѣымъ силами небесьнымн, якоже и
 сего господина нашего прѣжде днѣ оного велнкааго
 прослави на нзвѣщеннѣ намъ бесунсльныѣ милости
 его прострътыѣ къ намъ. да и мы, братнѣ, потыштимъ
 се последовати юмоу, да съ нимъ прославимъ ны господь

БОГЪ ВЪ ДНЬ ОНЪ ВЕЛИКЫН ПРОСВѢЩЕННЫН, И СЪМОДОБИТЬ
НЫ ВЪЗДАННА СВОЕГО ПРАВЕДНАГО, ЯКО ТОМОУ ПОДОБА-
ЮЕТЪ ВЪСАКА СЛАВА, УСТЬ И ПОКЛАНІАНІЕ ОТЬЦОУ И СЫНОУ
И СВЕТОМОУ ДОУХОУ И НЫНѢ И ПРИСЬНО.

ПРАЗДНОВАВШЕ ЖЕ СОУГОУБО ПРАЗДНЬСТВО СВЕТОМОУ,
И ВЪСАКО ВЕСЕЛІЕ ПРИЕМЪШЕ, ДОУХОВНО И ТѢЛЕСНО, И
ОБОГАТѢВШЕ ДАРЬМИ НЕБЕСНЫМЫН, И МОЛТВАМИ ПРЕ-
ПОДОБНАГО ОУМАСТИВШЕ СЕ МИРОМЪ БЛАГОУХАНІЕМЪ, И
БЛАГОСЛОВЕНІЕМЪ ПРИЕМЪШЕ ОТЪ БОГОНОСНАГО КИРЬ СЛАВЫ,
ВЪЗВРАТИШЕ СЕ КЪЖДО ВЪ ДОМЪ СВОИ, СЛАВЕШТЕ ОТЬЦА И
СЫНА И СВЕТАГО ДОУХА, И НЫНѢ И ПРИСЬНО И КЪ ВѢКЪ. И
ГОСПОДОУ ЖЕ ВЪСЕГДА БЛАГОДѢТЬ ЖЕЛАЮЩОУ НА НАСЪ О
ХРИСТѢ ИИСОУСѢ МОЛТВАМИ ПРЕПОДОБНАГО, И КОНЮ
БЛАГОДѢТИ ЕГО ВЪСЕГДА ЖЕЛАЮЩОУ НАМЪ КЪ ДОМОУ ПРЕ-
СВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ, СВЕТЫН БО И ПРЕПОДОВЫНН ОТЬЦЬ
НАШЪ СЛОВО ПАВЛОКО ИСПЛЪНИШЕ, БЕСПРЕСТАНИ ПРЕБЛАГО-
УХАНІЕМЪ МИРО ИЗЛИВАЕ И ВЕСЕЛѢШЕ СЫНЫ СВОИ, ИС-
ЦѢЛЕНІЕМЪ ПОДАВАЕ ВЪСѢМЪ ПРИХОДЕШТИМЪ СЪ ВЪРОЮ,
ЯКОЖЕ РЕЧЕ БЛАГОГЛАСНЫН ПАВЪЛЪ: ЯКО ХРИСТОУ БЛАГО-
УХАНІЕМЪ ИСМЫ, И БОГОВЪ СЪСПАСЬНЫНЪ; ОВѢМЪ БО, РЕЧЕ,
КОНЦА ОТЪ СМЪРТИ ВЪ ЖИВОТЪ, ОВѢМЪ БО ПАКИ ОТЪ ЖИВОТА
НА ЖИВОТЪ, НЕ ЖДОУШТИМЪ БО НАМЪ ВИДИМЫНЪ ВИДИ-
МАГО КРЪЩЕННА СОУТЬ, ЯКЪ ПО ИСТИНѢ ВЪЗЛЮБИ СНИ
СВЕТЫН ОТЬЦЬ НАШЪ, ВЪУНАМЪ И НЕКОНЪУАЕМАМЪ БЛАГА,
ЯКЪ НЫНѢ НАМЪ ВИДИМА СОУТЬ ИШТЕ ВЪ СНИЕМЪ ЖИВОТЪ
НАШЕМЪ. УОУДЕСЕМЪ ЖЕ ОУМНОЖЬШИМЪ СЕ СВЕТАГО ПРО-
СЛОУТІЕМЪ РАЗЛИЧНЫНЪ НЕДОУГЪ, НЕ ТЬКЪМО БО ЕДИННО
ОТЪУСТВО СВЕТАГО ЦѢЛБЫ ПРИЕМАНИЕ, НЪ И ОТЪ ВЪСТОКА
ДО ЗАПАДА, РЕЧЕШЕ ОТЪ СВЕТЫХЪ ГОРЫ И ДО ЗАПАДНАГО
МОРА, ИДЕЖЕ САМО ТО ОТЪУСТВО СВЕТАГО, И ОТЪ ВЪСѢХЪ
ТѢХЪ СТРАНЪ ПРИХОДЕШТЕ ЦѢЛЕНІЕМЪ ВЪЗНИМАХОУ МОЛН-

ТЕАМИ ПРѢПОДОБНААГО. УОУДОТВОРЬЦЬ ЖЕ ВѢТОРЫИ ОТЫЦЬ
НАШЬ КИРЬ САКА УОУДЕСЬНА ДѢЛА ПРИНОШААШЕ КЪ ДРОУ-
ГОМОУ УОУДЕСН УОУДОНОСЬНОМОУ СИМЕОНОУ: ОВОГДА БѢ-
СЬНА, ОВОГДА РАСЛАБЛѢНА, ОВОГДА КЪ ВРѢТНИШТИ СКОУТАВЬ
ВЪ СБѢХЪ ПОГЫБѢША, И СЪ МОЛИТВОЮ И СЪ МОЛІЕНІЕМЪ
ПРѢДЛАГААШЕ КЪ РАЦѢ СВЕТААГО; СКЕТЫИ ЖЕ НС ПРѢКА
ІЕШТЕ КЪ ЖИКОТѢ ІЕГО ПОСЛОУШНИКЪ ІЕМОУ НАРЕКЪ СЕ,
НАУСЕ И ПО СЫМРѢТИ КОЛЮ ТКОРЕ ЛЮБЕШТОУМОУ ІЕГО ДОУ-
ХОМЪ СКЕТЫНМЪ И СИЛОЮ НЕПОБѢДНОЮ БѢСЫ ИЗГОНЯАШЕ,
И РАСЛАБЛѢНЫМЪ СИЛОУ ДАІЕ О ХРИСТѢ ХОДИТИ ПОВЕЛѢ-
ВЛААШЕ, И КЪ ВРѢТНИШТИ ПРИНЕСЕМОМОУ ПРѢБОЛШЕ ЗДРА-
ВНІЕ. И ІАСНІЕ ХОЖДЕНІЕ ПОДАВААШЕ НА СЛЫШАНІЕ УОУ-
ДЕСЬНОЕ И НА ОУДИКАІЕНІЕ ВЪСѢМЪ ВНДЕШТИНМЪ, ХРО-
МЫНМЪ НОГЫ, РОУКЫ, ОУН, ВЪСѢМЪ РАЗАЛУНАМЪ ЗДРАВЕНІЕ
ПОДАВААШЕ БЛАГОДѢТНЮ ДАНОЮ ІЕМОУ ОТЬ ХРИСТА ЛЮБИ-
ТЕЛѢ ІЕГО.

ПО УОУДЕСЕХЪ ЖЕ ТѢХЪ ВЪСѢХЪ МНОГОУ ВРѢМЕНИ МН-
НОУКЪШОУ, И ПО РЕУЕНІЮ БЫКЪШОУ МЕЖДОУ ЛЮБОВЬНЫМА
БРАТОМА, И БОГОНОСЬНОМОУ КИРЬ САКѢ ОТЫШѢДЪШОУ КЪ
ОБЫУНА ОБИТѢЛНИСТА КЪ СКЕТОУЮ ГОРОУ, И СЕМОУ СКѢ-
ТНАЛНИКОУ МНОГО И МНОГАШТИ МОЛѢШТОУ ІЕГО, ЯКО ДА
ПРИНДЕТЬ КЪ СКОЕ ОТЬУСТВО, И НЕ ПОСЛОУШАВЪ ІЕГО И НЕ
НДЕ. И НА ДЛѢЗѢ ІЕМОУ ПРѢБЫВАЮШТОУ, СЫПРѢСТОЛНИКОУ
ЖЕ СВЕТААГО СИМЕОНА, ЛЮБОВЬНОМОУ БРАТОУ ІЕГО, СЪ ВЕ-
ЛІКЫНМЪ МОЛІЕНІЕМЪ ЗОВОУШТОУ ІЕГО ІЕМОУ ДА ПРИНДЕТЬ
КЪ ОТЬУСТВО СІИ, И НЕ НДЕ, НЕ МОГЪ РАЗЛОУУНТИ СЕ БО-
ГОНОСЬНЫНХЪ СОУПРОУГЪ И СОУЖИТЕЛѢ АНГЕЛЬСКИНХЪ. ІЕДИ-
НОЮ ЖЕ ПОСЛАНИЕ НАПИСАВЪ ПОСЛАА КЪ НИЕМОУ РЕКЪ: О
ПРѢПОДОБІЕ, О БОГОНОСІЕ, О СКЕТОДОУШІЕ, О ЗЕМЛЪ-
НЫИ АНГЕЛЕ И НЕБЕСЬНЫИ УЛОУЧУЕ, УБТО СЕ УОУДО СЪ-
ТВОРИ СЕ КЪ НАСЪ? ЯКО ТВОЕМОУ ПРѢПОДОБИЮ ОТЫШѢДИНОУ

отъ насъ, и скетын господинъ нашъ скетын Симеонъ отъ-
 врати лице свое отъ насъ, и даръ светааго доуха обы-
 чьныи благодѣти и призираннии светааго не жѣхъ быше
 съ нами, и благоууханьмааго мира светааго истоуѣнникъ
 прѣста за грѣхы наше, и въселяюбъзноюю оутробою ми-
 лости своею затвори отъ насъ господинъ нашъ скетын,
 да нли не соуштоу ѿмоу зде съ нами, да нли отиде
 пакы съ тобою въ обычна прѣбываишта Светыи Горы;
 нли аште есть н. зде, то за грѣхы наше не послоуша-
 ютъ насъ молештнихъ се ѿмоу. да молю твою скетыню,
 о въселяюбъзие доуши моеи, любителю ради Христа
 твоего, да и ты не прѣзри болѣзни сръдця моего, еже
 къ тебѣ многолюбовно бѣаше ис прѣва, истиньныи рабе
 христовъ и въселяюбъзие отьцоу и сымоу и скетомоу
 доухоу, и сего светааго благодѣтню съвѣръстниче, елико
 дръзновеннии нмѣе къ владыцѣ своему Христоу и къ
 прѣподобьномуу отьцоу нашему, потышти се на по-
 мошти нашихъ; вѣдѣ бо яко многосръдааго роука дълга
 есть, и много можетъ молитва праведьмааго посвятити
 въ благо, и благодѣть божия можетъ одолѣти бесчисль-
 ныи грѣхомъ нашимъ; Христомъ истиньнымъ госпо-
 демъ нашимъ оубѣждень боудн, и прѣхнстою ѿго мате-
 рию, и за молитвы прѣподобьмааго, по прѣвомоу обы-
 чаю сътвори съ нами многосръдце свое, и посѣти ны
 многообразною любовию своею; и прииди къ намъ, о
 прѣбогате отьуею славою небесною, и прииди къ намъ
 съборьниче ангеломъ и прѣподобьнымъ равеностателю;
 и прииди къ намъ, о боголюбче, славою отьца небесъ-
 мааго оудобряемъ, да нехъли бы владыка нашъ господь
 твоимъ пришествіемъ и молитвами ти скетымъ прѣ-
 зръвъ грѣхы наше, и просвѣтитъ лице свое на ны, и

прѣподобныи господини наши светии благосрѣднѣ оутробоу свою затвореноу отъеръзъ, и оудръжаное си мнлосрѣднѣ пакы изъязьти на ны богатоу си мнлаостноу.

Син же прѣподобныи и кѣште не послоуша юго, не могы отълоуунти се сладости ангельскимъ, прѣхнстимъ богородице и избранаго изволенна юе Светыи Горы, и много оумилосрѣднѣ се за Христа ради и за прѣхнстимъ юго матере и за моантѣи скетааго, и въ мѣсто себе послаа единого отъ оученикъ своихъ попа Нларню, написаъ послание къ великомуу чоудотворцоу, живомуу и по сырѣти, богоносьномуу Симеоноу отцоу своѣмоу на извѣштеннѣ истовааго послоушанна скетааго съеръстѣнника, написаъ кѣмоу снѣ: писаннѣ снѣ не оутанао се кѣсть твоѣи скетѣи, и слышнѣи моальбѣ твоѣю любимааго уѣда прѣдъ тобою соутъ выноу, и кѣже къ мнѣ заклетнѣи Христомъ истинныинымъ господемъ нашнымъ и прѣхнстоу юго матерню, и твоѣю скетоу моантѣю, о прѣподобнѣ; да аште и не соушѣоу ми пальтию съ тобою, иъ Христомъ скетѣинымъ въсегда скетѣи твоѣи прѣдѣстоу съ дръзновеннѣемъ, о богоноснѣ. того ради пакы съгы моле и молю твоѣ скетоу прѣподобнѣ, аште кѣто тамо не сътворнаъ кѣсть воле твоѣи и моѣи, по глаголоу господнѣю: азъ и отѣцъ единоу кѣсѣъ, да шко кѣсѣъ рекаъ скетѣи твоѣи, шкоже онъ не послоуша мене, и ты такожде не послоушан молашта се тебѣ, иъ до сѣлѣ до сыти макашанна боудн. иъ съгы пакы и пакы, и кѣште и кѣште, и вышѣи пакы молю твою скетѣию, оудръжаное мнлосрѣднѣ свое и богатоу мнлаость свою даноу ти отъ Христа любителя твоѣго, по моленнѣи раба твоѣго и любимааго уѣда твоѣго, лише въсѣкъ троуждѣшааго се о твоѣи скетѣи,

по глаголю шомлю миро благоууханное и злати богато на уеда твою, и да оумастивные се обычно твою милостию, и познають свою немощь и благодать дарокановую намъ отъ господа. и не отхоууан се мене, отъе скетын, до нелиже есмь, зде и тамо въ бесконечныя вѣки, аминь.

И сии богомощныи крѣ Сава по плати рождень бысть прѣподобныи отъцемъ Симеономъ, и великыи же божиии промысломъ уоудныи и несъглагомыи его съмотрениемъ яви сыи рождени бысть отъцоу доуховныи отъцъ на нзлѣщеніи прѣвеликаго смирении и цѣломудреннаго послушаниа до смирѣти, пауе же и по смирѣти велии прѣуоудныи. семоу богомощномуу повелителю живоуштоу въ Скетыи Горѣ, а послаушателю его въ срьбьскон земли, пауе же и ни тоу бхьма, нъ горѣ въ вышнихъ въ прѣнебесныхъ обитѣхъ въ двараюшта се съ прѣбогатыи отъцемъ небеснымъ, нъ по словеси господню неплъжномоу, ижеже самъ реуе: нѣсть воли прѣдъ отъцемъ моимъ небеснымъ, да погмнеть власть уловкомъ на земли; и яви великое скѣтло Павелъ апостола тѣмъже скетнымъ доухомъ реуе: аминѣ показаніе трѣпите, яко сыномъ вамъ обрѣтають се богъ; нъ обауе плати патшен отъце имъхомъ кахателе, и срамлѣхомъ се ихъ, да не пауе аи того, да похнѣмъ се отъцоу доуховномуу, иже ни кажетъ на пользу доуховноу; пауе и приуестн се скетини его, иже и сии прѣподобныи сътвори, подобе се господевн своемуу, послаушавьномуу отъца своего до крѣста и смирѣти, и сии такоже до смирѣти, пауе же и выше слы послѣшаніе по смирѣти сътвори къ оуунтелю своемуу, слово господне испавни: въ-

роуѣн въ мѣ, дѣла, шже азъ тѣроу, и тѣ сѣтворитъ, пауе
 же и больша снхъ сѣтворитъ на похвалоу мнѣ, снла
 бо моя больше въ немощныхъ сѣврѣшаеъ сѣ, шкоже
 шкѣ бысть междуу снма скетымма, нс прѣва божѣствъ-
 ною любовию швѣена на просвѣщеніе многымъ и вы-
 ноу неразоууѣна соушта, раздѣлена тѣлесею и сѣвъ-
 коуплена доухомъ, дроугъ дроугоу волю творешта на
 нзвѣщеніе скетыхъ уоудесъ скетью. Посланныи же
 доспѣ въ земаю отъуства его, и дошѣдъ до любовъ-
 нааго брата его, великааго сѣпрѣстоальника светааго
 Симеона, и повѣда юмоу вса шже о прѣподобныхъ
 и рече на нмъ сѣтворити юмоу, и посланніе къ светомоу
 Симеону носешта. онъ же великын боголюбѣць не
 остави его прѣжде нти сѣ посланніемъ къ прѣподобъ-
 номоу, нъ оудрѣжавъ и, самъ нде къ рацѣ светааго, и
 сѣтвори обыуѣна шлословѣна и обыношѣноѣ стомніе,
 и оутрѣнипы пѣснемъ сѣврѣшеномъ бывшымъ, посла-
 ныи же оуѣеникъ богоноснааго кнрь Савы отъслоуживъ
 скетою и божѣственною антоуѣргню, и по повелѣнію
 прѣподобнааго сѣтвори трискето надъ ракою богоно-
 снааго отѣца Симеона, и посланніе проуѣте юмоу бо-
 гоноснааго кнрь Савы. и моантѣ сѣврѣшенѣ бывши,
 и томъ уасѣ прнспѣ доухъ скетын сѣ словомъ боголѣпъ-
 нааго кнрь Савы, и великын уоудотворѣць скетын Си-
 меонъ отѣцъ нашъ въ незлапоу нѣ отъ коудоу шко сѣ
 тѣмъже словомъ прнспѣвъ, и по обыаю прѣвомоу ске-
 таа рака его нзаниа обнѣлна нсцѣлѣннѣа уѣдомъ своего
 отъуства, и выше прѣвааго обыаа прѣбольша уоудеса
 сѣтвори, и въсоу црьковъ скетою облагоуѣха, и вса
 уѣда своа оумастн мнромъ благоуѣхання. и прѣбольш
 разоумѣ снн боголюбѣць, владѣуѣствоуѣн на прѣстоалѣ

отъи , яко болюиѣ любили бо҃гъ единого праведника
и послушашаѣ ю҃го па҃че всѣго мѣра грѣшныихъ . и
прослави бо҃гъ даѣишааго властѣ и дръзновеише рабама
своима и прославаѣишомоу се светымии своимъ ис
прѣва и сыи и въ бесконѣчныи вѣки , аминѣ .

Въ нмѣ отца и сына и светааго доуха . въ лѣто
878 . въ царство благовѣршааго цара грѣшскааго
кирь Михаила Палеолога въ третнѣ лѣто , кѣгда прѣи
Цариградѣ отъ латинѣ , и царствоѣишомоу вѣстоу
ныи землями и западыиими , а нмѣмоу господиноу
вѣмоукоу светааго Симеона , а прѣвѣнѣишааго краа
кирь Стефана младѣишомоу сыноу ю҃го въ всѣмъ брати
ю҃го , якоже дѣдоу ю҃го Немани бывшому младѣишомоу
въ брати своемъ , нѣ того молитвами и нарекѣи ю҃го ске
тыи прѣвѣишомоу и прѣвѣсокомоу крааю Стефану
Оурошому , и по благословеннѣи светааго Симеона прѣ
дрѣжешомоу прѣстолю дѣдинѣ и отъи и самодръ
жавѣи владыуствоѣишомоу вѣсѣи сръбьскими
землями и поморьскими , а прѣосвѣщенааго прѣвааго
архиепископа кирь Савы прѣстолю ирѣдрѣжешомоу
танѣжде вѣмоукоу светааго Симеона , прѣосвѣщеномоу
второмоу кирь Савѣ , а третнѣмоу архиепископу
сръбьскихъ земель , при блаженѣи и прѣподобѣиѣи
отъи нашѣи светогорѣиѣи прѣи кирь Ёрсеини , и
при скетѣи и прѣподобѣиѣи отъи нашѣи кирь Ёсѣ
статин , нгоуменѣи хиландарьские лаѣри , въ дѣи же
тѣхъ светыиѣи моужни и по лѣтѣхъ мнозѣхъ племѣне
светааго Симеона третнѣмоу родоу старѣишомоу се а

УСТЕРЬТОМОУ ВЪ КОНИЬСТКО ВЪСТОУПАЮШТОУ, БЛАГОВЪРЬ-
 НОМОУ ЖЕ КРАЛЮ НАШЕМОУ СЪ ВЪСЪМН СМНН ПРЪДЪРЪЕУЕ-
 МЫМНН И МОНАСТЫРЬ СВЕТЫЕ ГОРЫ ПРЪДЪРЪЕШТОУ И ПРИ-
 ЛЕЖЬНО ПОДВНЗАЮШТОУ СЕ О НИЕМЪ, И НЕДОСТАТЪКЪ РОДН-
 ТЕЛЪ СВОИХЪ ИСПЛЪННІЕ, И БЫШЕ ВЕЛИКААГО МОНАСТЫРЯ
 ВЪ ГОРѢ СЪЗДА СТЬПЪ, НДѢЖЕ ЖИВЕТЪ ПОСѢТНТЕЛЬ ДОУШЪ
 СВЕТЫНХЪ ОТЬЦЪ ЖИВОУШТИНХЪ ВЪ СВЕТОМЪ МѢСТѢ ТОМЪ,
 И КЪ ДННН ЖЕ ТОГО БОГОЛЮБИВААГО ХРИСТОЛЮБЦА ЗА ВЕ-
 ЛИКОЕ БЛАГОВЪРНІЕ ЕГО И ЗА ЛЮБОВЬ ЕГО, ЮЖЕ ПЫЛАШЕ
 КЪ ХРИСТОУ БОГОУ И КЪ ПРЪХНСТЪН ЕГО МАТЕРН И КЪ СВЕ-
 ТЫМН РОДИТЕЛЕМЪ ЕГО, ВЪ РОУКОТКОРЕНІЕМЪ ЕГО СТЬПЮ
 И ЖИВОУШТОУ НАКОЮМОУ УРЪНЦЮ, ПРЪДЪРЪЕШТОУМОУ
 ДОУХОВЪНОЕ ПРАКЛАВЪ СВЕТЫНХЪ ОТЬЦЪ ЖИВОУШТИНХЪ ВЪ
 СВЕТОМЪ МОНАСТЫРН ТОМЪ, ПРЪОСВЕШЕНААГО ПРЪКААГО
 ИМРЬ САВЫ ПОСЛѢДНІЕМОУ ОУУЕНИМОУ, ИЕРОМОАХОУ ДО-
 МЕНЬТИАНОУ, ХРИСТОСЪ ИСТИНЬНЫМЪ БОГЪ НС ПРЪКА ЦАРЬ-
 СТКОУЖИ ВЪ КЪМЪ И НА ВЪКЪ И НА НАСЪ, ПРЪСВЕТЫМЪ ДОУ-
 ХОМЪ СКОМЪ ОБЪМЪН ІЕМОУ ЖИТІЕ ПРЪПОДОБНААГО ОТЬЦА
 НАШЕГО СИМЕОНА, И ДѢЯЛІЮ СВЕТААГО ДОУХА, И ТОГО
 СВЕТААГО ИЗКОЛЮМНІЕМЪ ТЪМЪ ПРОПИСАНО БЫТЬ ВЪ СВЕТЪН
 ГОРѢ А ВЪ МѢСТѢ РЕКОМЪМЪ ЖИЛАЛЪДАРИ ВЪ СТЬПЮ ПРЪ-
 ОБРАЖЕНІЕМЪ СЪПАСОВА, И ГОСПОДЕМЪ БОГОМЪ И ПРЪХНСТОУ
 ЕГО МАТЕРНЮ И МОЛНТЕАМЪ СВЕТААГО И ПРЪПОДОБНААГО
 ОТЬЦА НАШЕГО СИМЕОНА СМН КНИГА ПОСЪЛАНА БЫТЬ ІЕМОУ
 НА БЛАГОСЛОВЕНІЕ ОТЪ СВЕТЫЕ ГОРЫ ВЪ СРѢБЪСКОЮЮ ЗЕ-
 МЛЮ. ГОСПОДОУ НАШЕМОУ ИИСОУ ХРИСТОУ САВВА И УСТЬ
 И БЕЖНАУСАНИЕ ВЪ БЕСКОМЪУДІЕМЪ ВЪКЪ, АМІНЬ.

**Мѣсеца генваря .ді. днь. житиє и жизнь
прѣподобнаго отца нашего и богонос-
наго наставника всеє срьбьскыє земли
и поморьскыє архієпископа Савы.
отъѹе благословєи.**

Царьствоующоу же господоу нашему Иисоу Хри-
стоу, и прѣлсти побѣжденн быльши, и лсти ндоу-
сцаи потрѣбленн быльши, и гонєнню на християни
прѣставшоу, и блази вѣрѣ просвѣтивши се по лицу
всеє земли, и благоуверю процитающеу въ всеє
миръ, єдиномуу же господєи Иисоу Христоу съ отьцємъ
и съ скетиньмъ доухомъ светою и єдиносоуштною тро-
ицею нераздѣльно вьсоудоу прославленіюу нечесныи-
ми и земьными и прѣнеподьными, и вьсоу теарь єд-
номуу и неєдиномуу отъ нескыти сьтворыномуу и тоу
царьствоующоу неспрѣстанно въ вьсконьчєнныє вѣки,
аминь; благоуверюмоу же и благоуствєнномуу и богоу
нзєраномуу и богоу въздвиженомуу и самодръжавно-
моу господиноу Стефаноу великєславьномуу и вєдє-
родьномуу и прѣвеличюмоу жоупаноу Немши самодръ-
жавно царьствоующоу всею срьбьскою землею и
поморьскою и Дюоклѣтиєю и Дальмацїєю и Травоу-
ниєю, съ богодарованою ємоу сьверьстїю, съ богоу-
ствєнкою Дною, живоуща въ царьствєи своємъ по законоу

господню и роднста сыны и дщтерн. и по томъ на старость свою добръ сынабѣдѣхъша унстотоу свою, и богомыслнынъ съвѣтъ съвѣштавѣхъша, помолнста се господевн богоу въседръжителю глаголюшта: господи, приложи нама родити уѣдо по волн твоего мнлосрднн и по съмотреннню твоемоу божьственомоу, яко да бесуныальною снаю твоею боголюбивааго твоего благовѣрннхъ исплннхъ свое отъуство, юмоужемъ, раба твоа, по заповѣдн твоего божьства и светынхъ твоихъ апостолъ наустѣхъ положнхъ, надѣюхте се твое божьственое възданнн приети; и аште сътвориши мнлаость съ рабома своимъ, да въ томоу не приелнжнхъ се въ съединеннн снѣ платьскыѣ любѣбѣ, нъ да прѣбоудѣхъ скетинню съвршаюшта въ страсть твоемъ въсе дѣни живота наю. И прѣблагн богъ ис конн посласоушаѣ любештннхъ его, и волю божштннхъ се его творѣ, посласоушавын Авраама и Сары, и приложнхъ нма на старость Нсаака по обътованнню, такожде и Захарнѣ и Елисаветы посласоушаѣ да нма прижнхъ крѣстителя Ноана, богосектасоушю зарю, истинною сльннцѣ мнровн проповѣдаюшта, Христа бога нашего; по томъ такожде Нолнмъ и Ана, яко по обътованнню роднста пнтательннцоу жнзнн ндшеѣ, прѣуностоу матеръ Христа бога нашего; и по реуеннню апостола Писоусъ Христосъ въвѣра и дньсь, тѣжде и въ вѣкы, и на комъннмоу лѣтомъ и сею праведною посласоушаѣ унстааго моленннхъ, и приложи яко прѣдъреуеннхъ праведннкомъ; и по томъ заче боголюбива Ана въ оутробѣ своен, и роди по волн божиен сынъ отъ блаааго корене отърасѣ богопрозесѣноу, о немъже богосектасоушю радость прннѣмъша роднтелн его, благодарнста благодѣтелн своего, нже не прѣзрѣ моленннхъ

юю. и отъ заутѣниа юго къ томоу не съелькоуниста се
 къ ложе свое, нъ множе обѣштаста се богоу, въ томъ
 прѣвѣста до коньунны живота своего. богодарованааго
 же сына крѣстивша въ нмѣ отъца и сына и светааго
 доуха, и нмѣ нарекохаста юмоу Растько, по истинѣ
 великимъ възрѣсти хотѣшта божѣствомынимъ добродѣтель-
 нимъ, не тѣкѣмо самомоу томоу отьрокоу, нъ и свое отъ-
 уство на велико благоуствие прикести хотѣшта, и не-
 исполнена своимъ родителемъ хотѣшта исполнити же
 за благоуствие юю, въ рождѣство юго по истинѣ изъ-
 штеннѣ приемьшиа отъ светааго доуха, яко даръ божии
 дарованъ нма бысть отъ бога, великоу радость въсегда
 нмоуште о нмѣ, и господеви въсегда благодарнымъ
 молитвы въсылаюшта, въспѣтаста юго съ благобожнѣ-
 нѣмъ въ вѣсакомъ благовѣрнѣи и чистотѣ въздоушта и ан-
 гела божии, и полаты на прѣвѣканнѣ юмоу сътворены
 быше, идѣже прѣвѣканнѣ великимъ свѣтлымъ божии
 растьи и свѣте се божнѣю благодѣтнѣю хоте просвѣтити
 свое отъуство. родителемъ же юго великоу любовь нмоу-
 шта на нмѣ, и уесто приходяаста къ нмоу, велика
 дѣла исполняюшта се о нмѣ, и многы мысли и пе-
 уааи нмоушта о нмѣ: что оубо боудеть отьроуе снѣ
 богомъ посланное нама. и прѣложиста и на божнѣю колю,
 и свѣтымъ книгамъ нмоуниста и. велико же приходяаста
 къ нмоу, тоакия и таковыя недомыслимыя радости
 исполняхаста се доушею, благодѣть божии соуштинѣ
 на нмѣ таино свѣтымъ доухомъ веселѣнѣ нма благо-
 вѣствованнѣ, прообразоуюшти нма веселѣнѣ бесконь-
 тномъ, еже о господи боу и обрѣтоста радость бесконь-
 убноую молитвами того рожденааго нма. въспѣтамоу
 же быльшоу юмоу въ величѣи любви и въ благовѣрнѣи

и тлстотъ, и вьсаномоу боголюбю и добронравлю на-
 оуѣеноу бытишоу, даста емоу единомуу странюу царь-
 ства своего въ область емоу и на веселіе слоугамъ
 его. не домыслимыи же танны божіе не домыслимоста се
 о немь, нъ пауе надѣшніе нмѣста о немь, яко царь-
 ствовать емоу на прѣстолахъ отца своего, и танны бо-
 жіе видѣныи нма о немь никомоу же не възвѣстнста
 въ тмѣ дѣни, нъ положнста и на срѣдцюу своєю, рекъ-
 ша: таннамъ повѣстннкъ и провѣдѣць тѣто сътворитъ
 о немь. онъ же съше божіе истинное нзъ юности
 своеи ни нъ единомъ слакъ отъ земльныхъ не приложн
 се, нъ тѣкмо моантвами и постомъ нзъ млада госпо-
 дени прилѣпн се по рече ни пророуьскоу: блаженъ мѣужъ
 божен се господа, и егоже господь приметъ нзъ юно-
 сти его, и науѣнетъ въ коупѣ единыи единомуу работати.
 бытишоу же емоу въ домоу отъи нко до .xj. лѣтъ, доу-
 хомъ же светлымъ раждетъ се, и вѣроу емь слѣвесн го-
 сподню, еже реуе не льжнмыи оусты скончи: нже
 любитъ отца нли матеръ пауе мене, нхъсть мене досто-
 инъ; нже не приметъ крѣста своего и въ слѣдъ мене
 гредетъ, нхъсть мене достоинъ; и разоумъ сню жнзнь
 многоредоуштоу, метежноу и поустошнюу и скоро
 нзъезаюштоу, и прозрѣвъ доушескыиыи оушма кес-
 коньнюу жнзнь и неконьнѣма блага оуготована пра-
 ведьнникомъ любешннмыи бога, и славоу земьлююу ни
 въ тѣтоже положнвъ, царѣство земьное оставнвъ, и съ
 радостноу речъ: да прѣвѣе мнѣю слово господне нсплн-
 нитъ се, господоу речъноу: ншете прѣвѣе царѣства
 небесьнаго и правды его, и снп вса приложетъ се
 вамъ; и доухомъ светлымъ оналѣнъ се, и богоразоу-
 мннмъ и дѣвѣсткомъ унстомъ урѣсла свои прѣпоисавъ,

и въздържаніемъ бланкинымъ скетымъ горевитъ Христоу самъ себе оуготова молитвою унстою и моновию доуховною; унстыи бо кѣры его нже къ Христоу са-
 цомоу люблен раунтелю жнеоуштоу въ сръдци его, по
 божьственому апостолю рекышоу: въ немъже ськро-
 еншта разоума потаена соуть, се ськроенште, нже
 есть ськроено на селъ сръдцѣнѣмъ; того бо ради самъ
 господь реуе: блаженн унстни сръдцѣемъ, яко ти цога
 оузреть. по нже ть самъ ськроенъ бѣше въ сръдци
 любештааго и, и кѣроушта въ него. того ради прѣда
 все царство земьное и коуви то многоцѣнне ськро-
 енште на земли, нмъже обогати се самъ и родителе
 своимъ, пауе же и своимъ отъхъство, горе доухомъ скетымъ
 и въсегда моде се господски, яко да покажетъ кмоу
 цѣуть, по немѣоу же ходѣ сьнасетъ се. и тѣмъ кмоу го-
 сподь нзкоего уральца змаюшта Скетою Горѣ. сего
 прикъмъ великимъ оусръднемъ цѣломоудри оунома
 исншта и о Скетѣ Горѣ, и въсе богооумно непокѣда
 кмоу житни скетынхъ Скетыи Горы. и възавен много
 самълабѣотъ него богопосланныи кмоу ськѣтъ, и разоума
 доухомъ скетымъ богмъ посланныи кмоу гласъ отъ
 Скетыи Горы и отъ прѣскетыи богородице, нже воложи
 прѣдъстательницюу и пороуцѣницюу жнеотѣ своему;
 многоу прилежанюу молитеу сьтвори въ прѣхнстѣмъ ис-
 нрѣла ходатаніи сьнасеніи рода ханѣуаскааго, река:
 прѣхнстаи мати жнеота въсѣхъ, немѣоудмаюе мноосръ-
 дие помоуднѣшии, оумомъ сына своего и бога моего
 хдатеаи, да посълаеть ми ськѣтъ скор и истинноу свою,
 яко да наставѣта ме и въсѣдега ме въ горѣу скетоюу
 теюу и въ села теомъ, нже оуготокала кси любештинны
 те, и саподѣмъ ме да кымдоу въ домъ теомъ въ ольтарѣу

БОЖНЮ И КЪ БОГОУ ВЕСЕЛЕНІТОМОУ ЮНОСТЬ МОЮ , И ЖРЬ-
 ТКОУ БЛАГОДАРНОУ ПОЖРѢУ КЕМОУ , И ДА ОБЪЯВЛЮ МНОЕ ГОСПО-
 ДЕВИ КЪЗДАМЪ , КЕЖЕ ИЗРЕКОСТА ОУСТЫНЪ МОИ , ДА ОБРАЗА
 КОУДОУ ОТАУЪСТКОУ МОИМОУ И ВЪСЪЛЪ ЛЮБЕШНИИМЪ ЕГО .
 И СЪКОМЪУАЕЪ МОЛАНТЕОУ , И НАДЕЖДЕЮ ПРЪУНСТЫИ ОУПРЪ-
 ПИЕЪ СЕ , И ОУВЪШТАЕЪ СЪ СОБОЮ БОГОВЕЩУИИМЪ МОУЖЕ ,
 СЪ МНІИМЪ ХОМТЕТЬ КЪ СЛЪДЪ ХРИСТА ШЪСТЕКОАТИ , И ОСТА-
 ВИЕЪ СТРАНОУ , НА МІИМЪ ЖИВЕИЕЪ , И ПРИИДЕ КЪ ОТАЦОУ
 СВОЕМОУ . СЪ БЕЛИКОЮ РАДОСТІЮ ПРИИСТА И РОДИТЕЛИ ЕГО ,
 И ВЕСЕЛІЮ МНОГОУ БЫВШОУ О ПРИИШЕСТВІИ МНОГОЛЮБОВЬ-
 НАБГО МЛА СЫНА , НЕ ПОМНОГОУ ЖЕ ВРЪМЕНІИ МННОУЕШНОУ ,
 РЕЧЕ КЪ РОДИТЕЛИМЪ СВОИМЪ : ГОСПОДИНА МОЮ , ПОВЕЛѢА
 МИ ИТИ НА ОНОУ СТРАНОУ ЗЕМЛЕ , ИМЕ НАРЕЧЪ МЕН , КЪО ПО-
 КЪДАШЕ МИ ЛОВЦИ МНОГОБЕЛЫЕЪ ЛОВЪ КЪ ГОРЪ ЗЕМЛЕ ТОЕ .
 РОДИТЕЛИ ЖЕ ПОВЕЛѢСТА КЕМОУ ИТИ . ОНОМОУ ЖЕ СОУШТОУ
 ИЗЪ ДАВНА ХРИСТОМЪ ОУДОБЛЕМОУ БЫВШОУ , И ЛЮБОВЬ-
 МОУ СТРАЛОУ ОУСТРАЛЕМОУ , ЕГОЖЕ МОКОЕИЮ ОУКЪЗЕНЕЪ
 СЕ , И ДОУХОМЪ СЪТЫИМЪ ОПАЛУЕЪ СЕ , И СЪТКОРЪ ЖИКО-
 ТКОРЕШТИИ КРАСТЬ КЪ СРЪДЦИ СВОЕМЪ , И РЕКЪ ГОСПОДЕВИ :
 НАПРАВЕН МОУЖ МОИ НА ПУТЬ МИРЪНЪ , ДА ПОИДОУ И КОЖДОУ
 КЪ ИСТИНЪ ТВОЕМЪ КЪСЕ ДЪНИ ЖИКОТА МОКГО КЪСЕГДА И
 МЫИИ И ПРИСЪНО И КЪ БЪНЫ БЪКОМЪ , АМИИ . И ПРИЕМЪ БЛА-
 ГОСЛОВЕНІИЕ РОДИТЕЛИ СВОЕМО ИХИДЕ РАДОСТІЮ РАДОУЮ
 СЕ О БОУЪ СЪПАСЪ СВОЕМЪ , ПРИИСТАКЪ ПО ГОРАМЪ МНО
 ПАТИЦА ПО СЛОВЕСИ БОГООУЦА ДАВНА : ГОСПОДИ , КЪТО
 ОБИТАЕЪ КЪ ЖИАНШТИ ТВОЕМЪ , НАИ КЪТО ВЪСЕАНУЪ СЕ КЪ
 СЪКТОУЮ ГОРОУ ТВОЮ ? ХОДЕН БЕС ПОРОНА И ДЕЛАНІИ ПРАВЕ-
 ДОУ , И ГЛАГОЛЕН ИСТИНОУ КЪ СРЪДЦИ СВОЕМЪ , СЪ ПРИЕ-
 ТАЕЪ БЛАГОСЛОВЕНІИЕ ОТЪ БОГА И МНОГОСТЬ ОТЪ БОГА СЪПАСЪ
 СВОЕГО . ЮЖЕ И СЪСЪСЪТЬ СЕ НА ИЕМЪ ; ЗА НИЕ ИЗЪ АМАДА
 КЪЗДАЮЕН ПУСТЫИИИОКЪ ЖИТИИ , ПОДОЖЕ СЕ ИДОМОУ ПРЪСТИ-

телю крестоу предътеу; онъ бо по глаголю мѣна-
 геліста Лѹкы иде въ поустыню, и тоу бысть до днѣ
 кѣлихннн снѹго въ Иеранію; сего же сама любезн ра-
 унтеля и воилтеля мнѹстн Христосъ изъерахн нго и
 юште не урѣка матернн, и кѣеде и въ гороу скетою
 снѹю, и шъ ннѣ бысть до нѣдеже възденже и на просвѣ-
 штеннне отълѹстка снѹго. живн въ Скети Горѣ въ вѣсе-
 дни любезнѹ змѣднтелю снѹгоу вѣпнхаше: господи,
 възлюхнхъ красотоу дошѹ твоего и шѣсто веселнн-славы
 твоею. и къ ннѹмоу свѣтлымъ оумѹмъ възнрае, и доу-
 шевнннмъ роукама осезае и кѣпнхаше: на те оуткрѣ-
 дихъ се отъ оутробы; нзъ урѣка матерѣ моѣе ты еси
 мон покровитель; господи, направь ме на поуѣ твоѣе
 мнѹстн. ты бо еси кѹоудешнннмъ кождѣ и вѣлюшнннмъ
 се пристаниште; и вѣси не прѣка отън наин оуповаше
 на те, нн ннкоанше не погрѣшнше надежде снѹе; да
 и о мнѣ сътвори рабѹмъ твоимъ по мнѹстн твоѣмъ; и
 призри на ме и помнлоуи ме; аще твое просвѣти на
 раба твоего, и наоуи ме оирабѣднннѣмъ твоимъ, да
 съхраню словеса твоѣ, и живѣ поудѹ въ кѣмъ. И прѣ-
 мнѹстнннмъ когѣ оуслннмъ моантѹ снѹго любнтелѣ,
 и кѣеде и въ гороу скетою снѹю, и вѣснн нго въ домѣ
 скетаго Шанътеленмона, въ роушнскнхъ монастырѣ. се
 прѣкоѣ гоудѣ сътвори о шѣмъ когѣ примѣднше нѹмоу въ
 Скетою Горѹ. тоу нѹмоу живѹшнтоу, не по мнѹгоу же
 врѣмѣнн достнгоше кон изъеранн, посланн отъ отаца
 нго, и ннн анрожанннн отъ содоуискнхъ областн, покѣ-
 лѣннмъ царѣ кнрѣ Исака и запрошнтено вслнко ннсанн-
 емъ въ протоу и въ вѣснмъ светогорѣцѣмъ, нмо ннѹмоу
 ннѹмо не оудражатн нго. и прннцѣднше и свѣтѹше и
 въ домоу скетаго Шанътеленмона. и вѣлннѹ радѹстѣ

принимаше о немъ , и хвалоу въздание о немъ богу ,
мыслите яко възвратити нмъ его въспетъ къ родите-
лѣма его , яко да большоу усть приимуть отъ госпо-
дина си , отъ отца его , пауче же и похвалоу . и тако
научеше его твердо стрѣшн , яко пакы да нмъ не оуи-
деть нѣкамо . и слоуун се днь праздникъ недѣльнымъ ;
въ днь же соуботнын въ навечеріе недѣле сътвори
велико веселіе и любовь съ слоугами своими пришдѣ-
шннми по немъ и съ тоу жнкоушннми . и тако съвѣ-
штавъ съ богоуастнннмъ нгоуменомъ мѣста того ске-
тааго , яко лѣшн нмъ поуиноутн , томъ уасъ да оуда-
реть въ бнло , и тако стати нмъ на слоужбѣ црковннн ,
на пѣнн того праздника . и бѣднню же многоу бмѣ-
шоу , и на утѣнн съдешннмъ , и отъ многа троуда
стражемъ оусъпшемъ , агне же хрнстоко въ пастыроу
своемоу Хрнстоу съ великымъ срьдѣуьннмъ рыданн-
емъ въпнчалше : благыи уаовѣколюбче и доушеслюбче ,
оуслышн молнтвоу мою , и въплъ моего срьдця къ тебѣ
да приндеть ; и приклонн къ мнѣ оухо твоѣ ; и оускори
нзетн ме ; и боуди ми помостннкъ и заштнтитель ; и
да приндеть на ме мнлость твою ; и покрыи ме кровомъ
прѣбогатыи ти мнлостн ; радостн мою , нзбави ме отъ
объшдѣшннхъ ме ; и оускори нзетн ме , и въ домоу прн-
бѣжншта спаси ме ; яко оутвържденне мое и прнбѣ-
жнште ты іесн . И прѣштедрн богъ бнзъ въсѣхъ прнзы-
ваюшннхъ истнноу , и творе волю въсѣмъ божнннмъ
се его , и богоразоумнын съвѣтъ посла въ срьдце
евоу , и прнзва еднного отъ слоугъ своихъ , и обѣзче
и въ свое одѣжнне , рекъ евоу стоимн на мѣстѣ его
до съврѣшеннн слоужбы ; онъ же вѣннде въ ольтарь све-
тын по прѣвомоу прошенню , и тоу пожрѣ жрѣтвоу го-

сподевн скоємоу, горькими и великими слъзми
омоуи светланите светом; и оуподобн се господевн
скоємоу, въ гробѣ стрѣгоушннмъ конномъ прѣнстаго
тѣла его, и того силою невиднмою покрѣвѣн нзиде
ннмъ образомъ по срѣдѣ стрѣгоушннмъ его конномъ.
и тако прошѣдъ по срѣдѣ нхъ, и вълѣзъ въ пирѣгъ, и
тоу затвори се, и прослави избавителя своего, толн-
коу мнолостъ сътвориша съ ннмъ, и поклонн господевн
колѣнъ свои доушевыи и тѣлесны, сътвори моалтвоу,
и закла се господевн скоємоу, и острнже власы главы
свое, и облаче се въ миншскыи рнзы, и по томъ кон-
уи бѣвши слоужбѣ црковнн, и ношѣ оуспе а
днѣ приблнжн се, и стрѣгомаго не обрѣтоше. доса-
жденню же бѣвшоу великоу на нгоумѣна и на все
урьнице, и велицн малѣ бѣши по манастироу, яко
велика зѣла и досады и бнѣннн урьницею, и яко да
дадѣтъ нмъ господина своего, видѣвъ же богомоудрын
юноша велико скерѣпство и метежъ и досады урьн-
цею великоу, и позвавъ ис пирѣга воєводоу воємъ
своимъ, и рече нмъ: ово гдѣ есмъ; не нштете мене, ни
братнмъ не творнте досады; егоже ради приндохъ въ
Светоую Гороу, того зрнте. И показа нмъ главоу свою
острнженоу, и на себѣ рнзы урьнѣцкыи; и пода нмъ
власы свое, и рекъ нмъ: донесѣте родителѣма моиѣма,
да вы вѣроу нмоутъ о мнѣ. Они же великѣ плачу съ-
творше о господинѣ своемъ, и тако съ великою горе-
стню въспѣтъ възвратнше се, ннѣтоже оуспѣвшѣ.
Объе же хрнстово, еже естъ себѣ навѣлѣжна въладыка
царь небеснын, ни зѣръ его може наестн, ни любовь
родительска ни слава зѣмляна ни нна комъ тварѣ не мо-
жетъ его отлоушнтн отъ любѣе хрнстовы; прѣбывае

же тоу наустѣхъ положи добрымъ дѣломъ, и злато много выдалъ на въздвиженіи манастира святаго Панталеимона.

И тоу юмоу прѣбывающоу, сълоуи се празднникъ благокѣштенна прѣсветыи богородице ватопедьскыи; и званъ бысть нгоуменомъ и въсѣмъ братіями ватопедьскими на празднникъ по обычаю скетогорьскомоу. протѣ же приидѣишюу, и въсѣмъ скетогорьцемъ събракъшннмъ се, многоу множествоу на хвалоу светѣи богородици, и снѣ прииде тамо, и поклонн се светѣи богородици; и съгледавъ домъ юе, положи на срьдици своємъ, яко тоу юмоу себѣ домъ сътвориши. и видѣ великоу славоу прѣсветыи снѣмъ небесънынѣмъ славнмоу, и на земли родѣ уловѣуьскынѣмъ и светынѣмъ моужьмъ блажнмоу и величаемоу, по словеси самоу прѣсветыи: се бо отъ селѣ оублажеть ме всѣи роди истинноу бо богородицоу. и богомыслынѣмъ оумомъ разоумѣ снѣлоу водителя своего, яко прошеніи юго исплннѣи юсть, довелъ и юсть въ домъ прѣчнстыи своѣи матери, расплнѣи се доухомъ светынѣмъ, подобе се .г.-мъ отърокомъ Христа ради въ пешть огнѣноу въскоунѣшннмъ, и сътвори прилежнѣноу молнтвоу къ желаемомоу Христоу рекъ: прѣблагыи господи, ништоушннмъ ме обрѣштоу се, и тѣлкоушнѣноу въ двери моѣи млости отъвѣрзоу, и истинноу призывающннхъ ме послоушаю, и волю боужннхъ се и любешннхъ ме сътворюу, и молнтвоу нхъ оуслышоу. да нази, владыко мои светын, единого прошюу млости твоѣи, да живѣю здѣ въ домоу твоємъ въ всѣ днѣи живѣота моѣго, зре красѣты твоѣи неплншнѣемъ, и носѣшнѣи цркъвъ прѣчнстыи ти матери; тебѣ бо реуе срьдце моѣ: господа възнншѣноу блауденнѣи оубѣе тво-

ЕГО СТАДА. НЫНѢ ВЪ СЛѢДѢ ТЕБЕ ГРЕДОУ, НИШЕ ТЕБЕ ИСТИНѢ-
 НАДГО ПАСТЫРА СКОЕГО, ПРИНИМИ МЕ НЕИЗРЕУЧИМЫМЪ МИ-
 ЛОСРЪДІЕМЪ СКОИМЪ, И ВЪЗВЕДИ МЕ НА ПАЖИТЬ СВОЮ, И
 ПРИУТИ МЕ КЪ ОВЦАМЪ ИЗБРАНАГО ТИ СТАДА, И ПРИПН-
 ТАИ МЕ СИМИ ОТЬ ЗЛАКА БОЖЕСТВЕННЫХЪ ТИ ТАНИИ; И ПРИУТИ
 МЕ ВЪ РЕДѢ СИХЪ СВЕТЫХЪ УРНОРИЗЦІИ СЛОУЖЕШТИННЫХЪ
 ТИ, ДА НЕ КЪ СЪНЕСТОУ МИ ВЪНѢ ЗЪЛЫМЪ ЗВѢРЕМЪ СТАРЫНЫ
 ЗЪЛОДѢЕМЪ ИЗЪДЕНЪ БОУДОУ ВЪНѢ УРЪТОГА ТВОЕГО; НѢ ВЪ
 ИМЕ ТВОЕ, ГОСПОДИ, И МОЛНТЕАМИ ПРИУСТИИ ТИ МАТЕРЕ
 ПРЕКЛАНІЮ ВЪЮ МОЮ ПОДЪ ПРЪМЪ ТВОИ СВЕТЫИ, И ВЪЗЛАГАЮ
 НГО ТВОЕ НА РАМѢ МОИ ПО ГЛАГОЛОУ ЖЕКАНГЕЛІИ ТВОЕГО,
 ОБЛАГЪИ ТЕГОТОУ МОЮ, И ОУТЕРЪДИ ВЪСЕ ОУДЫ МОЕ ВЪЗРОУ
 И ЛЮБОВІЮ ТВОЕЮ, ПРЕПОДОБИЕМЪ И ПРАВЪДОЮ СЪПОДОБИ
 МЕ ВЪСЕ ДНИ ЖИВОТА МОЕГО СЛАВІТИ И ПѢТИ И ПОКЛАНЯТИ
 СЕ СВЕТОМУ И ВЕЛІАДЪПНОМУ ИМЕНІ ТВОЕМОУ, ОТЬЦОУ
 И СЫНОУ И СВЕТОМУ ДОУХОУ И НЫНѢ И ПРИСЪНО И ВЪ ВѢКЫ.
 И СЪТВОРИ МЕТАНІЕ НГОУМЕНОУ И ВЪСЪМЪ БРАТНІИМЪ, РЕКЪ:
 ПРИНИМЪТЕ МЕ КЪ ДОМЪ ПРЕСВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ, ДА ІЕСМЪ
 БРАТЬ ІЕДИНЪ ОТЬ ВАСЪ. И О БОЖѢ СЪ ЛЮБОВІЮ ПРИМЪТЕ
 БЫСТЬ НГОУМЕНОМЪ И БРАТНІИМЪ ВЪСЪИМЪ. И ПО МАЛОУ ВРѢ-
 МЕНИ БЫВЪШОУ ІЕМОУ ТОУ, ПРОШЕНІЕ ЕГО ИСПЛНІЕНО
 БЫСТЬ БОГОМЪ И ПРЕУСТОЮ ЕГО МАТЕРІЮ, ПРИЕМЪ И
 БОГОУСТНЕНЪ НГОУМЕНЪ ТЕОСТИРИХТОСЪ СВЕТЫЕ БОГОРО-
 ДИЦЕ КАТОПЕДЪСКИЕ, И ПОСТРИЖЕ И ВЪ ИМЕ ОТЬЦА И СЫНА
 И СВЕТАГО ДОУХА, И ОБЛАЧЕ И КЪ АНГЕЛЬСКИМЪ ОБРАЗЪ,
 И НАРЕЧЕ ИМЕ ІЕМОУ САВА МОНАХЪ. И СКОЕ БРАТСТВО ПРИ-
 ЛОЖИ ТОУ СОУХА ЗЛАТА ЦАРЬСКОУ ПАЛАРНЮ ТАКО БЕС УИСЛА.
 И БЫСТЬ СЪ БРАТНІИМЪ ІЕДИНЪ ОТЬ НИХЪ, ПРЕСПѢВАЕ КЪ ВЪСЪХЪ
 СЛОУЖЕБАХЪ, РАБОТАЕ СЪ ВЕЛИКИМЪ СЪМЪРЕНІЕМЪ ДНЬ
 И НОШЪ НЕ ОСЛАБѢЕ, ВЪ ДНЬ ВЪ РАБОТАХЪ СЪ БРАТНІИМЪ,
 ДА ВЪ НОШТИ ВЪ МОЛНТЕАХЪ СВЕТЫХЪ ПРЕДЪСТОЕ БОГОУ,

древѣннихъ светыхъ житиѣхъ прѣдложи прѣдъ очима своимъ, и тѣхъ на съкониѣннѣ възираю, мысль єдиноу къ срьдци своемъ восприимъ, яко оугодити Христоу, и сынасти доушоу свою, и полоуѣити обѣштана благахъ. и тако въ светыхъ молитвахъ прѣбываше прѣподобнѣмъ и правѣдою, бога хвалѣ и славе съ говѣннѣмъ и съ унстотою и съ послоушаннѣмъ прѣмногымъ, яко и зрѣцало бысть въсѣмъ тоу жнкоуштиннѣ братнѣмъ, сню мынмоую жнзнь и славоу и сласти въсе земльнѣе прѣзрѣвъ, и съ сыновьною жнзнию тѣуно въсе полагааше, и по въсе дѣни мнозѣмъ троуды дроуѣе тѣло свое, въсѣгда соухъ хлѣбъ ѣды, и того по малоу, и въ мѣроу водоу пнѣ, и въноу жедаю, вина и масла по малоу въкоушаю, по въсе же уасе дѣневнѣе и ноштынѣе молатше се богоу непрѣстанно, въ недѣльнѣе же ношти николиже оуноу своею затвараше на сѣнь, до неѣлиже дѣнь озараше се. и ннѣмъ мнозѣмъ разануьнымъ троуды распинааше тѣло свое, подобе се владыцѣ своему Христу распнѣшомоу се за въсь миръ, желаннѣмъ єго раждегъ се въшннѣхъ прѣдъзрѣ, въ прѣднѣхъ простираю се желаннѣмъ светымъ, моле се благодѣтелю своему: направѣи нозѣ мои на поуѣтъ твоѣи мирьнымъ, и съподобѣи ме да текъ на вѣстокъ въ светынъ градъ твоѣи Нѣросалнѣмъ и поклонити се жнвотворештомоу гробоу твоємоу, и очима моима доушевьнымъ и срьдѣчьнымъ обѣзроу, ндеже лежа прѣуностю тѣло твоє, и ндеже стоишь прѣуностѣи нозѣ твоѣи, и жнвотворештинъ крьвь твоѣи пролихъ се, и нѣмъже насъ ради прѣуностиа крьвь твоѣи пролихъ се, и въсе страсти твоѣи видѣвъ напншоу є на скрижалехъ срьдѣца моего, и съ дръзновѣннѣмъ твоимъ възвращаю се на западъ, и силою светааго твоєго доуха просвѣ-

ШТОУ ЛЮДИ ТВОЮ ЗАБЛОУЖДЫШЕЕ НЕВЪДЪНИЕМЪ ТЕБЕ ИСТИННААГО БОГА, И СВОЕГО БОЖЬСТВЕННААГО ОУЧЕНИКА НЕДОСТАТЪКЪ ИСПЛЪНИШИ МНОЮ РАБОМЪ ТВОИМЪ ВЪ МОЕМЪ ОТЪУСТЬЕВЪ.

Снѣ же кѣмоу прѣбывающѣмъ въ скетныхъ молитвахъ, слышавъша же родителѣмъ его отъ слоугъ своихъ и сказавшихъ ему всѣя богомъ сѣтворена о немъ, и плауъ великъ сѣтвориша, и въ сѣтованьи ризы облакоста се; не тѣкмо она сама родителѣмъ его, нъ и всѣя слоугы кѣю плауъ и псуалъ прнѣше, и по всемоу царьстеню слышавъше малыи и велиции толкно уоуду бывъшею, кѣже инколиже бѣхоу прѣжде видѣли, страха божнѣи оунынии и псуалии и сѣтовании всѣи исплѣнише се о уоудеси бывшемъ о юноши семь, водимъ доухомъ скетнымъ, отъ толѣ истра божнѣи кѣже се въ срьдцихъ правокѣрныхъ въ отъустьевъ его, и отъ того уаса обоудзали быше всѣи страхомъ божнѣмъ, нѣже разоумѣше божнѣи промыслъ бывшии о немъ, и отъ толѣ науѣтъкъ прнѣ слово кѣвѣнгелѣста Лоуки, нѣже реуе о арьхиерѣи Захарни и о кѣлсавѣти: бѣста бо, реуе, оба праведна прѣдъ богомъ, ходеша въ заповѣдехъ всѣхъ и оправданнѣхъ господьниихъ бес порока. такожде и родителѣмъ сего ходеша въ всѣхъ заповѣдехъ господьниихъ сего дара божнѣи добыста, и слово арьхангела Гавриила здѣ поутѣ възъмъ нѣсть, кѣможе реуе о Нолиъ крѣстнѣтелѣ: боудѣтъ бо, реуе, тебѣ радость и веселѣи, и мнози о рождѣствѣ его възрадоуютъ се, и боудѣтъ велен прѣдъ богомъ, и доуха светааго наплѣнитъ се и кѣште ис урѣва матерѣ своѣю, многы отъ сыновъ истраилѣвъ обратитъ къ господоу богоу нхъ, и тѣи прѣдъидѣтъ прѣдъ нимъ доухомъ и силою мѣнною, и обратитъ

сръдѣца отьцемъ на уѣда и протнѣньныѣ въ моудрости
 правѣднѣныхъ, оуготовати господени люди съврѣшени.
 такожде и о сего юноши мнози о рождствѣ его въз-
 радоваше се, выше же всѣхъ родителей его благодарно
 веселіе приѣста о божѣ радоуѣша се о немъ, и добръ
 въспитанъ нма и богомъ наоученъ добрымъ образъ по-
 ложн своему отьѣствоу, и бысть великн прѣдъ богомъ,
 и доуха света исплани се; за нѣ изъ юности своею
 бога възлюбн, и мнози въ отьѣствѣ его бога възлю-
 бише, подобеште се ему, и съ нимъ Христу послѣ-
 доваше не прѣва, и до селѣ непрѣстанно избранн богоу
 являютъ се, дроугъ дроуга прѣспѣвають, отьцемъ не-
 бесннмъ позвани текоуть въ царство небесное, на-
 плниють анкы светынхъ, и тын прѣдъ нимъ прѣднде
 силою христовою и доухомъ налнномъ, и оуготова люди
 господени съврѣшени: овы светнтелѣ и оучнтелѣ сло-
 весннмъ стадомъ божнѣмъ, овы боголюбню въсакому
 шви, овы правобѣрню въсакому наоучн, манастире мно-
 гыѣ създа, и многыѣ анкы благоговѣннхъ урьницъ
 породн доухомъ светынмъ, и все по отьѣствоу сво-
 ему благоуѣстню наоучн, и къ Светѣн Горѣ поуть ве-
 лнкъ и пространъ оусѣтвори нмъ, и грады въ нѣмъ терѣды
 и великы създа, всего блага исплани, и къса прѣда
 уѣдомъ своему отьѣства, яко да прѣбываютъ въ нхъ
 дѣла божнн сътвореть, и прѣтрьпѣвшн добръ до конца
 боудуть господени богоу люди съврѣшени. и такъже
 поуть въ Неросалнмъ и въ Снмаю и въ въсако мѣсто,
 ндеже нме божнѣ нменоуѣтъ се, и по истннѣ снн све-
 тын Нлкн принде къ намъ, и мы не познахомъ его по
 жестосръдню нашему, а онъ сътвори въ насъ дѣла бо-
 жнн, и отнде отъ моудоуже бѣ пришлъ. нѣ обаѣе того

молитками мы уеда юго надеждоу нмамы яко съпасти се намъ. Снѣ же света родителѣ юго рождѣствомъ юго освещена быста, и благослови ѿ богъ всакымыи благословеннѣемъ, нмѣже благослови Авраама и Сароу и Исаака и Ревекоу, Иакова и сыны юго, и весь плодъ юю богомъ благословенъ бысть, и сыны же сыновъ юю иакованнѣмъ благословеннѣемъ благослови богъ, и слоужителѣе новомоу законоу своему възденже ю, и новн исраильти богомъ нареуени быше, вѣторое царское свещеннѣе и истиннѣи маслнѣи принѣиши се, Христоу истиннѣномоу господоу нашемоу, нмѣже освещени до нынѣшнѣаго днѣ волю юго твореште сынове юго наричуотъ се.

Къ посѣланнѣмъ же да възвратнѣ се. псуалъ же вѣсоу на господа възложнѣста родителѣ юго, рекоушта: господъ дастъ, господъ възе; яко нзволн се господевн тако и бысть; боудн нмѣ господнѣе благословено отъ нынѣ и до вѣка. и вѣсписаста юмоу жалостно плауевъна рекъша: аште тако нзволн се господевн о тебѣ, уедо наю любнмоу, принди и тако къ нама, да видѣвѣ твоѣе богопросвѣщеное лице, и насытѣвѣ се твоѣе красныѣ доброты, и жалостн многы растрѣгнешн отъ срьдѣца наю, и многосльзныѣ источѣннѣи оустакнши отъ оуню наю; принди, богопосѣланнѣ наю свѣте и небесъна зарѣ, прожвѣн на истокою слънцѣ, Христа любнтелѣ твоѣго, юмоу же нз маада послѣдовати нзволнѣи; принди, богомъ посѣланое нама оутѣшеннѣе; принди къ нама, жъзле старостн наю, да подопревѣ се тобою о боуѣ, и крѣпость приѣмъша тобою и послѣдоуѣвѣ сь тобою, любнмоу уедо, любнтелю твоѣмоу Христоу; принди, радости наю доушевъна и срьдѣуъна, въ рождѣ-

ствѣ своємъ възвеселены насъ доухомъ скетымъ радостно
 неизреуемою, и сыгы възвеселенаю видѣннемъ
 твоимъ скетымъ доброты, яко да назриѣхъ се ангельскаго
 образа носимаго тобою, и твоими светлыми молитвами некая
 съобщити тебѣ оудѣѣ въ царствѣхъ небесныхъ, якоже ты
 изволилъ еси исхити сие земное царство оставиѣ; прииди,
 сръстныи апостолы, богомъ избрана слоуга отца и сына и
 светаго доуха, да повелѣннемъ безначальнаго отца страшнаго
 и светаго, и изволеннемъ единоуедаго сына его, рожденаго
 отъ отца прѣжде дѣйниче и прѣжде быти небесъ и земли,
 и прѣклоншаго безмѣрные высоты, и съидѣшаго на землю
 нашего ради спасения и оутѣшеннемъ и силою прѣсвѣтаго
 и животворешаго доуха обляуеши и наю въ страхъ божий
 и сошесте насъ бже въ твоимъ оутѣствѣ, яко да и всхъ
 въдворимъ се съ господемъ богомъ нашимъ, слоужеште
 отцоу и сыноу и скетому доуху въ бесконныи вѣки,
 аминь. И много злато посласта юмоу, сие на разданіе
 скетымъ црквамъ и оубогымъ. онъ же въторыи Кирилъ,
 богомъ въздвиженъ, самъ съме бже богомъ въстание
 отъ светою родителю юю, прораишено по воли божіею,
 неоскоудно расъвлаше нмѣниіе родителю своєю, съаше
 же въ Светѣи Горѣ и въ прѣнебесныхъ селѣхъ, светынъ
 доухъ силою своєю безмѣрною исплънаше съкрокиште
 благыхъ самъ господемъ съкръвено любештнимъ юго
 и творештнимъ волю юго, и на западѣ въ оутѣствѣ юго
 порасташе благовѣрне въ сръдцихъ правохърныхъ;
 онъ же богомъ оплъуенъ слоуга слоужаше скетымъ,
 босма ногама ходѣ непрѣстанно по

ПОУСТЫННАХЪ И ПО ПЕШТЕРАХЪ И ПО ПРОПАСТЕХЪ ЗЕМЛЬНЫ-
 НХЪ, И ВСЕ ПРЕПОДОБНЫЕ И ПРАВЕДНЫЕ СВЕТЫЕ МОУЖЕ
 ВЪ ПОУСТЫННАХЪ ТРЪПЕШТЕ ХРИСТА РАДИ ВСЕ ПРИСЪХТАЕ,
 И ВСЕ ХРАНЕ И ОДЪВАЕ, ВСЕ СЫНАБЪДЕ И ВЪСАКНЫМЪ ДО-
 КОЛЬ ПРИНОСЕ, ЯКО СЛЫШЕ ВСЕ ГОРЫ И БРЪДА ОСИЩАЕ,
 И НИА МНОГА И ПРЕСЛАВНА ДѢЛА СЪТВОРИ ВЪ СВЕТЫХЪ ГОРЪ.
 ДАРЬ БО БОЖИИ ДАНЪ БЫСТЬ ОТЪ РОЖДѢСТВА ЕГО, И ВЪЫНЕТИ
 СЕ САМЪ ВЕЛИКНЫМЪ ВЪЗДРЪЖАННЕМЪ, И ВЕЛИКИ НАПРАСНЫ
 ИЗЪ ЮНОСТИ, ОТЪ НИЕЛИЖЕ ВЪ УРЪНЫ РИЗЫ ОБЛЪЧЕ СЕ, НА
 ВЕЛИКО ТРЪПАННІЕ ВЪДА СЕБЕ, И ЗА ВЕЛИКЫЕ ТРОУДЫ ЕГО
 ДАРЬ ОТЪ БОГА ПРИЕТИ, ЯКО МНОГАШТИ ПО МОРОУ ХОДЕШТИИ
 РАЗБОИНИЦИ КЕМАХОУ И, НИКОЛИЖЕ ПАКОСТИ КЕМОУ НЕ
 СЪТВОРИШЕ, НЪ ПАЧЕ ТѢМЪ НА ПОКАШННІЕ ПРИХОЖДААХОУ.
 И СЕ УОУДО СЪТВОРИ БОГЪ О НИЕМЪ: КЕДИНОЮ ПО ОБЫЧАЮ
 СВОЕМЪ, ЯКОЖЕ И ВСЕГДА ТВОРААШЕ, ОУГОТОВАВЪ ТОПЛА
 ХЛѢБЫ ИДЕ ПОСЪТИТИ СВЕТЫНХЪ ПОУСТЫННИКЪ ВЕЛИКЫН
 БОГОЛЮБИЦЪ, ЗЕМЛЬНЫНЪ АНГЕЛЪ И НЕБЕСЬНЫНЪ УЛОУКЪ,
 ИЗЪ МАЛАДА ВЪЗЛЮБИВЪ ПОУСТЫНЮ И ЖИВОУШТЕ ВЪ НИИ СОУ-
 ПРОУГЫ БОГОМОСЬНЫЕ; РАКИ БО ГОСПОДНИ ДОУХОМЪ СВЕ-
 ТЫНМЪ СЪДРЪЖЕТЪ СЕ, ИДЕЖЕ ЛЮБО СОУТЬ, НЪ ДОУХОВЬНЫЕ
 ЛЮБЬВЕ ОУЗАМИ СЪВЕЗАНИ СОУТЬ, НАДЕЖДЕЮ И ВѢРОЮ И ЛЮ-
 БОВНЮ, КЕЖЕ КЕСТЬ ИСТИННА И ЖИВОТВОРЕШТИИ ТРОНИЦА,
 КЕЖЕ СВЕТОЮ ЛЮБОВНЮ ДОУШЕВЬНЫИМА РОУКАМА ОСЕЖА-
 ЮТЬ ДРОУГЪ ДРОУГА, ХРИСТА ЖИВОУШТА ИМОУШТЕ ВЪ СРЪДЬ-
 ЦИХЪ СВОИХЪ, О НИЕМЪЖЕ РЕЧЕ СВЕТЫНЪ ПАВЪЛЪ: БЛАЖЕННЪ, ИЖЕ
 ЕГО АЛЪУОУТЬ И ЖЕЖДОУТЬ. И ОУГОТОВА ТОПЛА ХЛѢБЫ, И
 ПОДЪЕМЪ БЪДѢННІЕ НОШТНОЕ, И ОУРАНИВЪ ЗА ОУТРА И НА-
 ТОВАРИ МЫСКИ, И САМЪ ПРЕДЪ НИМИ ПЪШЪ ШЫСТВОУЕ БО-
 СЪМА НОГАМА, ВЕЛИКНЫМЪ СПЪХОМЪ ПОСПѢШАЕ, ГОРЕ ДОУ-
 ХОМЪ СВЕТЫНМЪ, ЯКО И КЕЛЕНЪ ЖЕЛАЕ НА ИСТОУБНИКИ ВО-
 ДНЫЕ, ТАКО И СНИ ЖЕЛАЕ ДА НАСЫТЕТЬ СЕ ТОПЛА ХЛѢБА

троудьмичи хрестоуи; вѣхоу бо светни велѣнии постн
 .м.-нии и дѣнь соуботныхъ, желаше яко да топлотою све-
 тааго доуха благословень боудеть отъ нихъ. и шьствоу-
 юштоу ѣмоу вѣс краи мора по поути оу мѣста реко-
 мааго Милопотамъ, и наподоше на нь разбонничи, ѣше
 и соуштеѣ съ нимъ, и оскръбѣ праведьныхъ за прѣкра-
 штениѣ поути ѣго, и вѣзъни изъ глѣбныи срьдѣьныи,
 и вѣстоужн къ господоу, и господь оуслыша н; близъ
 бо ѣсть господь вѣсьмъ призываюштинимъ истинною, и
 доуша иштоушти ѣго обрѣштеть н, и отъ господа стѣпы
 уловѣкоу исправеть се, сыпасеннѣ праведьнымъ отъ
 господа, и заштѣтитель нмъ ѣсть, въ врьмѣ скръбѣи по-
 можеть нмъ, избавить ѣ отъ напасти, и сыпасеть ѣ,
 якоже оуповаше на нь. и въпросише: кѣто ѣси ты и отъ
 коудоу ѣси? онъ же къ нимъ рече: оуѣеникъ ѣсмъ отъца
 Макариа, и посъла ме вѣуера въ Свиньень въ монастырь
 за потребу ради доуховьныи, и оудръжаше ме братиѣ
 да посълають съ мною хлѣбы на благословеннѣ старъ-
 цемъ, якоже имѣють обыуан велѣнии монастыре посыл-
 лати поустиьнникомъ на оутѣшеннѣ страждоуштинимъ
 Христа ради, и нныи оутѣхы не имоуштинимъ развѣ бла-
 гааго бога уловѣколюбѣца, крьмителя вѣсьхъ бога, тѣ
 нмъ ништоу посълають камн правовѣрьнымъ любе-
 штинимъ ѣго. И богъ обрати срьдѣца ихъ на оумнаеннѣ
 по вѣрѣ и по любѣви светааго, юже имаше къ богоу и
 къ любештинимъ ѣго. и поустише ѣго, и dospѣ къ старьцоу
 въ врьмѣ, въ нѣже желаше. и яко стаѣ на молитвѣ,
 и онн разбонничи послѣдъ расказывше се въ слѣдъ ѣго
 ндоше, и видѣвыше старьца и благословише се оу нѣго,
 и повѣдаше ѣмоу вѣсе бывшеѣ на поути. и старьцъ
 огласи ѣ словесы божьствьныи благости, и ти оумнаѣ-

ниѣ приѣше въ срьдцихъ сконхъ, и ти бо бѣхоу велици
уловѣци; и оувѣрише се къ старьцоу, и рекоше ѿмоу:
отъѣ светын Хрѣста ради похваждь ны, по истинѣ ли
ѣсть снѣ урьницѣ светыннѣ твоѣѣ оуѣеникѣ? нѣкакѣ бо
прѣславьно видимъ на нѣмъ знаменнѣ. И рече старьцѣ:
Хрѣста ради ѣда въ рекоу, снѣ урьницѣ божни оуѣе-
никѣ ѣсть, а братѣ ѣдинъ отъ насѣ ѣсть, и сынъ ѣсть
благовѣрнаго цара срьбьскаго, и благаи уловѣко-
любьцѣ съден на хероуѣннѣхъ, виден бездѣнъ, и питаѣн
въ поустыни манюю .м. лѣтъ люди нсраньты, тѣжде и
сего намѣ посълаѣ ѣсть на посъштѣннѣ своихъ си
рабѣ, и оставивъ царьство своѣ, ꙗкоже ѿ него видѣте, и
обѣходитъ поустыню сню, посъштаѣ и оуѣшаѣ, питаѣ
и одѣваѣ страждоушѣѣ Хрѣста ради въ поустыняхъ и
горахъ и въ пенитѣрахъ и въ пропастьхъ земельнынѣхъ, слѣн-
цоу подобно въсе оснѣваѣ и мнлоуѣ, ꙗѣ помнлоба-
ниѣ и оуѣшеннѣ въ онъ дѣнь великын и просвѣшѣтѣн
господѣмъ, доухоу светыннѣхъ проразоуѣвъ въ благодѣ-
тню даною ѿмоу отъ бога, ꙗко мирѣ снѣ мнмохѣдѣтъ
скоро, и слава земльнаѣ припахноуѣвшѣ къ комѣждѣ,
такѣжде скоро отбѣзгѣши отъ нѣго посмѣѣтъ се ѿмоу.
Онѣ же слышавѣше то, и падоше ѿмоу на ногоу, и бла-
гословѣннѣхъ прошадохъ отъ нѣго, и благословѣннѣхъ быше
обѣѣма светыннѣма, и обѣвшѣѣ се къ томоу не сътео-
рити разбѣѣ, нѣ ндоше къждѣ въ своѣ си домѣ, радо-
стнѣ радѣоушѣѣ се, по истинѣ великоу корысть плѣ-
нивѣшѣсѣ, истѣѣѣнѣ поуѣтъ живѣтоу обѣрѣтъше, а отъ зѣлаго
възрашѣѣ се. И нногдѣ въсхѣте нѣти въ лавроу све-
таго Ѧтанасиѣ, и въсѣдѣша въ санѣдаль съ нѣколинѣѣми
братнѣкын, и ндоше по мороу; и бывшѣннѣмъ нѣмъ близѣ
лавры, и ѣше и разбѣннѣнѣнѣ, и по божню же съмотрѣннѣ

нзвѣже єдинь отъ нихъ, и нде въ лавроу светааго Атанасиа, и възвѣсти нгоуменю обрѣтышоу єе напасть. слытавъ же нгоумень и вса братиѣ, и оскръбѣше зѣло за светааго юношоу, и съѣзъ божии съѣзѣхаше, послааше брата єдиноаго богооумна за нихъ. снн же възпнѣаше скетын нзъ глѣбнны доушевные къ блюстнтелю своемуу Христоу, рекъ: къ господоу, кгда въскръбѣхъ, възвѣхъ, и оуслыша ме; и господи, рекъ єсн: възови ме, и оуслышоу те; и нынѣ зокоу и възпню непрѣстанно давндьскынь гласомъ: помнлоуи ме боже, помнлоуи ме; и призвахъ господа, и оуслыша ме. и се приидохъ, реує. и въ незаапоу прииде онъ богоразоумнынъ урьницъ посланын нгоуменомъ, и творе метаннїе, нгоумень и вса братиѣ, рекъ: добръ єсте принѣли; приидѣте въ манастирь, да се оутѣшите, и уѣто вы єсть потрѣбно, все єанко хощете не възбранно вы єсть. и възрѣвъ же на светааго юношоу, ѡко съ великынь гнѣвомъ рекъ ємоу: да ты коуде ходиши? не онамо ли те посла нгоумень, а ты свою волю уиниши? и поскоуи на нь ѡко оударити хоще. онъ же великынь страхомъ одрѣжнѣ отъ нѣго побѣгъ искоуи нс корабля. они же ѡко нзоумленн забѣвеннїе приєше, въ тѣ уасъ ннѣсоже не рекоше. онъ же скетын нзвѣгъ нзъ роуки врагъ сконхъ, и благодарн бога нзбавльшааго н, рекъ: сътъ сѣкроуши се, и мы нзбавленн быхомъ; помощь наша въ нме господнѣ, сътворьшааго небо и землю. они же послѣдн познавъше н, и въ манастири разоумѣвъше кѣто єсть, и великоу пѣудаль и скръбь сътворише сами междоу собою, акы єанко сѣкровиште нзгоубавше, по истинѣ єанко сѣкровиште господемъ хранимо бѣ, и не дано бытъ въ радость врагомъ, не дасть бо, реує, го-

СПОДЪ ЖЪЗЛА ГРѢШНЫХЪ НА ЖДРЪБИ ПРАВЕДНАГО. СНИ
ЖЕ СВЕТЫИ ЮНОША КЪ БОГОУ ВМНОУ ВЫПНУШЕ БЛАГОДАТЬ-
ШЕМОУ КЕМОУ, РЕКЪ: БЛАГОДАРОУ ТЕ, БЛАГОДѢТЕЛЮ МОН,
И ЕЖЕ ОТЪ ПРѢКАГО ДЪНЕ РОЖДЕННА МОЕГО И ДО НЫНѢ-
ШНАГО ЧАСА, И ЕЖЕ О МНѢ ТВОРЕ И ТВОРИШИ.

И ТОУ ПРЕБЫВЪ ВЪ ЛАВРѢ СВЕТАГО АТАНАСИИ, И ВЕСЕ-
ЛІЕ ПРИЕМЪ ДОУХОВНО И ТѢЛЕСНО СЪ НГОУМЕНОМЪ И СЪ
ВЪСЫИ БРАТННИИ, И ТРѢБОВАНІЕ СВОЕ ИСПЛНИВЪ, И ПО-
КЛОНИ СЕ ГРОБОУ СВЕТАГО, И ЦЕЛОВАВЪ СВЕТОУЮ ЦРКОВЬ И
НГОУМЕНА И ВЪСОУ БРАТНЮ, И ТАКО ВЪЗВРАТИ СЕ КЪ ДОМЪ
СВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ КАТОПЕДСКІЕ, БОГОМЪ ПРОХОДНЫИ И
БРАТННИИ ЛАВРЬСКИИИ. И ПРИИДЪ ВЪ МАНАСТІРЬ, И ПО-
ТОМЪ НАУЕ ЗДАТИ ДОМЪ ГОСПОДЕВИ СВОЕМОУ, НАРЕКЪ И ВЪ
РОЖДСТВО ПРЕСВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ; ПО ИСТИНѢ БО НАРЕУЕ
СЕ ДОМЪ ЖИВАГО БОГА, ПРЕСВЕТАМЪ БОГОРОДИЦА ШИРЬШИИ
ЗЕМЛЕ И ПРОСТРАНЪШИИ НЕБЕСЬ, ВЫШТЕНЬШИИ БОГА
НЕБЕСЕМЪ НЕВЪМѢСТИМАГО. СНИ ПРЕСВЕТЫЕ ПОМОШТНЮ
НАУЧЪ И СЪВЕРШИ ЦРКОВЬ ПРЕСВЕТЪИ КЪ ДОМОУ КЕИ ВЪ КА-
ТОПЕДОУ НА ГРАДѢ, НА ВЪСТОКЪ ЗА ВЕЛНКОЮ ЦРКВЕНЮ. И
СЪВЕРШЕНЪ БЫВШИ, И ВЪСАКЫИИ ПОТРЕБАИ ОУКРАШЕНА,
И ПРЕДАВЪ Ю БОГОУ И ОТЬЦОУ И СВЕТОМОУ ДОУХОУ СВЕ-
ТЫИИ КРЪШТЕННІЕМЪ. И ПРЕБЫВЪШОУ КЕМОУ МНОГА ЛѢТА
КЪ ДОМОУ ПРЕСВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ КАТОПЕДСКІЕ, И СВЕ-
ТЫИИ ДОУХОМЪ РАЗОУМѢВЪ ПРИШЪСТІЕ ГОСПОДНА СИ
ОТЬЦА, И ПАКЪ НАУЕ ЗДАТИ ЦРКОВЬ СВЕТАГО ЗЛАТОУСТА
ТАКО ЖЕ НА ГРАДѢ БЛНЗЪ ПОРЕДЪ, РЕКЪ: ДА ВЪСЕЛНТЬ ГОСПОДЬ
ЕДИНОМЫСЛНЫЕ ВЪ ДОМЫ СВОЕ; ДА ПРИИДЕТЬ ГОСПОДНЬ
МОН, ОУТѢШАЕЪ СЕ СЪ МНОЮ ВЪ ЕДИНІЕНІЕ, ДА ЖИВОУШТА
КЪ ДОМОУ ГОСПОДНИ ЕДИНОМЫСЛНО ПО ПИСАНОМУ: БЛА-
ЖЕНИ БОУДЕМЪ ЖИВОУШТЕ ВЪ ДОМОУ ГОСПОДНИ, ДА НЕКЪЛИ
ЕДИНА КАПЛА ОТЪ БЛАГОДѢТИ БОЖІЕ КАМЕТЪ КЪ ОУМІАКЕНЪ

и въ любовьнѣхъ доуши наю, и помянуть множество грѣхъ наю, и оумстити и осветити, и домъ богоу боудемъ, жи- живоушитоу въ насъ. И съвершенѣ же бывшии обѣи цркви, велика же цркви мати црквиамъ благовѣште- ннѣ именовѣтъ се; иже покрывемъ бывшии плочами ис прѣка отъ хитторъ своихъ, и проразоумѣвъ же светымъ яко не вѣуюно юсть, и снемъ плакы и оловомъ покрыю. и покрывемъ бывшии великою цркви, и пакы сътвори въ прѣгоу црковъ прѣображеннѣ съпасаю; и немощию божнѣю съвершенѣ бывшии, и всауьскыи потреби оукрашена, великоюю же црковъ всакуи оукраше- ннѣмъ и всакуи потреби испльнѣхъ вѣнчованно, иже и до нынѣшнѣмъ днѣ имать на юусть и на видѣннѣ въсѣмъ приходештнѣмъ и на похвалоу сътвори- шому ю въторому ю хитроу, богооумномуу Савѣ. Снмъ тако съвершеномъ бывшии разоумомъ божнѣмъ и съмотреннѣмъ вышнѣмъ прѣмощности, нзъ юности неопарннѣмъ орьлѣ по въздоуху лѣтаю, яко и иеленъ по высокнѣмъ горамъ прѣходѣ, въ Светлѣ Горѣ прѣвомъ роукоположеннѣ положи на врхоу црковнѣмъ и на стѣнахъ граднѣмъ, вышннѣмъ иште и нижннѣмъ ка- саетъ се, и не трѣпѣ зрѣти далече своего добраго оум- телѣ, провидѣ доухомъ светымъ прѣдлѣжештоу юмуу благодѣть, и за бесунслнѣмъ гласы, иже посласта родителѣ юго зовоушта въ себѣ, въспнѣ многолюбн- мому си господиноу и отцоу: господи мои и отче уедолюбѣе, днѣннѣ въстоунамъ, западною своею отъуство просвѣтнѣмъ свѣтомъ благодарованнѣмъ ти, и оумаствѣ ю добрыи дѣлы, и обогатнѣмъ всауьскыи довољствомъ, и въ тому прорастнѣмъ отъраслѣ богопрѣ- зѣбноу отъ светыхъ урьслѣ твоихъ, хотештоу испль-

НИИТЪ НЕДОСТАТКЪ ТВОЕ НЕДОКОНЬУДНИИХЪ ТОКОУ; ГО-
 СПОДИ МОИ, ВСЕГДА ЛЮБОВЬНЫМИ И СЛАДЬКЫМИ ГЛАСЫ
 ЗОВЕШИ МЯ КЪ ПРЕСВѢТАИ ТИ ЛЮБВИ. НЕ РЕКАИ ЕСТЬ ЛЮ-
 БИТЕЛЬ НАЮ ХРИСТОСЬ: ХРЕН ВЪСПЕТЬ НЕ ОУПРАВЛЕНЬ ЕСТЬ
 ВЪ ЦАРЬСТВИИ НЕБЕСЬНЫМЪ; НЕ ПАУЕ ТЫ, ГОСПОДИ МОИ,
 ПРИИДИ СЯМО ВЪ СВЕТОЮ ГОРОУ, И НАСЛАДИ СЕ СЪНАСЛѢ-
 ДЬНИКА СВОЕГО, ВЪ РОЖДЬСТВѢ ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ ПРОЯ-
 ВЛЕНАГО ТИ, САВЫ МОИ, СЛЫШАВШАГО ГЛАСЬ ВЛА-
 ДЫКИ МОЕГО ХРИСТА: ИЖЕ ЛЮБИТЬ ОТЬЦА ИЛИ МАТЕРЬ ПАУЕ
 МЕНЕ, НЕСТЬ МНѢ ДОСТОИИ; И ПАКИ: ИЖЕ НЕ ПРИИМАЕТЪ КРЪ-
 СТА СВОЕГО И ВЪ СЛѢДЪ МЕНЕ НЕ ГРЕДЕТЬ, НЕСТЬ МНѢ ПО-
 ДОБЕНЪ; ЛЮБИЕ ДОУШОУ СВОЮ ПОГОУБИТИ Ю, А НЕАВНДЕН
 ДОУШЕ СВОЕЮ ВЪ ЖИВОТѢ ВЪУМЪМЪ СЪХРАНЕНОУ ОБРЪ-
 ШЕТИТИ Ю, И ПРОУЕ. ДА И АЗЪ, ГОСПОДИ МОИ, РЕВЬНОУЕ
 ПОРЕВНОВАХЪ ПО ГОСПОДѢ БОЗѢ МОЕМЪ, И ГОСПОДЬ ПРИИМЕТЪ
 МЯ РЕКИ: ГРЕДОУШАГО КЪ МНѢ НЕ ИЖДЕНОУ ВЪНЪ; ПАУЕ
 ЖЕ И ГОСПОДЬ ПОСЛА МЯ ПРЕДЪ ЛИЦЕМЪ ТВОИМЪ, И ТЪ ОУ-
 ГОТОКА МОЮ МѢСТО ТВОЕМОУ СЪПАСЕННИЮ, ИДЕЖЕ ТЫ ПРИ-
 ШЕДЪ ПРЕИИИИ ЦАРЬСТВО ЗЕМЛЬНОЕ И НЕБЕСЬНЫМЪ, И
 ПРЕБОЛШЕИ БЛАГОДѢТИ СЪПОДОБИШИ СЕ, И ВЕЛИКИИ МИРО-
 ТУИИ ПОДОБЕНЪ СВЕТОМОУ ДМИТРИЮ ИВИИ СЕ. А ЗА
 МОЕ ПРИШЕСТВИЕ ТАМО, НЕ ВИДИШИ МЯ КЪ ЖИВОТѢ СВОЕМЪ;
 НЕ ПРИИДИ ЗДЕ ВЪ ОУГОТОВАНОЕ МѢСТО ПРЕПОДОБИЮ ТВО-
 ЕМОУ, И ТОУ МЯ ВИДИШИ СЛАДЬКЫМИ ВИДѢНИЕМЪ, ЯКО ДА
 ДИВНО БОУДЕ ЗРѢТИ НЕБЕСЬНЫМЪ И ЗЕМЛЬНЫМЪ ТВОЕГО
 ПРЕВЫСОКАГО СЪМЪРЕННИ, ИМЪЖЕ ПРЕВЫСОКОУ БЛАГОДѢТИ
 ПРИИМЕШИ ОТЪ ДАРОДАТЕЛЯ ХРИСТА, ПО САНОМЪ РАЗ-
 ДѢЛЮШТОМОУ ДОБРЫЕ ДѢЛА. КОДИТЕЛЬ ЖЕ НАЮ ХРИ-
 СТОСЬ РЕКАИ ЕСТЬ НЕЛЬЖЬНЫМИ ОУСТЫ СВОИМИ: АШЕ КЪТО
 МНѢ СЛОУЖИТИ, ПО МНѢ ДА ХОДИТИ, И ИДЕЖЕ ЕСМЪ АЗЪ,
 ТОУ И СЛОУЖЕН МНѢ ДА БОУДЕТИ; И АШЕ КЪТО СЛОВО МОЕ

ПОУЧЕТЬ , ПОУЧЕТЬ И ОТЬЦЬ МОН. И СЕГО РАДИ СЛОВЕСИ
 ВЪУЧНОЮ ЖИЗНЬ НАДЪЮ СЕ ПРИЕТИ ОТЪ НЕГО ВЪ БЕСКОМЪ-
 УШНЫЕ ВЪКЫ. ТОГО РАДИ ВЪСЪМЪ СРЪДЦЕМЪ И ВЪСЕЮ ДОУ-
 ШЕЮ ГОСПОДЕВИ МОЕМОУ ВЪРОЮ ТОПЛОЮ ПРИСТОУЩИХЪ И
 ПРИБЛИЖИХЪ СЕ ЕМОУ, И КЪ НЕМОУ ПРИЛЪПОХЪ ПО ПИСАМО-
 МОУ СЛОВЕСИ ПРОРОЧЕСКОМУ: МНѢ ЖЕ ПРИЛЪПАТИ СЕ БОЗЪ
 БЛАГО ЕСТЬ; И ПО АПОСТОЛУ: ПРИЛЪПАТИ СЕ ГОСПОДЕВИ
 ЕДИНЪ ДОУХЪ ЕСТЬ. ТѢМЪЖЕ И АЗЪ СЪ ВЪРОЮ РЕКОУ, ОТЬЕ
 МОН: ПРИЛЪПЕ ДОУША МОЯ КЪ БОГОУ, ВЪ СЛѢДЪ ЕГО ЛѢТА-
 ТИ МЫСЛЬНЫМА КРИЛОМА ДОУХОВНЫМА, ЯКО ПУЕЛА ВЪ
 СЛѢДЪ СВОЕЮ МАТИЦЕ, И ЯКО СЪТЪ МЕДОВЬНЫИ ВЬНОУ КЪ
 НЕМОУ ЗДАТИ ЛЮБОВЬ ВЪ СРЪДЦИ МОЕМЪ; ЯКО САМЪ ЛЮБЫ
 ЕСТЬ, И ОНЪ ПРЕЖДЕ МЕ ВЪЗЛЮБЛЪ ЕСТЬ, И ВЪ ПЛЪТЬ МОЮ
 ОБЛАКЪ СЕ ЕСТЬ; А СЛОВО ЕГО ДОУХОВНОЕ СЪТЪ МЕДЪНА
 СЛАДУШАЩЕЮ ЛЮБОВНЮ ПИТАЕТЪ МЕ, И ИСТИННОЮ ВЪРОЮ
 КРЫИТИ МЕ ВЪ ЛЮБВИ СВОЕЙ; НЕ ТЪНЮ ВЪ СНІЕ ВРѢМЕ
 ЛЮБИТИ МЕ, НЪ ИС КОНИ ПРЕЖДЕ ВЪКЪ И ПРЕЖДЕ БЫТИА
 МОЕГО ВЪЗЛЮБЛЪ МЕ ЕСТЬ, ЯКО БОГЪ ПРЪМИЛОСТИВЪ И
 ЗЪЛО ШТЕДРЪ. ТЕБЕ ЖЕ МОЛЮ, ГОСПОДИ МОН И ОТЬЕ, АШЕ
 ЖЕЛАЕШИ МЕ ВИДѢТИ СВОЕ УЕДО ЛЮБИМОЕ ЕШТЕ КЪ СНІЕМЪ
 ВЪЦѢ МНОГРЕДОУШТЕМЪ, ДА ОСТАВИ ЦАРЬСТВО ЗЕМЛЬНОЕ,
 ТЛѢННО БО И ВРѢМЕННО ЕСТЬ, И СЛАВА ЕГО СКОРО ПРЪ-
 МИНОУЮЩИА ЕСТЬ. ПАЧЕ БО ЗЪЛО БОЛЬШЕ ЕСТЬ ИЗВОЛИТИ
 БОГА БОЖИТИ СЕ ВСЕГДА; ПО НИЖЕ БОГЪ БОЛЬШЕ ЛЮБИТИ
 ЕДИННОГО ПРАВЕДНИКА ПАЧЕ ВСЕГО МИРА ГРѢШНИКЪ; ДА
 ТОМОУ МЫ ПОДОБАЕТЪ ПРЪСНО МОЛИТИ СЕ ВЪСЪМЪ СРЪДЪ-
 ЦЕМЪ И ВЪСЕЮ ДОУШЕЮ; НѢСТЬ БО ННОГО РАЗЪ ТОГО ЕДИН-
 НОГО, О НЕМЪЖЕ ЖИВЕМЪ И ДВИЖЕМЪ СЕ И ЕСМЫ, О НЕМЪЖЕ
 ПОДОБАЕТЪ МЫ СЪПАСТИ СЕ, КЪ НЪЖЕ ВЪРОВАХОМЪ И КРЪ-
 СТИХОМЪ СЕ ВЪ НМЕ ЕГО, ТОМОУ МЫ ПОДОБАЕТЪ ПЪТИ, МОЛИТИ
 СЕ, И ТОМОУ ПОКЛАНЯТИ СЕ; НА СЕ БО ИСТОКОЕ БОГОМЪ

СЪТВОРЕНИ ИЕСИМЪ; ТОМОУ БО ВСАКЫИ ПОМЫСЛЬ НАШЪ ДѢ-
 ЛОМЪ ЖЕЛАНІЕ СЕ ПРѢДЪСТОИТЬ, И ТѢ БО ПРОЗРѢТЬ ВСЕ ОУМЫ
 НАШЕ, И ДОУШЕ НАШЕ ВСЕ КЪ ДЛАНИ СВОЕИ ДРЪЖИТЬ, И
 ВСЕ ПОМЫСЛИ СРѢДЦѢНЫИ СЪВѢСТЬ, И ТОМОУ ВСА ДѢЛЕСА
 НАША ЖЕЛЪ СОУТЬ, И ТОГО ОУНЮ НИЧЕТО НЕ ОУКРЫЕТИ СЕ,
 СѢДЕШТОМОУ НА ХЕРОУКИИ, И ПРОВОДЕШТОМОУ БЕЗДЪНЫ,
 И ТОГО ВСИ СВѢТНИ ПРОСЛАВИШЕ И ПѢШЕ КЪ СНИЕМЪ ВѢЩЕ,
 И ОУГОДИШЕ ИЕМОУ, И ПРИСНО СЛАВЕТЬ И ПОЮТЬ И ПРѢ-
 КЪЗНОСЕТИ КЪ ВѢКЪ ВѢКОУ; И ТѢ ВЪЗВЕЛЮТИ ПОЮШЕТЕ ИЕГО,
 И СЛАВЕШЕТЕ ИЕГО ПРОСЛАВИ, И ТОГО СВѢТНИ ПРОРОЦИИ ПРО-
 ПОВѢДАШЕ ПРѢЖДЕ, И СВѢТНИ АПОСТОЛИ ИАПОУНИШЕ МЫ ТОГО
 ЕДИННОГО СЛАВИТИ, ТОМОУ ЕДИННОМУ СЛОУЖИТИ ПРѢПОДО-
 БИЕМЪ И ПРАВДОЮ ВСЕ ДНИ ЖИВОТА НАШЕГО, И ТОГО
 ПРИЗЫВАТИ И ПѢТИ ПѢСНЫИ И ПѢНЬИ ДОУХОВНЫИИИ, ПО-
 ЮШЕТИ И ПРѢПОЮШЕТИ ДНИ И НОЩИ КЪ СРѢДЦИИ НАШИИ
 ГОСПОДЕИ; ДА СЕГО УЛОВѢКОЛЮБЕНАДО БОГА, ПРИИДИ ГО-
 СПОДИ МОИ СВѢТЫИ, ДА И МЫ ВЪЗВЕЛЮМЪ ВЕЛИКОУ ИЕГО
 КРѢПОСТЬ ВѢРОЮ ЧИСТОЮ, РАЗОУМА ИЕГО НИЩОУШЕТИ, ИЕМОУ-
 ЖЕ ИЖЕТИ ЧИСТА, ИЕГОЖЕ МНОГОСТЬ БЕСУИСЛАВНА И СЛАВА НЕ-
 ИЗМѢРНА И УЛОВѢКОЛЮБЕНЕ БЕСУИСЛАВНО; ВСЕ БО МНОУ-
 ЕТИ, ВСЕ ОУКРЫПАЕТИ, И ВСЕ ПРИЗЫВАЕТИ КЪ СЕБѢ И ГЛА-
 ГОЛЕТИ: ПРИИДИТЕ КЪ МНѢ ВСИ ТРОУЖДАЮШЕТИ СЕ И ОБРѢ-
 МЕННИИ, И АЗЪ БЫ ПОКОЮ, И КЪ РАИ ВСЕЛЮ БЫ, И КЪ
 МѢСТА СВѢТЛА И КЪ ПОКОНЪ ВЪВЕДОУ БЫ, И КЪ РАДОСТИ ВѢ-
 ЧЪНЪИ ОУТѢШОУ БЫ И ПОКОЮ БЫ КЪ ВѢКЪ. БЫ ЖЕ ПРѢЖДЕ
 РАЗОУМѢТИ МЕНЕ, ИЖЕ КРОТЪКЪ ИЕСИМЪ СЪМѢРЕНЕ СРѢДЦЕМЪ,
 И ПОСЛОУШАТИ МЕНЕ, И ВЪЗМЪТИ ЖЕЛЪ МОИ НА СЕ, И
 ИАПОУНИТИ СЕ ОТЪ МЕНЕ ВЕЛИКОМУ СЪМѢРЕНИЮ ВАШЕГО РАДИ
 СПАСЕННИ СЪМѢРЕНІЮМОУ СЕ, И СЪМѢРЕНЕТИ СЕ ПРѢДЪ МНОЮ
 И ДОУШЕЮ И ОУМОМЪ И СРѢДЦЕМЪ, И ОБРѢШЕТИ ПОКОНЪ
 ДОУШАИ ВАШИИ, ПРИИМЪТИ СЛОВО ИЕВАНГЕЛИИ ОТЪ ОУСТЬ

МОНХЪ , И ПРИНИКНѢТЕ ВЪ МОЕ ОУЧЕНІЕ , И РАЗОУМѢТЕ
 КОЛѢ КРОТКѢ ІЕСМЪ И БЛАГѢ И ТРЪПѢЛИВѢ И СЪМЪРЕНѢ
 СРЪДЦЕМЪ , КАКЕ СЕ О ЗЪЛОБАХЪ КАНИНХЪ ; ОБРАТИТЕ СЕ КЪ МНѢ ,
 И АЗЪ ОБРАШТОУ СЕ КЪ ВАМЪ , И ПРОШЕНІЕ ВЪ ДАМЪ . ДО
 КОЛѢ ХОШИТЕ ГЫБНОУТИ ДАЛЕУЕ МЕНЕ ХОДЕШТЕ ? ДО КОЛѢ
 НЕ ОДОУЧЕТЕ СЕ ОТЪ МЕНЕ ВЪСЕГДА ОУЧНИИ , И НИКОЛИЖЕ
 ВЪ ИСТОКОЕ СЪМЪРЕНІЕ ПРИХОДЕИТЕ ? ДО КОЛѢ ЛИШАЕТЕ
 СЕ МОЕГО ДАРА СВЕТААГО И МОЕЮ ПРАВДЪ СВЕТАЮЮ И МОЕЮ
 ЖИЗНИ ВЪУЧНЫЮ И МОЕЮ МИЛОСТИ ВЕЛИКУЮ И МОНХЪ ШТЕ-
 ДРОТЪ МНОГЫНХЪ И МОЕГО СВѢТА ВЕЛИКААГО И МОЕГО СЪПА-
 СЕНІА БЛАЖЕНААГО И МОЕГО ПОСЛОУШАНИА ИСТИННААГО
 И МОЕГО ДАРА БОЖЕСТВЕННААГО И МОЕГО ЦАРЬСТВА НЕБЕСЬ-
 НААГО И МОЕЮ СЛАВУ НЕПРЪХОДИМУЮ И ДНѢВНУЮ И РАДО-
 СТЫННУЮ , О ИМЕНЕ РЕЧЕ ВЕЛИКОЕ СВѢТЛО ВСЕЮ ВЪСЕЛЕН-
 НЮЮ , АПОСТОЛЪ ПАВЪЛЪ : РАДОУЙТЕ СЕ О ГОСПОДѢ , И ПАКЪ РЕКОУ :
 РАДОУЙТЕ СЕ . СЪМОТРЕТЕ БОУДИ ВАМЪ И РАЗОУМНО ВЪСЪМЪ
 УЛОВЪКОМЪ , ГОСПОДЪ БЛИЗЪ ; НИЧЕМОЖЕ НЕ ПЕЧѢТЕ СЕ , НЪ
 ВЪСЕГДА МОЛИТВОЮ И МОЛЕНІЕМЪ ; ЛЮБЕШТИМЪ БО ІЕГО
 И ТВОРЕШТИМЪ ВОЛЮ ІЕГО ВЕЛИКА РАДОСТЬ БОУДЕТЬ , НЕ-
 ИЗРЕЧЕНА И ПРЪВЪУНА , ІЕЖЕ РАДОСТИ НИКТОЖЕ НИКО-
 ЛИЖЕ НЕ СЛЫША НИ ВІДѢ ОТЪ УЛОВЪКЪ , ИЖЕ ГОСПОДЪ СЪ
 ВЪСЪМИ НАМИ ВЪ ВЪКЪ И НА ВЪКЪ , И ІЕШТЕ ПРОУЧЕ ТЫМЪ
 БЕСЪКОНЕЦА СЪ НАМИ ВЪ ВСЕ ВЪКЪ ВЪКОМЪ . А НЕ ТЫНЮ НА
 ЗЕМЛЮ ПРИШЕДЪ ПОХОДИ СЪ НАМИ , НИ НАВЪДНѢ НИ СЕ И
 ОТНДЕ ОТЪ НАСЪ , НЪ ВИНЮ ІЕСТЬ СЪ НАМИ , ИЖЕ РЕЧЕ
 ПАКЪ ТЪЖДЕ СКАЗЫ ПАВЪЛЪ : БОГЪ СЪ И БЛАГОСЛОВЕНЪ ВЪ ВЪКЪ ,
 ИЖЕ НАДЪ НАМИ И О НАСЪ , О ИМЕНЕЖЕ ДВИЖЕМЪ СЕ И ІЕСМЫ .
 ГОСПОДЪ БО ЛЮБОВНЮ САМЪ ПРИИДЕ КЪ НАМЪ , И ОУПОДОБИ
 СЕ НАМЪ , И КЪЗЕ ОБРАЗЪ НАШЪ НА СЕ , ИЖЕ ПРѢЖДЕ СЪЗДА
 ПО ОБРАЗУ СКОЕМОУ И ПО ПОДОБИЮ , И ОТЪ НЕБЫТИА ВЪСЕ
 НИ ПРИВЕДЕ , И САМЪ ПРИИДЕ КЪ НАМЪ СЛОВОМЪ БОЖИЕМЪ

ПОКЕЛѢННІЕМЪ И ПРИШЕСТВІЕМЪ ПРѢСВѢТАГО ДОУХА , И
 ВЪСЕЛІ СЕ ВЪ МЫ. ДА ЗА ВЕЛИКОЮ ЛЮБОВЬ БОЖІЮ , ЮЖЕ
 ІЖИ ГОСПОДЬ ВЪ НАСЪ СВОИМЪ ПРИШЕСТВІЕМЪ ТРИННОСТАСЬ-
 ННЫМЪ , СЫНЬ БО БОЖІИ ОТЪИМЪ ПОКЕЛѢННІЕМЪ ПРѢЖДЕ
 СЫНДѢ КЪ НАМЪ , ОТЫЦЬ ЖЕ СВЕТЫИ ЛЮБОВНЮ СЫМОВѢНІЕЮ
 НЕ ОСТАВИ ІЕГО , И СВЕТЫИ ДОУХЪ РАВНОУХЪСТНЪ СЪ НИМА ,
 И БОЖЕСТВА НЕРАЗЛОУЧНАГО ИСПАЛНО БЫСТЬ НЕБО И ЗЕ-
 МАМЪ. ДА И ТЫ , ГОСПОДИ МОИ И ОТЫЦЕ , ОУПОДОБИ СЕ ВОЛИ
 БОЖІИИ , И ПОСЛАДСТВОУИ ГОСПОДЕКИ СВОЕМОУ , И ПРИИДИ
 ВЪ СВЕТОЮ ГОРОУ , И СЪВЬКОУПИ СЕ СЪ ЛЮБИМЫМЪ УЕ-
 ДОМЪ СВОИМЪ , ДА ПОСЛАЕШЬ МЫ ВЛАДЫКА ХРИСТОСЪ ПРѢСВЕ-
 ТЫИ СВОИ ДОУХЪ , И ОБНОВИТЬ ВЪ НАЮ ОБРАЗЪ ТРѢСВѢТАГО
 СВОЕГО БОЖЕСТВА , И ЗА ЛЮБОВНОЕ ПОСЛАДОВАНИЕ ІЕМОУ
 ВЪСЕЛІТЬ СЕ ВЪ НАСЪ И ОБИТАТЬ ВЪ НАЮ СЪТВОРИТЬ , ІКОЖЕ
 РЕЧЕ БОГОСЛОВЪ ІЕВАНГЕЛИСТЪ НОАНЪ : ВІДѢХОМЪ СЛОВОУ
 ІЕГО , СЛОВОУ ІЖО ІЕДИНУЕДАГО ОТЬ ОТЫЦА ; И ГОСПОДЬ
 ВЪСЕСЛАВНЫИ ИИСОУСЪ ХРИСТОСЪ СЫНЬ БОГА ЖИВАГО ПРИ-
 ШЕДЪ КЪ НАМЪ И ВЪСЕЛІ СЕ ВЪ МЫ , ВѢРОЮ И ВѢСѢХЪ ВѢРОУ-
 ЮЩИИХЪ ВЪ НЬ ЗОВЕШЬ ВЪ СВОЮ ЖИЗНЬ ВЪУМОЮ , ГЛА-
 ГОЛІЕ : ГРЕДѢТЕ КЪ МНѢ ВЪСИ ЛЮБЕШТЕН МЕ , И ПАМЫ ВЪСТА-
 НѢТЕ И НДѢМЪ ОТЬ СОУДОУ , И ВЪИИДЕМЪ ВЪ РАДОСТЬ ВЪУ-
 МОЮ ; СЕГО БО СВѢТА ВАША ЖИЗНЬ КРАТКА И ВРЕМЕННА ,
 А МОЖА БЕСКОНЬУНА И ВЪУНА И РАДОСТИ ИСПАЛНІЕНА И
 ВЕСЕЛІИ И ВЪСЕГДА СВѢТЛОСТЬ БЕСКОНЬУНА И РАДОСТЬ НЕ-
 ДОМЫСЛИМА ВАМИ ; ВЪСТАИТЕ И ПОИДѢТЕ ОТЬ СОУДОУ ОУ-
 МОМЪ И ЛЮБОВНЮ , И ВЪЗДВИГНИТЕ МЫСЛЬ СРѢДЦЪ ВАШИХЪ ,
 И ОУСТРАБИТЕ СЛАБЫИ КОЛѢНИ СЪМЫСЛА ВАШЕГО , И ПОКЛО-
 НИТЕ КЪ МНѢ ГЛАВЫ ДОУШЪ ВАШИХЪ И ТѢЛЕСЪ , И ПОМОЛИТЕ
 СЕ БОГОУ И ОТЫЦОУ МОИМЪ ПРОШЕННІЕМЪ , ДА БЛАГОСЛОВИТЬ
 ЖИЗНЬ ВАШОУ , РАЗОУМНО ЖИТИ И ПРАВЕДНО ; РЕЧЕ БО
 САМЪ ГОСПОДЬ СВОИМИ НЕЛЖЬНЫМИ ОУСТЫ : АШЕ БО НЕ

БЫХЪ ПРИНІААЪ И ГЛАГОЛААЪ ВАМЪ, ГРѢХА НЕ БЫСТЕ ИМѢЛИ;
 НИИЖЕ ЖЕ ИЗВѢСТА НЕ ИМАТЕ О ГРѢСѢ ВАШЕМЪ; КЕЛЫА ЖЕ
 ПРИИДОХЪ, И БЛАГОВѢСТНХЪ ВАМЪ РАДОСТЬ ВЪУІННОЮ И СВЕ-
 ТОЮ ІЮ БОЖЬСТВІННОЮ, ІЕНЖЕ ПРИУЕСТИТЕ СЕ СЛОВЕСЕ МО-
 ЕГО ПОСЛОУШАВШІЕ И ВЪРОКАВШІЕ МНІ БЕЗЪ СОУМЫІННІИ,
 И ЦАРЬСТВО НЕБЕСЬНОЕ ДАМЪ ВАМЪ, ДА ЖИВЕТЕ ВЪ НЕМЪ
 АНГЕЛЬСКЫ ВЪ ВѢКЫ, И СВѢТОМЪ МОИМЪ ПРИСЪНОСОУШІТЬ-
 НИМЪ ПРОСВѢТИТЕ СЕ, И СВѢТААГО ДОУХА РАДОСТІЮ ИСПЛЪ-
 НИТЕ СЕ, И ПИИТЕ ВЪШІИИАГО РАДЪ НАСЛАДИТЕ СЕ, И МЕНЕ
 ПРИСЪНО СЪ АНГЕЛЫ СЛАВІТИ НАУІНЕТЕ ВЪ ВѢКЫ, И ВЕСЕ-
 ЛІТЕ СЕ О МНѢ СЪ ВЪСЪМЪ СЪБОРОМЪ АНГЕЛЪ И УЛОВЪКЪ;
 ІЕНЖЕ БО, РЕУЕ, ГЛАСЪ МОИ СВЕТЫИ СЛЫШИТЪ, НА СЕМЪ СВѢТѢ
 ЖИЕЪ СЫН, ПОТЪШИТЕ СЕ КЪ МНѢ, ПОИШИТЕ МЕНЕ, И ВЪЗ-
 ЛЮБИТЕ МОИ ОУЗЪКЫИ И ТЪСЪНЫИ ПОУТЪ, ПО ІЕМОУЖЕ АЗЪ
 НАПРАВЕ МЫСЛЬ ІЕГО И НАСТАВЛЮ ДОУШОУ ІЕГО ПРЪМЪ ІТИ,
 И ВЕДОУ ОУМЪ ІЕГО, ДА НЕ ЗАБЛОУДИТЪ ОТЪ ПОУТИ МОЕГО,
 БѢДЪНЪ БО ХДЕ ІЕСТЪ И ОУЗЪКЪ ПОУТЪ МОЕГО ПРАВЕІЕНІИ
 ДОУХОВЪНААГО; НЕ КЕЛЮ БО АЗЪ ПО ЗЕМЪІНОМОУ ПОУТИ ВЪ
 САДЪ МЕНЕ ХОДИТИ, НЪ ПО БОЖЬСТВІННОМОУ ПОУТИ МОЕМОУ
 И ОТЪОУ, ІЕНЖЕ СЪХРАНИТИ ЗАПОВѢДИ МОЕГО ЗАКОНА; И
 КОМОУЖДО НАУІНЪШОУ И АЗЪ ПОМОГОУ ІЕМОУ, И ГРЕДОУ-
 ШТААГО КЪ МНѢ НЕ ІЕНДЕНОУ ВЪНЪ, НЪ ВЪНОУТРЪ ВЪВЕДОУ
 ІЕГО КЪ СЕБѢ ВЪ ВЪРОУ МОЮ И ВЪ ЗАКОНЪ, ВЪ ЛЮБОВЪ И ВЪ
 ОУПОВАНИЕ, ВЪ ПРАВЕДОУ И ВЪ ІСТИННОУ, И ВЪ ВЪСЕ ЗАПО-
 ВѢДИ ЗАВѢСТА МОЕГО НОВААГО, ВЪ ІМНОСТЬ И ВЪ СЪПАСЕНІЕ
 И ВЪ ІСТИННОУ, ВЪ РАДОСТЬ И ВЪ ВЕСЕЛІЕ, ВЪ ЦАРЬСТВО НЕ-
 БЕСЬНОЕ И ВЪУІНОЕ, ВЪ СВѢТЪ ПРЪСВѢТАИИ, И ВЪ ІМІРЪ
 ВЪШІИИИ, ВЪ РАДІ СВѢТАИИ И СВЕТЫИ, ВЪ СЛАВОУ КЕЛІКОЮ, И
 ВЪ УБЪСТЪ ІЗРЕДЪНОЮ, И ВЪ САНЪ АНГЕЛЬСКЫИ, И ВЪ
 ДОУХОКЪНОЕ ЖИТИЕ, И ВЪ ІНСТОЕ СЪМЫШЛЕНІЕ, ВЪ ІЦЪ-
 ЛОМОУДРІЕ И ВЪ ДЪВѢСТВО, И ВЪ ПАМЕТЪ ВЪУІННОЮ, ВЪ

хвалоу и въ благословеніе прѣсвѣтому сладкаго гласа
 праведныхъ : гредѣте , благословенни отъца моего ,
 принимѣте оуготованое вамъ царство прѣжде сътворе-
 ннаго мира всего ; и прѣжде бытиа вашего отъца мон
 небесныи благословенъ вы есть , и познавъ и познавъ
 на спасеніе , еже азъ нынѣ въплътивъ се на послѣднихъ
 лѣта рода сего благовѣштаю вамъ ; просите и дасть се
 вамъ , и нштите и обрѣштите , тѣцѣте и отъверзоутъ се
 вамъ ; всако бо просенъ приемлетъ , ншитенъ обрѣшеть ,
 и тѣкоуштому отъверзеть се . да того ради приндѣте
 всѣи къ мнѣ , и просите моего спасеннаго вѣчнаго ,
 хранѣште мое заповѣди нштите жизни вѣчныя ; сию
 жизнь вѣременною прѣзрѣште , оударите въ двери
 моея многостн смѣреннымъ образомъ , и внидите прѣсн
 свое роукама , и простирающе и прѣмо къ мнѣ на небо ,
 нспоуштающе нзъ сръдѣца своего въздыханіе нзъ глы-
 бины и стенанія тежка о грѣсѣхъ своихъ некоуште се ,
 оумна оумнаиеныма горѣ възирающе къ моему все-
 мошъному божъствоу ; и отъверзоутъ се вамъ двери
 царства небеснаго , и внидете въ нѣ пространство ве-
 селыма оумна и свѣтлымъ лицемъ и оумомъ просвѣщен-
 номъ , сръдѣцемъ радостномъ , тѣломъ непорочномъ ,
 доушею красною , и житицемъ чистомъ , и обрѣштите
 тоу поконъ вѣчныхъ доушамъ вашимъ , и всакоя радѣ-
 сти и веселія наполните се , и съ ангелы равны съ-
 твороу вы , и блажоу вы въ вѣки , и оскештоу ваше жи-
 тіе , да выноу радоуіете се и веселите се , мѣздоу ве-
 ликоу за троуды своея приемыше на небесехъ въ славу
 мою и отъун , якоже благовѣстныя вамъ рекъ : радѣйте
 се и веселите се , яко мѣзда ваша многа есть на небе-
 сехъ . да господи мон и отъѣе , тоу ради славы небесъ-

ныи и радости вѣчныи и мѣзды небесныи потыиши се и остави царство земльное, и прииди съмо въ сего-
 тои приеѣхшиште прѣскетые богородице, въ Скетоюю
 Героу, и да сътворишь колю божню, и заповѣди его
 съкрышиши, якоже рече господь, да ништемъ прѣжде царь-
 ства небеснааго, и по томъ вса приложеть се намъ,
 и да съ собою приедемы любителяю наю Христоу лнкъ
 уригоризыцъ и съборъ светитель и съныи многыи въсѣхъ
 бравоверныиныхъ, иже оуподобивше се нама и послѣ-
 доуютъ на въ снѣмъ царствени наю земльномъ, да соу-
 гоубо благодѣть приимешь, за се сама и за тѣхъ, ныже
 образъ боудеши на скетиню и на съпасеннѣ божнѣ, яко
 да добринъ пастыре шнмъ се Христоу о стадѣ своемъ,
 яко да овѣще словесныи и съ ними агньи доуховнии
 потекоуть поутемъ наю въ царствени небесномъ, и да
 кинноградъ христовъ прѣданыи нама господемъ унстыи
 онаотомъ оградныи, благовернемъ унстыи и вѣрою
 непороуною, яко да ниѣдинъ отъ зѣври злыхъ плода
 его въвоуситъ, нъ въ сѣто троудъ расплоднѣши, и въ
 прѣскѣтани онъ днь великыи приедемъ его Христоу,
 закаавшомоу се за ны. прииди, господи и отъе, да
 уеда свои страху божню наоучиши, и добрыи поутъ
 съпасеннѣ покажешъ ны, и великоѣ съмѣреннѣ прѣдъ-
 ложшии намъ хотѣшнымъ жити по благоустию твоѣ-
 моу, яко да и мы уеда твоѣмъ възвѣанымъ господа съ
 тобою, и молитвами твоими скетини и насъ господь
 да съподобитъ послѣдовати стопамъ ти скетини; ты бо
 лише троуди се на зданнѣ апостольствѣ, полагаѣ осно-
 вании скетые вѣры христовы; того ради большоу мѣз-
 доу приимешъ отъ Христа даромъ раздѣтелемъ противоу
 троудомъ комоужде. прииди, пастыроу добринъ когомъ

даровамааго ти стада; прииди и заколи се за ны, по-
добе се владыцѣ своемуу пастыремъ наудельникоу Хри-
стоу, да образъ боудеши стадоу своемуу, и миро бла-
гооуханна истощиши съ вѣрою притекающнми къ рцѣ
моштен твоихъ. прииди, свѣтлыице божие, горе бла-
годѣтню божнѣю и съкѣте се доухомъ светлымъ; владыка
твой Христось ждѣтъ тебѣ, яко да принесеши ѣмоу
плоды земли благыя, непорочныя доуше твоей, юже
оущиши жестокии въздръжаннѣмъ и сѣмъреннѣмъ
великимъ, и Христоу принесеши ю даръ непорочнъ.
прииди, заре разоумнааго вѣстока; пророкъ прорече-
ниа съкончаше се, и вса божьствнаа дѣланиа съвѣ-
ше се на насъ, и вси пророци ставше до Иоана; сыгы
же царьство небесное поудѣтъ се въсѣмъ людемъ твоимъ
бога; концы оубо законоу и пророкомъ люители твои
Христось пришдѣи на кончинноу лѣтомъ, и всако отъ-
чѣско сѣмотрѣннѣ съврѣшишь, за неизреченое мно-
срднѣ прѣклонъ се и сѣнизишь се въ нашъ образъ; бо-
гатою многостію призрѣвъ на твоѣ сѣмъреннѣ, поудѣтъ
те, яко да пришдѣ въ Светоую Гороу възхитиши царь-
ство небесное; поудимо бо естъ, господи мой много-
любимы, и поудѣстни се въ нѣ възхитають те; земля
бже поена отъ вышнихъ высотъ въсѣгда распадавши
се въпнигъ къ творцоу своему, яко да посылаетъ ти
дждь ранъ и позднъ, яко да прозебѣтъ сѣмѣ насѣ-
жно на нѣн, и сама напоена възвесѣлитъ лице свое;
на се бо самое истовое тебѣ, светлыи господи отъче мой,
скрѣпиште скрѣпеною отъ родъ прѣвѣныхъ, въ послѣд-
нихъ лѣта открьѣтъ те скрѣпниште благое свѣтодатель
твой Христось, яко да напоиши пастинноу свою бла-
говѣрнѣ, и себе обогатиши небесными дарыи, и въз-

ВЕСЕЛИШИ УЕДА ТВОЯ ОТЪ БОГА ДАНОЮ ТИ БЛАГОДѢТНЮ , И
 ОУМАСТНИШ И МИРОМЪ БЛАГОУХАННѢ ТВОЕГО. ПРИИДИ, ЛЮ-
 БИТЕЛЮ УЕДА ТВОЕГО , О ИМѢМЪЖЕ ТИ ИЗВѢСТНО БЫСТЬ
 ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ ВЪ РОЖДЕННѢ ЕГО. ПРИИДИ, ПОДОБЕ СЕ
 ОНОМОУ УЛОЖКОЛЮБЕНКОМУ ПАСТЫРОУ , НЖЕ НЕ ТЪКЪМО
 ОСТАВИ ДЕВЕТЬ ДЕСЕТЬ И .Ф. НА ГОРАХЪ НЕБЕСЬНЫХЪ , Н
 И ТЫСОУШТЕ ТЫСОУШТАМИ И ТЪМЫ ТЪМАМИ И БЕСУНСАНА
 ВОИНЬСТВА ОСТАВИВЪ , СЫННДЕ НЕБЕСА ПРѢКЛОННЪ , И ПОИ-
 СКА ОВЪУЕТЕ ЗАБЛОУЖДЫШАГО , И ОБРЪТЪ ИСТРЪЖЕ И ИЗЪ ГРЪ-
 ТАНА СЪМЪРЪТОНОСНАГО ЛЮТАГО ЗВЪРА ДИВКОЛА , И ВЪЗЪМЪ
 НА РАМО СВОЕ И ПРИНЕСЕ ОТЬЦОУ СВОЕМОУ , И ПАКЪ ОУ-
 СТАВИ И ВЪ СТАДЬНЫЕ ОВЦЕ СВОЕ ; И ТЫ , ГОСПОДИ МОИ ,
 ПРИИДИ ПОУДНЪ ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ ПО БОЖЬСТВЕННОМУ
 ПОУТН И ПО МАЛОИ СТЬЗИЦН МОЕИ , И ПОТРОУДИ СЕ И ПОИ-
 ШТИ ИШТЕДНИ ИМНОГОЛЮБНАГО СРЪДЦА СВОЕГО ; И ПРИИДИ
 И ПОМОЗИ МИ , И СПАСЕ^{СЯ} СЕ , И ПОЛОУЧНЪ И ОБЪШТАНАМЪ
 БЛАГА ГОСПОДЕМЪ НАЮ , И ДОБРЫИ ПОУТЬ ПОКАЖЕВЪ СТАДОУ
 НАЮ И ВЪСЪМЪ ЛЮБЕШТНМЪ БОГА И ХОТЕШТНМЪ ИСТО-
 ВЫИ ЖИВОТЬ НАСЛѢДНТИ. ПРИИДИ, СЪБЪРЪСТННУЕ ПРАВЕДЬ-
 ННЫИ ИС ПРЪВА БОГОУ ОУГОДНВШННМЪ , Акраамоу , Исaa-
 коу , Иаковоу ; ПРИИДИ, ПОДОБЕ СЕ БОГОМЪ БЛАГОСЛОВЕНО-
 МОУ Иаковоу , СЪШЪДЪШОМОУ ВЪ ЮГНПЪТЬ ПРѢКРАСНАГО
 РАДИ УЕДА СВОЕГО Иосифа , СЪ БОГОМЪ ПРѢКРЫМВШАГО
 ВЪСЪ Иеранлѣ ВЪ ЮГНПЪТѢ , И ОМЫВЪШОМОУ ИМНОГЫМИ СЛЪ-
 ЗАМИ СВЕТЫЕ СЪДНИИ ЕГО , И ОУТОЛКВШОМОУ ИМНОГЫХЪ
 ДННИИ ЖАЛОСТЬНОЕ РЫДАННІЕ ИМНОГОЛѢТНЫЕ СТАРОСТИ СВЕ-
 ТАГО Иеранла , НЕ МЫНѢШТОМОУ КЪ ТОМОУ РАДОСТИ ИМѢТИ
 ПО ЛИШЕННѢ ЕГО , НЪ ВЪСЕГДА ГОРЕШТОУ ДОУХОМЪ СВЕ-
 ТИМЪ , И ТОПЛАМИИ СЛЪЗАМИ ОЖИЗДАЮШТА ЛАНИТѢ СВЕТАИ
 БОЖИИ САМОКНДЦА , ЕГОЖЕ ВЪСЪ МИРЪ НЕ БЪ ДОСТОИИ ,
 ИМЪЖЕ И ВЪСЪ МИРЪ ОБЪНОВИ СЕ , Христоу РОЖДЪШОУ СЕ

отъ сѣмене єго свѣтааго ; богомосна соупроуга , прѣ-
 красныи Носифъ и съ богонзбраннымъ отыцемъ си Ник-
 кокомъ, оба жалостню растрѣзаста се, єиште не вѣдоу-
 шта нскомънааго божия сѣмотреннѣ любимааго уѣда
 богомъ посѣланааго прѣдъ нмѣ на възвращеннѣ вѣсе-
 моу Нсранію ; нъ живыи въ Носифѣ и сѣведыи єго въ
 Іѣгиптъ прѣдъ лицемъ отца своєго Нсраніа , тѣжде и
 мене посѣла прѣдъ лицемъ ти свѣтыимъ , ꙗко да про-
 славити богъ въ тебѣ своѣмъ уоудеса и вѣторыи новыи Нсра-
 нѣмъ нареуєши се, и уѣда твоѣмъ обновиши доухомъ све-
 тыимъ , и паствища твоѣмъ богомъ възрѣстѣши нареуєтѣ
 се нзбраннѣ божіе, и богъ прославити се въ нхѣ тво-
 єго ради прѣвеликааго сѣмѣреннѣ, Христа ради оста-
 вѣвшиоу высока , и въ Свѣтоую Гороу прииждѣшоу , и
 добрыи поутѣ боголюбнѣ вѣсѣмъ показавѣшоу . прииди
 многолюбзна жалости доуши мои, подобныи є бо-
 гондѣномуу Никкоу, нъ тебѣ бо вѣторыи Нсранѣмъ про-
 растетѣ , да и ты недомыслимоую радость приимеши о
 уѣдѣ своємъ, ꙗкоже Никковъ о Носифѣ , да и азъ тако-
 же наслаждоу се твоєи свѣтыи любѣкѣ, ꙗко многа лѣта
 оудальшоу ми се твоєго прѣвеликааго възлюбленнѣмъ уѣ-
 долюбнѣаго отца . прииди , господи мои , да назроу
 се твоихъ свѣтыихъ сѣднѣи и охотѣю є , и облобызѣю
 твои скѣтыи образѣ , нже богомъ написанѣ бысть на не-
 бесехъ єиште прѣжде рожденнѣ твоєго . прииди да до-
 неєиже єсѣ въ сѣмъ мноплакаюштемъ житиѣ , да сѣ-
 творимъ єдиномыслиоу молитвоу къ прѣхнстѣи прѣдѣ-
 стѣлѣннѣи жиѣвота наю , и тамо готокоую помонѣи
 самоу оберѣштемъ ю , и отѣверѣзетѣ ми дѣєри мѣноости
 своєи , и съ господемъ наю вѣдвориѣтѣ се въ бесконѣ-
 ыиє вѣкы , аминѣ .

Онь же королѹецыѣ скетын, готѣа стрѣла христока
 нзѣ юности на то млоштрѣнѣ, писаниа многолѣтна въ
 єдино сѣложицѣ любимлаго ради уѣда своего, и насла-
 дикѣ се въ нихъ вѣчѣныхъ благъ, и доухомъ скетынымъ
 прозрѣвъ боудоушта блага и невоныуаємое житіе, и
 разоумѣвъ отъѹство грѣбномѹ, и въздавъ славоу богоу
 творештѹмоу велика и днѣвна уоудеса, по истинѣ ске-
 тоязыца Давида: отъ господа бысть се днѣвно въ оуню
 нашу, яко нзѣ оустъ младаѣныцѣ сѣсоуштинихъ сѣверъ-
 шилъ єси хвалоу; господь славами наѹелъникъ посѣти-
 выи сѣ выше рода нашего, и послаавыи доухъ скетын и
 сынъ скон єдиноуѣдыи, и вселѣи се въ ны, истинѣ бо-
 жии възрою, и быниде въ ны доухъ скетын єго благодѣ-
 тию, и млади соушите тѣлеса, оупокавъше на бога и
 прнѣзгыше къ нѣмоу, сильни оумомъ благокрѣпѣніе
 се, и проповѣдатѣліе намъ дѣстѹиини быше благынхъ
 сѣкрокншѣ и даровъ божиихъ и весельныхъ мѣсть и
 свѣтлыныхъ вѣныцѣ и сладкынхъ нѣснини доуховьныхъ и
 въсего добра вѣчѣнааго, єже тѣню єдинъ вѣсть оуго-
 товавыи є въ обѣтѣаехъ сконхъ любештинимъ єго, самъ
 благодаѣецъ Христось, оутанвыи отъ прѣмоудрынхъ и
 разоумьныхъ и отъкрѣвыи є младаѣнецѣмъ, и велико оу-
 ммаєніе о томъ прнѣмъ, и слызѣ многыє проликиѣ,
 рекъ: азъ грѣшныи недѣстѹиинъ сынъ толкынхъ благъ,
 нь облаѹе оупокаю на прѣмножество штедрѣты єго ве-
 ликынхъ, яко да дастъ ми прѣблагыи богъ отъ того добра
 вѣчѣнааго и мало уѣто, и о нѣмъ живѣ боудоу въ вѣкы.
 и оукрѣпѣвъ се оупоканнѣмъ вѣчѣныхъ благъ, и сню
 славоу земельноюу ни въ уѣтоже вѣмѣнѣвъ, и царѣство
 земельное прѣзрѣвъ, и нзѣракъ благовѣрѣнааго сына сво-
 єго киръ Стефана, и сѣтвори єго великааго жоупана,

САМОДРЪЖАВНА ГОСПОДИНА ВСЕМОУ ОТЪЛЪТЕВОУ СКОЕМОУ,
 И ПОСАДИ ЕГО НА ПРЪСТОЛЪ СКОЕМЪ , И ПРЪДА ЕМОУ ВСЕ
 СТАДО СВОЕ СЛОВЕСНОЕ, ИМО САМЪ ИМАЕЪ ОБЛАСТЬ О НИЕМЪ,
 ТАКО И СЫНОУ СКОЕМОУ ОБЛАСТЬ ВЪСОУ ПРЪДАСТЬ О НИЕМЪ
 ПРОМЫШЛЕНІИ И СОУДЪ ТВОРНУТИ БОГОМЪ НАСТАВЛЯЮЩЕМЪ. ОНЪ
 ЖЕ СЪБРАЕЪ ВСЕ БЛАСТІИ ЦАРЬСТВА СКОЕГО , ВЕЛМОЖЕ ВЕ-
 ЛИКІИЕ И МАЛЫЕ , ДЕСЕТИНИИ И ПЕТИДЕСЕТИНИИ И СЪТЪ-
 НИКИ И ТЫСОУШТИНИКИ , И ВЪСАКИМЪ ВЕСЕЛІЕМЪ ОБЪВЕ-
 СЕЛІКА ВЪСЪХЪ, И ДАРЫМИ ОДАРЕНЪ, И ВСЕ РАБОТНЫЕ СВО-
 БОДНЪ, И ОУБОГЫМИ И МАЛОМОШТИНЫМИ И СЛЪПЫМИ И
 ХРОМЫМИ И ПРОКАЖЕНЫМИ ВЪСЪМЪ ВЪСАКИИ ДОВОЛЪ ПО-
 ДАВЪ, И БЛАГОСЛОВЕНЪ НЫ ГОСПОДИНА ВЪЗАЮБАЮЩАГО СЫНА
 СКОЕГО ВЕЛИКААГО ЖОУДАНА КИРЪ СТЕФАНА, СЪ ВЪСЪМИ СЛЮ-
 ГАМИ СВОИМИ , И ОСТАВИ Е НА БОЖИЕМЪ ПОЛИ. ОНЪ ЖЕ РА-
 ЖДЕГЪ СЕ ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ , И ОУМНАЕНІЕМЪ ПРИЕМЪ ВЪ
 СВЕТИИ ДОУШИ СКОЕИ , И СЪМЪРН СЕ ПОДОБЕ СЕ ВЛАДЫЦЪ
 СКОЕМОУ ХРИСТОУ, СЪМЪРНИШОМОУ СЕ ДО КРЪСТА И СЪМЪР-
 ТИ, И ВЪСТАВЪ СЪ ПРЪСТОЛА СКОЕГО ЦАРЬСКААГО, И ПРЪКЛОНИ
 ВШЮ СВОЮ СРЪДЪУШНОЮ И ТЪЛЕСНОЮЮ, И ПРИЕ СЪ ЛЮБО-
 ВІЮ КРЫМЪ ХРИСТОВЪ ОТЪ РОУКОУ ЕПИСКОПА СКОЕГО КАЛИ-
 НИКА, И СЪПОДОБІЕНЪ БЫВЪ АНГЕЛЬСКОМОУ ОБРАЗУ, НА-
 РЕУЕНЪ БЫСТЬ СИМЕОНЪ МОНАХЪ. БОГОЛЮБЕНА ЖЕ МАТИ ЕГО
 АНА, ТАКОЖДЕ ПОДОБЕШТИ СЕ СВЕТИМЪ ВЕЛИКИМЪ ЦАРИ-
 ЦАМЪ, ОСТАВАШИМЪ ЦАРЬСТВА ЗЕМЛЯНА И ПОСЛЪДОВАВЪ-
 ШИМЪ ХРИСТОУ, И ЦАРЬСТВО НЕБЕСНОЕ НАСЛЪДОВАВЪШИ-
 МЪ, ТАКОЖДЕ ЖЕЛАЮШТИ ОУПОДОБИ СЕ СЫНОУ СКОЕМОУ,
 ПОСЛЪДОВАВЪШОМОУ ХРИСТОУ, И ОБРАЗЪ ПОКАЗАВЪШОМОУ
 РОДИТЕЛЕМА СВОИМА , И НЕ ОСТА ГОСПОДИНА СКОЕГО СИ
 СЪВЪРЪСТНИКА, ТАКИИЖЕ ПРИЕТИ АНГЕЛЬСКИИ ОБРАЗЪ ОТЪ
 ТОГОЖДЕ СВЕТИТЕЛЯ, РЕКОУШТИ ДА НЕКАИ СЪПОДОБИТЬ МЕ
 УЛОВЪКОЛЮБИШИ БОГЪ СЪАНИКЪСТВОВАТИ СЪ ЛЮБИШИМЪ УЕ-

ДОМЪ СВОИМЪ ВЪ ЦАРСТВЕННІИ НЕКЕСАМЪ. СКАЗЫВЪ ЖЕ СИМЕОНЪ ПО ИСТИНѢ КРѢСТЬ ХРИСТОВЪ ВЪСПРИЕМЪ, И ДѢИ НАОУЧАВАШАСЯ СЫНЫ СВОИ ПРѢЗИРАТИ ПЛѢТСКАЯ, СКОРО БО ИСТУЖАЮТЬ, ПАЧЕ ЖЕ ОУПОДОБАХТИ СЕ ДѢЛОУ БОЖЬСТВЪНОМУ БЕСМЪРТЪНОМУ, И САМЪ ПРѢДЪ НИМИ ВЪ ВЕЛИКОЕ СМЪРЕНІЕ ПРѢЛОЖИ СЕ, ПО ИСТИНѢ ИС ПРѢКА ПО СРѢДЦОУ КОЛЕ БОЖІИЕ ИЗЪ ЮНОСТИ СКОКІЕ ИШТЕ ГОТОВЪ КЪ НИМУ ОУМОМЪ И СРѢДЦЕМЪ И ЖИТИЕМЪ НЕПОРОУЧНОМЪ И УНУТЫМЪ СРѢДЦЕМЪ И ДОУШЕЮ ПРАВЕДНОЮ И БЛАГОДѢТІЮ ХРИСТОВОЮ И ЛЮБОВІЮ ТѢПЛОЮ ДОУХА СВЕТАГО ИСПЛНИЕНЪ ВЕЛИКЪ ПЛОДЪ ОУМИЛИЕНІЯ НИШЕ ВЪ ЛОЖЕСЫННХЪ ДОУШЕНЫМНХЪ, ПО ИСТИНѢ НЕ ЛЪЖЕЮ ПРИНЕСИ СЕ ВЪ ОУЧЕНИКИ ХРИСТОВЫ; ИЖЕ РЕЧЕ ВЪ СВЕТОМЪ ОБЪЯВИТИ ПРѢДЪ СВѢТЫМЪ ОЛТАРЕМЪ, ТАКОЖЕ И СВѢРШИТИ, НЕ ЗАКЪСЪИТИ НИ О УЕМЪЖЕ ЗРЕ ВЪСПЕТИ, И ПЧЕ РАДОУЕ СЕ ПОЧЕУЕ ВЪ СЛѢДЪ ЗАПОВѢДИ ГОСПОДА СВОЕГО, НИШЕ ЖИТИЯ СВѢТЫНХЪ И ПОСЛѢДОУЕ НИМЪ СЪ ЛЮБОВІЮ, ИЖЕ И ОБЪЯТЕ, И РАВНОУСТЬЕМЪ СЪ НИМИ БЫТИ.

ИРЪКЪ ЖЕ НѢКОЛИКО ТѢХЪ ВЪ ДОМОУ СКАТЫЕ БОГОРОДИЦЕ СТОУДЕННУСКИЕ, ВЪ РОУКОТЕКОРЕНЪМЪ КЕМОУ МОНАСТИРИ, СЪ СКАТЫМИ БРАТІИМИ ПРАВИЛОУ НХЪ ПОДОБЕ СЕ, ПАЧЕ ЖЕ И ПРѢСЛАВІЕ И ВЪСЪМЪ ОБРАЗЫ ДОБРЫМИ, ВЪСЪМЪ СЕБОЮ ОБРАЗЪ ПОКАЗУЕ, ПО ВРЕМЕНИ ЖЕ ВЪЗЪМЪ ВЪСАКИ ДОХОДЪ ОТЪ ЦАРСТВА СВОЕГО, И ОПЛЪНИТИ СЕ ДОУХОМЪ СВѢТЫМЪ, ПО ГЛАГОЛОУ ГОСПОДЬЮ ОСТАВИ МИРЪ И ВЪСА ЖЕ ВЪ МИРѢ, ЗЕМЛЯНА ЗЕМЛИ ОСТАВИТИ, ВЪШЪННИХЪ НИШЕ ПОСЛѢДОКА ХРИСТѢ, И МНОЗИ ВЕДАМОЖЕ ВЕЛИЦІИ ВЪ ЦАРСТВЕННІИ ЕГО ВИДѢВШЕ ПРѢВЕЛИКОЕ СМЪРЕНІЕ ГОСПОДИНА СВОЕГО, И ВЪЗЛЮБИВШЕ БОГА, И ВЪСА ОСТАВЛЕНІЕ ПОСЛѢДОВАТИ БОГОУ СЪ ГОСПОДИНОМЪ СВОИМЪ. И ПРИИДЕ ВЪ СВѢТОУЮ ГОРОУ КЪ СВѢТЪН БОГОРОДИЦІИ ВАТОПЕДСКОИ, ОБЪЯТЕ

любящую свое агне Христомъ иже възлюбленъ; и егда быхъ се оба богоносна соупроуа, сьбръстаника сьзгносьныхъ ангель, въ коупъ благодарноу молитвоу сътвориста въ Христоу, колю боимитиимъ се его теорештомоу, и велика веселии и радости доуховныи напавииста се; и соуштин тоу великоу славоу Божию видѣхъше, прославише кога теорештааго тамоахъ. днѣако бо въ невоу и земаи, богоу похвалоу и улоукомъ уоудъно: оба христеюою любовиюою стрѣлоу оустрѣаена, за любовь владыуемоу толнкоу высоотоу оставивъша, приндоаа на страноу уоуждоу, въсего земайнааго оуоуждѣаиа се, и въса оставльише по заповѣди господни и оусрьдъно послѣдовахъша кемоу, и въ велико съмѣрение приндоаа, яко едина отъ дрекыиныхъ светыиныхъ отъцъ, ихъже редоу създъника богомъ сътворена быста.

Слышано же бысть по късен земаи гръуьскааго царства събрание скетью, царие же и великоже, малыи и велиции, слышавъше и прославише кога о великомъ съмѣрении, и мнози на благоушестие приндоае водобеште се нма. и въси скетни пръводокыи и праведыи, малыи и велиции, урыици Светыи Горы отъ малыихъ и великыихъ мамастирь, отъ горъ и отъ поустыиъ и пештеръ и пропастии земаиныхъ съ богоносьныимъ отъцемъ ихъ протомъ приндоае на ендѣнии и благословеннии съ светыимъ, и съборъ великъ скетыиныхъ отъцъ събрахъ се съ скетыима, любъзю бесѣдокакыи о пользѣ доушескъи, и тръжестве сътворише доушескъо и телескъо оутѣшкъише се, и отъцъ нашъ скетин Снмеомъ благословень бысть богомъ и въсьми скетыими, и въсьмъ въсакъ доволъ подахъ златомъ и роухомъ, и въсьмъ скетыимъ уранъцемъ срьдъа прѣаожн яко молитьсвовати Христа

о спасенни его, и по всѣхъ црквиахъ по Скетыи Горѣ постави свои помень, еже и до дньсь есть. въ домъ же скетыи богородице ватопедскыи, братство свое, приложиста .в. кьела соуха злата и сребра, роуха бесунсальна, кони и мьскы бесунсалны, и лавинни коньскыи, кьсего бесунсально испльниста домъ скетыи богородице; не тькьмо то, нъ и доуше свое приложиста прѣсвети богородици, оца боголюбца кьсе имънии свое посласта прѣдъ собою, еже и обрътоста въ царьствини небесьномъ. скетыи же Симеонъ повелѣ да сътворети кьмоу келню прилежноу кь светому олтариу скетыи богородице великыи цркви, и прозоръ въ скетыи олтари, яко зрѣти кьмоу всегда скетыи моантеини сдоуше-штнихъ въ скетыи цркви. онъ же скетыи свои кьмоу канонъ съверьшааше, и безмалъствоуе прѣвѣлаше въ скетыи моантеахъ днь и ношть не ослабѣе, прилежно ниште искомааго Христа, кьгоже и обръте богомъ наставляемъ и скетыи сыномъ своимъ богоноснымъ кнрь Сакомъ. скетыи же юноша давндьскы искождааше въ широтѣ, видѣ заповѣди божии испракиемыи кь себѣ, и господоу благодарение всылае поспѣвающемоу о всѣхъ дѣлахъ его за добрыи кьмоу подвигъ доушевыи и тѣлесныи, тѣломъ неоусыпано въ всѣхъ дѣлахъ земльиныхъ, оумомъ же и доушею въ небесныхъ обнтѣлахъ въдварѣ се, и тѣхъ наслѣднѣ желѣе, въ всакомъ же дѣлѣ яко самого Христа прѣдъ собою зрѣе, по слокоу богоотца: прѣдъзрѣхъ господа прѣдъ мною кьмоу, яко о десноуоу мене есть, да се не подвизоу. того ради въ кеселии срьдця кьнижаше: убо въздами господевн за всѣхъ, кже въздасть ми, вса прошенни ми испльниѣ здѣ, и тамо боудоушта блага обѣщатъ ми

и бесконъульномъ житіи , еже въроую яко и то въздасть ми въ днь свои великий , не только мнѣ единому , но и всьмъ людемъ и и творештныи волю его . И за-
поуставши же црькви светааго Симеона отъ безбож-
ныиъ гоусаръ въ мѣстѣ рекомъ Просфорѣ , и тоу отъ
кореня обнови и падшоу се възденже , не трѣпе зрѣти
жизниа божия разорена , но въсегда желаю и горе
доухомъ светымъ , готове се самъ себе на жрътвоу при-
нести любителю своему Христу , и сию принесе на
слоужение господени своему своимъ боголюбиемъ
всакиими потребами светымъ оукрашенъ , яко достойно
слоужбоу приносити богу о спасенни господина моу
отца и того самого . О коло же светые црькве сътвори
градъ твердъ , и пиръ по средѣ его великъ сътвори на
съхранение светымъ моужемъ живоуштымъ въ немъ
и слоужитнымъ дому светааго Симеона , и то приложи
къ светомъ богородици катонедьскон . приложи же пакы
дрогое злато въ монастырь тоу , въ домъ светые бого-
родице , и коуни .и. комать , такожде вина .и. коупъ на
всака днь , и еже трапеза има на конъ любо днь всако
мстие отъ того такожде яко иже се обрътають въхо-
дешти и исходешти или богарадин или работаюшти
съ нимъ мѣстоу томоу светому , яко да вси всакии
доколь имоуть отъ троуды тью светью , яко да монастырь
не потужитъ о томъ , за не мнози бѣхоу приходеште
бесчелныи , велици можаахоу слышати отъ дальныхъ
земль , не только бо идѣхоу на поклонение светые
црькве , но да видеть светую великую бога ради смѣ-
рение , и вси всакиими оутѣшеніемъ оутѣшенн отъ-
хождаахоу , еже кѣто требоваше , то възимаше и
отъходе молитвами светью . бѣста бо оба выноу нежа-

блгоудномуу поутн слоужеша днь и нощь. Богомоу-
 дрыи же крь Сава монах прѣспѣвае въ дѣлѣхъ своихъ
 неоусыпными поденгомъ своимъ изредна дѣла въз-
 днже въ монастыри томъ, и прѣвысокіе полаты създа
 еднны нарекъ въ нмѣ отъца своего, а дроугыи въ свое
 нмѣ, еже и до дньсь стоеть въ усть монастыроу то-
 моу; и винограды многы насади, и всака мѣста об-
 нокн монастыра того; и мстохнѣ приложи поустыи ис-
 прошь отъ цра, и люди приведе отъ своимъ си землѣ и
 насади въ нхъ, и всакыи доволъ исплнн великими
 своимъ поденгомъ, яко въсѣмъ окръстными его днвнн
 се толнка подвнга его зреште, и прѣтоплыи въры его
 къ прѣнстѣи богородици; въ дѣлѣхъ монастырскихъ
 съ людьми особными, иже коупаении хлѣбъ ѣдѣтъ,
 съ тѣми въ днѣ въ работахъ и въ молнтвахъ светныхъ днь
 и нощь не ослабѣе, бесплѣтныхъ слоугъ житиѣ нмѣе
 въ тѣлеси своемъ; того ради и бѣси не толнко искоу-
 снне его; за нѣ въ юности свои николнже не насыт-
 снн оуню своею, ни покои да колѣнома своимъ, прѣ-
 вѣе хоте доушоу свою отъ страсти свободити, подобе
 се теуенно светныхъ прѣвнхъ моужнн, иже прѣтекоине
 житиѣ се скръбми и неудальми многими, дроужнн же
 отъ нхъ крѣпю свою коупнше въуныи животъ, и въ
 селѣхъ небесныхъ въдворнне се, образъ показавше
 хотѣннми искати въунаго живота, нмѣже снн скѣ-
 тыи съобщаише бысть въсѣмъ поутемъ нхъ приобѣ-
 шннъ се.

Свети же Симеонъ поумноувъ отъ троуда поутѣ-
 наго, и по врѣмени въждеде обнн късоу Скетою Го-
 роу, и поклонити се светнымъ цркъкамъ, и съѣшавши
 оба богоносца богоуимыми съѣтъ, и сътворнста мо-

лемимъ къ боголюбивомоу отцоу своему нгоуменоу
 Теострихтоу , и повѣдаста емуоу помыслъ свой , яко
 желаніе хотѣ исплытити скетын старьць Симеонъ , и
 поклонити се всѣмъ црькьвамъ . и благословена бывша
 нгоуменомъ изидоста на поклоненіе светынхъ мѣсть и
 на посѣщеніе скетынхъ моужни живоуштинныхъ въ нихъ .
 и приидьше въ срьдоу Светыя Горы въ мѣсто рекомое
 Карне , и поклониста се скетѣи богородици , иже естъ
 мати всѣмъ црькьвамъ скетогорьскимъ ; и тоу приле-
 жноу молитвоу сътвориша въ прѣсветѣи и прѣчистѣи
 уоудотворици богородици , иже отъ прѣжде велика уоу-
 деса показа , и цара Миханла цѣла сътвори , отъ негоже
 и скета црькьви създана бысть , юже топлыми слъзми
 обливъша оба свѣтлыи божии , великаго смѣре-
 ния божия образъ приемъша , и тоу разноричиимъ
 уести приисоста скетѣи богородици , око скетые съсоу-
 ды сребрьны и златы , око кадильниче такожде сребрьны
 и златы , око покровы скетынхъ съсоудъ съ бисеромъ и
 съ каменнымъ , око кѣфтрахилъ , око тразефоры ; и
 злата соуха даста царьскоу палатию ; и написана быста
 въ помещѣ въ црькьви тои до съкончѣния века , съ прѣ-
 чнымъ хитромъ царемъ Миханломъ вътора кѣхттора
 наречена быста , иже и дѣмьсь равно поминаета се съ
 хитромъ прѣчнымъ . Особъ же протѣу уѣсть въздаста ,
 особъ слоужителемъ црьковнымъ , особъ же всенъ обѣ-
 щитиѣ урьмъскон , наущѣша отъ прѣвыиѣхъ и до по-
 слѣдннихъ все равноуѣстно оукрашста по божію
 повелѣнію , по истинѣ оба по срьдцоу божію и того
 силою вѣсоу волю божію сътвориша . И тако же при-
 нѣдъ въ лавроу скетые богородице нескерские , рекомые
 Порьтатинсе , тои же прѣчистѣи тѣмъже образомъ по-

КЛОНЬША СЕ И ВЪСАЦЬМИ ТАЦЬМИЖДЕ УЬСТЫМИ ИСПЛНИ
 ЦРЬКОВЬ СВЕТОЮ; И ТОУ ТАКОЖДЕ МНОГО ЗЛАТА ПОДАСТА,
 И ТАКОЖДЕ И НАИНСАНА БЫСТА И ТОУ ВЪТОРА ХЕХТИТОРА ДО
 СЪКОНЫНЫМЪ ВЪКОУ, ИЖЕ И ДНЬСЬ НЕЗАБЫТНО ПОМЕНОУ-
 ЮТА СЕ РАВЬНО СЪ ХТИТОРА; И ВЪСОУ БРАТНЮ ТАКОЖДЕ ЗЛА-
 ТОМЪ ПОДАРОКАСТА ТЬМЬЖДЕ ОБРАЗОМЪ, ТАКОЖДЕ ПОУЧЬ-
 ША ОТЪ ПРЬЕМНЫХЪ И ДО ПОСАДЬНИННЫХЪ; И ТОУ БРАТА СЪ-
 ТВОРЕНА БЫСТА И ХТИТОРА. И ПРИШЬДЬША ЖЕ КЪ ВЪНОУ-
 ТРНЮ ПОУСТЫНЮ КЪ ВЕЛИКОЮ ЛАВРОУ СВЕТАГО АТАНАСИИ
 АТОНИТСКАГО, КЪ ДОМЪ ЖЕ ПРЬСВЕТЫЕ БОГОРОДНІЕ, ИЖЕ
 И САМА КОНОБЬ НАРЕКА СЕ ИСТЬ ТОЕ СВЕТЫЕ ЦРЬКВЕ ОТЪ
 ПРЬКА И ДО ДНЬСЬ ВЪСАКЫЕ МИЛОСТИ ОУГОТОВАЮЩИИ, НЕ
 ТЬКМО ТЬЛЕСНЫЕ ПОТРЕБЫ ОУГОТОВАЮЩИИ, НА И ДОУШЕ
 ВЪСАКОГО ВЕСЕЛИИ ИСПЛНЯЮЩИИ; КЪ ТОИ ЖЕ ПРЬУНСТЫМЪ
 БЛАГОДАРНОУ МОЛИТВОУ И СВЕТЫМИ СЛЪЗАМИ ОМОУИСТА
 ЗЕМАЮ СВЕТОЮ, ПО НИИЖЕ САМА ПРЬУНСТАМЪ СВЕТЫМИ
 СТОПАМИ ИШЬТОВАЛА НУКОЛЕНИЕМЪ КЪ, И СИИ ИЗБРАННИКА
 БОЖІА СЪНОДОБИ ВІДЪТИ СВОИ ДОМЪ, ДОУХОМЪ СВЕТЫМЪ
 ВОДЬМА, ОТЪЦЪ СЪ СЫНОМЪ, ИЗБРАНА ВОИНА ХРИСТОВА СВЕ-
 ТЫМЪ ДОУХОМЪ ОПЛЪУЕНА И ВЪРОЮ ХРИСТОВОЮ НЕПОРО-
 УЬНОЮ, КЪСАКЫЕ РАДОСТИ ДОУХОВЬНЫЕ ИСПЛНИСТА СЕ, И
 ПРЬКЕЛИКНЫМИ ПОУЬСТЫМИ ОУКРАСИСТА СВЕТОЮ ЦРЬКОВЬ
 ПРЬСВЕТЫЕ БОГОРОДНІЕ, И ГРОБОУ СВЕТАГО ПОКЛОНЬША
 СЕ, И ВЪСАКЫЕ УЬСТИ ИМОУ ПРИНЕСОСТА, И МНОГО ЗЛАТА
 ДАСТА КЪ ЦРЬКОВЬ, ДО ТОГО ЖКО ЖИТИ СЕ ИМА ВЪТОРЫМА
 ХТИТОРОМЪ, ИЖЕ И ДО ДНЬСЬ ІЕДНАКО СЪ БЛАГОУВА-
 РНЫМИ ЦАРИ ХТИТОРЫ ПОМЕНОУЮТА СЕ; ВЪСОУ ЖЕ БРАТНЮ
 МАНАСТІРА ТОГО ОБЪДАРОКАСТА, ОКИ ЗЛАТОМЪ, ОКИ РОУ-
 ХОМЪ, ВЪСЕ ОУБЛАЖИСТА СВОИМЪ ПРЬПОДОБИЕМЪ И ДОВОЛЬ-
 СТВОМЪ БОЖІЕМЪ. ПРЬЕМЫШЕ ТОУ НЬКОЛНКО ПОКОИ РАДН,
 СЪ МНОГОЮ ЛЮБОВІЮ БРАТНІМЪ СВЕТЫМЪ ДРАЖЕШТИМЪ

и , и вѣси отъ вѣноуѣрнннхъ поустынь скетин моужинъ
приндоше да видѣть прѣподобнаго , изъ давѣна пи-
тавѣшааго ѣ дългою божнєю роукою и сыномъ своимъ
богоноснымъ кнрь Савомъ монахомъ; и съ ннми много
бесѣдовавѣша о сѣпасеннн доушѣвѣномъ , и тоу пользоу
принемѣша отъ ннхъ , и вѣсани нмъ доволъ подавѣша ,
и съ братннми вѣсьми добрѣ оутѣшнвѣше се доуховнѣ
и тѣлеснѣ , и мнрь и благословенннмъ вѣзьмыша отъ ннхъ ,
и цѣловавѣша цркъкъ скетоу , и вѣзвратнста се въ мо-
настнрь свон Катонедѣ , прохаждаюшта мѣста света и
домы прѣсвѣтыя богороднѣ , небесна улоукѣ , земљна
ангела , краѣ тнхлаго сѣмѣреннн дошѣдѣше , до того
нстовлага прншѣдѣше , еже о сѣпасеннн доуше сконѣ
нѣштн се нма , по рѣченнню господнню нн о ѣсомѣже
земљномъ некоюшта се , ѣгоже страны мнра сего
ннтоутъ , нѣ тѣнню нштоушта ѣднннго царѣства небесъ-
нааго и правѣды ѣго , еже и обрѣтоста ; оба изъ юности
научнѣннѣа господевн работатн даже и до конѣнны по
глаголоу господнню : прѣтрьнѣвн же до конѣца сѣпа-
сень боудеть .

Прнложн же се неуала монастнроу томоу скетнѣ
богороднѣ катонедѣскнѣ , шко понтн нтоуменовъ само-
моу въ Царнградѣ , и оумоднѣ съ братннми богобо-
тнзньнааго кнрь Савоу монаха , и въ мѣсто себе нтоумена
посьла и къ царю цароградѣскомоу за работѣ монастнрь-
скннхъ . и дошѣдѣннюу ѣмоу къ царю въ Конѣстанѣннѣ
Градѣ , и прнметъ бнсть царемъ съ келнкою уѣстнню ; вѣ-
домо же бѣ царевн прншѣствннѣ отѣца ѣго въ Скетоу
Гороу ; и вѣпросн ѣго царь о прѣбываннн отѣца ѣго ; и
вѣсе повѣда ѣмоу по редоу научнѣ отъ прѣка и до того
таса о вѣсемъ . оуднѣнѣ же се царь о нензреченѣмъ

смытренин божии, и прослави бога о прѣвѣанкомъ смѣ-
ренин его; и много злата послаа ѿмоу съ великою уѣ-
стию; и поухте скетлаго назнаменанника божия кырѣ
Сабоу въсакыиин уѣстыи, прѣвѣе светою любовию, еже
иестъ мати въсѣмъ добротамъ; и глагола къ ѿмоу: въсе
иелко трѣбоуѣши оу царѣства ми, въсе ме възѣраньно
ти иестъ; по иеже свать ѿмоу бѣ, и въса иелко реуе
ѿмоу о манастири скетыи богородице игоуменово по-
сѣланин, въсе испальни ѿмоу царь, иелко трѣбова. и по
томъ реуе ѿмоу за тѣсноту манастира, и проси Хиландъ-
дара, и дамъ ѿмоу бысть царемъ; и съ великыи дарыи
отъ цара възѣрати се къ Скетоую Гороу. и пришьдъ къ
домъ скетыи богородице, и цѣловавъ скетоую цркъвъ,
и благословивъ се съ игоуменомъ и съ братиими, повѣда
иы въсе прошеніи нхъ испальнено царемъ, пауе и прѣ-
большоу благодѣтъ приобрѣтъша, дары и поухсти ца-
ревы, въсе повѣда иы. по томъ же иде къ желаному
и богомощному соуироугоу скоѿмоу и господиноу и
отыцоу, нѣже безмѣльствоваше къ иединенин доуха
съ богомъ, и сътвориша трѣсвету молнткуу, и любѣзною
цѣлованіи и цареву многооусрѣднѣю покаяниеніи по-
вѣда ѿмоу. и сѣдѣшнмиа ииа, и повѣда ѿмоу въса отъ
зауела: яко молнтками прѣскетыи богородице и твоими
молнтками скетыи прѣдѣложн богъ въсе прошеніи
наше воли царевѣ, и полоуѣнхомъ о козѣ въсе благо-
испальнено хотѣнии наше, и благодарн царь бога о прѣ-
подобии скетыи твоѣю, и о великомъ ти бога ради
смытренин, и многыи ти дары послаа и злато много на
трѣбоу прѣподобію твоѿмоу, рекъ: и молн за ме. и
Хиландарь манастирь дарова ми съ въсѣми метохнии,
и оправданіи ми написа. И прѣподобныи о томъ о

всѣмъ благодаривъ бога и прѣхнстоую юго матеръ , и призва нгоумена и братню, и прѣдасть юмоу повелѣннѣ царевю; и манастирь Хиландаръ приложнста къ Ватопедоу, и злато дарованое юмоу царемъ прѣдасть нгоумену на потребоу манастироу и братнѣмъ; тако бо мысль и любовь нмѣста оба, яко тоу нма животъ съконъвати въ манастири томъ.

И єдинномысльствоуюштинма нма въ домоу светые богородице, оба яко ороужнѣ кръсть христовъ възъмше, и на оплѣуєннѣ врагомъ силою непобѣдимою ндо-ста, и своимъ трѣпзненнѣмъ великимъ тѣхъ съти многыє съломнста, разгорѣвъша се христовою любовню, злоу-стнмъ огнь орошеннѣмъ своего поденга светымнѣмъ слѣ-замн оугаснста, раждеженнѣмъ лютымъ моудро прѣтрѣ-пѣста оуспѣшномъ срьдцемъ, и попалнста лѣсть вра-жню, и на божѣствноую оутѣхоу уаюшта прѣнтн, и многосвѣтла свѣтнльннка црькви христовѣ явнста се богомъ послана и прѣхнстою юго матерню, и за то петнльнмн вѣнцн оувезоста се, и славоу полоути-ста съ вышнмнмн силами равноуѣстню. И въ томъ подвнзѣ прѣбываюштинма нма, прннде же къ богооумь-номоу кнрь Савѣ нѣкъто богобожннѣ моужь, и назна-мена юмоу богомыслнмн съкѣтъ, рече юмоу: яко тебе послаа богъ въ Светоую Гороу не тькмо тебе съпасти се и родителю твоємоу; пророкоу бо речено бысть: не тькмо ты єдинъ оувѣждь ме, нъ на Снонь гороу възиди, яко троубоу къзнеси гласъ свон благовѣсткоує на Иеросалима, яко всн да оувѣдѣтъ ме. такожде и ты не късьни, нъ сътвори манастирь къ Светън Горѣ, да боудѣтъ истокое прнѣжнште твоємоу отьуѣсткоу, да и по васъ соуштин въ земан отьуѣстка твоєго, єлицн

обрѣшотоуѣ се любештен бога и прѣхнстоую его ма-
 терь и желаюштен истоваго живота, пришьдѣше тоу,
 да обрѣшотоуѣ и, и прѣтрѣпѣвъше до коньца съпасени
 боудоуѣ. И съ радостню съвѣтъ приємъ, яко отъ сына
 въставъ, повѣда прѣподобьномуу отьцоу своемуу Си-
 меонуу вѣсе по редоу. и тѣ скетын похваалн бога о вѣсѣхъ
 реуенныхъ емуу сыномъ своимъ; и съвѣштавъша оба
 вѣрна раба христова, выноу горешта доухомъ светымъ
 на больше боголюбеніе, и сътворнста молитроу къ прѣ-
 хнстѣн прѣдѣстательници живота ею, яко да сътвориѣ
 волю свою, еже хошетѣ. и пришьдѣ къ нгоуменуу бо-
 гогласнымъ монахъ кнрь Сава, и сътворивъ метаніе,
 рекъ: отьче светын, молю светыню ти и прошоу, яко
 да ми на благословеніе даси єдино мѣстыце запоу-
 стѣвъше, да сътвориоу келницюу въ нме мое, да келниц
 приходѣтъ отъ земли отьѣстка моего, да имають скон
 си домъ, яко да не сътоужають манастироу ни твоєи
 светынн ни братнмъ живеоушнымъ въ домоу снемъ.
 Нгоуменуу же не годѣ бысть то, и не сътвори воле его.
 и повѣда прѣподобьномуу. и отъ толѣ не оусьноуста мо-
 леште се прѣхнстѣн богородици дѣнь и ношѣ, яко по-
 дати нма прошеніе. и шѣдѣ въ Месѣ къ събору карни-
 скын, и съвѣшта съ богоноснымъ отьцемъ протомъ и
 съ дроугымъ любештнимъ его о прошенн томъ. они
 же обѣшташе дати емуу манастирь, рекъше: нзберн
 си манастирь кон хоשתеш. вешѣше зависти ради Ка-
 топедѣ, яко прѣхнзанха въздвнгалъ и бѣ и обогатилъ прѣ-
 выше слѣзы, за нѣ многаѣ лѣта прѣбылъ бѣ тоу самъ,
 и пакы съ отьцемъ си богоноснымъ Симеономъ тако-
 же многаѣ лѣта. и прѣподобьнымъ же Симеономъ старо-
 стню вельми бѣ ослабѣлъ, яко не мошти емуу ни на кони

изднѣти. и пришьдѣ же сынъ ѿего благодѣтныи кнрь Сава,
 и похѣда ѿмоу вѣсе бывше въ съборѣ светынѣхъ отьцъ;
 и пославши братиѣ съборомъ светынѣмъ да прѣдадоуть
 ѿмоу манастирь, иже възлюбѣтъ. и подвигноувъ отьца
 си свѣтааго Симеона междоу двѣма коньма, и обиде
 вѣсоу Скетоую Гороу и вѣсе манастире, и не възлюбѣ
 ни єдиноаго разкѣ Хиландара. и възврати се въ домъ
 скон Катопедъ, съкѣтъ оутанѣ отъ вѣсѣхъ разкѣ сына
 своего. видѣвъ же нгоумень и вѣса братиѣ бывшею о
 прѣподобьнью, оубокише се, да не отидеть отъ нихъ
 събѣхъ хранитель ихъ; и съвѣштавъше даше имъ Хилан-
 даръ, иже єсть светын изволаъ разоумомъ светынѣмъ;
 и тако написае: Катопедъ и Хиландаръ да єста єдинѣ
 манастирь, и светын кнрь Сава єдинѣ отьцъ обѣма. и
 томоу бывшоу, оба прѣподобьна благодарѣста Христа
 и прѣхнстоую ѿего матеръ, прошеннѣю исплнѣнѣюшоу;
 и сѣтворѣста молнтвоу къ основавшюмоу ни на чѣсомъ-
 же землю, разкѣ поклѣннѣмъ си вѣса тѣорештомоу,
 и къ прѣхнстѣн ѿего матерѣ; и сѣврѣшнѣша молнтвоу, и
 благословѣ прѣподобьныи сына своего кнрь Савоу. и
 приѣмъ молнтвоу прѣподобьнааго, и кѣзьмъ люди, нде
 на въздвиженнѣ домоу прѣскетѣе богородице хилан-
 дарьскѣе. и пришьдѣ въ манастирь обрѣте и запоу-
 стѣвъшъ отъ безбожьныхъ гоусарен, и въ послѣднѣе
 падѣннѣ прѣклоннѣша се. прѣклоннѣ же колѣнъ скон
 доушевѣнъ и тѣлесѣнъ, и сѣтворѣвъ молнтвоу къ любн-
 телю своему Христу моле се нъ глѣбннѣ доушевѣ-
 ныи и рекъ: основавъ землю на тѣрдѣн своен, и рекъ
 не прѣклонити се єи въ вѣкы вѣкоу, и вѣсемилосрѣдъ-
 ныи окомъ твоимъ светынѣмъ и зде призри на ме раба
 твоеаго, и пошлѣ ми помощь отъ прѣсвѣтааго жнлнштѣа

твоюго , и осяни ме доухомъ твоимъ светымъ , и по-
 моштыникъ ми боуди , владыко Христе всѣхъ господи,
 да сътворишъ домъ прѣчистыи ти матере въ прѣзѣннште
 всѣмъ любештнимъ те и уedomъ отьуства моего, яко
 да вси прѣзѣгающии здѣ вьмѣстѣ се въ пространое
 царство твоѣ. и богоу помагающоу ѣмоу , науе въз-
 двизати дѣла и здати манастирь , домъ прѣсветыи бо-
 городниче благодательниче хиламъдарскыи. и прѣвѣи
 цркъкѣи поновленнѣи сътвори , за нѣ цркъкѣи отъ прѣ-
 вынихъ дѣиинъ бѣ , шже и дѣньсь , нѣ оукрашена бысть сима
 прѣподобныи и распространѣна , ѣлико трѣбоваише
 на поухъ царствении отьуства ѣмоу. градъ же създаста
 въ около манастира и прѣрьгъ великъ въ нѣмъ , яко по-
 добьмъ царьскомоу домоу , и полаты прѣвеликы томоу-
 же подобны. и ѣдино прѣобрѣте и на вышнѣи вьждехъ.
 и пакы оу прота и всѣхъ светогорьцѣ испроси Милеѣ,
 и то бысть Хиламъдаръ. И съврѣшеноу же выкшоу ма-
 настироу , и прииде светын Симеонъ въ Хиламъдаръ отъ
 Ватопеда ; въ домоу же прѣсветыи богородниче хиламъ-
 дарскыи тоу науеста прѣбывати оба свѣтлыи бож-
 ни , вьсоу слоу свою твореша въ молитвахъ дѣнь-
 ныхъ и ноштьныхъ , и съ великою любовию и съ прѣ-
 многими слъзми выноу коньчѣнаго дѣне дозреша ,
 до коньца грѣхъ възненавидѣвши , истинною Христа въз-
 любивши теплою любовию авельскою и вѣрою авра-
 амьскою , и унстою любовию , шже прѣжде вьселн се въ
 срьдце Авелюу , и шже и патриархы съдѣхъ , и Моисей
 съхрани , и въ пророцѣхъ пожикѣ , и пророка Давида жи-
 лиште свѣтаго доуха сътвори , и Иона оукраи , и тою
 радн любѣе сынъ божии сыниде съ небесъ къ намъ и
 вьса блага подастъ любештнимъ и , и сьмрьть попрана

БЫСТЬ, И АДЪ ПЛЪНИЕНЪ БЫСТЬ, И ЛЮБЕВЬ РАДИ ЕДИННО СТАДО
 БЫСТЬ АНГЕЛЪ И УЛОВЪКЪ, И РАИ ОТВЕРСТЬ БЫСТЬ, И ЦАРЬ-
 СТВО НЕБЕСНОЕ ОУГОТОВАНО БЫСТЬ ИСТИННОЮ ЛЮБЕШТИНЫМЪ
 БОГА; СИМЪ ЛЮБЫ РЫБАРЕ ОУМОУДРИЛА ІЕСТЬ, И МОУЧЕНИКЪ
 ОУКРЪПИЛА ІЕСТЬ, И СИ ПОУСТЫНІЕ ЖИЛИШТА ПОКАЗАЛА ІЕСТЬ,
 И СИ ГОРЫ И ВРЪТЪПЫ ПЪНИИ НСПАЛИЛА ІЕСТЬ, И СИ ИМОУЧИ
 ВЪСѢХЪ ЛЮБЕШТИНЪХЪ БОГА ТЪСЪНЫМЪ И СКРЪБНЫМЪ ПОУ-
 ТЕМЪ ШЕСТКОВАТИ. СИ ЖЕ ПОУТЬ ТЪСКНЫМЪ И СКРЪБНЫМЪ СИМЪ
 СВЕТАМЪ ДО КОМЪЦА ВЪЗЛЮБИСТА, ПОДОКЕШТА СЕ ТЕМЪ СВЕ-
 ТНЫМЪ ВЪСА ОСТАВИСТА ЕДИННОГО ЖЕЛАЮШТА, И НЕ РАДИСТА
 НИ О УЕСОМЪЖЕ ЗЕМЛЬНОМЪ, ТЪКЪМО ЕДИННОГО ГОСПОДА ЛЮ-
 БЕШТА; ТОГО РАДИ И МЪЗДА НИМЪ ОТЪ ГОСПОДА И ВЪНЦИ
 ОУГОТОВАНИ НИМЪ БЫСТА НА НЕБЕСИ, И АНГЕЛЪИ ОУБАЖИШЕ
 И, И БОГА НЕ ОТЪЛОУЧИСТА СЕ ЗДЕ И ВЪ БЕСКОНЪУНЫИЕ ВЪКЪ.

И ТАКО СПЪЮШТИНИМЪ НИМЪ КЪ НЕБЕСНЫМЪ И НА ПРЪ-
 БОЛШОУ ВЕШТЬ ОУМОМЪ ВЫШЪДША, КОНЪУНОЕ ОУТВЕР-
 ЖДЕНІЕ ХОТЕШТА СЪТВОРИТИ МАНАСТИРОУ, И ПОСЛА ПРЪ-
 ПОДОБНЫМЪ БОГООУМНАДОГО СЫНА СВОЕГО КИРЬ САВОУ, НА-
 ПИСАВЪ КЪ ЛЮБОВЬНОМОУ СИ СВЯТОУ ЦАРЮ КИРЬ АЛЕКСІЮ
 О ОУТВЕРЖДЕНІИ ЦРЬКОВЬНЫМЪ И О ВЪСЕМЪ, КЪЖЕ ТРЪБОВАА-
 ШЕ. И ПОДВИГЪ СЕ БОГОНОСЦЪ ІДЕ ВЪ ЦАРИГРАДЪ КЪ
 СВЯТОУ СИ ЦАРЮ КИРЬ АЛЕКСІЮ. И СЪ ЛЮБОВІЮ ВЕЛИКОЮ
 ПРИИЕТЬ БЫСТЬ ЦАРЕМЪ, И ПОВЕДА ІЕМОУ О ПРЪБЫВАНІИ ПРЪ-
 ПОДОБНАДОГО И ВЪСА БЫВША О МАНАСТИРИ, КЪКО ИСПРОСИ-
 СТА МѢСТО ЗАПОУСТЪВЪШЕЕ ОТЪ БЕЗБОЖЬНЫИХЪ ГОУРЬСАРЪ,
 И ВЪСЕМЪ СЪБОРОМЪ СВЕТИНЪХЪ ОТЦЪ ДАНО БЫСТЬ НИМЪ, И
 СЪТВОРИЛЪ ІЕСМЪ ЗАПОУСТЪВЪШЕЕ ОБНОВЛЕНО, И РАЗОРЕ-
 НОЕ СЪЗНАДО, И СЪВЕРШИЛЪ ІЕСМЪ МАНАСТІРЪ СВЕТИЕ
 БОГОРОДИЦЕ НА СЛОУЖЬБОУ БОГОУ И ПРЪХИСТЪИ ІЕГО МАТЕРИ,
 И НА ПРИНШЕНІЕ О ДРЪЖАВѢ ВЕЛИКАДОГО ТИ ЦАРЬСТВА, И
 НА ПРИВЪЖИШТЕ ОТЪУСТВОУ МАЮ. НЪ И ІЕШТЕ ПРОСИВЪ ОУ

БОГОЛЮБНААГО ТИ ЦАРЬСТВА, ЯКО ДА НЫ ПРИЛОЖИТЬ ЦАРЬ-
 СТВО ТИ ВЕЛИКОЕ ВШЕ ТѢХЪ ТАМО. И РЕЧЕ ЯМОУ ЦАРЬ:
 СЪ РАДОСТНОЮ, ЯКЕ ТРѢБОУЮТЬ СВЕТЫНН ВАЮ, ДА СЪТВОРОУ И
 МОИ МЪРТНИКЪ СЪ ВАМА. И ПРИЛОЖИ ЯМОУ ЦАРЬ СВОИ МЪРЬ-
 ТНИКЪ, ЗИГЬ ЦАРЬСКИИ МАНАСТЫРЬ, СЪ ВЪСѢМИ СТАСИ СВОИМИ
 И СЪ МЕТОХИИМИ. И НАПИСА ЯМОУ ХРОУСОВОУЛЪ СЪ ВЪСА-
 КЫНЫМЪ ОУТВЕРЖДЕННЕМЪ ЦАРЬСКИНЫМЪ, ЯКЕ ЕСТЬ НЕДВИ-
 ЖИМО И ДО НЫНѢШНАГО ДНѢ. И ХИЛАНДАРЬ ЦАРЬСКИИ
 МАНАСТЫРЬ ИМЕНОВА ЦАРЬ КИРЬ АЛЕКСИЕ ЦАРОГРАДСКИИ,
 И ПРИЛОЖИ ЕГО КЪ ЦАРЬСКИНЫМЪ МАНАСТЫРЕМЪ. И СЪ ВЪСА-
 КЫНЫМИ ПОУСТЬИМИ ВЕЛИКИМИ ОТПОУСТИ ЕГО ЦАРЬ, И
 МНОГО ЗЛАТА ПОСЛАА НА ТРѢБОВАННІЕ СКАТОУ СИ, ПРѢПО-
 ДОБЬНОМОУ СИМЕОНОУ. И СИЛОЮ ЛЮБИТЕЛЕА СВОЕГО Хри-
 СТА И ПОМОШТНЮ ПРѢСВЕТЫЕ БОГОРОДНИЦЕ СВЕТЫН ВЪЗ-
 ВРАТИ СЕ, ВЪЗЫМЪ ПОВЕЛѢННІЕ ЦАРЕВО. И ПРИШЕДЪ КЪ СКА-
 ТОУЮ ГОРОУ, И ОБРѢТЕ ПРѢПОДОБНААГО ОТЬЦА СИ ВЪ ДОМОУ
 СВЕТЫЕ БОГОРОДНИЦЕ ХИЛАНДАРЬСКИЕ, О ВЪСЕМЪ ДОБРѢ О
 БОЗѢ ПРѢВЪВАЮЩА. И СЪТВОРИША СКАТОУЮ МОЛИТВОУ И
 ЦѢЛОВАНИЕ СКАТОУ, И ПОВѢДА ЯМОУ ПОКЛОНЕННІЕ ЦАРЕВО
 И ВЪСА БЫВША НА ПОУТИ, И ПОДАРОКОВАННІЕ ЦАРЕВО, И ПО-
 УСТЬ И ПОЛЮБЛЕННІЕ ВЕЛИКО, И ЗЛАТО ВЪЗДАНИЕ, И ПРИ-
 ДАННІИ ЯМОУ МАНАСТЫРЬ ЗИГЬ. И О ТОМЪ О ВЪСЕМЪ ПРѢПО-
 ДОБНЫМИ БЛАГОДАРИ БОГА И ПРѢЧУНОУЮ ЕГО МАТЕРЬ, И
 СКОЕМОУ БОГОНОСЬНОМОУ СОУПРОУГОУ НАИПЛАХЕ ОБРАДОКА
 СЕ. И ОУТѢШИВША СЕ О ВЪСЕМЪ БОГОНОСЬЦА, И ПОУИНОУВЪ
 ОТЬ ТРОУДА КИРЬ САВА МОНАХЪ, И СВѢЗЪ ПРИЕМЪ ОТЬ ПРѢ-
 ПОДОБНААГО, И ВЪЗЫМЪ ПОВЕЛѢННІЕ ЦАРЕВО, И ИДЕ ВЪ КА-
 РНИЕ КЪ ПРОТОУ И КЪ ВЪСЕМОУ СЪБОРОУ СВЕТЫННХЪ ОТЬЦЪ, И
 ДАСТЬ ИМЪ ЦАРЕВО ПОВЕЛѢННІЕ, И ВЪЗЕ ОТЬ НИХЪ ЗИГЬ ЦАРЬ-
 СКИИ МАНАСТЫРЬ, И ПРИЛОЖИ ЕГО КЪ СКАТЪН БОГОРОДНИЦИ
 ХИЛАНДАРЬСКОИ. И ПО ВРѢМЕНИ ПАКЪ СПРОСИ ОТЬ СКАТО-

горьць отъ всього събора манастирь скетынхъ исповѣдъ-
никъ, и данъ емуоу бысть, и сини скетын за то тѣмъ дасть
благословеннїе златомъ и роухоомъ и коньми; и то при-
ложн къ светън богородици хиландарьскон, и распро-
странн манастирь великъ, подобьнь прѣвнымъ манасти-
ремъ царьскимъ; и съложнъ за кудно до .ді. манасти-
рен, и именова и Хиландарь; и всакыиши потребаши
оу красна и оба боголюбьца; и приложиста отъ своею
землею метохне толнко доволно, яко и дѣла сътома
урьньц доволно всього доволн. владычествоуштоу
же тогда на прѣстола светлаго Симеона благоверно-
моу синоу юго, великомоу жоупаноу кнрь Стефаноу,
и томоу же прѣдаста манастирь скетыне богородице хи-
ландарьскыне и уedomъ юго по немъ.

Синъ же оба съвѣстныи божьствыи благодѣти
отъць съ сыномъ, скетынмъ доухомъ опльуена, и божнєю
благодѣтию вънъуаема, прѣдъобразоушта боголюбнє
и скетыню уedomъ своимъ; оба истока апостола, истинъ-
нымъ богомъ въздвнжена на просвѣщеннє и на наоу-
ченнє божьственоу западныи страны; оба истоуьника
божьствыи благодѣти, напоиьши сыны свое богораз-
оумьнаго своего оученнѣ; оба острѣи стрѣлѣ хри-
стоу, боголюбнємъ нзоштрѣнѣ и скетынмъ доухомъ
опльуенѣ, всѣхъ вѣрныхъ срьдъца благоуьстнємъ
проньзыши; оба жарн вѣстоуьнѣи, богомысльно просвѣ-
штаюшти западныи свое отьуство; оба дньннѣи прѣ-
светлаго слньца, топлотоу светлаго доуха на знаме-
наюште уedomъ своего отьуства; оба моливьника то-
пла мироу всемоу, и незаходнѣи свѣтнлѣ мысляаго
вѣстока, западноу свое отьуство богомысльно про-
свѣштаюште; оба славиа богорааьна, неоуьснѣишти

нмоушти оун доушевнѣ и срьдѣнѣ , немальунынми
 пѣснми божѣствоми възбоудивша оусьпшєе въ
 грѣсѣхъ неразоумиємъ божѣсткыиє благодѣти; оба рѣцѣ
 банъ божѣствыиныхъ , омывша обетьшавъша срьдѣца
 невѣдѣннємъ истовааго живота , Христа истиннааго
 бога нашего; оба съкровишти миробогатыи; обогативъ-
 ша миръ скетымъ крѣпѣннємъ и божѣсткыиымъ оу-
 ченнємъ ; оба граждании вышнѣаго Неросалима и свѣ-
 тлаъ богозрачѣи , богомыслыиима оунми прозрѣвъша
 боудоуштамъ блага и неконѣуаємое житиє ; оба пате
 злата искоушена унстѣишии владыцѣ своемуу тѣвнстѣ
 се , устѣнааго ради житиѣ нхъ Христоу всельшоу се
 въ прѣкрасѣи доуши нхъ по истовоמוу обѣштанию
 его ; реує бо: ꙗко вселю се въ нѣ , и боудоу нмъ въ богѣ ,
 и ти боудоутъ мнѣ въ люди ; оба тѣсныє снѣга оубѣлѣ-
 ста се прѣвеликыиымъ смѣреннємъ и истыиымъ истовыиымъ
 покаишнємъ , прѣдъокразоуишта уѣдомъ своимъ исто-
 выи образъ выноу искати истовааго житиѣ небеснааго;
 оба земляна ангела , небесна уловѣка , небопарѣна орѣ-
 ла , своимъ прѣподобнємъ и прѣвеликыиымъ въздрѣжанн-
 емъ възлѣтѣвъша на высоту небесноую ; оба свѣтло-
 доушна и равнѣообразна свѣтлыиика , рѣками слѣзъ-
 ными възкрѣпѣвъша скетые молитвы , и възлѣтѣста къ
 любилию своемуу Христоу , ꙗкоже възвелѣиуста на
 земли и на небесехъ , прѣбольшоу благодѣть отъ него
 прѣста , благость съкрѣвеноу боиштиннымъ се его ; оба
 вседоушнѣо изышѣвъша на възисканнєе благодѣтелеа
 своего Христа , развѣ того всякого вала оустранѣша се ,
 по истинѣ обѣновѣиша въ себѣ зракъ истовааго бога
 своего; оба блажена раба , недрѣмачѣи оун нмоушта по
 высє уады бога своего ждоушта съ истѣю карю , въ-

ЖЕГЫША СВѢТЛАНИКА СКОМ НЕ ПОШТАНА ТЫКМО ЕДИНА, МЪ
 И САМИ ПРОСВѢШТЫШЕ СЕ РАЗУМОМЪ СЛОВЕСЕ БОЖИМЪ , И
 ДОУШИ СВОИ ОУНСТНИКЪША ДОБРЫМИ ДѢЛЕСЫ ЖИЗНИ СНѢ,
 ПРЕЗРѢША ЖИТИЕ СЕ КИДНОМОЕ, ВЪЗНИРАЮШТЕ ОУМНЫМИ
 ОУИМА НА ОНЫИ СВѢТЪ ВЪУМЫИ И НЕКОМУХАЕМЫИ, ОУКРА-
 СНИКЪША МРАКА СКОМ ПОВЕЛѢНИЕМЪ БОЖИМЪ НЕКАМЪГЕЛНА,
 ИСПРАВИКЪША СКОМ ОБЫУАМ ОУУЕНИЕМЪ АПОСТОЛЬСКИНЫМЪ,
 ВЪНИМАША ВЪСѢ СТРАХЪ ГРѢШАГО СОУДА БОЖИМЪ, СЫМРѢТЬ ЖЕ
 СКОЮ ПРЕДЪ ОУИМА СВОИМА ИМОУШТА ВЪСЕГДА, СѢ ПРОЗРѢ-
 НИЕМЪ ВЪСЕГО ЗЕМЛЯНАГО СѢ ДОВОЛОМЪ ПРИУЕМАЮШТА
 СЕ ВЪ ЖИЗНИ СЕИ, ПЕУАА ЖЕ СКОЮ ВЪСОУ ВЪЗЛОЖИКЪША
 НА БОГА СѢ ИЗВѢСТНЫМЪ ОУПОКАНИЕМЪ; ВЫНОУ ПКО ДѢЯ
 СВѢТЛАЯ БОГОЗРАУМО СНИЮШТА ВЛАДЫЦѢ СВОЕМОУ ВЪ БО-
 ГОЛЮБЕНЫЮ СРѢДЦОУ СВОЕЮ , СЛОВО ЖИКОТНО ПРЕДЪ-
 ЖЕШТА И ПРАВЕШТА КЪ ПО ИСТИНѢ БОЖИЕЙ, ИСТИНЫА СЛОУ-
 ЖИТЕЛА ХРИСТОВА. СИМА ЖЕ О СЕМЪ ПОДЕНЗАЮШТИНЫА, И
 ВЫНОУ НЕОУСЪПНО СПЯЮШТИНЫА, СИИ ЖЕ БОГОДЪПНЫИ И
 БОГОЗЕРАНЫИ МОИНАХЪ КИРЬ САВА ДѢИСТКОМЪ СВѢТАГО
 ДОУХА НА ПРЕСВѢТАИИ СВѢТЪ ВЪЗНИРАЕ БОГОМЫСЛНЫИМА
 ОУИМА ОУМНЫИМА НА ОУНЫШЕИ ПРЕВОДЕ ПОМЫСА СКОМ,
 ВЪ ЕДИНИЕНИИ СѢ ХРИСТОМЪ ЖИТИ ИМОУЕНЫИ НЕ ОСТАВА-
 ЮТЬ СЕ ЕГО ВЪСЕГДА, ПКО НЕ КОМУАТИ СЕ КЕМОУ ВЪ СЛѢДЪ
 ЕГО ГРЕДОУШТА, РЕКЪШЕ СВѢТЫИХЪ ЗАПОВѢДИИ ЗАКОНА БО-
 ЖИИ; БЛАЖЕНН БО, РЕУЕ, И НЕПОРОУНИИ ПРЕБЫАЮШТЕ ВЪ
 ЗАКОНѢ ГОСПОДЬНИИ; ТѢМЪ ПОДОБЕ СЕ И СИИ БОГОМОСЪЦЪ,
 ХОТЕ ВЪ ЕДИНИЕНИИ ПРЕБЫТИ ПО БОЖИЮ ОБРАЗУ ВЪСЕ ТВОРЕ,
 И СОБОЮ НАМЪ ХОТЕ ВЪСАВЫИ ОБРАЗЪ ОУКАЗАТИ, И ОБРАТЬ
 МѢСТО ПРЕСВѢТЛО И ИЗРЕДНО, ВЪСАКНЫИ ДОБРОТАМИ ОУ-
 КРАМЕНЕНО ПО ПОДОБИЮ РАИНСКОМОУ, ВЪ СРЕДѢ КАРНИ, ИДѢЖЕ
 ЖИКОУТЬ УРЪНЫЦИ СВѢТИИ ПО СКИТСКОМОУ ОБРАЗУ ВЪ ВЪСА-
 КОМЪ БЕЗУМЛЕНИИ ВЪ ЕДИНО ПО ДВА ИЛИ ПО ТРИ, И ТО КОУПИ

отъ скетогорыя, и сътвори сихастарню си и въ нѣмъ црь-
ковъ свѣтааго Савы нѣросалимьскааго на прѣбываннѣ
дѣма или тремъ, по реченію божію: нѣже два или
триє сѣбрани соуть о имени моемъ, тоу и азъ есмь по
средѣ нхъ; въ нѣмъ же и самъ тѣ свѣтынъ пожие по по-
добію дрѣвниихъ прѣкыхъ скетинхъ отцъ съ великыимъ
въздръжаніемъ, поштеніемъ, бѣдѣніемъ, обѣношть-
нымъ стомяніемъ, късакое тѣлеснааго оутѣшеннѣ
лишиє се, въ поштеннѣ и въ слъзахъ въсоу силоу свою
сътвориє, въсе по подобію ангельскамоу живє житіє
свое кко бесцѣлѣнымъ подобє се, строуѣмъ слъзъ-
нымъ кеселє се доуховно на въсакъ днь, въсю си-
лоу рекноує житію свѣтынхъ, въсєгда помышлєє въ
оумѣ своемъ: кко въ работѣ продає се богу, оуѣ-
ждєє се въсєго по заповѣди божіємъ, и на странѣ тоу-
ждєє живѣюшѣмъ ми въсаконъ колѣнъ божіємъ и достоин-
єсть поработенѣмъ ми быти; и въсєгда тѣло свое оу-
мрьштєє по денжѣнымъ молитвѣмъ, доушоу же оумѣ-
штєє богоразуміємъ медотѣмъ глаголь вѣни-
маніємъ; и тѣмъ пооуѣє се днь и ношѣ по словєси
богоотца Давида подобє се дрѣвоу плодовиномуу, въ-
саждєномуу при исходнишѣхъ водѣ, нже и плѣдъ свой
обрѣтє въ врьєе свое. Прѣє же тоу съ великыимъ мѣ-
уаніємъ въсенѣтѣнымъ молитвѣмъ бѣдє, никѣже
оумѣ не подєнєє, отъ вышнѣаго помѣштѣ уає, и того
радѣ оумрьштєє се въсь днь, въ мѣроу хлѣбъ їды,
въ мѣроу воды пїєє, и въ єдинѣ уасѣ или въ двѣ поконъ
длєє тѣлоу своемуу, царствєню небєсномуу въ истинѣ
не отѣроуѣнъ ноуждєнєє до того, кко даєдѣсьє рє-
штѣ: кко трава нєєє срьдѣцє моє, кко зєєєє сѣєєєє
хлѣбъ мой; и прилѣєє кость моя плѣтѣ моєю, и колѣєє

мон изнемогоста отъ поста, и плать моя измѣни се и еле радн; и великъ канонъ оустави въ себѣ, и ижеко прѣхъ тоу прѣдрѣжавъ и, и тако оустави тѣ канонъ тоу хотѣнитоу жити, по томоужде правилоу повелѣвъ тѣмъжеде образомъ дрѣжати пѣтм днѣвнымъ и ноштнымъ. Въ дѣни же келликаго и благовѣрнааго кнрь Стефана краля Оуроша, вѣноука светааго Симеона, въ тоужде келни тѣжеде канонъ прѣдрѣжештоу нѣкоемоу урьныоу иеромонахоу Доментикноу сего светааго житнѣ доухомъ светымъ назмаена се, и тѣмъ прописано бысть.

Възвратимъ же се къ єдиномыслнымъ и богоноснымъ соупроугома и єдннодоушнымъ сподвижникомъ; и въ земльнѣи плѣти слоу нмоушта небеснымъ сплѣ, и добротамъ нхъ недомыслнымъ, и боголѣпнымъ несказаномъ, изредѣно оукрашаема, достонна жителѣ ижеангеламъ христовъ, мыслныѣ врагы слою крѣстною низлагаюшта и вьсєгда готовѣшта се къ позванню небесномуу; подобѣшта се бесплѣтномуу ієствѣоу хероузмьскомуу, въ немлѣуныхъ пѣснѣхъ доуховныхъ, въ каплѣхъ слѣзъныхъ, въ истиннымъ исповѣданнмъ христовъ, въ сѣкроушеннмъ срьдѣунымъ, въ чистотѣ и въ цѣломоудрнн доушевынѣмъ и тѣлеснымъ, въ мирѣ и въ светынн, въ прѣвеликомъ сьмѣреннн, и въ вьсакомъ въздрѣжаннн, въ страхъ божи вьсєгда пригвозднвша плѣть свою, и вьсе соуштенѣ въ мирѣ сємѣ оуметы вьмѣннѣвша, и лоуушєиє избравѣша; по истинѣ оубѣжавѣше шнрокааго поутн покоиннааго, вьводѣштааго въ погыбѣль доушевыноу, оузыкы же и скръбьныи поутѣ истинно вьлюбавѣша, и по нємъ неоукломно шѣствѣоушѣ, и испальнѣюшта светымъ молнтвѣмъ вьсе уасы днѣвныѣ и ноштыныѣ, и тѣмъ тѣскынымъ вьнндошта въ жн-

КОТЪ ВЪУЫНЫИ, ИСТИННА НОУЖДНИКА ХРИСТОКА ВЪСХЫТИ-
 СТА ЦАРЬСТВО НЕБЕСЬНОЕ, ТОМОУ ПОДОБНА СЛОУЖЕНИИ
 ПРИНОСЕШТЕ; И ТАКО СПЯЮШТИИМА ИМА, ОБЪШТЕ ЖЕ КЮ
 И УАЕМО ПО ВСЕГДА КОНЦЪ ПРИЕМЪ, ДОСПЪ КЪДИМОУ
 ДАЛЪЖНОЕ ГОСПОДЕКН СВОЕМОУ ВЪЗДАТИ, ВЪ ПРЕСЛО ПРИИШЬ-
 ДЪШОМОУ ДОБРЫНХЪ ДЪТЪЛНИ КЮ ПРЕПОДОБНОМОУ ОТЬ-
 ЦОУ И БОГОНОСНОМОУ СЫМЕОНОУ, ГОТОВЕШТОУ СЕ ДАЛЪЖ-
 НОМОУ ПОСЛОУЖИТИ И ПРЕИТИ НА БЛАЖЕНОУЮ И БЕСКОНЬ-
 УЮЮ ЖИЗНЬ И ВЪСПРИЕТИ ОБЪШТАНОЕ КЕМОУ ГОСПОДЕМЪ
 СВОИМЪ НЕБЕСЬНЫИМЪ МЪЗДОДАТЕЛЕМЪ; ТОГДА ЖЕ ПРИСПЪ
 ВРЕМЪ КЪ СЛАВОСЛОВИЮ БОЖЬСТВЫНЫИМЪ И ОУТРИНЫИМЪ ПЪ-
 НИЕМЪ; БОГОХВАЛЬНОМОУ ЖЕ КИРЬ САКЪ ВЪСОУ НОШТЬ НЕ-
 ОУСЫПНО БЪДЪНИЕ ПРИЕМЪШОУ, КЕЖЕ О ОУСЫПЕНИИ ПРЕПО-
 ДОБНААГО, ПЕЧАЛЬНО И СКРЪБНО ИМА ПОПЕЧЕНИЕ, КЪДИНЪ
 О КЪДИНОМЪ СКРЪБЕ, НИКОМОУЖЕ ПОМАГАЮШТОМОУ, ПО ЗА-
 ПОВЪДИ ГОСПОДНИ ВЪСЪХЪ ОТВЕРГЪША СЕ РОДА И ИМЪНИИ
 И СЛОУГЪ, ПАЧЕ ЖЕ И ДОУШЕ СВОЕИ, ТОУ КЪДИНОУ ХОТЕ-
 ШТА ПРЕСВЪТЛОУ ЖВИТИ ВЪ ОБИТЪЛЪХЪ НЕБЕСЬНЫИХЪ; ОСТА-
 ВИВЪ ЖЕ КЪДИНОГО БРАТА СЛОУЖЕШТА ПРЕПОДОБНОМОУ,
 И ИДЕ ВЪ ЦРЬКОВЬ СВЕТОУ ВЪ СЪБОРЬ БРАТНЕМЪ НА ПЪТИИ
 ОУТРИНААГО БОГОСЛОВИИ. МАЛЪ ЖЕ УАСЪ ПРИЕМЪ И ПОЗВАНЪ
 БЫСТЬ ПРЕПОДОБНЫИМЪ, И ПРИИШЪДЪ ОБРАТЕ И ГОТОВЕШТА
 СЕ КЪ ЗВАННЮ НЕБЕСЬНААГО ОТЬЦА. И СЫНЪМЪ И СЪ ОДРА, НА
 ИЕМЪЖЕ ЛЕЖААШЕ ПРЕПОДОБНЫИ, И ПО ОБРАЗОУ ИС. ПРЕВЪ
 ПРЕВЕЛНААГО СЫМЪРЕНИИ КЮ ПОЛОЖИ КЮ НА РОГОЗЪНИЦИ
 НА КОНЬУНОМЪ СЫМЪРЕНИИ ВЪ ПОСЛЪДЪНИИ ИИШТЕТЬ ТЪЛЕСЬ-
 НОН, ПО ПИСАНОМОУ: СЫМЪРИХЪ СЕ, И СЪПАСЕ МЕ; И ОБРАТИ СЕ,
 ДОУШЕ МОЯ, ВЪ ПОКОНЪ ТВОИ. И СЫНЕСЕ И КЪ ПАПРАТОУ ЦРЬКОВЬ-
 НОУЮ. И МАЛОУ УАСОУ ОУТИШНЮ БЫВЪШОУ, ВЪЗЪБНОУВЪ ЯКО
 ОТЬ СЫНА, И БЛАГОСЛОВИ БОГОНОСНААГО СОУПРОУГА СВОЕГО
 КИРЬ САКОУ И ВЪСЪ СЪБОРЬ СВЕТЫНХЪ УРЫНЦЪ, БОГОДЮБНЫИХЪ

УЕДЬ СВОИХЪ. И ЮГДА БЛАГОСЛОВЛЛЛШЕ Ю, И ВЪ НЕЗААПОУ
 БЫСТЬ ШОУМЪ СЪ НЕБЕСЬ НЪКАКЪ НЕДОМЫСЛИМЪ НАМЪ ВЪ ПЛЪ-
 ТИ СОУШТИМЪ, И ОБРЪТЕ СЕ СРЪДЪ ПЕУАИ РАДОСТЬ НЕИЗРЕ-
 ЧЕНАИ ВСЕМОУ СЪБОРОУ СТЕТИНЪ ОТИЦЪ. И ПОВЕЛЪНИЕМЪ
 ПРЪСВЕТААГО ОТИЦА НЕБЕСЬНААГО ПРИСПЪ ДОУХЪ СТЕТИН СЪ
 СИЛАМИ НЕБЕСЬНЫМИ, ХВАЛЕШТЕ И ПОЮШТЕ БОГОХВАЛНОЮЮ
 ПЪСНЬ: ХВАЛНТЕ ГОСПОДА СЪ НЕБЕСЬ; ХВАЛНТЕ И ВЪ ВЫШЪНИИХЪ
 ЮГО; ХВАЛНТЕ И ВСИ АНЪГЕЛИ ЮГО; ХВАЛНТЕ И ВСЕ СИЛЫ
 ЮГО. СТЕТИН ЖЕ ПРЪПОДОБЪНЫИ ОТИЦЪ ОТПЪВЛАШЕ НМЪ,
 ПОДОБЕ СЕ БЕСПЪЛЪТНОМОУ МЕСТЬСТВОУ ХЕРОУКНИМСКОМОУ,
 ПОНОУЖДАЕ БРАТНЮ СВОЮ СЪБОРЪ СТЕТИН СЛАВНТИ СЪ НИМЪ
 ОТИЦА И СЫНА И СВЕТААГО ДОУХА. И НЕМАЛУЮНОЮЮ ПЪСНЬ
 ПРИЕМЪ ОТЪ ЗАУЕЛА ПСАЛЪМА ДАЖЕ И ДО КОНЪУНЫИ РЕКЪ
 ВЪСКЛИЦАНИЕМЪ: ВЪСАКО ДЫХАНИЕ ДА ХВАЛНТЬ ГОСПОДА. И
 ПРЪПОДОБЪНЪИ И СТЕТИН РОУЦЪ СВОИ ВЪЗДЪ КЪ ВЫШЪНЬЕ-
 МОУ БЛАГОДЪТЕЛЮ СВОЕМОУ, И СЪ АНЪГЕЛЫ НА ЗЕМЛИ НЕ-
 БЕСЬНОЮЮ ПЪСНЬ ПОЮ, И ТАКО ПРЪСТАВИ СЕ О НАСЪ, И ДОУХЪ
 СВОИ СТЕТИН ПРЪДАСТЬ МНОГОЖЕЛАНОМОУ ГОСПОДЕВИ СВО-
 ЕМОУ, ЮГОЖЕ ВЪЗЛЮБИ, И СЪ МИРОМЪ ОТИДЕ ОТЪ НАСЪ
 РАДОУЕ СЕ О БОЗЪ СЪПАСЪ СВОЕМЪ, ЮМОУЖЕ ПОСЛОУЖИ.
 ЛЮБИТЕЛЬ ЮГО ХРИСТОСЪ ПРЪСВЕТЛОЮЮ ДОУШОУ ЮГО ПРИ-
 ЕМЪ ВЪВЕДЕ ВЪ ПОКОИ НЕБЕСЬНЫИ И ВЪ СВЪТААИ МЪСТА И
 ВЪ РАНСКЫЕ ОБИТЪЛИ, ВЪ ЖИЛИШТА ПРАВЕДЪНЫИХЪ, ВЪ БЕС-
 КОНЪУНАИ БЛАГА, ОТЪ ЗАУЕЛА МИРОУ ОУТОТОВАНА И СА-
 МЪМЪ ГОСПОДЕМЪ ПОШТЕДЪНА ЛЮБИШТИМЪ ЮГО, И ВСА
 ОБЪШТАНА ЮМОУ ДАРОВА И ЖИЗНЬ ВЪУНОУ КЪ ВЪКЪ НЕ-
 КОНЪУАЕМОУ. ЖАЛОСТЬ ЖЕ ПРИЕМЪШЕ ВЪСЪ ЛИКЪ УРЪНО-
 РИЗЪЦЪ СТЕТИНЪ О РАЗЛОУЧЕНИИ СВЕТААГО, И МНОГО СЛЪ-
 ЗЪНЫЕ ИСТОУЮННЪИ ПРОЛИВАХОУ ЛЮБИМА УЕДА ЮГО, ЛИ-
 ШАЮШТЕ СЕ ДОБРААГО СВОЕГО ПАСТЫРА И ОУУНТЕЛЪ БЛАГО-
 МЫСЛНА. ОКОУДОУ ЖЕ УОУДОНОСЪНЫИ И БОГОСВЪТАИИ КИРЪ

Сава разлнчнх радостна н скръбна источника слъз-
на тоуааше непрѣстанно : радостна же , шко тако
прѣсврышена всакымы добродѣтельны видѣ роднтелѣ
своего , н тепла молитвенника н велика уоудотворѣца
зрѣаше ндоушта прѣдъ собою въ вса оуготованаѣ бла-
га , н недостаткы его испльнитн хотѣшта горѣ оу прѣ-
богатааго отьца небеснааго ; скръбнь же о лишени
добрааго съподвижника н оудобнааго тетуца н оуни-
телѣ богооумнааго . н тако веселе се доухомъ светнымъ
благодарныѣ пѣснн выслааше о покон скетааго , н тако
съ богохвалнымъ пѣннѣмъ положены быше светныѣ
мошти его въ црьккѣн светыѣ богородице хиландарь-
скыѣ , слакеште отьца н сына н светааго доуха н мынѣ
н прнсно н въ вѣкы вѣкомъ . Светын же заповѣда любн-
момоу уедоу своему богозарьномуу кнрь Савѣ мошти
его прѣнести въ землю своего отьуьства , шко н по
сырѣти хотѣ неослабно съблюдати наставнне свое истинь-
нын пастырѣ , нельжынын пороучьннкъ за стадо христова ,
н уedomъ своимъ нзвѣстно хотѣ показати христомъ да-
роуаноу кемоу благодѣти н възвеселити уѣда своимъ прѣ-
великымын уоудотворенын , н оумастити к мироу бла-
гооуханнѣ , еже н бысть .

Снн же боголюбѣць христонменитын кнрь Сава оста
едннѣ , н приложн же се пауе къ жестокомуу прѣбыва-
ннню , всакого лишнѣ съ пльтьскааго покомъ , поштеннне
безмърно пауе въспрнѣть , неоусыпающннын же мо-
литвами все мошти прѣспѣвае , н въ доуховьнъмъ оу-
тъшенин благодѣти оумноженнне пауе нзоблоуе . све-
тын же н прѣподобнын отьць его , светын Симеонъ ,
достигъ истинныѣ благодѣти , н въспрнѣмъ възданнѣ
троудѣ своихъ , по своемуу прѣвеликомуу сызреннню

СПОДОБЕНЪ СЕ ВЪНТИ КЪ РАДОСТЬ ГОСПОДА СВОЕГО, И КЪ
 БЕСКОНЪУНЫМЪ ВЪКМЪ ВЕСЕЛТИ СЕ РАДОСТЮ НЕИЗРЕЧЕНОЮ,
 БЛАЖЕНЪ И ТРЪБЛАЖЕНЪ БЫТЬ СПОДОБЕНЪ СЕ СЛАВЫ ТВОЕИ
 ПОЛОУТИ НЕИЗРЕЧЕННЫЕ, ОТЪ МОУДОУЖЕ ОНДЕ ПЕУДАА
 И ВЪЗДЫХАННІЕ, ИДЕЖЕ ПО ПИСАНОМУ ЖЕЛАЮТЪ АНГЕЛЫ
 ПРИНИКЪНОУТИ; ОУБЛАЖЕНЪ БОГОМЪ БЫТЬ, И ВЪНДЕ ВЪ
 НЕРОУКОТВОРЕННЫ ОНЪ УРЪТОГЪ, И ВЪЗЛЕЖЕ НА ВЕУЕРИ НЕ-
 БЕСЪНЪИ СЪ ВЪСЪМЪ ИЗБРАННЫ БОЖИНЫИ; ПОЛОЖИ БО НА-
 ДЕЖДОУ СВОЮ КЪ ОТЪВЪРЪЗАЮЩОУМОУ РОУКОУ, И НАСЫ-
 ШТАЮЩОМОУ ВЪСАКО ЖИВОТНО БЛАГОВОЛЕНИИ, И ТОЮ
 НАДЕЖДЕЮ НЕ ПОГРЪШИ. ВЪНДИТЕ ОУЧА УЕДОЛЮБЪЩА, И ПО
 ОШЪСТВНИ НЕБЕСЪНЫМЪ ВЪНОУ НЕ ОУЛОУУАЕ СЕ УЕДА СВО-
 ЕГО ЛЮБИМААГО И СПОДВИЖНИКА ДОБРАГО И ХОДАТАИ МОУ
 НЕБЕСЪНЫИХЪ БЛАГЪ, ХРИСТОМЪ ВЪОРОУЖЕНЪ И СИЛОЮ ПРЪ-
 СВЕТААГО ДОУХА, И ОБОГАТЪКЪ НЕБЕСЪНЫИМИ ДАРЪМИ, И
 МЫСЛЬНЫИМИ КРИЛОМА ДОБРОДѢТЕЛЬНЫИМИ НЕЗАКАСЪННО
 ТВОРЕ НЕБЕСЪНОЕ ШЪСТВІЕ, НА ПРЪБОЛШОУ ДОБРОДѢТЕЛЬ
 ХОТЕ ПРЪВЕСТИ БОГОСИЛААГО СОУПРОУГА СВОЕГО, ЖВЛІАЕ
 СЕ МОУ КЪ ВЪНДІННІИХЪ СЪНЪНЫИХЪ ИЖАЦЪИ ПРЪСЛАВЪ-
 ННЫИ И НЕИЗРЕЧЕННЫИ ДОБРОТАМИ ОУКРАШЕНЪ, И ПРЪ-
 СВѢТАНЫИ ВЪНЪЩЕМЪ СІИЕ ПАУЕ СЪНЪЩА, ВЕСЕЛЕ И ОУ-
 ТЪШАЕ И ОУТЕРЪЖДАЕ И СИЛОЮ ПРЪСКЕТААГО ДОУХА И ДА-
 РОВАНОЮ МОУ БЛАГОДѢТІЮ, РЕКЪ: УЕДО МОЕ ДОУШЕ-
 ЛЮБЪНОЕ, РАДОУИ СЕ О МНѢ РОДИТЕЛИ СВОЕМЪ, И НЕ СКРЪБИ
 О МОЕМЪ РАЗЛОУЧЕНИИ. СЕ РАЗОУМЪИ ДОБРЪ, ИЗВѢСТО ТИ
 БОУДИ КЪЖЕ О МНѢ ОТЪ СЕГО МОЕГО ВЪНДІННІИ. СЛАВОУ, ЮЖЕ
 ВЪНДИШИ НА МНѢ, ПРЪСВѢТЛОУ И НЕИЗРЕЧЕНОУ, ТОЮ МѢ
 СЛАВОЮ ПРОСЛАВИ СЛАКАМЪ ГОСПОДЬ ИИСОУСЪ ХРИТОСЪ,
 ИСТИННЫИ БОГЪ. КЪГДА ОУБО РАЗЛОУЧИ СЕ ДОУША МОЯ ОТЪ
 ПРЪСТЪНААГО ТѢЛА СЕГО ЖИТИИ, ТОГДА ГОСПОДЬ ДАРОВА МИ
 МИЛОСТЬ И БЛАГОДѢТЬ СВОЮ, И ПОЛОУЧІИХЪ ВЪУНАМЪ БЛАГА

И ИСТИННО ЦАРСТВО НЕБЕСНОЕ, КЕЖЕ МИ ПРѢЖДЕ НАЗНА-
 МЕНОВАШЕ ПОКАЗОВАШЕ ПИСАНИЕМЪ КНИЖНЫМЪ, КЕШЕ
 СОУШТОУ МИ ВЪ ЗЕМЛЯНОМЪ ЦАРСТВЕНИ МОЕМЪ. БЛАГОСЛО-
 ВЕНІЕ ОУБѢ ОТЪ БОГА ТЫ ИСН, ЯКО ХОДАТАИ МИ БЫСТЬ ВЪУ-
 ЧНЫМЪ БЛАГОМЪ И БЕСКОНЪУЛЬНОМУ ЖИТИЮ. И ЗА ТО ПРѢ-
 БОЛЬШОУ БЛАГОДѢТЬ ОУГОТОВАЛА ТИ КЕСТЬ БОГЪ, КЕЖЕ ЗА МЯ
 ТРОУДИ СЕ НЕОУСПѢНЫМЪ ПОДЕНЗАНІЕМЪ И ЗА МОЕ ПРІ-
 ВЕДЕНІЕ ВЪ СВЕТОУЮ ГОРОУ. РАДОСТІЮ РАДОУИ СЕ, СЫСОУДЕ
 ИЗЪЕРАНЫ ДОУХОУ ПРѢСВЕТОМУ ХРИСТОМУ НАЗНАМЕНА-
 НЫИ, КЕШЕ ПРѢЖДЕ РОЖДЕНІА ТВОЕГО ПОМАЗАНЫИ АПО-
 СТОЛЬСКОЮ БЛАГОДѢТІЮ, НХЪЖЕ ОУУЕНИИ И ЛНКОСТОЯННІА
 СЪОБЪШТНИКЪ ЯВНШИ СЕ, И ОНЪМЪ ПОДОБЕ СЕ ЗАРАМЪ
 СЛЪНЪУНЫМЪ ОБЪТЕКЪШНМЪ КОНЪЦЕ ВЪСЕЛЕННЫИ И НЕВЪЗЪ-
 СЛѢДОВАННЫЕ ПОУТИ ВЛАДЫКЫ СКОЕГО, КЕЖЕ НА ЗЕМЛИ ПО-
 ХОДИ ПРѢСКЕТЫМЪ НОГАМЪ СКОИМЪ, ВЪСЕ ОБЪТЕУЕШИ И
 ВЪСЪМЪ СТОПАМЪ ЕГО СВЕТЫМЪ ПОКЛОНИШИ СЕ, И ВЪСЕ
 СТРАСТИ ЕГО НАПИСЕШИ НА СКРНЖАЛЕХЪ БОГОЛЮБИВААГО
 СРЪДЦА ТВОЕГО, И ТОМОУ САМОМУ ПРѢСТОЛУ БОУДЕТЬ СВЕ-
 ТАМЪ ДОУША ТВОЯ, И ГОСПОДЪ ЦАРЬСТВОУЕН ВЪ КЪКЪ БОУ-
 ДЕТЬ СЪ ТОКОЮ, И БОГОЖЕЛЕНОУЮ БЛАГОДѢТЬ ПРИНМЕШИ
 НА ВЪСТОЦѢ, И ВЛАСТЬ НЕБЕСНОУЮ НА ЗЕМЛИ ВЕЗАТИ И
 РАЗДРЪЖАТИ ГРѢХЫ УЛОВЪУБСКЫЕ; И ЗЕМЛЕ И ГРАДЫ ОБЪ-
 ТЕУЕШИ ЯКО НГНАТІЕ БОГОНОСЪЦЪ, ПРОПОКЪДАЕ УНСТОЕ
 ОУУЕНІЕ ХРИСТОКО, И НА ЗЕМЛИ И НА НЕБЕСИ ВЪЗВЕЛНУНТИ
 СЕ ИМЕ ТВОЕ; И СКОЕ ОТЪУСТВО БЛАГОУБЪСТІЮ ИДОУНШИ,
 И ИНОГЫМЪ ОБРАЗЫ ДОБРОДѢТЕЛЬНЫЕ ПОКАЖЕШИ, И ИНО-
 ЗНИ ТОВОЮ ПОЗНАЮТЪ БОГА ИСТИННААГО, И ТВОИМЪ БЛА-
 ГОСЛОВЪСТІЕМЪ ПРИНДОУТЪ ВЪ ИСТОКОЕ ПОКАЖЕНІЕ, И НА
 ЗДАННІА АПОСТОЛЬСЦѢ ЗАКОНОПОЛОЖЕННІА ХРИСТОКА ВЪСА
 ИСПЛНЕНЪ И ОТЪ ВЪСТОКА ПРИНДЕШИ КЪ МНѢ, И ВЪ КОУПѢ
 СЯПОДОКАШЕ СЕ ОБЪШТЕМОУ БЛАЖЕНЪСТВОУ ЕДИННОСОУШТЬ-

ные и нераздельные и животворенные троице наслед-
 никъ се вѣчныхъ благъ въ бесконъные вѣки, аминь.
 Сии же богозваннѣ скеты вѣспренѣ въ сѣна про-
 слави бога творещаго днѣна и неизречена отъ прѣ-
 благо днѣ и до нынѣшняго. твою же любовь, светын,
 вѣноу непрѣмѣноу блажоу, и тебе величаю, и покла-
 нѣю се твоѣмоу прѣвеликомоу възлюбленію, яко та-
 ковоу бесконъноу любовь имѣши къ мнѣ любилимоу
 убоу своѣмоу, яко живъ и по смръти не отлоуѣши
 се иже днѣ сръдѣ твоѣго, вѣспитаніе свое пошѣтае
 скетымъ пошѣщеніемъ, и многогубальною доушоу
 мою и скръбное сръдѣе мое сконмъ прѣподобнѣмъ сладе
 и веселе, и бесконъноу радость пошѣдаемъ. по истинѣ
 бо праведьнинъ въ вѣки живѣтъ, и отъ господа мзда
 нмъ, и сила и разоумъ отъ вышнихъ прѣмоудрости; и
 блажоу те, скетын, яко союсты мира сего оубѣжа, и сына
 свѣтоу съподобна те есть любителъ твои Христосъ,
 истинноу бо възлюбѣвъ водештоу те къ живѣтъ; и слава
 убо възлюбеномоу богу възвездѣшому те отъ рѣва
 страсти и отъ брьни тиньна, и поставленѣшому на про-
 странѣ ноуъ твои, исправленѣшому стопи твоѣ правоу
 царьстѣе свое, и съподобьшому те редѣу светыхъ
 и ликостѣпнию вышнихъ силъ, и възложѣшому въ оу-
 ста твоѣ пѣснь нокоу съгласноу съ вѣсми прѣподобь-
 нымъ юго; и слава явленѣшому ти се богу богѣ въ
 сномъ, юмоу же възлюбѣвъ иси нзъ юности своиѣ слоу-
 жити съ безматѣльнымъ отѣцемъ и съ светымъ доухомъ,
 пауе же и самъ те нзѣра ишѣ нзъ урѣва матерѣна, ис-
 кони вѣды въ тебѣ нзволѣніе благо, и положи те яко
 прѣдъ лицемъ твоимъ вѣсѣгда слоужити юмоу правѣ-
 ріемъ и горѣмысаніемъ въ вышнихъ испати слави не-

БЕСЬНЫЕ И ЖИТІЯ ПРѢПОДОБНЫХЪ И ПРАВЕДНЫХЪ, ІЕЖЕ И ОБРЪТѢ, ІЕГОЖЕ И НАСѢ ДА НЕ ЛИШИТЬ БОГЪ СВЕТЫМИ ТИ МОЛНТВАМИ.

СНИ ЖЕ СВЕТЫИ, КОГОРАЗУМНА ЗАРА, БЫВЪ ВЪ СЕБѢ И РАЗУМЪ ДОУХОМЪ СВЕТЫМЪ РОДИТЕЛѢ СВОЕГО ИСКОМОЕ ОБРЪТѢША, И НА ПРѢБОЛЬШОУ ДОБРОДѢТЕЛѢ ПОДВНЖЕ СЕ, ВЪСПРНІЕТЪ ВЫШЕ СИЛЫ ПОДВНГЪ, ПОШТЕННѢ, БѢДННѢ, ІАКО ЗАБЫТИ ІЕМОУ ПРЪВЫЕ ПОДВНГЫ, НИ ВЪ УЪТОЖЕ ПОЛОЖИТИ, ПОМЫШЛѢ ІАКО БОЛЬШЕ ІЕСТЬ ІЕДИНЪ ДНЬ ВЪ ДКОРѢХЪ ГОСПОДНННХЪ ПАЧЕ ТЫСОУШТЕ ЛЪТЪ СВѢТА СЕГО ВІДНМАЛОГО. И ОТЪ СЕЛѢ, РЕКЪ, ПОЛОЖИХЪ ПАЧЕТЫХЪ БОІАТИ СЕ И ТРЕПЕТАТИ ИМЕНИ ТВОЕГО СВЕТАЛОГО. И ПРОСТРЪТНІЕ СЪТВОРИ БѢДЪННЮ КЫШЕ СИЛЫ И МОЛНТВАМЪ ВЪСХОЖДѢННІЕ КЪ ВЫШНННМЪ БОГОВІДЪННІЕМЪ, ПАЧЕ ПРИЛЕЖНЪІЕ ПРИНЕСЕ ДѢЛЕСѢ ДОУХОВНННХЪ И БОГООУГОДНННХЪ, ПО ОБЫУАЮ ВЪСЕГДА НЕПРЪСТАННО ОУБОГЫЕ МНЛОУІЕ, И ТРѢБОУЮШТННМЪ ПРОШЕННМЪ ИСПЛННІЕ, И ВЪ ВЪСЕМЪ ВЪСЕ БѢШЕ; ВЪСН БО ОТЪ ПОУСТЫНЪ И ОТЪ ГОРЪ И ОТЪ СТРАНЪ ВЪСѢХЪ СВЕТЫЕ ГОРЫ ПРИХОДЕШТЕ КЪ ІЕМОУ, ІЕЖЕ КЪТО ТРѢБОВААШЕ, ВЪЗНМААХОУ ОУ ІЕГО ІАКО СКОЕ ПОТРѢБЫ ПОЛОЖЕННІЕ НИИ. НЖЕ БО КЪТО НАУННААШЕ НАІІ ЗДАТИ НАІІ ДѢЛАТИ КОРАБЕЛѢ НАІІ УЪТО ННО ДѢЛО КОЕ, ТОЛНКО ВЪЗВЪШТААХОУ ІЕМОУ, ОНЪ ЖЕ ВЪСАКННМЪ ПОТРѢБАМИ ИСПЛННВЪ СЪВРЪШААШЕ, ІЕЖЕ КЪТО ТРѢБОВААШЕ НА СЪВРЪШЕННІЕ ДѢЛОУ. ІЕГДАЖЕ АН ОСКОУДѢВШЕ ІЕМОУ НМѢННІЕ НА ТРѢБОВАННІЕ НАІІ НА ПОДАННІЕ ОУБОГННМЪ, ТО МНОГАШТИ И ЗЕМЛѢ СЪКРОВНШТА СВОѢ ОТЪКРЫВААШЕ БОЖНІЕМЪ ПОВЕЛѢННІЕМЪ, И ДОУХОМЪ СВЕТЫМЪ РАЗУМЪВЪ, И МОЛНТВОУ СЪТВОРИВЪ, И ШѢДЪ ОТЪБРЪЗДАШЕ СЪКРОВНШТЕ СѢ ЗЛАТОМЪ, И НИКОЛИЖЕ НЕ ОСКОУДѢВШЕ ІЕМОУ ДѢННІЕ ОУБОГННМЪ.

УОУДО, ІЕЖЕ СЪТВОРИ СѢ ННМЪ ПРЪУНСТАѢ БЛАГОДАТЕЛННІА ВЪ ЦАРИГРАДѢ. ННОГДА ШѢДЪШОУ

юмоу въ Цариградѣ, и дѣже многыне допродѣлѣхъ сътвори къ
 светымъ цркъвамъ и къ оубогымъ, пауе же и къ прѣсве-
 тѣи и прѣчистѣи и велицѣи цркви светые богородице
 Юверьготисе, рекыше благодательнице; тоу же оустави
 поменъ родителемъ своимъ и себѣ до скончанья вѣка,
 и мѣте си живоушетоу отцоу юго светомоу Симеоноу,
 даста въ домъ светые благодательнице .в. кѣла злата
 и сребра, игдаже прииде светын Симеонъ новъ въ Све-
 тоую Гороу, пауе же и прѣжде того много добро съ-
 твориста домоу светые богородице, и мъртвѣи отъ сво-
 его отхъства сътвориста ката лѣта, оба свѣтильника
 божии въ дѣю тѣлесн единою мыслью моушта. светын
 же богооумнынъ киръ Сава призданіе сътвори къ све-
 тѣи цркви светые благодательнице, велико тѣловаше
 тоу въ манастири, иже и днѣсь стоитъ на память ске-
 талго. и велико приходяаше въ Цариградъ, въсегда
 тоу обитѣль нѣхаше, яко домъ истовын нѣхъ прорасѣ
 светые богородице скетгорьскыи, прѣвеликою мно-
 стію иже въсегда въ домохъ иже въдварѣе се. и тоу юмоу
 соуштоу въ домоу светые благодательнице, прииде къ
 немому нѣкомъ жена благовѣрна и благообразна, и реуе
 юмоу: светын боголюбче, тебе ми оуказа богъ и ске-
 тамъ благодательница, да ти рекоу сие повелѣние ми:
 тамо въ Светѣи Горѣ въ области твоего манастира въ
 ономъ мѣстѣ и ономъ дѣѣ съкровишти мѣста соуха злата;
 да възми и сътвори въ немъ, убо ти есть на потребоу.
 яко мнѣхъ ми да есть сама прѣчистѣи благодательница
 то съказавши светомоу богоносцоу, нь онъ за вели-
 кою съмѣреніе того тако не мѣхаше, тае въ себѣ ве-
 ликою съкровиште, въмѣстивше отцоу и сыноу и све-
 томоу доухоу самъ себе нѣхъ. великоу же любобъ нѣхъ-

аше къ тон прѣвѣстѣн , и нештедѣно нмѣннѣ давааше
къ домъ иеу. пришьдѣ же светын и богоразоумнын мо-
нахъ кнрь Сава къ Светоую Гороу , и поучноукъ въ ма-
настири светые богородице хиландарьскыи , и рекъ: ндоу
и повелѣннѣ сътворю оноемъ благообразныи рекъшеи
ми. и сътвори въ молитвоу светоу къ любителю своему
Христоу , и къ прѣвѣстѣн иего матери , и шѣдъ богомъ
наставляемъ , и обратѣ двѣ съкровишти злата соуха , и
възымъ принесе и въ манастирь скон , и сътвори велико
посѣщеннѣ въсымъ цркъвамъ светогорьскымъ , и оу-
богымъ разда и въсымъ тѣбоушнымъ , и прѣбольшоу
уестъ оуда въ Цариградѣ въ домъ светые благодатель-
ниче.

Тако спѣшоу иемоу въ Светѣи Горѣ и цвѣтоуштоу
добрымъ дѣлы и подвигы изредѣннымъ , обычьныи
слоужбы николже не забывае , ни прѣстае о немъ , еже
къ соушнымъ въ поустыняхъ и въ горахъ и въ пеште-
рахъ и въ пропастьехъ земельныхъ светымъ отходни-
комъ , земельнымъ ангеломъ и небеснымъ уловкомъ ,
Светоую Гороу проскъштиннымъ светымъ разлнчнымъ
ми подвигы , еднны отъ нихъ отъ ангела ништоу при-
емаахоу въ дѣни сего боголюбца , а дроугнымъ сн
ангелъ павънын ништоу приношааше тѣмъже богомъ
посланныи , ꙗкоже и единъ отъ тѣхъ светыхъ прореуе
о семъ богоносци , ꙗко иесть богомъ посланъ на слоу-
женнѣ светымъ страждоушнымъ Христа ради , нже и
отидоше къ Христоу радоуште се свѣтлымъ доушамъ .
и съслоуживыи нмъ христолюбцы прѣбольшенъ благо-
дѣти съподобн се , подьемъ великыи троуды , овогда ли
поустынии проходае , въсегда своимъ ногама пѣшь
шѣствоуе; овогда ли въ работахъ манастирьскихъ , овогда

въ троудѣхъ доуховныхъ, а въ поштеннхъ непрѣмнѣно
 въсегда. тѣхъ ради великихъ подвиговъ и болѣзней ѿмоу
 вселѣи се въ ложеснахъ срьдечныхъ; за великое бо
 ѿмоу въздржаніе нсхажушти ѿмоу оутробѣ, болѣзней
 въ нѣ въсѣлѣши се и не остави ѿго до конца, нзъ юно-
 сти ѿго весь здравъ съ тѣломъ, нѣ тѣмъ троуды болѣзней-
 ныхъ не болѣзнейноу жнзнь приобрѣте. въ те же дѣни
 благообразною юностию цвѣтуштоу ѿмоу, и дръже-
 штоу ѿмоу неложно подобіе урьнорнзъускаго уина,
 по всенъ Светлѣи Горѣ светлымъ житіемъ ѿко слышѣ
 слышаше. и вѣроу нмѣте мнѣ, братіе и отцыи светни, ѿко
 мнѣ рекоше прѣвѣи урьнѣи не прѣвѣи живѣшии съ мнѣи и
 житіе ѿго видѣвъше прѣзмѣрно, ѿко бесплѣтна ан-
 гела нарицахоу нѣ, толикъ подвиговъ доуховныхъ въ плѣти
 нмоушта, и толымъ прѣблѣжѣша се къ богоу постомъ и
 светлымъ молитвамъ до того, ѿко мрътвыѣ въскръсати
 ѿмоу, а не тѣкмо уоудеса творити. нѣ за велико съмѣ-
 реніе ѿго, рѣше, того самъ оукланѣаше се, ѿко да не
 прославлѣнъ боудеть на землѣи, до нѣдеже богъ просла-
 вить и на небесехъ. Сего же боголюбѣца и троудолубѣца
 добродѣтели неизмѣрны и бесчисленны соуть, и намъ
 земнымъ неоудобѣи въдомы, развѣи еднѣи въдѣ-
 лѣи срьдечнымъ и тѣмъ нпрѣвѣицѣи богомъ нзвѣ-
 домъ соуть, нже и нашѣмоу неразѣумноу слыоу свою
 подаѣтъ. нже бо нзвѣра господѣи, память нхъ съ похвалами
 къ въкъ прѣблѣжѣтъ. светопѣвъцѣи бо реуе: блаженъ хра-
 неште соудѣи и твореште правдоу на въсакое вѣрѣе.
 снѣи же въсе дѣни жнвѣи своѣго положн, немы се ооу-
 гожденіи хрнстовѣи и о правдѣи ѿго, и о спасеніи доу-
 шеи своѣи неуплѣи доушекъноу нмѣи, и конѣи нмоу раз-
 доуеи и въсегда на доброе нмѣшлѣнне пооуштаѣи

доушоу свою, прѣдъ оумма си выноу нмѣ испытаніе грѣ-
доушнѣе и кѣвѣніе срьдъуьныхъ мыслии и тѣлесныхъ
дѣлъ и кѣзуьныхъ глаголь, и радость сеѣ жизни въ вели-
коу псуааь прѣлагаемоу, сьрѣи же и псуааи кѣже на бла-
гоу въ великоу радость прѣмѣнѣе; снѣ же кѣса прозре
богооумьными оумма, кѣ большему выноу прилагаше
се рыданню срьдъуьномуу и плачуу оуесьномуу, выноу
желаніе веселомъ образомъ и цвѣтоушнымъ лицемъ, радо-
стною оною неизреуеною и доушею свѣтаю и уиьстима
оумма възрѣти бога, въ велицѣ слакѣ сѣдешааго на соу-
дѣ, и отъ него кѣсприети оутѣшѣніе и мѣздоу несѣкомъ-
уаемиѣ радости и неизреуенааго веселѣи въ кѣкѣ грѣдоу-
штин, и о сѣмъ нмѣи прилежаніе. Приложи же се пѣти-
ніе домоу свѣтыхъ апостолѣ, манастироу рекомому
Каракалоу, отъ разбонниѣ морьскихъ тако, яко пѣти се
іемоу коньуьнымъ падѣніемъ. іемѣше бо игоумена и
кѣсоу братню іего, и кѣсе потрѣбы манастирьскыѣ отъ
мала и до велика попавѣиѣше кѣсе отидоше, и въ ла-
вроу же дошѣдѣше свѣтааго Ѳтанасна, продаи выше,
и лавранѣ коупише іе. онѣ же до коньца обѣишѣавѣше
іе нмѣахоу уесо дати отъкоупа лаври о томѣ, нѣ и ма-
настирь възмѣше лавранѣ, и поработише іего подѣ скон
манастирь, да іего нмають метохню. онѣ же приндоше
кѣ прѣподобьномуу кнрь Савѣ, просѣште нѣуьто помн-
лованіи отъ іего, и възвѣстише іемоу кѣса бывѣша іеже
о манастири и о ихъ. нже великоу божнѣ обѣтаніе и
сѣаиште прѣскетомуу доухоу по срьдцоу коіе божнѣ
выноу пѣкы се о добродѣтели, роукоу подлѣ лежѣшто-
моу, и падьшнымъ въздвиженіе, и оубогымъ богати-
тель, и пѣльникомъ свободитель, и не нмоушнымъ по-
мошти помоштынкѣ крѣпкын, сѣ любовію а не сѣ грѣ-

динию , мноасти господьне вьсогда лавна мѣдра доу-
 шескна нмѣе , вьмноу любе бога и светые самовидце
 его , съ господемъ хотешете скети на .ѵ. прѣстолаоу
 на разоужденіе вьсѣмъ обидимымъ , то же нмѣе на
 оумѣ скоемъ , не тькьмо прошеніе братнмъ исподыти ,
 нь вьсе отъ корене поумъ , отъ мала до велика , и злато
 много давь искоупи манастирь съ вьсѣмъ правѣдами юбо ,
 нгоумена съ вьсею братнкою его отъ порабоштеннхъ ла-
 вернотьскааго скободи , и манастирь себеъ вьзъмъ сѣтворн
 его скетые слоужьемъ приносити богу о себе и за ро-
 дителею его , еже и до дньсь незабытна юсть память
 нхъ . Такожде и манастироу скетыхъ .м. моуѣенихъ за-
 поустѣвншоу отъ тѣхъже разбоиннхъ , такожде до коньца
 прѣклонышоу се въ паденіе , снн же скетын вьсогда
 падьшемъ се вьздвнже , и оубогыи мноуе , и скетымъ
 уѣсти вьздліе , и снхъ скетыхъ .м. моуѣенихъ домъ вьз-
 двнже въ мѣстѣ рекомѣмъ Ксеропотамъ , злато много давь ,
 и вьсѣмъ потребами оукрасилъ , и нзюуграфилъ скетоую
 црькоу скетыхъ .м. моуѣенихъ , и вьсоудѣ оутѣрьже-
 ноую поставилъ , и написа въ нмен родителн скоего и
 себе , и богомъ нареуена быста истока хтиторъ ; и тоу
 положи поменъ родителъ скоихъ и себеъ еже и до дньсь ;
 добро творештнхъ бо память въ родъ и родъ прѣвѣща-
 ють . Снн же скетын и богомощнымъ обрѣтъ стѣзоу поути
 господня , и по нмен нелѣстно теуеніе творе вьсогда
 по реуенію пророуьскоу : прѣдъзрѣхъ господа прѣдъ мною
 вьмноу , яко о десьноую мене юсть , да се не подвишоу ;
 и къ нмѣмоу вьпнне днь и ношть , помазаниемъ топлымъ
 зовы : о неодржнме вьсею тварню , примѣднмъ вьзислати
 насъ блгоудештнхъ , съвѣдмъ немощь нашюу , и поможе
 ны , и дарова великоу блага родѣтъ вьсѣмъ любешнмъ

ТЕ; СЕГО РАДИ И АЗЪ НАДЕЖДОУ МОЮ ВЪЗЛАГАЮ НА ТВОЮ
 БЛАГОСТЬ НЕИЗЪЕДОМОУ И ПРЕСЛАВНОУ, И НЕИПАДАЮ КЪ ТВО-
 ЕМОУ МНОГОСРЪДОМОУ И ТВОЕКОЛЮБЕНКОМОУ БОЖЬСТВОУ, ПРИ-
 ЗЫМАЕ И ВЪПШО, ГЛАГОЛАЕ: О ГОСПОДИ, ВСЕ МОГЕИ, ПРИЗРИ
 СЯ НЕКЕСЬ И БИЖДЬ МОЕ СЪМЪРЕННІЕ, И ПРИНИМИ БЪРОУ ОУМА
 МОЕГО НЕСЪМЫСЛНАГО, И ОУКРЪПИ НЕМОЩЬ ТѢЛЕСЕ МОЕ-
 ГО, ИСПРАВИ МЫСЛЬ ДОУШЕ МОЕИ, И ДАЖДЬ МН ПОКАЖИ НИИ
 ИСТИННО, И ИМОУИ МЕ ТВОРИТИ БОЛІУ ТВОЮ, И НЕ ОТ-
 БРЪЗНИ МЕНЕ ОТЪ ЛИЦА ТВОЕГО, И СЪПОДОБИ МЕ СЪ ЛЮБОВНИЮ
 ПРИИТИ СЛОВО ТВОЕ, ИЖЕ САМЪ ПРОПОВѢДАЛЪ ИСИ, ГЛАГОЛАЕ:
 ПОКАНТЕ СЕ, ПРИБЛИЖИ КО СЕ ЦАРЬСТВО НЕБЕСЬНОЕ. И СИЕ
 СЛЫШАВЪ ПОМОУЖДАЮ СЕ КЪ ТВОЕИ МНОГОСТИ, И МОЛЮ СЕ,
 ИСПАЛНИ ПРОШЕНІЕ МОЕ И ПРИНИМИ МОЛИТВОУ МОЮ, И ВЪ-
 СТАНИ НА ПОМОЩЬ МНѢ, И ПРИПОМНИ МЕ СИЛОЮ СКОЕЮ,
 И ОРОУЖІЕ ТВОЕ ДАЖДЬ МН, И ИМОУИ МЕ БРАНИ ПРОТИ-
 ВНИ СЕ, И БОРИ СЪ МНОЮ, ДА ПОБѢЖДОУ СОУПОСТАТЬ МОИХЪ
 ПЛЪКЪ ЗЛАМЪ, НА МЕ ВРАЖДОУЮЩЕ РАБА ТВОЕГО, И НЕ
 ОУБЕЮ СЕ ЗЛА, ИКО ТЫ СЪ МНОЮ ИСИ; И НЕ ОУСПЕИЕТЪ ВРАГЪ
 МОИ НА МЕ НИ О УЕСОМЪЖЕ; И РЕКОУ СЪ РАДОСТІЮ СЛОВО
 ТВОЕ СЪ ДАВНОМЪ: ГОСПОДЬ ПРОСВЕЩЕНІЕ МОЕ И
 СПАСИТЕЛЬ МОИ, ОТЪ КОГО СЕ ОУБЕЮ? И ГОСПОДЬ ЗАЩИ-
 ТИТЕЛЬ ЖИВОТѢ МОЕМОУ, ОТЪ КОГО СЕ ОУСТРАШОУ? И ОУ-
 ТѢШИ СРЪДЦЕ МОЕ МОЛИТВАМИ ТВОЕГО ОУГОДНИКА СИМЕ-
 ОНА, И ДОУШОУ МОЮ РАДОСТИ ИСПАЛНИ ДОУХОУВАНІЕ, И ЗДЕ
 ПОСЛАИ ПРЕСВѢТЫИ СПОИ ДОУХЪ, И ОБЪНОБИ КОСТИ ИСЪХЫШЕИ
 ТБЕЕ РАДИ, ДА РАДОУЮВЯЮТЪ ВСИ СИЛОУ ТВОЮ БЕСУПЕКА-
 НОЮ И МНОГОТЪ ТВОЮ БЕСКОУПЕЧНОЮ; И ВЪЗДАЖДЬ МЪЗ-
 ДОУ СВОЮ СВОЕМОУ ПРИПОДОБИМОМУ ПРАДЪ ОБЪМА МИРО-
 МА СЪБОРА АНГЕЛЬСКАГО И ЧЛОВѢЧЬСКАГО; ДА И АЗЪ РАБЪ
 ТВОИ ПРЕКОУШЕИ ПРИИМОУ ДРЪХУЮВЕНІЕ, И ВСИ ЛЮДИЕ

прославити величашные нше твои, отца и сына и святаго духа и мими и присно и въ вѣны.

Снче же милоу снхшшшоу въ светыхъ молитвахъ, и присне же днь оуспении прѣподобнаго отца Симеона. сн же когочьнымъ миръ Савл, егда благодѣтелъ своего ис прѣла прославлѣшита се въ свѣтѣ светыхъ, и соупроуга своего егда достигшиа истовныи благодѣти, и овиальна възданиа приемыша отъ прѣбогатаго отца небеснаго, и намы хотѣшита овиальноу благодѣть подати уедомъ своимъ, и оумастити и мироу благоуханниа, и призва прота и ессе свѣтогорѣ на память прѣподобнаго Симеона. онѣмъ же приидѣшнымъ, и былыноу мавсубрю праздниа, сн же оу краси светюю приномъ въсауьскимъ поустыни и грѣхъ прѣподобнаго отца свѣлаго Симеона, прозрѣ даню юмоу благодѣтию, яко Христѣу прославити хотѣшитоу своего саоужителя, иставѣнаго тѣло постомъ и въздраннѣмъ и молитвѣмъ, и съхышнымъ бостомъ прѣбодѣноу благодѣть нзанити, и овиоженити се имо и оулюю юности его, и оумастити црѣковъ свѣтою мироу благоуханниа, и уеда своимъ напальнити вессани мнзрѣуемаго, и съмыти се пророуьствоу богочьнаго миръ Савл, яко прореуе: ты бо приидѣ въ свѣтою Горѣ, великимъ имрѣтоуьцѣ жении се, подобна свѣтомоу Димитрию. сыгы же томоу съмытии есе въсынъ еднимо бымауть. ис прѣла бо сн светыи обоузданъ божиною благодѣтию, испальнъ доуха свѣта, и благодѣтьнымъ дарѣ отъ бога нмы, не тькьмо въ родителѣ своимъ прозрѣше благодѣть соушитою, нъ и въ въсакомъ уловеиъ прозрѣ соушете въ немъ, и проицалъ хотѣшете быти. богочьнымъ же хотѣ да оуѣдетъ въси бес порока божию

БЛАГОДѢТЬ; И СЛАСЛОВОМЮ ЖЕ ВЕУЕРЬНЕМЮУ КЪ СЕМОУ СЪ-
 ВРЪШЕМОУ БЫВШОУ, И ВЪВЕДЬ ПРОТА КЪ ЦРЬКОВЬ, И ВЪЗЫМЬ
 КЛЮЧЕ СКЕТЫЕ ЦРЬКВЬКЕ И ПРѢДАСТЬ НХЪ ПРОТОУ И ГРОБЪ
 СКЕТААГО СИМЕОНА, РЕКЪ: ДА ПРОСЛАВИ БОГЪ ВАШИМИ СВЕ-
 ТЫМИ МОЛНТКАМИ ПРѢПОДОБНААГО ОТАЦА СИМЕОНА, А
 ТОУ КЪ КАМЬ НИКЪТО ДА НЕ ВЪЛЪЗЕ ОТЪ БРАТНІЕ МОЮЕ, НИ
 АЗЪ САМЪ, ДО НЫДЕЖЕ БОУДОУ ВЪЗВАНЪ ВАШИМЪ ПРѢПОДОБИ-
 ЕМЪ. И ВЪЗЫМЬ ПРОТЪ КЛЮЧЕ СКЕТЫЕ ЦРЬКВЬКЕ И ПРѢДАСТЬ
 ІЕ ИПОРЬГОУ СКОЕМОУ. МОШТЬ ПРИСПѢ, И ВЪСЪМЬ ПОКОН
 ПОЛОУЧНВЪШНЫМЪ, СНИ ЖЕ БОГОМОСЬЦЪ ВЪСОУ МОШТЬ МЕ
 ОУСЬНОУ, ВЪПНІЕ КЪ БОГОУ ОТЬЦЪ СВОИХЪ, ПОСЫЛАЮЩОМОУ
 ИСТОУННІКЪ ВЪ ДЪБРЕХЪ СВОИХЪ, ЯКО ДА И ЗДЕ ПОСЛАЕШЬ
 ПРѢБОГАТОУЮ СВОЮ БЛАГОДѢТЬ МОЛНТКАМИ ПРѢПОДОБНАА-
 ГО. И ПРИСПѢВШОУ ВРЪМЕНИ АГРИПЪННИ, ВЪСТАВЬ ПРОТЪ КЪ
 ЦРЬКОВЬ СЪ ВЪСЪМИ БРАТНІКМИ, И НАУЧИШЕ ПЪТИ АГРИФННІЮ
 ПО УИМОУ И ОУТЪРНЮ; И ЛЮБИТЕЛЬ ЖЕ ПРѢПОДОБНААГО
 ХРИСТОСЪ ВЪНЬУАВШІ ІЕГО МНОЛОСТІЮ И ШЕДРОТАМИ, И
 ПРОСЛАВНВШІ ІЕГО ГОРЪ НА НЕБЕСЕХЪ СЪ АНГЕЛЫ И АРХАНЪ-
 ГЕЛЫ И СЪ ВЪСЪМИ СИЛАМИ НЕКЕСЬНЫМИ, И ВЪСЪ БОГЪ ГОРЪ
 НА НЕБЕСЕХЪ СЪ АНГЕЛЫ И ВЪСЪ НА ЗЕМЛИ СЪ УЛОКЪКЪ, ЗА
 ПРѢВЕЛИКО СЪМЪРЕННІЕ ПРѢПОДОБНААГО И ЗА ТОПЛОУ ЛЮ-
 БОВЬ ІЕГО БОГЪ ПАМЬ СЪННДЕ НА ЗЕМЛЮ ПРОСЛАВИТИ ІЕГО
 СЪ РОДЫ УЛОКЪТЪСЬКНЫМИ, И ПОСЛАА ПРѢБОГАТОУЮ БЛАГО-
 ДѢТЬ СВОЮ, И ПРИСПѢ ДОУХЪ СВЕТЫИ ПО ПИСАНІЮ ПРОРО-
 ЧЬСКОМОУ: ДЪХНЕТЬ ДОУХЪ СВЕТЫИ ІЕГО, И ПОТЕКОУТЬ ВОДЫ.
 И ПОТЕКОШЕ ИСТОУННІЦІ БЛАЗЪ НЕПРНУЕСТЬНН, НЪ ИЗЪ СӨУ-
 ХЫННХЪ КОСТИИ И ИЗЪ ТВЪРДААГО КАМЕНЕ ІРАМОРЪНА ПОТЕ-
 КОШЕ БЛАГОДѢТЬНЫ ВОДЫ, МИРО БЛАГООУХАННОЕ, И ПРѢ-
 БОЛШННМИ ВОИКАМИ БЛАГООУХАЕ, ИСПАВНН ГРОБЪ СВЕТЫИ,
 И ЦРЬКВЬ ВЪСОУ ОБАГРИ БОГОМЪ ДАРОВАНОЮ ІЕМОУ БЛАГО-
 ДѢТІЮ. ПРѢЖДЕ ЖЕ ТОГО СТОЮШТННМЪ ПРѢПОДОБННМЪ

отырема на славословен божни, даръ прѣсетааго доуха
 проаши се въ срѣдѣ всѣхъ тоу стоимштнхъ, и доухоу
 скетомоу пришьдышоу, и доуше всѣхъ испльнише се
 благодѣти, и оудиваени быше всѣи некиднмоу благо-
 дѣтню. и стоимштин канзъ гроба скетааго видѣхъше
 истоуынишъ теноушѣ отъ светааго гроба оужасни быхъ-
 ше, и повѣдаше прѣподобьномоу отцоу протоу Домени-
 тию быхъше. и пришьда протъ и соуштин съ нимъ, ви-
 дѣше теноуште истоуынишъ прѣвеличнхъ божнихъ уоу-
 дѣсъ, богоу прославакюштоу скетааго своего. и всѣи
 нзоумени скетымъ доухомъ единогласно всклан-
 коуеише: ннрь еленсо. и испльниенъ всауьска благо-
 сти не тькмо гробъ испльни, нъ и земаю и вѣрь и ка-
 мение, нѣже скетымъ къ написанъ на стѣнѣ, то все
 оебрати богатою си мнлостню. любитель же его Хри-
 стось кезмѣрьною мнлостню побесаъ и соухомоу ка-
 мыкоу истоуити миро благооуханьно отъ ногъ скетааго
 оебразу написанааго на стѣнѣ, да и большею слакою
 прославити своего оуродьника, по писаномоу: скетни
 нше соутъ на земли, оудивенъ господъ въсоу волю свою
 на мнхъ. и оудиваени быше всѣи скетогорыи, божнею
 благодѣтню проскѣзхъше се, и моантвами прѣподобь-
 нааго оумаствѣше се миромъ благооуханнмъ. и призванъ
 нмъ бысть богоноснымъ ннрь Сава, рекъше: прииди да
 виднишъ истоуынишъ величье божне благодѣти истоуеми
 намъ моантвами прѣподобнааго оца и новааго уоу-
 дѣтнорца и миротоуца Симеона, въсера быхъшааго
 пльтню съ нами, и дньсь пакы доухомъно беселешта
 нмъ божественною благодѣтню. притекъ же богохварнымъ
 монахъ ннрь Сава, и видѣвъ благодѣть доуха прѣсе-
 тааго, и прослави благодѣтеля своего о всѣхъ благо-

НХЪ БЫЕШЫМНХЪ НА НЕМЪ ; И ЛЮБОВНЫМЫМИ И СЛАДЫШНЫМ
 ОУСТЫ СВОИМИ ОБЛОБЫХЪ СВЕТОЮЮ РАКОУ ЕГО, И ТОПЛАМЫМИ
 СЛЪХАМИ ОБЛАГЪ , ИЖЕ И САМОГО ОБРАЗОВА ХРЕ ДОУШЕВЪ-
 НЫМИ ОУИМА СВОЕГО БОГОНОСНААГО ОУЧИТЕЛЪ И ГОСПОДА,
 УЕДОЛЮБЕННААГО ОТЬЦА И БОГОСЪПРЕЖЕННААГО СОУПРОУГА,
 ВСЕГДА КОЛЮ ТВОРЕШТА ЛЮБИМОМУ УЕДОУ СВОЕМУ И
 ВЪСЪМЪ УЕДОМЪ СВОЕГО ДОУХОВНААГО НАСАЖДЕННИ ; И ОУ-
 МАСТНЪ СЕ МИРОМЪ БЛАГОУХАННЪ , И ВЪПНПАНІЕ : УЛЪО
 ВЪЗДАМЪ ГОСПОДЕВИ ЗА ВСА , ИЖЕ ВЪЗДАСТЬ МНѢ И РОДИ-
 ТЕЛЮ МОЕМУ , ПРОСЛАВЕННИ ЕГО ПРѢДЪ ОБЪИМА МИРОМА,
 ПРѢДЪ АМЪГЕЛЪ ЖЕ И УЛОЖКЪ ? ПО ИСТИНѢ НЕЛЬЗНА ОУСТА
 БОЖИИ , ОБЪИШТАННЪ СВОМЪ СКОРО ПОДАЕ ЛЮБЕШТИМЪ ЕГО,
 И ПРОШЕННЪ ВЪСЪМЪ ИСПАЛНІЕ ВЪРОЮ ПРОСЕШТИМЪ НЕ
 ТЬКМО ВЪ ОНОМЪ ВЪЦѢ , НЪ И ВЪ СІИМЪ , И МЕНЕ СВОЕГО
 РАБА НЕ ПРЪЗРЪКЪ МОЛІЕННЪ. СЛАВА БОГОУ ТВОРЕШТОМУ
 ТАКОВА УОУДЕСА ВЪ ПОСЛѢДНЪ ЛѢТА ВЪ РОДѢ НАШЕМЪ.
 ІѢАНЦІИ ЖЕ ОБЪИТОШЕ СЕ БОЛЪНИ И ДОУХЪ НЕУИСТЫЕ НМОУ-
 ШТЕ , ПРИКОСНОВЕННІЕМЪ ГРОБА СВЕТААГО И ПОМАХАННІЕМЪ
 МИРА СВЕТААГО ІІЪАН БЫШЕ , ИЦЪМЪЖЕ НЕДОУГОМЪ КЪТО
 ОДРЪЖИМЪ БЪШЕ , ВЪСН ХДРАЦІЕ ПРИЕМЪШЕ , ПРОСЛАВЕНІЕ
 КОГА И СВЕТААГО ОУГОДЫНКА ЕГО СИМЕОНА. ВЪСН ЖЕ ОТЬЦІИ
 ПРЪПОДОБЪННИ И ПРАВЕДЪННИ , СКЕТЫН СЪКОРЪ ПРЪСВЕТИЕ
 БОГОРОДИЦЕ СВЕТОГОРЬСКЫЕ , ВИДЪВЪШЕ СЛАБОУ БОЖІЮ И
 УОУДЕСА СВЕТААГО , ИЖЕ СЪТВОРИ БОГЪ СЪ НИМЪ , И НАПН-
 САШЕ ЕГО ВЪ РЕДѢ СКЕТЫНХЪ ВЕЛИКЫНХЪ ПРЪПОДОБЪШЫНХЪ
 ОТЬЦЪ ПАУЕ И УОУДОТВОРЬЦЪ , И ПОКЛОННІЕ СЕ КЪМОУ КНО
 И ВЪСЪМЪ СКЕТЫМЪ И БОГОМЪ ПРОСЛАВЛЕНОМУ НА НЕБЕСИ
 И НА ЗЕМАН. И СВЕТОЮЮ БОЖЬСТВІЮЮ АНТОУРЬГІЮ СЪВЪРЪ-
 ШИКЪШЕ , СЪТВОРИШЕ ПРАЗДНІЕСТВО СВЕТОМУ СИМЕОНУ,
 ИКОМОУ МИРОТОУЦЮ , И ПРИЛОЖИШЕ ЕГО КЪ СВЕТОМУ
 СИМЕОНУ БОГОПРИЕМЪЦЮ , КНО ПРАЗДНІЕКАТИ НМА КЪ

едина днь оцѣште пражднѣство: и благословеннѣше бо-
 гоноснаго отьца нашего кнрь Сабоу написати кмоу
 каноны и стихиры и тоудотвореннѣяго, онъ же напи-
 савъ, и пакы благословен насъ оуученикы своимъ тѣмъже
 благословеннѣмъ. и по врѣмени не разоуун се отъ ско-
 зего оуучителя, миръ свои светыи намъ оставивъ, и самъ
 богомъ възведенъ бысть на вышнихъ. Въ тѣже днь бо-
 годѣльниши отьцы нашѣ кнрь Сака сътвори трѣзѣство ве-
 личиѣ въ домоу прѣсветыи богородице, прота и въсе
 светогорыце великою любовню оуурѣднѣ, и великими
 дарыи поучте въсе отъ мала до велика, и обильно мн-
 лостыню сътвори въ оубогыи вышѣ прѣваго обыуахъ,
 яко не оставити кмоу оу себе въ тѣ часъ ниуесоже,
 разкъ мнлости божие и светааго молиткы, и тѣмъ пауе
 прѣбогаты бысть. и въси светогорыи сътворениѣ трѣзѣ-
 стѣо триднѣснѣнѣ въ домоу прѣсветыи богородице, и
 прославишѣше кора и светааго оугодникъа кмо, светааго
 Симеона отьца нашего, и благословеннѣше се съ бого-
 носныи кнрь Сабомъ, и възвратнѣше се къждо къ дому
 своимъ. избрании же божии кнрь Сака оста въ домоу све-
 тыи богородице съ богоносныи си отьцемъ съ све-
 тыи Симеономъ, и выишоу добродѣтели въсприеста,
 благословена и прославлена быста отъ бога светааго
 и отъ силъ небесныхъ и отъ уловѣкъ земныхъ. по
 истинѣ бо доухъ господнѣнъ идеже хошетъ, дышетъ, яко-
 же и на силъ боголюбѣца по достоинню дѣхноу въсею
 силою своею, и въса възможна нма сътвори на небеси
 и на земан, и велика свѣтлѣнника на небеси и на земан
 богомъ сътворена быста, иѣште въ плѣти равна ангѣ-
 ломъ и моуученикомъ състрадалѣца, едино мыслѣшта и
 на едино възираюште, единъ поуть живота обрѣтъше,

и оубыштинѣ своеѣ нхъоуаьша, по истиннѣ сырьтию животѣ коупниста, тѣмънѣмъ всѣа оставѣнѣмъ и неутѣнѣмъ прнѣста, и апостоломъ съвѣрьстѣннѣмъ жѣнѣмъ се и прѣподобѣннѣмъ равѣностателѣмъ, оба въ плѣти єдинодоушѣмъ, оба пакы доуховѣно съвѣкоуплѣмѣмъ, кыноу неразлоуѣтно лнкъствоуѣмъ. снн же благословеннѣмъ єдинѣмъ отъ рода своеѣмъ всѣ троуѣмъ и тегостн подѣмъ о старостн прѣподобѣнѣмъ, єдинѣмъ о єдиномъ троуѣмъ се безъ прѣстаннѣмъ, єдинѣмъ єдиномоу прѣдѣстоѣ дѣмъ и ношѣмъ, єдинѣмъ єдинотоу прѣжде правѣ кѣ небесъннѣмъ, єдинѣмъ єдиномоу пакы уѣстѣмъ и славоу въсѣмъ сѣмъ земльннѣмъ, єдинѣмъ пакы сѣмъ єдинѣмъ кыше снлы прослави се на небеснѣмъ и на землнѣмъ, и єдинѣмъ кыше рода всѣмъ на землнѣмъ нн єдинѣмъ дѣмъ не сѣтворн волеѣ своеѣмъ, нѣ въсоу волю сѣтворн божню и роднтелѣмъ своеѣмъ, подобѣ се владѣнѣмъ своемоу Хрнстоу не сѣтворѣшомоу волеѣ своеѣмъ на землнѣмъ нѣ волю послаавѣшаго и отѣца. того радн прѣбольшоу уѣстѣмъ на землнѣмъ и славоу кѣште прнѣтѣмъ молнтѣмъ прѣподобѣнѣмъ.

И достнгышоу ємоу врѣмѣне, послаа ємоу богѣмъ млѣсть свою и истнноу свою и просвѣтѣннѣмъ своеѣмъ. и нѣкынѣмъ богоразоуѣмъннѣмъ свѣтнтелѣмъ Ннколомъ єпнскопомъ єрншьскынѣмъ поставѣнѣмъ быстѣмъ днѣкѣномъ и н попомъ. и многѣмъ лѣта сѣтворѣшоу ємоу въ Скѣтѣн Горѣ, и по нѣкоѣмъ врѣмѣннѣмъ пакы събравѣше се трн єпнскопн, Ннкола єрншьскын и Мнханѣмъ касанѣдрннскын и Днмнтрнємъ адрамеренскын, въ мнтрополнѣмъ солѣуѣнскѣмъ въ свѣтѣмъ Софнѣмъ сѣмъ мнтрополнѣмъ скѣнѣмъ Кѣстѣднѣмъ слоужѣше скѣтоѣю лнтоуѣрѣнню, и томоу сѣмъ нннѣмъ блаженѣмоу кнрѣмъ Сѣвѣмъ, и благословѣнѣмъ н, и сѣтворѣнѣмъ н архнмѣмъдрнѣмъ, и даѣмъ ємоу носнтн на-

БЕДРЫНЦОУ И НАРОУНЕНЦЕ. СЕ ЖЕ СЪТВОРИШЕ ПО СЪМОТРЕ-
НИЮ БОЖИЮ И ПО ЗАКОНУ СВОЕМОУ ГРЪЬСКОМОУ , ЖЕ
БЫТИ ЕМОУ АРХИЕРЕЮ.

И ТОУ ЖЕ ПРЪВЫВАЮЩОУ ЕМОУ КЪ ДОМОУ ПРЪСВЕТЫЕ
БОГОРОДНИЦЕ ХИЛАНДАРЬСКИЕ, И ПОДЕНГОМЪ СКЕТЫНЫИ СПЪ-
ЮЩОУ КЪ НЕБЕСНЫИМЪ, И ПРАВЕШТА УЕДА СВОЕ НА ПРЪ-
КОАШОУ БЛАГОДѢТЬ, ВЪСПИСА ЖЕ КЪ БОГОНОСЬНОМУ МИРЪ
САВЪ ЛЮБИМЫИ БРАТЬ ЕГО , ЦАРЬСТВОУКИ НА ПРЪСТОЛѢ
ОТЦА СВОЕГО СКЕТААГО СИМЕОНА, МНОГОЛЮБОВЬНО И МНО-
ГОМОАБЕВЬНО И МНОГОСАДЪНО: О ЛЮБЕЗНЕ ДОУШИ МОЕИ, О
ПРЪПОДОБЬНЫИ ОТЬУЕ НАШЪ КИРЪ СЛАКО, ПОСЛОУШАИ МОАК-
МНИ МОЕГО, И НЕ ПРЪЗЪН ГЛАСА ВЪСАДАЮШТА ТИ ИЗЪ ГЛЪ-
БНЫ ДОУШЕ МОЕИ, И СЪКОУТАЕЪ МОШТИ СКЕТААГО И ПРЪ-
ПОДОБНААГО ОТЬЦА НАШЕГО, И СЪТВОРИ СЪ НАМИ МИЛОСТЬ,
ПОТЪШТАЕЪ СЕ И САМЪ ПРИИДИ КЪ НАМЪ, О БОГОМОСЬНЕ МЫ-
СЛНОУ ВОАЮ ИМОУШТА , ЖЕ ИСПАЛНИТИ ВОАЮ ОТЬЦОУ И
СЫНОУ И СВЕТОМОУ ДОУХОУ, И ПРЪДАТИ ЕМОУ УЕДА СВОЕГО
ОТЬУСТВА , РАЗЛУЧЬНЫИИ ЦЕКАТИ ПРОУВѢТЬША , БЛАГОВЪ-
РНЕМЪ И УНСТОТОЮ БОГОЛЮБИИ, И ОУГОТОВАТИ ЕМОУ ЛЮДИ
СЪВРЪШЕННЫЕ, КЪОРОУЖЕНЫ ИСТОКЫНЫИ ПОКАМНИКЫИ, ОБА
И ПО СЪМРЪТИ ЕМОУ НЕРАЗЛОУЧЬНА ШЪСТЕНЕ ТВОРАДСТА ОУЪ
ВЪСТОКА КЪ ЗАПАДОУ , ЖЕ ДЕКЪ МАЛЫИ БАНСТАЮШТИ НА
ВЪСТОЦЪ И ЗАПАДНОМОУ СВОЕМОУ ОТЬУАСТЕОУ БОЖЪСТЕА-
НОУ И НЕДОМЫСЛИМОУ СЛАДОСТЬ МОСЕШТИ, ЖЕ ДЕКЪ ДЪМЪ-
МИЦИ РАЗОУМНААГО САНЬЦА ОТЬ ВЪСТОКА КЪ ЗАПАДОУ ИДОУ-
ШТИ, ПРОСКЪШЪШИ СЕ ЗАРЕЮ РАЗОУМНААГО САНЬЦА, Хри-
СТА ИСТИМНААГО БОГА НАШЕГО, И ЖЕ ДЕКЪ СКЪТИЛЪ И ДЕКЪ-
ЗДЪ СНАЮШТИ СКЪТОМЪ БОЖЪСТЕНЫИИИ, ПРОСКЪТИТИ ХО-
ТЕШТА СКОЕ ОТЬУАСТЕО РАЗЛУЧЬНЫИИ УОУДЕСЫ, ОБЪ МИ-
РОМЪ БЛАГООУХАННИИ ХОТЕ И ОУМАСТИТИ, ОБЪ ПРЪСКЪТАНЫИИ
УОУДЕСЫ УОУДОТКОРЕННИИ СКЕТИТЕАЕСКА; ОБА ОТЬ ПРЪСВ-

гатааго обогатѣвъша на вѣстоиѣ и въ Светѣи Горѣ просвѣтѣвъша се прѣуоуднѣю благодѣтнѣю любителѣмъ своего Христа , и гредоушта пакы на западѣ , тамо прѣ-
 большоу благодѣтѣ хоте показати уedomъ скоюго отъ-
 уѣства ; оба пѣтнѣи рѣнцѣи , штебештоуштиннѣмъ гласомъ
 въ Светѣи Горѣ немальуныи пѣснѣи прѣтекыша поутѣ
 житнѣ сего , и о бозѣ прѣлѣзъша стѣноу прѣлѣстѣнааго
 житнѣи и срьдограднѣ кражнѣи раздроушыша истиннѣи
 пособителѣмъ христока ; оба поустыиннѣи граждѣи , въсе
 горы и вѣрѣпы обросивъша топлѣи сѣзѣи сконѣи ,
 и пакы хотеша обросити свое отъуѣство конѣи бла-
 гоуѣстнѣи и конѣи уоудесънѣи ; оба яко двѣ рѣцѣ
 евангелиискѣи оуѣени , отъ вѣстоуѣнааго рѣи исхо-
 дештнѣи , свое отъуѣство напоити хотеша разлѣуныи
 уоудесѣи и оуѣенѣи прѣславѣи ; оба оръгѣи доу-
 ховѣи и богогласѣи цѣвѣи , светѣи доухомъ
 назнаменѣи , и прѣгоуднѣи прѣкрасѣи владыцѣ сво-
 юмоу явѣи се немальунааго рѣи богословѣи и ун-
 стааго рѣи житнѣи юю и прѣвелѣкааго рѣи сѣмѣи
 юю , дроуѣ дроуѣ прѣспѣваюште , истиннѣи пастыра и
 по сѣмѣи неослабѣи некоушта се о стадѣ скоюмъ ,
 овѣ небесѣи помостнѣи , а снѣи божѣи и сладѣ-
 кѣи оуѣенѣи и поспѣхомъ доуховѣи пооуштае
 въсе въ царѣство небесѣи , собою въсѣи образѣ по-
 казоуѣи ; раздѣи тѣлесѣи и сѣвѣи доухомъ ,
 юште въ жнѣи обѣи моудроу коупѣи оуподо-
 бѣи се и обрѣи многоцѣнѣи енѣи , и въсе
 нѣи свое продаѣи , и того коупѣи , и тѣи
 оуѣи се небесѣи енѣи Христомъ , сѣи
 нѣи се слаѣи небесѣи , и свое отъуѣство просѣити
 хотеша , и обнѣи божѣи обогатити и сла-

КОЮ НЕБЕСЬНОЮ ОУКРАСИТИ; ОБА ЗЕМЛЮ ДОБРОПЛОДНЫИ,
 СЪМЕ НЕБЕСЬНО СЪ ВЪРОЮ ПРИЕМЬША , И БОЖЕСТВЕННЫМЪ
 ОУМНАЕННЕМЪ ВЪМЪШТЪША ВЪ СЕ, И РОШЕННЕМЪ СЛЪЗНЫМЪ
 НАПОНЬША И ВЪ СЪТО ТРОУДЪ РАСПЛОДИТИ ХОТЕШТА СВОЕ
 ОТЪУСТЬКО, СЪВЪТЪИ: КА И СЪВРЪСТЫНКА АПОСТОЛОМЪ И МОУ-
 ЧЕННИКОМЪ СЪСТОЛНИКА , И ПАТРИАРХОМЪ ТЪУНА , СЪ
 АНГЕЛЫ СЪЛНХЪСТВОУЮШТА, И АРХАНГЕЛЫ ЛЮБИМА, И БО-
 ГОМЪ ПРОСЛАВЛЕНА , ШЕСТВЕНІЕ ТВОРАЛАСТА ОТЪ ВЪСТОКА КЪ
 ЗАПАДОУ, ПОДОБЕШТА СЕ НЕБЕСЬНЫМЪ ГРАЖДАНОМЪ СВЕ-
 ТЫМЪ АПОСТОЛОМЪ, ХОТЕШТА ИСПОВЕДАТИ СЛАВОУ БОЖНЮ
 УЕДОМЪ СВОЕГО ОТЪУСТВЕНІА. ДОСТИГЪШОУ ЖЕ УЪСТНОМОУ
 ЕРОМОНАХОУ КИРЬ САЗЪ ВЪ СВОЕ ОТЪУСТЬКО СЪ УЪСТНЫМЪ
 МОШТЫМЪ СВЕТААГО, И КИШЕ НА КРАН ЗЕМЛЮ СВОЕЮ СЪРЪТЕ
 И ЛЮБЪЗНЫМЪ СЫНЪ ЕГО, ВЕЛИКЫМЪ ЖОУПАНЪ КИРЬ СТЕФАНЪ
 СЪ УЪСТНЫМЪ КЛНРОСОМЪ ЦАРЬСТВА СВОЕГО. И СЪТВОРЪШЕ
 ОБЪШТ.НОЮЮ МОЛЪБОУ НА МЪСТЪ ТОМЪ СЪ ПСАЛМЫ И ПЪ-
 СНЫМЪ, ПОЮШТЕ О ПОКОН СВЕТААГО, СЪ ТОПЛАМЪ СЛЪЗАМЪ
 ЛЮБЪЗНЫМЪ СЫНЪ ЕГО СЪ ВЪСЪМЪ УЕДЫ ОТЪУСТВА ЕГО ЛЮ-
 БЪЗНО ПРИКАСАЮШТЕ СЕ И РАДЪСТНЮ ЗАДРЪЗАЮШТЕ СЕ СЛАДЪ-
 КНЫМЪ ОУСТЫ ОБЛОБЫЗАХОУ И ГОРЬКНЫМЪ СЛЪЗАМЪ ОУМА-
 ШТАХОУ СВЕТЫЕ МОШТИ ДОБРААГО СВОЕГО ОУУНТЕЛЪ И
 ГОСПОДА НЕНАДЪВНОЕ ВЪДЪВЪШЕ И ПЕУДАЛЬНОЕ НА ВЕЛИКОУ
 РАДОСТЬ ПРЪЛОЖЪШЕ СЕ, И НЕДОМЫСЛНОЮ РАДОСТНЮ ВЕ-
 СЕЛНЪ ПРЪВЕЛНКААГО ИСПЛЪННІШЕ СЕ ВЪСА УЕДА СВЕТААГО,
 И БОГОСЪБОРНОЕ СЪТВОРНІШЕ ТРЪЖЬСТВО ТОГО ДЪНЕ , ОБО-
 ЮДОУ ВЕСЕЛЕШТЕ СЕ, ДОУХОВЬНО И ТЪЛЕСЬНО; И ПРОВОЖДЕ-
 ННІЕ СЪТВОРНІШЕ СВЕТОМОУ БОГОЛЮБИВА УЕДА ЕГО СЪ СЛА-
 ВОЮ И УЪСТНЮ ПО ПОДОБІЮ ПРЪВААГО ИСРАНА; И СЕ ВЪТО-
 РЫН ИСРАНА ПРЪНЕСЕНЪ БЫШЪ НЕ ОТЪ ІЕРУСАЛЪМА НЪ ОТЪ
 СВЕТЫХЪ ГОРЫ , И ПРОВОДНІШЕ И СЫНОВЕ ЕГО СЪ ДОУХОВЬ-
 ННЫМЪ ПЪСНЫМЪ И СЪ КАДНАМЪ БЛАГОУХАНЬНЫМЪ КЪ ОУГО-

тованомоу ѿмоу гробоу оу прѣскетыи богородице стоуденнѣскыи лавры, ꙗкоже самъ себѣ оуготова; и положилъ и въ гробѣ устьио, слаवेशте отьца и сына и свѣтааго доуха и нынѣ и прѣсно.

Синъ же боголюбыи ѿромонахъ кнрь Сава выноу не-прѣстанныи гласы молитвыи выицаше къ подателю мнлости, зды пакы послаати обильноу благодѣти истаившоумоу тѣло постомъ и молитвами свѣтыи устьиоу оугодыи христовоу Симеоноу, и объкеселити уѣда своимъ доуховною радостію, и богодарованю ѿмоу благодѣти, и оумастити ѿ миромъ благоуханіи; и вьсегда же о томъ прѣлежно подензаштоу се ѿмоу неоусыпно, и просештоу мнлости обоюдоу, оть бога и оть свѣтааго, ꙗко оуштедрити нма достоиніи свое, и побѣдоу подати на вьсакыи врагы и соупостаты молитвами прѣподобнааго, и мнѣшоу же врѣмени до днѣ прѣставляенна свѣтааго, истовыи же днѣ прѣставляенна свѣтааго. и събравшынъ се уѣдомъ ꙗго и народоу многоу паствыи ꙗго на сътвореніи праздыи прѣставляенна свѣтааго, и сътворише обильноу стоиіи и заоутрѣи славо-словни вьса съкрышена быше по уиноу. синъ же богопосыць кнрь Сава ѿромонахъ не прѣва лише вьсѣхъ троудынъ се о старости прѣподобнааго, и о съпасеніи ꙗго ходати быкъ ѿмоу къ царствоу небесномоу, а изъ юности своимъ прѣшествомъ въ Светоую Гороу недоуслии и оужасныи образъ давъ ѿмоу о съпасеніи ꙗго, уоудесною божіи сьмотреніи и немьнмаи радостъ къ томоу въ послѣдныи дни, нѣ оть неѣаи радостъ и оть немошти снлоу даи на большею сьмотреніи свое прѣведе нмъ родителѣ ꙗго, ꙗко быти ѿмоу

съвършеномоу отцѣоу отъѣства своѣго , богомъ и мо-
 литвами свѣтааго кнѣ Сава живи се ѣмоу большемоу
 отцѣи своихъ. того ради и снн вышше дръзновеи-
 ннѣе къ прѣбогатомоу божнѣю благодѣтнѣю богонзѣра-
 номоу богоносьцоу Симеоноу , лише всѣхъ не дастъ
 сына сконма оунма ни бръкма сконма дръманна , до
 нѣдеже видѣтъ благодѣтъ жваѣноу богомъ посълааноу на
 родителѣи своѣго. и въ свѣтынхъ молитвахъ подензѣе
 се, и въплнѣ въплнѣмъ срьдѣуьнымъ и слѣзѣнымъ рыда-
 ннѣмъ ѣднномоу сьвѣдоуштомуу срьдѣуьнаѣ господевн
 своѣмоу , рекъ : прѣвѣуьнынъ царю хероуьнимъскын , и
 творѣе ангельскын , и божѣ пророуьскын и апостоль-
 скын , и праведнымъ хранителю , и грѣшнымъ бесун-
 сльна млостн , и всѣмъ прнтѣкаюштинмъ къ тебѣ съпа-
 сителю , и млостн нстоуьннѣ , и всабомоу благоу
 давѣе , и послоушателю нстинною прнзѣваюштинмъ те ,
 и всѣмъ прошеннѣ подаѣ разануьнымъ дарымъ бога-
 тыѣи тн млостн , ис прѣва дѣнствокавын сь отцѣи на-
 шимъ , и тѣмъ страшнаѣи ѣоудеса показавын нензѣуь-
 теною сн млостнѣю и нензмѣрьною снаѣю своѣю ; го-
 споди Иисоу Христѣ , нстоуьнынъ водоу ис тѣрьдааго
 камене въ поустыни жеждоуштинмъ людемъ , тѣмъжеде
 страшнымъ именѣмъ твоимъ и бесунсальною сн млос-
 тнѣю повелѣи прннѣи доухоу твоѣмоу прѣсветомоу , и
 обѣновѣи соухыѣ костн страдавшомоу тебѣ ради , и
 намъ любѣштинмъ нмѣ твоѣ прѣсветоѣ нстоунѣи миро
 благооуханьноѣ. снн бо , господи , пострада тебѣ ради , и
 свѣтомоу рѣуеннѣи твоѣмоу послѣдова , и образъ сьмѣ-
 реннѣи твоѣго показа намъ , хотѣштинмъ жити по пове-
 лѣннѣи ѣвангѣлнѣи твоѣго , да твоимъ промысломъ не-
 нзрѣуеннымъ повелѣи да живѣи се снаа омооуьнѣи тронѣи ;

въ вѣки живыи, господи, и нынѣ же ты еси; господи Иисоу Христе, въздвигни слоу твою, и приложи сръдѣца людей твоихъ на твою оугождению; уоудесьныи боже, иже уоудесьмоую свою благодѣть; боже прѣблагыи, прославлѣи се въ свѣтъ скетныхъ, послан прѣбогатоую свою мнолость отъ прѣстола славы царьствѣи твоего, и прослави сего не прѣва тобою назнаменанаго, да въ роу нмоути и си люди твои, и да пондоути въ славу скетныхъ твоихъ заповѣден. Сице же кемоу молештоу се, богъ прѣмнолостныи не прѣзирае молѣнниа молябънныи сконхъ въпништинхъ къ ижемоу днь и ношть, и сего не прѣзрѣ, нь оуслыша и обнѣныи штедротами. и томъ дни слоужештоу кемоу въ скетон антоуфргин; истоуи рака скетааго миро благооуханьное, и цѣлѣнниа уоудесьна творешти въсьмъ болѣштиннымъ страстьми разлнѣнымъ, и въсьныи недоугы отыгонѣ не тѣнуи единоу, нь и по въсе уаси нскыпѣвае прѣславьное миро своемуу отъуствѣнию, и въса уеда кего вндѣвъше прославлѣннии скетааго, прославише бога въ тронци, творештааго днѣвнѣи и не нзрѣуена уоудеса прѣподобьныимъ сконьмъ, и мнози оумилѣвъше се доушами сконьми, и върокаше господоу и уоудесемъ прѣподобьнааго, и послѣдоваше скетомоу ревѣмоушѣ житию кего. и мнози лики приобрѣте прославлѣнниемъ сконьмъ, еже и прикѣде нь господевн своемуу. и съгы же събѣсть се слово богоотца Давида: съмѣшѣи съ слъзѣми радостнѣю пожьнѣти, ходештен же хождахоу, реуе, мѣтѣюште сѣмена своѣа, гредоуштен же приндоути радостнѣю въземлюште роуковѣти своѣа. богоносѣцъ же уоудесьныи кромонахъ кырѣ Сава, внде на родитѣли своѣмъ богодатѣно събѣтнѣ словесъ сконхъ, еже и не прѣва назнаменааше писаниемъ

кинѣшныи пророуствоуе о немъ, и славоу въсмаи
 благодѣтелю скомоу, и веселе се радостноу доуховъ-
 ною, и исплни се богомъ дарованіе юмоу благодѣти,
 и отъеръзъ богोगлаголюа оуста своа къ благосъродно
 скомоу и къ устыныи уръницеи и къ благохърыш-
 ныи людемъ отъуства скомоу, поощтавае и на прѣдъ-
 лежешахъ блага, и поощтавааше и притѣлоу прилагае
 о прѣподобныи Сисеонъ отиѣи скома, рекъ: братіе
 и отиѣи и дѣти, слышите добръ, и разоумѣйте благодѣть
 келіеюю намъ господемъ нашимъ Иисоу Христомъ и
 симъ господиномъ нашимъ къ господоу пристоупивъ-
 шимъ и възлюбившимъ его, по евангелинскоу за-
 повѣди, самъи господемъ реуенъи, еже любити господа
 въсѣмъ сръдцеи своимъ и въсею доушею скою и
 въсѣмъ смысломъ своимъ, и въсѣи уоуѣствы своимъ
 зръти заповѣди его. да по истинѣ сии прѣподобныи
 отиѣи нашъ тако възлюбѣи бога и оусръдно посѣдоуа
 юмоу, яко ни единомъ отъ свѣтынхъ заповѣди его не
 дастъ пасти се на земли, нь въсе въсприемъ въ свѣтын
 оумъ свои и въ доушеви на нѣдра своа, и на олтари
 скоемъ сръдѣиимъ написавъ, нехъжно потече въ слѣдъ
 свѣтынхъ заповѣди его, въсе творе и въсе исплнитъ,
 тако теуеніе творе неослабѣно до конѣины его, яко
 и конѣиномуу словоу господиу усть хотѣ въздати:
 прѣтрѣпѣи же до конѣа спасемъ бѣудеть, якоже и
 мнози отъ васъ самовидѣи есте наутѣкоу его теуе-
 ннѣ, и тѣмъже оуесы своимъ видѣте конѣи его прѣ-
 большимъи уоудесы оукрашенъ, и за толкоуе любовноуе
 юмоу теуеніе толкоу дароу сподоби его владыка
 царъ небесъи, еже и сръетникоу быти свѣтынъи его,
 и съ нимъ ликъствовати неразлаоуѣно въ бесконѣиыи

ВЪКЪ, ПАЧЕ И УОУДЕСА НАМЪ ПОКАЗАТИ ИМЪ, БОЛЕШТИИМЪ
 ЗДРАВІИ ПОДАВАТИ, И БѢСЫ ИЗГОНИТИ И ПО СМЪРТИ. ДА
 И ВЪ, БРАТІИ ЛЮБИМА И УЕДА СЕГО СВЕТАГО ОУЧИТЕЛЯ
 ВАШЕГО, ДОБРЫИ ОБРАЗЪ ВАМЪ ПОКАЗАВШАГО СЪПАСЕНІИ
 ВАШЕГО РАДИ, ПОСЛАДОУИТЕ СКОЕМОУ ПАСТЫРОУ ДОБРЫИМЪ
 ПОДЪИГОМЪ И ВЪРОЮ УНСТОЮ И ДОУШАМИ ПРЪОУНСТОКА-
 НЫИМИ И ТѢЛЕСЫ НЕСКЕРЪННЫИМИ И ОУМЫ НЕПОРОУЧНЫИМИ
 И СЪВѢСТЫИ ПРОСВѢЩЕННЫИМИ, МЫСЛЬ УНСТОУ ВСЕГДА НО-
 СЕИТЕ ВЪ ДОУШАХЪ СВОИХЪ ВЪ ВСАКОМУ БОГОЛЮБИЮ ВСЕ-
 ГДА ГОТОВИ, ОТЪ ВСАКОГО ГРѢХА ОУНИЩАЮШЕ СЕ, А ВЪ
 ВСАКОМЪ ДѢЛѢ БЛАГУ ИЗЪБЫТУЮЩЕ, ЗДРАВООУ
 ВЪРОУ ДРЪЖЕШЕ, И БОГА ВСАУБЪСКИИМЪ, НЕБЕСЕМЪ И ЗЕМЛИ,
 НЕПРЪСТАННО МОЛЕШЕ И СЛАВЕШЕ И БЛАГОДАРЕШЕ И
 ПРЪВЪЗНОСЕШЕ ЕГО ХВАЛАМИ И ПѢСНЫИ ДОУХОВНЫИМИ,
 СЪМЪТРАЮШЕ СЕ САМИ ОУМЫ СВОИИ, ПРИПАДАЮШЕ КЪ
 НЕМОУ И БЕЗЪ СОУМЪНѢНІИ КЛАНЯЮШЕ СЕ ЕМОУ ВСЕГДА,
 И ВЪЗДРЪЖЕШЕ СЕ ВСЕГДА ОТЪ ВСАКОГО ЗЛА, БЫСТРО И
 УНСТО И СПЪШНО ВСЕГДА ЖИТИЕ СКОЕ ПРАВЕШЕ НА СЪ-
 БРЪШЕНІИ СВЕТЫИХЪ ЗАПОВѢДИИ ЕГО ТЪИТЕШЕ СЕ, ПОМЪ-
 НЕШЕ СЛОВО РЕЧЕНОЕ ГОСПОДЕМЪ НАШИМЪ: АМИНЬ ГЛА-
 ГОЛЮ ВАМЪ, ВСАКЪ ВЪРОУЕН КЪ МЕ НЕ ОУМРЕТЬ КЪ ВЪКЪ,
 И НА СОУДЪ НЕ ПРИИДЕТЬ, НЪ ПРИИДЕТЬ ОТЪ СМЪРТИ КЪ ЖИ-
 ВОТЬ. НЪ ПАЧЕ РЕЧЕ: ВЪСКРЪШОУ ВЪ НА ЖИЗНЬ ВЪУНОЮ, И
 ТѢЛЕСА ВАША ПАКЪ ОЖИВЛЮ, И ДОУШЕ ВАШЕ ПАКЪ ВЪНИ-
 ДОУТЬ ВЪ СЪКРОВИШТА СРЪДЦѢ ВАШИИХЪ, И БОУДЕТЕ ПАКЪ
 ТАКО И БЫВШЕ ПРЪВО, ПАЧЕ И БОЛЬШЕ ТОГО ЗЕЛО; ИСТЬ
 БО, РЕЧЕ, ТО СМЪРТЬ ЕЖЕ ОУМРЕТИ ТѢЛОМЪ БЕЗЪ ГРѢХА И
 ПАКЪ ОЖИВТИ ВЪ КРЪМЕ СОУДЬНОЕ И КЪ ДНѢ ГРѢДЫИ ВЪТО-
 РАГО ПРИШЕСТВІИ ХРИСТОГА; НЪ СМЪРТЬ ИСТЬ, РЕЧЕ ГО-
 СПОДЪ, АШЕ НЕ ПОСЛОУШАЕТЕ СЛОВЕСЕ МОЕГО, И НЕ ИМЕТЕ
 ВЪРЫ ПОСЛАВЪШОМОУ МЕ; АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ВАМЪ, ВЪ ГРѢ-

сѣхъ вашихъ оумрете, и никоудже не прѣлзете смръ-
тныи прѣграды, нѣ въ вѣкы оумрете жнви тѣлесы, и
жнвы доуше своѣ нмоуште въ себѣ, и моуцѣ вѣуьнѣи
прѣдани боудете, и здѣ сами оуморнише се грѣхы не
оумрете въ вѣкы, нѣ съ грѣхы вашими въ вѣкы бес-
коньца моуьими боудете. югда же, реуе, вѣстаноуѣ вѣр-
нии раби мои, сѣтворивше бл҃гаи дѣлеса вѣрою моею
и послоушаниемъ моего словеса, прѣндоуѣ, реуе, отъ
смръти въ жнвотъ и въ жнзнь вѣуьноую, и славою моею
прославаю ю, и къ бесконьуьнымъ вѣкы веселеть се съ
вѣьми силами небесьными, якоже и сего господина
нашего прѣжде дѣне оного великаго прослави на нз-
вѣштеніи намъ бесунслѣныи многости юго яростратыи
къ намъ. да и мы, братіи, потыштимъ се посѣдовати
юмоу, да съ нимъ прослаентъ ны господь богъ въ дѣнь
онъ великыи възданиа праведнаго, шко томоу подо-
бають всака слава и уѣсть и покланіи отьцоу и сы-
ноу и светомоу доухоу, и нынѣ и прѣсно. Праздно-
кавше же соугоуеко праздньство светомоу, и всако
веселіи пріемше доушевно и тѣлесно, и обогатѣвше
се небесьными дарьми, и молитвами прѣнодобнаго
оумаствивше се миромъ благооуханна, и благословенна
пріемше отъ богоноснаго кнрь Савы, възвративше се
къждо въ дома своѣ, слаवेशте отьца и сына и скетаго
доуха, нынѣ и прѣсно.

Снѣ же пакы брата пѣтню и доухомъ съпособниа
и благословеніемъ скетаго Снмеона отьца ню ис прѣва
многолюбьзна и дроугъ дроугоу възделѣна пауе злата и
каменна многоцѣнна; снѣ же богоносць, поустыньно
възраштеніи, въ поустыню възвратенна требоваше,
желае събръсти светынхъ, съ нимниже богомъ вѣснѣтамъ

и великомъ благодѣти сподобленъ молитвами нхъ и благословеннымъ единоплеменному сыну Божию; сии же намы богонзбраною стѣе съпрѣстольники отъуѣствоу своему неогасимою любовь нмые къ скетымъ его, и не могъ сътрѣпѣти разлоученнѣи его, и не оставалаше его разлоученъ се о себѣ. и тако живоуштинма нма въ великомъ любьѣи, и Христу любителяю юю въдваряюштоу се между нма, и доухъ скетымъ поучкааше въ прѣсвятлоу доушоу юю, и всѣи бразн отъуѣства юю видимъ и невидимъ нодъ нѣгама нма падалахоу молитвами и благословеннѣемъ прѣподобнаго отца ню. скетые же цркъкы прѣвѣе миромъ и безмалыиѣмъ оутвѣждаемы въ законъ тишинъ славословахоу бога, наоучаемы ноденгоположнникомъ богоноснымъ кирь Савомъ, и о всемъ добръ спѣахоу въ слоужьбахъ божественныхъ и въ пѣснехъ доуховныхъ славословеште небеснаго благодателя мироу стронтели; и дрюгыѣ скетые цркъкы здаахоу се въ великомъ славъ Божиенъ повелѣннѣемъ богольпнаго кирь Савы и любьзнаго брата его царствѣюштаго на прѣстоле славы его. и миръ въсь отъуѣства юю испльни се милости Божнѣ скетыю богоносцоу пришьстеннѣемъ отъ Сетые Горы, и благодѣть Божию блистааше въсоудѣу, ндѣже шьстеннѣ творданнѣ прѣподобнымъ кирь Сава; сама бо истина Христоу съ отцемъ и скетымъ доухомъ обнѣль скетольпнѣу въ нѣмъ сътворише, авраамѣ хызыици оуподобнѣше скетоу доушоу его на истокѣ поконште трнскетъи и животеко-рештинъ тронци. и югдаже хотѣаше отъ коудѣ принти въ манастирь къ прѣскетъи богородици и къ прѣподобно-моу отцоу си скетомѣ Симеоноу, прѣжде того пришь-стеннѣ пришьствовааше велика благодѣть скетаго доу-

ха и испальнаше въсь манастирь благоууханнх недо-
 мыслимаго, и въсь соуштин въ манастири оуднелаше
 се пряхуудною благодѣтню познаваахоу прииштенне
 богомослааго имите прѣжде того кидннх, не тькмо
 же манастирь единь, нь и горы и хлыи и полк въсь ве-
 селнмъ божьствыннмъ испальнахоу се, и въскрась-
 нах и богохваламъ пѣсмъ въспѣааше се господехи на
 въсаконъ мѣстѣ, устьнннмъ и прѣвннмъ непрѣстань-
 ннмн гласы славослакалаше се не тькмо въ скетнхъ
 црквиахъ, нь и въсьмъ уловѣкы малыи и великыи
 повелннмъ тью боголюбцоу и пооуеннмъ прѣпо-
 добнааго отца кнрь Савы, келнко благовернне растѣ-
 ше, и нисла много множааше се хрестолюбннхъ людн,
 и въсь цѣлѣхоу благоверннмъ и боголюбннмъ, дроугъ
 дроугоу завндеште поденжаахоу се на въсаво дѣло божнне.
 шже бо въ врьме прииштеннхъ господнхъ въсь земак
 и въсь царьство пална бѣхоу веселнн и радѣстн, и въсь-
 кннмъ веселннмъ цѣлѣхоу, и въсь родъ уловѣуьскн
 длыготоу жнвотоу и пространьство ннѣаше въ въсьмъ,
 такоже въ дннхъ свѣтааго Симеона и сего самого, игда
 оставнѣь роднтелк своимъ и отнде въ Скетоую Гороу, царь-
 ство мю въсьмоштною слаою богъ въздвнглъ бѣ, хоте
 прослаекнтн оугодннка своимъ, и съ ннмъ съборъ любе-
 штннхъ ѡго прнвѣстн въ царьство небесьное, обнлнхъ
 въсьго и множества рода уловѣуьскааго въсь пална бѣ-
 хоу, горы и ерда и оудолнхъ въсаконъ веселнн и радо-
 стн испальнѣна бѣхоу того радн, шже да оузрѣть славоу
 божню, богу прослаеклнющтоу свѣтамъ своимъ уоудесы
 разануьнннмъ, недоуьжннмъ исцѣлнющнмъ, и бѣсьмъ нзго-
 немнмъ, шже да сню прослаеклнннмъ въсаконъ бѣгоу
 люднн прнведоуть се, оки въ жнвотоу възвратѣть се

истовымъ покаяниемъ, и познають здателя своего, и
 въроу юмъше словесн юго жизни бескончѣмон наслѣд-
 ници боудѹтъ. Сии же прѣподобныи къ се творѣше по
 волн отьца небеснааго, еже ис прѣка видѣль въ отьца
 творешта, томѹжде послѣдоуе въсако дѣло божие о
 боуъ наущааше, и боуъ съвършенне юмоу подавааше.
 владыка бо юго Христосъ киноградъ Иерусалимъ именова,
 прѣнесым юго нзъ Югипта; сии же оуѹснныи владыкомъ
 своимъ не нзъ Югипта, нь отъ Светыи Горы изера-
 нни прѣскетыи богородице, шже благословеннымъ оть-
 ца небеснааго заушнши и рождыши господа въсау-
 скымъ, и богомъ обогатѣвши, богоблагодѣтели нареѹсе,
 юднимосѹштанъи тропи съобштаннѣа, ѹсѣтъ божества
 въмѣштан въ своа ложесна, и въсакоу волю божню
 юмоушн, и сего себѣ изеравнши, прѣжде богомъ из-
 брана юште нзъ урѣка матернѣа. яко Иосифъ брати-
 юю проданъ бѣхъ въ Югиптъ, нь самъи богомъ прине-
 сена отъ срьбьскыи земли въ Светѹю Гору въ изво-
 лемни прѣскетыи богородице и тою молитвами отъ тоу-
 доу изнесъша истиннымъ киноградъ Христа истиннааго
 бога и прѣхнстоу юго въроу въсеомѹ отьѹствѹю своимѹ,
 и тою обогатнѣша въсѣхъ любештинѣхъ бога паче
 и прѣбольше свое отьѹство, яко исплнннн се словоу
 христовѹ: боудѹтъ бо, реѹе, послѣднии прѣви, и прѣ-
 ви послѣднн. Сеомѹ же богоносѹюу юмоу неотъ-
 стоупно желаюштоу въ Светѹю Гору, въ окитѣхъ
 прѣскетыи богородице, яко и живѹтъ юмоу тамо съкомъ-
 хати, и оумоленъ бѣхъ богѹлюбнымъ братомъ, благо-
 вѣрнымъ снрѣхстолинкомъ светлаго Симѣона изво-
 лемникомъ кнрѣ Стефаномъ, яко не отити юмоу отъ оть-
 ѹства своего, прѣподобнымъ же сътворн волю любимо-

моу, а еиноу горе доухомъ светнымъ, и всечасы днесь-ныи и ноштьныи шестеюи въ сзвѣхъ господѣ своему, и все страсти его ныи написаны на сръдци своемъ, и не прѣслоушавъ любилиаго брата ;

(О нгоумениствѣ прѣподобнаго кнрь Савы) и оумленъ прѣподобнаго, яко да боудеть нгоумень въ домоу скетые богородице стоуденнубскыи, по рече-нию христоу къ Ханапен, яко да прѣкые уеда насытеть се, тако же и сии боголюбцы хоте да прѣкые прѣподобнымъ уеда своимъ насытити немасышатаемыи пиште оуенни амгельскыхъ, и тоу прѣбольше основанние положи, хоте яко да боудотъ прѣблци свѣтланици подокии томоу самомоу науеи кьсамъ скетнымъ и прѣподобнымъ. Въ великоже прѣкы тоу, не прѣста оуте днь и ношть, все оутврждае въ страхъ божи и кже, образы добродѣтелиныи самъ собою показоуе, лѹчышеи нзбирае богоразоумие, и все прѣдлагае уедомъ своему отьѹства, и къ боголюбию настакае, а доушетливнаго недоугласть отьгание, все по воли божи хоте кьместити въ царство небесное. онъ же самъ благословенъ богомъ и прѣхистоу его матерю, кште въ Скетыи Горѣ сътворенъ архимандритомъ, и тоу прѣбытнемъ прѣподобнаго нареуе звати се архимандритоу нгоуменомъ скетые богородице стоуденнубскыи лавры. по истинѣ бо архимандрикъ богомъ нареуена бысть, отъ ниеже и сии боголюбцы основа великоу архиепископню, домъ съласовъ, рекомоу Житиѹоу, юже зауень и съерьшии съ благовернымъ братомъ си великимъ жоупаномъ кнрь Стефаномъ. и ныи скетые прѣкыи по кьса мѣста нзбраи зауень и съерьшии, и старые оукрѣпи, а новые създае и все постави на вьсаномъ благозаконни, и

всакии образа Светые Горы прѣнесе въ свое отъѣство кинувшии, нгоумениши, снхастаршии, поймааго скетинми доухомъ въ оустѣхъ праведныхъ вьсегда нѣмъ въ срьдци своемъ, и того силою вьсе на благоутствие приведе; подобе се владыцѣ своемуу Христуу, небо звездами оукрашкшомоу, по томоужде униоу онъ оукраши свое отъѣство всакиими благохвѣрнѣи и скетинми цркъками полн и оудолнн нѣрда, ндѣже не достиже цркъвѣ сѣтворити, тоу крсть постави, да на всакомъ мѣстѣ нме божнѣ прославаиетъ се по словеси богоотца Давида: на всакомъ мѣстѣ владычество его, и да вьси вѣрнни видѣште знаменнѣ светое по вьсе уаси распинають колю свою распетомоу на нѣмъ Христуу истинномоу богуу нашемоу.

Прѣбывающнми же вьселюбъзннми братома въ всакон благодѣти божнѣи прѣнзобнлоущнми, и людемъ вьсѣмъ вьсехкально благодареннѣ богуу вьсмыающнми, жанко бѣхоу страсти и напасти подѣлн отъ плѣнованин ниоплеменннкъ, отъ гаада и пагоубы вьсакынхъ наважденнѣмъ вьсегоубителѣ старааго дншкола ис прѣва пагоубннка рода уловѣуьскааго, рать бо бѣ възденгль междуу братома, Вьлканомъ и кнрь Стефаномъ, отъ Светые же Горы прншѣствнѣмъ истовую паствроу въ юдино сьмиреннѣ вьси гради и вьсе землѣ отъѣства юю мирно быше; водима бо доухомъ светнми и силою божнѣю виднмомоу и невиднмомоу врагоу не дадѣста нрнкоснѣти се стадѣ своемуу. онъ бо прѣподобнми уоудотворѣцъ невиднми врагы повѣждаашѣ, и сего боносьца кнрь Савоу на виднмие посмалаашѣ, силою невиднмоу вьороужаѣ и доухомъ светнми опаѣуаѣ, юже и кѣвѣ бысть виднмо.

Уоудо скетааго. Оверте се нѣкѣто Стразѣ отъ
 болгарскыи страны, пауе же тѣмъ въхраненѣ сѣпрѣ-
 столникомъ скетааго Симона, великимъ жоупаномъ
 мирѣ Стефаномъ, н за любовь его великоу н за вса бла-
 га, шже сѣтвори къ нѣмоу, отъвергъ се его н поправъ за-
 повѣдѣ божню н евангельское братотвореніе, н въз-
 движе на нѣ бранѣ великоу, хоте отъуство его озло-
 бити, шже н отъцѣ его днѣкоу отпадѣннѣ нс прѣва
 соупостатѣ бысть на родѣ уловѣуьскыи. тѣ бо самъ своєю
 волюю възнесе се н възвелнун оумъ скон зѣло, н пауе по-
 добити се господски нашѣмоу Нисоу Христоу, н реуе въ
 себѣ: поставлю прѣстолъ мой на облацѣхъ, н боудоу подо-
 бнѣмъ вышнѣмоу. н разгрѣдѣхъ се зѣло, н истоупи изъ са-
 на ангельскааго, н сѣсть божни отъѣтъ бысть отъ него,
 н нспаде съ небесѣ самъ за грѣхы его, н мнози ань-
 геан, нже бѣхоу о нѣмъ, посаждоушѣе грѣдыни его.
 по томоужде образоу, н томоу днѣкоу сыноу въздвигъ-
 шоу бранѣ на отъуство скетааго, н събравшомоу тѣмъ
 тѣмани юзыкѣ вѣсакынхъ на погоубленіе отъуства его,
 спн же боголюбивыи богоуьстивыи сѣпрѣстолникѣ отъ-
 уствоу своему по прѣданню отъоу, въ блажен вѣрѣ
 въспитанѣ, н въ благоуьстин сѣврѣшенѣ, николиже на сл-
 лоу свою оуповѣае, нѣ на слаоу бога отъуьскааго, юмоу-
 же нс прѣва прѣданѣ бысть светымъ отъцемъ его, того
 заповѣдню по словеси господнѣю вѣсе творе помышлѣ-
 ннѣ н вѣсоу пѣуаль свою прѣдѣ нимъ нзѣшѣтае, н къ
 нѣмоу вѣсегда вѣпнѣ: о господи Нисоу Христе, сыне
 божни, ты юси сила моя н вѣрѣностѣ н дръжава отъу-
 ствоу моемоу, н ты видиши бѣдоу мою н завѣсть днѣ-
 коу, нже нмать на ме соупостатѣ мой. да ты, слао
 мой н помоштыннѣ мой, нзбавитеаю мой, сѣтвори по

СКОЮН БОАН, ІЕЖЕ ХОШТЕТЬ МНЛОСТЬ ТВОА БЕССУНЬНА. Н
 ОУМОЛНІЕ БОГОНОСНАГО ОТЬЦА ІЕРОМОНАХА МНРЬ САВОУ,
 ПОСЛА ІЕГО МЪ СЕМОУ СКЕРЪПЪЮШТОУ СЕ БЕЗОУМНІЕМЪ СКО-
 НІМЪ, РЕКЪ ВЪСПОМЕНОУТИ ІЕМОУ ВЪСА ПРѢДЪ РЕУЕНА НА СВЕ-
 ТОМЪ ІЕВАНГЕЛІИ О БРАТѢТВОРЕННІИ Н О ЗАКЪШТАННІИ КЛЕ-
 ТЪ ПРѢДЪ БОГОМЪ. СНИ ЖЕ БОГОНОСЦЪ ПОСЛОУШАВЪ БРАТА
 СКОЮГО ІДЕ КЪ ІЕМОУ; Н ВЪСПОМЕНОУ ІЕМОУ ВЪСА ПРѢДЪ
 РЕУЕНА ПРѢДЪ БОГОМЪ, Н МНОГЫМЪ БОГОСЛОВІЕМЪ ОГЛА-
 СІЕЪ ІЕГО, АКЫ БОГЪ ХОТЕ ВЪСЪМЪ СЪПАСТИ СЕ Н КЪ РАЗОУМЪ
 ИСТИННЫИ ПРИНТИ, Н ВЪЗВРАТИТИ СЕ ІЕМОУ ОТЬ ГНѢВА ПРО-
 СТИ ІЕГО, Н КЪ ПРЪВОН ЛЮБВІИ ПРИЛОЖИТИ СЕ. ОТЬЦЪ ЖЕ
 ІЕГО ДИТЕКОЛЬ ВЕЛИКЫМЪ ЖЕСТОСРЪДІЕМЪ РАЖДЕГЪ ІЕГО, Н
 НЕПРЪКЛОНОУ СЪТВОРИ ВЪЮ ІЕГО, ТАКО ПРѢСТОУПИТИ ІЕМОУ
 СЛОВО СВЕТАГО ІЕВАНГЕЛІА Н ИСПАСТИ ІЕМОУ ОТЬ СВѢТА
 БОЖІА Н ПРИЛОЖИТИ СЕ ІЕМОУ КЪ ОТЬЦЕМЪ СКОМЪ ЛИШЕ-
 ННЫМЪ СВѢТА БОЖІА, Н ВЪ ТЪМНЫИХЪ Н ВЪ СЪННІИ СЪМРѢТЬ-
 НЪИ ВЪДВОРИТИ СЕ ІЕМОУ СЪ ОТЬЦЕМЪ ІЕГО ДИТЕКОЛЪМЪ, Н
 ЛИШЕНОУ БЫТИ Н ИСТОКАГО СВѢТА ОБЪЮ ЖИВОТОУ, ТАКОЖЕ
 Н БЫСТЬ. ЕНДѢВЪ ЖЕ ПРЪПОДОБНЫИ НЕСЪМЪРЪНОУ ВОЛЮ
 ІЕГО, Н ВЪЗРѢВЪ НА НЕБО Н ПОКАЗА ІЕМОУ ВЪСЕВІДѢНЪИ ОУИ
 БОЖІИ, Н РЕКЪ: ЖИЖЫ КЪ ВЫШЪННІИХЪ Н НА СЪМЪРЕНІЕ ПРИ-
 ЗИРАЕ БОГЪ ОТЬЦЪ НАШИХЪ, КЪ СКОРѢ ДА СЪТВОРИТЬ МЪСТЬ
 СКОЮ МЕЖДОУ НАМИ Н ВАМИ. Н ТАКО ОТИДЕ ОТЬ НІЕГО СІЛОЮ
 БОЖІЕЮ ПОБѢДИВЪ ІЕГО, ТАКОЖЕ ПРѢДЪ МОИСИИ ВЕЛИКЫИ
 БОГОВІДЦЪ ПОБѢДИ БЕЗБОЖНАГО АМАЛІА. СНИ ЖЕ ВЪ-
 ТОРЫИ БОГОВІДЦЪ СІЛОЮ ЛЮБИТЕЛІА СКОЮГО ХРИСТА БОРЕ
 ПО ОТЬУБЪСТВІИ СКОЕМЪ Н МОЛІТВОЮ СВЕТОЮ ПОБѢДИ ВРАГА
 СКОЮГО, ПОДОБЕ СЕ ОНОМОУ ВЕЛІКОМОУ БОГОВІДЦОУ, ВЪЗ-
 ВРАШИТЬШОМОУ СЕ СЪ ГОРЫ ПОБѢДИВЪШОМОУ АМАЛІА, ТЪМЪ
 ТОЛІНКО ІЕЖЕ ОБРАЗООУЮШТА КРЪСТЪНО ЗНАМЕНІЕ, СНИ ВЪТО-
 РЫИ БОГОВІДЦЪ ВЪОРОУЖЕНЪ СІЛОЮ КРЪСТЪНОЮ Н САМОГО

на крѣстѣ распятаго нмыѣ въ сръдцѣи своѣмъ и въ
 доушѣи своѣи , и въ роукоу своєю дръже непобѣдимомъ
 ороужіи , снаюю божією изоштрено обоюдоу острѣи
 мьѹа , раздѣаіи до мозгоу и до улановъ , и тѣмъ по-
 бѣди врагы своѣ. по кеуерн же сътвори раіаніи съ нмыѣ.
 и томъ уасѣ ста на молнтвѣ , възведъ оунь скон на высо-
 сотоу небесноую , възпн къ богоу отыцъ свонхъ , въз-
 дѣвъ прѣподобьнѣи роуцѣи скон къ вышнїемоу , єдинъ
 єдинмоу моле се и єдинъ єдинмоу възвѣштає пе-
 чалъ свою изъ галєнны сръдцѣи ныѣ зомъ : боже страш-
 ныи и днєвныи , и нєнзрєчєныи царю нсрєаієкѣ , сѣдєи
 на хєроуєннѣхъ , и на сєрафннѣхъ поучєає , подавыи си-
 лоу прѣждє на Амалнка изєраномоу отьрокоу твоємоу
 Монсєю , и такождє пособѣствєаєи кротькомоу си Да-
 кидоу на Голнада , здѣ послѣи мнлостъ свою бесун-
 сальмоу и силоу твою нєвннмоу , и растоун бесунсальныѣ
 врагы нашє , да разоумѣють въ нстїноу , ꙗко ты єси богъ ,
 и на тє надѣюштіи се да одолѣємъ молнтєаи прѣн-
 стыѣ ти матєрє прїснєодѣвы Марїє и свєтааго оугодь-
 ннка твоєго Сымєона , намъ показєвшѣ оуєздѣти тє
 нстєвааго жнєота , молнтєаи того прїзрѣи на мє , раба
 твоєго , възпнѣшта къ вєзмѣрѣнѣи поучѣннѣ мнлосръдїѣ
 твоєго . внждѣ владыко наснлїє воююшнннхъ на людїи
 твоєи любєштєѣ вѣаьлѣпнєѣ нмє твоє . и нє простїю
 твоєю обєаунь насъ , нн гнѣкомъ твоимъ показн насъ , нъ
 сътвори съ рабомъ твоимъ по мнлостїи твоєи , и сътвори
 съ мною знамєннїє въ благо , ꙗко да оузрєтѣ нєнавнєд-
 штєи мє , и постыдєтѣ сє , ꙗко ты , господи , поможє ми и
 оутѣшнѣа мє єси . и соудн , господи , обєндєшнннмъ мє , и
 възєрєдн борєушннмъ сє съ мною , да разоумѣють , ꙗко
 ты съ мною єси , и жьзѣаи снамы твоєи съ вышєи посѣаи ,

ГОСПОДИ, И МЫШЦЕЮ СИЛЫ ТВОЕЮ РАСТОУИ ГРѢДЬНЕ МЫСЛИ
 СРЪДЦЬ НХЪ, И ПРИНИИ ОРОУЖИЕ И ШТИТЬ, И СТАНИ ВЪ ПО-
 МОШТЬ МОЮ, ИЗЪСЪУНИ ОРОУЖИЕ, И ЗАВЕРИ ПРѢДЪ ГОНЕШТЕК
 МЯ. И ДА БОУДОУТЬ ЯКО ПРАХЪ ПРѢДЪ ЛИЦЕМЪ ВѢТРОУ, И
 АНГЕЛЬ ТВОИ, ГОСПОДИ, СЪТОУЖАЕ МЯ; И БОУДИ ПОУТЬ
 НХЪ ТМЪНЪ И ПЛЪЗЪКЪ, И АНГЕЛЬ ТВОИ ПОГЛАНІЕ МЯ. И О МЯ-
 НИ ТВОЕМЪ, ГОСПОДИ, ПОЖЕНОУ ВРАГЫ МОИ, И ПОСТИГНОУ
 МЯ; И ОУПОВАЕ НА ТЕ И НЕ ВЪЗВРАШТОУ СЯ, ДО МЯДЕЖЕ И
 СЪКОМЪУАЮТЬ СЯ, И СЪКРОУШОУ МЯ СИЛОЮ ТВОЮЮ, И НЕ
 ИМОУТЬ МОШТИ ПОСТОУПИТИ НА МОЕ ОТЪУСТВО; И ПОСЛА
 БОГЪ МНОГОСТЬ СВОЮ И ИСТИНОУ СВОЮ, И ДАСТЬ ПОМОШЕНІЕ
 ПОПІРАЮШТИМЪ МЯ, И ИЗБАВИ ВЪЗЛЮБАЕМЫЕ СВОИ, И ОУ-
 СЛЫША МЯ, И СЪПАСЕ МЯ ДЕСЬНИЦЕЮ СВОЮЮ. И КОМЪУАЕ
 МОЛНТВОУ И РЕКЪ: АМИНЬ. И РАЗОУМЪ ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ,
 ЯКО БЛИЗЪ ГОСПОДЪ ВСѢХЪ ПРИЗЫВАЮШТИНЪ ЯГО ИСТИ-
 НОЮ, И КОЛЮ БОЖИТИМЪ СЯ ЯГО СЪТВОРИТЬ, И ОУИ ГОСПОДЬ-
 НИ НА ПРАВЕДНЫИ, И ОУИИ ЯГО ВЪ МОЛНТВОУ НХЪ ПОСЛОУ-
 ШАЮТА, ЛИЦЕ ЖЕ ГОСПОДНІЕ НА ТВОРЕШТЕКЪ ЗЛА, ПОТРЕ-
 БИТИ ОТЪ ЗЕМАЕ ПАМЕТЬ НХЪ, ЯКОЖЕ И ТОУ МЪЪ ВЪСТА.
 СНИ ЖЕ СВЕТИИ ПРОВІДЕ ДОУХОМЪ СВЕТИМЪ ХОТЕШТЕКЪ
 БЫТИ, И ТОИ НОШТИ СПѢШНО ВЪЗКРАТИ СЯ ВЪ СВОЕ ОТЪУ-
 СТВО, НЕ МЪЪ, НЪ ЯКО ОТАН, РАДОСТНО РАДОУЕ СЯ О СИЛѢ
 БОЖИИ НЕПОБѢДНЫИ, КЪТОРЫИ МОИСИИ БОГОКНИЦЬ КЪ-
 ТОРАГО АМАЛІКА ВРАГА СВОЕГО ПОБѢДНЪ СИЛОЮ КРЪСТЬ-
 НОЮ. И ТОИ НОШТИ КОПІЕМЪ НЕВИДНЫМЪ ПРОБОДЕ И АНГЕ-
 ЛЬ БОЖИИ, ЯКОЖЕ ПРѢЖДЕ СВЕТИИ ДИМИТРИЕ ПРОИЗЪИ
 ПОДА ЦАРА КЛИЖНОУ ЯГО, И ЗЛОЮ СЪМЪРТНОУ ОУМОРИ
 ЯГО, ЯКО И СЕГО СВЕТИИ, ВРАНЕ ОТЪУСТВА СВОЕГО. И МЯЕ
 ДЫШЕШТОУ ЯМОУ ЗА ОУТРА, РАЗОУМЪ СВОЮ ВЪЗКОУ, ОТЪ КОУ-
 ДОУ ЯМОУ ОБРЪТЕ СЯ; ПО МЯЖЕ НЕ ВЪСХОТЪ БЛАГОСЛОВЕ-
 НИЮ ПРАВЕДНАГО И ОУДАЛИ СЯ ОТЪ НЕГО. И ПОСЛА СПѢШЪ-

мо на станъ прѣподобнаго , да примѣдъ помолитъ се
 за нѣ. оми же шѣдше и не обратоме юго , тѣшн въз-
 кратише се въспѣтъ , и възвѣстише вса быкъша о прѣ-
 подобныѣмъ; и горькою смрътню нѣ незапоу скоро издѣ-
 ше, и сконни избраными мрътъ нагъ опровержень бысть
 на пороуганнѣ всѣмъ; въ єдинъ часъ вса оупраздъ-
 нише се, изиде доухъ юго, и възкрати се въ землю свою,
 и въ тѣ днь погыбнуше вса помынменна юго. и сн
 светын блаженъ моужь нареуе се , юмоуже богъ мно-
 валъ помоштынникъ бысть. и въ тѣ днь събысть се намъ
 слово светопѣвца Давида: си въ ороужии на конихъ и
 на колесьницахъ, мы же име бога нашего призоумъ, и
 ти съпетн быше и падоше, и развѣтн быше яко врахъ
 прѣдъ анѣмъ вѣтроу, по слокоу светааго, мы же вста-
 хомъ и прѣстн быхомъ, слакеште и благодареште скобо-
 дителя доушамъ нашимъ, отьца и сына и светааго доу-
 ха, и нынѣ и присно.

Побѣды же вражнѣ всѣ оугасноуше силою божнєю,
 миръ же божии и тишина процкѣте въ отьуствѣ ярѣво-
 подобнаго. и прѣбываюштинма же въселяюуштинма
 братома въ келнцѣи любви въ тишинѣ мирно, и всѣмъ
 людемъ отьуства юю о всѣмъ добрѣ веселештинмъ се
 на многахъ лѣтахъ, и пакы по лѣтѣхъ тѣхъ мнози царнѣ
 въздвигнуше брань на отьуство юю. силою же божнєю
 и молнѣамъ светааго ннѣтоже не възмогнше пакѣстн
 сътворити, нѣ пауе большѣ богъ прѣсакн своимъ раба
 уоудотвореннѣмъ великымъ. ходештоу же прѣподобъ-
 номоу съ любезнымъ юмоу братомъ, и молнѣамъ прѣ-
 подобнаго Симеона отьца юю велика уоудеса богъ юо-
 каза имъ въ всѣхъ бранехъ, помолитъ творе вѣрномуу
 рабоу скоюмоу, съпрѣстоальникоу отьуства своего.

Уоудо о въздвиженіи раслабленаго. Иногда же соуштоу юмоу въ домоу съпасовъ въ мѣстѣ рекомѣмъ Житѣи, и тоу бѣ нѣкто уловѣвъ късь ослабленъ роуками и ногами, отъноудѣ не могли просто стати. сего приѣмъ прѣподобныи по истинѣ оученики христовѣ, подобе се владыцѣ скоюмоу рекъшомоу: въроуѣи въ мнѣ и дѣлаи же азъ творю и ты сътворишь, пауе и больша си хъ; владыка же юго Христосъ словомъ въстави раслабленаго въ овѣи купѣли .лн. лѣтъ сълежешита; врьховныи же Петръ апостоль Ісуса раслабленаго въздвиже; си же прѣподобныи, второи апостоль, тогжде владыкы слоуи нмѣе, и молитвою въздвиже раслабленаго отъ многыхъ лѣтъ сълежешитаго, по рече нию светыхъ отъ светогорьскихъ: можааше бо, рече, и мрътвыи въскрѣсати, нъ оуклаиаше се за велико юго смирѣние. възмы же раслабленаго и вынесе и въ црковь светою, и оѣ ношѣ въсоу ста на молитвѣ просе помостн съ вышѣ; и инкомоуже соуштоу съ нмѣ въ цркѣи рзвѣ томоу сламоу и ослабленомоу лежештоу прѣдъ образомъ христовѣмъ, и многыи молитвы сътвори въ вышнемоу мнлости подателю, прѣвою о себѣ, яко же Павль глаголетъ: въсакъ архiereи приносѣ жертвы прѣвою о себѣ, по томъ же и о людскихъ невѣдѣннихъ; и въ подвижѣ прилежно прѣдстою, въсь онесесивъ се доушею свѣтлою, и оумомъ богомыслынымъ прозрѣ седмосѣтлаи небеса, съ слъзми топынми изъ глыбныи доушевыи зовы, въздвигъ прѣподобнѣи роуцѣ свои на высотоу небесноую моле се и глаголе: савлоте боже, неразори мое основаніе, и слыныи прѣкедѣноу, неподвижныи камени, крѣпкѣи слоу, непрѣстѣлемыи жъзле, прѣвѣуныи истовѣнныи и поутѣ истоваго съясеннѣи,

и оброуѣниіе истинныиіе славы, наслѣдникъ неконѣтаемѣи пишта, науѣтъе боудѣишнимъ благомъ, испльмъ десныиимъ и шѣиимъ блага, дакымъ благодѣтъ свою уловѣкомъ оуѣдѣти тебѣ истиннааго бога; ты бо мнлоуѣиши и сѣпасѣиши своєю волею и прѣмногымъи штедротамъ своимъ, хѣте сѣпасти се всѣакомоу уловѣкоу и въ разоумъ истинныиъ принти; и ты господи Иисоу Христѣ сыне бога живааго, живѣи въ вышшнихъ съ єдинѣосѣишнымъ и єдинороднымъ отѣємъ ти и съ скетымъ и бл҃гымъ и животворѣишнымъ ти доухомъ, въздвигноуѣи слокомъ древлѣ раслаблѣнааго на одрѣ лежештааго, и въдокнѣи сына на погребѣниіе носима, и прокаженныиіе словомъ оуиштивыи, и страшнымъ и въсѣмогѣишнымъ и мнлосрѣднымъ гласомъ ѣтворѣи невѣнаго Лазара адоу нзъ ѣлаюстини нстрѣгноуѣи; ты нынѣ всѣвиднымъ окомъ твоимъ и здѣ призри съ высоты своѣи безмѣрымъ, и оуслыши молитвоу раба твоего оуновѣиштааго на те, и прииди невидимою силою твоею, сѣкроуишныи клячѣ адовыи, и растрѣзавыи болѣзни сѣмрѣтныи нешзрѣеинымъ и бесѣислѣнымъ мнлосрѣднѣмъ, прииди и здѣ на сего раслаблѣнааго, и свободы ѣт одрѣжештеѣ єго болѣзни, и растрѣгни сѣѣузы болѣзнии грѣховныи, и окнѣи свою тварь, да въси людѣи твои разоумѣютъ силоу твою бесѣислѣноую и мнлѣсть твою бесконѣуѣноую, и да въсѣи славетъ се прѣскѣтоѣ и кѣльѣпнѣноѣ нмѣ твоѣ отѣца и сына и свѣтааго доуха, нынѣ и присно и въ вѣкы. И конѣуанѣ бывѣиши молитѣѣ, ослаблѣиши же тѣко ѣт сына въскѣишѣи и хѣждаашѣ, слакоу въсылаѣ богу и прѣподобномоу оугодникѣкоу єго єромѣнахоу кнрѣ Савѣ, покомѣкоу ѣѣѣдѣтворѣцоу, прѣстѣишѣомѣкоу и слокомъ своимъ скетымъ,

НА ЗЕМЛН СОУШТОУМОУ НЕБЕСЬНОУЮ ВЛАСТЬ НМОУШТОУМОУ
ОТЪ ВЛАДЫКЫ СВОЕГО ХРИСТА ВЕЗАТИ И РАЗДРЪШАТИ ГРѢХЫ
НА ЗЕМЛН.

ПРЪЕМЪ ЖЕ МНОГАМЪ ВРѢМЕНА КЪ ДОМОУ СВЕТЫЕ БОГО-
РОДИЦЕ, ВЪДВАРАЕ СЕ ВЪ БОГОМЫСЛЬНЫХЪ ВНДѢННХЪ СЪ БО-
ГОНОСНЫМЪ СИ ОТЫЦЕМЪ СВЕТЫМЪ СИМЕОНОМЪ, И ПО
СЫРЪТИ ВЪНОУ ЕДИННОУ ВОЛЮ НМОУШТА, СЪПОСОБСТВОВАУ-
ЮШТА ЗА СТАДО СВОЕ, И СИЛОЮ СВЕТААГО ДОУХА ПОМАГА-
ЮШТЕ ИЗВОЛЬНИКОУ БОЖНЮ И СВОЕМОУ ЛЮБИМНИКОУ, БЛА-
ГОУВѢРНОМОУ БОГОЛЮБИЦОУ КИРЬ СТЕФАНОУ, И ТРИ СВѢТН-
ЛА БОГОМЪ ИЗБРАНА НА СЪБЛЮДЕННІЕ ЛЮДИИ СВОИХЪ; НА ЕДИН-
НОМЪ ЖЕ НХЪ СЪБЫСТЬ СЕ СЛОВО ПРОРОКА АВАКОУМА, ІЕЖЕ
РЕЧЕ: ІЕГДА ПРИБЛИЖЕТЬ СЕ АЪТА, ПОЗНАНЪ БОУДЕШИ, И
ІЕГДА ПРИИДЕТЬ ВРѢМЕ, ЖЕИШИ СЕ. И БОГОПОСЛАНОЕ ВРѢМЕ
ПРИИДЕ, И БОГЪ ВЪЗДВЕНЖЕ СОУДЪ НА ПОБѢДОУ, И ПОВЕДЕ
СВОЕГО РАБА БОЛЬШЕЮ УСТЬНЮ ХОТЕ И ПРОСЛАВИТИ. И ПО-
СТАВИВЪ ТОУ НГОУМЕНА ВЪ МѢСТО СЕБЕ, И ПРѢДАВЪ ІЕМОУ
БОГОПОВОУЕНОЕ СТАДО, И САМЪ ПОМОЛНЪ СЕ ПРЪСВЕТИ
БОГОРОДНТЕЛЬНИЦИ, И ПОМАЗАВЪ СЕ БЛАГОСЛОВЕННІЕМЪ ПРЪ-
ПОДОБНААГО, И ОБЫУЬНОЮ ЛЮБОВНЮ ОБЛОБЫЗА СВЕТОУЮ
РАКОУ ІЕГО, И БЛАГОСЛОВИ ЛЮДИ СВОЕГО ОТЪУСТЬВА, И НЕ
ХОТЕШТОУ БРАТОУ ІЕГО И НЕВОЛЕЮ ІЕГО ОТЪЛОУЧН СЕ ОТЪ
НІЕГО.

ПАКЪ ВЪЗВРАЩЕННІЕ ПРЪПОДОБНААГО ВЪ
СВЕТОУЮ ГОРОУ. И ПАКЪ ВЪЗВРАТИ СЕ ВЪ ОБЫУЬНА ПРЪ-
БЫВАИШТА, ВЪ СЕЛА СВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ, ВЪ СВЕТОУЮ ГО-
РОУ, ВЪНОУ ВОДИМЪ ДОУХОМЪ СВЕТЫМЪ; И ПРИИДЪ ВЪ СВЕ-
ТОУЮ ГОРОУ, РАДОСТЬ СЪТВОРИ ВЪСѢМЪ ПРЪПОДОБНЫМЪ
И ПРАВЕДНЫМЪ, ПО ПРЪВМОМУ ОБЫУАЮ ВЪСѢМЪ ВЪСЕ БОУДЕ,
ОУБЕГЫЕ МНЛОУІЕ, ПРЪПОДОБНЫМЪ УСТЬИ ВЪЗДАЕ, ВЪСЕ
ОУТѢШАЕ БОГАТЪНОЮ БЛАГОДѢТНЮ, ВЪСЕГДА НИЖЕ ИСТОУЪ-

никъ неистурялюштинъ въ боголюбивѣхъ дѣсьниихъ своихъ, выноу сѣе сѣе божѣство по повелѣнню отъца небеснааго, яко не разоумѣти шоуеи дѣсьныя дѣла, не къса отан видѣшомоу тана, дѣнемъ и ноштию прѣсѣштакъ оубогае, и тѣхъ сѣкровишта богато испльнѣе, тае възданиа отъ прѣбогатааго отъца небеснааго. И прѣбываюштоу иемоу въ Светѣхъ Горѣхъ многаа вѣремена, ономоу же боголюбьномуу сѣпрѣстолиникоу многымъ молѣннемъ зокоуштоу его, и не нде, не могу разоуѣхти се богоносныхъ соупроуѣ, соужительникъ ангельскихъ.

Уоудѣ светааго. Единоу же послаа къ иемоу, рекъ: о прѣподобѣе, о богоносѣе, о скетодоушѣе, о земльнѣхъ ангеле, небесныхъ уловѣе, что снѣ уоудѣ сѣтвори се въ насъ? твоѣмоу прѣподобѣю отышѣдшоу отъ насъ, и скетынъ господинъ нашъ Симеонъ отъврати лице свое отъ насъ, и даръ светааго доуха обыуныи благодѣти и призираниа светааго не мѣъ быше, и благоуханнааго мира истоуныи прѣста, за грѣхы наше вселюбъзноу оутробоу своѣе милости затвори отъ насъ, да нли не соуштоу иемоу зде съ нами, да нли отиде съ тобою пакы въ обыунахъ прѣбываишта Светыи Горы, нли за грѣхы наше не послоушае насъ молештинныхъ ѣе иемоу. да молниѣ твою скетынию, о вселюбъзнѣ доушии моѣи, да и ты не прѣзри колызинъ срьдѣца моѣго, еже тебѣ многолюбно бѣше ис прѣва, истинныхъ рабе христовѣ, вселюбъзнѣ отъцоу и сыноу и светомоу доухоу, и сего светааго благодѣтню сѣверьстныи, елико дрѣзновеннѣ имѣе къ владыцѣ своѣмоу Христоу и къ прѣподобьномуу, потышти се на помошть нашоу; вѣдѣво, яко всемилосердааго дѣсьница дѣлга естъ, и много

МОЖЕТЬ МОЛИТВА ПРАВЕДНАГО ПОСЯХТИ ВЪ БЛАГО, И БЛАГОДѢТЬ БОЖИИ МОЖЕТЬ ОДОЛѢТИ БЕСУДСЛЫШНЫМЪ ГРѢХОМЪ НАШИМЪ. ДА ПО ПРЪКОМУ ОБЫЧАЮ СЪТВОРИ СЪ НАМИ МНОГОСРДІЕ СВОЕ, И ПОСѢТИ НЫ МНОГООБРАЗНОЮ ТИ ЛЮБОВІЮ, ПРИИДИ КЪ НАМЪ, О ПРЪБОГАТЕ ОТЪУСІЮ СЛОВОЮ НЕБЕСНЫЮ; ПРИИДИ КЪ НАМЪ, СЪБОРНІУЕ АНГЕЛОМЪ И ПРЪПОДОБНЫМЪ РАКЪНОСТАТЕАЮ; ПРИИДИ КЪ НАМЪ, О БОГОЛЪБИЕ, ДА НЕБЪДИ КАДЫКА НАШЪ ГОСПОДЬ ТВОИМЪ ПРИШЕСТІЕМЪ, МОЛИТВАМИ ТИ СКЕТЫМЪ ПРОСѢТИТИ ЛИЦЕ СВОЕ НА НЫ, ПРЪПОДОБНЫМЪ ГОСПОДИНЪ НАШЪ СКЕТЫН ОУДРЪЖАНОЕ СИ МНОГОСРДІЕ ПАКЫ ИЗЛІЕТИ НА НЫ БОГАТОЮ СИ МНОЛОСТІЮ. СНИ ЖЕ ПРЪПОДОБНЫМЪ НЕ МОГЫ ОТЪЛОУЧИТИ СЕ СЛАДОСТИ АНГЕЛЬСКИЕ ВРЪЗНЫЕ БОГОРОДИЦЕ И ИЗБРАНИИ ІЮЕ СКЕТЫЕ ГОРЫ, И ПОСЛА ЕДИННОГО УРЪМЦА ОТЪ ОУЧЕНИКЪ СВОИХЪ, ПОПА ИЛАРІЮ, НАПИСАЕ ПОСЛАНИЕ КЪ КЕЛНКОМУ УОУДОТКОРЬЦЮ, ЖИДОМУ И ПО СЪМРЪТИ, БОГОНОСНОМУ СЫМЕОНУ ОУЦЮ СВОЕМОУ НА ИЗВЪШТЕНІЕ ИСТОБАГО ПОСЛОУШАНИИ СВЕТАГО СВЪРЪСТНИКА. СЫ БОГОНОСНЫМЪ КИРЬ САВА ПО ПЛЪТИ РОЖДЕМЪ БЫСТЬ ПРЪПОДОБНЫМЪ ОУЦЕМЪ СЫМЕОНОМЪ, КЕЛНЫМЪ ЖЕ БОЖЕСТВЕННЫМЪ И УОУДНЫМЪ РАЗОУМЪНИЕМЪ И НЕСЪГЛЕДАЕМЫМЪ СЪМОТРѢНИЕМЪ ПАКЫ СЫНЪ РОЖДЕМЪ БЫСТЬ ОУЦЮ ДОУХОВНЫМЪ ОУЦЮ НА ИЗВЪШТЕНІЕ ПРЪВЕЛНКАГО СЪМЪРЕНІИ И ЦЪЛОМОУДРНАГО ПОСЛОУШАНИИ ДО СЪМРЪТИ, ПАЧЕ ЖЕ И ПО СЪМРЪТИ КЕЛНЫМЪ ПРЪУОУДЪНІЕМЪ. СЕМОУ БОГОНОСНОМУ ПОКЕЛНТЕЛЮ ЖИВОУШТОУ КЪ СКЕТЪН ГОРЪ А ПОСЛОУШАТЕЛЮ ІЕГО КЪ СРЪБЪСКОИ ЗЕМЛИ, ПАЧЕ ЖЕ НИ ТЮ БЪХМА, НЪ ГОРЪ НЪ ВЪШЫННИХЪ КЪ ПРЪНЕКЕСНЫМЪ ОБИТЪЛЕХЪ ВЪДВАРАЮШІА СЕ СЪ ПРЪБОГАТЫМЪ ОУЦЕМЪ НЕБЕСНЫМЪ, НЪ ПО СЛОВЕСИ ГОСПОДНЮ НЕАЛЪЖНОМУ, ШКОЖЕ РЕЧЕ: ИСТЬ КОЛИ ПРЪДЪ ОУЦЕМЪ МОИМЪ НЕБЕСНЫМЪ ДА

погибнеть елика уловькомъ на земахъ, и пакы великою скетимо апостолъ Павла тѣмъже скетымъ доухомъ папоуемъ рече: аште показанне трѣпите, яко сымомъ нѣмъ окрътаеть се богъ, и окуае палти нашен отъце нѣмъхомъ казателемъ, и срамашахомъ се нхъ, да не пауе ми того повинемъ се отъцоу доуховьномуу, иже ны кажетъ на пользоу приуестити се скетымъ его. иже и снн прѣподобнымъ сътворн, подобе се господеси своемуу, послоушавьшомоу отъца своего до крѣста и смърти, и снн такожде до смърти, пауе же и выше снмъ по смърти послоушаванне сътвори къ оуунтелею своемуу, слово господьне исполнне: вѣроуенъ въ ме, дѣла же азъ твою, и тѣ сътвори ти, пауе же и больша сихъ сътвори ти на похвалоу мнѣ, сила бо моя больше въ немощьнымъ съвершавать се; иже и мѣъ бысть междуу снма скетымъ, ис прѣзъ божьствною любовию шельена на просквѣщенне многымъ, и вымоу нерадоууьна соушта, раздѣленъ тѣлеси и съелькупаена доухомъ, и друѣа друѣоу волю твореша на извѣштенне скетымъ тоудеъ скетью. Посланныи же достигъ въ земаю отъуства его, и дошѣ къ царьствоуишомоу люенимоу кра-тоу его, и повѣда кмоу вса о прѣподобныхъ и рече-на нмъ сътвори ти кмоу. онъ же боголюбѣць не остави его самого ни, нъ оудръжаеъ н, и самъ съ нимъ иде къ гробоу свѣтаго; и сътвори оемъуьна словословниъ ое-ноштьнааго стожниа; и оутрачнмъ пѣснемъ съверше-нѣмъ вывѣшнымъ, посланныи же оууеннѣ отъслоужнѣ скетою божьствною антоуьргию по повеленню прѣ-подобнааго, и сътвори нѣ трисето надъ гробомъ прѣ-подобнааго отъца Симеона, и посланне прочѣтъ кмоу богоноснааго кнѣ Савы, и молитеъ съвершениъ свѣшн,

И ТОМЪ УАСѢ ПРИСЛА ДОУХЪ СВЕТЫИ СЪ СЛОВОМЪ БОГОУСЛА-
ВЛАГО КИРЬ САЗЫ, И КВАННЫИ УОУДОТКОРИЦЪ СВЕТЫИ СИ-
МЕОНЪ ОТИЦЪ НАШЪ КЪ НЕЗДАНОУ НЪ ОТЪ КОУДЪ ЛЫ СЪ
ТЪМЪЖЕ СЛОВОМЪ ПРИШЕДЪ, И ПО ОБЫТАЮ ПРАКОМОУ ИЗ-
ЛЫ СВЕТА РАНА ЕГО БОГАТНА ИСЦЕЛЕННА ВЪСЕМЪ УЕ-
ДОМЪ СКОРО ОУТЪСТКА, И ВЪСОУ ЦРЬКОВЪ СВЕТОУ БЕЛГО-
ОУХА, ВАСЕ ЛЮДИ СВОЕ ОУМЛСТИ МИРОМЪ БЕЛГОУХАННА. И
ПРИБОЛЕ РАЗОУМЪ СИН БОГОУОБЫЦЪ ЦАРЬСТВОУЮН НА ПРЕ-
СТОЛЪ ОУТН, КИО БОЛШЕ ЛЮЕНТЬ БОГЪ КДННОГО ПРАВЕДЬ-
НИКА И ПОСЛОУШАЕТЪ ИТО ПАУЕ ВЪСЕРО МИРА ГРЪШНИКЪ;
И ПРОСЛАВЕН БОГА ДАВШИИАГО ВЛАСТЬ И ДРЪЗНОВЕННІЕ ТАКО-
ВО РАБОМА СКОМА, И ПРОСЛАВЛЯЮЩОМОУ СЕ СЪ СВЕТАМИ
И СКОМНН ИС ПРЪКА И КЪ КЕСИОНЪУНЫЕ КЪМЪ, АММНЪ.

ПРИБЫВШОМОУ ЖЕ БОГОУОБЫНОМОУ КИРЬ САЗЪ КЪ СВЕ-
ТАН ГОРЪ КЪ РОУДОТКОРЕННЫИ КЕМОУ МАНАСТРИ, И БОГОМЪ
НАСТАВЛЯЕМЪ, БОГОРАЗОУМЪМНН СЪКЪТЪ ПРИЕМЪ КЪ СРЪДЦА
СИ, И ПОДЕИТЬ СЕ ИДЕ НА ВЪСТОНЪ КЪ СКАТОУ СИ ЦАРОГРАДЬ-
СКОМОУ ЦАРЮ КИРЬ ТЕОДОРОВЪ, РЕКОМОМОУ АСКАРАОВЪ. И
ПРИИЕТЪ ВМЕСТЪ ЦАРЕМЪ СЪ УЪСТНОЮ ВЕЛИКОЮ КИО ПО ПОДО-
БНО СВЕТАМЪ; ИДЕИШЕ БО ИШТЕ ИС ПРЪКА ИЗЪ МАЛАДА КЪ
СВЕШТЕЛНИИ ВЪСИНТАНА И ДО КОНЦА МИРА ОУЛОУУШМА СЕ,
И ПО ИСТИНЪ БОГА ВЪЗЛЮБЕННА, И СЛОУЖЕШТА КЕМОУ ПО
ПОДОБНО СВЕТАМЪ; И ТОГѠ РАДН ПРЕНЪДНХА ЛЮБАМАШЕ И
ТЪМЪ БЕЛГОУХАННА ЦАРЬ, ЖЕЛАЕ КАКО БЫ ПРІУТЕСТЪМННН
БЫМЪ СВЕТАМИИ КРО. И МНОГІЕ ДННН ЦАРЮ ДРЪЖЕИШОУ ЕГО
ОУ СЕБЕ, И ИСПРАНИТЬ РАБОТЫ МАНАСТРЬСКИЕ БОГОУОБЫ-
МНН, И ПО ТОМЪ ПРИЛОЖИ СЛОВО РЕШНН КЪ ЦАРЮ О ЗЕМЛИ
СВОЕГО ОУТЪСТКА, РЕМЪ: СРЪБЪНО И ПЕУАЛНО МН ИШТЕ,
ЦАРЮ, ЗА МЕ НЕ ПЛАДЕТЪ МН ЗЕМЛИ СВОЕГО АРХІЕПІСКОПА;
ПАУЕ ЖЕ И ЗЕМАНЕ МНОГІЕ СОУТЪ ОУПРЪСТЬ ОУТЪСТКА МН
КЪ ОБЛАСТН ДРЪЖАВЪ НАШЕИ, НЪ НЕ ДОСТИГНОУТЫ СОУТЪ

исстраженимъ божественнымъ. да юзѣаь быхъ да по-
 кези всакомъ ти царьство патриархоу , да ми освети
 архиепископа единого отъ братие моиѣ соумстве съ-
 имною, да си га имать званъ отъуства ми на осекште-
 ние си, и дръжава великаго ти царьства тѣмъ да ком-
 уантъ ес. Царь же отъѣзиста въ прѣподобноу , реуе :
 съ великою радостию богослѣзтьмоу и богомыслиномъ
 прошение да исцалю ти , боюу волештоу ; и хомтоу
 да кшедоу того, юже благоволи сестамъ доумъ твои
 на скетительство то. И призваши быше братиѣ прѣда
 цара соумстии съ прѣподобнымъ ; и ми о единомъже ихъ
 благоколѣшюу царю, и реуе къ прѣподобноу царя :
 яко ми едины отъ тѣхъ нѣсть подобны толкомъ скетымъ
 разеъ твоего прѣподобна и сестлостѣ ти благодарныѣ.
 Прѣподобнымъ же отъѣзиста реуе : яко ни азъ нѣсмъ
 достоинъ того степенѣ. Царь же реуе : иште прѣжде тво-
 его прииштеннъ нѣзѣштеннѣ имамъ , яко твои скетымъ
 въпрѣстоальникоу быти апостольскаго сѣданимъ , и тебе
 достоинна богъ ми показалъ естъ ; да не прѣрѣкоуи. И
 прѣподобнымъ же реуе : амы на то не готовьшюу се,
 гдѣ да оврѣштоу толны исходи и толны потребѣ, иже
 требоуеъ законъ црковнымъ ? Царь же реуе : кѣе отъ
 полаты царьства ми да поставлю, иже естъ на потребу
 твою скетымъ ; толико не прѣкословѣ скетаво доуха
 благодѣти ; не достоинъ ти естъ противити се божью
 повелѣнню ; нѣзѣштенно бо ми естъ скетымъ доухомъ,
 и богомъ пороуемоу ти естъ стадо отъуства твоего ;
 за не нѣмъ мнѣ не можеть поколати о стадѣ твоимъ
 множе ти истиннымъ пастырѣ. Много же отѣшнтоу се
 прѣподобноу отъ сама того, и не може прѣсвоушати
 божии повелѣнни и царскѣ , и рекъшюу кшоу : боуди

воли господниа, пошеда же царь патриархоу вса шже
 о пръподобныи и о земли отъѣства его. и съезътъ
 божии приеми устыи патриархъ Гьерманъ и царевъ,
 яко томоу быти по воли божиеи и царевъ, и бывшоу
 дѣли нароуитоу, и облышоу се патриархоу по униоу
 великыи вселенскыи црькве съ многыи митропо-
 литы и епископы и съ поповы и дияконы, и приведеиъ
 бысть и син пръподобныи кнрь Сава на освещение, и
 поставленъ бысть архиепископомъ роукою всеосве-
 щенааго патриарха вселенскааго Гьермана и по-
 веленнемъ цароградскааго цара кнрь Теодора Ласкара.
 тоудесныи же богъ прославляиъ светыи свои, и сего
 светааго избавии себе иште изъ утѣха матерниа, и иште
 изъ юности его обогатиъ и въ Свети Горѣ добрыи
 дѣла божественныи, и на встоуцѣ пакы извѣстныи
 цароу о достоинни снетительства его, и слоужьъ све-
 томъ и божественнъ съвершениъ бывшии, и изиде бого-
 носныи кнрь Сава пръзобило благодѣти светааго доуха
 съподобенъ; благовъръныи же царь сътвори праздники
 въ тѣ дѣни въ ние нарекъ нокоосвещенааго архиепи-
 скопа кнрь Савы, тръжьствоуи радостно, пръзобилно
 всего доволъ подакъ всемоу народоу; устынааго же
 патриарха великыи дарыи поуѣте, митрополиты же
 и епископы соуштеи съ нимъ и попы и дияконы, въсь
 клирось по законоу, якоже имати великаа патриархитъ
 вселенскаа; царь же не тькыио законнои пода, и
 и пръвыише противоу устыи великааго си царства и сего
 дѣла многолюбывнааго си свата, и многоу же златоу
 разданне царь сътвори въ тѣ дѣни все отъ полаты своеи,
 якоже и выише рекомохъ, хоте имати уесть отъ светыи
 его, якоже и бысть. и дръжалаше богоноснааго оу себе

вѣсехъ стѣмъ патрѣмъ вѣсе дѣмъ, и елико прѣмъ гоу сѣ
 царемъ, оукъштанимъ н о божьстѣмъ нхъ исправиенимъ
 н о пользи доушесѣмъ н о вѣсѣхъ прѣдъложенимъ вѣса-
 кимъ образъ унѣмъ свѣтлаго н апостольскаго прѣданимъ;
 н даждь тѣ скетымъ патрѣмъ вѣлымъ вѣзлюемъ н, н вѣ-
 нѣмъ бѣгати сладостымъ доуховнымъ н любовию
 божьстѣмъ, ризамъ своимъ патрѣмъ вѣскимъ н одѣ-
 щемъ своимъ н мѣмъ сѣ сѣдѣмъ вѣсѣмъ вѣгренѣмъ
 царьскою устѣмъ поукѣмъ его, н вѣсоу вѣлѣсть божьстѣ-
 мѣмъ по колѣнъ отъиждѣ небесъ н аго, да вѣмъ вѣлѣсть сыноу
 своимъ небесъ н аго н земль н аго, н соудъ вѣсѣмъ тео-
 рити, по томоу же образѣмъ н снѣмъ скетымъ отъиждѣ отъиждѣ
 вѣсѣмъ вѣселенимъ семѣмъ любовию н новѣсѣмъ н аго
 н доуховно рожденѣмъ сыноу своимъ дасть имѣмъ
 вѣсѣмъ поукѣмъ прѣсвѣтѣмъ н аго унѣмъ его, н стапѣмъ своимъ
 прѣустьѣмъ нхъ сѣ вѣсѣмъ вѣлѣстѣмъ божьстѣмъ, на-
 писѣмъ имѣмъ повѣдѣмъ вѣ вѣсоу вѣселенимъ нхъ: прѣ-
 свѣтѣмъ патрѣмъ вѣсѣмъ вѣселенимъ Гѣмъ по-
 стѣмъ сего кѣмъ Сакоу архиепископа вѣсѣмъ сѣмъ
 земль н аго н поморьскимъ, н вѣмъ сына своего
 вѣзлюемъ н аго посладоу его вѣ вѣсоу вѣселенимъ, унѣмъ
 вѣлѣсть имѣмъ свѣтѣмъ прѣдъвѣмъ вѣмъ
 христьмъ нхъ, да имѣмъ вѣлѣсть по имѣмъ образѣмъ
 надъ вѣсѣмъ градъ же н земль нхъ, надъ мѣмъ нхъ
 же н епископы н поны н дѣмъ по имѣмъ божь-
 стѣмъ, когождѣ по достоинствѣмъ н вѣсѣмъ оукѣмъ нхъ
 отъиждѣ н сына н свѣтлаго доуха, н вѣмъ н мене того вѣсѣмъ
 да послѣмъ нхъ, нже вѣсѣмъ о Христвѣмъ прѣдъвѣмъ хри-
 стѣмъ. Н испѣмъ же вѣсѣмъ бѣмъ нхъ, н скетымъ
 доухомъ прозрѣмъ послѣмъ хотѣмъ вѣмъ нхъ н
 на вѣмъ н немощь нхъ нхъ на вѣмъ, н разѣмъ

БЫМЪ ЦАРЬ. А КАКО ЛИ БО БЪ КОМУ СЕГО НЕ ЛЮБИТИ, НО-
СЕШТОМУ КЪ СРЪДЦИ СВОЕМЪ СЪКРОВНИШТЕ НЕБЕСНЫМЪ
ЛЮБЕВЪ РАУНТЕЛЪ ХРИСТА ИСТИННАГО БОГА НАШЕГО? НЕ
ТЪКМО БО ЦАРИЕ И СЪКТИТЕЛНЪ ЛЮБАХОУ И, НЪ ВСИ ГРАДИ
И ЗЕМЛЕ И ВСЕ ПЛЕМЕ РОДА ЧЛОВЪЧЬСКАГО ЖИВЕО О Хри-
СТЪ, ВСИ НМЪХОУ И ЯКО ЕИСЕРЪ НЕБЕСНЫМЪ ИМНОСТИЮ И
ПОВЕЛЪНИЕМЪ ВЪШЕШЕГО ПОДОБИЕ ХРИСТОКО НА НИМЪ ВЪИ-
ДЕШТЕ. НЕ МОЖАШЕ БО ГРАДЪ ОУКРЫТИ СЕ ВЪХОУ ГОРЪ
СТОЕ, ВЪХОУЮШТОУ БО ОТЪ БОГА ВСЕДЪ ВЪЗМОЖНА СОУТЬ.
И ПОРАДОВАЕ СЕ РАДОСТИЮ СЪ ЦАРЕМЪ, ИЗУДЕ ОБОМОДОУ
ОБОГАТЪЕ, ДОУХОВНО И ТЪЛЕСНО.

ПРИИДЕ ЖЕ КЪ СВЕТОЮ ГОРОУ, И ВИДЪЕ ЖЕЛАМА ЖИ-
ЛИШТА ПРЪКАЯ МАЛУАЛНА И ПОСТЫА МЪСТА И ПОУТИ ПОУ-
СТЫННЫМЪ ПРОХОЖЕЩИМЪ, И БОГОНОСИЩИМЪ СЪКТИМЪ
СЪВЪРЪСТНИМЪ БОГОУМЪНЫМЪ СЪВЪТНИМЪ, ДОУХОВНАГО
ОУТЪШЕШИ АНШЕ СЕ, И ДОУХОМЪ РАЗГАРАЕ СЕ, ЖАЛОСТНО
РАСТРЪЖАШЕ СЪКРОВНИШТА СРЪДЪУМАШ, ПОМНИАЕ ЯКО ТЪМЪ
ПАУЕ ПОУСТЫННЫМЪ ГРАЖДАМЪ ПРОШЕИ КЕМОУ БОГЪ ПРЕ-
БОЛЪШАА БОГОЕНДЪНИА И ИСТИННОЮ ТАНМОУ ОТЪ КАКА
ОУТАЖЕНОУ И АНГЕЛОМЪ НЕСЪВЪДОМОУ, ГОРОУ СВЕТОЮ
САМОЮ ИСТИННОЮ БОГОРОДНИЦОУ, ИЕ ЦРЪКА БОГОГЛАСЬ-
НЫМЪ ПРОРОКЪ ПРОРЕЧЕША ГОРА СЪКТАА, И ТОЕ ПОМОШТИЮ
ПАКЪ ОУТЪШАШЕ СЕ, И О ИМНОУЕШЕШЪ РАДОВАШЕ СЕ,
И О ПРИШЕДЪШЕШЪ СЪРЪЕШО И ПЕУАЛМО ДЪАО ЖЕЛАНИЕ
НА СРЪДЦИ СВОЕМЪ ПОМЫШАШЕ: КЕМОУЖЕ ВЕШТЕ ДАНО,
ВЪШЕШЕШЪ ПРОСЕШЪ ОТЪ НЕГО. СЪКТИИ ЖЕ ЦРЪКОДОКЪНИИ
И ПРАВЕДЪНИИ, ЖИВОУШТИИ КЪ СЪКТИ ГОРЪ, ОТЪ МАЛЫНЪ
ЖЕ И ВЕЛИКЫНЪ МОНАСТЫРЪ, ОТЪ ПОУСТЫНЪ ЖЕ И ГОРЪ И
ВЕШТЕРЪ И ПРОВАСТИИ ЗЕМАЛНЫМЪ, СЪМЫШАВЪШЕ ПРИМЪ-
СТЕШЕ ПРЪОСЪШЕШЕАГО, СЪ ТЫШТАНИЕМЪ И СЪ ВЕЛНКОЮ
РАДОСТИЮ ТЕУААХОУ, ДА ВИДЕТЬ СЪКТААГО КЪ БОГОСЪКТАМЪ

одѣянии, всенитаніи и прорасѣ Свѣтѣ Горѣ, да благословени боудѣтъ отъ него, не тѣлько же благословени нѣ и освѣщеніи; вѣдѣхоу бо и ишѣе нѣзѣ юности въ Скѣтън Горѣ съподобѣвши се божиен благодѣти, и свѣта пѣтъню и доухомъ имѣхоу юго. и всѣи иеліиѣи приходядоху и благословѣаху се оу него, въсѣмъ въсе быше, ишѣмъ же окрѣзомъ кѣто приходяаще, въсе провѣде богооумьныма оумѣма, и въсѣмъ оутѣшеніи изобѣлаѣно подавае, слово сѣе и дѣло прожѣааще, по повелѣнію царедоу, земльнѣи аѣнгель и небесьнѣи житѣль, пѣтънѣ оуста имѣ отъа слова и сыновѣна, свѣтънѣи доухомъ веселе въсѣхъ, троуба богогласѣна свѣтънѣи доухомъ пѣзѣаашѣна, на вѣстоцѣ богомъ въздѣиженѣна, западѣнѣи провѣзѣвѣиѣаюшѣи доуховѣноѣ обѣновѣеніи, и въсе оубоуждае кѣ истинѣноѣ покаянію, и обоѣ оутѣшеніи въсѣмъ подае, доушѣкѣно и тѣлесѣно, въсѣака сѣрдѣца веселе, и въсе доушѣе сладе сладостію доуховѣноѣ, свѣтънѣи свонѣи приишѣстеніемъ пакѣ въсоу Скѣтоу Горѣу веселѣи напѣлѣи по прѣкоѣу обѣуаю. По свѣтънѣи же прѣкѣвѣи хѣде свѣтънѣи слоужѣмъ сѣкрѣшае, и освѣштае кѣ нѣхъ попы и дѣиѣкѣны, дѣнде же и до лаѣры свѣтааго Ѧтанасѣи, и тоу скѣтоѣю слоужѣбоу сѣтворѣ, и освѣти и тоу попы и дѣиѣкѣны, и обоѣ оутѣиѣиѣше се доуховѣно и тѣлесѣно братѣи просѣаѣиѣе бога о посѣишѣеніи юго, имѣ же посѣи нѣхъ.

Кѣ то же вѣрѣе мнози разбѣиѣиѣи бѣхоу въ Скѣтън Горѣ, по мѣроу не дадѣхоу нѣкоѣоу же гдѣ жити се.

Уоудѣо свѣтааго кѣрѣ Саѣи. Нѣкѣто же бѣ разбѣиѣиѣи старѣиѣиѣи въсѣмъ и въсѣхъ сѣмѣиѣиѣи, зѣла много, и многиѣ маѣастѣре погоубѣи до конѣца, ни по мѣроу же ни по соухѣу не остаѣаашѣе нѣкого, вѣ-

лико крѣвопролитіе твое. и тоу соудитоу прѣосвѣщен-
 ному архієпископу нри Савѣ, слоуши же се и томоу
 зылому разбонникоу приити въ лавроу святаго Ата-
 ласиѣ. видѣвъ же прѣосвѣщеннаго, и поклонн се емуоу.
 светымъ же приємъ и радостно, и облобыза и любезнѣ,
 и одыха и доухомъ божнимъ, и ѡмъ и, и въведе его въ
 црковь светые богородице, и молимоу сътвори о немъ
 въ готовомоу мноштво виноу ждоушетоу нашего обра-
 щенна. и молитѣ съвершенъ бывши, скоро пустнже
 и благодѣтъ божимъ, и сила божимъ одоля, и не сътрьнѣ
 зылымъ доухъ, нъ избѣже. светымъ же рече къ немуоу: уедо
 божимъ, отъ сего часа хощетоу да боудеши сынъ мон, а
 зылааго поути доушегоубьнааго да останеши се. И изъ-
 шъ изъ цркви повелѣ донести скиты красны мно-
 гоцѣны отъ великааго Оловерѣ лѣвы оукрашены, и
 облаче его рекъ: кто отъ днѣсь да вси познають тво-
 ты еси сынъ мон. и дружниноу его, велико нхъ бѣ при-
 шло съ нимъ, всѣхъ облаче въ разлунныѣ скиты, и
 рече емуоу: уедо, велико трѣбоуеши нимнимъ, дамъ ти;
 толико остане се того дѣла. Онъ же обѣшта се емуоу къ
 томоу не приложити крѣвн. И томъ часѣ дастъ емуоу
 уестъ сыновьноу всего нимнимъ, и конѣ оседланы и
 обоузданы и отьроки на слоужьбоу емуоу, и всоу по-
 усть сыновѣства мѣн на немъ. онъ же продавъ корабль
 свой дружинѣ скою, и послаа е въ землю свою, за-
 прѣтивъ имъ къ томоу пакы не възвратити се имъ въ
 Светою Горю. онъ же оста съ прѣосвѣщеннымъ и бо-
 гоноснымъ отцемъ, радоуе се о дарѣ божимъ и о мо-
 литѣ святааго, иногда бывъ великимъ влѣкъ и хыштыннѣ,
 послѣхомъ божнимъ и молимоу святааго въ скорѣ при-
 ложн се на благоуаріе. вси же светогорьци видѣвши

УОУДО , ІЕЖЕ СЪТВОРИ ПРЪСКЕШТЕННИ , ХВАЛОУ ВЪЗДАШЕ БОГОУ И ПРЪУНСТЪН ІЕГО МАТЕРИ , И МНОГО БЛАГОДАРШЕ СВЕТААГО , ВЪСАКОЮДЪ ДОБРО ТВОРЕШТА НИМЪ , И ТОЛКА ГОУБНТЕЛЪ СВОБОЖДЪНА ІЕ ; И ПОКОН ОУЛОУТИ ВЪСА СВЕТАМ ГОРА КЪ ТЫ ДЪНИ , ЗЪЛААГО ВРАГА ИЗБАВЪШЕ СЕ МОЛНТВОЮ ПРЪСКЕШТЕНААГО . ПОМОЛНЪ ЖЕ СЕ КЪ ВЪСЪХЪ СВЕТЫНХЪ ЦРЪКВЪАХЪ ІЕЖЕ О СЕБѢ И О БЛАГОВѢРЬНЪМЪ ЦАРѢ И О ВЪСЕМЪ МИРѢ , И ПОКЛОННЪ СЕ ВЪСЪМЪ УЪСТНО , И ЦѢЛОВАВЪ ВЪСЕ СВЕТЫЕ ЦРЪКВИ И УЪСТНААГО ОТЬЦА ПРОТА СВЕТЫЕ ГОРЫ , И ПОРАДОВАВЪ СЕ СЪ ВЪСЪМИ СВЕТЫМИ ЖИВОУШТИНИИ ВЪ СВЕТЪН ГОРѢ , И СЪ ЛЮБОВІЮ ОБЛОБЫЗА ВЪСЪХЪ , ЖАЛОСТНО ЖЕ И МНОГОСЛЪЗНО СВЕТИИ ПРЪПОДОБНИИ РАСТАНІЕ СЪТВОРИШЕ СЪ ПРЪСКЕШТЕННИМЪ , ГОРЬКО ВЪЗДЫХАНІЕ ІМОУШЕ , ХРАНИТЕЛЪ И ОУТѢШТЕЛЪ СВОЕГО ДОБРААГО ВІДЕШЕ ОТЪХОДЕШТА ОТЬ НИХЪ . ОНЪ ЖЕ ТАКО ЖЕ БОЛЬШЕЮ СКРЪБІЮ И ПЕЧАЛІЮ ОБДЪРЖИМЪ ПРЪТОПЪЛНІШЕ СЛЪЗЫ ПРОЛІВАШЕ , ПОМИНАЕ СВЕТОЕ ЮНОСТНОЕ ПРЪБЫВАНІЕ ВЪ СВЕТЪН ГОРѢ , И СЛЪЗОТОУНОЕ ОУМНІЕНІЕН ВЪСЕНОШТНОЕ БЪДѢНІЕ И НЕМАЛУНОЕ БОГОСЛОВІЕ , И СЪЕДИНІЕНІЕ ДОУХОВНОЕ И ПРИБЛИЖЕНІЕ КЪ БОГОУ УЕСТЫМИИ И ІЕДИНОДОУШЬНЫМИИ И ІЕДИНОСРЪДЪУНЫМИИ МОЛНТВАМИ , И ПАКЪ ІЕЖЕ СЪ СВЕТЫМЪ СИ РОДИТЕЛІЕМЪ БОГОНОСЬНЫМЪ СІМЕОНОМЪ ПОМИНАЕ СВЕТОЛЪПНОЕ И БОГООУГОДНОЕ ЖИТІЕ ЖИВЪШИНМА НИМЪ , И ТЕМЪ КЪ БОГОУ ПРИБЛИЖИВЪШИНМА СЕ , И ПАКЪ СЪГЫШЪНІЕ РАЗЛОУЧЕНІЕ , И НАПРѢДЪ ТОГО НЕ НАДЪЮШТА СЕ ДОСТИГНОУТИ , ЖАЛОСТНО ДОУХА РАСТРЪЗАЕ СЕ , И ДАВЪ МИРЪ ВЪСЪМЪ СВЕТЫМЪ БРАТИМЪ ,

(ОТЬ СВЕТЫЕ ГОРЫ КЪЗВРАШТЕНІЕ ПРЪСКЕШТЕНААГО) И ИЗІДЕ ЖЕ АКИ НЕКОЛІЕЮ О БОГОПОРЪОУЕНОМЪ ІЕМОУ СТАДѢ ПЕЧАЛОУЕ И СКРЪБЕ И ПОМЫШАШЕ

КОЕ ПРЪВОЕ ОСНОВАНІЕ ПОЛОЖИТИ ЕМОУ, ЯКО ТОМОУ УННОУ НЕ СОУШТОУ ПРѢДѢ ТОГО ВЪ ОТЪУСТѢХЪ ЕГО. И ЗЪЛО ПЕЧАЛЬНОУ ЕМОУ СОУШТОУ ПОУТЕМЪ НДОУШТОУ, И ЗАБЫТИЕ НАШДѢ НА НЬ, И ОБРѢТЕ ДРОУГЫИ ИСТОУЫННИКЪ ДОУХА СВЕТААГО ИМОУДЕ ТОУЕШТА ВЕСЕЛИИ ИСТОУЫННИКЪ, И СЛАДЕШТА И ВЕСЕЛЕНШТА БОГОСКЪТЛОУЮ ДОУШОУ ЕГО, СВЕТЫИ ДОУХЪ ВЪСПЪВАЕМЫИ ВЪ ОУСТѢХЪ ПРАВЕДЬНЫИХЪ, РЕКЪ ЕМОУ КЪ ОУМЪ ЕГО: ОСНОВАВЫИ ЗЕМАЮ НИ НА УЕСОМЪЖЕ ПОВЕЛѢНИЕМЪ СИ, И РАСПРОСТРАНЕНЪ НЕОДРЪЖИМОУЮ ТЕГОТОУ, И НА НЕДЕНЖИМЪМЪ КАМЕНИ ОУТЕРЪДЫИ ЦРЬКВѢ СВОЮ, ТЪЖДЕ ВЪСЕСНАЛЬНОУ РОУКОЮ ПОМОЖЕТЪ ТИ, И ВЪСА ВЪ БЛАГО ПОСПЪЮТЪ ТИ СЕ ПОСПЪШЕННИЕМЪ СВЕТААГО ДОУХА, ЦРЬКОВЬ ТВОЮ ВЕЛИКОУ АРХИЕПИСКОПИИ СЪВЕРШИТИ УСТЬМО СЪ ШАРОТАМИ ПРѢКРАСЬНЫИМИ И СЪ ЛЪПОТАМИ БОЖЬСТВЫНЫИМИ, И ВЪСЕ ЛЮДИ ТВОЕ ИМОУУИТЬ ПОСЛѢДОВАТИ СВЕТЫИМЪ ЗАПОВѢДЕМЪ ЕГО, И УСТЬНЫИ РОГЪ ПРАВОУВѢРИИ ВЪЗНЕСЕТЪ СЕ ВЪ ОТЪУСТѢХЪ ТВОЕМЪ. И ПАКЫ ВЪ СЕБѢ РАЗОУМЪВЪ ОУТЪШЕНІЕ СВЕТААГО ДОУХА, И БЛАГОДАРИ ОУТЪШИТЕЛѢ СВОЕГО ХРИСТА, ВЪСА ПРОКНДЕШТААГО, И ВЪНОУТРЬ СЛАДЕШТА СРЪДЦЕ И СВЕТОУЮ ДОУШОУ ЕГО.

О ПРИШЪСТВИИ ПРЪОСКЕШЕНААГО ВЪ ГРАДѢ СОЛОУНЬ. И ТАКО ПРИДЕ ВЪ СОЛОУНЬСКИИ ГРАДѢ, И ПОКЛОНЕНЪ СЕ СВЕТОМОУ ВЕЛИКОМУ ХОУДОТВОРЦОУ ДИМИТРИЮ, И ВЪСЪМЪ СВЕТЫИМЪ ЦРЬКВАМЪ ПО РЕДОУ, И ПОРАДОВАВЪ СЕ СЪ СВЕТЫИМЪ МИТРОПОЛИТОМЪ ГРАДА ТОГО, СЪ УСТЬНЫИМЪ КОСТАДИЕМЪ, И СЪ НИМЪ ЛЮБЕЗНО БЕСѢДОВАВЪ О СВЕТЫИХЪ ЗАПОВѢДЕХЪ И О ДОУШЕВЪНОМЪ ОУТЪШЕНІИ, БѢСТА БО ОБА ИЗЪ ЮНОСТИ ВЕЛИКОУ ЛЮБОВЬ ИМОУШТА МЕЖДОУ СОБОЮ, И О ХРИСТѢ ДОБРѢ ОУТЪШНИКЪШЕ СЕ ДОУХОВНО И ТѢЛЕСНО, И ТАКО ИДЕ ВЪ МАНАСТИРЬ СКАН ФИЛОКАЛЬ, ИДЕЖЕ ИМЪШЕ ИС ПРЪВА ПРѢБЫВАНІЕ. ТОУ ЗЛАТО

много давъ, и братъство свое приложилъ бѣ, и поменъ
 родителема своимъ и себѣ незабытно до кончины. и
 тоу прѣбывъ еленко хотѣ, и книги многы прѣписъ законъ-
 ныя о исправленни кѣрѣ, нхъже трѣбовааше съборнамъ
 емоу цркъви. и все сътвори въ еже на потребу скве-
 тыни его, и тако подвиже се къ земан отъѣства своего,
 въсписавъ же прѣдъпосла къ благоустьникому братоу
 своему снцу : благодѣть и миръ отъ бога отца господа
 нашего Иисоу Христа благоустьникому и христолюбн-
 кому и самодръжавному съпрѣстольникоу светааго
 Синеона , прѣкелникому жоупаноу всѣхъ сръбьскыхъ
 земъ и поморьскыхъ, въселебъзному братоу моему
 кирѣ Стефану о господи радовати се съ всѣми болхры
 царства твоего, и о мнѣ слыши. прѣштедръи и прѣмн-
 лостивъи богъ не прѣка творѣ велика и дивна, промы-
 словъ своимъ неизреуемымъ смотръивъи намъ пакыбы-
 тенское спасенне, и до зде не прѣста не хотѣ ни едн-
 ному насъ погыбелюти, нъ выноу на большоу благо-
 дѣть въздвизаетъ ны, и молитвами скетынхъ отиѣ на-
 шихъ недостаткы нхъ нами испълнитъ хотѣ, и о всемъ
 добрѣ поспѣшествова съ нами , и еже нами недоми-
 сленно , то иже самъ господь доухомъ своимъ прѣсве-
 тынымъ являютъ ны на освещенне и на обновленне
 нашему отъѣству, и добрѣ ведеть ны къ твоимъ у-
 стьномъ любви. и благодѣть господа бога и спасе на-
 шего Иисоу Христа и любви бога отца и приѣстие
 светааго доуха боуди съ тобою къ вѣки аминь. — И тако
 приближшоу се емоу къ земан отъѣству его, и посла
 братъ его многы въ срътенне скетыни его , а самъ
 великою немоштию тѣлесно одръжнъ бѣаше. приидъ
 же богоносный архiereи обрѣте и велики боленшта ; и

печально порадовахъ се съ нимъ и съ всѣми болѣи отъ утѣшнѣнїа его, и по томъ сътворихъ молитвоу светоу, и крестоу утѣшнымъ оскешъ водоу, и тоу скештеноу водою помазавъ и, и помоливъ се о здравїи и о спасенїи его, и здрака и сътвори. и обыштею радостноу радуюшѣа се прѣвѣста добръ о господѣ, оба гореште доухомъ светымъ о испракаенїи божѣствомъ и о законѣ и о вѣрѣ скетѣи и о съвѣщенїи светые великые архїепископїе, иже не прѣва зауѣста съ великоу любовїю, юже и по вѣмени съвѣшинѣа изреднѣ божѣственнымъ лѣпотамъ и светымъ образы оукрашнѣа, и шаротамъ прѣкраснымъ извѣсноу поставнѣа ю, и когоу и отцоу и скетомоу доухоу светымъ крѣщенїемъ прѣдаѣа ю. снлоу же божнѣю и поспѣхомъ светааго доуха въ нїен всако прѣковѣрїе обѣви се, и христонменнїи людїе въ нїен обѣновнѣсе се водою и доухомъ светымъ и пооуѣнїемъ скетааго и прѣоскештенааго крѣ Савы, и вса слава божѣсткѣа пѣснѣмъ светымъ извѣсти се въ нїен. Прѣвѣкъ же съ любовнымъ сн братомъ, кѣанко хотѣ,

(О пришѣстїи прѣоскештенааго въ лавроу светые богородїце стоуденїуьскые) и нде къ скетѣи богородїци стоуденїуьскон. и поклонивъ се къ црѣкѣи скетѣи, и принде къ утѣсному гробоу светааго Симеона, и любѣзно осезавъ и доушевьнымъ и тѣлеснымъ роукама, и прѣсладкымъ любѣзаниемъ облобывѣа и, и прѣтоплымъ слѣзамъ омоуи прѣуѣстїноу ракоу прѣдобрааго оуѣнтѣа своѣго, уѣдолюбѣааго отѣца и богоноснѣаго соупроуѣа, и сладкѣи прикосноуѣвъ се къ скетомоу скетѣи доуховнѣю любовїю, и обыѣною молитвоу помоливъ се скетомоу, и мирѣ

дакъ вѣсѣмъ братнѣмъ прѣподобнымъ урнѣемъ , уе-
домъ светааго Симеона , и вѣсѣмъ христонменнымъ
людемъ , уedomъ своего отъѣства , и тако шѣдъ покон
полоуѣи . и бывшоу дѣни недѣльномуу , и сѣтворилъ
бѣдѣннѣ вѣсеноштное по обычаю о спѣсѣнномъ вѣскръ-
сенни , и богоносьномуу прилагаетъ похвалоу , и бывшоу
дѣнеи въ врѣме подобноу , сѣтвори же божественую
литоурѣгню , и освети тоу попу и дѣаконы и подѣдѣа-
коны и уѣтыѣ , и сѣкрѣшенъ же бывшии светомъ слоужбѣ
божественномъ , и богосѣтлѣи архіепискоупъ , богонось-
нынъ кнрь Сава по обычаю нѣде молитвоу сѣтворити надъ
гробомъ светааго . онъ же скетынъ прѣбогатоу ю мнлостъ
вѣсегда имѣе къ своемуу любимомуу уedomъ , и вѣсегда
прошеннѣ кѣмоу испльнѣе не тѣкѣмо тоу въ лиѣе прѣдѣ-
стоѣштоу кѣмоу , нѣ и посѣланнѣемъ написанныѣ хартиѣ
скетымъ къ светомуу отъ Скетыѣ Горы , и тоу моле-
ннѣ кѣмоу приѣмъ , и прошеннѣ кѣмоу испльнѣи , и съгы
наппаѣе прѣзѣбнонаго скетынъ неоскоудноу благодѣтъ
пода прѣдъ лиѣемъ любештааго и , прѣблагоуѣханны-
нымъ миромъ обалии скетоу ю и божественую црѣковь , и
соуѣгоубо благодѣтъ светааго доуха подаста , оба соу-
проуѣга сѣзѣтоносна богоносьца , по прѣвомуу реченнѣю
овъ миромъ благоуѣханныи оумаштаѣ уеда своимъ , овъ
апостольскою благодѣтнѣю недѣстатѣкѣ ихъ испльнѣи ,
и вѣса уеда светѣю обоюдѣу вѣсприѣмѣше даръ светааго
доуха , хвалоу въздаше богоу прославлѣюштоу светѣмъ
своимъ оуѣгодѣннѣи , и онѣхъ наставляюшта на поуѣтъ свои
спѣсѣннынъ скетымъ своимъ , показѣюшта имъ живѣтъ
вѣуѣннынъ .

Пооуѣеннѣ прѣосвѣштенааго кнря Савы
къ светомуу събороу лавры скетыѣ богоро-

д и ѿ е. Прѣосвещенныи же архіепископъ отъвръзъ бо-
 гоглаголивѣа оуста свои къ прѣподобнымъ урьницею
 и въ всемоу събороу уedomъ своего отъуства, пооу-
 ченіе богоподобноу възвѣсти нмъ: братіе и отцы и
 уеда, разоумѣте съмыслно мое слоко къ вашемоу
 благокрію, снѣ богомыслноу съмотреніе о нашемъ
 съпасеніи прѣжде вѣкъ оуготовано, и светымъ доухомъ
 светлыми пророцы проречено сына божіа къ намъ съшъ-
 ственіе, и светыми апостоли, истовыми слова самовидцы
 побольше къ нзвъштено, и богоносными светители
 и прѣподобными отцы обонми оутверждено, и по
 тѣхъ пакы намъ прѣдано тѣмъже доухомъ светымъ
 вашемоу правокрію възпоминати, светымъ апосто-
 ломъ Павломъ оучителемъ всею въселеніею нзвъштено
 и намъ заповѣдано: блюдете, рече, словесноу стадо
 ваше, въ нѣмъже вы постави доухъ светый пастыре и
 оучители. да и миѣ на снѣ степень въздвнженоу, отъ
 селѣ не лѣпо ми естъ малуати, ни своихъ ми зрѣште
 наминкоу быти, а не пастыроу истинномоу. молю вы
 оубо, братіе, пръвѣе разоумѣте божіе милосрѣдноу
 къ намъ пришествіе и христово съзереніе, нашего
 ради съпасенія безмѣрноую высоту прѣклонномоу,
 и съшѣдшоу съ небесъ, и въплътнвшоу се отъ доуха
 светаго и Маріе дѣвице възловѣнвша се, и бестра-
 стныи волюю божествомъ страсть приѣмъ, распетіе съ-
 мрътноу насъ ради волюю приѣтъ, и оумрѣтъ плтню,
 юже приѣ отъ нашего естъства въ оутробѣ матерни,
 си рѣтъ отъ прѣнстые и приснодѣвы Маріе, и съ-
 мрътвцыи възвнн се, и въ гробѣ положенъ бытъ, и въ
 прѣсподннѣи мѣста съшѣдъ къ съдѣстнмъ въ тѣмъ и
 съни съмрътвѣи, и дрѣжнмо подѣ властню тьмодрѣжца

и греходръжца и злодѣи днѣвола , не прѣва погору-
 бнѣша многыи , и въ свою тьмоу въелѣкъшааго родъ
 нашъ , и многыи страсти и стѣнаниа тежѣла въ наша
 срдѣца вѣложьшааго не прѣва. и въ тоу ннзость сыннеде
 господь нашъ насъ дѣлааа уловѣкъ, хоте ны свободити
 и въскрѣсити, якоже и сътвори и свободи ны тоу бѣдѣ
 и тьмѣ , и просвѣти въсауѣскы , соуѣгоуѣо и трѣгоуѣо и
 многообразно въселагымнн дѣлесы , своего оуѣо не
 погонѣ владыѣства , ни ни своимъ господѣствомъ ве-
 лнѣаѣтъ се, прѣзрѣ насъ; а не лѣпо бѣ не брѣштн насъ,
 аште естъ добръ съмотрѣти, како не прѣва не послоу-
 шаемъ его, ни творимъ воле его, нь въса прѣстоупаемъ
 повелѣннн его, и къ томоу веште зѣло творимъ, еже не
 съмотримъ себѣ, соупротивно богоу ходѣште, ннѣтоже
 соупште въсесоупштомоу и въсегоупштомоу не оуга-
 ждаюште, нь гнѣвъ паѣе ткорѣште кѣмоу своимъ грѣхы
 многымнн. онъ же того въсего не брѣгы, и таковыи ны
 енде, и вѣды наша въса тѣнна дѣлеса, и не остави насъ
 протнѣоу зѣлобѣ нашѣн погыбноути, нь принде и прѣ-
 стоупнн свою добротѣоу, и покры нашѣоу зѣлобѣоу, и оун-
 сти своѣю добрѣтою, и отъкры тьмѣннѣ наша срдѣца,
 и просвѣти разоумѣомъ своимъ божѣстка , оуѣеннѣмъ
 наказыѣи и наставляѣи на правѣдоу, и прнтьуамн въ вѣ-
 роу прнѣоде , и уѣѣдесы оуднѣаѣе въсе ны , якоже и
 днѣсь енде сѣстаѣ каша любѣи о семь бывѣшемъ па-
 стырн вашемъ и оуѣнтѣлн и вѣждн , нстнннмн поутѣ
 съпасѣннѣ собою камъ показавѣшннмъ. да въсако слы-
 шавѣше и разоумѣвѣше толнѣоу любѣи божнѣю соу-
 штоѣю на насъ подвнѣгнѣмъ се въси оусрдѣно по стѣзѣмъ
 заповѣднн доухѣвнннхъ прнаѣжѣно молѣште господа
 бога своего въсѣгда. то бо естъ прѣкоѣи и послѣдннѣи

ДѢЛО НЕПРЯСТАЙНО И БОГОУГОДНО МОЛЕНІЕМЪ И МОЛН-
 ТВАМЪ КЪ БОГОУ НЕПОРОУЧНО ХОДЕШТА ВЪ СВѢТЫХЪ ЗАПОВѢ-
 ДЕХЪ ЕГО, И ПРЕДАНИИ СВѢТЫХЪ АПОСТОЛЪ ЕГО ПРЕДРЪ-
 ЖЕШТЕ, И ЦРКОВЬНААГО СЪНЪМА НЕ ОТЪЛОУЧАЮШТЕ СЕ.
 ПРЪВОЕ БО ПОВЕЛѢНІЕ ДАНО ІЕСТЬ ВСАКОМОУ УЛОВѢЖОУ, И
 РЕЧЕНО ПОКЛАНЯТИ СЕ ГОСПОДЕВИ БОГОУ СВОЕМОУ, И ТОМОУ
 ЕДИННОМОУ СЛОУЖИТИ ВСАКОЮ ЧИСТОТОЮ ДОУШЕВНОЮ И
 ТѢЛЕСНОЮ И ВСАКИМЪ БЛАГОВѢРІЕМЪ, И ТОМОУ РАБОТАТИ
 НЕСЪГРѢШНО, ВСЕ ЖИТІЕ СВОЕ ПО КОЛИ ЕГО ПРАВЕШТЕ,
 И ТОГО ЕДИННОГО БОЮШИТЕ СЕ, И СМЪТРАЮШТЕ СЕ ПРЕДЪ НИМЪ,
 И НИЧТОЖЕ СЕ НМОУШТЕ, НЪ БОГА ВСЕ НМОУШИТЕ, СИЛОУ
 И КРѢПОСТЬ И СЪПАСА ИЗБАВИТЕЛЯ И ПОБѢДИТЕЛЯ БРАНЕМЪ
 ВРАЖНИМЪ, И ХРАНИТЕЛЯ НС ПРЪВА И СЪВЕРШИТЕЛЯ ДО КОНЬ-
 ЦА, И СОУ ХРИСТА СЫНА БОЖИЯ, ІЕМОУЖЕ СЛАВА И ДРЪЖАВА
 КОУПНО СЪ ОЦЕМЪ И СЪ ПРЪСВѢТЫМЪ ДОУХОМЪ И НЫНѢ
 И ПРИСНО И ВЪ ВѢКЪ. — БЛАГОДѢТНО ЖЕ БОЖІЕЮ И СИЛОЮ
 СВѢТААГО ДОУХА ВСЬ СЪБОРЪ ЛЮДЕИ БОЖИИХЪ ОУДНѢЛШЕ
 СЕ ЧОУДЕСЕМЪ БОЖИИМЪ И СВѢТЫМЪ ПОСОБНИКОМА БО-
 ЖИИМА, ОБОЮДОУ БОГОДАРОКАНОУЮ ВЛАСТЬ НМОУШТАМА,
 НЕБЕСЬНОУЮ И ЗЕМАЛЬНОУЮ, И НИЕДИННОМОУЖЕ СЛОВЕСИ ОТЬ
 ОУСТЬ ПРЪОСВѢЩЕНААГО НЕ ДАДѢХОУ ПАСТИ НА ЗЕМЛИ; МО-
 ЛИТВАМИ ЖЕ ЕГО СВѢТЫМИ СВѢТЫМЪ ДОУХЪ ВСЕ ОЖИВЛЯШЕ
 ВЪ СРѢДЦѢХЪ ПРАВОВѢРЬНЫХЪ, И СПЪКШЕ ЧИСЛО МНОГО
 ЛЮДЕИ БОГОУЗБРАННЫХЪ ВЪ СЪЕДИНЕНІЕ СВѢТЫЕ ЕДИННО-
 СОУШТНЫЕ И ЖИВОТВОРЕШТНІЕ ТРОНЦЕ; БОГОПОСЛАНОЕ
 ЖЕ СВѢТИЛО СВѢТЫМИ МОЛИТВАМИ ВСЕ ПРОСВѢЩАШАЕ,
 РАЗЛУЧЬНЫМИ ЧОУДЕСА ОУДНѢЛАЕ И БОГОГЛАСНЫМЪ ПО-
 ОУЧЕНІЕМЪ ПОКАЗОУЕ НМЪ ИСТИННЫИ ЖИВОТЪ И ПРЪНЕ-
 БЕСЬНОЕ ЖИТІЕ. ПРЪПОУННОУКЪ ЖЕ ТОУ ІЕЛНКО ОУСПѢ НА
 ДѢЛА БОЖІЯ, ПОМОЛНѢ ЖЕ СЕ ПРЪСВѢТЪИ БОГОРОДИЦИ И
 ЧЛОВАКЪ СВѢТОЮ ЦРКОВЬ, И ПРЪПОДОБНААГО ГРѢХОУ

скетомоу поклониѣ се уѣстью, и благословенъ съ съборъ богомъ прѣданныхъ ѿмоу людемъ, и миръ божии да въ всѣмъ, и пакы нде въ домъ съпасовъ въ великоую архієпископю рекомоую ѿнтьюу. и тоу помолнѣ се по богопрѣданомоу ѿго обыдаю, и благословенъ въса уѣдаскоу въ домоу съпасовъ тоу соуштею,

(Ѡ оскештенни єпископъ прѣоскештенлаго кнрь Савы) и тоу избра отъ оученикы своихъ богоразоумныи и богобогзныи и уѣстьныи моуже могоуште правити люди по законоу божьственому и по прѣданию скетныхъ апостолъ, и скетныхъ богоносныхъ отцъ оуказаниа съблюдати; и оскетнѣ ихъ и сѣтвори є єпископы, и расписавъ страны отъ уѣства скоѿго, и послаа кождо ихъ въ єнорию свою по достоинни, ꙗкоже кого знааше, наоучнѣ ихъ богоподобнѣ, и прѣдавъ имъ комоуждо книги законныи, и заповѣдавъ комоуждо ихъ съ въсавнымъ богобогзньствомъ и съ вѣрою ѣнстою непороуѣно ходити, и о въсемъ добръ порекьноушете по новомоу законоу христовоу и по прѣданию скетныхъ апостолъ съблюдати комоуждо пастыроу словесною стадо скоѿ; и о томъ засвѣдательствовакъ въсемъ пастыремъ: словесна стада Христомъ прѣдана ꙗмы съблюданте опасно, ꙗко дѣннѣ зѣли соутъ, и вѣрье юже прѣклоннао се єсть до того, рекъ, ꙗко и о послѣднемъ и хромомъ оуѣети истезани хоштете быти въ дѣнь онъ великыи послѣдний отъ наѣельника пастыремъ Христа. И снми тако на съблюденне посланомъ бывшнми,

(Ѡ обновлєнни скетыи истинныи вѣры прѣоскєнтеннымъ кнрь Савомъ и проклетни вєзбожннхъ єрєтнкъ) и пакы повелѣ прѣоскєнтенныи великомоу събороу събраноу быти, принити же

ВЕЛИКИМЪ ИГОУМЕНОМЪ И ЧЕСТНЫМЪ УЧИТЕЛЕМЪ, ПОМОЖЕ
 ЖЕ И ДИАКОНОМЪ И ВСЕМОУ НАРОДОУ ХРИСТОМОНЕННЫМЪ
 ЛЮДИИ НА ОБЪЯВЛЕННІЕ СВЕТЫЕ ИСТИННЫЕ ВѢРЫ ХРИСТО-
 ВЪ, НА ПРОКЛѢТІЕ БЕЗБОЖНЫХЪ ИЕРЕТИКЪ И ВѢСѢХЪ НЕ
 ИСПОВѢДАЮЩИХЪ ХРИСТА ИСТИННАГО БОГА НАШЕГО. И
 БЫВШОУ СЪБРАНІЮ МНОГЫМЪ ВЪ ДНѢ ПРАЗДНИКА, И ВЪ-
 СЕНОШТНОЮ СЛАГОСЛОВІЮ СЪВЕРШЕНО БЫТЬ ПО ЧЕСТИ
 ПРАЗДНИКА, И ВСА ЗАОУТРЕНА ИО УННОУ СЪВЕРШЕНА БЫ-
 ШЕ. ВЪ ВРѢМЕ ЖЕ БОГОПОДОБНО СЛОУЖЕНЫ СВЕТЫЕ АН-
 ТОУРГІИ ОБЛАЧШОУ СЕ ПРЕСВЕЩЕНОМОУ ВЪ БОГОСЪ-
 ТЛОЮ ПОДОВОУ СЪ НОВООСВЕЩЕННЫМЪ ЕПИСКОПЪ, СЪ ПО-
 ПЫ ЖЕ И ДИАКОНЫ, И ПО НАЧЕТИ СВЕТЫЕ АНТОУРГІИ И
 ВЪ ВРѢМЕ АПОСТОЛЬСКАГО ПРОУЧЕНІЯ ПО НЗВѢЩЕНІИ
 СВЕТАГО ЕВАНГЕЛІА, ПО ТОМУ ЖЕ САМУ СЪНАСТОЛЬНИКУ
 АПОСТОЛЬСКАГО СЪДАНІА И НАЧЕЛЬНИКУ ВЪСѢМЪ, БОГОПО-
 РОУЧЕНОЕ КЕМОУ СТАДО ПРОУЧАКАЖЕ И ОУСТЕ КЕ НА ВѢРОУ
 СВЕТОЮ, И ОТВѢРЗЪ ЖЕ БОГОГЛАСНА ОУСТА СВОЕ ВЪ ПО-
 СЛОУШАНІЕ ВЪСѢМЪ, РЕКЪ: БРАТІИ И ДРОУЗИ И ОУЧНИ И УЕДА
 БОГОЗНАНАЖЕ, ПРИКЛОНІТЕ БОГОЛЮБИВА СРЪДЦА ВАША ВЪ
 ПОСЛОУШАНІЕ БОЖЕСТВЕННЫХЪ ПОВЕЛѢНІИ, И СЛЫШАНА ВАМИ
 СМЫ СЛОВЕСА СВЕТАЖЕ ПОЛОЖИТЕ И ОУБЕ, БРАТІИ, ВЪ СРЪДЦ-
 ЦИХЪ ВАШИХЪ И НА СВѢСТЕХЪ ДУШЕВНЫХЪ И НА ОУСЕСЕХЪ
 ОУМНЫХЪ И РАЗОУМѢТЕ. БОГЪ ПРЕМНАО СРЪДИИ И УЛОЖЕ-
 КОЛЮБЕННЫ БЕСУНСАЛНОЮ ИМЪЕ МНОГОСТЬ НА РОДѢ УЛО-
 ВЪУСКОМЪ, И ПРИКЛОНІТЕ СЕБЕСА И СЫНДЕ НА ЗЕМЛЮ, И
 СКОМЪ БОЖЕСТВЕННЫМЪ ПРОМЫСЛОМЪ И СТРАСТЫИ МНОГО
 РАЗМУЧЕННЫ БОЖЕСТВЕННЫМЪ ИЛТИ КОЛІЕЮ ПОСТРАДАЖЕ И
 ПРОСВѢТИ РОДЪ НАШЕ, И СВЕТЫЕ АПОСТОЛЫ ПОСЛА ВЪ ВСЪ
 МИРЪ, РЕКЪ ИМЪ: ШЕДШЕ НАОУЧИТЕ ВСЕ КЪЗЫКИ, КРѢСТЕ-
 ШТЕ КЕ ВЪ ИМѢ ОУЦА И СЫНА И СВЕТАГО ДОУХА. И ТѢМЪ
 САМЪ ДР НАСЪ НЕ ДОСТИГШЕМЪ, НЪ СЛОВЕСА ИХЪ ПО ИСТИ-

нѣ слышавъше отъци наши вѣроваше. нѣ безъ конца
 нмѣе милость прѣлагыи богъ , и не хоте ни единомоу
 насъ погыбноути, и по пръвон заповѣди и тѣмъже обра-
 зомъ по наоученню и по проповѣданню скетынхъ апо-
 столъ въздвиге мене на снѣ скетнтельство, мною хоте
 недостаткы отъци нашихъ испльнити, и доухомъ сво-
 нмъ скетынмъ мнѣ повелѣ възкѣстити вамъ слово свое
 о вашемъ спасенни, еже съ любовню слышавъше съ-
 блюдете, яко да и мы боудемъ приѹстѣнници рѣдоу ске-
 тынхъ. и се прввое молю вы оубо, братиѣ и ѹеда, на-
 деждоу нашоу вѣсоу на бога възложыше, првѣе же пра-
 вые вѣры его да дръжнмъ се; основаниа бо нного,
 якоже рече апостолъ, никѣтоже не можетъ положити,
 нѣ тѣкмо еже положи доухъ скетын скетынни апостолы
 и богоносныи отъци, еже естъ правая вѣра, нже
 скетынни седмню вѣселѣньскыи съборы нзвѣштена и
 проповѣдана, и по семъ на основани семъ скетые вѣры
 подобають намъ злато и сребро и каменнѣ драгоѣ, бла-
 га, рѣкоу, дѣлнни възграждати; ни житиа бо опасе-
 ннѣ особѣ неправою вѣрою къ богоу проскѣштеноу оу-
 спѣшно, ни правое исповѣданнѣ благынхъ дѣлесе не-
 приѹстѣно прѣдстави насъ можетъ господевн; нѣ
 подобають обоѹмоу бывати, да съврѣшенъ боудеть бо-
 жин ѹловѣкъ, а не по недостаткоу храниеть нашъ жи-
 воть. вѣра бо естъ спасающѣи, якоже рече апостолъ,
 любовню дѣюшти; вѣроуѣмъ оубо въ отъца и сына и
 скетлаго доуха, тронцоу божѣствноу поюште, выноу
 же и съдѣтели кннныи и съдѣтельныи вѣсѣмъ, ви-
 днмыи же и невиднмыи, единого оубо соѹштѣства;
 рѣкѣше естъства соѹштоу, въ трехъ же лицѣхъ, рѣкѣше
 съставъ и лицъ, глаголюште: не образомъ ни разлунѣ-

юмъ три бoгъ или три иcтвcтвa или coшuтcтвuнoу бѣ-
 димъ ce paзoумѣвaти. въ eднoгo oубo бoгa и eднoгo
 югo пpoстoмъ и бeсплътнoмъ иcтвcткo жe и coшuтcтвo
 нcпoрѣдaемъ, paзaнyнѣмъ жe лицъ paзaнyнo иcтвcтвeннa
 знaмeнoуѣмъ, трoнцu пoклaнѣющe ce въ eдuнствѣ, и
 eдuнствoу въ трoнцu, eдuнствoу тpиcтaвeннoу, и трo-
 нцu eдuнcoшuтuнъ и eдuнoмoшuтuнъ и cъбeзнaуeль-
 нъ. cню eдuнoу cъвѣмъ пpиcънocoшuтнoу, бeзнaуeль-
 нoу, нepoждeнoу, бecъмpьтнoу, нeгъблѣющoу, бecтp-
 cтнoу, вcѣ cътвapaющoу и cъдpъжeшoу и пpoмы-
 cлѣннoу, въ пocлѣднѣe дѣни eднoгo oтъ трoнцe нu
 oтцa нu cвѣтaгo дoухa, нъ oтъ бoгa oтцa poждѣшa
 ce cынa и бoгa, cлoвo бeзлѣтнo и нepaздѣлнo poждѣ-
 шe ce oтъ нeгo, и нecътвopeнa, eдuнcoшuтeнa poждѣ-
 шoмoу, пpиcънo cъ нuмъ coшuтaгo, oтъ нeбытuхъ въ бы-
 тuѣ къcъуcкaмъ пpиeдѣшaгo бaлгocтню, и нaшeгo paдu
 cъпaceннu cъшѣдѣшaгo cъ нeбecъ, и въ дѣвцoу oутpo-
 бoу къcълѣшaгo ce, и пpиmъcнѣшa ceбe къ плѣтu дoу-
 шecкuнъ, дoушoу cлoвecьнoу жe и мыслѣнoу, пo
 coшuтcтвoу oтъ тoѣ cкeтuѣ и пpѣнuстѣ бoгopoдuцe
 Mapиe oтъ бoгa oтцa eдuнcoшuтeнo юмoу бoгъ cлoвo,
 зa мнoжcтвo yлoжкoлюкuнъ нзвoлнeнu вoлѣю oтцa и
 дoухa cвoѣ cъпacтu cъздaннѣ, oтъ oтцъ мaдpь, oтъ мoу-
 дoужe нe oтcтoупu, cънuдѣ, и въ oутpoбoу пpѣнuстѣ
 дѣкu къшѣдѣ и плѣтъ дoушeвѣннoу дoушeнoу cлoвecьнoу
 жe и мыслѣнoу пpѣждѣ нe пpиeтoую пpиeмъ, пpондѣ
 бoгъ къплѣштeнъ, poждѣ ce нeнзглaгoлaнo и дѣвcтвo
 poждѣшe cъхpaннѣ нeтлѣннo, нu cъмoшuтeннu нu
 пpѣлoжeннu пpиeмъ, нъ пpѣмѣвъ южe бѣ, и быстѣ южe
 нe бѣ, пpиeмъ paбuнъ зpакъ, иcтuннoу a нe пpивѣдѣннѣмъ
 пo вcѣмoу paзѣ гpѣхa нaмъ oупoдoбa ce. cъвѣpшeнa

БО ЕГО СЪКЪМЪ БОГА И СЪВЕРШЕНА УЛОВЪКА , НЕ ИНОГО НИ
 ИНОГО , НИ ЕДИННОГО ТОГО ПРѢЖДЕ ВЪПЛАШТЕННИА И ПО КЪ-
 ПЛАШТЕННИ ЕДИНЪ СЪЛОЖЕНЪ СЪСТАВЪ , ТОГО ЖЕ КЪ ДВОЮ
 СЪВЕРШЕНОУ КЕСТЬСТВОУ И ВЪ ДВОЮ КЕСТЬСТВОУ И СОВѢСТВОУ
 И КЪ ДВОЮ КЕСТЬСТВЕНОУЮ ВОЛЮ , И ДѢТЕЛНЮ ОБЪМА ПО СЪ-
 СТАВОУ СЪМЪШЕНОМА , НЕПРЪМЪВЪННО СЪКАЗАЕМААГО ТОГО
 САМОГО , ВОЛЕЮ ХОТЕША И ДѢЮША БОЖЬСТВЕНА ЯКО БОГА ,
 И ТОГО ЖЕ САМОГО ВОЛЕЮ ХОТЕША И ДѢЮША УЛОВЪУСКА
 ЯКО УЛОВЪКА . И КЕСТЬСТВЕННЫМИ БО НОУЖДАМИ ОБЛОЖЕНЪ
 БѢАНІЕ , НИ ВОЛЕЮ РОДИ СЕ , ВОЛЕЮ ВЪЗДАЛЪКА , ВОЛЕЮ ВЪ-
 ЖЕЖДА , ВОЛЕЮ ТРОУДИ СЕ , ВОЛЕЮ ОУСТРАШИ СЕ , ВОЛЕЮ
 ОУМРЪ , ВЪ ИСТИНОУ И БЕЗЪ МЪУЪТАННІА ВЪСЕ КЕСТЬСТВЕННЫЕ
 И НЕЛЪЖЬНЫЕ СТРАСТИ ПРѢТРЪНЪКЪ УЛОВЪУСКИЕ , РАСПЪТЬ
 ЖЕ И СЪМРЪТИ ВЪКОУСИ БЕЗГРѢШНЫМИ , И ТРЕТИИ ДЪНЪ ВЪС-
 КРЪСША ПЛЪТНЮ , НИ ВЪДѢВЪША ИСТАЪННІА , И УЛОВЪУ-
 СКОЕ СОУШЪСТВО БЕЗЪ ИСТАЪННІА И БЕЗЪ СЪМРЪТИ ВЪСКРЪСИ ,
 И НА НЕБЕСА ВЪЗВЕДЪ СѢДЕ О ДЕСЬНОУЮ ОТЬЦА ; И ПАКИ ЯРИН-
 ДЕТИ СОУДНИ ЖИВНЫМИ И МРЪТВНЫМИ ; ЯКОЖЕ ВЪЗНЕСЕ СЕ
 СКОЕЮ ПЛЪТНЮ , ТАКОЖДЕ ПРИШЪДЪ ВЪЗДАСТЬ КОМОУЖДО ПО
 СВОЕМОУ ДѢЛОУ ; ВЪСКРЪСИОУТЬ БО , РЕУЕ , МРЪТВЕНИ , И ВЪ-
 СТАНОУТЬ ИЖЕ ГРОБЪХЪ , И СЪТВОРИВЪШЕ БЛАГАЯ СЪ ПРАВОЮ
 ВѢРОЮ ПОИДОУТЬ КЪ ЖИЗНЪ ВЪУНОУЮ , А СЪТВОРИВЪШЕИ
 ЗЪЛАЯ ВЪ ВЪСКРЪШЕННІЕ СОУДА . КЪ СМЫ ЖЕ ПОКААНІЕМЪ СЕ
 И ЦѢЛОУЕМЪ ВЪСЕУЪСТНЫИ ОБРАЗЪ УЛОВЪУСКААГО ТѢЛЕСА
 БОГА СЛОВА ПОМАЗАНА БОЖЬСТВЕННЫМИ , И БЫВЪША НЕ
 ПРѢЛОЖЕНА , ІЕЖЕ ПОМАЗАВЪШОМОУ ВѢРОЮ НЕПЪШТОУЮШТОУ
 ТОГО ВЪДѢТИ ПЛЪТНЮ ШЕЛЪША СЕ БОГА И СЪ УЛОВЪКИ ПО-
 ЖИВЪША ; ПОКААНІЕМЪ СЕ ДРЪВОУ УЪСТНААГО КРЪСТА , И
 СВЕТЫННЪ СЪСОУДОМЪ УЪСТНЫННЪ И БОЖЬСТВЕННЫННЪ ЦРЪ-
 КЪКАМЪ И МЪСТОМЪ СВЕТЫННЪ ; ПОКААНІЕМЪ СЕ УЪСТНО-
 МОУ ОБРАЗУ ПРѢСВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ И ВЪСЕУЪСТНЫННЪ

нашь Инсоусь Христось сынъ божии реуе, игда отъ отьца
 принде на земаю и въплъти се и роди се второе отъ
 прѣхныстыя прнсьнотѣвы, и заповѣди сьмотренни отьца
 и скоюго съверши дивно, и въслуьскы нензречено рас-
 пнь се на крсть, и третни днь въскрьсе, .м. днни
 прѣбывъ зде на земан по въскрьсенни своємь, и възити
 хоте на небо къ отьцоу, оуѣенникомъ сконмь апосто-
 ломъ заповѣдае глаголаше : индѣше наоуѣнте все
 страны крстеиште ю въ нме отьца и сына и светааго доу-
 ха, оуѣеште ю блюсти вьса, елико заповѣдахъ вамъ ; и
 плавы : проповѣдите евангеліе вьсен твари ; нже вѣроу
 нметь и крстити се, и сьпасетъ се ; а нже не нметь кѣ-
 ры, осоудитъ се. се же юсть оубо прака вѣра божни,
 еже крстити се въ нме отьца и сына и светааго доуха.
 и тако обѣштавшинимъ се хрстниномъ намъ соуинтемъ
 молити бога скоюго, вьсегда хранеште заповѣди юго, и
 твореште волю юго вьсегда ; вѣра бо безъ дѣла мрътка
 юсть, по реуенню ншковаю. нь братіе и уѣда мои лю-
 бима, шкоже и выше рекохъ, обоже да сьблюдемъ съ
 страхомъ и трепетомъ, сьхраните слово божіе и ске-
 тою вѣроу юго, и трѣскетю нме юго съ унстомъ срьдъ-
 цемъ призываюште, и не лѣнеште се въ скетынхъ молн-
 твахъ, припаднте къ нємоу, исповѣдаюште грѣхы своѣ,
 плауоуште се съ слъзами прѣдъ нимъ, и томоу поюште
 и прѣпоюште въ срьдцнхъ вашнхъ вьсегда днь и ношть
 не ослабѣюште. богъ бо нсповѣдаемъ и молнимъ самъ оу-
 вѣрають уловѣкы, и доуховно кѣходнтъ въ срьдца нхъ,
 нже добръ послоушають оуѣенни о божи. нѣсть бо нгра
 оуѣенни доуховно ни безоумни мыслии уловѣуьскыихъ,
 нь светаи вѣра божни проповѣдаема, на нменже осно-
 ванн быше вьси уннове светни о Христѣ Инсоусѣ господи

нашею, о немъже пророци скетнымъ доухомъ божиемъ прорече, и апостоли наоучише, и моущеннии исповѣдаше, и въси скетни съхранише, и прѣподобнии отци бес порока съблюдоше, аки на нестѣкомъ краюуглазнымъ каменн црковнымъ Христѣ, нже есть премоудрость отъца и сила, светодоуховно и сильно и крѣпко и терѣдо и нзвѣсто въ вѣрѣ, нже и до селѣ многы оучебрю и оутврѣждаетъ и нзвѣстоуетъ въсемъ свою вѣроу божественую, нже и до насъ прѣблагыи уловколюбѣи богатоу си многостію достиже, недостаткомъ наше исполнѣи, пастырѣ истиннымъ заелоуждыше ны овѣче хоте съвѣкоупити въ оградю небесную; тою же оградю мы дозрѣише мыслыными и доушевыными оумы, молныи се юмоу выноу припадающе днь и ношть, и исповѣдающе се юмоу, яко самъ дароуетъ нзрѣшити или помыслити, и неизглаголемо съхранити; и волю юго сътворише спасение отъ него приемъ въ снѣмъ вѣцъ и въ боудуштемъ, аште съхранимъ заповѣди юго вѣрно, еже самъ богъ повелѣ намъ съхранити, и обѣшта ны мздоу небесную за то, глаголю: аминъ глаголю вамъ, нже слово мое съблюдетъ, не имать смръти въкоупити въ вѣкы. да уеда моя любима, уѣто оубо словесе сего нзвѣстѣи или праведнѣи есть, еже Христось самъ съвѣдѣтельствоуетъ, правдою оутврѣдае? уѣто ли сего болю есть еже не въкоупити смръти въ вѣкы? оубе бо грѣха далече есть не въкоупенне то смрътноу; грѣховнымъ бо въкоупеннемъ смрътныи въкоусъ кинде въ родъ уловчѣскыи до Христа; того ради онъ въкоупи смръти, безгрѣшныи си и бесмрътныи по прьвому родствоу нже отъ отъца; нь насъ дѣлмы въкоупи и пострада, да и мы оного вѣроу въкоупимъ бесмрътныи, якоже

пророкъ рече: въкоүсите и видите, яко благо господь; благо оубо зѣло и правъ и вѣрънъ въ всѣхъ словесехъ своихъ, и вса дѣла его въ вѣрѣ. тѣмъ, уеда мѡмъ боголюбива, намъ любештнимъ его подобаетъ дѣлати дѣла вѣрна о Христѣ Иисоусѣ господи нашемъ, приемъшнимъ вѣроу бесмыртноу отъ него, даръ толнкъ яко не оумрѣти въ вѣкы. тѣмъже аште снѣ сѣхраните, блажени боудете богомъ въ вѣкы и блажена боудоуть срьдѣца ваша и блаженны боудоуть доуше ваше, и блаженн боудете, нже божню вѣроу приемъше и сѣхраните се унсто въ нѣн, на бесмыртынъ даръ христовъ възирающе, и бесмыртна дѣла о Христѣ въсегда дѣлайте, вѣроу унстоу и молнтоу уестоу, съ любовию надеждоу къ нѣмоу нмоуште, и съвѣсть унстоу къ богоу и къ уловѣкомъ постомъ и бѣдѣннѣмъ, истинноу при всѣмъ, унстотоу тѣлесноую и доушевно въздрѣжаннѣ, хранѣште разоумъ светааго крыштенна просвѣщенна божна, нмъже отърекохомъ се сотоны и всѣхъ дѣлъ его; нъ въсегда поканиме любѣште, исповѣданнѣ грѣхъ своихъ и о нихъ плаканнѣ и съмѣреннѣ, оправданнѣ, пооученнѣ, исправленнѣ житиѣ своего, грѣха ненавидѣннѣ, не оупниваннѣ, не клоужденнѣ, нъ пауе житнѣ унсто, яко божнимъ оуима годѣ зрѣти. богъ бо едѣнъ естъ ис прѣва и въ бесконъульны вѣкы. и се прѣва заповѣдь къ любештнимъ его речена: да къждо васъ любѣте господа бога своего всѣмъ срьдѣцемъ своимъ, отъ всего оума своего, и отъ всею доуше своею, и отъ всею слы своимъ. и да боудоуть словеса снѣ, яже азъ заповѣдаю вамъ дньсь, написана на срьдѣцнхъ вашихъ и въ доушахъ вашихъ, яко да бонте се господа бога въседръжителя, и томоу едѣнномоу да слоужите съ страхомъ и съ трепетомъ, и

ТОМОУ ЕДИННОМУ УСТЬ И СЛОВОУ ВЪЗЪСЛААНТЕ, И ТОМОУ
ЕДИННОМУ ПРИЛЪПНТЕ СЕ, И ИМЕНЕМЪ ЕГО НЕ КЛЪНТЕ СЕ;
НЪ ДА ЮСТЬ СЛОВО ВАШЕ, ЮЖЕ ЮСТЬ, ДА ЮСТЬ, А ЮЖЕ НЪСТЬ,
ДА НЪСТЬ; И ВЪСЪМА ОТЪНОУДЪ ДА НЕ ИМЕНОУЮТЬ СЕ ННЬ
БОГЪ КЪ ВАСЪ РАЗКЪ СЪТВОРЬШАГО НЕБО И ЗЕМЛЮ; ЕЛНКО
ЖЕ НА НЕБЕСИ ГОРЪ И ЕЛНКО НА ЗЕМЛИ ДОЛЪ И ЕЛНКО КЪ
ВОДЪ ПОДЪ ЗЕМЛЕЮ, ДА СЕ НЕ ПОКЛОННТЕ ОТЪ ТЪХЪ НИ ПО-
СЛОУЖНТЕ НИЧЕМОУЖЕ РАЗКЪ ГОСПОДА БОГА ВАШЕГО, КЪ
НЪЖЕ КРЪСТИСТЕ СЕ И КЪРОКАСТЕ, И ОТЪРЕКОСТЕ СЕ ТАИНЫ-
НЪХЪ СРАМА, И ПРИУЕСТЬНИИНИ БЫСТЕ БЛАЖЪН ВЪРЪ ЕГО И
СЪОБЪШЪТНИИНИ БЕСЪМЪРТНЮ ЕГО; ДА ТОГО ЕДИННОГО НЕОТЪ-
СТОУПНО ДРЪЖНТЕ СЕ, ЗА НИЕ ПРЪДЪ ОУНМА ЕГО ВСЕ НАГО
ЮСТЬ, ЯКОЖЕ РЕЧЕ АПОСТОЛЪ, НБО БОГЪ НАШЪ ОГНЬ ПОЖИ-
ДАЮ ЮСТЬ И ОТЪДАЮ ГРЪХЪ ОТЪЮЕ НА УЕДА ДО ТРЕТНАГО И
ДО УЕТЪРТАГО РОДА НЕ ЛЮБЕШТИННЪ ЕГО НИ ТВОРЕШТИННЪ
ВОЛЕ ЕГО, ТКОРЕ ЖЕ МИЛОСТЬ ВЪ ТЪМАХЪ И КЪ ТЫСОУШТАХЪ
ЛЮБЕШТИННЪ ЕГО И СЪБЛЮДАЮШТИННЪ ЗАПОВЪДИ ЕГО. СЪ
БО ЮСТЬ БОГЪ БОГОМЪ И ГОСПОДЪ ГОСПОДЕМЪ, БОГЪ ВЕЛИКЫИ
И КРЪПЪКЫИ И СТРАШЪНЫИ. ДА ДА СЪБЛЮДЕТЕ ЗАПОВЪДИ
ЕГО, И ДА СЪТВОРНТЕ ПРЪДЪ ОУНМА ЕГО ВСА СЛОВЕСА ЕЛНКО
ЗАПОВЪДАХЪ ВАМЪ, ДА БЛАГО БОУДЕТЬ ВАМЪ И СЫНОМЪ ВА-
ШИМЪ ПО ВАСЪ, И ЖИВИ БОУДЕТЕ КЪ КЪКЪ, АШТЕ СЪТВОРНТЕ
ДОБРО И ОУГОДНО ПРЪДЪ ГОСПОДЕМЪ БОГОМЪ ВАШИМЪ, Ю-
МОУЖЕ СЛАВА И БЕЗНАУЕАНІЕ КЪ БЕСКОНЪУНЫМЪ ВЪКЪ АМИНЬ.

И СЪКРЫШНЪ СВЕТОУЮ БОЖЪСТВЕННУЮ ЛИТОУРЪГИЮ,
МИРЪ ЖЕ ДАВЪ ВЪСЪМЪ И БЛАГОСЛОВЕНЪ СЛОВЕСЪНОЕ СТАДО
СКОЕ, И ОТПОУСТИ КОГОЖДО КЪ СВОМЪ СИ. САМЪ ЖЕ О БОЖЪ-
СТВЕННЪМЪ ЮМОУ ПРЪДАННИ ПРИЛЕЖНО ПЕЧАЛЪШЕ СЕ, ХОТЕ
ПРЪДАННИ ЮМОУ ТАЛАНЪТЪ ОУМНОЖИТИ НА ВЪЗДАНІЕ ГО-
СПОДЕВИ СКОЕМОУ, КИНОУ ПРИДРЪЖЕ СЕ ДЪЛЕСЪ ДОУХОВЪ-
НЫНЪХЪ И БОГООУГОДНЫНЪХЪ, ОУВЪШТАКАЮ ВСЕ О ХРИСТЪ

прѣбывати, въсакомоу боголюбieniu оуче, наказоуе и оу-
тъшае все, оубоги мнлоуе, трѣбоуштинны въсакны
доволь подае, оуставы же и образы въсѣмъ добродѣ-
телемъ самъ собою показоуе, якоже рече апостоль:
научетъ Иисусъ творити же и оучити; того же и сн
светыи дозре богооумныи оуми, и молитевъ бого-
видѣнъ неослабѣно прилеже, и доушепользыи бѣ-
сѣдами и словесы доуховыи питае доуше христо-
любныи, въсѣхъ даровъ доуховыиныхъ Христомъ испль-
ненъ, рѣкы богословия въсѣмъ нзѣнае, и бесѣрѣтъ-
наго истовѣнника благовѣрныи доуше напаше съ вѣ-
рою приходеште къ нѣмоу, бесконѣуиное житие на-
знаменуе, и на поутѣ жнкотыи наставляе, бесун-
слыныи мнлостн и уловѣколюбн божнѣи благостн поу-
чиноу нѣе въ себѣ, въсегда горе доухомъ светыи о
стадѣ своѣмъ, отъ самое истинны посѣланъ нелѣжныи
пастырь и богоподобныи наставникъ стадоу своѣмоу,
въ видныи и невидныи вѣкомъ прогонитель, и
злославыиныхъ оученикъ ѣретникъ трѣноа оученикъ нѣ-
щае словомъ божѣсткыиаго си разоума, и неоскоуд-
ное благовѣрнѣ насаждае, новою благодѣтню христовою
обѣнае и обраштае все въровати въ единое божѣство.

О посѣланнѣи прѣоскештѣнаго на вѣнѣ-
чаннѣи уловѣкѣи соуштинныхъ по земли отъуѣ-
ства его. По семь павъ нзѣра отъ оученикѣи сконхъ
богороаоумныи моуе, и постави е протопопы; и тѣхъ
павъ посѣлае въ все страны отъуѣства своѣго недо-
статкы испльнати; елици бо бѣхоу се земнии уловѣци
прѣуи по законоу, нѣ не вѣнѣуани бѣхоу, яко овѣце
не имоуште пастыра бѣхоу съметени; повеле же посѣ-
ланыи сице вѣнѣвати родъ уловѣуьскыи, сънрѣати въ

црѣнокъ вѣсе, старыѣ же и срьдывѣтныи и младыи
моуже и жены, и вѣсе дѣти, кѣлици бѣхоу рождени отъ
нихъ безъ благословенни законнааго, ськоупивше ихъ
подъ окрѣпѣ родителю своєю, и тако вѣнчавашоу ихъ
по единомуу кождоу ихъ, яко да боудоуть всѣи бла-
гословени въ нѣмѣ господнѣ. и веселиахоу се небеснѣмъ
и радостиахоу се землѣмъ, родъ уловѣуъ благословенъ
гредоушѣ въ нѣмѣ господнѣ, светыи же доухъ всѣхъ
испѣлѣмаше благодѣтнѣ, и богъ вѣнчаваше ѣ мно-
стнѣю и штедротами и молитвами прѣосвѣщеннааго оу-
годнѣника своѣго. и всѣи оученици ѣго тѣшахоу сѣ ра-
достнѣю оплѣченѣ доухомъ светнымъ, испѣлѣющѣ по-
велѣннѣ отъца небеснааго, славиште и благодарите
обыковнѣлаа родъ уловѣуъскааго. о семъ же прѣосвѣ-
щенномъ нѣмѣ пророуѣство сѣмъ събѣсть сѣ, ѣже реуе
доухомъ светнымъ: яко въ послѣднѣмъ лѣтѣ въ оны дѣни
изѣлю отъ доуха моего на вѣсакоу плѣть, и прѣрекоуть
сынове ваши и дѣштере ваши. и сего же прѣосвѣще-
ннааго пророуѣство събѣсть сѣ на родителѣ ѣго, нѣже про-
реуе тѣмъже доухомъ светнымъ прозре отъ Светыи
Горы: ты бо, реуе, пришьдѣ въ Светоую Гору прѣмѣ-
ниши царѣство землѣноу на небеснѣмъ, и великимъ уоу-
дѣтворѣцѣмъ явиши сѣ. и по истинѣ молитвами ѣго све-
тнымъ великаа благодѣть доуха прѣсвѣтааго изѣли сѣ на
родителѣ ѣго, прѣнзобѣлѣннѣ штедроты и великаа уоу-
дѣтвореннѣ. и пакы молитвами прѣподобнааго роди-
телѣ ѣго на сего прѣосвѣщеннааго прѣбольшаа благо-
дѣть светааго доуха изѣли сѣ, и пророуѣство родителѣ
ѣго събѣсть сѣ на нѣмъ, ѣже реуе ѣмоу, по сѣмъ рѣти
мѣнѣ сѣ ѣмоу сѣмъ нѣмъ прихожденнѣмъ: ты бо, реуе,
на вѣстоуъ Христомъ явѣноу благодѣть вѣспринѣши,

и апостольскаго съданна съобщытныкы кениши се, и своею отъуство въсакомоу благоустию наоучиши, и въсакымымъ благозаконнѣмъ оуготовиши господевн людн съвршены, и въсако обновиши ѣ доухомъ светнымъ. и то снн прѣосвещтеныи пакы испльнѣе, обываваше своею отъуство въсакымыи образы, овы наоучае благоустию, овы освещтае доухомъ светнымъ и когодарованою ѣмоу благодѣтнѣю, овы вънѣуае нокою благодѣтнѣю повелѣннѣмъ отѣца небесьнааго и апостольскымы прѣданныемъ, и неосвещтены осветишь, и родештныи се по ннхъ пакы покелъ жениши се и посагати, и въсѣмъ вънѣуаномъ быти въ нмѣ господнѣ съ въсакою вѣрою горѣнною и съ страхомъ божнѣмъ, ѣже и до днѣсь молитвами прѣосвещтенааго кнрь Савы въсако благовѣрнѣ растеть и скытитъ се по всемоу отъуствоу ѣго. владыка бо ѣго Христось въ послѣднѣмъ лѣта съшьдѣ, въсако отъуское сѣмотреннѣ съврши; а снн оученикы владыкы своего на конѣунноу вѣкъ послааны тѣмъ же отѣцемъ небесьнымъ, и прѣбольша дѣла сътвори отъ отѣць сконхъ.

О посъланнн прѣосвещтенааго въ градъ великааго Рима. И пакы избравъ отъ оученикы сконхъ богоразоумна моужа, всеосвещтенааго ѣпископа Методнѣ, и посъла ѣго въ Римъ къ прѣхвальнымъ апостоломъ Петроу и Павлоу, и къ великому съпрѣстольникоу скетю, папѣ великыѣ римскыѣ дръжавы, и давъ благословеннѣ подобно тѣхъ скетынн, ꙗко да и ти благословеть отъуство ѣго, и своею благодѣтнѣю вънѣуають благовѣрнааго съпрѣстольника отъуства ѣго, и написавъ посълание къ великому съпрѣстольникоу скетю и славныю апостолау, папѣ, исповѣдавъ ѣмоу не-

оутаженоую благодѣть, ꙗкоже самъ богомъ възвѣданъ бысть, и проси ꙗко да пошлѣють ѿмоу благословеннѣи отъ светыю апостолю и отъ того самого благословеннѣи възвѣць, ꙗко да възвѣдають брата своего на краљевство по прѣкомоу отъѣзствоу краљевства нхъ, въ немъже и отцы нхъ роди се по божьственому сьмотреннѣи въ мѣстѣ рекомѣмъ Дноклантн, ꙗже зоветь се велико краљевство отъ прѣва. и богъ всакоудѣ подае снаю и поспѣхъ любилимоу рабоу своему, и вса прошеннѣи ѿго испльнѣи небесьнаѣ и земьнаѣ, и томоу светому сьпрѣстољннкоу светыхъ апостолю доухомъ светымъ повелѣъ послати ѿмоу богомъ благословеннѣи възвѣць, истиньному испльнителю светыхъ заповѣднѣи ѿго, ꙗко да благословенъ боудеть богомъ и възвѣданъ и прославленъ ꙗште здѣ на землѣи прѣжде днѣи ѿного великаго.

Ѹ принесеннѣи светааго възвѣца отъ римскыѣ дръжавы. И принесенъ бысть благословеннѣи възвѣць въ отъѣзство ѿго, ѿгоже приѣмъ прѣосвещеннѣи и прослави благодѣтелѣи своего о всѣхъ благоухъ ѿго.

Ѹ възвѣданнѣи благоухърнааго краля кнрь Стефана прѣосвещеннѣи кнрь Савомъ. И призвавъ благоухърнааго брата своего прѣвекланкааго жоупана кнрь Стефана въ великоую архиепископнѣи рекому Жнтѣюу, въ роукотвореннѣи ѿмоу манастирь, и по повелѣннѣи небесьнааго стронтеа и того благодѣтелѣи прѣосвещеннѣи кнрь Сава сьтвори по обычаю обьноштьноу стољннѣи, и обоюдоу прослави прославеньшааго и, овоюдоу пѣсньми богогласньнымъ, овоюдоу ськроушеннѣи срьдѣчьнымъ, приносе жрьтвоу ѣдинъ ѣдинмоу на ольтарѣи доушевьнѣи срьдѣца ськроуше-

и даго, игоже богъ николиже не оуништуе. и въ време богоподобно сътвори въ светою антоурьгну, и по великомъ нсходѣ светые антоурьгни, приеми светынъ вѣнъцъ въ великомъ светилнишѣ, и вѣнъца благовернаго брата своего, и помаза его доухомъ светымъ на кралѣвство, яко звати се имоу самодръжавьномуу господиноу кнрь Стефаноу кралоу, яко да боудутъ вѣнъцани богомъ вси трие пособителни христови, иште въ плъти соуште живи живымъ богомъ обильною благодѣтню вѣнъцани быше, и разануыными оудеси прославиени; и не тѣлю же имена нхъ написана быше на небесехъ, нь и образъ и подобие иште на земли живымъ соуштемъ написани быше на небесехъ по словоу апостола: слоужьши добръ редъ себѣ добрыи обрѣтоше, и господоу и светымъ ангеломъ его знаеми быше, и иште въ плъти соуште за правовѣрие нхъ възлюблени быше богоу и ангеломъ, и въсьмъ уловкомъ на оудивленіе быше, три свѣтла съвѣдѣтельства божии истиннымъ богомъ въздвижена на приведеніе къ богоу своего отхъства; трие раунтелни прѣсвѣтлыи крѣ христовы; трие исполнителни светынхъ заповѣди, и закона его съкръшителни; трие единомыслиноу волю имоуште въ трехъ тѣлесехъ, вси единогоушыи, едино мыслеште и на едино възираюште, вси единыи поуть живота обрѣтыше; трие тремъ выноу днь и ношь подобеште се отцоу и сыноу и сегомоу доухоу; и трие трехъ колю сътворише на земли, отць съ двѣма уды възлюбленными, светынъ Симеонъ съ богоноснымъ кнрь Савомъ, и съ нимъ пособникъ божии кнрь Стефанъ прѣковѣнъцанинъ краль, колю божию сътворише на земли, и небесьни граждане живше се на небесехъ; сии же единыи отъ дѣю плътню младѣн-

шини скетымъ же доухомъ прѣвѣ порождень бысть, и божнѣю благодѣтнѣю настакаемъ, образъ божни повелѣннѣ показа родителю своему, и брата своего наоучи въсему болюбвию, и въсь страхъ божни пригвозди къ болюбвию доуши ѿго, и словеснѣю стадо своего отъѣства въсакому благовѣрнѣю наказа, и въсь вънѣуа въ нмѣ господнѣ, ꙗко богъ въсауьскаѣ испльнѣе благодѣи, и онъ выноу подобе се владыцѣ своему, недостаткы своего отъѣства испльнѣе и любовнѣаго брата своего вънѣуа богодарованою ѿмоу благодѣтнѣю, и въсоу землю своего отъѣства испльни въсакого благовѣрнѣи и благозаконнѣи, и въсакоюдѣ оутѣрднѣе, и тако прѣвѣваста въ отъѣствѣ своемъ о боуь добрѣ спѣюште, и въсь уасы днѣвнѣныи и ноштынѣи съ любовнѣю удюште гласа блаженѣаго и сладкѣаго владыкы своего позованнѣи на прѣдлѣжештнѣи нмѣ поуѣ, и въсьегда неохъспльнѣи оуи нмоушта оумнѣи и доушевнѣи о испльнѣеннѣи закона, и о съхранѣеннѣи заповѣднѣи божнѣихъ и о прѣданомъ нмѣ талантѣ, готовеште се въсьегда къ отъѣштаннѣю цара небеснѣаго, и тако спѣюште дроуьгъ дроуьгоу помагаште.

Уоу до прѣосвѣштѣнааго. И приложи се псуалѣ нмѣ отъ краля оуьгрьскааго о землѣи отъѣства ихъ; благовѣрнѣи же краля братъ ѿго оумоливъ прѣосвѣштѣнааго, и посъла ѿго къ кралю оуьгрьскомуу, оутолти псуалѣ тоу. онъ же ндѣ съ любовнѣю послоушавъ брата своего, и веште боле за стадо свое; и дошѣдъ краля оуьгрьскааго, и съ великою уѣстнѣю приѣтъ бысть кралемъ по достоиннѣю ѿго. и тоу сълоуи се ѿмоу много прѣвѣиваннѣе съ кралемъ работы ради исправлѣннѣи, кралю же много наслоуюштоу на землю отъѣ-

ства его , а сего не послоушающаго о прошенни его .
 нь господь ходившии нногда съ рабомъ своимъ Иаковомъ ,
 и многими царемъ не давши его озлобити , нь пауче
 въсе въ благо поспѣвавшии ему , тѣже и сего изъ юно-
 сти приѣмъ , и прѣжде въсе поути ему готовати , по
 глаголю боготца Давида : прѣдъзрѣхъ господа прѣдъ
 мною кыноу , яко о дѣсьноюю мене есть , да се не по-
 двнжоу , и сего ради възвеселитъ се срдѣе мое ; и въсе-
 гда богъ прославляеи своего раба , и тогда въздвнже
 великии раждежено слыице въ земли тое , въ мнѣже жн-
 вѣше краль ть оугрьскыи , яко растаити се въсѣмъ ледѣ-
 ницамъ земли тое . и коньчавшюу се ледоу въ дворѣ
 кралевѣ , снн же прѣосвещеныи прозре доухомъ све-
 тымъ боудущице , и послаа слоугоу своего къ само-
 му кралоу глаголю : повелн да ми послаиетъ леда , яко
 наоучень есмь въ земли моеи въсегда стоудено кнн-
 пнн ; сгы же не трыплю за великое жеженне слыица .
 Онъ же призва слоугоу своего , и повелѣ подати ему .
 слоуга же его рече : тако ми главы кралевства тн , не
 имамъ его ниуесо ни тебе самому дати ; за нѣ раста-
 вше се въсе ледѣнице въ земли снн за жеженне слыи-
 чноу . Посланыи же пришѣдъ повѣда прѣоскештено-
 му въса слышана отъ слоугъ крала . и въ ть уасъ вставѣ
 прѣоскештеныи , и ста на молитѣ отъбрьзъ оун оумнѣи
 и доушевиѣи и срдѣуѣи , и прѣоскештениѣ роуцѣ
 простѣ на высоту небесъноу къ владоуштомуу ме-
 бесемъ и землию , къ штедроуму и прѣмилостивомуу
 удовѣкоуеиоу , послоушателю своего оугодынника ,
 молиениемъ въпнѣ ему : прѣблагыи водителю раба сво-
 его , съден на хероуениѣ , и провидѣ бездныи , нѣмъ
 дръжакоу неизмѣрномуу и мнѣи бесчисленомуу , ты еси

БОГЪ ИДИНЬ , ОУТЕРЬЖДАЕ ГРОМЫ И ИНОЖЕ ИЛЬНИКЪ , И
 ВЪЗДЕНЗАЕ ВЪТРЫ , И ПОСЛОУШАВЫН ОУГОДНИКА СВОЕГО
 ПРОРОКА ИЛИЮ ОГНЕМЪ , ТЫМЪЖЕ ОБРАЗОМЪ МОЛЮ ТЕ , БЛА-
 ГЫН И ОУЧЪТАНБЕ , ЖЕЛИЕН КЕЛИКЪШЕ ШТЕДРОТЫ МИЛОСТИ
 СВОЕЮ НА МНѢ ИС ПРЪВА , И НЕ ПРЪЗРѢВЫН МОЛНТЪ МОИХЪ
 ВЪНОУ , И ВЪСА ПРОШЕННЪ МОИ ИСПЛЪНИКЪ , И ЗДЕ ПОСЛОУ-
 ШАН МЕНЕ ГРАДОМЪ , ДА И СИ РАЗОУМЪЮТЬ , ЯКО ТЫ СЪ
 ИНОЮ ИСИ ; И ДАЖДЕ ДРЪЗНОКЕННІЕ ОТРОКОУ ТВОЕМОУ , И
 БОУДИ СЪ ИНОЮ РАБОМЪ ТВОИМЪ , СВЪЗДОУШТА И ИСПОБЪ-
 ДАЮШТА ТЕБЕ ТВОРИЦА ВЪСЕН ТВАРИ , И ДА ВЪТЕУЕТЪ КЪ МЕ
 ТВОИ ВОДА НЕГЫБНОУШТИИ , И ДА ДАСТЬ МИ СЕ СЛОКО ВЪ
 ОУТЕРЬЖЕННІЕ ОУСТОМЪ МОИМЪ , И РАЗОУМЪ ТВОИ ДОБРЫН
 ОУТЕРЬЖДЕНЪ ТОБОЮ , ВЪСОКОУГЛЪНОМОУ КАМЕНН , И ДА
 ВЪЗМОГОУ ГЛАГОЛАТИ МИ ЯКО ДОВОЛНЪ ТАИНА ТВОЕГО СЪМО-
 ТРЕННІИ . — И ИШТЕ СТОИШТОУ КЕМОУ НА МОЛНТЪ , И РОУЦЪ
 НА НЕБО ВЪЗДЪВЫШОУ , КЪ НЕЗАПОУ ЖЕ БЫСТЬ ВЪЗДОУХЪ
 ОУТЪ МЪСТА ТОГО , НА ИЕМЪЖЕ СТОМАШЕ ПРЪОСКЕШТЕННЫ ,
 И ВЪЗЕТЪ СЕ ВЪХРЪ ЯКО ОУСТЬ КЕГО , И ВЪЗНДЕ ЗРИМЪ
 ВЪ ИСАРЪ НА НЕБЕСЬНОУЮ ВЪСОТОУ ; И ТОМЪ УАСЪ БЫШЕ
 ВЪТРИ И ГРОМЪ ВЕЛИЦИ И ИЛЬНИКЪ СТРАШНЫ , И СЫМЪРЪУЕННІЕ
 КЕЛИКО , И СТРАХЪ ВЕЛИКЪ НА САМОМЪ КРАИИ И НА ВОПЪХЪ
 КЕГО И НА ВЪСЪХЪ СЛЫШЕШТИИХЪ И ВЪДЕШТИИХЪ УОУДО СЪ
 НЕБЕСЪ ГРЕДОУШТЕ , БОГОУ ПРОСЛАВЛЯЮШТОУ ЛЮБИТЕЛЮ
 СВОЕГО ИЗЪ ЮМОСТИ ВЪЗЛЮБЕНКАТАГО И , И ТОМОУ ИСТИ-
 ННОУ ПОСЛАДОУШТОУ И ДО ПОСЛѢДНАГО ИЗДЪХАННІИ КЕГО .
 И ПОСЛОУШАВЫН БОГЪ ПОСЛОУША СВОЕГО РАБА ИСТИННОУ
 ПРИЗЫВАЮШТАГО И , И ПРЪВЕЛИКЪНЫМЪ ГРАДОМЪ ОУТЕРЬЖЕ
 ХЛЪБИ НЕБЕСЬНЫМЪ КРОУШЪЦИ ВЕЛИКЪНЫМЪ , ЯКИИ НЕ ВЪДЪНИ
 ВЪХОУ ПРЪЖДЕ ОУТЪ ВЪСОТЫ НЕБЕСЬНЫМЪ , И ПОКРЫ МЪСТО ,
 ИДЪЖЕ БЪ СТАНЪ ПРЪОСКЕШТЕННАГО , А НЕ ПО ВЪСЕН ЗЕМЛИ
 ТОИ . И СОУШТИИ ЖЕ СЪ НИМЪ ВЪЗЪПНІТЕ КЪ НИМОУ : ПОМИ-

ЛОУН НЫ, ЯКО НСУЕЗАЕМЪ ОТЪ СТРАХА, И ОТЪ ЖИВОТНЫХЪ НАШИХЪ НИКДННО НЕ ОСТАЕТЪ, И СЪТВОРИ МОЛНТКОУ ДА ПРЪСТАНЕТЪ. И ПОСЛОУШАЕЪ СОУШТНИХЪ СЪ НИМЪ, И НАКЪ СЪТВОРИ МОЛНТКОУ, ЯКО ДА ПРЪСТАНЕТЪ, И БЫСТЬ ТАКО. И ПО ПРЪСТАННН ЖЕ ГРАДА ТОГО МАЛОЖНЪ ПАЛАРНЮ ЦАРЬСКОУ ПРЪВЕЛИКНХЪ КРОУШНЪ, И ПОСЛАЕЪ КЪ ВЕЛИКОМУ КРАЛЮ РЕКЪ: АШТЕ ТЫ НЕ ПОСЛАА МНЪ ЛЕДА, ТО АЗЪ ТЕБЪ ПОСЛААЮ, ЕЖЕ МНЪ ЕСТЬ БЛЮСТЕЛЪ МОИ ПОСЛААЕЪ ОТЪ ВЪНННХЪ ВЪСОТЪ СВОИХЪ; И ПРОУЕЕ ПОСЛАИ СЛОУГЫ ДА ВЪЗМОУТЬ, ЕЛНКО ТРЪБОУЕТЪ ТИ ВЪСЕ КРАЛЕВЪСТВО. И ПРИНДОШЕ ЖЕ СЛОУГЫ КРАЛЕВЫ, И ВЪЗЕШЕ, ЕЛНКО ТРЪБОВАШЕ, И ВЪСИ ВОН КРАЛЕВЪСТВА ЕГО ПРИШЪДШЕ ВЪЗЕШЕ, ЕЛНКО ДОВОЛНН БЫШЕ; И ВЪСИ СЪ СТРАХОМЪ ОУБОЖШЕ СЕ О УОУДЕСИ БЫВШЕМЪ.

О ОУВЪРЕННН КРАЛЪ ОУГРЬСКААГО ПРЪОСКЕШТЕННЫМЪ КИРЬ САВОМЪ. И ТЪ САМЪ ВЕЛИКНН КРАЛЪ ВНДЪВЪ УОУДО БЫВШЕЕ, ЕЖЕ СЪТВОРИ БОГЪ ПРЪОСКЕШТЕННЫМЪ КИРЬ САВОМЪ, И ПРИШЪДЪ НА СТАНЪ ЕГО, И ПОКЛОНИЕЪ СЕ ПАДЕ НА НОГОУ ЕГО МОДЕ И, ЯКО ДА МОЛИТЬ ЗА НЪ БОГА, И ДОУХОВНААГО ОУЦА НАРЕУЕ И. И СЪТВОРИ ЕМОУ МОЛНТКОУ СКЕТОУ ПРЪОСКЕШТЕННН, И КРАЛЪ ИСПОВЪДА ЕМОУ ГРЪХЫ СВОЕ, МНОГО МОЛИ И, ДА РЕУЕТЪ ЕМОУ СЛОВО О СЪМАСЕНИИ ЕГО. СКЕТЫН ЖЕ СКЕТЫНН ДОУХОМЪ СВЪЗЪТЪ БОЖИИ ПРИЕМЪ ВЪ СРЪДЦН СВОЕМЪ, ТРЪБОУЮЩНННН ВЪСЪМЪ ВЪСАКЪ ДОВОЛЪ ПОДАЕ БОЖЕСТВЕННХЪ ДАРОВЪ, И СЕМОУ ВЕЛИКОМУ КРАЛЮ ИСПОВЪДА ПРЪВЪЕ КЕЛНЪСТВИЕ БОГА СВОЕГО, СЪТВОРЫШААГО НЕБО И ЗЕМЛЮ И ВЪСОУ КРАСОТОУ ЕЕ, ЕЖЕ ВНДНМО ЕСТЬ НА НЕН, И УЛОВЪКА СЪТВОРИ ПРЪУИСТЫННА РОУКАМА СВОИМА, И СКЕТЫН РЕКЪ ЕМОУ ЕДИНОМУ КОГОУ СЛОУЖИТИ ПРЪПОДОБИЕМЪ И ПРЪВЪДОУ, И ЦАРА ПОСТАВИ ЕГО ВЪСЪМЪ ВНДНМНННН, ПОЛОЖИЕЪ ОБЛАКЫ

и громы и мълнии на слоужьбоу плодомъ земьнымъ,
 тѣже самъ нарече свѣтъ днь а тьмоу ношть, поло-
 жилъ години и времена, и вса тѣ сътвори въ шесть
 днни тьмоу словомъ сконилъ, и тѣ всаго мнра вышъ-
 ннаго и низъннаго кѣства съсавнтель и творьцъ, влад-
 дыка и богъ; еднн оубо кѣтъ божьствынымъ кѣствомъ
 и господьствомъ, трьми же собьствыннымъ лицн разоу-
 мѣетъ се нсть, еднн богъ отьцъ всесдрьжнтель, и еднн
 господъ Нисоусъ Христосъ сынъ его единоуеднн, отъ са-
 мого отьца рождень а не сътворень, не въ лѣтъ ни въ
 врѣмени, нъ ис конн съ нимъ присьно сынъ, тѣже богъ
 ико и отьцъ, и тѣже владыка и творьцъ всьхъ, отъ
 еднного кѣства сынъ, и рождень отъ него неизречемо
 по доуху, шкоже самъ еднн тѣ вѣтъ родившъ его
 прѣже кѣкъ бѣзъ науела отъ своего урѣка бесплѣт-
 наго и немисловѣднаго; и еднн же богъ и доухъ прѣ-
 светъ и животворештн, нмъ же все животь приѣмлетъ
 и выкаетъ присьно, такоже отъ бога изъшълъ и нсходѣ
 ныноу, и въ сыноу поункае, и присьно прѣбывае, ни
 науела дннемъ нмъ нсходоу отъ бога отьца, ни конъ-
 чимъ жнзми, нъ присьно съ отьцемъ и съ единоуедннмъ
 сынмъ его господемъ нашимъ Нисоу Христомъ, коупно
 въ еднномъ божьствѣ трьми лицн и трьми образы и трьми
 собьствы соущѣ всьми владоуть. еднна оубо скетавъ
 тронца нераздѣльна кѣтъ коупно соущи и не съкѣкоу-
 нашемъ, прѣскета же и не разоуунна, длнна же и
 не раздѣлюшн се никогдаже, богъ отьцъ, богъ сынъ
 его, богъ светъ доухъ, нъ еднно божьство кѣтъ всьхъ
 трѣхъ собьствъ, нъ еднного свѣта божьствнаго си-
 шють трьми свѣтамъ акы трьми слнщи, самъ въ себѣ
 сдрьжеште се кѣствомъ, шкоже тѣмъ томоу дѣпо

ІЕСТЬ ВЛАДЫЦѦ. НЕ ІЕДИНЬСТВО ОУБѦ ТЪІНІО НСПОВѢДАЮТЬ
 СЕ БОГА НАШЕГО , НЬ Н ТРЬСОБСТВО , РЕКШІЕ ТРОИЦА КЪ
 ІЕДИНСТВѦ Н ІЕДИНСТВО КЪ ТРОИЦИ. ТОІЕ ЖЕ НЗВОЛЕНЫІЕМЪ
 СВЕТЫЕ ТРОИЦЕ ІНСОУСЪ ХРИСТОСЪ ІЕДИНОУЕДИН СЫНЬ ОТЬУЪ,
 СЫШЕДЫН СЪ НЕБЕСЬ НАШЕГО РАДИ СЪПАСЕНІЯ, Н ВЪПЛЪТН-
 ВЫН СЕ ОТЬ СКЕТАГО ДОУХА , Н РОЖДЕ СЕ ОТЬ ПРЪІУНСТЫЕ
 БОГОРОДИЦЕ, Н ПОХОДНЪ СЪ УЛОВЪКЪ, Н МНОГАШ ДѢЛА ДН-
 ВЪНА СЪТВОРИ; Н СЕГО ПРИШЪСТІЕМЪ СВЪТЪ СВЪТЕ ОБРА-
 ЖААШЕ, Н ІСТІНА ІСТІНОУ ТОУААШЕ, Н НЕДОУЖЪІІІН ІСЦѢ-
 ЛАХОУ СЕ, Н БЪІІІ НЗГОНІІІН ВЪХОУ НМЪ, ХРОМН ХОЖДАА-
 ХОУ, ОСЛАБІЕНІІН ЖІАМН СКАКААХОУ, ПРОКАЖЕНІІН ОУНШТАА-
 ХОУ СЕ, СЛЪПН ПРОЗІРАХОУ, МРЪТЕН ВЪСКРЪСААХОУ, ГРѢШНН
 ПОКАІІІНІЕМЪ ІСТІННЫІЫМЪ ПРОСКЪІІТААХОУ СЕ, НЕУЪІІТЕН
 БААГОВЪРОКААХОУ , НЕТАІІНІЕ ВЪСЪМЪ ЛЮБЕІІТНМЪ ІЕГО
 ПРОПОВѢДААШЕ СЕ, Н ОСТАВАІІНІЕ ГРѢХОМЪ БААГОВЪІІТААШЕ
 СЕ , Н ДО ВЪКА МІАЛОСТЬ ІЕГО НЕ ОСКОУДЪКААШЕ ВЪСЪМН
 ТВОРЕІІТНМН ВОЛЮ ІЕГО , Н СІЛА ІЕГО ПРИКАСААШЕ СЕ , Н
 ПОЗВАНЪ НМЪ БЫСТЬ ВЪСЪ МІРЬ КЪ ЖІЗНЬ ВЪУІНОУЮ. ДА
 ТОМОУ ІЕДИНОМОУ ДАІІЖЪІІН ІЕСМЪ ВЪІІН ВЪРОКАТИ , Н СЛОУ-
 ЖІІТН ІЕМОУ ПРЪПОДОБІЕМЪ Н ПРАВЪДОЮ ВЪСЕ ДНН ЖІВОТА
 НАШЕГО , ПЪТН Н ПОКЛІІНІТН СЕ ПОСТРАДАВЪІІШОМОУ НАСЪ
 РАДИ, ПОРОУГАНОУ БЫВЪШОУ Н ОУКОРЕНОУ , Н МОУЕНОУ Н
 ПОГРЕБЕНОУ, Н ТРЕТНН ДНЬ ВЪСКРЪСЪШОМОУ, Н ПО .М.-ТНХЪ
 ДННН ПАКЪ ВЪЗНЕСЪШОМОУ СЕ НА НЕБЕСА, Н СЪДЕІІШОМОУ
 О ДЕСЪНОУЮ ОТЬЦА, Н ПАКЪ ХОТЕІІШОМОУ СЪ СЛАВОЮ ПРИІІТН
 НА РАСОУЖДЕНІЕ ВЪСЪМЪ ОБІІДНЫІЫМЪ, Н ВЪЗДАТИ КОМОУ-
 ЖДО ПО ДѢЛОМЪ СВОІІМЪ, ПРАВЕДЪНЫІЫМЪ УЪСТЬ Н СЛАВОУ НЕ-
 ИЗРЕУЕНОУ Н ЖІЗНЬ БЕСКОНЪУІНОУЮ, А ГРѢШННКОМЪ ОГНЬ
 НЕ ОУГАСАЮІІТН Н ТЪМОУ НЕ ПРОСКЪІІТНОУ Н МОУКЪ БЕС-
 КОНЪУІНЫЕ СЪ ДІАВОЛОМЪ Н СЪ БЪІІСЪ ІЕГО. ДА ПО ІІЕЖЕ БОГЪ
 ПЛЪТНЮ ОУМІРЪ НАСЪ РАДИ , АКО ІЕСМЪ УЕДА ТОГО ОУМІРЪ-

инааго за ны, дльжнн нсмы работати юмоу днь н ношть
 вьсьмь срьдцемь своимь н вьсею доушею своею н
 вьсьмь оумомь своимь н вьсьмь смысломь своимь,
 своемуу владыцѣ подобеште се оумрышномуу за ны, н
 да съ нимь пакы прославишь се въ бесконьуныя вькы,
 аминь. Се о любви пакы засьвѣдѣтельствова юмоу,
 какоже въ насъ яви се любви божнѣ нсконьнаи н светаи,
 того ради вьсе зъло оцѣсти богъ въ нравѣхъ нашихъ, н
 житнѣ исправи, н възлюбн миръ син, н того ради посла
 сынъ скон възлюбленн, хоте нмь вьсь миръ оувѣрити
 къ себѣ н сыпати вьсе любеште юго вьсею вѣрою. н
 толнкоу любовь яви вьсьмь, яко сына своего единоу-
 чедааго не поштедѣти, н повелѣ юмоу оумрыти за вьсе,
 да оумрыши оженкоуть сьмьртию юго, н вьскрьсноути
 пакы съ нимь, н соуштити юните въ пльти да оувѣдѣтъ
 бога, н да разоумьють любовь юго; вьсе бо яанко на
 земли н на небеси сьтворено юсть, вьсе любовию бо-
 жнѣю н тою вьсе живеть; н любовию богъ призва ны
 къ себѣ, н приведе ны въ истиньноую вѣроу сына своего
 Христа; н аште вьмь сына божнѣ, н вѣроуемь юмоу,
 то любовь божню разоумьемь, н приѣти нмь боудемь.
 богъ бо любви юсть, какоже реуе Иоанъ богословьцѣ, прѣ-
 бываеи въ любви въ боу прѣбываеи, н богъ въ нмь
 прѣбываеи; нѣсть бо по истинѣ иноу любви развѣ
 бога на небеси ни на земли; како ли юсть иного прѣ-
 вѣе любети, бога оставльше н вѣроу юго, рекъшааго
 своимь нельжаннымь оусты: нже любеть отьца н ма-
 терь болю мене, нѣсть мене достоинь, н проуеи. нъ пауе
 по скетопѣвѣцѣ: къ матери своей якоу имате любовь,
 къ богу пауе побольшоу н топлъншоу любовь дльжнн
 нсмы имати; нбо н самъ господъ въ прьвон заповѣди

ЗАПОВѢДАЛИ МЫ ІЕСТЬ: ВЪЗАЛЮБИТИ ГОСПОДА БОГА СВОЕГО
 ВЪСѢМЪ СРѢДЦЕМЪ СКОИМЪ И ВЪСЕЮ ДОУШЕЮ СВОЕЮ И
 ВЪСѢМЪ ОУМОМЪ СКОИМЪ И ВЪСЕЮ КРѢПОСТІЮ СВОЕЮ; НЕ
 ПРОСТО БО НИ НЕ ПОЛОУ ІЕСТЬ ЛЮБИТИ БОГА СВОЕГО, НЪ
 ІЕЛНКО МОЖЕТЪ О НИЕМЪ СЪМЫСЛИТИ ДОУША ТВОЯ, ПОДЕН-
 ЗАТИ СЕ КЪ НИМОУ СЪ ЛЮБОВІЮ ЗА ЛЮБОВЬ ЕГО СОУШТОЮ
 НА РОДѢ СЕМЪ. БОГОМЪ БО НАРЕЧЕИ БЫШЕ СЫНОВЕ УЛОВЬ-
 УБСНИ ИМЕНЕМЪ ЛЮБОВНЫМЪ ВЪЗАЛЮБАЕНИ. ТѢМЪ ЖЕ
 НОИАНЪ АПОСТОЛЪ РЕЧЕ: ВЪЗАЛЮБАЕНИИ, ЛЮБИМЪ ДРОУГЪ
 ДРОУГА, ЯКО БОГЪ ЛЮБИ ІЕСТЬ, И ПРОУЧЕ. И ПАКИ ПАВЪЛЪ:
 ЛЮБИ БОЖИИ СЪДРЪЖИТИ МЫ, И КЪТО МЫ РАЗДОУУТИ ОТЪ
 ЛЮБВЕ БОЖИЕ? ЯКОЖЕ ВО И ВЪРОВАХОМЪ ХРИСТОУ, И ХРИ-
 СТИИИ НАРЕКОХОМЪ СЕ, И РАСПЕТИЕМЪ ЕГО ВЫМѢНИХОМЪ
 СЕ КЪ СМЪРТИ, И КРЪСТОМЪ ПОБѢЖДАЕМЪ СМЪРТЬ, ТАКО
 И ЛЮБОВЬ ЕГО ПРИЕМЪШЕ ВЪЗАЛЮБАЕНИ БЫХОМЪ; ДА И КНИГЫ
 АПОСТОЛЬСКІЕ НАРИЦАЮТЪ МЫ ВЪРНЫЕ, ЯКОЖЕ ГЛАГОЛАЕТЪ
 ВЪРХОВНЫИ АПОСТОЛЪ ПЕТРЪ: ВЪЗАЛЮБАЕНИ, МОЛЮ ВЪ ЯКО
 И ПРИШЛАЩЕ И СТРАНИИКИ, ОСТАТИ СЕ ОТЪ ПЛѢТСКЫИХЪ
 ПОХОТИИ, ИЖЕ ВОЮЮТЪ НА ДОУШЕ КАШЕ; АШТЕ БО ІЕСТЕ
 ВЪЗАЛЮБИИ ХРИСТА СЫНА БОЖИИ, И ЛЮБОВЬ ЕГО РАЗОУМЪИ,
 И ПРѢВЫКАТЕ КЪ ЛЮБВИ ЕГО, ТО ЛЮБИ ПЛѢТСКАЯ ДА НЕ
 ЖНЕЕТЪ КЪ ВАСЪ, ЯКОЖЕ ВРѢЖДЕ, ЯГДА НЕ СЪМЫШАЛАСТЕ,
 И БОГА НЕ ВѢДѢСТЕ; НИИИ ЖЕ ОТВЕРГЪШЕ ВАСКАЮ ГОРЕСТЬ
 И ИЗЪШЪКЪ ЗЪЛОВНЫИ, И КЪ ИСТОСТИ ПРИИМАТЕ ИСТИН-
 НОЮ СЛОВО И СЪМЫСЛНОЮ МЪЛКО, ДА О НИЕМЪ ВЪРАСТЕТЕ
 КЪ СПАСЕНИЮ ЕГО. ВЪСОУ ЖЕ СЛАДОСТЬ ОУЧЕНИИ ГОСПОДИИ
 И СЪТИИИ АПОСТОЛЪ ЕГО ЛЮБОВІЮ ІЕСТЬ ПРИИТИ, И СЪ
 ТРЪПЪИИЕМЪ ХРАНЕШТЕ ДО КОНЦА СЪВЪРШЕНО ДѢЛО. ИЖЕ
 БО ХОШТЕТЬ УТО О БОЗѢ СЪТВОРИТИ ДОБРО, САМЪ БОГЪ ЛЮ-
 БИТИ И, И ПОМАГАЕТЪ НИМОУ; ВЪСЕ БО ЛЮБОВІЮ ВРѢДАЛИ
 ІЕСТЬ ПРИИТИ КЪ СЪЕМЪ ВѢЦѢ И КЪ ПРИДОУШТЕМЪ. ЛЮБИ

БОЖИИ ІЕСТЬ ХРИСТОСЪ, И ХРИСТОМЪ БОГЪ СПАСЕШЬ ВСЕ
 ХРИСТОЛЮБЦЕ И БОГОЛЮБЦЕ И ПРАВЕДНЫЕ. ХРИСТОСЪ ЖЕ
 ГОСПОДЬ НАШЪ ПРАВЕДНЫ ІЕСТЬ И УИШЬ, И ВСЕ ИЗРЕДНЫ
 ЛЮБИШЬ. ДА ВЪСЪМЪ НАМЪ ЛЮБЕШНИМЪ ХРИСТА ПОДОБАЮШЬ
 НЫ ВЪСОУ ВОЛЮ БОЖИЮ СЪТВОРИТИ, И ВСЕ ЗАПОВѢДИ ЕГО
 СЪ РАДОСТІЮ СЪХРАНИТИ, НИМЪЖЕ ТАКО ВЕЛЫИ БОГЪ ЛЮБОВЬ
 НА УЛОВЦѢХЪ ВЪОБРАЗОВА СЫНОМЪ СВОИМЪ. НИНСОУ ХРИ-
 СТОМЪ ГОСПОДЕМЪ НАШИМЪ, ІЕМОУЖЕ СЛАВА И УШЬ И БЕЗ-
 НАУЕДАНІЕ КЪ БЕСКОНЪУНЫМЪ ВѢКАМЪ. — ТЪ ЖЕ ПО ІСТИНЪ
 БОГОЛЮБЦЪ КРАЛѢ ПОДОБНЫ БЫШЬ ПАВЛОВОУ ОУЛОВЛЕНІЮ;
 ІАКОЖЕ ХРИСТОСЪ ВЛАДЫКА НАШЪ ОУЛОВИ ГОНИТЕЛЕМЪ СВЕТЫ-
 НЫМЪ ВЪРОУЮЩИМЪ ХРИСТА ІСТИННАГО БОГА НАШЕГО,
 ТАКО И СНИ ОУУЕНИИ ВЛАДЫКИ СВОЕГО СПЛОЮ И УОУДЕСЫ
 СТРАШНЫМИ И СЛОВЕСЫ БОГОГЛАСНЫМИ, ОУДИЦЕЮ СЛОВА
 БОЖИИ, И ІЕЗЫКОМЪ МЕДОСЛОВЕСНЫМЪ И АПОСТОЛЬСКИЕ
 ЛЮБЕВЬ ОУЗАМИ ЛЮБОВНЫМИ ОУЛОВИ СЕГО КРАЛѢ, И СЪ-
 ВЕЗА И ІАКО ХЫТЪ КРЫМЪНИКЪ ВЛАЮЩИМЪ СЕ, И КЪ ІСТИ-
 ННОМУ ХРИСТАНИНТОУ ПРИКЕДЕ И, И СЛОБЫШНИКА СЪТВО-
 РИ ЕГО ІСТОВЪИ ТРАПЕЗЪ НЕБЕСЪНИИ ВЕУЕРИ ЦАРЬСТВЕНІИ
 БОЖИИ. И ВЪРОЮ ПРИЕМЪ СЛОВЕСА ПРЪОСКЕШТЕНАГО, И
 ДОБРЪ СЪКЛЮДЪ И СЪ СТРАХОМЪ БОЖИЕМЪ, И ВЪ НЪДРЕХЪ
 СРЕДЪУНЫМЪ СЪХРАНИШЬ И, И ПО ІСТИНЪ СТРАХЪ ВОЖИИ
 ПРИЕМЪ О УОУДЕСИ ПРЪОСКЕШТЕНАГО, И ОУДЕНЕШЬ СЕ УОУ-
 ДЕСНОМУ КЕГОУ, ТОЛИКОУ МИЛОСТЬ ІМОУШТА НА РАБЪ
 СВОЕМЪ, ІАКО И НЕБЕСЫ ПОТРЕСТИ ПРОШЕИШЬ ЕГО ІСПАНИ-
 ЮШТОУ. ТО ВИДЪЕШЬ И ВЪРОБА БОГОУ И РАБОУ ЕГО ПРЪОСКЕ-
 ШТЕНОМУ, И ІСПОВѢДАНІЕ СВОЕ ДОБРЪ ИЗРЕКЪ, И ЗАПО-
 ВѢДАНІИ ПРЪОСКЕШТЕННЫМЪ СЪ ЛЮБОВІЮ ПРИЕМЪ, И ДОБРЪ
 СЪКЛЮДЪ И ОБОЮДЪ ОБЪНОВИШЬ СЕ БЛАГОДѢТІЮ ХРИСТОВОЮ,
 И БОЛЬШЕ ПРЪЕДАГО ЖИТИИ ПОЖИЕШЬ КЪ КРАЛѢВСТВЪ СВО-
 ЕМЪ СЪ БЛАГНЫМИ МИЛОСТЫНИМИ И СЪ ПРЪИМНЫМИ СЫМЪ

решеніемъ пожнѣ и прѣстави се къ богоу , и молитвами прѣосвещеннаго паки тѣ великыи уоудотворѣць по смѣртии показа се. Прѣосвещенныи же кнрь Сака добръ извѣстникъ и о вѣрѣ светѣи , и въ съединиеніи светааго доуха оутвѣрднѣи , и подобнѣ оувѣштакѣи и вѣровати въ истокоу и животворештоу тронюу , и всемоу страху божію наказавѣи , и великыи тѣ краль любови великоу показа къ прѣосвещенномуу , и все прошеніи его исплннн , и устънными дары поуѣтеи , доушевыи и тѣлесныи , прѣдобрыи пастырь стада своего и то беспечуально сѣтвори отъуѣствоу своемуу . и тако любовно растаніи сѣтвори съ прѣосвещеннымъ великыи краль , даръ божии великыи полоуѣнѣи молитвами прѣосвещеннаго . И тако водимъ Хрнстомъ водителемъ своимъ , и принде въ свое отъуѣство о всемъ добръ , и любовномоу си братоу кнрь Стефану кралу повѣда вѣса бывша тамо съ кралемъ оугрьскымъ , вѣса богоу добръ поспѣвавшоу о немъ .

По томъ оба свѣтлыи божии пастыра своего отъуѣства благодарста бога отѣцъ своихъ , и тако прѣбываста за многамъ лѣта беспечуально , отъ вѣсоуду мнрнимоуште , и выноу о козѣ добръ подвизаюште се , и прѣвеликааго смѣреннн собою образъ показаште своемуу отъуѣствоу .

Уоуду прѣосвещеннаго , еже сѣтвори о прѣстаклиеннн брата своего , и како покелѣ ангелоу божію дождати его съ доушею братнїю . Въ вѣмѣ же нѣкоѣ божнїемъ промыслѣмъ раставшнми се нма любовныи братама , прѣосвещенному соушитоу къ нїион земли отъуѣства своего , и постиже гласъ божии обыуныи радости вѣсѣхъ роднѣшннхъ се

къ мнѣмъ алакающѣ се житнѣ , и науѣ боляти крѣпкою
 болязнию въселяющымъ братъ ѿго благовернымъ краля
 киръ Стефанъ , и послаа къ прѣсвѣтеному , яко да
 слышитъ о болязни ѿго , и да пришьде помолитъ се ѿ
 немъ . онъ же оскръбѣвъ о светосоупроужьнѣмъ братъ
 своимъ и о истиннымъ съподкижнниѣмъ благовернымъ хри-
 стока , и жалостноу срьдѣчноу разгорѣвъ се , и подвигъ
 се нде къ немому . и ѣште немому далече соупштоу ѿ
 него , и срьте и дроуги на брѣзюмъ ходѣ кони , и възвѣ-
 сти немому : яко прѣстави се братъ твои . онъ же яко слы-
 ша горькыи тѣ гласъ , томъ уасъ съсѣдъ съ конѣмъ , и паде
 на землю , слъзъ и рыданнѣмъ оунъ свонъ напльнѣвъ , и горѣ
 въздѣвъ роуцѣмъ свонъ къ вышнемому , съдештому на
 хероуѣмъ , оумрыштвающому и ожикающому , и на-
 уѣтъ молнткоу творити , рекъ : боже , рожденъ се прѣжде
 днѣмъ нѣ изъ бесплѣтнаго урѣва ѿтца безначальнаго
 прѣжде быти въсѣхъ уловѣмъ и въсѣмъ тварѣмъ своѣмъ вѣ-
 димымъ и невѣднымъ , и быти въ уловѣмъ дароваемъ , ис-
 кони съ съ ѿцѣмъ неразлоуѣнымъ , въсѣмъ уловѣмъ
 мѣроу житиѣ положенъ , комоуждо конѣмъ оурекъ жи-
 тию , Нисоу Христе прѣжде въкъ съ прѣбываѣ , съ прѣжде
 и съгы и нынѣ ѣси , послоушаѣ истинноу призываю-
 щихъ те , ты владыко ѿ дѣвы рожденъ се нашего
 ради спасеннѣ , неизреуена радости наша и прѣвѣу-
 наѣ , ѣже радости никътоже николѣже не слыша ни видѣ
 ѿ прѣвѣныхъ родѣ древѣнныхъ , ѣже ты блгынъ сътвори
 съ ѿтци нашимъ и съ въсѣмъ нами въ вѣкы и на вѣкы ,
 и ѣште проуѣ тамо бесъ конѣца съ нами въ вѣсѣ вѣкы
 въкомъ , не тѣну на землю пришьде и походнкъ съ нами ,
 или навѣднкъ ны се , и ѿнде ѿ насъ , нѣ и прѣсно
 ѣси съ нами , и прѣжде рожденнѣ нашего основаемъ на

ПОЛИ СВОЕМЪ СЪСТАВЪ ДОУШЪ И ТѢЛЕСЪ НАШИХЪ, И ВѢКОВЕ-
 НИКЪИ СЕ ВЪ КДРѢХЪ ДОУШЪ И СРЪДЦѢ НАШИХЪ, ДАВЪИ БЛА-
 ГОДѢТЬ ЛЮБЕШТИМЪ ТЕ, ОУВѢДѢТИ ТЕ ИСТИННАГО БОГА,
 ТЫ БО МИЛОУЮ И СПАСАЮЩИИ ВСЕ ОУПОВАЮЩЕМО НА ТЕ,
 БОГЪ БО ИСТИННЫМИ ПРИНІДЪИ СЪПАСТИ ТВАРЬ РОУКОУ
 ТВОЮЮ, И СЪМРѢТЬ ПОСТРАДАКИИ И ЖИКОТЬ ДАРОВАКИИ
 ВСЕМОУ МИРОУ, И НЕ ХОТЕ НИ ЕДИННОМУ УЛОВѢКОУ ПО-
 ГЫБНОУТИ, НЪ ВСѢМЪ СЪПАСТИ СЕ, ВСЕСНАВНЫМИ И СТРА-
 ШНЫМИ ОКОМЪ ТВОИМЪ ПОВЕЛИ ПРѢСВѢТЛОМОУ АНГЕЛОУ
 ТВОЕМОУ, ПОКРАТИТИ ДОУШОУ РАКА ТВОЕГО, СЪПОСПѢШЬ-
 НИКА МОЕГО О КРѢ ТВОЕИ СВЕТОИ, ДА СЪТВОРОУ О НИЕМЪ
 СВЕТОУЮ КОЛЮ ТВОЮ, И СВЕТЫМИ ОБРАЗОМЪ СВЕТЫХЪ АНГЕ-
 ЛЕЛЪ ТВОИХЪ И СВЕТЫХЪ АПОСТОЛЪ И ПРОРОКЪ И ПРѢПОДО-
 БНЫХЪ ОТЕЦЪ, ДА ОБЛѢКОУ ЕГО, ЯКО ДА СЪПОДОБИТЬ СЕ
 ВѢУНЫМИ БЛАГОМЪ ТВОИМЪ, ЯКЪ ОУГОТОВАЛЪ ИСТИ ЛЮБЕ-
 ШТИМЪ ТЕ БЛАГЫИ. ДА И АЗЪ НЕКАЮЩИИ РАБЪ ТВОИ ПРИИ-
 МОУ ДРЪЗНОВЕНІЕ, И НА ПРѢБОЛШОУ ХВАЛОУ ПРѢНЕСОУ
 НИЕ ТВОЕ ПРѢСВЕТОЕ, И РЕКЪ: АМИНЬ. — И ВСЕБЛАГЫИ
 СКОРЫИ ВЪ МИЛОСТИ, ВСЕШЕДРЫИ ОТЕЦЪ НЕБЕСНЫИ ПОСЛОУ-
 ША ОУГОДНИКА СВОЕГО, ПОВЕЛѢ АНГЕЛОУ СВОЕМОУ ВЪЗ-
 ВРАТИТИ ДОУШОУ ВЪ ТѢЛО ЕГО.

О ПРѢСТАВЛЕНІИ БЛАГОВѢРНАГО КРАДЪ
 КИРЬ СТЕФАНА. И СЪ ВЕЛИКИМЪ ТЫШТАНИЕМЪ ПРИШЕДЪ
 ПРѢОСВЕЩЕНИИ ОБРѢТЕ И ПАКИ ОЖИВѢША, И СЪТВОРИ О
 НИЕМЪ ВЪСОУ КОЛЮ БОЖНЮ, ВСЕЛЮБѢЗНА ОУСТА ЕГО ОБЛО-
 БЫДѢ, И ТОПЛАМИ СЛЪЗАМИ ОУМАШТАЕ БОГОЛЮБИМОЕ
 ЛИЦЕ ЕГО, ДОУШЕВНОЕ РЫДАНИЕ КЪ ВЫШНІЕМОУ ВСЫЛАЕ
 ИЗЪ ГЛЪБИНЫ СРЪДЦА СВОЕГО, И СВЕТЫМИ РОУКАМИ СКО-
 НИМА ОБЛѢУЕ И ВЪ ВЕЛИКИИ АНГЕЛЬСКИИ ОБРАЗЪ, И НЕБЕСЬ-
 НОМОУ БНСЕРОУ ПРѢУНСТЪИ КРѢИ И ТѢЛОУ ХРИСТОКОУ ПРИ-
 УЕСТИВЪ ЕГО, И ПОУѢСТЫИ ВСѢМИ ЦАРА НЕБЕСНАГО И

прѣвеликою мнлостію вѣнѣуавъ ꙗго. и тако прѣдасть скетоую доушоу свою въ роуцѣ благодѣтелю своему Христу, и съ миромъ о господи оусыпе, добръ послѣуживъ господакн своему прѣподобіемъ и правдою въседни живота своего. снн же прѣосвещенныи обоюдоу вѣнѣуавъ благовѣрнаго брата своего бывшаго краля кнрь Стефана, въ ангельскыи же образъ нареуень бысть нмъ Симонъ монахъ, и въсьмн уѣстыи земельныи и небесныи вѣнѣуавъ и, и о покон ꙗго благодарныи молитвы въздавъ богоу прѣсельшомоу и къ себѣ въ желана села, и тако положи светыи ꙗго мошти съ светыиъ Сисеономъ отыцемъ ꙗго въ домоу светыи богородиѣ стоудениуѣскыи. И пакы по врѣмени съ велкыиъ уѣстыи прѣнесе и въ домъ спасокъ въ роукотвореныи ѡмоу манастирь въ велнкоую архиепископнию рекомоую Житѣюу, ндеже и дньсь лежитъ тѣломъ небрѣднмъ въсь, по прорѣуѣстоу давндокоу: многыи скръби праведныиъ, отъ въсьхъ нзбавитъ ѡ господѣ, и съхранитъ въсь кости нхъ, и ни ѡднна отъ ннхъ не съкроушитъ се. ꙗже и о семь боголюбивомъ кралю виднмо бытъ въсьмоу отъуѣстоу ꙗго, богоу желашоу мнлость свою на въсьхъ любештннхъ ꙗго, отъ селѣ и до вѣка, аминъ. Снн же прѣосвещенныи оста пакы ѡдннъ, богонзбраннхъ съкрѣстьникъ своихъ лишнвъ се здѣ, и оба въоруживъ въсакыиъ прѣподобіемъ и правдою, и прѣдъпослал и прѣдъ собою къ светѣи и ѡднносѣишнѣи тронѣи, ѡнже ѡднномыслиемъ послѣужнше на земли сѣиште трнѣ, и нзволѣннѣиъ люѣтелеи нхъ, и два богонзбрана на прѣбольше възданнѣи прѣдн възидоста. снн же нзъ юности богомъ наоуѣень въсь страсти ꙗго носити на богодарованон ѡмоу кротости, и тихотоу

свѣтааго доуха велико расоужденіе нмѣе къ благо-
роумнои доушии скоиѣ, ис прѣва теготы многыѣ под-
ѣмлюе собою въ горахъ и въ поустыняхъ и въ монастырехъ
же, по землямъ же и по градомъ, съ цари же и кнезы,
отъ вьсоудоу своѣмоу отъуѣствоу пространство и бо-
гороуроумнѣе събраіе, и сыгы же пакы на єдиномъ оста-
вѣса тегость отъуѣства єго, ꙗко пешти се ємоу вьсѣми
исправленымъ доуховнымъ и тѣлеснымъ.

О благословенни краіемъ кирь Стефа-
номъ сына си Радослава на краіе вѣство.
Прѣселити же се хоте къ небеснымъ благокрѣпнымъ
краію кирь Стефанъ, и божіемъ изволеніемъ и хотѣ-
ніемъ прѣосвѣщеннаго благослови старѣннаго сына
Радослава, ꙗко быти ємоу намѣстѣнкоу по немъ. и
пакы того благослови прѣосвѣщенный, и вѣнчаа єго на
краіевѣство, ꙗко быти ємоу съпрѣстоіьникоу отъуѣства
своєго, и злати се ємоу вѣнчаному краію Радосла-
воу. и съ тѣмъ прѣжысть єдинокъ богу изколи се. и оже-
нивъ єго отъ грѣѣскааго цара кирь Теодора, и обою-
доу оутвѣрдикъ своѣ отъуѣство, и вьсако благокрѣп-
насади въ немъ, и не могы трѣпѣти разоуѣеннѣ ско-
єю когносною съврѣстѣнкоу, и кыноу єдинъ къ єди-
номуу вѣпниканіе дѣнь и ношть, вьсе оупоканіе нмѣе
горѣ къ вышнємоу жикуштомуу на небесехъ, и отъ
того помошти уаіе, кон поуть прѣжде покажетъ ємоу,
по ємоу же пондетъ незабьсьнѣно къ любителю своє-
моу, къ ємоу же и прилѣпи се изъ юности своєѣ; и
того коаю хоте и до коньца сѣтворити, и того благоде-
тню сиѣи ꙗко и слѣнѣе божьствыннымъ докродѣтѣльмъ
оукрашамъ вьсєгда, унстааго дѣвѣства раунтель, съ-
рѣтѣннѣ свѣтымъ, троуба вьсемирѣнаѣ, прѣбольшоу

радоу хотѣ възвѣстити своємоу отъѣзствоу, не оуспѣвъши оуи выноу нмѣе къ благодѣтелю своємоу, прославльшомоу и многыми уоудеса, и желаннѣе нмѣе на отълоуѣеннѣе мирьскыи пѣтуален, и по прѣвомоу обѣщаю хотѣ пакы єдинъ єдинмоу послѣожити, и разгорѣвъ се доушею, и оушзѣвъ се срьдъбною любовнѣю владыкы своего Христа, и позавндѣвъ богоотцоу Давидоу рече шомоу: аште вындоу въ село домоу моего, или възлѣзоу на одръ постелею моею, аште дамъ сынъ оуи ма монма и вѣждама монма дрѣманиѣ и пѣкон колѣнома монма, до нѣдеже обрѣштоу мѣсто господєви и село богоу итѣковлю; и тако да поклоню се на мѣстѣ, нѣдеже стоѣста прѣхнстѣи нозѣ благодѣтеля моего. слышавъ же тѣ благовѣрныйнн краля, сыновъ его, Радославъ, жалость прѣнѣтъ, помышлѣе разлоуѣеннѣе его съ собою; нъ и не колєшитоу ємоу, не възможе его разлоуѣити топлѣаго желаннѣе того, и вндѣвъ оустрьмѣвшѣаго се въ глѣбнѣноу христовыѣ любѣкѣ, и єлико трѣбѣ ємоу бысть на поутѣ, вѣсакыи доволѣ подасть ємоу, златѣ много и нныѣ потрѣбы, єлико трѣбова. благословивъ же благовѣрнааго краля, сыновѣи своего, и съ богодарованою ємоу сѣврѣстнѣю и вѣса уѣда своего отъѣзства, и миръ божнѣи давъ вѣсѣмъ, и тако съ велнкою любовнѣю и съ многыи жалостыи сльзѣамаи благовѣрныйнн краля и вѣса уѣда отъѣзства его растаннѣе сѣтворнше съ добрыи пастыремъ и оуѣнтелемъ и господнѣномъ своимъ.

О пошѣствнн въ Нѣросалнмъ прѣосвѣщеннааго. Снѣ же прѣосвѣщеннѣи когносѣць, ꙗкоже высокопарыи орьлѣ по въздоухоу прѣходе льгѣнѣи крилѣ вѣспрнѣмъ, желѣе въ прѣнесѣсѣнѣи обѣтѣаи поуѣити

прѣжде и сыгы, растрѣзавъ мирьскыѣ пеглаи, и отиде, дроуговашти оставивъ землю своего отчѣства и родъ и братію, и вса земельная земли остави, порекыноуѣ древнѣмоу великому патрѣарху прѣжде реуеному: изиди отъ земли твоѣ и отъ рода твоего, и иди въ землю, въ нюже аште ти покажоу, землю нстауаюшюу медь и мѣзко, на нѣнже оба закона богомъ наута и свѣршнста се Хрнстомъ истиннымъ богомъ нашимъ, рождшнымъ се на земли тон, и вса съдѣлавша нѣнз-реуенымъ промысломъ нашего ради спасеннѣ. тоѣ же землѣ по истинѣ желаніе снн боголюбцы и истиннымъ законоположнмъ своему отчѣствоу, и прншльцы веде се на земли не своѣи, якоже и вси отцы нашн; и свѣтлоу радостноу радоуѣ се послѣдова господаи своему. и добръ сълюдаемъ водителемъ своимъ Хрнстомъ,

(О вѣшствн въ светын градъ Неросалнмъ прѣосвѣщеннаго кнрѣ Савы) и въ светын градъ Неросалнмъ вѣшдъ съподобн се видѣти богосвѣтлоу радость и мѣсто, ндѣже съпасноую моукоу пострада съпасъ нашъ Нисоусъ Хрнстосъ, и всемнрноѣ съдѣмъ съпасеннѣ, и въ жнконоснѣмъ гробѣ трнднѣвнковаѣ, и въскрѣсе бесмртьнъ, и въскрѣси наше ієствство отпадшѣе прѣжде прѣстоупленнѣмъ и въ долныѣ уѣстн землѣ съкѣдено лютымъ мнродръжцѣмъ, прѣблагн же господъ отъ адъскынхъ пропасти изведе древлѣ съвѣданыѣ, яко крѣпкъ и силнь, въсе съдѣмъ на небесн и на земли нашего ради спасеннѣ. и въ светоую и божьствноую црковь вѣшдъ, прѣвеликымъ съмѣреннѣмъ своимъ прѣклоннкъ колѣнъ свон срьдѣчнхъ и доушѣвнхъ и телеснхъ, и два нстоуннка слъзь унстнхъ и топлнхъ излнл обнльно, и облобызд жнкотворѣштн гробъ

владыкъ своего благодѣтеля Христа божолебными
 оусты своими доушевыми и сръдъными, сладце
 охотѣе, яко тоу соушита самого вѣде любителя ско-
 его; и добре насладивъ сръдце свое бесмысленнаго
 живота въ гробѣ възлежавшаго, и вса же смета мѣ-
 ста обывшѣ по редоу, и все свѣтеныя храмы, и
 устыною Голгоотоу, на нѣнже истинное спасеніе
 съдѣи уловколюбивыи богъ нашъ, на устынѣхъ крестѣ
 прѣвнстѣи роуце скон прострь, и отъ прѣвнстѣихъ ребрь
 своихъ излѣи божественною крѣвь свою и водоу, ююже
 искоупи насъ отъ порабощенія вселокъсаваго днѣ-
 вола, и еже окропи владыка прѣустьною крѣвю своею,
 тоудѣ же вѣрныи рабъ его оброси сръдъными ры-
 даннѣи и прѣгорькими слъзми омоуи, не яко по
 дроузе жалоуе, но яко владыуна бестрастнаго истоу-
 ника отъ животворѣннѣхъ ребрь насытае се, яко са-
 мого искомаго обрѣтъ, и гонимаго постигъ, и желе-
 маго насладивъ се, и вса свѣтаи и устынаи мѣста
 ꙗже въ величѣи црькви скетааго въскрѣсенна христова,
 на нѣхъже вольныя страсти подѣе господъ нашъ Нисоусъ
 Христосъ, и устыно всеи устыи принѣсь отъ унстааго
 сръдѣа своего, изъ глѣбины доушевиныя тѣстои и
 тежкою въздыханнѣи приѣмле, на толкныя страсти въ-
 зирае житѣа своего и господа, и любовноу его желе-
 нию оуподобляе се, како бы свѣтыя страсти въобразити
 ѣмоу въ глѣбнѣхъ сръдъныхъ и прѣдъ оумѣи сръдъ-
 ыными положше ѣ, и на нѣ възирающе, прѣити
 прѣльстѣи житѣи се, и да и малы съпострадати го-
 сподевѣ своему подобѣи се, и сръдъною вѣроу
 дѣи извѣшташе о всеи до конѣа хотѣ прѣбольшоу
 добродѣтели съврѣшити, ѣствоу уловѣускою свѣтими

доухомъ покрывено нѣмъ въ богомощи доуши свои, и всѣ желни тѣстени твораше въсоудѣ светнымъ доухомъ наставляемъ.

О вѣшѣстии къ Внтлеюмъ прѣоскештєнааго. И съ уѣстныимъ патрїархомъ свѣтло порадовавъ се, и прѣпоуиноувъ, и по томъ нде въ Внтлеюмъ въ рожденїе господа нашего Нисоу Христа, ндѣже ангели съ пастыри словословамхоу бога пѣтїю на земли рождѣна се, и слава въ вѣшнїихъ прѣвѣзношааше се, и на земли миръ въ уловѣцѣхъ обываашааше се, и бесконъунаа радость въвѣштѣашааше се въсѣмъ любештїимъ рождѣнааго се въ Внтлеюмъ нїоденсїѣмъ. сїю же радость дозре и сїи христолюбѣцѣ, и подобашааше се вѣхомъ ис Перьсиды прїншѣшїимъ на поклонїенїе цѣа небеснааго; нѣ они вѣхїи и отъ поганїе страны звѣздою тѣкмъ наставляемїи, и сїи истїнныи слоужїтель господнь, слоужѣ юмоу прѣподобїемъ и правдою на истокомъ основаннїи апостольсїѣ и пророуьсїѣ, всѣ страстїи владѣуїїе носѣ на сыгражденнїи доушевїномъ и тѣлесїномъ, и въсоу любовь срьдѣуїноу къ юмоу нѣмъ въ свѣтлон доуши свои, и сладость нензрѣуїноу и похвалоу небесноуїю нѣмъ въ боголюбїѣмъ кѣзыїѣ скоємъ, самѣмъ богомъ наставляемъ прїнде отъ дальнїе страны, нїїте възискавъшааго юго и обывнїнтавъшааго юго рѣдїи, и того обрѣтѣ истїннїю подобїе напїсано образомъ сьмѣреннїи юго въ кслехъ лежешїа, и томоу сладїѣ прїкосноувъ се, и поклонїенїе уѣстїю и сьмѣренїе прѣмнїю подобїю владѣцѣ скоїмоу прїнесѣ, съ любовнїю срьдѣуїною облокыза и, на земли омлаждѣна се цѣа небесемъ и земли, и бога ангеломъ и уловкомъ, срьдѣуїннїа оуїннїа горѣ възнѣа на прѣкообразѣ-

ноу ю мѣо добротоу прѣзвѣсноу ю, радѣно съ отыиѣмъ сѣ-
дешааго на прѣстола славы своѣмъ; н окоммоу съпо-
добнѣ сѣ дароу небесьномоу н земельномоу, н съ слоуж-
жештинимъ домоу прѣхнстыи мѣо матерѣ свѣштемикы,
съ мими божьственоу антоурыгню слоужникъ, н жрьтеоу
жнмоу господену своѣмоу принесе въ мѣсто злата н ли-
вана н измырныи коню благооуханьноу на прѣнебесьнымъ
ольтарѣ господену въсьлабъ; н злато много дабъ канро-
соу слоужештинимъ тоу рождѣствоу христовоу, н маныса
тоу родителю своѣмъ въ поминаннѣ н любовнааго си брата
крааи кнрь Стефана, н въсьми благословенъ быбъ, н тако
пакы възврати сѣ въ Нѣросалимъ къ жикоткорештомоу
грокоу; н пакы иде къ уѣстьномоу мѣо слоужителю па-
трѣнархоу Атанасию, н съ мими обоюдоу оутѣшнѣ сѣ
о радостехъ небесьныхъ н пользи доушевыи н о ис-
пракленни законныхъ н о слоужьбахъ божьствныхъ,
н многоу любовь светоу сътежаста междоу собою оба
святнаиника божия, н многашти слоужаста за єдино
светоу антоурыгню оу гроба жикоткорештааго слы-
уна светымъ одѣвниѣмъ, оба богоразлунъна слоужн-
теа н богомыслна разоумьника, истовоу любовь нмоу-
шта божьственоу н волю ангельскоу, истиньна слоуж-
нтелю небесьнааго урьтоа; оба Христоу вънекѣстнѣ-
ша сѣ нзъ юности, оба разоумьнѣи звѣздѣ безнѣуель-
нааго вѣстокомъ науельника Христа, єдиномыслно по-
слоужнста юмоу, єдино прѣмыста на земли.

О шьстени на светыи Сномъ прѣосвѣште-
нааго кнрь Сава. Шьдъ же на светыи Сномъ, ндеже
мати црьквыи прѣждебъ, н ндеже царь небесьныхъ н бла-
дыа ангельскыхъ н уловѣколюбенныхъ богъ нашъ обѣшта-
ноу испавни, прѣсветын доухъ свои изааи богатыи на

СВЕТЫЕ ОУЧЕНИИ И АПОСТОЛЫ, И ИДЕЖЕ ВЕЧЕРА ГОСПОДЬ НАШЪ ВЕЧЕРОУ ТАИННОЮ СЪ СВЕТЫМИ АПОСТОЛЫ, ИДЕЖЕ ПРЪИУСТАМ МАТИ ЕГО ПРЪИУСТОУ ДОУШОУ СВОЮ ПРЕДАСТЬ ВЪ ПРЪИУСТАИ РОУЦЪ СЫНА СВОЕГО И БОГА НАШЕГО; И ТОУ ПОКЛОННЪ СЕ ВЪСЕУЪСТНО И СРЪДОЛЮБНО, И СЛОУЖЬБЕОУ СВЕТОЮ СЛОУЖИЕЪ, И СЛОБЪИТЪИИЪ БЫЕЪ СВЕТЫМИ АПОСТОЛОМЪ, И ДАРОУ ПРЪСКЕТААГО ДОУХА БЛАГОДАТИ СЪМОДОБЛЕИЪ ТАКОЖЕ БЫСТЬ ТЪМЪЖЕ ДАРОДАТЕЛЕМЪ ХРИСТОМЪ.

О ШЪСТЕНИ ПРЪОСКЕШЕНААГО КЪ ЦРЪИОВЪ СВЕТААГО ПОДЪНОЖИЪ БОЖИИ. И НАКЪ ВЪСТАВЪ ИДЕ ВЪ МАНАСТИРЬ ИКЕРЬСКИИ ВЪ ХРИСТОВОУ ЦРЪКОВЬ, ВЪ СВЕТОЕ ПОДЪНОЖИЕ ЕГО; И ТОУ ПОКЛОННЪ СЕ УЪСТНО ПО ПОДОБИЮ БОЖИИ ПОДЪНОЖИИ, И СВЕТОЮ АНТОУРЪГНИЮ СЛОУЖИЕЪ НА МЪСТЕ СВЕТААГО И УЪСТНААГО ДРЪВА, НА НИМЪЖЕ ПРЪИУСТАИ НОЗЪ БОЖИИ ПРИКЕЖДЕИЪ БЫСТА, И ТОУ МНОГО ЗЛАТО ДАСТЬ НА БРАТЪСТВО И НА СЪЗДАНИЕ ПОЛАТЬ ИМОУ, МНОГО ЛЮБЕ СВЕТОЮ ЦРЪКЪВЪ ТОУ, И САМЪ ХОТЕ ПРЪЕМКАТИ ВЪ МАНАСТИРН ТОМЪ, КЪЖЕ И ДЪМЪСЪ СТОМЪ ПОЛАТЫ ЕГО СЪТВОРЕННИИ И ПОМЕНЬ РОДИТЕЛЮ ЕГО И ТОГО САМОГО; И БЛАГОСЛОВИ СЕ СЪ ВЪСЪМИ БРАТЪИИИ.

О ШЪСТЕНИ ВЪ ПОДЪГОРНИЕ ПРЪОСКЕШЕНААГО. И ТАКО ИДЕ ВЪ ПОДЪГОРНИЕ, ВЪ ДОМЪ УЪСТНААГО ПРОРОКА ЗАХАРИЕ, ВЪ РОЖДЕНИЕ УЪСТНААГО ПРОРОКА И ВРЪДЪТЕУЕ И КРЪСТИТЕЛЮ ИОАИИ, ОТЪ ОВОУДОУЖДЕ СТРАНОУ ГРАДА ИЮДОВА; ПОКЛОННЪ СЕ НА МЪСТЕ ЦЪЛОКАНИИ ПРЪСКЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ СЪ ЮЛИСАВЪТОЮ, И ИДЕ ЖЕ ВЪ ДОМЪ ЗАХАРИИИ ТЪМЪЖЕ ПОУТЕМЪ, НИМЪЖЕ И ПРЪИУСТАИ ДЪВЪ МАРИИ ИШТЕ ВЪ ОУТРОВЪ ПОСЕШТИ ХРИСТА ЛЮБИТЕЛЮ ЕГО; И ТАКО БЫИИДЕ ВЪ ДОМЪ РОЖДЕНИИ ИОАИИ, И ТОУ ПОКЛОННЪ СЕ УЪСТНО РОЖДЕНИЮ ДРОУГА ГОСПОДЬНА, И ТОУЖЕ БЛИЗОУ ТАКОЖЕ ПОКЛОННЪ СЕ НА МЪСТЕ, ИДЕЖЕ

оуеѣжа Ёансаветь съ Нолномъ отъ воинъ продовѣхъ; и тоу саоужнѣхъ скетоую митоурѣгню въ црквиѣхъ скетааго Захаріе, и дѣвъ баагослокеиниѣхъ и злато жнкоуштиннѣхъ тоу шерсомъ, и баагослокеинѣхъ ннѣхъ пакы възврати се въ градь господнѣхъ въ Неросалинѣхъ.

О пришьстению въ домъ уѣстънѣоую прѣкедѣннѣоу Нѣоакима и Аны. И пакы иде въ домъ скетааго Нѣоакима и Аны, идеже роднста прѣхунстоую богородицоу, питательницѣоу жнзми ннѣхъ; и тоу блнзоу црквиѣхъ скетааго Михаила арахамгела, идеже господѣ раслабаенааго възденже при оѣлѣхъ коупѣхъ; и на оѣроу поклоништоу поклониѣхъ се уѣстънѣоу стопамъ владѣуѣннѣхъ и рожденнѣхъ прѣхунстѣхъ нѣго матерѣ,

(О въшьстени въ скетаѣхъ скѣтынѣхъ прѣоскѣштѣнааго) и тако иде поутѣхъ тѣмъже, ннѣхъ въкедена бытъ прѣхунстаѣхъ дѣва богородица въ скетаѣхъ скѣтынѣхъ црквиѣхъ, въ ннѣхъ и възрасте; и тоу поклониѣхъ се и на степенѣхъ въсхожденнѣхъ прѣхунстѣхъ, идеже на вышьннѣхъ сѣданнѣхъ въсхожденнѣхъ по кнѣзѣннѣхъ снѣннѣхъ Нѣокова прѣкааго Неранаѣхъ лѣственнѣхъ на лѣственнѣхъ прѣхунстѣхъ, на крахоу же степенѣхъ тѣхъ кысоко мѣсто прѣхунстѣхъ ннѣхъ, идеже ннѣхъ роуки аныгелѣхъ въсхраниѣна бытъ; и тоу поклониѣхъ се, и пакы вънѣхъ црквиѣхъ, идеже принде на роукоу прѣхунстоую прѣхунстааго носѣити Христа, и правѣднѣхъ Симѣонѣхъ дѣлѣхъ нѣго по законоу монсѣоу, испѣлѣннѣхъ законоу конѣуѣлѣннѣхъ, и прѣокоу сѣлѣннѣхъ вѣтѣхъ конѣуѣлѣннѣхъ, а нѣока науѣннѣхъ, и тоу поклониѣхъ се стопамъ баагодѣлаѣхъ своѣхъ и прѣхунстѣхъ нѣго матерѣ,

(О въшьстени въ Гѣтѣснманию прѣоскѣштѣнааго) и тако ннѣхъ вънѣхъ скетааго града, иде въ

Геснаминю, вшыдь въ цркви прѣхнутыи богородице, и устыно поклонение принесе, и целовавъ прѣхнутыми гробъ юе, и тоу слоуживъ светоу линоурыгну при гробѣ прѣхнутыи матере господыи, и пави възврати се въ светын градъ Ниросалимъ.

О шьствени на гороу клеоньскоу прѣоскештенааго. И пави кыставъ нде на гороу клеоньскоу на възнесеніи господыи, отъ ноудожѣ блавыи уловколюбъцъ господъ нашъ възнде на небеса съ млытню, и благослови скетыи апостолы и рождыишюю юго матерь, и наше кыстѣтко съ собою възнесе, посади о десьноу отѣца, и тѣмъждѣ образомъ обѣшита се пави прѣити съ небесъ съ славою; и тоу поклонивъ се по достояиіи юмоужѣ вѣсако колѣно покаамыиѣтъ се небесыиныхъ и землыиныхъ и прѣисподыиныхъ, и слоуживъ светоу линоурыгну,

(О шьствени въ Галнаею прѣоскештенааго) и пави нде въ Галнаею, ндеже господыи нхвали се въскрѣсьшоу нзъ мрѣтвыиныхъ прѣвѣи мѣити се оуученикомъ своимъ скетыиымъ апостоломъ; и вшыдь въ цркви светоу, и сладѣцѣ поклонивъ се въселябѣзному владыцѣ своему Христу въскрѣсьшому нзъ мрѣтвыиныхъ, и въсе просвѣштышому, и того самого прѣнзюмлаю мнаостню обогаиыиѣта добрыи дѣлы, и скетыиымъ апостоломъ оуученикомъ своимъ съвѣрѣстныиѣ мѣивѣиѣта и, нзъ млада за добрыи юго дѣтѣи,

(О шьствени въ Витанию прѣоскештенааго) и тако вшыдь въ Витанию, въ отѣустѣво дреуѣа божии Лазара, югоже въскрѣси нзъ мрѣтвыиныхъ любитѣль юго Христосъ, тоу въ прѣивѣи светоу вшыдь, и поклонение устыно сѣтворѣ на мѣстѣ, ндеже стоимѣста прѣхн-

СТЯН МОУХ СЛОВА БОЖИЯ И БОГА ОТЪ БОГА, ХОВОУИТА ЛАЗАРА ОТЪ ПРЕСПОДЫНИИХЪ, И УЛОВИКОЛЮБИИ ПРЕВРАЩАЮЩЮ ИМНОСТЬ ПОКАЗАВША, И СЛЪЗЫ БОЖЕСТВЕННЫЯ ИЗЛИВША, И ТАКОГО ДОСТОИННО ТОМОУ МѢСТОУ ПРЕСВЕТОМОУ ПРИНЕСЬ ПОКЛОНІЕНІИЕ, НДѢЖЕ БЕЗДНА ИМЛОСРДНА УЛОВИКОЛЮБИИ БОЖИИ ИЗАНН СЕ НАШЕГО РАДИ СПАСЕННИ; И ТОУ ПОКЛОННИКЪ СЕ БОГОМЪ ВОДИТЕЛЬ, И ДАВЪ БЛАГОСЛОВЕНІИЕ ЗЛАТО СЛОУЖЕШТИННЫМЪ ИЕРВОМЪ НА ПОМЕНЬ РОДИТЕЛЕМА ЕГО, И ТОМОУ САМОМОУ И ВСЕЛЮБОВЬНОМОУ БРАТОУ ЕГО, БЫВШОМОУ КРАЛЮ КИРЬ СТЕФАНУ,

(О ИШЪСТЕНИ ВЪ ПОСТЫННИЦОУ ГОСПОДЬНЮ ПРЕОСКЕШТЕНААГО) ТАКО НДЕ ВЪ ПОСТЫННИЦОУ ГОСПОДЬНЮ, НДЕЖЕ ГОСПОДЬ НАШЪ ПОСТИ СЕ .М. ДЛИНН, И ТАКОЖЕ САМОВЕНДЦЪ ЕГО ПИШЕТЪ ЛОУЖА ИКАМЪГЕЛАНСТЬ, ВЪ ТЫ ЖЕ ДЛИН, РЕЧЕ, НЕ ИСТЫ ИИЧЕСОЖЕ, ПОИАЗОУКЕ БОЖЕСТКО И УЛОВИКУСТВО, И ДОБРЫН ОБРАЗЪ ДАКЕ НАМЪ ЛЮБЕШТИННЫМЪ ЕГО, И ХОТЕШТИННЫМЪ ПОСЛАДОКАТИ ИМОУ БОЖЕСТВЕННОМОУ И НЕИЗРЕУЕНОМОУ ЕГО СЫМОТРЕНИЮ. И ТОУ ПОКЛОННИКЪ СЕ УШЪТНО СВЕТОМОУ СТРАДАНИЮ ГОСПОДЬНЮ НАШЕГО РАДИ СПАСЕННИ, И ТОУ ЗЛАТО ИМНОГО ДАВЪ СЛОУЖЕШТИННЫМЪ СВЕШТЕНИКОМЪ ДОМА ГОСПОДЬНА НА ПОМЕНЬ СЕБѢ И РОДИТЕЛЕМА ЕГО И ЛЮБОВЬНОМОУ БРАТОУ ЕГО, И БЛАГОСЛОВЕНІИЕ ТОУ ПРИЕМЪ ОТЪ СВЕШТЕННЫХЪ,

(О ИРНИШЪСТЕНИ НА НОРЬДАНЪ ПРЕОСКЕШТЕНААГО) ОТЪ ТОУДОУНДЕ ВЪ СВЕТОМОУ НОРЬДАНОУ; И ПРИШДЪ НА МѢСТО КУПѢЛНИЩА ГОСПОДЬНА, НДЕЖЕ ГОСПОДЬ НАШЪ ПОТЪРЪ РОУКОИСАНИИ ГРЕХЪ НАШИХЪ ПРАОТЪА ПРЕСТОУПАЕИИ, И ОНЫ НАША ПРИГРЕШЕНИИ СВОИМЪ ИМЛОСРДНИЕМЪ, И ТОЛЬ ДАЛЕЧЕ ОУДАЛИ БЕЗАКОННИИ НАША ОТЪ НАСЪ, ТАКОЖЕ ДАЛЕЧЕ ОТЪСТОЮТЪ ВЪСТОИИ ОТЪ ЗАПАДЪ; И ТОУ ОУИМЫВЪ СЕ ВЪ СВЕТОМЪ НОРЬДАНЪ НА МѢСТѢ, НДЕЖЕ ГЛАСЬ СЪ НЕБЕСЬ

СВЯТАТЕЛСТВОЮ О ЕДИНОВЕДЬМЪ ВЪЗЛЮБЛЕНОМЪ СЫНѢ
БОЖИИ, И НА ТОМЪЖЕ МѢСТѢ ДРОУГОШИНТИ НОРДАНУ ОУ
СТРАХА ГОСПОДЬНЪ СОУХО ШЬСТВЕНІЕ СВОЕ ПОКАЗАВЬШОУ, ПРѢ-
ВЪЕ ИСРАИЛЮ ПРОХОДЕШОУ СЪ КИНОТОМЪ ГОСПОДЬНИИМЪ,
И НА КОНЫННОУ ЛѢТЬ ПАКЪ САМОМОУ ГОСПОДОУ ИРЫНТАЮ-
ШОУ СЕ ВЪ НИЕМЪ. И СИН РАБЪ ВЛАДЫКЪ СВОЕГО ПОДОБЕ СЕ
БЛАГОДѢТЕЛЮ СВОЕМОУ, И КРЪСТНЬ СЕ ВЪ НИЕМЪ, И БЛАГО-
ДАРИ РОДИТЕЛѢ СВОЕГО ТОГОЖЕ ВЛАДЫКОУ ХРИСТА О ВЪ-
СѢХЪ БЛАГЫНХЪ ЕГО.

О ВЪЗВРАЩЕНІИ ВЪ СВѢТЫИ ГРАДЪ ПРѢО-
СКЕШТЕЛАГО. И ТАКО СЪ РАДОСТІЮ БОЖЬСТВЕННОЮ ВЪЗ-
ВРАТИ СЕ ВЪ СВѢТЫИ ГРАДЪ НИЕРОСАЛИМЪ. И ПАКЪ ПОРАДОВА
СЕ СЪ БОГОНОСЬНЫИМЪ ПАТРИАРХОМЪ АТАНАСИЕМЪ, И ВЪ-
СѢМЪ ЦРЬКВАМЪ УСТЬН ВЪСАКЫЕ ВЪЗДАЕ, И ЗЛАТО МНОГО
РАЗДАЕ ВЪСѢМЪ ПО РЕДОУ ОТЪ ГРОБА ГОСПОДЬНЪ, УСТЬН-
НОМОУ ПАТРИАРХОУ И КЛИРОСОУ СВѢТЫЕ ВЕЛИКЫЕ ЦРЬКВИ
ХРИСТОВЫ И ОУБОГЫИМЪ ВЪСѢМЪ, И ЕДИНЪ ОБРѢТЕ ВЪ СВѢ-
ТЪМЪ ГРАДѢ ХРИСТОКѢ, ВЪСѢМЪ ПОДАСТЬ ИЗОБРАЖЕНІЮ ОУТѢ-
ШЕНІЕ. И НѢКОЛНКО КРѢМЕ ИРѢМЬ ВЪ СВѢТЪМЪ ГРАДѢ,
ВЫНОУ СВѢТЛО ТРЪЖЬСТВОУЕ СЪ УСТЬНЫИМЪ ПАТРИАРХОМЪ
О ИСПРАВЛЕНІИ БОЖЬСТВЕННЫХЪ ЗАПОВѢДИИ И О СКОРО МН-
НОУШЕН СЕН ЖИЗНИ,

(О ШЬСТВЕНІИ КЪ ВЕЛИКОУЮ АДКРОУ СВѢТАГО
САКЪ И О ПОУСТЫНЬНОМЪ ПРОХОЖДЕНІИ ПРѢО-
СКЕШТЕЛАГО) ВЪСПИТАНІЕ ЖЕ ПОУСТЫНЬНОЕ НЪЗ МАДА
ИАОУНЪ СЕ ТѢСЬНОМОУ ПОУТИ ГОСПОДЬНЮ, НЕ ТРѢБЕ
ОБЫУНЫЕ СЛОУЖЬБЫ, ПАКЪ ВЪЖДЕЛЪ НА ПОУСТЫНЬНА ПРО-
ХОЖДЕНІИ, НЪЗДЕ И ЗА СОВОЮ ОСТАВЕНЪ СВѢТЫИ ГРАДЪ, И
СЪ ИГОУМЕНОМЪ ЛАВРИОТЬСЬКИИМЪ НИКОЛОМЪ ИЕРОМОНАХОМЪ
И СЪ ПРОУИИИ БРАТІИИИ И НДЕ ПРѢВЪЕ КЪ ВЕЛИКОУЮ ЛА-
КРОУ СВѢТАГО САКЪ; И ТОУ УСТЬНО ПОКЛОНЕНІЕ ПРИ-

принде въ лавроу светааго Савы, и съ светыми братами порадова се, и усты нмъ принесе подарока въсѣхъ по подобию светынѣ ихъ, и много злато давъ въ лавроу светааго Савы, и братъ нарече се едины отъ нихъ, и родители свои напаса въ помень и въселюбзнааго си брата, и тако въ въсѣхъ светынѣхъ цркъвахъ по редоу отъ гроба господня. и тоу прѣбывъ съ нгоуменовъ пакы възврати се въ светын градъ Неросалимъ, и съврати се въ лавроу светааго Ісвѣтныи, и поклонивъ се къ цркви светѣи, и давъ благословенне, светынѣ братнѣмъ живоушнѣмъ тоу, и благословенъ ими нде въ лаврьскоу метохю съ нгоуменовъ, ндеже си имаше отъ прѣва прѣбыванне. и испроси мѣсто на създание монастыра, и дано бысть юмоу отъ нгоумена и отъ въсѣхъ братен, и отъ устынааго патрнрѣха Атанаси, и благословенне приеми обрѣуи црковь светааго и великааго апостола и евангелиста Нѣана богослова на Снонѣ, тоу близоу домоу юго, ндеже бѣ прѣжде пльтскы прѣбывахъ, хране прѣнстоу богородниоу по распетии господни; и тамо въсе добрѣ оуправивъ съ устынѣмъ патрнрѣхомъ о въсѣхъ божѣствннѣхъ потребахъ, и светынѣмъ устын божѣствннѣмъ поуче юго патрнрѣхъ и съ нгоуменовъ лаврьскынѣмъ и съ въсѣмъ братнѣмъ, и о братѣствѣ добрѣ оуправивъ, по създании светынѣ цркви незякъсьнѣно положивъ възвращенне пакы къ Неросалимъ, еже и бысть богу помогающоу юмоу. въсе же поустынѣ вѣтлеѣмскыѣ и морданьскыѣ и въсоу Палестинноу обшѣдъ и въ въсѣхъ цркъвахъ поклонивъ се, и въсе слъзнынѣмъ истоушнѣмъ напльнѣвъ, и живоуштею въ нихъ божѣствною мноостно и своею богатою десннцєю обдаровавъ, и поклонивъ се животворѣшномуу гробоу

господню и въсьмъ светнымъ страстемъ его и въсвѣтъстному его прѣдѣстателю патрирхуѣ Атанасию и въсьмъ светнымъ живѣущимъ въ Иеросалимѣ, и благословенъ богомъ и въсьми светнымъ,

(О възраштенни отъ света аго града Иеросалима прѣосвѣщенна аго) пакы възерати се на вѣстокъ, хоте пакы посѣтити светныя живѣущіе въ Скѣтън Горѣ. се же въсе по смотренню божию бысть, богу въсегда прѣдлагаюшѣму ѣмоу поутн, въсегда доухомъ светнымъ водимъ, и божию благодѣтию покрываемъ, и доухъ светынъ въсегда поуникае въ на немъ, и днѣвнъ небоу и земли, и уоуднъ ангеломъ небеснымъ и уловкомъ земнымъ, богомъ оудостоенъ царьстемъ кышнѣаго, и того благодѣтию яко слышѣ въ вѣсемъ мирѣ просвѣте се, яко давидьскы реишн: ходѣ безъ порока и дѣлае правдоу божию кышнѣимъ и ннжнѣимъ славыиъ ѣсть. отъ града же света аго Иеросалима иде въ светынъ градъ Назарѣтъ тѣмъже поутемъ, нѣмъже и господь его Иисусъ Христосъ на вѣса лѣта шѣстѣнне творашѣ съ родителѣма своимъ отъ Назарета въ Иеросалимъ прѣдъ праздникомъ паскы, и по праздницѣ паскы пакы възрашталашѣ се въ светынъ градъ Назарѣтъ, въ нѣмъже и въспитанъ бысть, какоже пишѣтъ Лѣука ѣвангѣанствъ, въ нѣмъже и жнанишѣ бысть прѣхнстѣнъ его матери прѣжде зачатѣаго, въ нѣмъже и благовѣсти архангѣль Гавриилъ прѣхнстѣнъ дѣвнцѣ, и благословеннѣемъ отъца небесна аго и ошнѣннѣемъ доуха прѣсвета аго бесплѣтныи въплѣти се въ прѣхнстоу дѣвоу Христосъ истиннымъ богъ нашъ. и тоу въшѣдъ въ великоу съборноу цркъкѣ господню, идеже прѣхнстѣнъ божиинъ нозъ бесунислѣно имѣаста хожденнѣе, тоу живѣ-

шоу господоу богоу нашему до испытаннѣ его, и тоу съ любовию поклонивъ се мѣстоу скетомоу божнѣ прохожденнѣ, и жалостнымыи слъзмии желеае, до нѣдеже дасть се ему силѣ и поспѣхъ того самого постигнути, и уловѣколюбное и прѣскѣтлое лице его възрѣти безъ осужденнѣ, и того пакы самого достигшии насытити се его ненасытаемые красоты; и тоу свѣтло и сладыцѣ цѣловакѣ написанаго на образѣ любителя своего Христа, и обѣщѣ въсоу црѣковѣ скетоу, и вѣсьмъ светнымъ поклонивъ се уѣстью, и изиде пакы къ дроугоую црѣковѣ, малыи выше великыи црѣкѣ, нѣдеже прѣжде яви се светымъ арьхангелѣ прѣвнѣстѣи дѣки Марии на стоуденьци; и тоу поклонивъ се мѣстоу прѣвнѣстѣи богородице, бракоу неנסкоу съныи дѣвнѣи, и того стокинию прѣдѣнѣю уоудеснаго повѣстителя прѣскѣтлыи радости, прѣскѣтломоу арьхангелоу Гавриилоу, благовѣстивнѣиому обрадованнѣи радость бесконъуѣною и въсемоу мироу обновленнѣи, и та видѣкъ днѣкѣи изъ дѣвнѣи и нѣнзрѣуена божнѣи промышленнѣи, и уоудеси оуднѣвѣи се, и доуха света испълнѣвѣи се и радости недомыслимыи, и благодареннѣи велико въздакъ благодателю своему, и тоу покон полоуѣнѣи, и слоуживѣи светоую антоуѣргнѣю прѣвнѣстѣи богородици, и давъ благословеннѣи обои и златомъ и светнымъ молнткѣи слоужѣштнѣи тоу свѣстѣиномъ, кнѣросоу прѣсвѣтѣи богородице, и оубогымъ вѣсьмъ, и благословенъ вѣсьми быкъ, и пакы възкрати се отъ града назарѣтскаго на дѣсноую страну, шкоже пишеть о господѣ его келкын Лоука ѣвангелистъ,

(О шѣствѣи на гороу тагорьскоую прѣосвѣстѣнаго) възкрати се, реуе, Иисоу съ отъ Назарета въ снаѣ доуховнѣи въ Галилею; и снѣи прѣосвѣстѣи

НЫИ ОУУЕМНИКЪ ВЛАДЫЦЪ СВОЕМОУ ПОДОБЕ СЕ И СИЛОЮ СВЕТАГО ДОУХА ОПАЛУНЬ СЕ , И ККО ЖЕЛЕНЬ ВЪСЕСГДА ЖЕЛАЕ НА ИСТОУНИКЪ ВОДНЫИЕ , ТАКО И СНИ ККО ДА ВЪДНТЬ ВЪСА ДѢЛА ВЛАДЫКИ СВОЕГО , КЖЕ СЪТВОРИ НА ЗЕМЛИ СЪ УЛОВЪКЪ ШЪСТВОУЕ , И ПОТЪШТАЕ СЕ БОГОМОУДРЫНИИ ОУМОМЪ , ВЪЗВРАТИ СЕ КЪ СИЛѢ БОЖИИИ , БОЖИИ ПОУТИ ИСПРАВКИЕ , И ТАКОРЬСКОЮ ГОРОУ ПОСТИЖЕ , И ДѢЖЕ ПРѢЖДЕ ВЛАДЫКА ЕГО БОЖЬСТВА ЕГО ОБЛНСТА КРАСОТУ , И ГАДЕСЬ ОТЪУ СЪ ВЪШЕ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВОКА И СМЪА ВЪЗЛЮБЛЕИНАГО . И НА МѢСТѢ ТОМЪ СВЕТОМЪ ОЗАРНЬ СЕ БОГОСВѢТЛЫНИИ ОУМОМЪ , ВЪДѢ ХРИСТА ЛЮБИТЕЛК СВОЕГО ПРѢСВѢТЛОЕ ПРѢОБРАЖЕННІЕ СЪ МОИСЕОМЪ БОГОВИДѢЦЕМЪ И СЪ ИЛИЕЮ ОГНЕОРОУЖНИКОМЪ И СЪ ТРЪИИ ВЪЗЛЮБЛЕИНЫНИИ ЕМОУ ОУУЕНИКЪ , И ТОУ ПОКЛОНИНЬ СЕ СТРАШНОМОУ БОЖИЮ ПОДЪНОЖИЮ ПО ДОСТОИНИИ ВЕЛЫКЪНИИ ТРИСЛЪНЪУНАГО БОЖЬСТВА ПРѢБОЖЬСТВЕННИИ ТРОНИЕ , И СЛАВЪ НАСЛАДНЬ СЕ НЕБЕСЪНЫИИ И ПРѢСВѢТЛЪИ СЛАВѢ ЛЮБИТЕЛК СВОЕГО ПРИБЪШТИНЬ СЕ , ПАКИ ВЪЗВРАТИ СЕ КЪ НАЗАРЕТОУ .

О ПРИШЪСТВІИ ВЪ АКТЬ ПРѢОСВЕЩЕНАГО . И ОТЪ ТОУДОУ ИДЕ ВЪ АКТЬ ; И ТОУ ПРѢЕМЪ ВЪ ГРАДѢ ВЪ ДОМОУ СВЕТАГО НИКОЛА ВЪ ЛАВРЬСКОИ МЕТОХИИ , И ОБРЪТЪ КОРАБЛЬ ИДОУШТЪ ВЪ АНАТОЛИЮ , И ВЪСѢДЪ ВЪ НЬ ИДЕ БОГОУ ПОМАГАЮШТОУ ЕМОУ И СВЕТОМОУ ДОУХОУ ПОСПѢШЬСТВОУЮЩТОУ , ИДЕ ПРАВО ВЪ АНАТОЛИЮ , ИДЕЖЕ ХОТѢШЕ ПРѢОСВЕЩЕННИИ . И ПРИСТАВШОУ КОРАБЛЮ , И ПОСЛАА КЪ БЛАГОВѢРНОМОУ ЦАРЮ КАЛОМНОУ , ККО ДА ДАДОУТЬ ЕМОУ КОНИ , ДА ПОДКНИГОУТЬ СТАМЪ ЕГО ОТЪ МОРА . И ПОСЛАА ЖЕ ЦАРЬ КОНИ , ЕЛНКО ТРѢБОВАШЕ ПОСЛААНИИ . И ТОМОУ БЫВШОУ ,

(О СЪСТАННІИ СЪ БЛАГОВѢРНЫНИИ ЦАРЕМЪ КАЛОМНИЕМЪ ПРѢОСВЕЩЕНАГО КИРЬ САВЪ) И САМЪ ПРѢОСВЕЩЕННИИ ИДЕ КЪ БЛАГОВѢРНОМОУ ЦАРЮ , И СЪ ЛЮ-

Божію приѣтъ и царь яко божіа оученика и сына савды-
ника светыннѣ, и вселюбѣзнѣ оучредивъ и, и мѣсто
поклонно дасть ѿмоу на прѣкываннѣ, отъ тоудоу и отъ
стола своего давъ ѿмоу катрьгоу съ образомъ царь-
скыи и съ уловкы правештннн корабль, и вѣложьше
къ нѣ все соуште потрѣбы прѣосвештенааго; светын же
порадова се съ царемъ, и боголюбно и скетолѣпно съ-
твори съ нымъ растаннѣ благовѣрнын царь, и злато
много дасть ѿмоу на потрѣкоу, и другоу на разданнѣ
светыннѣ цркъвамъ въ Скетън Горѣ; такожде и боголю-
быва царица, по неже знааше прѣосвештенааго ѿште жн-
коу соуштоу отцоу ѿе благовѣрномоу царю кнрь Тео-
роу Ласкароу, и за нѣ многолюбовна ѿго видѣла бѣ
съ отыцемъ си, и того ради прѣбольше дары дасть ѿмоу,
и множанис злато, якоже прѣжде бѣ видѣла отца сво-
ѿго, ово на потрѣкоу ѿмоу, ово на разданнѣ светыннѣ
урмыцемъ живкоуштннѣ въ Скетън Горѣ. и тако миръ
божнн подасть нма прѣосвештенин, и благословивъ ѿ и
рожденою нма, сына ѿю кнрь Теодора, и все царство
ѿю, и нзиде отъ ннхъ, и вѣсѣдъ на катрьгоу, вѣда се
вѣлнмъ морьскыи. и богоупомагаюштоу ѿмоу, и прѣ-
уистън ѿго матерн, добръ окрмляюштоу корабль ѿго,

(О прнстаннн въ Светоую Гороу корабля
прѣосвештенааго и шѣствнн въ лавроу и-
верьскоу) приведе и въ Светоую Гороу, ндеже бѣ и
вѣспитала и прѣкѣ, и прнста подъ лавроу нверьскоу.
самъ же прѣосвештенин нзиде нзъ корабля съ слоуже-
штнннн ѿмоу, а кораблю повеле нти по мороу и прн-
стати въ лавроу катопедьскоу, и тоу нзложн правды
ѿго; нзъ юности бо тоу пострнгъ се и многыи добро-
дѣтън показа, и себѣ нмѣше манастирь тѣ. и самъ нде

въ лавроу нверьскоу, и тоу поклонивъ се светѣн богородици нверьскыи лавры, рекомѣи Порѣтантисн, и съ братиѣми благословивъ се, и много веселие приѣмьше братиѣхъ о богоноснѣхъ, и оутѣшивъ се съ ними доуховно и тѣлесно, и отъ злата царева давъ имъ благословеннѣ, и цѣловавъ цркви прѣсвѣтыи богородице, и миръ божии давъ братиѣмъ всѣмъ, и вьсѣхъ на конѣхъ възнде въ Карнѣ.

О пришествии въ Карнѣ прѣосвѣщеннаго. И пришедъ въ протато къ матери всѣмъ црквиамъ светогорьскыимъ, и поклонивъ се прѣсвѣтѣн богородици рекомѣи Карнотисн, и спрѣва хранительницѣи еѣго, и благословивъ се съ прѣподобныимъ отцемъ протомъ и съ всѣми светыми братиѣми, съ съборомъ свѣтыи богородице, и съ тѣми порадовавъ се доуховно и тѣлесно, и давъ благословеннѣ злата протоу и всемоу събору свѣтыи богородице, и благословивъ се съ протомъ и съ всѣми братиѣми, и тако възнде къ любовнѣи си келии къ скетомоу Сакѣ, и тоу покон полоучивъ, и съ братиѣми оутѣшивъ се, приѣмъ же прѣбольше дръзновение клдыкы своѣго Христа, и благодарнѣи еѣго о всѣхъ благомыхъ еѣго, еже отъ прѣка и до нынѣ прѣбогатоуи милость показоуи о немъ, яко бо въ кѣкы милость еѣго на всѣхъ любештнхъ еѣго не оскоудѣтъ.

О пришествии въ лавроу свѣтыи богородице ватопедьскыи прѣосвѣщеннаго. И тако нде въ лавроу свѣтыи богородице ватопедьскыи, и поклонивъ се светѣн богородици, и миръ давъ всѣмъ братиѣмъ, и тоу веселие приѣмьше о немъ братиѣхъ, и оутѣшивъ се съ ними доуховно и тѣлесно, посылѣ же корабль вьспетъ къ царю, и соуштеи въ немъ благосло-

БНЬ И ОБЪДЪРОВАТЬ, И БЛАГОДАРЬМОУ МОЛНТКОУ МАПН-
 САВЪ КЪ ЦАРИЮ О ВСЬХЪ БЛАГОДѢТЕХЪ ЕГО, КЖЕ СЪТВОРИ КЪ
 МНМОУ БЛАГОВѢРЬНЫИ ЦАРЬ. САМЪ ЖЕ ПОУИНОУЕВЪ ТОУ КЪ
 МАНАСТРИИ, СОУШТИ ЖЕ КЪ ПОУСТЫИИХЪ И КЪ ГОРАХЪ СЛЫ-
 ШАВЪШЕ ПРИИШЕСТВЕНІЕ ПРЪОСВЕШТЕНАДО, И БЛАГОДАРЕШТЕ
 ПОСЪИТЕЛЪ БОГА И МНЛОСТИ ПОДАТЕЛЪ, И ДРОУГЪ ДРОУГОУ
 ЗАВИДЕШТЕ ПО ПРЪВМОУ ОБЫУАЮ ТЕУАДОУ, РАДОУЮШТЕ
 СЕ О ПОСЪИТЕМНИ ПРЪОСВЕШТЕНАДО; И ВСЬХЪ ПРИЕМЛЕ
 СЪ РАДОСТИЮ ОБЛОБЫЗАШЕ, И КСЬХЪ ОБЪДРОУЕ ПОСЫ-
 ЛАШЕ, ДОУХОВЬНО И ТѢЛЕСЬНО КЕСЕЛЕСЕ. И ОТЬ ТѢХЪ СКЕ-
 ТЫИХЪ МОУЖИИ ОСТАВЪШИИ КЪ СКЕТЪИ ГОРЪ РѢШЕ МИ, ИЖЕ
 САМОВИДЪИ БЫШЕ ПРЪСЛАВЬНЫИ ДѢЛОМЪ ЕГО, АНГЕЛА
 ЗЕМЛНАДО И НЕБЕСНАДО УЛОВЪКА ИМЕНОВАДОУ И; И СЕГО,
 РЕУЕ, БОГЪ ЗА ПРЪВЕДНИКОЮ МНЛОСТЬ СВОЮ КЖИ КЪ КОМЪ-
 УИНОУ КЪКЪ КЪ СКОЕ УЛОВЪКОЛЮБЕНІЕ ОБАКЪ, ЗА МНЛОСТЬ
 СВОЮ БЕСУИСАЛНОЮ, ЮЖЕ ИМЪЕ ИС ПРЪКА НА РОДЪ УЛО-
 КЪУБСЦЪМЪ БОГЪ И ПРЪУИСТАИ МАТИ ЕГО И НА УРЬНИЦИИХЪ
 СВЕТОГОРЬСКИИХЪ. СЕГО МОЛНТКАМИ СКЕТЫИИ И БОГОРАЗ-
 ОУМЬНЫИМЪ ЕГО РАСОУЖДЕНІЕМЪ НИКОГДАЖЕ НЕ ОСТАВИ
 РОУКИ ЕГО ПРАЗДНЫ ЗА ЛЮБОВЬ, ЮЖЕ ИМАШЕ НА УРЬНИ-
 ЦИИХЪ И НА ОУБОГИИХЪ, ИЪКАКОУ НЕДОМЫСЛИМОЮ ЛЮБОВЬ,
 КЪ ДРОУГОУ ПРИЕМЛАШЕ КОГО НА ЛЮБОВЬ ТВОРЕ, И РОУКОУ
 ПЛЪНОУ ИМЪЕ ЗЛАТА, КЪЛАГАШЕ КЪМОУ КЪ НЪДРА; ИЛИ ПАКИ
 ТОЮЖДЕ ЛЮБОВНЮ ПРИЕМЛЕ КОГО, РОУКОУ ЕГО КЪ СВОИ НЪ-
 ДРА КЪЛОЖЪ ГАЛОЛАШЕ: КЪЛНКО МОЖЕШИ КЪЗЫИ, И МОЛИ
 ЗА МЕ; ИЛИ ПАКИ ПОУТЕМЪ ИДЫ ВИДЪШЕ ИЪКОГО ПОУТЕМЪ
 ИДОУШТА, И РАЗДРЪТА НОСЕШТА, ИЛИ УРЬНИЦА ИЛИ ПРЪСЕН-
 ТЕРА ИЛИ ПРОСТА, НИКОЛИЖЕ НЕ МИНОВАШЕ ЕГО ТАКО НЕ
 ПОМИНОВАВЪ ЕГО, ИЪ ПОДАДЪШЕ КЪМОУ, БОГЪ КЪ РОУКОУ КЪЛА-
 ГАШЕ, И СВОИ МОУ УЕСТЬ; КЪ ДРОУГОИ БОЖНИИМЪ ПРОМЫ-
 СЛОМЪ ИГДА БЫКАШЕ КЪ ГРАДЪ, И ОСКОУДЪВАШЕ КЪМОУ

трьбование еже дати юмоу оубогиныи, ои же повелѣ-
вааше единомуу отъ служивитиныхъ юмоу: веде ме на
трыгъ, и продан ме на златѣ. и многаша проданъ бы-
вааше, подобе се владыцѣ своемуу проданомуу юго ради
и пороугануу и за ланнитоу оударенуу, и собою коупле-
нои пакы подавааше не имоутинымъ; и тако дѣни житиихъ
своегоу прѣпроводи, и на земли уести себя не поштедѣ,
ни вѣса къ небеснымъ прѣдпослаа, еже и обрѣте.

О пришьствни прѣоскештенааго въ ла-
вроу скетые богородице хиландарьскые. Отъ Катопеда же иде въ Хиландарь, къ роукотвореныи
юмоу манастирь, въ лавроу скетые богородице хилан-
дарьскые, и тоу поклонникъ се свѣтъ богородици и гро-
боу свѣтааго Симеона, и уеда своимъ добръ посѣтивъ доу-
ховно и тѣлесно, и послаа товары, и прѣнесоше
правды юго отъ Катопеда въ Хиландарь. И тоу прѣ-
бывъ ѿлико доспѣ, и благословникъ вѣса уеда своимъ
и нгоумена съ братиимъ,

(О пришьствни въ градъ Солоуиъ, и о съ-
станни съ царемъ и пошьствни къ земли отъ-
уства прѣоскештенааго) тако понде къ Солоу-
ноу. и приидѣ въ солоуиьскыи градъ, поклонивъ се све-
томуу Димитрию, и цѣловавъ устыноу ракоу юго, и
такъ съста се съ скатомъ си царемъ кнрь Теодоромъ. и
въселяющею веселіе сътвори царь о прѣоскештенемъ,
и прѣбы съ царемъ о вѣсемъ добръ; и ѿлико трѣбоа на
поуть, подасть юмоу царь; и любежно растаніе сътвори
съ царемъ. и тако иде въ свое отъуство. и приидѣ юмоу
се юмоу къ земли отъуства юго, слышавъ благовѣрнымъ
краль сыновъ юго Радославъ шьствни прѣоскештенааго,
и послаа къ сърѣтению юго. и радость и веселіе при-

КАШЬМЕ УЕДА ЕГО, ОУСЛЪЗТОШЕ БОГОМОСНААГО ОУУНТЕМА
СКОМО. И СЫСТАЪ СЕ ПРЪКЪМЕ СЪ КРАЛЪМЕ, И СЪ ВЪСЪМН
УЕДЪ ОТАУЪСТВА СВОЕГО, И БЛАГОДАРИ КОГА ОТЬЦЪ СВОИЪ
И ВЪСА УЕДА ЕГО РАДОСТИ ИСПЛЪНИШЕ СЕ, ВЪДЪВЪШЕ ОУ-
УНТЕМА СВОЕГО И ГОСПОДИНА.

О ПРИШЪСТВНИ КЪ ЛАВРОУ СВЕТЫЕ БОГОРО-
ДИЦЕ СТОУДЕНИУЪСКИЕ ПРЪОСКЕШТЕНААГО. И
ПРИШЪДЪ КЪ ЛАВРОУ СВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ СТОУДЕНИУЪСКИЕ,
И ПОКЛОНИЪ СЕ ПРЪСВЕТАИ БОГОРОДИЦИ И МОШТЕМЪ ПРЪ-
ПОДОБНААГО ОТЬЦА СИМЕОНА, И ЦЪЛОВАВЪ ВЪСА УЕДА ДОУ-
ХОУЪНААГО РОЖДЕНИИ, И БЛАГОСЛОВИВЪ ВЪСЪХЪ, И СЪ НИМИ
ПРИШЪМЕ ВЕСЕЛЕНЕ ДОУХОУЪНО И ТЪЛЕСНО,

(О ПРИШЪСТВНИ ПРЪОСКЕШТЕНААГО КЪ ДОМЪ
СЪПАСОВЪ КЪ ВЕЛИКОУЮ АРЪХИЕПИСКОПИЮ) И ОТЬ
ТОУДОУНДЕ КЪ ДОМЪ СЪПАСОВЪ КЪ ВЕЛИКОУЮ АРЪХИЕПИСКОПИЮ,
РЕКОМОУЮ ЪНТЬУОУ, И ТОУ ПОКЛОНИЪ СЕ СЪНАОУ ВОДИТЕЛЮ
СКОМОУ И ПРЪУНСТЪИ ЕГО МАТЕРИ, И СЪТКОРИВЪ МОЛЯТКОУ
ПОКОИНОУ НАДЪ ГРОБОМЪ ЛЮБОВНААГО СЕ БРАТА КРАЛЪ КИРЪ
СТЕФАНА, И МИРЪ БОЖИИ ДАВЪ ВЪСЪМЪ УЕДОМЪ СВОИМЪ
И СЛАДЪКОЕ ЦЪЛОВАНИЕ, И КЪЗДЪВЪ КЪ ВЪШЪНЬМОУ ПРЪ-
ОСКЕШТЕНЪИ РОУЦЪ СВОИ, И БЛАГОДАТЬ ВЪЗДАВЪ ИМОУ ВЕ-
ЛИКИЕ РАДИ МИЛОСТИ ЕГО И СКОРААГО ПОСЪШТЕННА ЕГО,
РАДОСТЬ ЖЕ БОГОСЪВЪТАОУЮ ПРИЕ КЪСЪ АНЪКЪ ОУУЕНИИ ПРЪ-
ОСКЕШТЕНААГО, ВЪДЪВЪШЕ ПРИШЪСТВНИЕ ГОСПОДИНА СВОЕГО;
И ОТЬ ВЪСЪХЪ ЗЕМЛЪ ОТЬУЪСТВА ЕГО ТЕУААХОУ ВЕСЕЛАМИ
ПОГАМИ НА БЛАГОСЛОВЕННИКЪ ПРЪОСКЕШТЕНААГО, И БЛАГО-
СЛОВЕНИИ ВЪШЕ И ПООУЕНИИ ПРЪОСКЕШТЕНИМЪ; И ДОУ-
ХОУЪНОЮ РАДОСТИЮ ИСПЛЪНИСЪИ КЪЗЕРАШТААХОУ СЕ ВЪ СКОИ
СИ. ПОКОИ ЖЕ ПОАОУУНЪ, И СЪГЛЕДА ВЪСА ДЪЛА СВОИ ТЕО-
РИИ ВЪ ДОМОУ СЪПАСОВЪ, И НЕДОМОУЪАМИ ИСПЛЪНИАХОУ
СЕ, А ПРЪКОЛАША НАУМИАТИ ПОВЕАНЪВАНШЕ, ИЖЕ ПРЪДЪЛЪС-

ЖАЛАНЕ НА ЛЯПОТОУ ДОМОУ БОЖНЮ. САМЪ ЖЕ ВЫНОУ НЕОСЛА-
ВНО НЕБЕСЬНАГО ОУУЕНИИ ПРИДРЪЖАЛАНЕ СЕ, ПОМИНАЕ НА
ВЪСАКЪ УАСЪ СЕТОПЪЛАНЦА ДАВЕНДА: ВЪЛЖЕНЪ МОУЖЪ, ИЖЕ НЕ ИДЕ
НА СЪБЪТЪ НЕУЪСТИВНИКЪ И НА МОУТИ ГРЪШНИКА НЕ СТА И НА
СЪДАЛИШТИ ГОУБЕНТЕЛЬ НЕ СЪДЕ; НЪ ВЪ ЗАКОНЪ ГОСПОДЬНИ ВО-
ЛѦ ИГО И ВЪ ЗАКОНЪ ИГО ПООУУНТЬ СЕ ДЪНЪ И НОШТЬ. И ТОГО
ВЪЛЖЕНАГО МОУЖА ВЪСА ДЪЛА НЪ ЮНОСТИ ВЪСПРИЕМЪ, И ВЪ
ЗАКОНЪ ГОСПОДЬНИ ПООУУАЛАНЕ СЕ ДЪНЪ И НОШТЬ, ВЪСЕАМЕНЬ-
СНОЕ ПРЪЛЪКЕ ПРИЕМЪ ЗАКОНОПОЛОЖЕННЪ, И ВЫШЕ ПАКЪ ДО-
СТИГЪ ИКРОСААНЬСКАГО ИСПРАКЛЕННЪ, И ОКОЕ ДОБРЪ СЪЛО-
ЖЕНЪ, И ОТЪ ОБОЮ ЛОУУЪШЕ ПРЪБНРАКЕ ОУТЕРЪЖДАЛАНЕ НА
ПРЪБЫВАННЪ ВЫНОУ БОУДОУШТЕЮ; И ТАКО СПЪЖАЛАНЕ, ИСПРАВ-
ЛАНЪ ПРЪКОНЬНОЕ ОУТЕРЪЖДЕННЪ И ЗАКОНЬНОЕ ИСПРАВЛЕННЪ.

О ПООУУЕНИИ ОУУЕНИИ ПРЪОСВЕЩЕНАГО.
И ОУУЕ ОУУЕНИИ СВОЕ ДЪНЪ И НОШТЬ, ГЛАГОЛЪ ИЖАНЬ-
ГЕАИЕМЪ: АЗЪ РОДНЪ ВЪ, УЕДА; ПОДОБЬИ МНЪ БОУДЪТЕ,
И СЪ ЛЮБОВНЮ СПЪЖИМО ПОДЕНЪАНТЕ СЕ, ЛЮБИМНИЦИ МОИ;
ВЪСАКЪ БО ПОДЕНЪАНЕ СЕ ОТЪ ВЪСЕГО ЗЪЛА ТРЪЖЕНТЬ СЕ; ДА
И ВЪ СЪ СТРАХОМЪ ДРЪЖЕШТЕ ВЪРОУ БОЖНЮ, И ВЪСЕ ЗАПО-
ВЪДИ ИГО БЛАГОУЪСТЬНО СЪБЪРЪШАНТЕ, НЕ СВОИМЪ ПОДЕН-
ГОМЪ ОУПОВАЮШТЕ УЪТО ОУСПЪТИ НИ СНАЮ СВОЮ, НЪ
КОЖИЮ МОУДРОСТНЮ ВЪРАЗОУМАШЕМИ, И СИЛОЮ ИГО ОУ-
КРЪПАШЕМИ, И ВЪСЕМОШЬНОЮ ЛЮБОВНЮ БОЖЬЕСТЬНОЮ,
ПО ИМЕЖЕ САМЪ БОГЪ ПРЪСКЕТЫИ СВОЕМОУ СЫНОУ ВЪЗЛЮБЛЕ-
НОМОУ ПРЪДЪЛАЪ НЫ ЕСТЬ, ДА ТЪ САМЪ ТВОРИТЬ ВЪСЕ СВОЮ
ЛЮБОВНЮ ПО СКОЕИ ИГО ВОЛИ, ИЖОЖЕ ОТЪНЪ ИГО ЛЮЕНТЬ,
И ТЪ ВЪЗЛЮБИ НАСЪ, И ВЪСЕЛИ СЕ ЛЮБОВНЮ ВЪ СРЪДЬЦА НАША,
ДА И НАША ДОСТОИМО ПАУЕ ВЪЗЛЮБИТИ ИГО, И ПРИБЛИЖИТИ
СЕ КЪ НИЕМОУ ЛЮБОВНЮ ЗАКОНЬНОЮ, И ПОСЛЪДОВАНИЕМЪ
СВЕТЫНЪ СТРАСТИИ ИГО, И ПОСЛОУШАНИЕМЪ ЗАПОВЕДИИ
ИГО, И ОУУЕНИЕМЪ СЛОВЕСЪ ИГО, И СЕТОЮ МОЛАНТЕЮ ИГО,

ꙗкоже реуе мѡлѣ бога о҃тца о скетыхъ апостолѣхъ, и
 по томъ и ѡ вѣсѣхъ нже тѣхъ словесы вѣроуѹтъ къ не-
 моу , и ꙗко прѡси о҃у о҃тца светааго любовь нго дати
 намъ вѣсѣмъ, глаголю: о҃тче светын, хѡишоу да нѣже
 ꙗсмь азъ, тоу и си да боудѹтъ, да видѣтъ славоу мою,
 и любовь, ꙗкоже ме ꙗси възлюбилъ прѣжде съложени
 мироу , да боудеть и въ снхъ ꙗко въ насъ , и проуе.
 тѣмъже самъ господь вѣсе дарѹиеть намъ то҃ице отъ
 о҃тца, и самъ приимъ и любовь ны испросилъ, и доу҃хъ
 скетын посылалъ , и самъ се въ вѣсе вѣрныи любовню
 вѣселилъ , да о҃уже и живѹиште не себя живѹтъ , ꙗ
 господевн живѹиштому въ срьдцихъ нхъ и въ доу҃сахъ
 вѣрныи и владѹишоу ныи и хранишоу ꙗ отъ вѣсѣ-
 кого зѣла и сего вѣка и прѣидѹишааго. да ꙗьма же
 хѡишемъ богоу о҃угодити , да прѣзримъ жизнь сню , и
 богъ за то не прѣзритъ насъ, нь любовню своєю при-
 метъ ны. да, уѣда мѡм, послоушанте госнода бога сво-
 его и сына Нисоу Христа сына божия, нже вѣсѣмъ ны
 повелѣ, глаголю: ненавидѣти доу҃ше свое въ миръ семь,
 глаголю: да въ жизни вѣчныи съхраните ю. снѣ бо жизнь
 коньѹакаетъ се; да каѣ ны польза, реуе господь, аште
 и въсь миръ приобрѣишемъ, а доу҃шоу свою отъштетимъ
 или погоубимъ? или уѣто дамъ нзмѣноу ꙗ доу҃ши своен,
 ꙗкоже нѣсть въсь миръ достоинъ? и миръ бо съ въсь въ
 зѣлѣ възлежитъ, реуе Иоанъ евангелистъ; тѣмъже, реуе,
 не любите мира сего ни ꙗже нѣсть къ миръ семь; вѣсе
 бо нѣсть ꙗже къ миръ семь похоть плѣтская и похоть
 оу҃ню и грѣдость житиѣ, и нѣсть отъ о҃тца, нь отъ мира
 сего нѣсть; и миръ съ въсь мимоходитъ и похоть нго; а
 творѣишн волю божню прѣбывають въ вѣкы. ꙗкоже
 апостоль братъ господень реуе: нже нзволитъ дроу҃гъ

СКЕТОУ СЕМОУ БЫТИ, ВРАГЪ БОЖИИ БЫВАЮТЬ. СЕГО РАДИ ПОДОБАЕТЕ НАМЪ ВЪРЪНЫМЫ НИУЛТОЖЕ НЫТИ ЖИЗНЬ СЮ, И НЕ ПОГОУСИТИ СЕ КЪ НИИ, И НЕ ВЪЗНОСИТИ СЕ ВЪ НИИ, НИ МНОГАМЪ НЫННМЪ ТРЪБОКАТИ НИ БЛАГУАННМЪ НЫТИ ВЪ СЕБѢ, НИ ХВАЛИТИ СЕ ВЪ ПОУСТОИИ СИЕ ЖИЗНИ СОУШТЕ, ПАЧЕ ЖЕ СМЪРЪТИИ И ПОГИБЕЛЪИИ. НАСТЪ БО НИКОМОУЖЕ НАСЪ ОСТАТИ ЗДЕ, НЪ ВЪСЪМЪ МЫ ЕСТЬ ОТИТИ ОТЪ СОУДОУ. ДА ПАЧЪИТИТЕ СЕ, УЕДА МОЖИ ДРОУЖИ, КЖО ДА ДОБРЫМЫИ ДѢЛЫ СВОИИ ОУГОДНА СЪТВОРИТЕ ПРЪДЪ ГОСПОДЕМЪ БОГОМЪ ВАШИМЪ, И КЖОЖЕ МЕ ВИДИТЕ, ПОСЛАДОУИТЕ МНЪ, И ИДЪТЕ ПО МНЪ, И НЕ ОБЛУНИТЕ НАСЪ ВЪСЪХЪ КРЪИИТЕЛЪ ВЪУНЫИХЪ БЛАГЪ ВЪ БЕСКОНЪУНЫИХЪ ВЪКЪ, ГОСПОДЪ НАШЪ Иисоусъ Христосъ СМЪ БОЖИИ, ПРЪМОУДРОСТЬ ОТЪУА И СИЛА, СЪКРЫШАЕ САМЪ ВЪСЕ ДОБРОЕ СВОЕЮ СИЛОЮ, И БЕЗЪ ТОГО НИКТОЖЕ НЕ МОЖЕТЪ НИКОЕМОЖЕ ДОБРА СЪТВОРИТИ. ТЪ БО ЕСТЬ НАСТАВНИКЪ ВЪСЕМОУ ДОБРОУ И ОУЧИТЕЛЬ БЛАГЫИ И БОГЪ МНОГОСТЫИИ; ТОГО ПОДОБАЕТЕ НА МОЛТИ ДОУХОВЕМО И СЪМЫСЛМО И БЛАГООУММО, НИТИМЪЖЕ НИТЪМЪ ПЕКОУШТЕ СЕ, РАЗКЪ УИСТЫЕ И ПРИЛЕЖЪИИЕ МОЛНЕМЪ КЪ НИЕМОУ, КЖОЖЕ АПОСТОДЪ ПАВЪЛЪ ВЪ ИОКЕЛЪИИ ГАЛГОЛЮЕТЪ: ПРОШЕННИИ КАША ДА СЪКАЗАЮТЪ СЕ КЪ БОГОУ, СИ РЪУЪ, ВЪ МОЛНТЕВЪХЪ; И ПАКЪ ТЪЖДЕ: ДОУХОМЪ ХОДИТЕ, И ПОХОТИ ПАЧЪСКИ НЕ СЪВЕРШАИТЕ, НЪ ИСПЛЪНИТЕ СЕ ПЪСНЪИИ И ПЪННИ ДОУХОВЪИИИИ, ПОЮШТЕ И ПРЪПОЮШТЕ ВЪ СРЪДЪЦИХЪ ВАШИХЪ ГОСПОДЕВИ, И ПОДВИГИТЕ СЕ КЪСИ ТЕШИТИ ПО СЪТЪЗАХЪ ЗАПОВѢДИИ ДОУХОВЪИИИИ, ДОУХОМЪ СВОИМЪ МОЛЕШТЕ ГОСПОДА БОГА СВОЕГО ВЪСЕГДА. ТО БО ЕСТЬ ПРЪКО И ПОСЛѢДНЪЕ ДѢЛО НЕПРЪСТАИМО И БОГООУГОДНО МОЛЪИИИ И МОЛНТЕМЪ КЪ БОГОУ, ПЕКОУШТЕ СЕ ПРЪВЕДЪИИ БЫТИ, ВЪЗНРАЮШТЕ НА БЛАГОДѢТЬ СОУШТОУЮ НА ВАСЪ, ЦѢЛОМОУДРЪНО И ОПАСЪНО ЖИВОУШТЕ ВЪ НЫНДЪШЪИЕМЪ ВЪЦѢ, ИСКОУ-

поушште вѣзмѣ, яко дѣннѣ зѣли соутъ. тѣмъже разоу-
мѣнѣте убо есть воля божия, блага и оугодна и сѣкрѣ-
шена, и прѣдѣстанѣте тѣлеса ваша жрътвоу живоу, сло-
весною слоуженнѣе, не съобразоушште се къкоу семоу,
нѣ съобразоушште се къ обновленнѣе оума вашего, бла-
гословеште господа бога вашего, и молеште и слакеште
и призываюште и въсе дѣни житиѣ и редуу светыхъ, и житиѣ
вѣчноую приимете о Христѣ Иисусѣ господи нашемъ,
емуоуже слава и дръжава съ отцѣмъ и светымъ доу-
хомъ, и нынѣ и прѣсно и къ вѣкы.

О прѣбывающѣи прѣосвѣщеннаго въ домоу
сѣпасова. Прѣбывае же прѣосвѣщенныи въ великомъ
архиепископни, богогласныи и богомыслныи крым-
яни, прѣмоудростнѣю слова окрѣпѣе црковь божню
прѣсвятлоую яко невестоу христовоу, прѣдѣстанѣти ю
хоте Христоу женихоу небесномоу, и въсѣмъ правовѣр-
нымъ сладкоу кнѣзненнѣмъ, и прѣмоудростнѣю божьствѣ-
ною крѣсноу, и хытростымъ разоума юго прѣпоудноу
извѣстнѣю обоюдѣ постави ю, въ нѣмъже въсѣхъ вѣрныхъ
срѣдѣца исповѣдаше се отцоу небесномоу, и вѣр-
нымъ извѣсти се слава отцоу и сыноу и светомоу доу-
хоу; и въ благовѣрнѣи рожденнѣи обновленнѣи быше банѣю
пакыбытиѣи доухомъ светымъ знаменаннѣи, и богоу
отцоу прѣданнѣи быше светымъ крѣщеннѣемъ, въ нѣмъже
и самъ прѣосвѣщенныи не дастъ пространа сына оумѣ
сконѣи ни брѣвѣмѣи своимъ дръманнѣмъ, въсе уасы дѣне-
вныѣи и ноштьныѣи спѣе и прѣспѣвае въ бѣдѣннѣхъ но-
штьныхъ, въ исправленнѣхъ божьствѣныхъ, и въ оутѣ-
неннѣхъ въсѣхъ правовѣрныхъ, въ любекѣи божьствѣнонъ, въ
оугожденнѣи христовѣ, въ обыудѣи благомъ, отъ юности

ГОСПОДЕКИ ПРИЛЪПЪШОМОУ, И ТОМОУ ЕДИННОМОУ ОБЫКЪШОУ
 СЛОУЖИТИ ДЪНЬ И НОИШЬ ПРЪПОДОБИЕМЪ И ПРАВЪДОЮ, И
 ТОГО ЕДИННОГО ПОЖРЫШОУ ЖРЪТВОУ ХВААЪ, И СЪ НИМЪ ЖЕ-
 ЛАЮШТОУ ЖИТИ КЪ БЕСКОНЪУБНЫМЪ БЪКЪМЪ; САМЪ ЦРЪКЪКЪН БО-
 ЖИИ, ОСНОВАНЪ БОЛЪЮ БОЖИЕЮ НА ЗДАНИИ АПОСТОЛЪСЦЪ
 И ПРОРОУХЪСЦЪ, И СИЮ ОТЪ ОСНОВАНИИ ЗАУЪНЪ, И БОГОУ ПО-
 МАГАЮШТОУ КЕМОУ ДО КОНЪЦА ПРЪБОЛЪШЕ СЪВЪРЪШИВЪ Ю,
 ОБЮДОУ ОУТЕРЪЖДЕНОУ ПОСТАВИ Ю НА ТЕРЪДИ СВОЕИ И
 СЛОВОМЪ И ДЪЛОМЪ, И ВЪСОУ СЛАВОУ БОЖЪСТВЕНОУ КЪ НИЕИ
 ИЗЪВЪСТИ, И ВЪСЕ ОТЪУСТВО СВОЕ КЕЮ ПРОСЪХЪТИ, И ОТЪ НИЕИ
 ПРОРАСТИ ОТЪРАСИ БОГОПРОЗЕБЪНЫЕ, КЕЖЕ ДОУХОМЪ СВЕ-
 ТЫМЪ ПОРОДИ И БОГОДАРОВАНЮ КЕМОУ БЛАГОДЪТНО ОСКЕ-
 ТИ И ПРОСЛАВИ СЛАВОЮ НЕБЕСЬНОЮ; ОВЫ БОГОСЪХЪТАМЪ СВЪ-
 ТЛА НАРЕУЕ СЧИТИ БОГОМЫСЛЪНЫИ СВЪТЬ ОТЪУСТВОУ СВО-
 ЕМОУ, ВЪСЕОСКЕШЕННЫЕ КЪПНИСКОПЪ, ОВЫ ПРЪПОДОБИЕМЪ
 И БОГОНОСЪНЫЕ ОТЪЦЕ, ОВЫ БОГОРАЗОУМЪНЫЕ УРЪМЪЦЕ АНЪ-
 ГЕЛЪСКАГО ОБРАЗА СЪОБЪШЪТНИКЪ, И СЪЕТИНЪХЪ СТРАСТИИ
 ГОСПОДЪСКИНЪХЪ НОСИТЕЛЪ И СЪНАСЛЪДЪНИКЪ ЖИТНЮ СВЕ-
 ТЫНЪХЪ ОТЪЦЪ ДРЕВЪНИНЪХЪ И ДОСТЪНИКЪ ЦАРЪСТВА НЕБЕСЬ-
 НААГО, ОВЫ ПРАВЪОУВЪРЪНЫЕ ОУТЕРЪЖДЕНЫ ДО КОНЪЦА КЪ ВЪРЪ
 СЪЕТИИ; И СВОИМЪ ПРЪОСВЕЩЕННИЕМЪ ПРАВЪДОУ БОЖНЮ ПО-
 СЛАВЪ НА ВЪСЕ СВОЕ ОТЪУСТВО, НА ОТЪЦЕ СОУШЪТЕ КЪ ДЪНИ
 ПРЪОСВЕЩЕННИИ ЕГО И НА СЫНЫ СЫНОВЪ НЪХЪ, И ДО КОНЪ-
 УНЫИ БЪКА, СЛОУЖИТИ НМЪ ГОСПОДЕКИ ПРЪПОДОБИЕМЪ И
 ПРАВЪДОЮ КЪ ДЪНИ ЖИВОТА НЪХЪ И ДО БЪКА. НА ТОМЪ ОУУЕ-
 НИИ ОУТЕРЪЖДАЕ, КЕМОЖЕ ПИШЕТЬ КЪ ПОСЛАНИИ ВЕЛИКЪИ
 ОУУНТЕЛЪ АПОСТОЛЪ ПАВЪЛЪ, ГЛАГОЛЪЕ: ПОМЪНИТЕ КЪКО ТРИ
 ЛЪТА НЕ ПРЪСТАХЪ ОУУЕ КЪ ДЪНЬ И НОИШЬ; ТАКОЖДЕ И СИИ
 ПРЪОСВЕЩЕННЫИ СЪОБЪШЪТНИКЪ ЕГО И СЪВЪРЪШЪТНИКЪ ИСТИНЪ-
 НЫЕ БЛАГОДЪТИ, ТОМОУ ПОДОБЕ СЕ, НЕ ТЪКЪМО ТРИ ЛЪТА,
 НЪ ИДЪ ЮНОСТИ КЕИТЕ И ДО СТАРОСТИ НЕ ПРЪСТА ОУУЕ СВОЕ

ОТЪУСТВО ДНЬ И НОШЬ ВЪСЕГДА, ВЪСЕ ПРАВЕ КЪ НЕБЕСЬНЫМЪ КОЛЮ БОЖИЮ, ВЪСЕГДА СЯЗЪ НА ПРЕДЛЕЖЕШТЕ ПОЗВАНІЕ, НА ВЪСАКЪ УАСЪ ВЛАДЫКЪ СВОЕГО УАЕ СЛАДКААГО ВЪЗДАНИА, И ВЪСЕГДА ОУБОГЫЕ МНОУЕ, СПРОТАМЪ И ВЪДОВИЦАМЪ РАЗДРАБАМЪ ХЛѢБЪ СВОИ, КРОВЬ НЕ МНОУШТИМЪ КРОКА, ВЛАЮШТИМЪ СЕ ТИХОЕ ПРИСТАНИЩЕ, ИНИТИМЪ БОГАТИТЕЛЬ, БЕЗБОЖНЫМЪ ИЕРЕТИКЪ ИСТОУИ ПОТРЕБИТЕЛЬ, И ВЪСАКОГО БЛАГОВѢРИИ НАСАДНТЕЛЬ, СЕТИЕ И БОГОПРОПОВѢДАНІЕ СЪБОРЫ УЕСТО СЪБРАКЪ, И СЪ ТЪМИ БОГОМЪЗБРАННЫМЪ СВѢТАЛИНИКЪ, СЪ ЕПИСКОПЪ И СЪ ПРЪИОДОБЫМЪНЫМЪ ОУЦИ, ПРЪИСТОУЮ ВЪРОУ ХРИСТОУ ПОБАВЛЪМЪ, И ВЪСАКОМУ БЛАГОЗАКОННО МОУУБАВЪ, И ТЪМИ СКОЕ ОТЪУСТВО НА ПРЪСВѢТЛОЕ БЛАГОУСТЬІЕ ИЗЪВЪШТАЕ, САМЪ СОБОЮ ОБРАЗЪ НМЪ ПРЪДЛАГАЕ, И САМЪ КЪ САМЪМЪ ОУУНТЕЛЕМЪ ЗАПОВѢДАЕ НМЪ ГЛАГОЛАИЕ:

(О ЗАПОВѢДАНІИ ПРЪОСВЕЩЕНААГО КИРЪ САКЪ КЪ ВЪСЕОСВЕЩЕННЫМЪ ЕПИСКОПОМЪ) УЕДА МОА ЛЮБИМА, И БРАТИЕ МОА БОГОМЪ ИЗЪРАНА, ХРИСТОМЪ ОБЪЯВЛЕНА, И МНОЮ ВЪСНИТАНА, СЪВЛАЮДЪТЕ ДОВѢРЪ СТАДА БОГОМЪ ПРЪДАНА ВАМЪ, И ДОУХОМЪ СЕТИМЪ НЕОУСЪПНО ПРАВЕТЕ ВЪСЕ УЛОЖКЪ КЪ СЪЕДИНЕНІЕ СВѢТААГО ДОУХА, И НАСЪТЕ ДОУШЕ НХЪ ЯКО ДОБРИ ПАСТЫРИЕ, ПОДОБЕШТЕ СЕ ВЕАНКОМУ ПАСТЫРОУ ДОУШЕЛЮБИНОМУ, ИАУЕ БОЛЕШТЕ ПОСЪМІТАТЕ ИСТИМЪНОЮ ЛЮБОВІЮ, И ИОПЕЦЪТЕ СЕ НЕМОУШТИ РАДИ, ЯКО ДА ПОСЛѢДОУЕТЪ СТОПАМЪ ЗДРАВЫНЪ ОВЪЦЪ. ИСТИМЪНЫ БО ПАСТЫРЬ ИАУЕ БЛАУДЕШТААГО НЕ ОТЪСТОУПАЕТЪ, ИОНОУЖДАЕ КЪ СЛѢДЪ ОУМЪНААГО СТАДА СКОЕГО; НАСЪТЕ ЖЕ ЖЪЗДОМЪ КРЪСТЬНЫМЪ И ПАЛІЦЕЮ БЛАГОДѢТИ ДОУХОБНЫМЪ, ВЪ МЪСТѢ ПАСТИВЪНЪ, ВЪ ЗАКОНѢ ХРИСТИАНЪСЪЦЪ, КЪ ДОВѢРИ ВЪРЪ ПИТАЮШТЕ, НАПАМЪШТЕ И ВОДАМИ БЛАГОВѢРИИ ОТЪ ИСТОУНИКЪ МЕАНГЕЛЬСКЫНЪ,

СВЕТЫМЪ ДОУХОМЪ ВЕСЕЛНА СРЪДЦА НХЪ НАПЯЛНЮЮЩЕ,
 И САМИ ГЛАСЪ ПРЕСВЕТАГО ПАСТЫРА ВСЕГДА ПОЖИДАЮЩЕ,
 И СЪ РАДОСТІЮ УДИЮЩЕ ПРИШЕСТВЕННЪ ИГО , И СЕБЕ ОТЪ
 ГРѢХЪ ОУНШУДИЮЩЕ ИСАНКО СНАЗЪ МОИЩЕНО, ВСЕГДА КЪ ПО-
 КАШНИИ ПРЕЗЕДИЮЩЕ , ИКОЖЕ ПИШЕШЪ ОУЧИТЕЛЬ НАШЪ
 ПАВЪЛЪ : ОСКРѢЗЕТЕ БО, РЕЧЕ, НА БОЖІЮ, ДА НИ О ІЕДИНОМЪ
 ЛИШЕНИ БОУДЕТЕ ; И ПОТЪШНИТЕ СЕ КЪ ВРЕМЕ ВЪЗДАННЪ
 ПРАВЕДНАГО , ИЖЕ СОУДИТИ ХОИТЕШЪ ТАКИМЪ НАШИМЪ
 ТОГДА ПРЕДЪ ВСѢМЪ СИЛАМЪ НЕБЕСНЫМЪ , И ВЪЗДАШЪ
 НАМЪ СОУГОУБО ЗА ДОБРАМЪ ДѢЛА , ДОУНИ ЖИВОУНИТИ КЪ
 ВЪЗЪ , А ПЛЪТИ СКОРО ОУМИРАЮЩИ , А ЛЪТОМЪ СКОРО СЪКОМЪ-
 УАВАЮЩИМЪ СЕ , АКИ ВЪЖЕИШТИМЪ ПРЕДЪ НАМИ И НАСЪ
 КЪ СОУДИШТОУ ПОСПЫНАЮЩИМЪ . ТЕМЪЖЕ И МЫ КЪ ДО-
 БРЫМЪ ДѢЛОМЪ ПОТЫИТИМЪ СЕ О ВСЕМЪ ГОТОВЕШЕ СЕ ;
 ИСАНКО МОГОУЩЕ СЕГО СВѢТА АКИ ИЗЪ ОГНЯ УЪТО ОУМЪ-
 УАТИ , И КЪ ЖИВОТИ ВЪЗЪНИ СЕБЕ ПРИЛОЖИМЪ , АШЕ УЪТО
 СЪ СОБОЮ ОУМЪУИМЪ ; ЗА НІЕ ВЪЗЪ СНИ ПЛАМЕНЕМЪ БѢДЪ-
 НИМЪ СЪГАДИЕШЪ , И ВЪСА , ИЖЕ КЪ НІЕМЪ КРАСНА ВИДЕШЪ
 СЕ , СКОРО ИЖЕ НЕКЛА БЫВАЮТЪ . ДА АШЕ УЪТО ПОХЫТИТЕ
 ВЪЖЕИТЕ ОТЪ СВѢТА СЕГО , И КЪ ОНОМЪ ТЕМЪ ЖИТИ БОУДЕМЪ ,
 И БЫНОУ МЫСЛИО КЪ НЕБЕСНЫМЪ ПРИБЛИЖАЮЩЕ СЕ , И
 СЛОВЕСЫ БЛАГЫМИ БОЖЕСТВНЫМИ СЪТЕИТЕ СЕ , ПРИНО-
 ШЕНИИ БЛАГАМЪ ВСЕГДА ПРИНОСЕШЕ ГОСПОДЕВИ СВОЕМОУ ,
 ЖРЪТВОУ ДОУШЕВНОЮ НА ОЛТАРНЪ СРЪДЪУНЪМЪ , ДОБРАМЪ
 ДѢЛА ВОЛЕ БЛАГОСРЪДНЫМЪ КЪ ВОНИ БЛАГОУХАННОЮ . О
 БРАТІЕ , И СЕ РАЗОУМЪИТЕ , КОЛЬ БРЪЗО ВРЕМЕНА СІЕ ЖИЗНИ
 БЪЖЕШЪ , И СМОТРИТЕ КОЛЬ СТРАШНЪ СОУДЪ ГРЕДЕШЪ , РАЗ-
 ОУМЪИТЕ , И СЕ ПРЕДЪ ОУИМЪ ВАШИХЪ СРЪДЦЪ ПОЛОЖИТЕ ,
 И СЕ ВАЖИКАМЪ ВАШИМЪ СЪВЪЖИТЕ ДОУШАМЪ СКОНИМЪ , И
 НЕ БРЪЗЪМЪ ОУБО , ИЖЕ ЗЕМАЛСА СОУТЪ ; ОСТАВЕШЕ ВРЪ-
 МЕННАМЪ БОУПИМЪ НЕВЕСНАМЪ . О УЕДА МОТЪ , СЕ РАЗОУ-

МЯНТЕ, СЕГО СВѢТА ОБМУАН ДРЪЖЕШТЕН, Н МЫСЛѢНЪН ОУН
 ВАШН Н ОУШЕСА СРѢДЬУНА ПРИКЛОННТЕ ВЪ ГЛАГОЛЫ ОУСТѢН
 МОНХЪ, Н ОТЪ ВЪСѢХЪ ДѢЛЪ ЗЪЛЫНХЪ ОУКЛАННТЕ СЕ, А КЪ
 ДОБРЫНМЪ ПРИЛАГАНТЕ СРѢДЦА ВАША, ДОБРЫНМЪ ЖЕ ДѢ-
 ЛОМЪ НА СЕМЪ СВѢТѢ ОТПЛАШТЕННН НН ОТЪ КОГОЖЕ НЕ
 НШТНТЕ, НЪ ИЕДННОГО САМОГО СВѢДНТЕЛН ВАШНМЪ ДѢЛОМЪ
 ПОЖДНТЕ, ПРѢДАНА ВАМЪ ДОБРЪ СЪБЛЮДАЮШТЕ. БЪДЕШТН-
 НМЪ ПАСТЫРЕМЪ О СТАДѢ СВОЕМЪ АНГЕЛЪ ЯВН СЕ, Н БОЖНН
 СВѢТЪ ОСНА О ННХЪ; ТАКОЖЕ Н ВЪРЪННМЪ СТАДОМЪ ПА-
 СТЫРНѢ БМТН СЪ ПЕУАЛНЮ РАЗОУМЪЮТЪ, ИГДА ЖЕ Н ТѢМЪ
 МНОСТНВЕНЮ О ПРѢДАНОМЪ НМЪ СТАДѢ БЪДЕШТННМЪ БОЖНН
 НА ННХЪ ШТЕДРОТА Н МНОЛОСТЬ ПРОСВѢЩАЮТЪ СЕ; ПРѢДА-
 ННН БО ИМОУ ТАЛАНТЬ ПАСТЫСТВО ИЕСТЪ ОВЦЪ СЛОВЕСЪ-
 НННХЪ; Н НЪТО УЪТО ПРИЕЛЪ БОУДЕТЬ, ПОДОБАЮТЪ ИМОУ
 ВЪСЕГДА СЪМОТРНТИ, УЪТО ПРИОБРѢШТОУ ПРИНЕСЕТЪ ГОСПОДЕ-
 ВН СВОЕМОУ, РАЗДАКЪШОМОУ ТАЛАНТЫ ПРОТНКОУ СНАЪ КО-
 МОУЖДО, Н ИСТЕЗАННЮ ПОЛОЖНВЪШОМОУ НА ВЪЗВРАШТЕ-
 ННН, РЕКЪШЕ ВЪТОРОЕ ПРИШЪСТВНН, ЯКОЖЕ ТО МНОЛОСТНЮ
 НННН ДОУХОВННМЪ ДАРЫ ДАЮТЪ, ПАКЪ ЖЕ СЪ ЛЮТОСТНЮ Н
 СЪ КРОСТНЮ ВЪ ДНЬ СОУДЪННН ДОСТОЯННН ВЪСПРОСИТЬ,
 УЪТО КЪЖДО ПРИЕЛЪ БОУДЕТЬ, Н УЪТО ПРИОБРѢШТОУ ПРИНЕ-
 СЕТЪ. ДА НЖЕ НАСЪ ДВОГОУБН ТАЛАНТЬ ПРИНЕСЕТЪ, ГОСПО-
 ДННОМЪ ПОХВАЛЕНЪ БОУДЕТЬ, Н КЪ ВЪУНОМОУ ОТПЛАШТЕ-
 НННЮ ПРИВЕДЕТЬ СЕ, ИГДА ИМОУ ГЛАСЪ ОТПЛАГОЛЮТЪ СЕ:
 БЛАГЫН РАБЕ НЗВѢСТН, ЯКО ОТЪ МАЛЫНХЪ НЗВѢСТЪ БЫТЬ,
 НАДЪ МНОЗЪНН ТЕ ПОСТАВЛЮ; ВЪННДН ВЪ РАДОСТЬ ГОСПО-
 ДННА СВОЕГО. ВЪ МАЛѢ ОУБЕО БЛАГАМЪ СОУТЬ ВЪСЕГО СВѢТА
 СОУШТНН, АШТЕ Н МНОГАМЪ ВНДНМА СОУТЬ, НЪ ТОГДА ВЪРЪ-
 ННМЪ РАБѢ НАДЪ МНОЗЪНН ПОСТАВЛЕНЪ БОУДЕТЬ. ИГДА ЖЕ
 ВЪСАКОМОУ ИСТАВННН ЖЕСТОУЪСТВНЮ ПОБѢЖДЕНОУ, О ВЪ-
 УЫНННХЪ Н РАДОСТЫНННХЪ НА ОНОМЪ НЕБЕСЪНОМЪ СТОЛѢ

прославить се, тогда къ радости господи своему съ-
 врьшено въведеть се; югда же на вѣчноую оноу землю
 възеть боудеть мнлостно господи своему, и къ ангель
 множествоу приишеть, и тако вѣноутрь въведеть ра-
 доуютъ се о мѣздѣ въ бесконъуныи вѣки съ господемъ
 въдорнѣ се. приемии же и не сътворивши соугоуко,
 еже имать талантъ, еже приеи боудеть, лишии се,
 и по глаголоу господскоу, въ тѣмъ вѣнъшнѣи въеръ-
 гомъ боудеть, и моукою же въ кромъшнѣи тѣмъ въна-
 деть се, и тако приноужденъ страждеть тѣмъ отъмыште-
 нию, нже зде съ радостно больныи приеи тѣмъ по-
 хотныи. помислии оубо братиѣ обои възданни и раз-
 оумѣни, колико приобрѣтении господени творни, нже
 приемише талантъ отъ него на коуповании посълани
 есмы, нео рече: коупите, до нѣдеже приидоу. и се оуже
 гредеть, и отъ нашеи коупли приискании възимтеть. ко-
 лико емоу плодъ доуши на приобрѣтении отъ нашеи
 коуплии жени? колико прѣдъ лицемъ его доушныи
 сыновъ отъказании нашеи жетви нздаюште есмы? по-
 ложни прѣдъ мыслынниа оумиа нашниа о толь ве-
 лнны лютои дѣлѣ, шко соудни приидеть, и сътезании
 положитъ съ рабы, нмѣже талантъ прѣдалъ естъ. се бо
 въ славу страшнѣ, въ ангельскыи и архангельскы-
 ии лицаи видни боудеть, и на ои великии соудъ из-
 коленни грѣшныи множество приведеть се, и едени
 кждо насъ еже боудеть дѣлаи видитъ, и въспринметъ
 или добро или зло, еже боудеть съишлѣ, то и пожнѣтъ.
 помислии оубо, братиѣ, коуплии наше, помислии и
 вѣме, еже възели есмы, и творни по вѣсе дѣни съ
 нами прѣ, шже съ нашныи соудниемъ нмоуште боудемъ,
 и тако достонни есмы вѣсегда пешти се сами собою,

ѡко да не оставимъ пешти се ближикою, да аште кото-
рымъ къ книгамъ приходе боудеть, солню ꙗзыка нашего
сладкъ да боудеть. не противоу ли намъ господь тогда
апостолы швѣтъ, нже къ царьствѣнѣю съ собою множество
вѣрныхъ оуѣште прикелн соутъ? тоу Петръ съ нюден
покашвѣши се, ꙗже по себѣ прикѣлѣе, съ ними швѣтъ
се; тоу Павль обрашъ се, тако рекоу, въсь миръ веды;
тоу Андрей по себѣ веды Аханю, Ноданъ Асню, Тома
Индню, врьдъ лице своего цѣра наказаноу прикелдоутъ;
тоу всѣхъ господнихъ стада оуѣенни съ приложеннѣмъ
доушъ швѣтъ се, нже светымъ своимъ оуѣеннѣмъ го-
сподеви по себѣ пороѣеннѣмъ стада прикѣлкоутъ.
ѡда же оубо долѣ мнози пастырни съ стады своимъ
врьдъ оумнѣ вѣуьнаго пастыра прикелдоутъ, уѣто мы
тогда рекоуште боудемъ? ѡко къ богоу нашему покоу-
ловани тышн прикелдемъ, нже пастырево имѣ дръжнѣмъ,
н овѣць, шже пиштею нашею достонни ꙗсмы швѣтъ, н
не мѣнимъ. зде пастырни нареѣенн ꙗсмы, н онамо стада
не прикелдемъ, нь не мѣнеште мы не оуѣнѣмъ, въсемогн
богъ оставитъ ли овѣце своѣ? ни оубо; самъ бо, ѡко про-
рокомъ обѣшталъ ꙗсть собою, самъ пасеть въсе, шже
одрѣди на житнѣ вѣуьноу, ранъ остѣн стрѣжковеннымъ
доухомъ оуѣнтъ. н нами оубо къ крѣштеннѣю прикелдѣтъ,
н машии молитвами благословѣтъ се, н ради възложе-
ннѣмъ роукъ нашихъ отъ бога доухъ светын прикелдѣтъ,
н ти къ царьствѣнѣю небесьномуу прикелдоутъ се. сѣмо-
трите оубо, братнѣ, аште господьско богатѣство дръ-
жнѣмъ; тако н вашоу лагоубоу пѣуальнѣ сѣмотрите, ѡгда
съ ахѣкою на насъ възыскано боудеть, н разоумѣнте
нспѣтно, аште ꙗсте небесьнаго пастыра истинни на-
слѣдѣнни, н не моужѣте о снѣн жнзни невѣрно помѣ-

шлѣти земельныхъ вѣщинъ, и сего свѣта прѣлѣстнаго
 пѣвалъ да не подавить васъ. нѣ разбѣжите о уемъ кесте
 стражнѣ, и колико ли отбѣзѣть хошете дати въ страшныи
 днь великаго цѣра. аште которыми оубо глѣдостыи
 злата или сребра одеждете се, аште ли же корынии
 прѣдрагыни ризами одеждете плѣть, убо нно кестъ
 тѣкмо тѣло? не можѣте же убо помышлѣти, убо се
 нмоуште, нѣ убо кесте н о уемъ кесте. аште бо приидеть въ
 прѣкоую стражоу или въ вѣтороую, и обрѣштете вы колю
 юго твореште и запокѣди юго свѣршаюште, и сладѣцѣ
 вѣлѣзете съ ними на бракъ. убо ли горьѣе затворе-
 номъ дверемъ и вѣхода не нмоуштинны? приидеть бо и
 въ пришествіе своѣ тѣарыи потрясеть, и прѣдъ нимъже
 небо и земля вѣстресеть се, по словесѣи пророуьскоу
 глаголюемоу: кѣште не единою азъ потрясоу, не тѣкмо
 землю нѣ и небо; къ югоже соудоу вѣсь уловѣу
 родъ приведесть се на мѣсть же злыи уловѣкомъ, на
 отпѣлаштеніе же добрыи; ангели же и архангели
 слоужеть юмоу. помыслѣте оубо, братіе, прѣдъ лицемъ
 толь великаго соуднѣ каковыи страхъ въ тѣ днь боу-
 деть, кѣже оубо въ моуцѣи нзбавленіи не боудеть; коль
 велика та срамота, юмоу же грѣхоу скоюмоу длѣгоу нзи-
 сканоу клѣюунть се къ сынѣмъ вѣсѣхъ уловѣкъ и апо-
 столь стѣдѣти се; коль страхъ того, югоже кротѣка соу-
 шѣта мысль уловѣуска обѣти не можеть, кѣи гнѣваюшѣ
 се видѣти, югоже днь пророкъ добръ сѣгледавъ реуе:
 днь гнѣва днь тѣ, днь скръби и тоугы, днь страсти
 и бѣды, днь тѣмы и мрака, днь мѣглы и боуре, днь
 троуьбы и вѣпла. помышлѣнте, братіе, послѣдній днь
 соудѣ, какою лютостію и жестоуьствомъ срьдцоу грѣ-
 шныхъ пророкъ видѣ и огорѣун се, югоже днѣ толь

мнозѣмъ нареуеннѣмъ не може съказати. о коль велика тогда боудеть правовѣрнымъ радость, нже сподобеть се о видѣнии его радовати се, прѣдъ лицемъ же его оу-зреть тварь тресоуштоу се, а любештнн его съ нимъ на бракъ вьлѣзоуть, нже оубо зде юште вь плъти соуште готоветь се, яко вь ономъ вѣуьнѣмъ царьствнн его н вь урьтоуъ вѣдостн нашемъ богъ приелнжнть се, н явнть се любештннмъ его богъ богомъ къ Снонѣ, егоже вѣдѣннмъ ннколнже оуже вь вѣкы отъ любьве своего охоу-плѣннмъ не отърннеть. тогда царьствнн дверн пладоу-штннмъ се заклопѣть се, якоже нынѣ вьсе днн каю-штннмъ се отъверзоуть се. боудеть н тогда камннѣ, нъ плодови то оуже не боудеть, н ннкоже мнлостн не обрѣштѣть, нже нынѣ молебное врѣме мнлостннн по-гоуентъ. зде бо апостоль Павль глаголетъ: се нынѣ врѣме прннѣтно, н се днь спасеннн; потѣштнте се, братнѣ, н съ любовню съблюдете заповѣдн мою, яко да раискнхъ радостнн нстнннн наслѣднннцн боудемъ н достоннн славы небесънааго свѣта, егоже достонть намъ оу господа проснн, не сего свѣта, нже вьстокомъ нсходе н западню заходитъ, нже врѣменемъ съконьѹ-вають се, н нже нощн настощннѣмъ разоуѹають се, нже обьштно намъ съ скотомъ вѣднмо юсть; нъ свѣта проснмъ, егоже вѣдѣтн съ ангелы ндннѣмъ можемъ, егоже нн наѹетѣкъ поуннають, нн коньѹнна оутѣскна-ють къ томоу нстокомоу скѣтоу поутѣ юсть вѣра пракаѹ, вьводештн ны вь жнзнь вѣуьноѹю н къ свѣтъ бесконь-ѹнннн господа нашего Пнсоу Христа, егоже разоумѣемъ н вѣднмъ, н дѣломъ наслѣдоѹемъ н, н сьмотрнмъ камо ндѣтъ, н свѣтнмъ стопамъ его послѣдоватн потѣштнмъ се, яко да моѹкъ вѣуьннхъ оубѣжнмъ, н обьнѣте съ

скетынми славою небесною обѣдари боудемъ, и аште доуховнымъ оубо мѣемъ плѣтскыя оубо похоти отъ доушъ нашихъ отсѣемъ, Христоу помогающе намъ, царствоу его наследники боудемъ. — И се же рече по глаголу господню реуеному къ скетнымъ апосто-
ломъ: и блаженъ оунъ вашъ, нже видѣти, и оуши ваши, нже слышати; яко мнози царие и пророци въсхотѣше видѣти, аже видѣте, и не видѣше. Тѣмъже образомъ и сии прѣосвященныи рече къ всѣосвященнымъ своимъ оученникомъ: блаженъ оунъ вашъ, нже видѣте сие мое хоудомъ съмѣреніе, и оуши ваши, нже слышати, и скетые доуше ваше, нже напишоуть словеса сии на скри-
жалехъ унстѣхъ сръдцъ вашихъ; нъ и трѣбавени боудете господемъ на небесехъ въ днь онъ великыи, и възданни праведнаго съподобавени боудете даромъ раз-
давателемъ Христомъ господемъ нашимъ, аште исполни-
ните прѣдана вамъ, и съкрышите реуена вамъ мною отцемъ вашимъ. скетынми бо доухомъ и скетынми евангелиемъ азъ родихъ вы. да молю же вы, уеда и братіе, подобни боудете мнѣ, оучителю своему, и последуйте ми оуčenію и приѣтоу и вѣрѣ и любви, и не далеуе боудемъ царства небеснаго, нъ съ госпо-
демъ нашимъ въдворимъ се къ бесконѣнымъ вѣкамъ, аминь. и къ томоу въ плѣти сиен не видѣте мене, ни глаголюусть моиъ не оуслышите, и много въжделѣете днни моиъ видѣти, нъ къ сему въ сиенъ вѣцѣ не приложитъ се вамъ видѣти ме къ томоу; нъ югда тамо сындемъ се въ домоу господни, тоу ме оузрите, на негоже оутѣр-
дихъ се отъ оутробы матери моею. миръ кожн и миръ мои даю вамъ, и благодѣть господа бога и сына на-

шого Иисоу Христа и любы бога отца и прнѣстнѣ сѣтааго доуха боуди съ всѣмнъ вами, аминь.

Прѣбываюшоу же прѣосвещенномуу съ благовѣрныи кралеи Радослакомъ лѣта многа, господоу царьствоушоу въ вѣки и на вѣки и ѣште на насъ ,

(О прѣѣтнн кралеи кѣства благовѣрнааго крала Владислава) изволи се господеви, и послабни мнѣшему братоу юго Владислакоу, и приѣмъ силоу и крѣпость тогоже цара небеснааго, царьствоуштааго къ вѣки, и оземльствова брата старѣишааго, и прѣѣстоуль отѣца своего кнрь Стефана крала. и томоу владыцѣствоушитоу, и семоу прѣосвещенномуу съ нимъ прѣбываюшоу въ уиноу богославнѣи свѣтнѣлства своего, спѣюшоу и прѣспѣваюшоу въ заповѣдехъ господниихъ къ се уасъ днѣкнѣи и нощнѣи, и лѣта многа прѣбывъ съ благовѣрныи кралеи Владиславомъ и кѣсакоюдѣ испракнѣи своею отѣцѣство, и къ кѣсакомуу благовѣрнѣи и унстотѣ приложнѣи ю,

(О свѣтнѣлствоканни прѣосвещенааго кнрь Савы) и самъ владыцѣствовавъ къ уиноу свѣтнѣлства того, и добрѣ послѣужнѣи господеви своемуу .ди. лѣтъ ,

(О поставленни прѣосвещеннымъ архиепископомъ кнрь Савомъ прѣосвещенааго архиепископа Арсѣннѣи) и изволеннѣи отѣца небеснааго и повелѣннѣи свѣтааго доуха извракъ отъ оуѣеннѣи своихъ моужа богооумна и благоуствѣи, подобна богоотцоу Давидоу, кротѣи и сѣмѣрена по срьдцоу воли божнѣи, и того самого прѣосвещенааго свѣтнѣи прозрѣннѣи, обрѣтъ богоразоумна урнѣица иеромонаха Арсѣннѣи, богонзбрана

ТАКОЖДЕ ІЄШТЕ НЗЪ УРЪКА МАТЕРЬНЪ, Н МАХНАМЕНА НА
 СКЕТЫНЮ Н НА СЪПАСЕНІЕ МНОГЫМЪ , Н СЪБРАВЪ СЪБОРЪ
 СВОИХЪ СКЕТЫНЪ , БОГОНЗЕРАНЫЕ СВЕТИТЕЛЕ СВОЕГО ОТЬУЪ-
 СТВА Н УЪСТЫНЫЕ НГОУМЫНЪ Н БОГОНОСНЫЕ УРЪНЦЕ Н
 ХРИСТОЛЮБНЫЕ ЛЮДИ Н БОГОМЫСЛНА УЕДА СВОЕГО ОТЬУЪ-
 СТВА , Н БОГОМЪ ДАРОВАНОЮ ІЕМОУ БЛАГОДѢТНЮ ОСВЕТИВЪ
 Н , Н ПОСТАВИ ІЕГО АРХІЕПИСКОПА НА СВОЕМЪ ПРѢСТОЛѢ,
 Н БОГОМЪ ПРѢДАНОЮ ІЕМОУ НАСТЕННОУ СВОЕГО ОТЬУЪСТВА
 ПАКЪ ТОМОУ ПРѢДАСТЬ ДОБРЪ ОУТВѢДНВЪ ІЕГО НА ВСЕМЪ
 УННОУ СВОЕГО ПРѢОСКЕШЕНЬСТВА, Н ВСАКЫМЪ БЛАГОСЛО-
 ВЕНІЕМЪ БЛАГОСЛОВИВЪ Н , Н ПОСАДИВЪ ІЕГО НА ПРѢСТОЛѢ
 СВОЕМЪ , Н ВЪСОУ ОБЛАСТЬ БОГОМЪ ДАРОВАНОУ ІЕМОУ НА
 СВОЕМЪ ОТЬУЪСТВѢ ПРѢДАВЪ ІЕМОУ ВЕЗАТИ Н РАЗДѢШАТИ,
 ПО ГЛАГОЛОУ ГОСПОДЬНЮ : ІАКО ОТЬЦЪ НЕ СОУДИТЬ НИКО-
 МОУЖЕ, НЪ СОУДЪ ВЪСЪ СЫНОВИ ДАСТЬ, Н БЛАГОСЛОВИВЪ ВЪСА
 УЕДА СВОЕГО ОТЬУЪСТВА, Н МИРЪ БОЖИИ ДАВЪ НМЪ МАЛЫМЪ
 Н ВЕЛЫКЫМЪ ,

(О ПОШЪСТКНИ ВЪ НІЕРОСАЛИМЪ ПРѢОСКЕШЕ-
 НА АГО КИРЬ САВЫ) Н ОБЪНАЖИВЪ СЕ СЕГО ЖИТНА Н ВЕ-
 ШТИНЪ ЗЕМЕЛЬНЫХЪ ДОБРЫМЪ СЪМЫСЛОМЪ Н БЛАГЫМЪ ОУ-
 ПОВАНІЕМЪ , ПРЪВОН Н ВЪТОРѢИ ЗАПОВѢДИ БОЖИИИ ВЪРОУ
 ІЕМЪ , Н ЗЕМЕЛЬНАХЪ ЗЕМЛИ ОСТАВИВЪ , Н ВЪСЪ ПРИЛѢПИВЪ СЕ
 КЪ НЕБЕСНЫМЪ , Н ЖЕЛАНІЕМАГО ХРИСТА ПОУЧЕТЕ ПАЧЕ ЖИ-
 ВОТА СВОЕГО Н ВЪСЕТАНІЕМАГО СЕГО СВѢТА СКОРО МИНОУЮ-
 ШЕМАГО , ПРѢЖДЕ ЖЕ Н ПАКЪ , ІАКО ВЫСОКОПАРЬНЫИ ОРЪЛЬ
 ПО ВЫСОТѢ ЛѢТАЕ, РАСТРЪЗА МИРЬСКЫЕ ПЕЧАЛИ , СЪГЫ ЖЕ
 ТРЕТНЦЕЮ НЕ ІАКО ОРЪЛЬ , НЪ ІАКО НАИДЪ ОГНЕСОРОУЖНИКЪ
 ВЪХРОМЪ ВЪЗЕТЬ БЫСТЬ НА НЕБО, СНИ ЖЕ ВЪТОРЫИ НАИДЪ СЪГЫ
 ІАКИ СЕ , ІАКО Н ВЪХРОМЪ ПРѢВЕЛИКОЮ ЛЮБОВІЮ ВЛАДУЮ-
 ЩІЮ ВЪПЕРЕНЪ , Н АНГЕЛЬСКИМИ ПРѢСВЕТАМИИ КРИЛОМА
 НА ВЫСОТОУ НЕБЕСЬНОУЮ ОУСТРЪМИВЪ СЕ , МАДЪЛЕТЪ СЪТИ

миродръжца, и растръза мреже прѣграды смирѣтныи,
 полеченыи надъ страстьми мира сего, и се третницею
 растръза прѣлѣстныи оузы мира сего, и отверже нго
 его отъ себе, и отиде послѣдоуе рекъшомоу: да ндеже
 есмь азъ, тоу и слоуга мѡн да боудеть. и отиде съ го-
 сподемъ въдѣкае се кетерь и за оутра и полоу днѣ,
 пауе и въсе уасы, единъ единомуу слоуже прѣподо-
 биємъ и правѣдоу въ унстотѣ срьдця, единъ единомуу
 нзъ юности прилепнѣ се, и до коньца его възлюбнѣ,
 и събѣхъ мира отвергъ се по заповѣди его, и по истинѣ
 Христа възлюбнѣ, единъ единого желанню оуподобнѣ
 се, и топаюю любовию его раждегъ се, и кръсть его
 възъмъ на рамо послѣдова емоу, оумрътвнѣ се въсемоу
 мироу, и жнѣ единъ единомуу живоуштомуу на небеси,
 желеае единъ единого постигнути въ дѣрехъ небесъ-
 мынхъ, и съ нимъ въдворити се въ бесконъчныи вѣкы,
 и единъ единого въсе поути до коньца хоте нслѣдовати;
 вниеть бо пророкъ: глаголетъ господь: блаженъ нмѣе
 въ Снонѣ съме, и домашниѣе въ Нѣросалнмѣ, се бо
 соутъ заповѣди свѣтаго доуха, и истиннии исповѣднниѣи
 божии сего прилежно нштоутъ, не соуштеи моудрости
 вѣка сего многогредоушталго, нѣ еже оувѣдѣти истинноу
 словесе божии, еже на сыграждениѣ доушевьномъ свѣ-
 тлости, еже светын доухъ блажитъ нспытаюштиннымъ съ-
 вѣдѣннѣи его, и въсьмъ срьдцемъ нштоуштиннымъ его.
 по истинѣ же снн светын въсьмъ срьдцемъ възиска
 възискавъшааго въсего мира, и того самого обрѣтъша:
 тѣмъ въсегда съ господемъ веселитъ се, и доухомъ све-
 тынымъ оутверждеае наоути безаконъныи поути божню.
 и радоуеть се о нмѣи троица свѣта, и всн унни анъ-
 гельсции и арханъгельсции сьринштоуште се дикеть се

ЕГО ПРЪКЕДНИКОУ ИСПРАВЕНИЮ И О БЛАГОДѢТИ ДАНОМ
 ЕМОУ ОТЪ БОГА, И ВСѢМИ СИЛАМИ НЕБЕСНЫМИ ОУБЛАЖЕНЫ
 БЫТИ, ЯКО НА ЗЕМЛИ ЖИЕ ПОУЧЕТЕ ЛЮБОВЬ БОЖИЮ ПАЧЕ
 ВСЕГО ЖИВОТА СВОЕГО. И БОГЪ СЕБѢ ПРАВДИВЫИ И ИСТИ-
 ННЫИ ДАРОВА ЕМОУ ЗА ЗЕМЛЬНОЕ ЦАРЬСТВО НЕБЕСНОЕ
 ЦАРЬСТВО СВОЕ, ПАЧЕ И ВЫШЕ СИЛЫ ЕГО ДАСТЬ ЕМОУ СЛАКОУ
 СВОЮ, ЯКО ДА ЗРИТЬ ЕГО СЪ СВЕТЫМИ АНГЕЛЫ ЕГО ВЪ
 РАДОСТИ НЕИЗРЕЧЕНЪ, БОГОЛЮБИЕМЪ СКОНЫМЪ ВЕЛИКИМЪ
 И ПОДВИГОМЪ СВОИМЪ ПРЪМНОГИМЪ СВѢТЪИ ГОРѢ ПРИОБЪ-
 ШИТЕМЪ СВОЕ ОТЪУСТВО, И ПОУСТЫИЕ ГРАДЫ СЪТВОРИЕ, И
 УЕДА СВОИХЪ ЖИТЕЛЕ ПОКАЗАЕ СВѢТЫЕ ГОРЫ, И ПРЪЖДЕ И
 СЫМЪ ПАКИ КЪ НИРОСААНМОУ ПРЪСВѢТАМЪ ПОУТЬ НЫМЪ ОБЪ-
 НАВЛЕНІЕ, БЫНОУ КЪ ПРЪНЕБЕСНОМОУ ЖИТІЮ ВСѢХЪ ГОТОВЕ,
 ВЪДЫ ВОДОЮ ЛЮБИТЕЛЕ СВОЕГО ХРИСТА, И ВСѢХЪ ХОТЕ ВЪ-
 МѢСТИТИ ВЪ ЦАРЬСТВО НЕБЕСНОЕ, САМЪ СОБОЮ КЪ СЕ ТЕ
 ГОСТИ ПОДЪЕМАЕ, МАЛЫМИ И ВЕЛИКИМИ САМЪ СОБОЮ
 ОБРАЗЪ ПОДАВАЕ, АКИ ГЕДЕОМЪ ПРОРОКЪ СВОИМЪ ВОЕМЪ
 ТРЕМЪ СЪТОМЪ ВЕЛЕ: ЯКОЖЕ МЕНЕ ВИДИТЕ, ТАКОЖЕ И ВЫ
 СЪТВОРИТЕ. СИЛОЮ ЖЕ БОЖИЮ НАСТАВЛЯЕМЪ, ОНДЕ ВЪ
 СЛѢДЪ ВЪ ПОСЛѢДНІИ ЛѢТА СЫШЪДЪШАГО НА ВЪЗНЕСАНІЕ
 ПРЪКООБРАЗНЫЕ ДОБРОТЫ БОГОТВОРНЫЕ ИКОНЫ ОБРАЗА
 АДАМОВА, ЕГО РАДНЪ ОБНОВИТИ ХОТЕ ВСЪ РОДЪ ЗЕМЛЬНЫИ,
 И ТОГО ОБНОВЛЕНІИ ЖЕЛАЕ И СНИ СВЕТЫИ МОУЖЪ, И ОУОУ-
 ЖДН СЕ ВСЕГО ТАИМАГО СЕГО СВѢТА, ВЫШЕННИХЪ ЖЕЛАЕ
 И НИЖНИХЪ ПРЪЗРЪ.

О ШЪСТКИИ МОРЬСКОМЪ ПРЪОСКВЕЩЕНАГО.
 И ПРИШЪДЪ НА МОРЕ ДИОКАНТИНСКО, И ОТЪ ТОУДОУ ВЪСПРИ-
 ЯЕМЪ ПОУТЬ МОРЬСКИИ, ВОДОСЛАВНЫИ ГРОБЪ, И СИЛОЮ КРЪВЬ-
 КОЮ, ДЕСЬНИЦЕЮ ВЛАДУЮЩЕЮ ОКРЫМЛЯЕМЪ,

(О ПРИСТАНИШТИ ВЪ ГРАДЪ БРЕНЪДНУЪ, И О
 ВЪЗКОЖЬНИИХЪ ГОУСАРИХЪ НА ПРЪОСКВЕЩЕ-

я а а го) прнстаннште оулоути въ градъ рекомыи Бренъ-
днѹ. безбожныи же гоусарнѣ слышавыше скетааго шѣ-
ствнѣ ткорешта къ градоу томоу, и множество катрыгъ
сбравыше, и въсе поути кемоу застоупнше, озълбнтн
его хотеште. незълбнкомоу Христоу нногда ходнвѣшо-
моу съ рабомъ своимъ Иакокомъ и не давшя озълбнтн
его Лакъ снръшннноу, томоужде въсеблагомоу въздѣ
соуштоу, и сего не отьлоуѹаюштоу се, нъ пауе нспра-
вляюшта въсе поути его, еже на того оугожденнѣ, по
словеси богонзбранааго Давнда светымъ доухомъ рекъ-
ша: плештыа спонна оскынтъ те подь крнлѣ его на-
дѣюшта се, штнтномъ обндеть те истнна его, и не оубо-
ншы се отъ страха ноштынааго и отъ стрѣлы летеште
въ дѣне, и отъ вешти въ тымъ прѣходеште, и отъ сѣръ-
ште демона полоудьныааго; падеть ко отъ страны ткоѣе
тысоушта блюстель мнхъ и тьма о десьноуѹ тебе; къ
тебѣ же не прнстоупнтъ зълло ни рана къ тѣлеси ткоѣ-
моу: пастыръ же истннынъ незълбнвоѣ овѣе скоѣ
проводи въ поути скон, по обѣштаннѹ скоѣмоу покрывъ
и сплюю скоѣю невиднмою; ослѣпнвъ же оун нхъ и про-
веде коравль его въ прнстанншти града; велнкъ клнѹ
самн междоу собою сѣтворнше, жалостню задрѣжеште
се, по истннѣ велнка сѣкровншта не полоуѹыше. послѣдн
же прнндоше мнромъ къ прѣосвѣщеномоу, соуштоу кемоу
въ полатѣ града того; поклонше се кемоу, и повѣ-
даше вса вывѣша о нхъ, и колнкъ троудѣ подыеше въ
вльнахъ морьскыхъ ождаюште его, нъ господь не дасть
нмъ озълбнтн своѣго сн раба, и поклоннше се кемоу
глаголюште: въ истнноу велнкъ кѣсть богъ твои, кемоу-
же ты слоужншы, не прѣдавын тебе въ роуки нашѣ. и
проснше нѣуѣто отъ нѣго глаголюште: за троудѣ нашѣ

данъ намъ благословеніе бога ради твоего, скободѣ-
шаго те отъ насъ. онъ же исполнитъ слово спасово
рекше: просешоу оу тебе данъ, и ты дасть про-
шеніе ихъ. и възвратише се въсѣсть посрамленни и без-
дѣлнн. светынъ же прослави бжюстемъ своимъ о вели-
комъ посѣщеннн бесунслыныи мнѡстн иго иже отъ ис-
правъ и до того часа. прѣкыи же въ градѣ томъ, до
нѣдеже господь носѣла имоу време ,

(О шѣсткнн прѣзъ великое море сиринско
прѣосвещенаго кнрь Сакы) и отъ тоудѡу пакы
въсѣдъ въ корабль, и нѣде прѣзъ великое море сиринское.
и многоу времении мнѡуеишоу плаванню, и пакы же
нскоуцителъ хоте прѣосвещенѡму пакѡстѣ сътворити,
и въздвнже прѣвеликыи вѣлны въ морн, яко покрывати
се кораблю вѣлннн. соуштинъ же въ кораблн быше въ
бѣдѣ велицѣ, и въсѣмъ роукы ослабѣше, не улюште жн-
вѡта нѣ болю сѣмрѣти. вндѣвъ же светынъ всѣ въ нзие-
моженнн ослабѣены соуште, силою же божнєю крѣпѡстѣ
пріемъ и ста на молитвѣ, на небо къ вышннѡму въздѣвъ
прѣподобннн роуцѣ скон, нзъ глѣбнны доушевыиыи зѡвы:
нѣкогда оуученицн твои, Христе, въ кораблн троуждаюште
се въпниахоу: оуучителю спаси ны, погыбѣемъ. мыиыи
мы выпнѣемъ: мнѡстнвыи сѣрасе наишъ, нзбѣви ны отъ на-
пастей нашихъ. Послоушавъ же иго въсѣблагнн господь, и
обрѣтае се близъ скръсѣштннхъ, древаи оутолнвыи вѣлны
морскыи и заирѣтнвыи вѣтроу и рекыи морѡу малуати, въ
срѣдѣцн же оугодннкѣ своимъ поучивае, оушѣснѣннѣмъ
светаго доуха повелѣ имоу, якоже прѣжде оугоднн-
коу своимъ Моисею вѣднѡмоу боговндѣцоу рекомъ:
простри роукоу твою на море, и раздѣли е; сеиоу же
прѣосвещенѡму: възри на вѣлны морскыи силюю све-

тааго доуха и благодѣтню даною ти мною, и протнѣи се побѣждаюшѣмоу те; немощны бо естъ, и не имать крѣпости стати прѣдъ лицемъ любештинимъ ме. Светын же възденгь роукоу оброщеноую благодѣтню светааго доуха христовою, божьствомъ и уловѣуьствомъ, и ста къ лице протнѣоу снльнѣмоу вѣтроу и прѣвеликымъ вѣланамъ морьскимъ, и сътвори знаменнѣ крѣстьное; снлою же благодѣтелѣ своего томъ уасъ въ мгновении ока снльнын доухъ денже и вѣтромъ отъ знаменнѣ крѣстьнааго побѣже въспеть, и оугасноуше прѣвеликыи вѣлны морьскыи, и къси демонн нхъуезноуше, не трѣпеште знаменнѣ снлы крѣстьныи и владыкоу раба любештааго юго себѣ подобна творешта, повелѣае мо-роу и вѣтромъ послоушати юго и повиновати се пожелнню творештааго волю юго. и бысть тишина велнѣ, и снльнѣе прѣсвѣтлоуе вснмъ, и млости господнѣи и благости и веселнѣи и сладости недомыслимыи испльннше срьдѣца всѣхъ соуштиннхъ въ кораблѣ томъ, вндѣвъше вожи сѣтъ и штедроты юго просвѣтъкъше се на ннхъ. и къси соуштинн же къ кораблѣ пришьдѣше поклоннше се прѣоскештенѣмоу, глаголюште: въ истинноу рабѣ юси бога вышнѣаго, и глаголѣ юго скетъ къ оустѣхъ твоихъ; и възденженнѣмъ къ богоу скетоую роукоу твоюю мы досажденнѣи и смирѣти нхъбавнхомъ се светымн молитвами ти, и благодарнмъ бога прѣштедрааго, нже наведе твою светынню на море снѣ съ доушамн нашнми, и отъ сыры вндѣхомъ и вѣроуѣмъ богоу творештѣмоу днвнѣмъ уоудеса светымн своимн, и познахомъ яко богъ тебе ангела своего посълаае естъ проковднѣи насъ и корабль нашъ до пристанншѣа хотѣннѣа нашего. Богогласнын же моужъ и благодарнын

рабъ благодарноу хвалоу въздавъ изъбавителю своемуу,
и въсьмъ повелѣхъ приѣти брашно; и тако крѣпость при-
иѣмъше и веселіе доуховно и тѣлесно, и богоносна-
ное оутѣшеніе приѣмъше оугоднь вѣтръ, въсьхъ крѣ-
пителю господоу окръмляющоу корабль нхъ, и при-
доше велико сиринское море, и оудвоунише пристани-
ште желаемое, и присташе къ Акрѣ. шедъ же скетымъ
съ оученики своими къ скетому Георгию, югоже въ
прѣжде искоупнахъ отъ латинъ порабоштенъ въ метохию
свѣтлаго Савы срьдѣ града того, и тоу прѣзвѣсть келію
извои се господевн. и отъ тоудоу пакы обратѣ друуги
корабль, и иде къ нимъ въ великою Кесарию. и тоу
поклонивъ се мѣстоу скетому, идѣже всѣблагин го-
сподь милосръдова о родѣ уловѣуьскомъ, и отъ .ѿ. хлѣбъ
.ѿ. тысоушѣ насыти, и отъ тоудоу иде въ Нояъ.

О вѣшьствни въ скетин градѣ Неросалнмъ
прѣосвѣщенлаго кнрь Савы. Нотъ тоудоу пакы
иде въ желаемое доброѣ пристаниште, въ скетин градѣ
Неросалнмъ, идеже лежа некрадомое съкрокиште, отъ-
цемъ небеснымъ штедимъ въсьмъ любештнмъ юго. и
такъ вѣшьдъ въ скетин градѣ, иде прѣжде въ скон си
монастирь, въ домъ свѣтлаго богословца Нюана. и по-
радовавъ се съ нгоуменомъ и съ въсьми братиими лаври
свѣтлаго Савы, и съ ними иде въ скетоу црковь прѣ-
свѣтлаго въскрсенна христова; и по прѣвоу оцумо
поклонн се жикотворештому гроуу господню и усть-
номуу крѣстоу на свѣтомъ мѣстѣ Краниевъ и въсьмъ
страстемъ господнимъ и скетнымъ мѣстомъ, на нихъже
пріе колыны страсти господь нашъ Нисоусъ Христосъ.
и свѣлоу радость приѣмъ келіи скетнмъ живо-
творешаго гроба господня устьми патрирхъ вѣ-

ликии Атанасіе , и прииде въ црковь сестоу на сър-
теиніе светааго соупроуга своего ; и любезною цѣлова-
ніе приемыша обѣ свѣтила небесныѣ , земляна ангела
и небесна уловѣка , и съдышнымъ нмъ по срѣдѣ цркъве
и прѣдъ светнымъ и животворешнымъ гробомъ , и въпра-
шаюштымъ светнымъ прѣосвещенааго : како миръ , и
мирна ли соутъ царства по землѣмъ , и добръ ли дръжава
царства нашего , и како ли господь проводи те на поути
сечь ? Онъ же рече нмъ вса по редоу . и о сечь глаго-
люштымъ и днѣшнымъ се страшномуу прѣдложенію
кожню и уоудномуу провожденію его ,

(О пророуствѣ устънааго патрнрха не-
росалимьскааго Атанасія о прѣосвещенѣмъ
кирь Савѣ и оученицѣхъ его) богоносныи же па-
трнрхъ Атанасіе възирае на прѣосвещенааго и на
оученики его , исцѣленныи доухомъ светнымъ , и про-
роуствова по срѣдѣ цркъве прѣдъ лицемъ всего събора
неросалимьскааго , богогласоуе пѣснь въскрьсеннѣ го-
сноднѣ , тихымъ и светолѣпнымъ гласомъ пое : гробоу
отверстоу соуштоу , и адоу пладоуштоу се , Мариа въ-
пимаше къ съкрывившимъ се апостоламъ : нзидѣте дѣ-
лателие винограда христова , и проповѣдите въскрьсе-
ннѣ слово въ оуслышаніе всемоу съборуу ; глаголюе :
и се соутъ втори апостоли , до селѣ господемъ съвер-
кени бывше ; и се соутъ истинныи дѣлателие винограда
христова , самѣмъ господемъ нзведемъ на жетоу свою .
истиннымъ богъ ис прѣка Ноиѣи и Авраамоу и въпоу-
комъ его и Новоу крѣ богъ а не писаніемъ глаголаше ,
нъ самъ собою , по ниеже унстоу обрѣте смысль нхъ .
снѣ же въ вѣтхѣмъ заветѣ , и въ новѣмъ нашѣмъ тако-
же ; ни апостоламъ бо светнымъ нашимъ оучителемъ

ВѢДА УТО НАПИСАНО БОГЪ, НЪ ВЪ ПИСАНИИ МѢСТО ДОУХОВЬ-
 НОУЮ ОБЕЩА ДАТИ НМЪ ВЛАГОДѢТЬ; ОНЪ БО, РЕЧЕ, ВАМЪ
 ВЪСПОМЕНИТЬ ВѢСА; ТАКОЖДЕ САМЪ ПРОРОКОМЪ ГЛАГОЛА-
 ЕМЪ: ПОЛОЖОУ ВАМЪ ЗАВѢТЬ НОКЪ, И ДАЮ ЗАКОНЫ МОЕ ВЪ
 СМЫСЛѢ ИХЪ И НА СРЪДЦѢ НАПИШОУ ВАМЪ, И БОУДОУТЬ
 ВСѢИ НАОУЧЕНИИ ВОГОУ; И ПО НЕЛЬЖИНОМУ СЛОВЕСИ ГО-
 СЛОДНЮ: ПРИЗОВОУ СЯ КЪЗЫКЪ, ДА ТИ МЯ ПРОСЛАВЕТЪ СЪ
 ОТЬЦЕМЪ И СЪ СЪЕТИМЪ ДОУХОМЪ, И АЗЪ ДАРОУЮ НМЪ ЖИ-
 КОТЬ ВЪЗУМЪ. И СЕ ДНЬСѢ ПРѢДЪ ОУМА НАШИМА ВЪДНМЪ
 БОГОЗВАНІЕ ВЪТОРЫЕ ПРОРОКЪ, ПРОПОВѢДАТЕЛИ БЕЗНА-
 УЧЕЛЬНАГО СЛОВЕСИ ПРѢСВѢТЛАГО ВЪСКРСЕННА ХРИСТОВА;
 И СЕ СОУТЬ ИСПЛЪНИТЕЛИ ЕВАНГЕЛИА ХРИСТОВА, НЕДО-
 СТАТКИ СЪЕТИХЪ АПОСТОЛЪ ЕГО ИСПЛЪНИТИ ХОТЕШЕ; И
 СЕ СОУТЬ СЪЕТОМУ ДОУХОУ ПОКОНИТЕ И МИРОУ ПРОСЪ-
 ИТЕНІЕ; И СЕ СОУТЬ ВЪТОРИ МОУЧЕНИИ СТРАСТИ ВЛАДЫ-
 ЧЬНЫЕ НА СЕБѢ НОСЕНІЕ, И СЪ ЛЮБОВІЮ ПОСЛѢДОУЮШЕ
 ЕМОУ, НЕ ТЬКМО КРѢКИ СВОЕ ИЗНАКАЮШЕ, НЪ ДОУШЕ СВОЕ
 ПОЛОЖИЕ ЕГО РАДИ; И СЕ СОУТЬ КОУПЧИИ НИШТОУШТИИ
 НЕТОВАГО ЖИВОТА ВЛАДЫКИ СВОЕГО ХРИСТА, ИСКОУПИВЪ-
 ШАГО КЪ СВОЕЮ УСТЬНОЮ КРѢКНЮ. И ПО ПРЪКОМУ НАОУ-
 ЧЕНІЮ ОУБОГЫНЪ И БОГАТЫНЪ НЕ МАЛА ВЪСЪ ГРАДѢ СЪТЕЧЕ
 СЕ СЛЫШАВЪШЕ ПРИНІШТЕНІЕ ПРѢОСВѢЩЕНАГО. ПОЕМЪ ЖЕ
 ЕГО ПАТРИАРХЪ ОТЪ ЦРЬКЪКЕ ГОСПОДНІЕ, И СЪ НИМЪ ПРИЕМЪ
 КЕСЕЛІЕ ДОУХОВЬНО И ТѢЛЕСНО, И ТАКО ИДЕ ВЪ СВОИ СЯ
 МАНАСТРѢ КЪ СЪЕТОМУ КОГОСЛОВИЦОУ; И ПАКИ ТАМО РА-
 ДОСТНОЕ ТРЪЖЕСТВО СЪТВОРИ СЪ БРАТІАМИ ВЕЛИКИЕ ЛАВРЫ
 СЪЕТАГО САВЫ. И ТОУ ПОУНИЧЕВЪНОУ ЕМОУ ОТЪ ТРОУДА
 ПОУТНАГО,

(О ПРѢБЫВАНІИ ВЪ СЪЕТОМЪ ГРАДѢ ПРѢОСВѢ-
 ЩЕНАГО КИРЬ САВЫ) И ТОУ СОУШТОУ ЕМОУ ВЪ СЪЕ-
 ТОМЪ ГРАДѢ, ПО СРѢДѢ ЦРЬКЪКЕ ГОСПОДНІЕ, И СТОПАМЪ ПО-

рослаиъ прослави, и больше сего Нерослаиъ прослави
 не тъкмо на земли нъ и на небеси; и не тъкмо единый
 Нерослаиъ прослави, нъ и все страны восточныи и
 западныи господень наставляиъ проне шко и мль-
 нни, доухомъ светымъ опльуень и благодѣтню его оу-
 крашаиъ, настоупае на земли и на скорьнии и на всоу
 слоу крашню, и инумъже врьждень пръывааше си-
 лоу божиею покрываиъ. И соуштоу имъ въ Нерослаиъ
 и въ Скети Горѣ светни старьци древнии сътолетни
 соуште, видѣвшии пръжде того светныи пръвыи, и съ-
 ннии пожнѣше доуховно и тѣлесно, и семоу пави
 бывше съверьстници и съподвижници, и оуднише се
 его богоразоумню велнкомоу и исправаиенню дивно-
 моу и расоужденню богосвѣтаомоу, выше силы прѣспѣвъ-
 шоу многинхъ и древниинхъ, всакоюдѣ добротоу съврѣ-
 шаюшта, и ти светни тавмы божнѣ отькрѣwienie при-
 емьше, землянаго ангела и небеснаго уловѣжа на-
 рицахоу и, въ послѣднѣмъ врѣмени по воли божией ро-
 ждена отъ уловѣкъ землянынхъ, кмоу же тѣуны по прѣ-
 вынхъ светынхъ равны кмоу ннъ не обръте се. по истинѣ
 нзъ юности науны дѣло божнѣ, и до коньца не прѣста
 истинно урънуествоуе, и въ всемъ добрымъ образѣ
 нмѣ божнѣ неизреченаго и неисцѣдованаго уловѣ-
 колюбнѣ, истинно послѣдоуе евангелѣскомоу гласоу
 господню: прѣтрьпѣви же до коньца съпасень боудеть.
 молитвами же светынми и пѣснми божествыннхъ сло-
 весь оупражнише се по всегда помышлѣи писаномъ:
 троуды плодъ сконхъ сънѣси, и господень обѣштаномъ:
 блаженъ обѣдъ, иже сънѣсть кѣто въ царьствени небесъ-
 номъ, ти же светни съвѣдѣтельствоуиште глаголахоу:
 того светаго мы не приагаиъ ни къ уловѣкомъ земль-

НЫМЪ НИ КЪ ЗВѢЗДАМЪ НЕБЕСНЫМЪ , НИ КЪ МѢСЦОУ
 ПОШТЬ ПРОСВѢЩАЮЩОУ , НИ КЪ САМОМУ ИСТОКОМУ
 СЛѢНЦОУ НЕБЕСНОМУ , ВСАКОЮ ТОПЛОТОЮ ОГРѢВША
 ВСѢХЪ И ВСАКЫМЪ ТРѢБОВАНІЕМЪ ДОУХОВНЫМЪ И ТѢЛЕ-
 СНЫМЪ; СНИ БО СВЕТЫИ, РЪШЕ, СЕБѢ НА ЗЕМЛИ НЕ ПОЖНЕ
 НИ СЪ ЕДИНЪ ДНЬ, НЪ ВЪСОУ ЖИЗНЬ СВОЮ СЕГО СВѢТА ПОСЛА
 КЪ НЕБЕСНЫМЪ, ЮЖЕ И ОБРѢТЕ ИШТЕ ЖИВЪ ВЪ ПЛѢТИ ХО-
 ДЕН, ПАЧЕ ЖЕ ИШТЕ ИЗЪ ТРѢВА МАТЕРНИИ ЯВН СЕ ОБЛѢДНЪ
 БОЖНІЮ БЛАГОДѢТІЮ , И ЛЮБЕЗНЪ ЯВН СЕ НЕБЕСНОМУ
 ЦАРЮ И СИЛАМЪ НЕБЕСНЫМЪ , И ДОСТОИИ СЪКРѢСТНИКЪ
 БЫСТЬ АПОСТОЛОМЪ И МОУЧЕННИКОМЪ , И ТѢХЪ НЕБЕСНЫХЪ
 ЗАРОУ НА СЕБѢ НОСЕ, И СЛОУЖЕ ГОСПОДЕВИ ДНЬ И ПОШТЬ
 НЕ ИЗВѢСТИЕМЪ СЛОВЕСЪ НЪ КЪ ПРѢПРОСТИ СРѢДЦА, ИМОУЖЕ,
 РЪШЕ, ОУДНѢВШЕ СЕ АНГЕЛЪИ, И УЛОВѢЦИ ПРѢОУДНѢВШЕ СЕ,
 И ЗЕМЛЯНИИ ЦАРИИ ПРѢИЗЛѢХЪ ВЪЗЛЮБИВШЕ И, И ВЕЛИКИМИ
 ТѢСТЫИ ПОУТЬТЪШЕ И ЯКО ЕДИННОГО ОТЪ НЕБЕСНЫХЪ, И
 ВСИ ЖИВОУЩИИ НА ЗЕМЛИ ПРАВОВѢРНИИ МАЛИ И ВЕЛИЦИ
 ВЕСЕЛЕНІЕМЪ ЕГО ОБЪВЕСЕЛЕНИИ БЫШЕ, И БОГАТСТВОМЪ ЕГО
 ОБОГАЩЕНИИ БЫШЕ; ТЪ БО, РЪШЕ, ГОРЫ И ХЛѢМЫ И ОУДО-
 ЛНА И БРѢДА ВСАКОГО ОУТѢШЕННИИ ИСПЛНИИ, СЛОВО АПО-
 СТОЛЬСКОЕ ИСПЛНИИ: КЪЖДО НАСЪ СВОЕГО ДА НЕ ИШТЕТЬ
 НЪ ДРОУЖНАДОГО, НЕ СЕБѢ ОУГАЖДАЮШЕ НЪ БОГОУ ВЪСКРѢ-
 ШАЮЩОМОУ МРЪТВЫЕ, И СЕБЕ ЗА НИ ПОЖРЬШОУ, ГОСПО-
 ДЕМЪ ЖЕ СЪБЛЮДЕНОЕ И ПРИНЕСЕНОЕ НМЪ БЛАГОСЛОВЕНІЕ
 ВЪ СВЕТЫИ ГРАДЪ БОГОРАЗОУМНО РАСПРАВНЪ ВЪСѢМЪ МН-
 ЛОСТНѢННОЮ РОУКОЮ РАЗДА, ПРѢВЪЕ ЦРЬКВЕН ГОСПОДНЪ
 ВЪСКРСЕННЪ ВЪСЕМОУ КЛѢРОСОУ ІЕЮ, И ЛАКРЪ СВЕТАДОГО СА-
 ВЪИ И ВЪСѢМЪ БРАТНІЕМЪ ТОГО МАНАСТІРА СВОЕ БРАТѢСТВО
 ПОНАВЛѢИ, И ВЪСѢМЪ СВЕТЫМЪ ОБЫИШТАВШИМЪ ХРИСТА
 РАДИ, И ТѢМЪ ВЪСѢМЪ ВСАКЪ ДОВОЛЬ ПОДАЕЪ.

О шьстени въ Александрію прѣоскештєнааго. Приємъ же проковдители изъ Невросалма, и въставъ идє въ Александрію. и достигшоу юмоу тамо града того, приємъ бысть уьстьно патрїархомъ александрьскимъ, и съ нимъ приємъ съкѣтъ доуховьнымъ и пользоу доушєвьноу, о немъ же выноу неоуспьноу око нмѣашє, и радость доуховьноу и тѣлесьноу приємьша, овѣ сътнѣлѣ небєснѣ, и разануьнымъ дарымъ дроугъ дроуга поучѣ, овѣ отъ запада западнымъ, овѣ отъ вьстока вьстоуьнымъ скєштєннымъ разануьнымъ дары, уьстмъ апостольскимъ, и одѣжнмъ патрїаршьскимъ и каднамъ благооуханьнымъ, и злато много даѣвъ црькви тонъ и уьстьномоу прѣдѣстателю ює и вьсємоу кнрєсоу юєго, и дроужнѣ божїєн оубогимъ побольшоу учєсть; и сєбє вьмєнѣвъ въ свєтонъ црькви тонъ и своѣмъ родитєлѣмъ и любєзнааго брата своєго кнрь Стефана бывѣшааго крааѣ; и разоумѣ доухомъ скєтнмъ ис прѣва соушѣтє въ Александріи моужє крѣпкы и силъны подєвгы доуховьнымъ, и порадова сє съ патрїархомъ, и о вьсємъ добрѣ прославивѣша бога прославляюштааго сє въ свєтынхъ, и пользоу приємьша сама въ сєбѣ, и сама исповѣдавѣша сє дроугъ дроугоу, и богомъ оставлєннє полоууьша, и о господѣ радоушѣ сє, и тако растаста сє.

О похождєннѣ свєтынхъ поустыньникъ съ прѣоскєштєннымъ кнрь Савомъ. Приємъ же отъ нєго свєтынъ моужа добра и доуховьна, знаюшта окрєсть поутнъ поустынь александрьскихъ и живєущє въ ннхъ свєтыє моужє, омы въ Марєотѣ, омы въскранъ Лоуєнѣ въ поустыньныхъ свєтынхъ мѣстѣхъ, дроугъ дроуга прѣспѣкаюшѣ добрымъ дѣламъ. тѣхъ же свєтынхъ

вѣсе страны обѣшадѣ, и отъ вѣсѣхъ пооученіе приѣмъ,
 хоте навъкнути нзвѣстнѣ вѣсе еже отъ прѣвѣнхъ малъ-
 уалѣннхъ, истиннѣ урѣнѣуствоушннхъ, и самъ вѣсего
 добра и блага испльнѣ, и вѣса оумѣе самѣмъ богомъ
 наоученѣ, нѣ и еште трѣбоуе ненасытаемѣе красотѣ
 и некомъуаеѣе блгоудѣти, и съ вѣсѣмъ бесѣдокакъ гла-
 голѣ живота кѣуѣааго, и вѣсѣхъ оутѣшнѣ по глаголоу
 господнѣю: аште кого забѣудѣти мати своѣ, азѣ не
 забѣудѣу васѣ; и смѣ рабѣмъ сконѣмъ оутѣши своѣ стра-
 дальце; прѣсольмоу естѣ поштедѣвъ нмѣ злата, и
 вѣсѣмъ блгословенѣ бывѣ, и отъ тоудѣу пакѣ нде въ
 Тивандѣу и въ Скитѣ и въ Урѣноуѣу Гороу, въ нѣеже
 скитѣскѣмъ образѣ нмѣютѣ манастирнѣ, и живѣушнн въ
 ннхъ светнн моужнѣ по два или по трѣ; вѣсоу же Соу-
 рѣю о колѣ обѣшадѣ и Перѣснѣю и Югнпѣтъ вѣсѣ и страны
 нѣго, ндѣже уоумѣе крѣпкѣе урѣнѣе, ннколанѣе не
 оставлѣашѣ нхъ, до ндѣже вндѣшѣ е; исплѣтнннхъ нстн-
 нѣ и самѣвндѣцѣ быстѣ дѣлѣ светннхъ, нхѣже обрѣте къ
 плѣти соуште, вѣсѣмъ съобѣшѣтннхъ быстѣ и съподѣнѣ-
 ннхъ, нн къ единомоужѣ нхъ съ празднѣмъ роукама прин-
 дѣ, нѣ вѣсе блгословеннхъ испльнн, и вѣсе дарѣмъ поуѣте,
 н вѣштѣмоу естѣ оууннн богоу и скетннмъ нѣго отъ своѣго
 отъуѣства, прѣвѣлѣааго божнѣмъ смѣрѣннѣмъ образѣ въ-
 приѣмѣ на се, и прѣдѣ вѣсѣмъ до смѣрѣти смѣраѣ се;
 смѣрѣмннхъ же дроуѣгъ вѣсѣхъ господѣ блгослови нѣго
 молитѣмн скетннхъ сконхъ, и мѣздоу нѣмоу обѣшѣта да-
 ровати къ онѣ днѣ велѣкѣмъ и просѣшѣтѣмъ. скрѣн же и
 пѣуалн, потѣ же и троудѣ вѣсе подѣе самѣхъ скетннхъ
 проповѣдннхъ господннхъ самѣвндѣцѣ; онн же въ-
 стожѣ и занадѣ, сѣверѣ же и югѣ промѣдошѣ шѣко и стрѣлы
 нзошѣтрѣмъ господнѣе повѣлѣннѣ испльнѣюшѣте; снн же

ПОДОБЕ СЕ СВЕТЫНЫ ТАКОЖДЕ ПРОНДЕ КЪСТОКИ: ВЪСЕ И ЗА-
ПАДЫ, ЮГЪ ЖЕ И СЪВЕРЬ, И ПАКИ ВЫШЕ ТѢХЪ СВЕТЫНЪХЪ ГОРЫ
И ПЕШТЕРЫ, ДОЛЫ И БРѢДА, ПОУСТЫНІЕ ЖЕ И ГРАДЫ И ПРО-
ПАСТИ ЗЕМЕЛЬНЫЕ, НОМЫШАКІЕ ПРОПИСАНОЕ ДОУХОМЪ СВЕ-
ТЫНЫМЪ: ТРОУДЫ БО НХЪ И СМРТЬ ПРИЕХЪ БОЛЬШЕ КЪСЕГО
ПРИНОШЕНИИ. ТОГО РАДИ ИЗОШТРЕНО СРѢДЦЕ ИМЪ ИА ВЪСА
ДѢЛА БОЖІА, И ОУМЪ ОПЕРЕНЫ БОЖІЕЮ БЛАГОДѢТІЮ, И
ПРОНДЕ КЪКО И МАЛЫИ, И ОБЛЕЧЪ КЪКО И ПУСЛА БОГОРАЗУ-
МИИ МЕДЬ СЪВРАЖЕ СВОЕМОУ ОТЪУСТВОУ.

О КЪЗВРАЩЕНІИ КЪ СВЕТЫН ГРАДЪ НІЕРОСА-
ЛНЫМЪ ПРЪОСКЕШТЕНА АГО. И ОТЪ ТОУДОУ ПАКИ КЪЗ-
ВРАТН СЕ ВЪ СВЕТЫН ГРАДЪ НІЕРОСАЛНЫМЪ, И КЪ НИЕМЪ ПРЪ-
ПОУИНОУКЪ О ВЕСЕЛІИ ДОУХОВАНІЕМЪ И О РАДОСТИ ДОУШЕ-
ВАНІЕМЪ СЪ БОГОСЪЛАВНЫМЪ ПАТРИАРХОМЪ ВЪДВАРАЕ СЕ ПО
ВЪСЕ ДЪНИ, О ИСПРАКЛЕНІИ БОЖЬСТВЫННХЪ ЗАПОВѢДИИ И
О ПРЪСЕЛЕНІИ ІЕЖЕ КЪ ОНОИ ЖИЗНИ РАДОСТНАГО ПРЪБЫ-
ВАНІА.

О ШЪСТВІИ ПРЪОСКЕШТЕНА АГО НА ГОРОУ СИ-
НАДСКОУ. И ОТЪ ТОУДОУ ВЪЗЫМЪ ПРОКОДНТЕЛІА, ИДЕ КЪ
СИНАЮ ТѢМЪЖЕ ПОУТЕМЪ, ИМЪЖЕ И ГОСПОДЬ ІЕГО ПРЪВЪ-
УНЫИ БОГЪ ОМЛАЖДЪ СЕ ПЛЪТІЮ СЪ ПРЪУИСТОЮ ІЕГО МА-
ТЕРНЮ И СЪ ОКРОУУИИКОМЪ ІЕЖЕ НОСИФОМЪ ОТЪ БЕЗАКОНЬ-
НАГО ПРОДА БѢЖА КЪ ІЕГНПЪТЬ. И МИМОИДЪ ІЕРИХОНЬСКІЕ
СТРАНЫ, И ПРЪШЪДЪ НОРЪДАНЫ, И ЗРЕ КЪ ПОУСТЫННЫМЪ НОРЪ-
ДАНЫСКИНЫМЪ, И ПРИШЪДЪ ВЪ КАЛОМОНІЮ КЪ МАНАСТѢРЪ ПРЪ-
СВЕТЫЕ БОГОРОДИЦЕ, И ТОУ ПРЪПОУИНОУ ИДЕЖЕ И ПРЪЖДЕ
ГОСПОДЬ ІЕГО СЪ ПРЪУИСТОЮ МАТЕРНЮ ІЕГО, ИДЕЖЕ РЕЧЕ ПРЪ-
УИСТАКЪ БОГОРОДИТЕЛЬНИЦА КЪ ОКРОУУИИКОУ СВОЕМОУ ІО-
СИФОУ: СЕ МѢСТО ПРЪУОУДНО ІЕСТЬ, ДА ПРЪПОУИИНЫМЪ ЗДѢ,
КЪКО ДА И ОСЛАЕ НАШЕ ДОБРЫЕ ТРАЖЫ НАДѢСТЬ СЕ, И ТОГО
РАДИ НАРЕЧЕ СЕ МѢСТО ДОБРОЕ ПРЪЛОЖИИТЕ, И ТОГО РАДИ

и манастирь тоу сътворенъ бысть прѣсвѣтые богородице;
и тоу поклониъ се мѣстоу господню, идеже носѣла на
прѣтоудномъ тѣмъ травъ, прѣхнстою его матерню боу-
димъ за поспѣшенье поутѣ; и ѣзловакъ црьккѣ светоу
прѣхнстыи его матере, и злато дасть на подкнжение
манастира того; и отъ тоудоу вѣставъ прѣнде поустыинѣ
нирѣданскыи, и пришьдѣ въ градъ Коракъ, и тоу прѣ-
поунноукъ, и отъ тоудоу иде въ великыи Вавилонъ, и
посѣла вѣсть оуѣнныи скѣнныи къ царѣствоуѣштомуу
соулытаноу града того; онъ же безаконъи сѣ паѣе и
поганинъ, и яко слыша въ градъ пришьствие прѣоске-
штендаго въ словесехъ оуѣнныи его, въ незапаоу
страхъ великъ обѣють и, и божзнь и трепеть оужаснь
вннде въ доуховьныи ѣмоу сѣмысь; и тако обѣють
страхомъ божнѣмъ, по писаномоу: и не хоте оубо уѣтоу
бога ѣкреска; и томъ уасъ посѣла прѣдѣстоѣштадо
ѣмоу, повелѣвъ ѣже трѣбоуѣть уловѣкъ божни, късе
да обрѣштеть прѣдѣстѣленю, и мѣсто прѣснѣтло поко-
нистоу ѣмоу; и сѣ великою уѣстнѣ поуѣте его, поуѣтъ-
ишадо бога кѣше жнѣта своѣго; того ради и господъ
не тѣмъ вѣрныи рабомъ повелѣваѣтъ слоужити лю-
бвиштомуу его, нѣ и невѣрныи и поганыи повелѣ-
ваѣтъ сѣ страхомъ прѣдѣстоѣти творѣштомуу волю его.
и тоу поклониъ се свѣтынъ трѣмъ отьрокомъ ѡнанни,
ѡзарии, Мисанлоу, и прѣпоунноукъ тоу ѣлико хоте, и
тѣ соулытанъ давъ ѣмоу провѣднѣла сѣ запрѣшѣннѣмъ
великыи и сѣ страхомъ провѣднѣти его къ великыи
Ѣгиптъ, и прѣдати его пакы соулытаноу ѣгиптъско-
моу, яко и бысть. и отъ тоудоу вѣставъ иде въ великыи
Ѣгиптъ, и тоу такожде посѣла къ соулытаноу царѣ-
ствоуѣштомуу Ѣгиптъомъ, и тѣ такожде слышавъ при-

ишѣстїи прѣосвѣщеннаго, такожде страхомъ божїемъ обратїи се, и съ радостїю прїиѣти и, и повелѣи юмоу нти въ митрополию, и тоу прѣпоуниоути въ домоу прѣсвѣтыи богородице, ндеже господь прѣжде того прѣемъ младѣньскоуи палтию, оубѣжавъ отъ беззаконнааго Нрода, и страшными прїишѣстїемъ сѣкроушнѣи дѣсти иегиптъскыи. и тоу прїишѣшоу прѣосвѣщенному, и въса потребна еже на пользу томоу и соуштинныи съ нимъ въса прѣдѣставлена быше повелѣнїемъ царя того; и тоу прѣпоуниоувъ иелнео хотѣ, и поклонїи се жнлїш тоу господнѣи и прѣунстыи его матерѣ, и оудивнѣи се неизреуеннымъ хоудесемъ его и бесчнслнномуу улоу въколюбеню и прѣвелнкомуу сѣмѣренїю его, въ зракъ урнмыи иегиптъскыи прѣобразнвшоу прѣсвѣтлоуи его добротоу образа божѣствнааго сн улоу въколюбенн и прѣунстыи скоиу матерѣ, оурнѣвшааго ради Адама въ адѣ, и тѣмъ сконнмъ прѣображеннїемъ хотѣ въ прѣсвѣтлн зракъ облаштити его и въ прѣкоуи красотоу пакы оукрасити, и падѣшоуи свою нкомоу въздвнгоути и на прѣстоу славѣи скоиу поставити. и тѣ соулатыи послаа юмоу прокодителѣ даже до горы сннанскыи. и господоу нсправлѣиш тоу поутн его, и тако нде о господи радоуи се до горы сннанскыи.

О прїишѣстїи прѣосвѣщеннааго кнрь Савы въ скетоуи гороу сннанскоу. Н прїишѣ въ градъ сннанскн прїиѣтъ бысть уѣстїю иепнскопомъ града того; и прїишѣ въ монастырь прѣунстыи богородице, и поклонїи се свѣтѣи прѣкѣи и тон самон благодѣлѣнннн и скетоуи мастоу, ндеже коуинна огнїемъ горѣштн не сѣгараашѣ, ндеже самъ господь нзъ коуинныи пламенемъ горѣштїи рѣуе въ велнкомуу пророкоу

Монсею: ндоун-сапоры оть ногоу твоюю; ахето бо, на
 ниемже стонши, земля света есть; идеже и до днѣ-
 сь нирен божь слоужеть светую антоурьгю; нть самъ
 прѣоскештеныи на мѣстѣ томъ слоужить прѣдъ госпо-
 дѣмъ светую антоурьгю тѣмъже образомъ, по глаго-
 лоу господню, на земли скетъи светолѣпно послоу-
 жить, и прослави отьца и сына и светлаго доуха, и не-
 бесъ пространшоую и ширшоу землю, кога вѣмъшъ-
 шоу нрѣхнстоу юго мать, и съ радостию слово
 давидово нрече: бысть миъ господь въ приѣзжннѣ, и
 бога мѡи въ помощь оубокавию моемоу. гора же вѣ-
 шдъ на скетъи крькъ горы синанскыи, идеже господь
 богъ въседръжтель многоштн съходн съ славою небесъ-
 ною, законъ дае вѣзлюбленомоу Исраилоу, горы растае
 и съкроушае каменныи силою-скою; и идеже рече че-
 ликоу пророкоу Монсею: благодѣть нмашн оть мене;
 великыи же боговидѣць отъѣхшта къ господоу въседръж-
 телю: аште благодѣть обрѣлъ есмь прѣдъ тобою, да шен
 ми се, да те вѣждоу разумно; богъ же къ нмоу: не
 можеть уловѣкъ живѣ въ пльти видѣти лица моего и живѣ
 быти, нъ се оу мене мѣсто, и станешн при каменн, и по-
 крыю те роукою моею, и нгда мнмондоу съ славою мо-
 юю, и отнмоу роукоу мою, и виднши заданнх мѡх, ли-
 це же мое не шентъ ти се. великыи же Монсин велии
 покорнѣль рабъ и благобожнникъ, слышакъ славоу бога вѣ-
 шннлаго велии вѣстрѣета оть славы и нрѣпостн бога
 въседръжителя, и помышлалше вѣжати, нъ не нмѣаше
 камю, нъ въ страхъ велицъ оустоупаше на задъ, и го-
 ра нко вѡскъ растахъшн се оть лица бога ннкокамъ, оть
 страха сама поутъ теораннѣ нмоу по срѣдѣ цѣла ка-
 меме, и велии вѣжаннѣ сътвори Монсин въ длготрѣ

камене раставьши се отъ страха господни пауче Нора-
дана, врытаюшюу се въ нимвъ господю. и на то мѣ-
сто прѣосвещеныи вьшѣдъ, и поклонѣ се, и цѣлоуа вѣсе-
државьныи десѣнии скетомъ подьложенни на скетымъ
камени томъ и на великомъ боговидѣцѣ, и тоу многолю-
божноу цѣлованнии сътвори, великою жалостію задрѣ-
завъ се, тоу не хоте отьтрьгнути се отъ камени того,
аки самого того видѣ прѣклоньшааго небеса и слышѣ-
ша, и крѣпкоу и вѣснльноу скетою мышицюу кго
аки тоу соушюу и кшѣ мѣне неподвижнмоу, и оуми-
лении изъ срьдѣца приносѣ, оумьныи и срьдѣьныи
мѣ оумъ и доушевьныи вьзиралашѣ горѣ сѣдѣштаа-
го на вѣстоу хероуеньскѣ, уамъ отъ него богатые
имлостн, видѣ и вѣрѣна въ оуэтованни, нерасклашѣ въ
благодѣтн, и прошенни вѣсакомоу испльнѣюшѣ; и ра-
достн доуховьныи испльнѣвъ се и обогатѣвъ божнѣю бла-
годѣтн, истинно вѣдѣ господа своего вѣзде, и вѣса
испльнѣюшѣ съкровѣшѣа бл҃гынѣхъ, и незахъсьбно
обѣтъюшѣ се бл҃гѣхъ призываюшѣтнхъ истин-
ноу; и сьинде съ горы скетн бо҃гоносѣцѣ, бысть подо-
бѣна великомоу боговидѣцюу, не тѣьмо самого бо҃га
носѣ въ оубѣ и на сѣбѣ, нѣ и вѣлагодѣтню кго оукрашенѣ.
снн же вѣторымъ боговидѣцѣмъ се, и не тѣьмо же задрѣ-
нѣа божнѣа сѣподѣи се вѣдѣтн, нѣ и вѣлагодѣтню сѣ вѣ-
шѣа дарованю кмоу самомоу господа сѣподѣи се
слоуѣжнѣи прѣподѣишѣа и правѣдоу прѣдѣ нимъ вѣсе-
дѣмъ жнѣота своего. онѣ великымъ боговидѣцѣ силѣю бо-
жнѣю толѣна уоудѣса сътвори; а снн прѣосвѣщенныи
того же силѣю и вѣлагодѣтню дарованю кмоу отъ бо-
га тѣжѣ уоудѣса сътвори, снн вѣторымъ Неранѣа бо҃гомъ
вѣздѣнженныи нѣмѣмъ людемъ господа сѣпрнѣсе. онѣ вели-

кым богондѣць коунишоу проишасноу къ Синаи видѣ о-
 унма пороуѣсьнма огнемъ горѣштоу и не ошолѣшмоу,
 и изъ пламене глаголомъ господѣ кога посылаемъ бысть
 въ Иерипль извести Исраиля изъ рабѣты фараонѣ; а они
 просвѣщенныи савѣмъ господемъ назнаменанъ крѣпе въ
 урѣхъ материни и изъ юности ангельско житиѣ научъ,
 и доухомъ свѣтымъ овлѣченъ, богомыслинма оуниа
 прозрѣ, кѣмъ прѣжде бытиа нехвѣсь и земли и прѣжде къ-
 сѣхъ въкъ отацемъ нехвѣсьнма нарѣуеноуи вошмо ма-
 теръ и богогласннми пророки прогласеноуи свѣтоуи
 гороу прѣуестоу и янисньноу, истинноуи богороди-
 цоу, юже прѣблагыи богъ изволи въ жнаниште себѣ, и
 семоу богогласному юноши манѣи тамо нти, онъ же
 съ любовнѣю глаголю господѣ кога приѣмъ, и кѣмъ доушми
 Памъ теукътеини въ свѣтоуи гороу вѣстѣе, и на-иен
 всенитанъ бысть сладѣстнѣю ангельскою окръмажѣмъ,
 и прѣогатннмъ оуѣцемъ нехвѣсьнма, ивангелскоуи
 благодѣти изданнѣюи въ всѣи имрь Христомъ люкитѣ-
 лемъ своимъ тою оукрашѣмъ вѣста, и тоу поурѣе во-
 гослоукии нѣтоуѣннѣи великихъ божинъ уоудѣса; и отъ
 тоудѣи шѣдъ на вѣстоу, съпрѣстоуѣннѣи апостолѣи
 обѣщанъ се, тѣхъ скетинѣи богондѣць прѣнзѣклѣи бла-
 годѣти съподѣишѣи, и доухомъ свѣтымъ въверѣи,
 ангельскимъ крѣломъ кѣмъ на овѣжѣи възвѣстѣи отъ
 вѣстоуа къ западоу, и не такыи своимъ оуѣнѣство бла-
 гѣварнѣю наоуѣи, нѣ вѣстоуи и запады кѣмъ савѣнѣюва-
 тѣе, и вѣстѣнѣио имѣнѣство людинъ богомыслиннми
 спѣуѣннѣи отъ прѣльсти избѣжѣи, и съ собою го-
 сподѣи приѣде; и отъ Гормъ свѣтѣи богопрозекъниа про-
 расъ посади вѣстѣе въ гороу синанскоуи, и мѣстоу
 скетомѣи поклонѣи се, и на земли тои скетѣи госпо-

ДЕСИ ПОСЛАУЖИТЬ, И ПРОСЛАН ОУМЪ НЕВЕСНААГО, И НЕ ИС
 ПЛЫСНЕ ГЛАСА СЛЫША, И СЛЫШОГО ТОГО ГЛАСОУ ДАВНА
 ИСТОКОЕ ТЛО И НРЬЕ ИГО ПРЪУНСТОУ ИЗЛАНШОУ ЗА ИМРА-
 СНЫИ ЖИКОТЬ, СЪМОТРЕНИИ ТАНЫИ БОЖИЕ ОУГЪ ПРИИШЬ
 ЕЪ ПРЪВЕСТОЮ ДОУШОУ СВОЮ, И ЕТОРЫИ ПРОРОКА ИКОЖЕ
 НЕАНИ НАРЕУЕ СЕ, ОТЬ СЕРАФИМА ОУГЪ ПРИИШЫИ, А СНИ
 ПРЪОСВЕЩЕНЫИ САМЪ СЕРАФИМЪ ПЛЪТНЫИ САМОМУ ГО-
 СПОДЕИ ЕМЪСТНАНИТЕ ВМСТЪ, НА СЕТЫННЪ МОУНЕАЮ-
 ИТААГО И ОТЬ СЕРАФИМЪ ПОИМААГО И ОТЬ ХЕРОУЕННЪ СЛА-
 ПИМААГО ИМЪЕ ЕЪ СРЪДЦИ СКОЕМЪ И ЕЪ ДОУШИ СКОЕИ; И
 СЪМЪ ЖЕ СЪЕМЪСТЬ СЕ ПРОРОУЕСТНО БОГОНОСНААГО ОУЦА
 НАШЕГО СИМЕОНА, ИМЪЕ ПРОРЕУЕ ИМОУ: И САМОМУ ГОСПО-
 ДЕИ ПРЪСТОЛЪ БОУДЕТЬ СВЕТА ДОУША ТКОМЪ, И ГОСПОДЪ
 ЦАРЪСТВОУЕМЪ ЕЪ ЕЪЕМЪ И НА ЕЪЕМЪ БОУДЕТЬ СЪ ТОБОЮ. ОНЪ
 БЕАНЫИ БОГОБЕДЦЪ УНСЛОМЪ ТЫСОУШТЪ ИЗВЕДЕ ИЗЪ РА-
 БОТЫ ЛЮДИИ ИСРАИЛЬСКИНЪХЪ; А СНИ ПРЪОСВЕЩЕНЫИ ВЕС
 УНСАА ПРЪОКОВЕРЪНЫИХЪ ЛЮДИИ СЪТВОРИ БОГОРАДОУМЪ-
 ННЫИ СИ ОУУЕНИЕМЪ, И ОТЬ ЛЪСТИ ИДОАЛЬСКИЕ ИЗБАВЕА
 ГОСПОДЕИ ПРИЕДЕ. ПРЪКОМУ ИСРАИЛЮ И УЕДОМЪ ИГО
 ОУСАНИЕНИЕ И СЛАВА И ОБЪТИ, И ЕЪ ЗАВЕЪТЪ ИГО НЕ ПРЪ-
 БЫАШО МА ТАХЪ ИЗРЪЕЕНИЕ БЫТА; А НА СЕМЪ ПРЪОСВЕ-
 ИТЕНТЫИ БОГАТЫМО ОУТЕРЪДИ СЕ ИМЛОСТЬ БОЖИИ, ОУСА-
 НИЕНИЕ И СЛАВА И ОБЪШТАНИЕ БОУДОУШТИНЪХЪ ВЛАГЪ ВЕС-
 КОМУАНААГО ЖИТИИ ГОСПОДЕИ СЕМОУ ДАНО ВМСТЪ, И ПО-
 ЕМЪ ИСРАИЛЪ НАРЕУЕ И, И ОБЪТЫ ВЪСЕ ГОСПОДЕИ ОБЪШТА-
 ННЫИ ПРЪДАОТЬ УЕДОМЪ СВОЕГО ОУЛУСТЕА. ОНЪ БЕАНЫИ
 БОГОБЕДЦЪ ЗАКОНАНЫИ СЕРИЖААИ НА КАМЕНЬНЫИХЪ ДЪСКАХЪ
 БОГОМАУРЪТАА ПИСМЕНА ПРИЕ; А СНИ ПРЪОСВЕЩЕНЫИ
 НЕ НА ДЪСКАХЪ КАМЕНЬНЫИХЪ ЧИ УРЪИМААМЪ НАПИСАНО УЪТО
 ПРИЕ, ИЪ НОВОЮ АПОСТОАЛЬСКОЮ БЛАГОДЪТИЮ СЕТЫННЪ
 ДОУХОМЪ НАУМАЕНАНЫИ СЕРИЖААИ ПРИЕ ОУУЕНИИ ДОУ-

ХОВНЫИХЪ, НИЖЕ ЗАКОНЪ ИСЛАВН И СВОЕ ОТЪУСТВО ПРО-
 СВЪТИ. ОНЪ БОГОВИДЦЪ ЛИШЕШЪ КЪ ЛИЦОУ ГЛАГОЛА КЪ ГО-
 СПОДОУ; А СНИ ПРЪОСВЪШЕННЫ НЪЮ ЮНОСТИ НЕ ПРЪМАЛЪ-
 УНОУ ХЕРОУЧИМСКОУ ЯЗЫКЪ ВЪСПРИЕМЪ, И ВСЕ УАСЫ ДНЕ-
 БНЫИ И МОИТЫНЫИ ВЪ ОУШН САМОГО ГОСПОДА САВЛОТА ШТЕ-
 БНИТОУШТИНЫИ ГЛАСОМЪ СЕРАФИМЪСКИНЫИ НЕ ПРЪСТА ДАЖЕ
 И ДО КОНЪНИИ. ОНЪ ВЕЛИКЫИ БОГОВИДЦЪ ПРЪЛОЖИ ДЪЖДЪ
 ВЪ ГРАДЪ, И РЪКЪ КЪ ПРЪКЪ; А СНИ ПРЪОСВЪШЕННЫ МОЛН-
 ТКОЮ НЕБЕСА ИРЪКНЪ, И ОТЪ ГОСПОДА ГРАДА ИСПРОСИ ТОУ-
 ДОТВОРЕ, И НАПОН КРАДЪ ОУГРЪСКАДОГО СТОУДЕННЫЕ ВОДЫ И
 СЪ ВЪСЪМЪ КОМЪНЪ ЕГО. ОНЪ ВЕЛИКЫИ БОГОВИДЦЪ ВЪ ЕГИПЪ-
 ТЪ ИСТОУЛНИКЪ ПРЪСОУШНЪ КРЪЕН ИСПАВНЪ, АЖО ДА НЕ
 ПНЮТЪ ЕГИПЪТЪНЕ; А СНИ ПРЪОСВЪШЕННЫ ПОВЕЛЪ ЛЮДЕМЪ
 СКОНЫИ СВЕТОУЮ МОЛНТЕОУ ЕГО ПРИЗВАВЪШЕ И ИСТОУЛ-
 НИКЪ МАЛЪКО КВАСИТИ, И ПО ГЛАГОЛОУ ЕГО БЫСТЬ ТАКО. ОНЪ
 ВЕЛИКЫИ БОГОВИДЦЪ РОУНОЮ ГОСПОДНЬЮ СЪ СЛОВОМЪ СВО-
 НЫИ НЪЕН ПРЪВЪЗНЪЕ ЕГИПЪТЪСКИИ; А СНИ ПРЪОСВЪШЕННЫ
 ПРЪВЪЗНСТВО ИСРАНАКЪ ВЪЗЕ, И КЪ САМОМОУ ХРИСТОУ ГО-
 СПОДОУ ПРЪКЪЗНЦОУ БЫВЪШОУ НЪЮ ИРЪТЪКЪНЪ ПРЪСЕЛЪ СЕ
 ВЪ БЫШЪННН ИИЕРЪСАЛНЪ. ОНЪ ВЕЛИКЫИ БОГОВИДЦЪ Фа-
 РАОНЪ СЪ КОЛЕСЪНИЦАМИ ПОГРОУЗИ ВЪ МОРН УРЪЛЪНЪМЪ, И
 КРАГЪ БОЖИИ ПОТОПН; А СНИ ПРЪОСВЪШЕННЫ МНОГЪМЪ ЗА-
 КОНОПРЪСТОУПЪНЫИ КРАГЪ, КОЮЮШТЕ НА СТАДО БОЖИИ, И
 КЕЛЪЗЪГЕЛИЕ ХРИСТОКО ОУПРАЖИЮШТЕ, САМОХОТНЮ ПО-
 ГРЕЗЪШЕИ ВЪ ГЛЪБИНОУ НЕКЪРНА, СЛОВО БОЖИИ ДО КОНЪ-
 ЦА ПОТРЪЕН НЕУИСТОТОУ НЪХЪ, И СКОНЫИ БОГОРАЗЪУМЪНЪ
 ВЪСАКО БЛАГОВЪРНЮ НАСАДИ ВЪ СВОЕМЪ ОТЪУСТВЕ. ОНЪ ВЕ-
 ЛΙΚΥИ БОГОВИДЦЪ ВЪ ПОУСТЫИИ ЖЕЖДОУШТИИ СЪ ИМЪ ИИ-
 СРАНАКЪ НАПОН; А СНИ ПРЪОСВЪШЕННЫ ВЪСАНОГО БЛАГО-
 ВЪРНЪ НАПОН СКОЕ ОТЪУСТВО, ИС ПРЪКА ЖЕЖДОУШТЕИ
 ИСТОБЛАГО ИИЪА, ХРИСТА ИСТИННАДОГО БОГА. ОНЪ ВЕЛИКЫИ

БОГОВИДЦЬ АЛМАНАХЪ ПОВЕДИ СВОЕШЪ КРЪСТЬ ПРООБРА-
 ЗОУЕ; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ МНОГЫЕ ЗАКОНОПРЪСТОУ-
 ЯННЫМЪ, ВОЮЮЩЕМЪ НА ОТЬУСТВО ЕГО, СВЕТОЮ МОЛНТВОЮ
 ОСОУДИЕ, И СКЕТЫННЫМЪ ОРОУЖИЕМЪ КРЪСТЫННЫМЪ НЪЗЕ ИЕ, И
 КЪ СКОРЪ ОУПРАЗДНИ СВЪЗЫ ИХЪ И СЛАВОУ ИХЪ РАСНЫ. ОНЪ
 БОГОВИДЦЬ УРЫМНОЕ МОРЕ ЖЪЗЛОМЪ ПРОСЪУЕ ПЕРА-
 НАМЪ ПРОВЕДЪ; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ ШЪСТЕНІЕ ТВОРЕ ПО
 СРЪДЪ ВЕЛНКАГО МОРА И СВЕТОЮ МОЛНТВОЮ ОУКРОТИ ПРЪ-
 ВЕЛННЫЕ ВЛНЫ МОРЬСНЫЕ, И ПОВЕЛЪ МОРОУ МАЛУАТИ, И
 ОУСТАВИ ИЕ, И ДЪВМА ПРЪСТОМА БЛАГОСЛОВЕНЫМА ВЕЛННЫМЪ
 ВЪТРЕ СЪ ДОУХОМЪ БОУРЫННЫМЪ ШЪЗОНЕТИ, И СЪТКОРН ТИШН-
 НОУ ВЕЛННОУ ПО СРЪДЪ МОРА, И ЛЮДИ СЪШТЕМЪ СЪННЫМЪ ПРЪ-
 ВЕДЕ ПРЪЗЪ ВЕЛНКОЕ МОРЕ СИРИНСКОЕ КЪ РАДОСТИ ПАЧЕ И
 НЕПРЪЖДЕНЫ. ОНЪ ВЕЛННЫМЪ БОГОВИДЦЬ КЪ УРЫМНЪМЪ МО-
 РИ БРАКОУ НЕПКОУСНЫМЪ НЕВЪЗЪТЪ ОБРАЗЪ ПРОПИСА ДРЕ-
 ВЛЕ; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ СВЪЗЫТЪ ЕГО ДОЗРЪКЪ, ПО-
 СЛАОУЖИ ИЕИ ШЕО ПОТННЪМЪ БОГОРОДИЦИ И КОЖИИИ МА-
 ТЕРИ, И СЪТОЛЪПНО МОУТЕ Ю ВЪННЕ ЖИКОТА СВОЕГО.
 ОНЪ ВЕЛННЫМЪ БОГОВИДЦЬ ОТЪ УРЫМНАГО МОРА ПО ВЪЗ-
 ДОУХОУ ПЪВЕДЕ ХРАСТЪЛН, И НАСЫТИ СЪНАМЪ НЕРАНАКЕВЪ;
 А СЕМОУ ПРЪОСВЕЩЕНЕМОШОУ ПОЛЪНОУ ШЪСТЕОУШНТОУ ПРЪЗЪ
 ВЕЛННОЕ МОРЕ СИРИНСКО, ПОВЕЛАННЕМЪ СВЕТАГО ОТАЦА
 НЕБЕСЬНАГО, КЕМОУЖЕ ВЪ РОУЦЪ ЕГО КОНЫЦНЪ ЗЕМЛЕ И
 МОРЕ, САМА ПОУУНИА МОРЬСНАМЪ СЪ СТРАХОМЪ ПОСЛОУ-
 ЖИ, И ПОНОТЬ КЕМОУ ПРИНЕСЕ ВЕЛННОУ РЫНОУ ПРЪТОУ-
 ДННОУ, ИЕО РОУКАМА УЛОБЪУБСНЫМА НА САМОМЪ ТОМЪ ПРЪ-
 ОСВЕЩЕНОМЪ ПОЛОЖИ, И НАСЫТИ СЕ САМЪТЪ ПРЪОСВЕЩЕ-
 ННЫМЪ И ОУТЕШНЦИ ЕГО И СОУШТИИ ПРЪВЕНСАНИЕ КОРАБЛЕЮ ТО-
 МОУ. ОНЪ ВЕЛННЫМЪ БОГОВИДЦЬ ВЪ ПОУШТИИ ПРЪПНТА Я-
 СРАНАЛЪТЪ, И ТОГО ПРОШЕННЕМЪ ВЪСЕДРЪЖИТЕЛЪ БОГЪ МА-
 ННОУ ОДЪЖДИ СЪ НЕБЕСЬ; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ НЪЗЪ ЮНО-

СТИ ВЪЗДЮБИ ПОУСТЫНЬНОЕ ЖИТИЕ, ПИТАЕ И ОГРЪВАЕ ЖИВОУЩЕЕ ВЪ ПОУСТЫННХЪ И КЪ ПЕШТЕРАХЪ И ВЪСАКНЫМЪ ДОКОЛОМЪ ЯСОУЖИ НЫМЪ, И ВЪСАКНЫМЪ КЕСЕЛНЕМЪ ОБЪКЕСЕЛН Е ДОУХОВНО И ТЪЛЕСНО. ОНЪ ВЕЛНКЫН БОГОВНДЫЦЪ СКЕРЯНЫМЪ ОУИШТА СЕ КРЪВЮ ЮНЪУЕЮ И КОЗЪЛЪЮ; А СНИ ПРЪОСВЕЩЕННЫ ИСТИННОЮ КРЪВЮ БОЖНЮ ИЗЛПНОЮ НЪЗЪ РЕВЕРЪ ГОСПОДСКЫНХЪ И ТОЮ ОСВЕЩАВАШЕ ПРИХОДЕШТЕ КЪ НИМОУ СЪ КЪРОЮ. ОНЪ ВЕЛНКЫН БОГОВНДЫЦЪ БЪЖА ОТЪ РОДА СВОЕГО ИЗЪ ЗЕМЛЕ ЕГИПТЬСКЫЕ, И ПРИНДЕ ВЪ ЗЕМЛЮ МАДИАМЪСКОУ; А СНИ ПРЪОСВЕЩЕННЫ ОТЪ ЗЕМЛЕ СВОЕИ И ОТЪ РОДА СВОЕГО ПРЪСЕЛННИКЪ БЫСТЬ АВРААМОУ ПОДОБНЪ, И НАСЛЪДННИКЪ БЫСТЬ ПАУЕ И ЖИТЕЛЬ ЗЕМЛЕ ОБЪТОВАНЫЕ КЕЛНКОМОУ МОИСЕЮ, ЗЕМЛЮ ИСТАЮШТОУ МЪЗКО И МЕДЬ. ОНЪ ВЕЛНКЫН БОГОВНДЫЦЪ КОДОУ ГОРЬКОУ ВЪ СЛАДОСТЬ ПРЪЛОЖИ СЪНЬМОУ ИСРАИЛЕКОУ; А СНИ ПРЪОСКЕЩЕННЫ ИШЕСТВИЕ ТВОРЕ ОТЪ ВЪСТОКА КЪ ЗАПАДОУ, ОТЪ СВЕТЫЕ ГОРЫ СЪ СКЕТЫННЫ УРЪНЪНН СВЕТГОРЬСКЫНН, И СКОНЫМЪ БЛАГОСЛОВЕННЕМЪ МЪЗКО НЫМЪ ГОРЬКО ВЪ СЛАДОСТЬ ПРЪЛОЖИ. ОНЪ ВЕЛНКЫН БОГОВНДЫЦЪ МААДЪ КЪ КРАВИЦН ВЪЕРЪЖЕНЪ БЫСТЬ ВЪ МОРЕ СТРАХА РАДИ ФАРАОНЪ, И ДЪШТЕРНЮ ФАРАОНЮ ИЗЕТЪ ВЫСТЬ ИЗЪ МОРА; А СНИ ПРЪОСКЕЩЕННЫ ИШЕСТВОУЕ ПО МОРОУ ОТЪ СВЕТЫЕ БОГОРОДНИЦЕ КАТОПЕДСКЫЕ КЪ ЛАВРОУ СВЕТААГО АТАНАСИЯ ПЛОКЪ, И ИЕТЪ БЫСТЬ БЕЗЪБОЖНЫМНН ГОУСАРЫ, И БОГОУ ДЪЮШТОУ О НИЕМЪ ИС ПРЪКА ДИКЪНАМЪ УОУДЕСА, И ПРИНШЪДЪШНННМЪ НЫМЪ ВЪ ПРИСТАНИИШТЕ СВЕТААГО АТАНАСИЯ, САМЪ ИСКОУН ИС КОРАБЛМЪ ВИДИМЪ ВЪСЪМН, И ИИЕДИНЪЖЕ ОТЪ НИХЪ НЕ РЕУЕ О НИЕМЪ КЪ ТЪ УАСЪ, ДО ПЪДЕЖЕ СВОБОДОУ ПРИЕМЪ ОТЪ КРАГЪ СКОНХЪ И БЛАГОДАРН КОГА РЕКЪ: НА БРАТЫ МОЕ ВЪЗРЪ ОКО МОЕ. ОНЪ ВЕЛНКЫН БОГОВНДЫЦЪ СЪНЬМЪ КОРЕОВЪ ПЛАМЕНЕМЪ ПОПАЛИ, И ЗЕМЛИ ДАТАНА ПОЖРЪТН ПОКЕЛЪ; А

СНИ ПРОСВЕЩЕННЫ ОГИМЪ БОЖАСТВЕННЫМЪ ЮРЕТИКЪ БЕ-
 ЗАКОННЫМЪ ПО ОТЪУСТЪ СЯ ПОПАЛЪ, И СРЪПОМЪ ДОУХОВЪ-
 ННЫМЪ ПОЖЕЖЕ, И ВЪСАДО БЛАГОВЪРИЕ НАСАДИ ВЪ ОТЪУСТЪ
 СКОЕМЪ. ОНЪ ВЕЛИКЫН БОГОВИДЪЦЪ МНОГЫЕ ЦАРЕ ОУМРЪТЪИ:
 СНОНА ЦАРА АМОРЕНСКА И ОГА ЦАРА ВАСАНЬСКА И ВЪСА ЦАРЬ-
 СТЕИЦА ХАНААНЬСКА; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫ МНОГЫЕ ЦАРЕ
 ОУДНЪИ, ВЪСТОУННЫЕ И ЗАПАДНЫЕ, И НА СЪВЕРЪ И НА ЮЗЪ
 ВЪ МНОЗЪХЪ ЦАРЕХЪ УОУДЕСА СЪТВОРИНЪ. ОНЪ ВЕЛИКЫН БОГО-
 ВИДЪЦЪ ЕДИННОМЪ СКИННИ СЛОУЖААШЕ, И КЕТЪХЫ ЗАКОМЪ
 ДРЪЖААШЕ, И СЪНМЪ ИСРАИЛЕВЪ ВОЖДААШЕ, СЮДЪБЫ ТВО-
 РЕВЪ НИХЪ; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫ ЦРЬКВЪИ СВЕТЫЕ МНОГО-
 ОБРАЗНЫЕ СЪТВОРИ ПО ОТЪУСТЪ СЯ, И НЕ ТЪНМО ПО
 ОТЪУСТЪ, НЪ И ПО ВЪСТОУННЫМЪ ЗЕМЛМЪ И ЗАПАДЪ-
 ННЫМЪ, СЕЛОМЪ ЖЕ И ГРАДОМЪ, ПОУСТЫННЫМЪ ЖЕ И ГОРАМЪ
 И ПЕШТЕРАМЪ ПОСЛОУЖИ, И СВОМЪ ОУТЪУСТВОУ ВОЖДЪ
 БЫТЬ НА БЛАГОВЪРИЕ И НА СВЕТЫНЮ, И НОВЫН ЗАКОНОПО-
 ЛОЖНИКЪ БЫТЬ, СЛЮЖЕ НА ИСТОВЪМЪ ОСНОВАННЪ АПО-
 СТОЛЪСЦЪ НОВОЮ БЛАГОДЪТНЮ, ВЪСТОКЪ ЖЕ И ЗАПАДЪ ПО-
 КАЗОУЕ. ОНЪ ВЕЛИКЫН БОГОВИДЪЦЪ ПРОКАЗНИКЪШОУ СЕ МА-
 РИИМЪ СЕСТРОУ СКОЮ БОГОУ ПОМОАИЕ СЕ ОУНСТИ; А СНИ
 ПРОСВЕЩЕННЫМЪ СВЕТОЮ МОЛНТВОЮ БОГОУ ПОМОАИЕ СЕ И
 РАСЛАБЛЕНААГО ВЪЗДЕНЖЕ, И ЗДРАКА И СЪТВОРИ, И ЗДРАКА
 БЫЕИ И ХОЖДААШЕ. ОНЪ ВЕЛИКЫН БОГОВИДЪЦЪ ИЗЪВЕДЕ ИСРА-
 ИЛЪТИ ИЗЪ ЕГИПЪТА СЪ ЗЛАТОМЪ И СРЕБРОМЪ ЕГИПЪТЪСКИ-
 ННЫМЪ; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ ЗЛАТО И СРЕБРО, ИЛИКО ПРИ-
 ТЕЖА ВЪ ЗЕМАН ОТЪУСТЪ СКОЕГО, ВЪСЕ ПРЪНЕСЕ КЪ ЗЕМЛЮ
 УОУЖДОУ, ВЪСТОКЪ ЖЕ И ЗАПАДЪ ПРОНДЕ РАСЪКАЕ БОГАТЪ-
 СТВО СКОЕ ПО ПОВЕЛЪННЮ ОТЪЦА НЕВЕСЪНААГО. ОНЪ ВЕЛИ-
 КЫН БОГОВИДЪЦЪ ОУДАРЕНЪ КАМЕНЬ ИЗЪ КАМЕНЕ ВОДОУ
 ИСТОУИ КАМЕНОСРЪДЪУНОМОУ РОДОУ ИЕРЕНСКОМОУ, И НА-
 ПОНЪ 16; А СНИ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ СЪТВОРИ ПОВЕЛЪННЪ СВЕ-

ТААГО ДОУХА , И СЛОВО ПРОРОУЪСКОЕ ИСПЛНИ : ЖЕНИЕ СЕ
 ИСТОУНИЦИ ВОДНИ , И ОТКРЫШЕ СЕ ОСНОВАННА ВЪСЕЛЕН-
 ИИЕ , СИ РЪУЪ , КОДОЮ И ДОУХОМЪ БОГЪ ОСВЕТИ УЛОВЪУ-
 СТВО ; ТАКОЖЕ И СИИ СВЕТИИ ПОСЛѢДОУЕ ГОСПОДЕВИ СВО-
 ЕМОУ , СВЕТИИМЪ КРЫШЕННИЕМЪ КОДОЮ И ДОУХОМЪ , ПОКА-
 ЖЕНИЕМЪ И ИСПОВѢДАННИЕМЪ ОСВЕТИ СВОЕ ОТЪУСТВО , И
 ОТКРЫ ОСНОВАННА ВЪСЕЛЕНИИ ПОВЕЛѢНИЕМЪ ОТЦА НЕ-
 БЕСЪНААГО , ЦРЬКЪИ СВЕТИЕ СЪЗДА ПО ЛИЦОУ ВЪСТОКЪ И
 ЗАПАДЪ , ТАКОЖЕ БЪ ИС ПРЪКА БОЖЕСТВЕННОЕ ПОВЕЛѢНИЕ ,
 И ВЪ ПОСЛѢДНИЕМЪ ВЪЦѢ ТАКО БОУДЕТЬ , КАЖЕ ГОСПОДЪ СЪ-
 ТВОРИЛЪ ЕСТЬ ОТЪ НАУЕЛА , ПО ТОМОУЖЕ ОБРАЗОУ И СИИ
 СВЕТИИ СЪТВОРИ ТАКЕ БОУДОУЩААГО КЪКА . ОНЪ ВЕЛИКИИ
 БОГОВИДИЦЪ ЗАПОВѢДА ВЪСЕМОУ СЪНЬМОУ ИСРАИЛЕВОУ : ИСПЕ-
 РЪТЕ РИЗЫ СВОЕ , И ВЪ ТРИ ДНИ УНИТИ БОУДЕТЕ ОТЪ ЛОЖЬ
 ВАШИХЪ , ТАКО ДА СЪПОДОБИТЕ СЕ ИСТОКОМОУ БОГОВИДѢНИЮ ,
 И ДОСТОИИ БОУДЕТЕ СЛЫШАТИ ГЛАСЪ ГОСПОДА БОГА ВА-
 ШЕГО ; А СИИ ПРЪОСВЕЩЕННИИ ЗАСВѢДѢТЕЛЬСТВОВА СЪБОРОУ
 СВОЕГО ОТЪУСТВА , АРХИЕРЕОМЪ , ИЕРЕОМЪ , ПРЪПОДОВЪНЫ-
 ИМЪ И БОГОНОСЪНЫМЪ УРЪНИЦЕМЪ И ВЪСЪМЪ СЪРОДЪНИКОМЪ
 СКОИМЪ И ВЪСЪМЪ УЕДОМЪ СВОЕГО ОТЪУСТВА ГААГОЛЕ : ГО-
 СПОДЪИЕ СВЕТОЕ КАНАНГЕЛЬСКОЕ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВО И ИСТИ-
 ННОЕ ЗАКОНОПОЛОЖЕНИЕ И АПОСТОЛЬСКАЯ ПРЪДАННА И
 ПРОРОУЪСКАЯ ПРОПОВѢДАННА И СВЕТИИХЪ БОГОНОСЪНИИХЪ
 ОТЦЪ ИСПРАВЕЖЕННА И ИНОЮ ПРЪДАНА КАМЪ БОЖЕСТВЕННА
 ОУЧЕНИИ ДОБРЕ СЪБЛАЮДЪШЕ И ИСПЛНИТЕ , ДА МЪРОУ ДО-
 БРОУ И ПОТРОУСЬНОУ ЗА ТО ГОСПОДЪ ДАСТЬ КАМЪ ВЪ ДНИ
 ОНЪ ВЕЛИКИИ И ПРОСЪЩЕННИИ , И НЕ ТЪКМО КЪ ТРИ ДНИ
 УНИТИ БОУДЕТЕ , НЪ И ВЪ ВСЕ ДНИ ЖИТИА ВАШЕГО СВЕТИ
 БОУДЕТЕ ПЛЪТНО И ДОУХОМЪ ; И ДА СОУТЬ УРЪСА ВАША ПРЪ-
 ПОУСАНА ИСТИННОЮ , И СЪВѢДѢНИИ ВАШИ ГОРЕШЕ МИЛО-
 СТИИЕЮ КАЖЕ КЪ НИШТИИМЪ , И ВЪ ПОДОБНИИ УЛОВЪКОМЪ

ждоуштинимъ господина своего и творештинимъ волю
 его, нмѣже господь на небесехъ оуготовалъ есть прѣ-
 столъ скон, и яко да приидѣ готовы окрѣтити вы
 господь богъ вашъ, и не тѣкмо да сподобите се гласъ
 слышати господа бога вашего, нѣ и да въдворите се съ-
 нимъ въ бесконѣуныи вѣкы, яко да слово господниѣ на
 васъ съвершитъ се; боудоуť бо, реуе, прѣвни послѣднии
 а послѣднии прѣвн. онъ великыи боговидѣць Отора тѣстн
 своего съвѣтъ приѣмъ и постави въ Исраилн кннгоуиѣ,
 соуднѣ, десетъники и петидесетъники и сътънныи и ты-
 соуштинныи на исправленнѣ сънмоу нсраилекоу; а снн
 прѣосвещенныи самѣмъ богомъ наставляемъ расписавъ
 страны своего отѣуства, и доухомъ светнымъ прозре
 по достоиннѣ постави овы епископы, правителиѣ све-
 тыи вѣры и блюстелиѣ словесъныхъ стадъ христонмен-
 тыныхъ люднн, и те яко хлмы выше горъ постави, яко
 да виднте въсьми уоувѣсткы доушевыиими и тѣлесъ-
 ными; а друугыѣ прѣподобныиѣ и когносныиѣ отѣце
 отѣцемъ правителиѣ къ царѣствоу небесъномоу; а друу-
 гыѣ протопопы и попы и днѣкныи и подѣднѣкныи, ко-
 гождо въ своемъ униоу правешта волю посълавшаго ѣ
 отѣца. онъ великыи боговидѣць землиѣ обѣтованыѣ въ
 малѣ не сподоби се наследити; а снн прѣосвещенныи
 вѣстоки и запады прондѣ млыннѣноснымъ образомъ
 евангелнѣ христово исплннѣи и людн съвершенныѣ го-
 сподевн прикѣде, и не тѣкмо обѣштана блага приѣ,
 нѣ и раю въсѣлннкъ бысть, и съ господемъ въдвори се
 въ бесконѣуныи вѣкы. онъ великыи боговидѣць Нсоуса
 Навѣрннѣ въспита въ говѣнни и въ цѣломоудрнн слоу-
 жешта кемоу, и въторыи по нѣмъ вождѣ бысть сънмоу
 нсраилекоу; и снн прѣосвещенныи такожде въспита съ

СОБОЮ МОУЖА БЛАГООБРАЗНА И БОГОЛЮБНА И БЛАГОБО-
 МЗНА И СВЕТА ПЛЪТНЮ И ДОУХОМЪ СЛОУЖЕШТА ИМОУ
 УРЪННА АРЪСЪННА, И ТОГО ВЪ МѢСТО СЕБЕ ПОСТАВИ ВТО-
 РАГО ПРАВТЕЛЯ И ВОЖДА ОТЬУСТВОУ СВОЕМОУ. СЫГЪ ЖЕ
 БОГОНОСНАГО ОТЬЦА НАШЕГО СВЕТАГО СИМЕОНА ПРОРО-
 ЧЕСТВО СЪВѢСТЬ СЕ, КЪЖЕ ПРОВЪЗВѢСТИ СВЕТИМЪ ДОУХОМЪ
 ПО ОТЬШЕСТВИИ ЖИТИЯ СЕГО ЛЮБОВНОМОУ СЫНОУ СВОЕМОУ
 БЛАГОДѢТНОМОУ КИРЬ САЗЪ: ЯКО ДАРОУ НЕБЕСНОМОУ СЪПО-
 ДОБИТЬ ТЕ ЛЮБИТЕЛЬ ТВОИ ХРИСТОСЪ, И НА ВЪСТОЦѢ ВЪС-
 ПРИИМЕШИ ВЛАСТЬ НЕБЕСНОЮЮ ВЕЗАТИ И РАЗДѢЛЯТИ
 ВЪСНЫ УЛОВЪУСКИХЪ ПРѢГРѢШЕННИ, И АПОСТОЛЬСКАГО СЪ-
 ДАННА СЪОБЩАТИНЪ БОУДЕШИ, ВЪСТОКИ ЖЕ И ЗАПАДЫ
 ПРОИДЕШИ, САМЪМЪ ГОСПОДЕМЪ ПРОВАЖДАЕМЪ, И ЯКО СЛЪН-
 ЦЕ ОСНѢЖЕШИ ДОЛЫ И БРѢДА, И ГРАДЫ ВЪСЕ ОБЪТЕЧЕШИ ЯКО
 ИГНАТИЕ БОГОНОСЦЪ, И НЕИСПЪДОВАННЫЕ ПОУТИ ВЛАДЫКИ
 СВОЕГО ГОСПОДА ВЪСЕДРЪЖИТЕЛЯ ВЪСЕ ИСПЪДНИШИ, И ВЪСЪМЪ
 ЧЕСТНО ПОКЛОННИШИ СЕ, И БЛАГОДѢТИ ЕГО СЪПОДОБАЕМЪ
 ОТЬ ВЪСТОКА ПРИИДЕШИ КЪ МНѢ, И СЪ ГОСПОДЕМЪ ВЪДВОРИТЕ
 СЕ ВЪ БЕСКОНЪУБНЫЕ ВѢКЫ АМИНЬ.

ПРѢБЫВЪ ЖЕ ТОУ ВЪ СИННѢ СВЕТОЮЮ ЧЕТИРДЕСЕТЪНН-
 ЦОУ БЕЗМЪЛЪКНО, ВЪСЕГДА СТРАЖОУ НИЖЕ КЪ ДОМОУ ДОУ-
 ШЕВЪНОМЪ КРѢПЪКЫМЪ ОУМОМЪ БЪДЕ И СТЪЖЫ, ИСТИНЪ-
 МЫН ПАСТЫРЬ, НА КОНЪЦНХЪ ЗЕМЛЕ БЪДЕ О СТАДѢ СВОЕГО
 ОТЬУСТВА, НЕОУСЫПНОЕ ОКО ДОУШЕВЪНОЕ НИЖЕ, КЪ ВЪСЕ-
 КИДЕШТОМОУ ВЪСЕГДА ВЪЗНИРАЕ, И ВЪУНАМЪ ПРѢДЪЗРЕ ДОУ-
 ХОМЪ СВЕТИМЪ И О НАДЕЖДѢ ЕГО РАДОУЕ СЕ, И ПОМЫШЛЯЕ
 ВЪСЕГДА ЧЪТО И КАКО И ЧЕСО РАДИ ТЕЧЕННІЕ МОЕ СІЕ ОТЬ
 ЗАПАДА КЪ ИСТОКОМОУ ВЪСТОКОУ, И ЧЪТО ПРИОБРЕЩЕННІЕ
 МОЕ ХРИСТОСЪ ВСЕБЛАГЫН ГОСПОДЬ МНѢ И МОЕМОУ ОТЬ-
 УСТВОУ ПРОСКЪЩЕННІЕ И СПАСИТЕЛЯ ЛЮДЕМЪ МОИМЪ, РЕ-
 КЫ: ИШТЕТЕ И ОБРѢШТЕТЕ, ТЛЪЦЪТЕ И ОТЬКРЪЗОУТЬ СЕ ВАМЪ;

въсакъ бо просен приѣмають, нштен обрѣштеть, н тль-
 коуштомуу отъврьзоуть се; тоѣ ради заповѣди господь-
 нѣ въсегда нмѣѣ въ оумѣ неоуклоннымъ днь хотештн
 принти, въ нѣмѣже н небеснымъ царь обрѣштеть се съ
 славою, въздаѣ комоуждо протнвоу дѣломъ, то про-
 внде мыслынымъ оумъ, н тыштаннѣ прилѣжно тво-
 рааше на прѣдлѣжештн нѣмоу подвнгъ, съхраннѣ въ
 оумѣ своимъ повелѣннѣ господнѣ, пророкомъ рече-
 номъ: положнхъ оустомъ моимъ храннло, ѣгда въстанеть
 грѣшннкъ на мѣ, онѣмѣхъ н съмѣрнхъ се, н оумльуахъ
 отъ благъ, н выноу хранѣ оуста скомъ н ѣзыккъ скон, ꙗко
 нн словомъ нн дѣломъ не отъпасти страшныѣ заповѣди
 господнѣ, н ннколыже не оуподобн се словесн пра-
 здноу, н въсегда слово страшное нмѣѣ прѣдъ оумъ
 доушевынымъ, ꙗже отъвѣштати страшномуу на стра-
 шнѣмъ соуднштн ѣго, н по все уасы тыште се ꙗко
 обрѣсти се кромѣ страха н божзн, н добры подвнгы
 жнтнѣ светынхъ отыцъ съвршаѣ, выноу на прѣдъ спѣѣ
 добрымъ дѣтѣлн истннѣнаго урннѣства, нзъ млада
 възненакндѣвъ жнтнѣ мнра сего прѣлѣстѣнаго, н съ
 богомъ въ ѣдннѣннн нзколи жнтн, н бысть въсьма о
 господн свободнѣ отъ въсѣхъ вѣштнн земльнынхъ, скоро
 мнноуштннхъ жнтнѣ сего соѣтѣнаго, н на поутѣхъ
 свѣдѣннн господнннхъ въдварѣ се въсегда прилѣжно
 желѣѣ небеснынхъ благъ бесконъуныѣ жнзнн н не-
 тѣлѣнаго възданнѣ, въ нѣмѣже бесконъунаѣ радость;
 н тоу слоужнвъ светоу лнтоурьгню въ домоу прѣске-
 тыѣ богороднцѣ, н поклоннвъ колѣнъ скон, н помолнвъ
 се къ сътворишомоу н, н къ прѣхнстѣн ѣго матерн, н
 тако възвратн се отъ светыѣ горы сннанскыѣ.

О възвращенни прѣосвещеннаго отъ
 скетые горы сианскыя, н о пришествии въ
 Неросалны. Въ скетыи же градъ Неросалныи при-
 шѣдъ, н свѣтло поклоннѣ се животворештомуу гробоу
 господню, н порадовавъ се съ богоноснымъ патриаръ-
 хомъ Атанасиємъ н съ вѣсьми братиими лавры светааго
 Савы, н вѣсе исповѣда нмъ, како господь съблюде н на
 поутн томъ н поспѣшьствова ѿмоу о вѣсемъ добръ. н
 тоу прѣпоуиноу велико хотѣ, н сътвори вѣсе, еже трѣбо-
 ваше скетыии ѿго; н възпріемъ съвѣтъ отъ патриаръха,
 н время обрѣтъ, н слоужникъ светоу лютоурыгну оу жи-
 вомоснааго гроба господня, н прослави отъца небес-
 снааго; помолникъ же се прѣсвѣтлому въскръсенню хри-
 стовоу, н поклоннѣ се уѣстьномуу н животворештомуу
 гробоу господню н прѣхнстомуу распетію ѿго н вѣсьми
 скетыими мѣстомъ, на нхъже господь нашъ Нисоусъ
 Христосъ вольныи страсти пострада, н помолникъ се еже
 о себѣ н о цѣрствоуштинхъ н о вѣсемъ мирѣ госпо-
 днѣи сътежаннѣ, еже приобрѣте уѣстьною си кровню,
 н поклоннѣ се вѣсьми уѣстьно, н любезно облобызавъ
 н цѣловавъ вѣсе скетыи цркъви неросалныскыи, н
 уѣстьнааго н богоноснааго дроуга своего патриаръха
 Атанасиа порадовавъ, н великыи лавры светааго Савы
 нгоумена иеромонаха Николоу, н съ вѣсьми братиими
 лаврьскыими, н вѣсь клиросъ скетыи екатолныи цркъве
 въскръсеннѣ господнѣи, н съ вѣсьми любезною цѣлова-
 ннѣ сътвори, н жалостню растръзае се, слъзною ра-
 станнѣ сътвори скетыи съ вѣсьми скетыими неросалн-
 мыи; н отъ вѣсѣхъ благословеннѣ възпріемъ, н бла-
 гословенъ вѣсьми изиде, обогатѣвъ даромъ светааго
 доуха. н по срѣдѣ жалости обрѣте оу себѣ веселіи н

прѣбольшоу надеждоу, расмотривъ, яко положити съвершеніе прошенію своему, еже ис прѣка просе оу господѣ изъ своею землею исходе.

О възвратѣнии прѣосвѣщеннаго паки къ западоу. И тако о господѣ радое се поутѣ въспринѣти, скетнымъ доухомъ наставляемъ и господемъ проваждаемъ възвратн се паки къ западоу. въ Анѣднохню же приидѣ и поклонивъ се светѣи цркви, и порадова се съ патрїархомъ анѣднхнскимъ, и приѣти имъ бысть устыно; и любезно доушепользно бесѣдовавши оба свѣтлыи божїи, и приемиши доуховно веселіе и пльскою оутѣшеніе, и скетѣи цркви давъ благословеніе златомъ, и того самого дарыи поутѣ, еже бѣ подобно скетѣи его, и онъ сего прѣосвѣщеннаго прѣбольшиими дары скетными и докровными поустыи црковными поутѣ и ризами патрїаршескими; и съвѣтъ приѣмъ отъ него изиде. светааго же и юуднааго Симеона нже на днѣхъ горѣ светомоу гробоу поклонивъ се, и съ братїими порадовавъ се, и давъ благословеніе светѣи цркви златомъ, изиде. и проидѣ Арымїню и тоурьускоюю страноу, и приидѣ на море сирнско обрѣте корабель ндоушѣ въ Анатолию; и давъ наемъ нде въ нѣмъ господемъ окрѣпленіе. и болѣзнь не малѣ належешт прѣосвѣщенному отъ не покои и троудѣ поутѣи многыхъ, и дроуга болѣзнь морьскаѣ къ тѣмъ приложн се. и вельми болештоу светомоу, и вельми жалостно скръбеште оученїи его молитахоу и глаголюште: господи, вѣкоу си отъ брѣшнѣ, да не коньбною скръбю оскръбши ны зде по срѣдѣ урьмыи поутѣи; никакоже краѣ дозреште и своею землею оудалиени соуште, да ли въ расхыщенїи живи

[illegible]

освещеннымъ ксть отъ рыкъ тою и оуучениши юго, и дастъ соущинымъ съ ними прѣсвѣтлымъ корабль юго; и имѡ въси и насытисе се отъ божьствѣннаго дара, и соущимъ оставшимъ отъ немъ съблюдоше на оутрѣхъ. съгы же бо-гоотца Давида писанне събьсть се прѣдъ симъ скетымъ, иже проиша о нсрналтѣхъ рекъ: похоти мѡ прѣнесе, и не лишѣше се отъ похотенъ своихъ. они мѡ прѡсѣмъ, и краствали мѡ отъ мора нзведе, и насыти мѡ; а си прѣосвѣщеннымъ рыкъ похотѣхъ, томъ уасъ рыкоу юмоу прѣдложѡ живыи господь богъ нсрналъ царствоу юси въ вѣки и на вѣки, и юште прѡславѡмъ се къ скетѣ скетымъ и творѣ мноасть съ нзбранымъ своимъ, и прѡшенимъ ихъ испѡлнимъ. прѣосвѣщеннымъ же прѡславѡ отъца небесѣннаго на высокымъ сѣдѣштаго, и на смѣренымъ призираюштаго, и посѣщеннымъ божьимъ оуверѣванъ вѣсть и крѣпость приимъ о томъ прѣнде море, и приста къ Анатолію. и прѡнде Анатолію, и по томъ Ендантію, и принде въ Цариградъ; и прѣжде приидѣ покломи се прѣсвѣтѣи благодѣтельница, прѣимствѣи богородици иверьготиси. и отъ тоудоу нде въ срьдоу града къ светомоу апостолоу Амьдрѣи. и тоу прѣмъ потрѣмъ творѣ скетымъ съ манстеры царьскимъ. и отъ тоудоу тыштеимтоу се юмоу нти въ богохвалноѡ село и къ скетѡмъ обмыунаѡ жнамшѡ прѣннаго наслажденіи Скетымъ Горы, и тако не нзводѡ се светомоу доухоу, и не сълоуун се юмоу тамѡ нти, нъ въ землю болгарскою поутѣ юмоу прѣдложѡ се. и отъ тоудоу нде въ градъ Несебръ; и посъла прѣдѡ къ свѡтоу си благоверномоу царю Неоноу Аѣмю; и посъла юмоу юмне и отьрѡмъ, на нихъже скетымъ подвигъ се, и принде въ Трьнохъ градъ; и приѣтъ и царъ съ великою уѣстию, и лювазюноу трѣмъ-

СТЕКО СЪТВОРИ О НИЕМЪ БЛАГОУСЛЫШНЫИ ЦАРЬ НОАИИ. ПРИ-
 СПЕВАННОУ ЖЕ ПРЕСВЯТАМОУ ПРАЗДНИКОУ ПРЕСВЯЩЕННИИ
 ГОСПОДИИ, И БѢ НАКЕУЕРНИ СВЕТАГО БОГОУСЛЫШНИИ СЛОУ-
 ЖИВЪ СТЕКОУЮ АНТОУРГНИЮ, И ПРОСЛАВИ БОГА ПРОСЛАВЛѢ-
 НААГО И, И ЦАРА ПРОСВЕЩИТЬ СВЕТЫИИ ПРОСВЕЩЕНИИИИ
 КРЪШТЕНИИ ГОСПОДИИ, И ВСѢ СЪБОРЪ ЛЮДЕИ ЕГО ОСВЕ-
 ТИВЪ, И ОТЬ ТРОУДА КЕМОУ БОЛШЕТОУ, И ЦАРОУ ПРЕДАВ-
 ШОУ КЕМОУ СВОЕ ПОЛАТЫ, ИЖЕ СОУТЬ САМОМУ ТОМОУ СЪ-
 ТВОРЕНИ ТОВАРИ РАДИ, КЕО ДА СИ ИМАТЬ ОУТѢШЕНИЕ, И
 ПРЕДА КЕМОУ СЛОУГИ СВОЕ, ДА СЛОУЖЕТЪ КЕМОУ ВЪСАДНИИИ
 ДОБРОУСТВОИ. САМЪ ЖЕ МНОГО ЗЛАТО ДАВЪ КЕМОУ, ИЖЕ ТРѢ-
 БОУАНИЕ ЗА ПОУРЪКЪ РАДИ СВЕТЫИИ, И БЛАГОСЛОВЕНЪ СЕ
 СЪ ПРОСВЕЩЕНИИИИ, И ИЖДЕ БЫВЪ ГРАДА ВЪ НИИИ ДОБРЫ
 ЛОБА РАДИ. ПО ОУТѢШЕНИИ ЖЕ ЦАРЕВЪ ПРИЛОЖИ СЕ КЕМОУ
 БОЛШЕ КРЪПКА; БОГОУСЛЫШНИИ ЖЕ РАСОУЖДЕНИИИ
 РАСПИСА И ВСЕ СВЕТЫЕ ПОТРЕБЫ ЦРКОВНИИ, СЪБРАНИИ
 ВЪ СВЕТЫИИ СТРАНАХЪ КРОСАНИИИИИИ; И РАСПИСАВЪ БЛА-
 ГОСЛОВЕНИЕ ВЪСЕМЪ УЕДОИ СВОИИ, И БЛАГОСЛОВЕНЪ ВСЕ
 УЕДА СВОИ И СЪРОДНИКИ СВОИ И БОГОПРЕДАНОЕ КЕМОУ
 СТАДО ЛЮДИИ И ЗЕМАЮ СВОЕГО ОУТѢШЕНИЯ, И СЪ СВЕТЫИИ
 БЛАГОСЛОВЕНИИИИ И СЪ СВЕТЫИИ ПОТРЕБАМИ ОУТѢШЕНИЯ ОУ-
 ЧЕНИИ СВОИ ПРѢДЪ СОБОЮ ПРѢВЪКЪ ПРИКРЕСТИ ВЪ ЗЕМЛЮ
 ОУТѢШЕНИЯ СВОЕГО, И РАСПРАВИ ВЪСЕ, И ВЪЗЕРЪЖЕ НА ГО-
 СПОДА ПЕЧАЛЬ СВОЮ. И КЕЛЫИ БОЛШЕТОУ ПРОСВЕЩЕНИИ-
 МОУ, И ГОТОВЕШЕТОУ СЕ КЪ ОУХОЖДЕНИИ, И БОГОУСЛЫШ-
 НАИИ ПРОРОУСТВОУ ПОУТЬ ВЪСПРИЕМЪ, СЪ РАДОСТИИ
 ВЪПНИАШЕ: КЕГДА ДАСТЬ СЕ ВЪЗЛЮБАНИИИИ СВОИИ СЫНЪ,
 СЕ ДОСТОПНИИ ГОСПОДИИ, И СЫНОВЕ МЫЗДА ПЛОДА ТРОУДА-
 НААГО, ПО РЕУЕНИИ ПРОРОУСНОУ О ДНИ ПОСЛЕДНИИИ
 СОУДА: ИДѢЖЕ КЕГДА ОУКРЕПЪ ОУСЫ, СЪ СТРАХОИ РИ-
 ШЕТОУШНИИИ АНГЕЛОИ И СЪ ГОВѢНИИИ СЛОУЖЕШНИИИ

и апостоломъ седешимымъ на престолахъ келнустенехъ своего, Христосъ шить се любешимымъ его, изволимкомъ своимъ, иже изволи себѣ достонны сошнѣти, и о дароу отплаштеннхъ радехати се наумоу. иже и сии прѣосвещенны въ снѣмъ послѣднимъ днѣмъ своимъ богумисльннмъ разоумомъ познавахше охннтааго соудѣ послѣдннхъ днѣхъ, въ нмѣхъ възданнѣ боудеть комоуждо по умслоу дохрыныхъ дѣтелнхъ отъ неспремѣрнааго соуднѣ праведное възданнѣ; и того уаже прилежно прозрѣ доухомъ светнымъ, и разоумѣ позваннѣ люкн-теамъ своимъ, ижеже отъ многыхъ лѣтъ и днѣхъ уащѣхъ; и прѣселнхъ се хотѣ на прѣнебесна села, желаннааго хотѣ видѣти, и гонимааго достнгноути, и съ нмѣхъ въ едннхнхъ быти бес комыа въ вѣкы аминь.

О прѣставленнхъ прѣосвещеннааго. Днѣхъ же соуботномъ мннотѣшюу, и пошнхъ недѣльномъ прнспѣлнхъ, и въспрсеннхъ днѣхъ охараюшнхъ, и съ еверѣ многымъ умсомъ мннотѣшнмъ и къ полочннстнхъ при-ближаюшнхъ се, похвалѣ же прѣосвещенны оууеннкомъ своимъ речѣ: уеда и братнѣ, поумнѣте похѣ да и мало, прѣдлѣжнть въ напредѣ еснтьнѣхъ потроуеденнѣ. Распрн же бывшнхъ къ телѣ прѣосвещеннааго, кестство земльномъ потѣже къ своему матнхъ земан, и велынъ оежѣхъ; а доушевннѣ кестство павѣ възможе, и прнне снаоу и крѣпостѣ и възвоужѣ къ небеснымъ, разоумѣхъ своего владнхъ скоромъ прнмѣстнѣ, и светынъ въсегдѣ готовѣ на молнтѣоу, и по обычаю прѣсѣтлааго въспрсеннхъ празднѣство хотѣ прославити, полочннстнхъ уаже прнмѣстнѣхъ жениха небеснааго, павѣ прилежно обратн се на молнтѣоу, вѣннѣхъ въснмъ оумомъ и въснмъ уоубѣстѣхъ доушевннмъхъ пророуѣскнмъхъ гла-

СОМЪ: ВЪЗОУПИХЪ ВЪ ПЕЧАЛИ МОЕИ КЪ ГОСПОДОУ БОГОУ
МОЕМОУ, И ГОСПОДИ ОУСЛЫШИ МОЛИТВОУ МОЮ, И ВЪПЛА
МОН КЪ ТЕБѢ ДА ПРИИДЕТЬ; И НЕ ОТЪВРАТИ ЛИЦА ТВОЕГО
ОТЪ МЕНЕ, ВЪ НѢЖЕ ДНЬ ТОУЖОУ, ПРИКЛОНИ КЪ МНѢ ОУХО
ТВОЕ, И СКОРО ОУСЛЫШИ МЕ; ИДЕ ЯКО НСУЕЗОШЕ ЯКО И
ДЫМЪ ДЪННІЕ МОН, И КОСТИ МОЕ СЪМЕТОШЕ СЕ ХЪЛО, И ОУНЫ
ВЪ МНѢ ДОУХЪ МОН, И СРЪДЦЕ МОЕ СЪМЕТЕ СЕ ВЪ МНѢ, И
ОСТАВИ МЕ СИЛА МОЯ; И ВЪЗДѢХЪ КЪ ТЕБѢ РОУЦЕ МОИ, И
ДОУША МОЯ ЯКО ЗЕМЛЯ БЕЗКОДНА ЖЕЛАЕШЬ ТВОЕГО ПО-
МИЛОВАНИИ, И СКОРО ОУСЛЫШИ МЕ, ГОСПОДИ, СЪКОНЬА СЕ
ДОУХЪ МОН, И НЕ ОТЪВРАТИ ЛИЦА ТВОЕГО ОТЪ МЕНЕ, И ИЗЫМИ
МЕ ОТЪ ВРАГЪ МОИХЪ, ГОСПОДИ, КЪ ТЕБѢ ПРИБѢГОХЪ, И ДОУХЪ
ТВОИ БЛАГЫИ НАСТАВИТЪ МЕ НА ЗЕМЛЮ ПРАВОУ, ИМЕНИ ТВО-
ЕГО РАДИ, ГОСПОДИ, ОЖИВИШИ МЕ ПО ПРАВДѢ ТВОЕЙ; И
ИЗВЕДИ ОТЪ ПЕЧАЛИ ДОУШНОУ МОЮ, И МИЛОСТІЮ ТВОЕЮ
ПОТРЕБИ ВРАГЫ МОЕ, И ПОГОУБИ ВСЕ СЪТОУЖАЮЩЕ ДОУШИ
МОЕЙ, ЯКО АЗЪ РАБЪ ТВОИ ИСМЪ, ОУСЛЫШИ МЕ ПРАВДОЮ
ТВОЕЮ, И НЕ ВЪИДИ ВЪ СОУДЪ СЪ РАБОМЪ ТВОИМЪ, ЯКО НЕ
ОПРАВДИТЪ СЕ ПРЕДЪ ТОБОЮ ВСАКЪ ЖИВЫИ; И ИЗВЕДИ ИС-
ТЪМЪНИЦЕ ДОУШНОУ МОЮ ИСПОВѢДАТИ СЕ ИМЕНИ ТВОЕМОУ.
— И ТАКО ПРИБЛИЖИ СЕ КЪ КОНЫЦЮ ЖИТИИ. И СЕ ВСЕБЛА-
ГЫИ ГОСПОДЬ ОБИШТАВЫИ СЕ ПОСЛОУШАТИ ИСТИННОЮ ПРИЗЫ-
ВАЮЩИИХЪ ЕГО, И СКОРО ОБРѢТАЕ СЕ БЛИЗЪ СКРѢЩЕНІИ-
НЬ, И РЕКЫИ НЕЛЬЖЫМЫИ ОУСТЫ СКОУИИ: ПРИЗОВИ МЕ И
ОУСЛЫШНОУ ТЕ; ПРИЗВА МЕ, И СЕ ПРИИДОХЪ; И РЕЧЕ: РА-
ДОУИ СЕ, РАБЕ МОН, ИСТИННЪ ЛЮБИТЕЛЮ. СКЕТЫИ ЖЕ ОГЛАСИ
СЕ, И СЛЫША СКЕТЫИ И СЛАДЪКЫИ ГЛАСЬ ГЛАГОЛЮЩЕ: БЛА-
ГЫИ РАБЕ МОН И ВѢРНЫИ, СЕ ЗОВЕШЬ ТЕ ДОУХЪ СВЕТЫИ;
ПРИИДИ, ОУСЫИ И ПОУИИИ, ДА ПРИИМЕШИ КЪЗДАНИИ МОИ
ОБЪИТАНА ТЕБѢ И ВСѢМЪ ЛЮБИШТИМЪ МЕ, ВЪЗЪИМА БЛА-
ГА, ИХЪЖЕ ОКО НЕ ВИДѢ НИ ОУХО НЕ СЛЫША, НИ НА СРЪДЦЕ

УЛОЖЕКОУ НЕ ВЪЗНДОШЕ , ШЖЕ ОУГОТОВАХЪ ТИ ЗА ПРЪМНО-
 ГЫЕ ТРОУДЫ ТВОЕ , ИЖЕ ТРОУДЫ СЕ ПОСЛѢДОУЕ СВЕТЫМЪ
 МОИМЪ ПРОРОКОМЪ И АПОСТОЛОМЪ И МОУЧЕНИКОМЪ И
 ВЪСЪМЪ ПРЪПОДОБНЫМЪ , РАЗЛНУНЫМЪ ПОДВІГЪ СКОМЪ
 ВЪСЕ УНЫИ НХЪ ИСПЛННІЕ ; ТОГО РАДН БЛАЖЕНЪ ІЕСИ , И
 ПАМЕТЬ ТВОА ПРЪСВѢТЛА ВЪ РОДѢ И РОДѢ ; И ТОГО РАДН ВЪ
 ПРЪНЕБЕСНЫМЪ СЕЛѢХЪ СЪ ЛЮБОВІЮ ВЪДВОРНШ СЕ , ИДѢЖЕ
 СВѢТЪ ПРЪСВѢТЛЫИ СНІДѢТЬ , И ПОКОНШТЕ ТВОЕ ОУБЛАЖЕНО
 ТИ ІЕСТЬ И ОУКРАШЕНО РАЗЛНУНЫМЪ КРАСОТАМИ ТРОУДЪ
 ТВОИХЪ . И ВЪСЕОВѢУНЫМЪ ПРІХОДОМЪ ВЪ ПОЛОУНОШТІЕ
 ГОСПОДЕКН ПРІХОДЕШТОУ КЪ РАБОУ СВОЕМОУ , И ТАКО НЪ-
 БЫМЪ БЛАГЫМЪ ОБЫУАЕМЪ ИЗНДѢ СВЕТАМЪ ДОУША ІЕГО , И
 НЕ ОСТА СВОЕІЕ МАТНЦЕ , НЪ ГОСПОДЕКН ПРІЛЪПН СЕ ДЪКНДЪ-
 СКЫ ВЪПНЮШТН : ПРІЛЪПЕ ДОУША МОА ПО ТЕСѢ , МЕНЕ ЖЕ
 ПРІНІЕТЬ ДЕСЬНИЦА ТВОА . И АНГЕЛЫ БЛАГЫМИ ПРІНІЕТА
 БЫСТЬ , И САМЪМЪ ГОСПОДЕМЪ КЪ РАДОСТЕМЪ ВЪУНЫМЪ ПРЪ-
 СТАВЛЕНА БЫСТЬ ; И СЪ ГОСПОДЕМЪ ПОРАДОВАВЪ СЕ РАДО-
 СТІЮ ОНОЮ НЕИЗРЕУЕНОЮ , И ПО ГЛАГОЛОУ ГОСПОДЬНЮ : РА-
 ДОСТН ІЕГО НИКТОЖЕ НЕ ВЪЗЪМЕТЪ ОТЪ НЕГО ; И СЪ АНГЕЛЪ-
 СКЫМИ АНГЫ , И СЪ ВРЪСТАМИ АПОСТОЛЪСКЫМИ , И СЪ БЛА-
 ЖЕННЫМИ ДОУХЫ ВЪ СЛАВѢ ВЕДОМА БЫСТЬ ПРѢДЪ УЛОЖЕ-
 КОЛЮБНКОМЪ АНЦЕ ТВОРЦА СВОЕГО ; И ЗА ПРЪМНОГЫЕ ТРОУ-
 ДЫ СВОЕ ОБРЪТЕ ІЕГО БЛАГА И ПРЪМНОСРЪДА , И ПРЪКЕЛН-
 КЫИ СВѢТЪ СЪПОДОБН СЕ ВІДѢТН , ИДѢЖЕ ВЕЛНЦН ПАТРН-
 ІРЪСИ И ОТЬЦН ОТЬЦЕМЪ , АЪКРАМЪ И ИСААКЪ И ИЖКОВЪ , И
 ИДѢЖЕ ПРЪМОУДРЫНЪ ПРОРОКЪ АНЦН , ИДѢЖЕ БЛАЖЕНН ДОУСИ
 АПОСТОЛЪСКААГО УНСЛА , ИДѢЖЕ БЕЗЪ УНСЛА АНГЕЛЪСКЫНЪ
 СИЛЪ , СЪ ТЪМН СЪПОДОБН ІЕГО ВЪСЕДРЪЖТЕЛЪ ГОСПОДЬ БЕЗЪ
 КОНЦА РАДОВАТН СЕ ВЪ ВЪСЕ ВЪЪМЪ АМННЪ . ОУЧЕНИЦЪ ЖЕ
 ПРЪОСКЕШТЕНААГО СЪКОУТАВШІЕ СВЕТЫЕ МОШТН ІЕГО , СЪ
 ВЕДНКОЮ УБЪСТІЮ МОЛЪБЫНЪ ПѢСНН ПОЮШТЕ О ПОКОН СВЕ-

тааго, и страхомъ нѣкаѣмъ одрѣжнми оуправнше и къ провозженію гробьногоу. и къзвѣштено бысть царю о оуспеннн прѣоскештенааго, гдѣ повелѣти съхранити скетыѣ мошти єго. царь же слышавъ о прѣставленнн скетааго, и прослави бога пославъшааго ємоу скета моужа на благословеніе єго и домоу и града єго; и повелѣ да приндѣтъ патрнѣрхъ съ уѣстьнымн нгоумены и съ прѣподобнымн отьцн, и тако да съхранѣтъ съ великою уѣстню мошти прѣоскештенааго въ роукотворенѣмъ ємоу манастирн въ домоу скетынхъ .м. моуѣеннкъ; и злато много дастъ да раздадоутъ оубогымъ за покон прѣоскештенааго. и принѣдъ скетын патрнѣрхъ Нодакимъ съ єпископы и съ попы и съ днѣконы и съ уѣстьнымн нгоумены и съ прѣподобнымн отьцн, и тако съ великою уѣстню проковднше прѣоскештенааго къ гробоу нстовокоу отьуѣствоу, поюште богохвалныѣ пѣснн о покон прѣоскештенааго. и тако погребены быше скетыѣ мошти єго въ домоу скетынхъ .м. моуѣеннкъ при рѣцѣ Істру, въ градѣ новѣмъ, а въ мѣстѣ рекомѣмъ Трноу, о покон єго славесте отьца и сына и скетааго доуха, и нынѣ и прѣсно.

О прѣнесеннн прѣоскештенааго кнрь Савы. По лѣтѣхъ же нѣколцѣхъ наложн богъ на срьдѣе благовѣрнокоу кралю Владиславоу царьствоуюштоу на прѣстоу отьца своєго, яко да прѣнесетъ прѣоскештенааго въ своє отьуѣство, и оумзвнѣ съ скетольпною любовню прѣоскештенааго, и разгорѣвъ се доухомъ скетнымъ, и събра великѣ кнрсь скетааго си отьуѣства, богогласныѣ светнтелє, уѣстьныѣ нгоумены и богосьныѣ нзбраныѣ урьнѣе и попы и днѣконы и всь уннѣ црьковьныи, яко подобно и уѣстню прѣоскеште-

номоу и истомоу уѣстителю црквиномоу, и прѣкомоу
 законоположннкоу, и въторомоу пророкоу подобноу
 боговидцоу уѣстномоу Монсею, и тѣ самы боголюбцы
 великыи уѣстители светыхъ цркви и любителѣ све-
 тыхъ слоужители богоносныхъ урьницъ, и съ нзбра-
 ными слоугами великааго си кралиевства и съ уѣды
 прѣосвѣштеннааго, съ великыми съборомъ, самы съ ними
 опальны се доухомъ светымъ науѣше шѣствие тво-
 рити отъ запада къ востокоу, не могоуште зрѣти исти-
 нааго пастыра своего въ странѣ уоужден, и овѣце
 его словесныи богомъ наставляемы самы пондоше
 ништоуште своего пастыра, дньнище прѣсвѣтлыи, на
 востоцѣ подъ землею зашѣдыше, прѣжде показавше
 нмъ истовыи животъ, и дньни некеуерномоу прнѣсть-
 нныи сътворшомоу ю; и пондоше съ радостию веселами
 ногами, на востоцѣ прѣсвѣтлои свѣтло открити хо-
 тѣште, богоразоумноюу зароу въ срьдци землии си-
 юштоу, многоцѣннааго бисера светои съкровиште съ-
 крѣено и самѣмъ господемъ поштедено боголюбнымии
 уѣдомъ отъѣства светааго, нзъ млада въсажденнааго къ
 домоу господни, и по словоу пророуьскоу: яко и фи-
 ннгоу процвѣтышоу по лицоу въсеи въселенныи, яко и
 киедроу въ Ливанѣ оумножьшоу уѣда своимъ, и намы и подъ
 землею неоувѣдаемо цвѣтоуштоу, и прѣбольшоу ра-
 дость нзѣстъноу собою показати хотѣ своемуу отъѣ-
 сткоу, и уѣда своимъ прѣвышшемоу страхоу божию на-
 оуунти и на прѣбольшеи боголюбнии прѣложити христо-
 любика срьдци ихъ, въсакыи образы въ животѣ своемъ
 самы собою нмъ прообразныи, и сыгы богоносною тѣло
 свое прѣдѣложити нмъ хотѣ, и нетѣленною радостию
 просвѣтити хотѣ боголюбныи доуше ихъ, по пророуь-

ствою гедесию прѣдълагаю се мнѣ : якоже мѣ видѣте,
 тако и вы сътворите , и послѣдоуйте ми, яко да подо-
 бни ми будете. и доидѣшннми мнѣ града Трьнова,
 понде же господнии нашъ боголюбивии краль Владис-
 лавъ къ тѣстекн благоверьномуу царю Калонданоу Асѣ-
 ноу , и съ любовию и съ великою уѣстнью приеътъ и царь.
 и по истинѣ яко сына своего поучте и двѣма уѣстми,
 овоудоу яко великааго краля и съпрѣстоляника своего
 отъуѣства, овоудоу яко любовьнааго моу зетни великааго
 царьства его. и радостно трѣжѣство сътвори о немъ
 и о богоноснннхъ светителнхъ и о болхрехъ его нже
 съ нимъ. снн же христороубивии краль Владиславъ при-
 стоупаъ къ царю, и проси прѣосвѣштенааго прѣнести въ
 свое отъуѣство. слышавъ же то царь великии отерѣун се,
 и въ мѣсто любьве великоу пѣуалъ приеъ, не хоте прѣ-
 освѣштенааго отъ града своего отъпоустити. вси же
 силнни болхре царьства его мални и велицини едино-
 гласно възопнише къ царю , не отъпоустити прѣосве-
 штенааго отъ града нхъ. и распрн велицѣ и мнозѣ малѣхъ
 бывшии о словеси томъ , и семоу боголюбьцоу кралю
 неослабно прѣдъстоюештоу , и много прилежно моле-
 штоу цара : о боголюбьче и отъче мой , цароу , прими
 прошение мое , и даждь ми прѣосвѣштенааго ми го-
 сподина и оучителя и просвѣтителя отъуѣства моего,
 и не възврати мѣ тышта въ отъуѣство мое , и не лиши
 мѣ добрыѣ надежде и топлааго застоупниика и скороаго
 помостыника отъуѣства нашего, и не затвори любовь-
 ныѣ своиѣ оутробы отъ уѣда своего, даждь ми насытити
 се благооуханьннхъ моштни многолюбнмнхъ срьдцоу
 моемоу моего прѣосвѣштенааго господина, въ странъ-
 ннхъ страньнааго всьма мира отъвергыши се по запю-

вѣди господни въсего оуоуждѣша се, и плахъмъ бохъ
 достоинно присконхъша се. И многоразумьными скръ-
 быми скръе, помышляхъ коньмъ образомъ измолить
 оу цара просвещенаго си господина и отца отъ-
 цемъ въсего отъуства юго. и сие мыслештоу юмоу въсоу
 ношть малъ покон полоуун. въ тоу же ношть страшное
 видѣние видѣ царь о просвещенъмъ, нѣкого стра-
 шна съ великымъ прѣштеннемъ повелѣваюшита юмоу
 подати просемитоумоу просвещенаго, яко да идеть
 въ свое отъуство, яко и прѣжде встоуьныи царь Ла-
 скаръ изхъштенне прѣе о поставленни просвеще-
 наго, тѣжде уоудесьныи богъ вхъдѣ въсь сын, и по съ-
 мрти прославляе любештаго и, и семоу царю прѣ-
 штеннемъ запрѣтѣ, ослаби юмоу колю срьдъуноу,
 яко да поуститъ просвещенаго нти юмоу въ свое отъ-
 уство, яко да събоудеть се пророуство светаго Си-
 меона оугодника юмоу, рекъшаго богоносномуу сы-
 ноу своему просвещеному кнрь Савъ: встоки и
 запады обѣтуетиши, яко и сальнѣе оснѣвъ доли и брѣда,
 и въсе поутн неслѣдованые владыкы своего въсѣдо-
 вавъ, и отъ встока приидеши къ мнѣ, прѣбольше изхъ-
 штенне носе уedomъ своего отъуства, и въ коупѣ обѣ-
 штемоу блаженствоу насладивъ се отъ любителя наю
 Христа. И великии трепетьмъ быхъ царь о страшномъ
 видѣнии, и рано призавъ зета си краля Владислава, и
 не колештинимъ боитромъ и гражданоу юго, повелѣ
 юмоу възети просвещенаго. и съ радостноу изхъшьдѣ
 отъ цара повѣда избранымъ сконьмъ повелѣние царевю;
 и томъ уасѣ шѣдше въ монастырь светынхъ .м. моуѣе-
 нникъ, и сътворше молитеоу къ светынмъ и надъ гро-
 бомъ просвещенаго, великын же ирааь богомысль-

нынмь разоумомь повеле съзороу всемоу спѣшно все
 творити, іедини да слоужеть светоу антоурыгну за по-
 кон прѣосвещенааго, а дровѣи да отькрѣзаютъ гробъ
 прѣосвещенааго, а ови надьгробьмаи пѣнни да поють
 о покон прѣосвещенааго, а ови носила и понямы да
 готоветь, на ихъже положеноу быти прѣосвещеномоу.
 и тако съ страхомь великымь одръжнми въси спѣахоу
 на прѣдлѣжтею нмь. и отькрѣзыше гробъ прѣосвеще-
 нааго, и обрѣтоше и по истинѣ света плътию и доухомь,
 якоже и прѣжде въ животѣ его виднмь бѣ нмн. и съ
 любовию подьемліе его вселюбьзныи сынъ богоносъ-
 ныи Атанасіе, и съ топынми слъзми пророуьскымь
 гласомь въпниаше: о божнѣ, о любьзѣ, о сладькааго
 и прѣосвещенааго гласа, богогласныи Саво; съ нами
 нельжно обѣшта се быкати до скончаннѣ вѣка, бо-
 голъпынн Саво; мы же любимаи уѣда твоѣ, яко дръ-
 жабоу и надеждоу богомыслноу имоуште те, нынѣ ра-
 доуємь се. оле уоудо, братнѣ, свѣтлѣе въсѣхъ уоудесъ,
 оужасно и неизреуенааго днѣа испльнено; о сила бо-
 жнѣ велика, и неизреуена уоудеса его, яко любештааго
 бога и творештааго волю его ни гробъ растѣ ни земля
 дръжати възможе, нѣ и іеште въ животѣ его сама
 поущина морьскаа послоужн іемоу, и по смърти земля
 не приксноу се богоноснѣмь тѣлѣ его, нѣ пауе яко и
 крнмь благооуханнѣ прорасти его концимь благоухстнѣ
 изъ юности процвѣтша, и по реуенню пророуьскоу: ни
 плъть его видѣ истлѣннѣ. богоскѣта же уѣда его по
 истинѣ съкроиште велико обрѣтыше, того самого прѣ-
 освещенааго, въ прѣскѣтлѣи рнзы облькнше и, и по-
 няками устьмынми облькнвше, и оуправнше и на пошь-
 ствнѣ въ отьуствоу его; дрѣва же, на нихъже бѣ ле-

жалъ прѣоскештеныи , и прѣсть кже ѡ нихъ подобно томоу скетомоу уѣстью събракъше съ страхомъ великыи , ꙗкоже и вѣхы перьснѣдскыи отъ Витѣома града прѣхунстыи образъ господень написаныи и того прѣхунстыи матере съ страхомъ великыи одръжныи замѣуаше въ свою землю , тѣмъже образомъ и уѣда сего прѣоскештенааго прѣвеликыии страхомъ одръжныи и съ многыи тѣштаннѣи сего прѣоскештенааго оумѣуаше отъ града Трьнова , ие мѣнште ꙗко отънести имъ толнкъ даръ отъ того боголюбенааго цара . самы же великыи краль Владиславъ иде на порадованнѣ отъца си благовѣрнааго цара . въпроси же его царь : да гдѣ прѣоскештеныи кнрь Сава ? за любѣе , реуе , великааго ти царьства понде въ свое отѣуство . да уѣто , реуе , и како о немъ ? и все по редоу повѣда юмоу ꙗко милость божнѣи на прѣподобныи хъ его и постѣштеннѣи на избранныи хъ его . и то слышавъ царь прѣкольноу жалость прѣиѣтъ , и силенн болѣре его и вси же граждане града того уоудеси оудивльше се разграбнше прѣсть гроба прѣоскештенааго жалостнѣю задрѣзѣюште се и глагоште : по уѣто изоумнхомъ се толнкъ свѣтнаиикъ отъпоустнѣише отъ града нашего ? и то слышавъ благовѣрныи краль Владиславъ съ успѣхомъ растанинъ сътвори съ царемъ , ꙗко да болыше гнѣвъ не множитъ се , иъ пауе да жалость оугаснѣтъ царска . и благодарнѣи бога отъцъ сконхъ и съ великою радостнѣю иде въ слѣдъ прѣоскештенааго . и се пророуство богоотъца Давида вышльше дръзновенинъ прѣиѣтъ велегласно въпниѣ : проповѣднѣте уоудеса его , и хвалнѣте се въ нме скетомъ его , да възвеселѣтъ се срьдѣца иштѣуштиннѣи господа ; възнштинѣте господа и оутѣрднѣте се , и иштѣте лица его

ВЫНОУ ПОМЫСЛИТЕ УОУДЕСА ЕГО, КЖЕ СЪТВОРИ СЪ ТВОРЕ-
 ШТИНЫМЪ ВОЛЮ ЕГО. И ПАКЫ ТЪЖДЕ СТЕОПЪВЫЦЬ: ВЕЛЕН
 ГОСПОДЬ И ХВАЛНЫМЪ ХЪЛО, И ВЕЛНУНЮ ЕГО ИМЪСТЬ КОНЫЦА,
 И УОУДЕСА ТВОМЪ ИСПОВЪДЕТЬ, И СИЛОУ СТРАННЫМЪНХЪ ТКО-
 НХЪ РЕКОУТЬ. И ДРОУГЫН: ВЕЛЕН ИЕСИ, ГОСПОДИ, И УОУДНА
 ДЪЛА ТВОЯ. И ПАКЫ УОУДЕСЫМЪН ПРОРОКЪ: УСТЬНА ПРЪДЪ
 ГОСПОДЕМЪ СЫМРТЬ СТЕТЫНХЪ КГО. И ВЕЛНКОЕ СВЪТНЛО
 ВСЕЮ ВЪСЕЛЕННЫМЪ, УСТЬНЫМЪ И ПРЪКЫШНЫМЪ АПОСТОЛЪ
 ПАВЪЛЪ: БОГЪ РЕКЫН ИЗЪ ТМЫ СВЪТОУ ВЪСНМТИ, ИЖЕ ВЪСНМ
 КЪ СРЪДЦЫНХЪ НАШНХЪ КЪ ПРОСВЪЩЕННЮ СЛАВЫ РАЗОУМА
 ЕГО, О ЛИЦЪ ИИСОУХРИСТОВЪ. И ПАКЫ ТАКОЖЕ БОГОГЛАСОУ-
 ЮТЬ ВЕЛНКЫН ИВАНЪГЕЛНСТЬ МАТЕН О ГОСПОДИ НАШЕМЪ
 ИИСОУ ХРИСТЪ РЕКЪ: СЛЪПИ ПРОЗИРАЮТЬ И ХРОМН ХО-
 ДЕТЬ, ПРОКАЖЕНН ОУНШТАЮТЬ СЕ И ГЛОУСИ СЛЫШАЮТЬ,
 МРЪТВИ ВЪСТАЮТЬ И НИИШТИ БЛАГОВЪСТВОУЮТЬ. И СЕГО
 ПРЪОСКЕШТЕНАДО ПРЪКРАСНЫМЪ ВЛАДЫКА ХРИСТОСЪ ВЪ ЖИ-
 ВОТЪ ПРЪСЛАВНЫМЪН УОУДЕСЫ ПРЪМНОГО ПРОСЛАВНЪ, ВО-
 ЛЮ ЕГО ТВОРЕШТАДО РАБА СКОЕГО ВЫНОУ И ПО СЫМРТИ
 ПОДОБНА СЕБЪ ТВОРЕ ЕГО, И ПРЪУОУДНЫМЪН УОУДЕСЫ
 ОУДНВЛКЪ И, ВЪТОРОЮ ОТЪ ПРЪСТИ ВЪЗДВИГНОУВЪ И, И ПРИ-
 КОСНОВЕННЕМЪ ПРЪОСКЕШТЕНЪМЪ ЕГО ТЪЛЕСИ СИЛОЮ БЕЗ-
 МЪРЬНОЮ И МНОСТНЮ СИ БЕСУНСЛЪНОЮ СЛЪПНЫМЪ ДАРОКА
 ПРОЗРЪННЕМЪ И ХРОМНЫМЪ ХОЖДЕННЕМЪ И ГЛОУХНЫМЪ СЛЫША-
 ННЕМЪ И БОЛЕШТИНЫМЪ ИСЦЪЛЕННЕМЪ. И ТОМОУ ОТЪ ТОУДОУ
 ОТЪШЪДЫШОУ, И ВСИ ГРАЖДАНЕ О УОУДЕСЕХЪ ОУДНВКЪНШЕ
 СЕ, КЖЕ СЪТВОРИ ГОСПОДЬ СЪ ПРЪОСКЕШТЕННЫМЪ, И БОЛЬ-
 ШЕМОУ ГЛАСОУ ПРОТЕКЪШОУ ПО ВСЕМОУ ГРАДОУ, БЛАГО-
 ВЪРЬНЫМЪН ЛЮДЕМЪ СЪТЕУЕННЕМЪ ВЕЛНКО БЫСТЬ, И БОЛЪНЫМЪ
 МНОГЫМЪ ПРИНЕСЕННЕМЪ БЫСТЬ, И СЛЪПНЫМЪ МНОГЫМЪ ПРИ-
 ВЕДЕНЪМЪ БЫВЪШНЫМЪ, И САМИ УЛОВЪЦИ КОГОЖДО СРЪДО-
 БОДЕ ОТЪ ГРОБА СВЕТАДО ПРЪСТЬ ВЪЗЕМАЮШТЕ, И СЛЪПАДО

по оуню помазалахоу, и томъ уасѣ господѣ просекъштадше ꙗкоже и прѣжде, ꙗгда бѣ здравъ. такоже и болештн толико прѣстню помазани бывше, здравне полоуѣуше възвращалахоу се въ свои, слаवेशте бога и оугодинка его прѣосвещенаго кнрь Сакоу.

Тоу въ манастири светыхъ .м. моуѣеникъ бѣ нѣкто братъ урьницъ именемъ Неофитъ, въсьма не могли прострати се ни просто стати, нѣ по земан плаже съ дрѣвѣнныи жельками подыирае се. и пришьдышнныи нѣкыныи боголюбѣщемъ тоу въ манастирь, и томоу хромомоу опомѣноу бывшоу ими, и архимандритоу крѣсмавьшоу тоу прѣдъ црьквѣню светыхъ, и семоу оуѣсноуѣшоу тоу въ папратѣ на гробѣ прѣосвещенаго, и въ коуро-глашениѣ възбѣноуѣ се отъ сына, оужасно въскоунѣ въ нежаапоу, и здравъ се познавъ и хожааше съ божиню акы въ сынѣ кнде, и хоте нзити вѣнь, и оверте заклоуѣны двѣри, и възврати се въ великоу црьковь, и кланѣе се и славааше бога, здравне давьшаго ѣмоу. и томъ уасѣ пришьдышоу ѣклнснѣрьхоу въ светоу црьковь на просекъштенне каньдиль, и оузрѣ и срьдѣ црькѣе ходешта, и дроугъ отъ дроуга оужасноуѣ се, по мнозѣ уасѣ реуѣ ѣклнснѣрьхъ: да уловѣкъ ли ѣси, брате, или привидѣние? онъ же реуѣ: Неофитъ ѣсмь братъ твои. Да рѣчи ми, реуѣ, како просто ходиши? вѣдѣ, на колѣноу лежааше отъ многыхъ лѣтъ. Онъ же реуѣ: богъ ѣдинъ вѣсть, отъѣе скетин, и прости ме, реуѣ, сню ношть оупнихъ се оу пришьдышннхъ въ папратѣ, и вѣмъ много крѣсмавьшннхъ, и въ несѣвѣстн оуѣсноуѣлъ бѣхъ на гробѣ кнрь сакинѣ, и не вѣдѣ иного, нѣ нѣкто моужѣ прѣсвѣтлѣ принде надѣ мене, и ѣмъ ме за роукоу и

ВЪЗДВИЖЕ МЯ , И ТРЕПЕТОМЪ ОДРЪЖИМЪ БЫХЪ , И КЪ СКОРЪ
 ВЪСКОУИХЪ , И ПРОСТО СТАХЪ , И ВСЬ ЗДРАВЪ БЫХЪ , И СЕ ХО-
 ЖДОУ , ЯКОЖЕ МЯ ВИДИШИ . ЮСЛИСИМЪРЬХЪ ЖЕ РЕЧЕ : ДА ГДѢ
 СОУТЬ ДРѢВА , НА НИХЪЖЕ ИСИ ЛАЗИЛЪ ? И ШЕДЪ СЪ ИСЛИ-
 СИМЪРЬХОМЪ , И ОБРЪЧЕ НА ГРОБЪ КИРЬ САВНИИ , И УОУДЕСИ
 ОУДНВЛЪ СЕ , И ПОЧЕМЪ ВЕДЕ И КЪ АРЪХИМАНЪДРИТОУ , И ПО-
 КЪДА ИМОУ БЫВЪШЕЮ . И АРЪХИМАНЪДРИТЬ ТОМЪ ЧАСЪ ИДЕ
 КЪ ЦРЬКОВЬ СЪ ВСЪМИ БРАТНИИМИ , И ПРОСЛАВИВЪШЕ БОГА
 О УОУДЕСИ ПРЪОСВЕЩЕНААГО , И ОТПЪВЪШЕ ОУТРЪНИИ СЛА-
 КОСЛОВИИ , И ПОСЛА АРЪХИМАНЪДРИТЬ КЪ ЧЪСТНОМОУ ПА-
 ТРИМЪРЬХОУ НОАКИМОУ , ЯКО ДА ОУВЪСТЬ О УОУДЕСИ ТОМЪ .
 СЛЫШАВЪ ЖЕ ТО ПАТРИМЪРЬХЪ , И ТОМЪ ЧАСЪ ПРИИДЕ КЪ СВЕ-
 ТЫИМЪ МОУЧЕНИКОМЪ И СЪ НИМЪ СЪБОРЪ ВЕЛИКЪ , И НЕ МАЛЪ
 ВСЬ ГРАДЪ СЪЧЕЧЕ СЕ ТО СЛЫШАВЪШЕ , ЯКО ДА ВИДЕТЬ УОУДО
 И ТОГО САМОГО ИСПЪЛЪВЪШААГО ЧЪСТНААГО . И УОУДЕСИ ОУДН-
 ВИВЪ СЕ СВЕТЫИ ПАТРИМЪРЬХЪ , И КЪ ВСЬ СЪБОРЪ ПРОРЕЧЕ :
 СЕГО СВЕТААГО , РЕЧЕ , ПРЪВЕЛИКА УОУДЕСА ДѢИСТВОКАНА
 НИИ ПО ВСЕМОУ СВЪТОУ , И АШЕ БЫ КЪ ПРЪВЫЕ ДНИ , ПРЪ-
 СЛАВНО БЫ ПРОПИСАНА ПРЪВЫИМИ СВЕТЫИМИ ОУЧНИ , НЪ И
 ИШЕ РОУКА ГОСПОДНИИ ВЫСОКА , ПО СЛОВЕСИ ЕГО НЕЛЪ-
 ЖЬНОМОУ : НИУЪТОЖЕ ПОКРЪВЕНО ИСТЬ , ИЖЕ НЕ ОТКРЫИЕТЬ
 СЕ , И НЕ МОЖЕТЪ ГРАДЪ ОУКРЫТИ СЕ ВЪРХОУ ГОРЫ СТОЮ , И
 НИИТОЖЕ СВЪТНАИНИКА ВЪЖЕГЪ ПОСТАВЛЯЮЕТЬ ЕГО ПОДЪ
 СПОУДОМЪ , НЪ НА СВЪШТИИНИЦЪ , ДА СВЪТИТЬ ВСЪМЪ . ДА НАИ
 ПАЧЕ ВЛАДЫКА ЦАРЬ НЕБЕСЬНИИ ПРОСВЪТИВЪИ ЕГО ПАЧЕ И
 МНОГЫИМИ УОУДЕСИ ОУДНВИВЪ , И ВЪРОУ МИ НИИТЕ , БРАТНИЕ
 СВЕТА И ЧЕДА , ПРОСВЪЩЕНАЕ ВЪСАУЪСКАА ГОСПОДЪ ПРОСВЪ-
 ТИТИ ХОШТЕТЬ ИЖЕМОУ ОУМЪИИ ОУИ И СРЪДЪУИИ , И
 СЪГЫ НАПИСАНА ХОТЕ БЫТИ УОУДЕСА СЕГО ПРЪОСВЕЩЕНААГО
 МОУЖА . И ПО СЛОВЕСИ ТОГО ЧЪСТНААГО ПАТРИМЪРЬХА ТАКО
 БЫСТЬ ГОСПОДЪИ ВОЛЕШТОУ ТОМОУ БЫТИ ; И ПРОСЛАВИ БОГА

и прѣосвѣщеннаго уѣстныхъ патрїархѣхъ, и възврати се въ свою си патрїархїю, и нинъ вси граждане възвратїше се къждо въ свою си, слакеште бога о днѣхъ твоихъ уоудеси. И по томъ ина многа уоудеса сътвори гробъ прѣосвѣщеннаго, яко досадити се урьнищемъ множество людемъ приходештїимъ, и съвѣтъ сътворивше заградише гробъ прѣосвѣщеннаго, яко да не прикасають се кѣмоу никтоже, рекше яко да не въсь миръ обратити се къ нѣмоу, и прострѣтїемъ уоудеси его и вештьша досада монастыроу боудеть.

Возвратїи же се къ истокому уоудеси, къ самоу прѣосвѣщенному, съ боголюбивымъ уѣды своимъ отъ вѣстока къ западоу ндоуштоу. сн же прѣосвѣщенный нзъ юности въспрїемъ павльско теуенїе, и съгы нае богосвѣтаюе отъкрѣенїе прїемъ на вѣстоцѣ, и яко скѣпта неогаснѣа и богоуѣстѣа глава вѣтораго нрѣдѣтеуе отъ бокоу земьноу нзрастѣши къ западоу ндѣть, уѣстѣныя главы и сръдїа вѣрныхъ уѣды своею отъуѣства любовїю божьственою прѣклонити хоте къ отцоу небесьному, вѣтора вѣстоуѣа звѣзда богозарѣа вѣторыя вѣхъы боголюбѣа уѣда своимъ съ великою радостїю ведѣть въ свое отъуѣство, яко даръ великимъ роукама подѣдрѣеште и прѣстолю великаго цѣра и покоиште скѣтаго доуха носимо уѣды прѣосвѣщеннаго, ндѣть къ великому уоудотворцоу и уѣдолюкцоу, уѣстѣному отцоу Симѣоу и нѣкоу мнротѣуцоу, по глаголоу его уѣстѣному, яко да въ коуѣа оба топаа помѣстїица застоупѣаа свое отъуѣство; и прикѣжимоу се кѣмоу къ землѣ своею отъуѣства, прѣосвѣщенныи же отѣцъ нашъ богоноснымъ великимъ съпрѣстоѣльникомъ того прѣосвѣщеннаго, богогласнымъ

архидиаконъ Арсѣнїи съ всесвещенными епископы и съ устьными нгоумени и съ попы и дияконы и съ бояры отъуства его и съ всьми уеда црковьными, и яко уеда иеросалимская нзидоше въ срътенїи Христоу съ ваниемъ и вѣтвми въпниюште и глаголюште: благословенъ гредыи въ нмѣ господнїи царь нсранакъ, и сего прѣосвещенааго уеда своимъ оусрътоше въ мѣсто вѣтени масануьныхъ съ богохвальными пѣснми, разануьныи гласы въсылаюште къ вышнїемоу о покон прѣосвещенааго, и любовна срьдця распротрьше прѣжде оумаштена боголапными его оуѣмнїемъ, и богоглаголивнымъ языкомъ его оуслаждена, теуаахоу на срътенїи изъ дакыи желаемааго, богосвѣтлоу зароу отъ истокааго слннца ндоуштоу, и славиа богогласнааго квангелъскихъ оуѣении бѣдрнми оумомъ и неоусыпаюштинми оунми нс прѣва нзвѣстивша нмъ божественую радость нензрѣены благодѣти, и свѣтло оусрътъше н, и сладко и любьзно приксноу се прѣосвещенн къ прѣосвещенномуу, и съ любовию облобыза богосвѣтааго оуунтелѣ своимъ, богогласноюу цѣкннцоу, вѣторааго Павла, обѣтѣшааго вѣстоки и запады, и богомыслыннми крнлома доуховьннми облетѣвшааго коньце въсею въселѣннїе, и въ прѣнебеснѣи обѣтѣли покон полоуунвшааго, и пакы съгы гредоуштааго къ западоу, своемуу отъуствоу, прѣсвѣтлоу радость хоте прѣдѣложити, и събрати ѣ на съборъ прѣзднмолюбна своимъ, и въса уеда его съ страхомъ и съ вѣрою оцѣлывавше прѣосвещенааго, и тако богохвальныи пѣсин поюште о покон его, устьнио проводнше и въ великоюу лавроу възнесеннѣи съпасока, въ мѣсто рекомое Милешевоу, въ роукотвореннн манастирь того

самого боголюбца и свстолюбца великааго краля Владислава; и вса уеда отьуства прѣосвещенааго оть всѣхъ странъ съшдыше се любезно облабыздахоу великааго свѣтлыица своего, и свѣтло лнкѣствоуѹшѣ сътворише великѣ праздникѣ томоу прѣосвещенному; и тако поюште надьгробѣна пѣннѣ, и въ уѣстьнѣхъ гробѣ, еже бѣ ѹмоу оуготовала тѣ боголюбнымъ краля Владислава, и въ томѣ положише и уѣстьно слакешѣ отьца и сына и свѣтааго доуха, и нынѣ. И не по мнозѣ врѣмени обѣави се єдинному оть свѣтыхъ уеда свонхъ: яко къ томоу не изволихъ жити въ гробѣ, оть нелиже изволи господь и израсти ме изъ срьдѣца землянааго, и вѣшѣмоу благоуѣстнѹ повелѣ ми прѣдѣлѣжати по срьдѣ црѣкѣ на видѣннѣ всѣхъ. и пакы отькрыкыше гробѣ прѣосвещенааго, и сътворише по глаголоу єго, и въ дрѣвѣнѣ ковьѹежѣ положише и по срьдѣ свѣтыѣ и великыѣ црѣкѣ, и до селѣ яко слышѣ снѣхѣ конѣми благоуѣстнѣ облагоуѣхѣ всѣхъ вѣрныиныхъ срьдѣца, слакештинхъ отьца и сына и свѣтааго доуха, и нынѣ и прѣсно и въ вѣкы вѣкомѣ, аминѣ.

Въ имѣ отьца и сына и свѣтааго доуха. въ лѣто 6878на. въ царѣство благовѣрнааго цара кнѣ Каллоноана грѹьскааго, царѣствоуѣштааго вѣстоуѣныиными землями и западыиными, вѣшѣмоу же господиноу вѣноукоу свѣтааго Симеона и прѣвѣнѣуанааго краля кнѣ Стефана младѣнѣшѣмоу сыноу єго въ вѣсен братни а прѣвѣльшѣмоу и прѣвеликомуу кралю Стефанову Оурошюу въ своѣмѣ отьѹствѣ самодрѣжакѣнѣ царѣствоуѣштоу всѣми срьбѣскимъи землями и поморѣскимъи, а

сего прѣосвѣщеннаго кнрь Савы прѣстолю прѣдрѣже-
штоу богоносьномуу отцоу нашему въторому арьхи-
епископу прѣосвѣщенному арьскнию, и при блаже-
нѣмъ и прѣподобнѣмъ отци светогорьскѣмъ протѣ кнрь
Теодорѣ, въ дѣни же тѣхъ светыхъ моужни нѣкоѣмоу
уръныоу живоуштемому въ Скетѣи Горѣ того прѣосве-
щеннаго кнрь Савы послѣднѣмоу оученикоу, грѣш-
номуу иеромонахоу Доменьтичноу богъ прѣдложн оураз-
оумѣти житіе сего прѣосвѣщеннаго кнрь Савы; и
божнѣмъ повелѣніемъ и светаго доуха наставляемъ,
и молитвою прѣосвѣщеннаго кнрь Савы окрѣпимъ,
и тѣмъ прописано бысть въ самонъ Светѣи Горѣ въ мѣстѣ
рекомѣмъ въ Карѣяхъ, и въ снхастарни того самого прѣ-
освѣщеннаго кнрь Савы, въ нѣнже цркъви светаго
Савы иеросалимьскаго; а господемъ нашимъ Нисоу Хри-
стомъ, и того молитвами прѣосвѣщеннаго кнрь Савы,
за благыя вѣры его и за любовь великоу, юже имѣаше
къ прѣосвѣщенному снъ господиноу кнрь Савѣ, благо-
вѣрныи господнии нашъ Стефанъ краль Оурошъ, того
ради посылъа юмоу богъ прѣсвѣршеноу молитвою его,
и то харизма юмоу бысть та книга. а господоу богоу
нашему Нисоу Христоу слава и усть и безначеліе въ
бесконъчныи вѣкы, аминь.

THE BORROWER WILL BE CHARGED
AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT
RETURNED TO THE LIBRARY ON OR
BEFORE THE LAST DATE STAMPED
BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE
NOTICES DOES NOT EXEMPT THE
BORROWER FROM OVERDUE FEES.

JUN 5 1987 ILL

2076941

CANCELLED
JUN 16 1987

CANCELLED
VIDEOT
MAR 28 1989
MAR 9 1989
2911032

Widener Library

3 2044 077 663 136